

**Sermōnes Quadragesimales
Pomerij fratris Belbarti de
Themeswar dīni ordinis san
cti Francisci incipiūt feliciter.**

Germio

In nomine domin

Circa parte at
eal to richly brou

... p' feruam vices
... q' illis dieo glori-
... ficio dieo sefum ve dnu
... hancate moderni: w' scribi
... gaudi. L. d' ap' latr.
... d' u' d' omnis longior
... hamus; vi mulus 2a
... q' laemias & aliorum
... mali facere. Deniq' u
... rius rulang' ve fimo p
... p' altero die transpo
... idio gl' o' tpi 3griete
... spundi sunt in 3gradi
... u'nti. Noc' soli deponi
... n' o'z' alijs meis lab
... p' p'su'ficiencie ascriba
... d'z'ant. Quic' d' aut
... de sciamo aq' est attrib
... d' u'cula scuelo? B'men

niq; dñm dñi vi: m qb
z mulieris & Jobet, z
bodema. Sancta marie
z vroba adhortari. oēs filio
m pñmisi pñmientib
pñspera etia in cuā gel
pñspera saluatoris nři. M artis
yob rhoeauro in celo. q
Budiamus g bora
Louerimini o yri o m
Ezq; sancta ecclia bor
adiuua no solu verbi sed
no mysteri. p finore isto
qz ergo boret nos ecclia
nos.

complatis inductionis.
obligamal obseru
obituales invitaciones.
de exemplari inductionis
et p scra ecclia in
ad poni ex eo qd rugescit
ad poni ex eo qd rugescit
ad poni ex eo qd rugescit

Sermo

In noīe domini noīe

Item Iesu Christi incipit quadragesimalis ps ser-
monū Pomerij de penitentia et prib: ac cor
requisitis et penitentib: ad eandem.

Circa partē autes

istam pīmītro q: p ferialib: dieb: breuiores ser-
mones faciā. Tū q: p illis dieb: plūs minori
numero 2fluit q: dieb: festiū vel dñicis. Tū
q: gaudent breuitate moderni: ut scribiſ ff. qd
metus cā. l. i. in glosa. t. L. d. appellatōib: l. am-
pliorē. Pro dieb: aut dñicis longiores aliquā/
tulū finones faciemus; ut multis 2currentib:
pīnūtē plebeis q: scientificis et altiorib: possi-
mus p modulo satisfacere. Deniq: iudicio sa-
gacis pīcatoris relinquit ut fīmo p alīq: dieb:
assignatus possit p altero die transponi et pīdi-
cari sicut videbit pīlo et tpi 2gruere. Nā et fīm
pīm finones aprandi sunt fīm 2gruentia et ca-
pacitatē audiētiū. Hoc solū depor ut qcqd
defectuosum in b: ope et alijs meis laborib: cō/
perīt mībūpīlus insufficiēte ascribat. et p me
ad dñi orōnes dirigant. Quicqd autē boni vi-
sum fuerit: deo altissimo aīq: est attribua. cui
laus et glā sit in secula seculorū. Amen.

Feria quarta Linerū seu in capite ieiunij q/
dragesimalis Sermo pīmus scz de inuitatione
ecclie ad penitentiam et ieiuniū.

Dni uertimi/

ad dñm deū vīm q: benign
et misericors ē Jobel. q: et in epīla
bodierna. Sancta mater ecclīa
bodie canit hec verba exhortā. oēs filios. l. fi-
deles ad penitentiā bis dieb: agendā. In quib:
verbis inducit ad penitentiā et 2sideratiōe di-
vine misericordie: q: pīmis penitentib: veniā et
celestia bona. Propterea etiā in cuāgelio bodi-
erno canit verbū salvatoris nři Matth. vi. di.
2thesaurizate yob thesauros in celo. qd etiā
poni pōt p themate. Audiamus g: horcantem
matrē ecclīam. Conuertimū o viri o mulieres
ad dñm deū et c. Exq: sancta ecclīa hortat nos
ad pīmā: et inducit nō solū verbis sed etiā exē-
plis. Idcirco tria mysteria p finone isto decla-
remus fīm qd triplī hortat nos ecclīa ad peni-
tentiam dieb: istis.

Prīmu dī exemplaris inductionis.

Secūdu dī qdragesimalis obseruationis.

Tertiū dī diuinalis inuitationis.

A Circa pīmu de exemplari inductione et in/
uitatione aduertendū est q: scī ecclīa inuicit et
inducit nos ad pīmā exēplo qdragesimalis cerimo-
nie q: facit bodie et dieb: istis qdragesimalib:

Prīmo in missaz exhortatione.

Scđo in vespaz anticipatione.

Tertio in cinerz 2secatōe.

Ultimo in imaginū apud certos 2rectiōe. Nā in
fine missaz cantari solet. hūiliate capita vestra
do. qre b: facit his tpiib: qd als p totū annū nō
facit: nūl. pīrera ut pīcōr q: a toto anni curricō
in peccatis supbiuit pītra deū: iā nūc hūiliēt ad
pīmā triplī. scz in corde pītritionē. in ore per
pīfessionē. in satisfactione opis pīeiuniū: elemo-
tnā et opationē qītēnū gīam dei et glāiam pīse/
qua. Nā Jac. viii. Deus supbīs resistit: hūlibō
autē dat gīaz. et sic glāiam. B Secūdo in ve-
speraz anticipatiōe. Nā bis dieb: qdragesimala
lib: vespē aīn prāndiū dicunt cū toto anno post
meridiē dicant. Sed b: qre fit nīl ad pīne indu-
ctionē. Nimirū ynde b: fiat. dicendū q: ex decre-
to de pīse. di. i. c. solent. vbi 2cīlū dīcīt sic. Solēt
plures q: se ieiunare putat in qdragesimala mo-
re signū audierint ad nonā horā manducare q:
nullatenus ieiunare credendi sūt si ante mādu
cauerine q: vespītū celebret officiū. Lōcurren-
dū est em ad missaz. et audīris missaz solēnijs:
vespītū officijs: largitīs elemosynis ad abū
accēdendū est. Si vō alijs necessitate 2strīce
fuerit. ut ad missaz venire nō valeat: extermiata
vespītū hora cōplēta oīoe sua ieiuniū soluat.
Hecibi. Quare autē sic fuerit institutū. Dicēdū
q: ut sic ieiunādo pīm imicari in pīnā et ieiunio
qntū possimus nos inducamur. Quia em nō
possimus sine abō ieiunaret ot dieb: sicut fec
tīps: salte ieiunēmus vsq: post vespē. Et quia
multi nō pīne ieiunādo expectare horā diei vespī-
tū: salte vespīs anticipat̄ comedat̄ in meridie.

Tertio in cinerū 2secatōe. Nā bodie ecclīa ci-
neres 2secat et capitib: boīm iponit ut se mor/
tales cognoscant: et ideo pīmā agant. vñ sacer-
dos iponēdo cineres dīcīt. Nemēro hō q: pul-
uis es et in puluerē reuerteris. Quia nimirū nīl
sic ad penitētiā. puocat sicut mortis mēoria.
Eccī. vii. Memorare nouissima et in eternū nō
pec. Jōq: ecclīa bodie canit. Emēdemus in me-
lius qd ignorātē peccauimus. ne subito pōcu-
pati die mortis qīramus spacū pīne et iuenire
nō pos. tē. Quarto in imaginū 2rectiōe. Et b:
apud certas ecclīas seculāriū marie solet fieri.
Sed qre b: nīl ad significandū q: pīcōr nō ē di-
gnus videre faciēt de apē et scīt̄ glāiaz nīl agat
pīmā. Esa. xxvi. Zollaž ipius ne videat glāiaz
dei. O g: pīcōr primēsc et age pīmā. q: deus et
scī angeli et beata vīgo et oēs scī abominant̄ te
in pīris existēte aspīcere. et sic pībis. O infelix
perpende q: sine pīmā celū habere nō poteris.

E Circa secūdu de qdragesimali obserua-
tōne Querit. qre sub nūero qdragenario voluit
deus b: ieiuniū obseruari a pīlo. s. xpīano. Ad
qd assignant̄ pīcīpue rōnes qītuor fīm doc.

Prīma ratio decimationis tpalis.

Feria quarta Cinerū

Scda rō afflictionis penitentialis.

Tertia rō psecrationis nūmeralis.

Quarta rō imitatiōis christi formalis.

Prima inquā rō decimationis tpmatis. Nā bo/nus christianus dō deo decimas solucre de bo/nis oīb. s. possessoīb. t etiā corporalib. t sic etiā de tpe annuali vite sue. Sed vt scribit̄ p Greg. de pse. di. v. c. qdragēsima (inqt) ipsi dies decie āni sunt. infra. vbi gra. Si p. ccdrv. dies ann⁹ voluit. deinde p. xxrv. dies affligimur q̄ si āni do decias damus. Rō. qz. xxvij. sunt decia nūe ri. ccdrv. diez t serborū: quē nūerū p̄tinet an nus rotus. Subdit ibidē. Sed vt sacer nūer⁹. xl. diez adimpleat: q̄tuo dies ad suplementū xl. diez addūt. Hec in dicto caplo de psecratio ne s. Jō qdragēsima ieiunare debemus p deci ma tps t corporis exoluēda. Idcirco em̄ q̄tuo dies addimus. qz corpus er̄ q̄tuo elem̄tis ē q̄stirūt. vt sic ieiunādo soluamus q̄cqd in cor pore p annū peccauimus. **S**cda rō afflictio nis pñali s. qz nūcrus. xl. a pñcipio mō depu tatus ē. p pñia hoīm expectāda v'l facienda. Et b patz hmo in diluuiu qd pluit. xl. dieb̄ Gen. vij. Secūdo in exitu filioz isrl. xl. annis p deserruz q̄ si nō peccassent. xl. dieb̄ intrassent fines terre pmissiōis. Tertio. xl. dieb̄ ieiunauit Moses p lege accipiēda. Quarro. xl. dieb̄ Helyas ascē dir in monte oreb ad colloquēdū cū deo. Quin to deniqz post passionē christi. xl. annis expecta uit iudeos ad puerionem. Scero quia etiam miniuitas ante. xl. dies ad penitentiam mo nūit. Septimo qz rps. xl. dieb̄ p nobis ieiuna uit in deserto. Minc canit ecclia. Let t. p̄btere p mitus b p̄tulerūt postmodū rps sacrauit oia. z̄. Tertia rō psecrationis nūmeralis. qz rpus dñs nncz qdragēnariū multipl̄ psecrauit. Sz hāc rōne tertio articlo. psequar ob breuitatez t deuotioz. Quarta rō imitatiōis xp̄iformis t specialis. vt dicte Bern. christianus a xp̄o dr̄ vt christi frater t imitator repudet. sed rps dñs xl. dieb̄ ieiunauit. ḡ z̄. D Sz q̄rit hic. Qua re ecclie filii xp̄iani nō eo mō in b ieiunio xp̄m imitan̄t sicue rps ieiunauit. qz ip̄e rps ieiuna uit p̄tinue sine diez interpolatōe. christiani aut̄ dies dñicos interceptos nō ieiunāt. t sic discō/ tinuāt ieiuniū. Ad b m̄def q̄ b rōnabilr ordia uit ecclia triplici rōne. Primo. p̄f resurrectio nis xp̄i veneratioz. Et hāc ponit Alexander de ales in. uij. Nā rps in dñica resurrexit t die illa bis comedisse legit. sz cū discipulis in emaus eūtib. t cū aplis q̄b̄ apparuit ianuis clausis: vt p̄z in euangelio. ideo q̄gruit xp̄ianis eo die bis comedere vel nō ieiunare. ita tñ q̄ abos q̄ dragēsimalē sumāt. vt sic qntu pñt xp̄o p̄for ment q̄ in dictis apparitiōib. panes t pisees ac mel t nō carnes legit comedisse ip̄a die resurre ctōis. Scđo. p̄ter vitandā supftionē. Nā p̄f b ieiunare p̄hibitū est ab ecclia die dñico. d̄

pse. di. uij. ieiuniū. t. ca. se. Nā si q̄s ieiunarer die dñica cā abstinentie vel aliq̄ bona intentio. vel ex p̄cepti plati ipsoītē: bonū cēt. vt p̄z p Hie ro. lxxv. dis. Utinā inqt om̄i tpe ieiunare posse mus z̄. Sed si q̄s in dñica ieiunaret q̄si facies q̄ p̄tuetudinē pli xp̄iani. vel cū scandalō aliorū. vel si. p̄ter supftionē aliquā: sic peccaret. Un̄ q̄gruit illo die. s. dñico nō ieiunare. Tertio p̄ter ieiunj devotioz. qz ex p̄tinua ieiunj affl̄ctio fastidū fatigarer hoies. t sic devotio ieiunādi p̄iret. Nec et Alex. in. uij. t Tho. u. h. q. cl vij. O ergo xp̄iane imitare tpm ieiunādo. s. his dieb̄. p̄t est statutū. imitare pñiam agēdo z̄.

E Lirea tertii de ieiunatiōe dei aduentū est q̄ misericordia de⁹ t dñs ieius būc numerz q̄ dragēsimalē psecrare voluit multipl̄. vt atten dentes hoies talia: inuicen̄t ad obseruātiō ipaz q̄dragēsimalē in pñia t ieiunijs z̄. Un̄ in epla bodierna. Jobel. q. canis. Hec dicit dñs queri muni ad me in ro. coz. ve. i ieiunio t fl. z̄. Pri mo em̄ psecrauit aduentū in gnatiōis descriptio ne. qz Mattheuāgelistā scribendo gnatiōē xp̄i posuit. xl. gnatiōes vt Aug⁹. dīc. lig. Hiero. dicit gnatiōes. xl. t b pap. distat. Sed q̄re b Aug⁹. dicit sic. Ad b dñs sue gnatiōis q̄dragē nario nūero ad nos descendit vt nos ad deum n̄o q̄dragēnario ascēdam⁹ z̄. Scđo psecra uit in p̄ceptōe fm q̄ dicit Fr̄. maro. qz. xl. beb domadis in vtero virgineo mansit a p̄ceptōe.

Tertio in ieiunatiōe. qz. xl. dieb̄ ieiunauit vt patuit s. Quarro in p̄dicatiōe t miraculoz opatione. qz a. xxi. anno q̄ cepit p̄dicare vlcq̄ ad q̄rti anni dimidiū q̄ passus ē morte. xl. menses nūerant. Quito psecrauit sua morte. qz. xl. ho ris ab hora expiratois. s. nona vlcq̄ resurrecioz mortuus q̄uit. Scero psecrauit resurrecioz t tandē ascēsioe. qz post resurrecioz. xl. die in celū ascendit. O ḡ p̄tōr audi tpm deū inuicente ad penitētā agendā t psecres te deo his dieb̄. O infelix qd tardas penitere cū nescias si diem crastinū habeas. Sz t ecce p̄sideres bodie quō cineres iponūt capiti xp̄ianor. vt moueant ad pñiam. f. Numiz in dyal. Lesarū Exemplū legit qd t narrat in fmōib. discipuli. Larusser qdā cū tercia feria an̄ diē cinex totā pene nocte in comelatiōib. sic heu multi solēt expendissēt. Et rādē mane cū collega biberet t audisset pulsationē ad eccliam. p cinereb suscipiens dixit socio. Ego tibi cineres t tu tandē mibi dabis. Tolleſq̄ cineres d̄ foco iactauit sup caput ill⁹. t ecce mor i penā sensit pulueres ac si sibi follib insufflare. t erdamās ratū sibi hausit vt vir q̄ nō suffocaret. Accurrūt mlt̄ ducūt cūdē ad insulā vbi nō erāt pulueres. Sz nil. pñuit. Un̄ iusto iudicio cūcīs vidētib. turbine cinex suffocat̄ expirauit. Ue ḡ ve miseris p̄tōib. Sed ros charissimi queritī ad dñm deū vñm q̄ milic cors ē penitētib. Rogem⁹ ḡ tpm vt det z̄.

Hermo

三

Feria quinta post cinerū Sermo. ij. scz de con-
grua institutioē ieiunij q̄dragēsime in vere.

It illi Jesus.

Ego venia et curabo eum. Matth.
viiij. et in euangelio hodierno. In q/
ibis ostendit quod dominus iesus ex imen-

sa pierate patut ē curare infirmitates; pserit
aiaz vere penitētiū z suppliāt orantū. Sicut
fecit Lenturioni perēti, p fu o. vt p̄t in euāgeliō
S̄ qm̄ vt Salomon scribit Eccs.iiij. Dia tps
bit. Est cīm tps ridēdi v̄l gaudēdi, z est tps plā
gedi. Jō charissimi aduertire qm̄ antea tpus
robis erat gaudēdi mūdialr. sed iā instat tpus
plangēdi p̄tā z ieiunādi ac ȝfessioēz faciēdi. p
p̄terea de b̄ tpe p̄t accipi, p themate alio fimo/
nis illb̄ Eccl.iiij. Fili ȝserua tps z deuita a ma
lo. nō ȝfundar, p aia tua dicere vez ȝsz in ȝfes
siōe. Et q̄ hec facit venit ad cū xps p̄ ḡam z cu
rat cū. s̄n aia ab infirmitatib̄ p̄tōp̄. put. pmi
st Lēturioni d. s. Ego veniā tc. Et in euāgeliō
Iagz de b̄ tpe q̄dragēsimali q̄ solēt fideles aie
p̄pnaz z ieiunii a xpo curari tria mysteria no
renus p̄ fmone.

Primum de suenientia vinalis epis.

Secundū dī 2gruētia q̄dragesimalis institu.
Tertiū dī euidētia pbabilis rōnis (rōis.

S circa primo de ueniencia verbalis triplis in
quodrendum es. Unde uenit quod ecclesia, protecto idecun*ti* et
principal*ia* tripa deputauerit bea vernum triplis. Ad
quod dicendum quod bea summe ueniens fuit; precipue ex
buim verni triplis 2editione triplici.

Primo q̄ b̄ est t̄ps medicatiōis.

Secundo qz h est tps plantatiois.

Terco qz h̄ est t̄ps renouationis.
Primo inquā b̄ vernū t̄ps est t̄ps medicatōis
Ilā p̄ isto t̄pe mēsis Marcij solent h̄uores cō-
moueri in hoīe: vt volūt phisici. z iō 2sulūt p̄ h̄
t̄pe fieri purgatiōes p̄ amaras portiōes v̄l sudatiōes.
Prōinde Jobes mesuein p̄ctica p̄ma dō
q̄ oē malū aut morbosum qd̄ in corpe latice
nit: z in vere medicinis aut laboribz. s. sudando
expurgatio nō fuerit: estate succedēte hō piculōz
suis febribz estuabit. Hoc idē dīc etiā Lōstanti
nus li. de natura morboz. Ideoqz sic b̄ t̄ps cō-
uenit p̄ corporz medicina. ita plus quenit p̄ aia
bus medēdis p̄ amaritudinē pnie z expurga-
tionē lachrymaz atqz sudorū atqz laboz operari
bono p̄. Un̄ Eccl. xviij. An̄ languore. Lyra. sc̄
mortis. adhibe medicinā. z ante iudicū. i. horā
mortis interrogā recipim. s. q̄ discussionē 2scie. et
inuenies in 2specu dei ap̄icationē. O tu p̄cto
qd̄ est q̄ times mori in corpe: z nō times mori
in aia p̄ p̄ctū. sic facis acsi dīgitū amputari
meres z caput decollarī nō timeres. qz ania v̄
caput dīgitū iproportionabilr̄ p̄cellit corpus

Scđo b vernū c̄ps ē c̄ps plātacōis. Nā b tpe
putant viace; eradicant herbe noacie z plantat

vincē berbe t arbusta tē. sic spūalr pūat ut era
dicem⁹ vicia; t plantem⁹ in nob̄ v̄tutes p̄ pniāz
Sed heu mlti h̄iū faciūt ḥ q̄s tps Lu. xiiij. po
nit pabolā de arbo: e plantata in vinca t q̄s
dñs fructū in ea t nō inuenies: dixit cultori. sic
cide illā vt qđ terrā occupat. At ille. Dñe dimic
te illā t b̄ anno v̄sqz dū fodiā sterco:a. b̄ est: re/
cognitōz p̄tōz tāq̄z stercoz. Et si qđ fecerit fru
ctū pnie. sūn aut̄ in futurz succides tē. Sic in p
posito. Tertio b̄ est tps renouatiōs. s. tā cur
sus celi: qz sol iā intrat in p̄mū signū arietis: qz
etia elem̄torz t iā exentiū. Nā aer iā serena a/
ues in aere cantare i cipiūt t n̄dificare ac pullifi
care. sic pisces i aq̄s p̄creare. p̄ta t arbores in ter
ris virescere tē. ḡ p̄tēt b̄ tpe t hoies in aia reno
uari p̄ pniām. qz vt Aug. dr. Impossibile ē no/
uā vīta. s. celeste inchoare nūlī q̄s veteris vite lcz
p̄tōz p̄miteat. Ob q̄nta boim stulticia p̄tōz.
qz vt d̄. Hier. viii. Miluus in celo: tur: irun
do: t aconia cognoscit t custodiūt tps adūet⁹
sui. p̄lus aut̄ meus. s. xpianus nō cognouit u
diciū dñi. s. futurz p̄tra impenitentes.

N Circa secundū de zgruētia institutiōis q
rit Quare ieiuniū qdragelimalē est institutū. s.
p b verno tpe fūādū. Lū em̄ xps dñs nō b tpe
ieiunauerit. sed imēdiatē post ephiam Math.
iii. Mīrū ġest q ieiuniū qdragelime nō p illo
tpe. s. p b tpe veris instituit ecclia sc̄tā. Ad qđ
rīndet fm̄ Alex. de ales. t sc̄m̄ Tho. in. iii. q. s.
tpe veris zgruētius institutū est ieiuniū t assu
mit ac exerceſt. p̄t̄ tres rōnes. nō obſtāte q xps
alio tpe ieiunauit. qz sic voluit z gruit.

Primo ap̄e carnalis concupiscentie repressione.

Scđo ppter fideliū ad pasca ppterionē

Tertio proprimo propentum transgressionē.
Primo inquā propter carnal' cupiscentie reprossio
nē. Et hoc crōnē ponit Jobes beler in summa sua
de officio. quod vice in vere marie insurgunt et iu*ah*
lescūr morus carnales et cupiscentie magis accē
dunt. Sicut etiā videm⁹ in aīalib⁹ et aīib⁹ quod in
vere magis mouent naturalr ad comiscedū pro
gnatiōe. Et beac accedit ideo: quod put Jobs Dama
lēcūs dicitur. In estate colera auget in hoīe. in au
tūno melancolia. in hyeme flegma. et in vesan
guis increscit. et sicut ex incremento calidi san
guis cupia accedit. Jobs habet proprie veris quenam
iciunum est ad repremēdū carnale cupiscentiā. In
alijs autē traprobat sunt minorā iciunum instituta. ve
sunt iciunum quod tuor tēpox quod instituit Lalitus
propri. Ixvij. dicitur. c. iciunum. ac Urbanus propri. c. dicitur. c.
statuimus. vice in estate in hebdomada penth.
ve repromaf colera iracudie et fallacie. Colericus
emis naturalr iracudus et versur⁹. Itē in autūmo
san septēbri ve debilitet melancolia cupiditats
et tristicie. Melancolicus emis naturalr cupid⁹
est et tristis. Denique in hyeme ve debilitet flegma
ebetudis et pigritie. et beac sit in decēbri. Quartus
sic iciunum quod tuor tēpox in quod dragesima rōne iā

Feria sexta post Cinerū

dicta. Et fīm Alex. de ales bec ieiunia quenēt
fiūt trib⁹ dieb⁹ iuxta nūerū trū mensis uel satil⁹
faciamus i dieb⁹ trib⁹ de his p̄tis q̄ cōmisim⁹
singl⁹s trib⁹ mēsib⁹ p̄tū anni. Itē sit feria q̄rta
p̄tē mēorā traditiois xp̄i. Et feria secta p̄tē xp̄i
crucifixionē. et sabbato p̄tē xp̄i q̄rē in sepulcro
et mīsticā aplōz de nece dñi. Et sic parz.

Sed oī ieiunii q̄dragēsimale p̄ remo tpe ob/
seruandū ē p̄tē fideliū ad pascha debitā p̄para/
tionē. Nā ad festū pasche sp̄cal⁹ dz se p̄pare p̄l's
xp̄ianus; marie p̄tē p̄ceptū coicandi eucharistiā
et p̄tē venerādā passionē xp̄i ac resurrectionē q̄
in vere facta ē. q̄ quenēt circa 2finū dñice pas/
sionis et resurrectiois in vniuerso oēbe obserua/
tio q̄dragēsimē aplīca institutioe obfuaſ. ut dt
Iſid. vi. ethimol. Quaten⁹ etiā p̄ h̄ instruamur
q̄ sicut xp̄s dñs p̄ suā passionē quenit ad gliaz
resurrectiois. itaz p̄ ieiunii ac p̄ p̄nic oga que/
nimus ad gliaz eternē beatitudinis. O ḡtu q̄ ia/
ces in p̄tis q̄ quenies nī in infernū. Tertio
xp̄tē p̄moz pentū trāsgressionē. q̄ p̄mī pentes
peccauerūt in vere fīm Alex. de ales in scđo vo/
lumine sume. q̄ tūc ieiunamus. ut sicut ab ipsis
gaudis padisi p̄ gulā cecidim⁹. ita p̄ abstinen/
tiā tūc faciendā ad ea redēcam⁹. Unū canit ecclia
Paradisi portas ieiunij tps nobis aperier: su/
scipiamus illud orātes et dep̄cantes ut in die re/
surrectiois cū dñō ḡliemur. Hecin officio dñi
ce p̄me. Unū aut̄ p̄ba⁹ q̄ h̄ peccauerit in veris
tpe. p̄tē breuitate articlo tertio resecaō. p̄fēqr.

R. Līra terriū de cūdientia rōnis q̄ p̄ba/
bilagnoscit q̄ p̄mus h̄o in tpe veris peccauit
p̄ gulā. ideo q̄s in veris tpe 2grue institutio est. p̄
remedio peccati ieiunū b̄. p̄pter capacitatē sim/
pliciū historice p̄leqm̄ur. Narrat̄ q̄ppe et q̄
busdā codicib⁹ Iſidori. viii. ethimol. gliaz rep/
tū put habet in ora celi in bibliotheca frat̄z mi/
nor. sic vīz q̄ post ascensionē dñi apli occupa/
ti in p̄dicatioē nil tradiderūt de die q̄ pascha de/
beret celebrari. Lū vō ipi ex h̄ mō trāsissent: p̄
orbē vniuersum diuersa introducta fuere iei/
nia. Alij em̄ ieiunabāt q̄draginta dies. Alij vi/
ginti. Alij tūm q̄draginta horas. Om̄isq̄ gallia
viiij. kal. aplis pascha celebribat. Orientales vō
q̄ciq̄ die mēnis mārci luna. xiij. venisser pa/
lca tenebant. Tūc p̄p Victor romanus cps di/
retit dās autoritatē ad Theophilū cesarie pale/
stine ep̄m ut et h̄ierosolyma vbi xp̄s dñs fuit
queris: paschalis ordinatio p̄ueret. Tūc cps
Theophilus adunato p̄cilio sapientū et docto/
rū dixit eis. Quē dīc p̄mū creditis in mōdo cre/
atū. Et p̄corditer r̄nderūt de die dñico. Et ille.
Quō p̄bat. R̄nderūt. et scriptura q̄ dicit. Factū
est mane et vesp̄e dies p̄mū. Deinde scđos. vlt̄o
septimus in q̄ querit dīc: h̄ est in sabbato. Lū q̄
sabbatū sit dies nouissimus q̄s p̄tē esse p̄r nūl
dñicus. Theophilus acceptauit. s̄; itez interro/
gauit de p̄te anni q̄. s̄; tpe fac̄t̄ sic mōs. R̄nderūt

q̄ in vere. At ille. Probate q̄d dicitis. Scriptu/
ra ait. Herminet terra herbā virentē et faciēt se/
men. et lignū pomifex faciēt fructū. et h̄ tpe ver/
videmus fieri incipi. Theo. dixit. Uc̄p̄ ē. s̄; q̄m̄
in vere tres mēses sit in q̄ illoz mūndus cepit
esse. R̄nderūt. In eq̄noctio. q̄ scriptura dicit. Fe/
cit deus lucē et vocauit dīc. fecit tenebras et vo/
cauit noctē. et divisit dē luccā tenebris. Theo.
di. Quid de luna: an plena sit creata. R̄nderūt
q̄ plena facta ē in p̄ncipio. q̄ scriptura dicit. Fe/
cit deus duo lūnaria magna tē. Et cū tali in/
stigatioē in illo p̄cilio statuerūt pascha nō debe/
re celebrari ante. xij. kal. aplis: q̄d est altero die
immediate sequenti post festū sc̄i bñdicti. Et istis
ptz q̄ p̄mī pentes in vere peccauerūt. Jōcū tali
tpe. viiij. kal. aplis xp̄s moru⁹ ē. et nos queni/
ent tali tpe. p̄ amore xp̄i ieiunamus. Rogem⁹
ḡ dñm iclum ut det nobis grām tē. Amen.

Feria sexta post Cinerū Sermo tertius in or/
dine s̄z de incitatioē christi ad querisē a pe/
ccatis nostris faciendā.

Btote et nos

p̄fecti sicut et p̄tē vester celestis p̄fē/
ctus ē. Matb. v. et in euāgelo ho/
dierno. Verba sunt hec saluator̄
nī iei. In q̄b̄ horat̄ ad sanctitatē vite p̄fecta
secundā exēplo dei oīpotētis p̄ modulo nīc in
firmitatē possibili. S̄; q̄m̄ ut dicit p̄bs. vii. phi/
sicoz. Unūq̄z p̄fectū tūc est cū attingit lūu si/
ne s̄z fīm quenēt gradū sui stat⁹ et p̄fectiois
finis aut̄ creationē huane dē. q̄ quē penitētēs at/
tingit p̄ querisē p̄fectā ad ip̄m. Unū ut exēp/
lī ḡra loq̄m̄ur. Sicut oculus q̄ fac̄t̄ est a deo ad
vidēdū nō dī p̄fec̄t̄ nisi plenū vīsum possit h̄e
sic manus in operando: sic pes in ambulando
p̄fectus ē dū p̄tē facere q̄d dz. Hō ḡtūc p̄fec̄t̄
dī q̄n ad fine lūu s̄z ad deū attingit. hic p̄ ḡt̄z
et in futuro p̄fectissime p̄ gliaz. ip̄m amādo lau/
dādo et possidēdo. Et hec oīa inchoant̄ p̄pnias
quā p̄ his tpsib⁹ ut agam⁹ iūrat ecclia. clamāt
etiā v̄ba xp̄i in p̄missō themate et in euāngelio.
Itaq̄s de p̄nie inchoande querisē tria my/
steria norabimus. p̄ hoc sermone.

Prīmū dī xp̄i admōnitōis.

Secundū dī modi querisē.

Tertiū dī stulte dilatiōis.

Līra p̄mū de xp̄i admōnitōis. s̄; ad p̄nie co/
uerisōnē. Erq̄ h̄odierna dīc. s̄; feria sexta ē p̄assi/
onis dñicē. Idecirco h̄odie ex eīmēorā passiois
p̄sequēt̄. Monē aduertēdū est. q̄ xp̄s dñs ad/
monet nos ad pnias agendā quā p̄cipue debe/
mus in h̄ tpe facere. Admonet aut̄ xp̄s hoc die
passus p̄cipue quadrupliciter.

Prīmo ex nīc mortis incertitudinē.

Secundo ex p̄ne infernalīs cōmītationē.

Tertiū ex regni celestis p̄missione.

Sermo

fol. M

Quarto ex amara crucis passione.

L2. Pro ex morte certitudine Math. xxiij. Illud ac scirete quoniam si faciet pro familiis quam hora futurum veniret utique non sacerdotem profundi domum suam. Ideoque et vos estote pati. quia hora non predicta filius hominis veniet. Et Marc. xij. Vigilate ne scierit enim quoniam dominus reuerteretur. Iste autem dicitur de luce amoris. Tu amplius sic eras. Nesciis principio. quod seruatur deinceps. etiam magna pars. Et tali res pulchrae pulchrae non debet. sed aliis quod est alterum de multis factis in diuinis. Et tu non possumus nisi tu nos sumus. Regnus tuus non debet gaudia nostra.

Quarto ex amara crucis passione. Non quod Christus passus est baulas sibi crucis in qua mori voluit nisi ut ex propulo suo invitaret nos ad pannam. Unde Math. xvij. ait. Qui vult venire post me abscende et tolle crux pannum et sequere me. in opibus bonis. Ideoque Bern. de Christo in altu crucis ascendit ut ab oibus videref clamauit fortis ut ab oibz audiret clavis mori lachrymas addidit ut hoc spectaref qui ad eum clamorem non compungitur durior est petra et lato. grauior inferno. fetidior sepulchro. O gaudiu audiens de cruce ad te clamare. Reuertere sunamur. ita peccatum. Ecce manus expandi ut te penitentem amplexarer. caput inclinari ad osculandum te. pedes regi volvi ut fugere nequeat te. sanguinem fudi ut abluiam a peccatis te. lancea latutus aptu teneo ut suscipias te per amorem in corde. Ecce dulcissime voco te ad pannam. vici scilicet mulo. petra tua penitenti tibi dimitto. insuper gratias tribuo. et gloria perpetua in celo tibi dabo. O filius dei ita recognosce amorem Christi et vocem et penitentem.

M Circa secundum de modo querendi Notandum quod passio Christi quae fuit vera pannam per nostris peccatis docet nos quoniam querimur ad deum et vera cetera penitentia. Non Christus passionem prout crucifixus est in modis. et his modis debemus et nos penitentia.

Primo totaliter.

Secundo fortiter.

Tertio amanter.

Quarto perseueranter.

Primo inquit totaliter. quod Christus totum sanguinem fudit in passione nisi referuans et totum corpus expositum dolori. Sic de hoc Christianus totaliter queritur: ita quod nullum peccatum retineat: sed de oculo peniteat Jobel. ij. Hec de domino. querimini ad me in esto corde viro. Littera huius peccati quod licet de aliis peniteant. tamen aliquis reseruat vicem alienam non restituendo vel ira tenendo vel securum non eviciendo. Secundo fortiter. quod fortiter et acerbissimum dolorum Christus perit super omnes martyres. Sic et hoc de fortiter dole de peccatis et castigare vita. Gal. v. Qui Christi sunt carnem suam crucifixi sunt et cetera. Unus per hunc tempore canit ecclesia. Utamur ergo preciis vestris cibis et potibus solis non iocis et artius persistimus in custodia. Tertium autem pessimam quod subrumpit mentes vagas nullum demus callidi hosti locum tyrannidi. Tertio amanter. quod Christus ex amore matris per nobis passus est. in cuius signum cor suum vulnerari voluit: ut de Bern. Sic et hoc ex amore dei de penitente homo cor de. Unus Jobel. ij. Seindit corda via sancte vehementis doloris et amoris vulnera et memoria passione Christi. N Exemplum narrat magister nider in finione quod quodam sancta milie et deuota his diebus tanto amore copatibus Christo passo quod per totam quadraginta infirmata pasceues die mortua est et tunc dicit filio suo. Triginta anni sunt quod nullus die permisit quoniam fleuisse per Christi passionem: et sic postea lata et leta in Christo feliciter migravit. Quarto postea

Sabbato post Cinerū

seuerant, ut sic xp̄us nec amore m̄fis sub cruce
plangētis; nec ad ḥba iudeoꝝ di. Si xp̄s ē de-
scendat de cruce & credimus: descendit. Sic hō
vſq; ad mortē pſeuueret in ḡa pniāli & nolit per
peruo declinare i p̄cū. Nā Mattb. xxiiij. Qui
pſeuerauerit vſq; in finem: hic saluus erit. O ḡa
gia disce hec exemplo rpi.

Lira tertiu de dilatiois stulticia breuitate
ficiat exemplarif pse qui tñmò de stulticia corporeo
licet in hac qdragesima ieiunet vel alia deuotio
nis opa faciat. in questione vera pto. et tertii
one differit usq; ad finem qdragesime. nec curat
vera punctione antea formare. O Unus talis
dilatio pnie ostendit esse stulta. et a fortiori si am
pliorē qd dilationē faciat exemplo quadruplica.

Primū exēplū. Si q̄s veller p̄cōsissimū bal-
samū infūdere vase vel malmaticū t̄ bmoī ip̄m
vas vidēs imūdū forēnō lauaret antea; s̄ post
eaq̄ ex illo vase ebibit iā malmaticū v̄l' evacua-
tiōi est. **P**rimū tūc velut lauare; stultū vt̄iq̄ esset.
Sic q̄ volunt sacra t̄ ieiunia t̄ alia bona facere
sine p̄cedenti x̄tritiōe. **S**ecūdū exēplū. Si q̄s
p̄ torā q̄dragelīmā veller laborare in vīnea. t̄ q̄
libet die p̄ p̄cio accipe monetas malas n̄l vel
paz valentes veller; s̄z tm̄mō in vltima bebdō/
mada veller bonas accipe; nonne stultus esset.
Sic in p̄posito. **T**ertiū exēplū. Si q̄s fedata
manu p̄ stercore cū rege in mensa comedeter t̄
nō nisi in fine prandij se lauaret. stultus esset.
Aplica sic in p̄posito. **Q**uartū de thesauris.
q̄z t̄ xp̄s dñs in euāgeliō p̄me diei q̄dragelime
admonuit nos dicēs. **T**hesaurate vob̄ thesau-
ros in celo. Matth. vi. **S**ed dato q̄ aliq̄s con-
dens thesauros reponeret q̄libet die centū au-
reos in capsā. t̄ fur q̄tidie totidē ex eadez capsā
tolleret; t̄ cū vltimo die v̄l' citra oīb furatis the-
sauris iā vacue capſe seras t̄ vectes apponere;
nōne stulte fecisset q̄ sciēt p̄us apponere negle-
xisset. **S**ic in p̄posito aplica. **O** ḡ charissimi ro-
gamus dñm z̄c.

Sabbato post Linerū Sermo q̄rtus sc̄z de penitentie dilatione periculosa z q̄fatuū sic dif ferre z iniquū.

Wotquot tā,

q gebant eū s. iesum salui siebant
Marci. vij. 2 in euāgelio bodier
no. Spūal'r quoqt̄ tangūe iesū
salui fūt. s. tāgendo corde in vere pñie dolore &
amore. Nā vt Bern. dicit. Duo sunt inquit bra
chia q̄b amplexamur xp̄m iesum sc̄z timorere
uerētiali & amore filiali. Sz timor incitat pctō/
rē ad dolendū de peccatis. & amor verā pñiam
?sumat rāq̄ finis p̄cepti q̄ est charitas. vt patz.
j. Timo. i. Nā iō pñiam agere debemus vt deū
diligamus. Un̄ optime dicimus q̄ quoqt̄ fi
deles tangūe Iesum sc̄z p̄ vere pñie grām salui
fūt. ve dic b̄ euāgelii. Exq̄ aut̄ sunt multi q̄ no

lūt xp̄m p̄ pn̄iam tangere cū possent: s̄z differēt
de die in diem. z sic a diabolo decepti gibūt: nec
salui fiūt. Idcirco de dilatiōe sacre pn̄ie in b̄ ser-
mone agen. tria mysteria notabimus.

Bliud thema si placet babes intra fmonē.

Primū dī pīcūlositatis.

**Secundū dicit fortuita
Tertīus dicit causaria.**

P Lirca p̄mū de piculositate notandū q̄
quis ut magister in. iiii. disti. x. dicit. melior sic
pmā sera q̄ nullā: tñ vti. sūme piculosum est
pniaz differre c̄mō ad extremū vite et nolle pe-
nitere in r̄e sanitatis. Quapropter scribit̄ Eccl.
v. Ne tardes queri ad dñm. et ne differas d̄ die
in diē. subito em̄ veniet ira illius. s. b̄ p̄t ē the-
ma. Sunt aut̄ p̄cipua tria p̄icla dilat̄ pnie.

• Primū est difficultatis.

Secundū est dānositatis.

Tertium est dubietatis.
Primū pīculū difficultat̄. q̄ ut magister vbi
s.c.i. dīc. **L**imendū est de penitēce lero:matie
cū filij q̄s illicite dilexit sunt pītes ⁊ vrorz mū
dus ad se vocet. **P**ericulōsus itaq̄ ē ⁊ interitul
vicinū ad mortē p̄trahere pñie remediū. Diffici
le em̄ est ut sit vera pñia tūc qñ cruciatuſ mem
bra ligat ⁊ dolor sensum oþprimit ut vīt bō ali
qđ cogitat̄ valeat. **N**e c̄p̄t̄ est. q̄ ut
Aug. fīmone de ino c̄tib̄ dīc. **I**usto dei iudicio
bac anīaduersiōe p̄ctōr p̄cutif: ut moriēs oblī
uiscaſ ſui: q̄ dū viueret oblitus est dei. **E**t Lypa
nus de pñia. dīc. vii. §.b aut̄. dīc. q̄ iusto dei iu
dicio nō eſt dignus in morte accipeſolaciū q̄ ſe
in vita nō cogitauit moriētū. **O** durū dictuz.
Sed hec ut magister vbi s. ostendit ſic intelliſ
genda ſūt. q̄ q̄uis in fine vere penitēce ſit diffi
cile. ſi tñ et dei mīa inspirat̄ alicui tūc vera pñia
boiem liberat līcz p̄ multoſ ignes vel penas. ⁊
exēplū ponit de latrone iuxta xp̄m. **S**ecunduz
pīculū dānoſitatis. **L**ettū eſt em̄ q̄ talis mula
dāna meritoꝝ incurrit. ⁊ ml̄ta bona interim q̄
ſez in grā feciſſet vel facere potuifſet ad pñia vi
te eterne. **O** **S**icut em̄ cum aliq̄s eſt excoī
catus nū p̄cipiet de puentib̄ ſuorꝝ bñficioꝝ q̄
diu manet excoīcatus. Exēplū de appellatioib̄
c. pastoral. **S**ic p̄ctōr de bñficioꝝ dei ⁊ ecclie ſuf
fragijs ac meritis paſſioňi xp̄i nil p̄cipit qđ diu
ſtat in p̄ctō mortali. tāq̄ a deo excoīcatus. Ju
rra illud p̄. **M**aledicti qui declīa man. tuis.

Tertii pūculū dubietatis. qz pnia solū in extremitate est. dubia. z vide coacta timore pene. z p. seqns falsa. nec salutifera. Namirū vt de Aug^o. Pnīa in morte raro vera. nec inuenit in scriptura canonica nisi vñ sc̄ latro q in fine vñ pene nescit. Ille vt nullus desperet solus vt nullus plurimat. qz in sano boic pnīa ē sana. in infirmitate. in mortuo mortua zt. Unde pue idē Aug. allegat a mḡo ybi s. z etiā de pe. dis. vii. in pn. dīc. Si qz positus in ultima necessitate

Sermo

III

sue egritudinis voluerit accipere pniā; et accipit:
et mori reconciliat et vadit hinc facio et vobis nō
illi negamus qđ petit: sed nō possumus qđ bñ
hinc erit: si securus hinc exierit ego nescio. Pe-
nitentia dare possumus. Securitate ē dare nō
possumus. nunqđ dico dñab̄is. sed nec dico li-
berabis. Uis ḡ a dubio liberari: age pniā dū
sanus es. qđ pniā egisti eo tpe qđ peccare potui-
sti. Si vis agere pniā qđ ē peccare nō potes
peccata te dimiserūt: nō tu illa. Ite due res sūt
aut ignoscat tibi aut nō. qđ horū sit tibi futūnū
nescio. ē gene certū: dimitte in certū. Hec Aug.
Qđ ḡ p̄t̄r̄ noli differre penitentia ne in dubio
pereas.

R

Lirca secundū de fatuitate eoz qđ differunt pe-
nitentia. Et p̄ s̄ nota qđ tales p̄cipue tripli fatui
et laborant.

Prima d̄r abbreviatiōis.

Secunda d̄r ruinationis.

Tertia d̄r cessionis.

Prima fatuitas. qđ sicut fatus est qđ sc̄z qđra/
ginta aut qđq̄ginta annis iacere vellet mortali
languore infirmitas et nolle sanari: sed hora tm̄
mō mori vita sana fungi. et tā breui tpe sc̄z dici
yl' horē: aut aliqđ diez paucorū. et itez mori sub
dubio ppetue mortis. Sic fatus ē qđ vult in
languore mortali aīe iacere toto tpe. et breui tm̄
mō tpe in extremis vivere et sic mori. Nā p̄tm̄
mortale aīe mori. Ro. vi. Stipēdia p̄t̄ mōrs
et Ezech. xviiij. Biā qđ peccauerit ip̄a moriet̄. Sz
pniā est ḡtia viuificās aiām. Sedā fatuitas
ruinatis. qđ vt Greg. dicit. P̄tm̄ qđ citius p̄
pniā deleri nō fuerit mor suo pōdere ad alid
trabit et ruere facit. Stultus ḡ reputat aliqđ si
sc̄ns se cōburēdū sibi sarcina lignoꝝ accumu-
lat et supaddit. Sic et in p̄posito. Exemplū de visi-
one sc̄ti Brsenij in vitaspatrū. s̄. de eo qđ ligna se/
cabat et in sarcinā alligabat: tēprabat leuare et
portare et nō poterat. et adhuc plura ligna sup/
alligabat et roties b̄ fec̄ qđ oīno corruit sub one-
re. Et angelus exposuit suo mō de p̄t̄r̄ib̄ sibi
ad inferni ignē peccata supaddentib̄. Tertia
fatuitas d̄r cessionis. qđ p̄t̄r̄ stulta cogitatio
subito cessat et morte inspata qđqđ p̄medicat̄ s̄
longa. s̄. vita. de domo palati. de filiis. de diui/
tis: cessat. vt p̄t̄z Lu. xij. de diuite qđ cogitabat
ampliare horrea: p̄gregare mīta: comedere et bi-
bere et reqescere. et tm̄ illa nocte dictū ē sibi inspe-
rato. Stulte bac nocte repenter a te aiām cuā et
qđ ḡgregasti cuius erunt. Ue ḡ talib̄.

S Lirca terriū de iniqtate dilatiōis pniā:
Notandū qđ p̄t̄r̄ differēs pniā iniqtus d̄r
esse tripli p̄cipue iniqtate.

Primo d̄r celestē curiā.

Sedā p̄tra p̄riām aiām.

Terzo d̄r oīm creaturā.

Primo inquā p̄tra d̄r et celestē curiā. Nā diffe-
res pniā ad senectutē v̄l mori horā: dēterio

rē p̄t̄vite sue. i. senectutē v̄l finē vīce deo refuās
dat et imolat diabolo meliore. i. iuuētutē. Jōq̄
iniqtus est h̄ d̄cū: imo et maledict⁹ Malach. i.
ca. Maledictus dolosus qđ in grege suo b̄ ma-
sculum. i. aīal bonū. et forte et aprum imolatiōi
et immolat debile dicit dñs. Deniq̄ ex quo co-
ti celesti curie gaudiū est sup yno p̄t̄r̄ pniā
agente Luc. xv. talis agit iniq̄ h̄ xpm̄ et beatā v̄
ginē Mariā et h̄ oēs angelos ac beatos qđ qn/
tu in se est nō auget illoꝝ gl̄iam et gaudiū acci-
dētale de se. qđ fieret penitēdo. Sedā iniqu⁹
est talis h̄ p̄priā aiām suā. qđ radiu differendo
vult portius hic aniam malā qđ bonā et seipm̄
fūu qđ liber: in statu latronis qđ in statu regis
et inutile qđ multū valentem. P̄tm̄ em̄ facit in
hoīe hec oīa. Tertio h̄ oīm creaturā. quia vt
Aug. dt. Offenso creatorē offendit oīs creaturā.
sicut rege in faciē p̄cuso oēs fui fideles offe-
dunt. Et qđ sepe deus p̄pter impenitētā hoīm
punit etiā creaturas alias. Nā p̄p̄t̄ p̄t̄ hoīz
pēt̄ tra fuit maledicta a dō. Ite p̄p̄t̄ p̄t̄ hoīz
tor⁹ mōs diluvio deler⁹ ē. Ite p̄p̄t̄ p̄t̄ indeoꝝ
xpm̄ crucifigentū sol obscuratus est et c̄. O ḡ
p̄t̄r̄es ergo sc̄m̄ et festinate ad pniā. L

Ut aut̄ querisiōis gr̄az h̄ a deo obtinere pos-
sit: multū valet fuitus deuotiōis brē mīris dei
Sicut legi exemplū de h̄ in libro apū. et in spe.
exem. lxi. di. v. qđ iuuēnis qđā mortuis pēt̄
hereditatē totā in ludis et tabernis dissipauit et
vagabūdus ferebat nec patrui sui monitionē
curabat nec deū nec pniā suscipe volebat. Lui
tandē semel patruus dicit. Chare frater faceret
ne aliqd p̄ me. Lui ille. Utiq̄. At ille. Volo vt
gl̄iosam virginē Mariā salutes q̄t̄dic̄. I. Ave
maria dicēdo. Lui cachinnādo r̄ndit. Hoc sel-
tm̄mō faciā et nō oī die. Patruus institit et vir
illū induxit vt oī die faceret saltem festo qđ tenet̄
ire ad eccl̄iaz. Et p̄ annū visus ē statim mutat̄
a recordia et vanitatē seqla. Tādē patru⁹ institit
vt duplicaret salutatiōes. Quo facto maḡ fa-
cruis est stabilitus. Et tandē induxit vt triplicar̄
et dicit̄. Ave maria. Lōlenit ille iuuēnis
et factus ē oīno stabil̄ in bono. Patru⁹ ḡ spōla
illī copulauit. Et dū vicinis et amicis iuuēnis
tibi sederet in mēsa spōlus et spōsa: iuuēnis re/
cordatus est qđ illo die nō p̄soluisse salutatiōis
nes brē Mariē. Et surgēs de mēsa irrauit thā/
lamū et cepit porare. Et ecce apparuit illī gl̄iosa
v̄go lucidior sole ostēdens tres togas. i. pallia.
aureis l̄ris p̄scptas. d. Ecce salutatiōes tue p̄scrī
pte sunt qđb̄ me honorasti. Scito qđ tertia die ve/
nice ad me in celum. et sic disparuit v̄go. Juue
nis ḡ intrans ad p̄iuīū letabat. Tādē tertio
die dū alij epularent iuuēnis iste feb̄e corrept̄
tus lectū ascendit. et qđ sibi p̄t̄igerat cōuocatis
patruo: spōla: et aliqđ narravit. p̄fessusq̄ sacer-
doti cōicavit. et brē virginī se cōmendās felicitē
migravit. Sponsa v̄o ei⁹ in sc̄tā h̄ginitate p̄pe

a s

Dñica. I. quadragesime

**tuō mansit. Ecce ḡ p̄t̄z q̄z bonū est fūire v̄gini.
Rogemus ḡ dñm n̄m iēsum christū ut r̄c.**

Dñica prima q̄dragesime in mane Sermo
q̄ntus quo ad p̄cedentes sc̄z de penitēcie valo/
res saluberrimo.

Actus ē iesus

D in desertum a spū Matth. viij. et in euāgelio hodierno. Dñs iesus vo-
lens nob̄ exēplū p̄bere salutē duc⁹
est a spūscō in desertū ad faciendū pniam ma-
ximā: ieiunādo: vigilando: orādo: sine lecto in
nuda terra dormīdo: estui ventis et pluvijs se
sine cella exponēdo: inter scorpiones serpentes
et feras q̄ in illo deserto abūdant iacēdo. q̄ten⁹
et p̄crēplo aiaremur nos ad pnē opa. Et ad hec
omia duc⁹ dī a spūlancō fm Nico. de Lyra
et oēs expositorēs. qz ut scribit Rop. viij. Qui
cūq̄ spū dei agunt: hi filii dei sūt. Sed qm̄ dia
bolus et om̄e bonū tēptator statim adeſt ut im-
pediat. Jō Eccl. ij. filii accedēs ad seruitutē dei
sta in timore et p̄para aniam tuā ad tēptationē.
Propterē et xps tēptatus ē: s̄z vicit ut nob̄ exē-
plū et vītūe vicendi daret: ut p̄t in euāgelio.

Le*t*tu*r* ex*p*ositione*r* eu*agelij* i*z* q*uestio*n**es circa
ea*v*ide*alibi*.*b*ic*e*m*pr*ae*so* ob*b*eu*irato*.*q*z*la*
tius tractab*o* de*c*o*dante* in*alio* q*uadragesimali*
fmone de*r*e*ptati*o**. Itaq*z* ex*quo* x*p*s*s* u*o* er*e*
*pl*o*penit*ed*o* in*deserto* in*uitat* ad*pniam* fac*ie*
*d*a*.* Id*circo* de*ip*a*tria* mysteria notab*im*us in
b fmone agentes*s*. de*sacre* pn*ie* saluberrimo
valor*r*.

Primū dī divine acceptationis.

Secundū dī diffinitiue cognitionis.

Tertiū dī mirifice opationis.

V Lirca p̄mū de acceptatiōe pn̄ie apud d̄mū
inq̄rendū est ⁊ declarādū qualib⁹ signis ostēdi
possit q̄ deus bñdicius mltū acceptat ⁊ amat
pc̄tor̄ boīm pn̄iam. Ad qđ rñdendo notemus
pl̄a signa dilectionis dei ad penitentē. **P**rimū
signū pdicationis xp̄i ⁊ p̄me monitiōis. qđ dci
fili⁹ veniēs in mūdū p̄ salutē boīm; p̄mo oīm
ic̄pit pdicare de pn̄ia. **M**arb. iij. Lepit iesus
pdicare ⁊ dicere. pn̄iam agere appropinq̄. em re
gnū t̄c. Ecce charissimi qntū amat xp̄s pn̄iam
boīs. qđ p̄mo oīm ad ea moner̄ pdicādo. ⁊ p̄ ea
regnū celoꝝ p̄mitit di. Appropinquabit em re
gnū celoꝝ. **S**c̄m signū aptioris sc̄z ianue
celestis. qđ deus nulli boīm celū aperire voluit
anq̄s fili⁹ dei dñs iesus pn̄ia; durissimā egit. p̄
pc̄tis boīm. Per h̄ruū ad oīa pc̄ta sc̄z ⁊ supbiaꝝ
boīs se h̄ibiliando. ad sustinendā mortē turpis;
simā cruc̄; ⁊ abiecta. Itē ⁊ auariciā nudus pe
pendit ⁊ vestimenta sua crucifitorib⁹ diuidēda
reliquit. Itē ⁊ tra luxuriā in h̄gineo corpore de
planta pedis vsq; verticē; vulnerib⁹ ⁊ dolorib⁹
plenus erigit. Itē ⁊ ira p̄ crucifitorib⁹ oravit.

Lötra gulā felle cibatus z acetō potatus ē. Lötra inuidiā manus expandit ad amplerandū caput indinauit ad osculandum z cor vulnerari pmisit ad cordialē amoē erga om̄es penitētēs oñdendū bñm Bern. Ite z accidiā. vscq; ad mortē in cruce pseuerauit fortē. O ḡbō z tu exēplo xp̄i age pniāz vt ameris a xp̄o z obtineas celū.

Tertū signū miseratois. qz plus fac miām de⁹ ad vnicā verā pniām qz faceret ad intercessiōes oīm sc̄oz. Nā si vnuis hō in p̄cō mortali ex̄ns nollet penitere. tali deus pcta nō dimittet: etiā si om̄s sc̄i z beata ḥgo p illo intercede rent. sed si penitet etiā nullus sc̄oz. p eo intercedat statim deus pcta miserericorditer dimittit. Ezech. xviiij. Quacūq; hora ingemuerit hō non reminiscor oīm iniqtūtū ei⁹ dīc dñs. Quar-
tū signū amicariōis. qz si vn⁹ hō totius mudi pcta fecisset z esset qnticūq; maximus dei im-
amicus. sicut ē diabolus. talis si penitet mor de-
us bñdic⁹ ip̄m i amiciciā recipit z grāz ei dat
in p̄nti z pseueranti glāiam in futuro. Exēplūz
de latrone in cruce p̄us xp̄m blasphemate z co-
uiciante; p̄ut habet Matth. xxvij. Et Marci.
xv. Sed postea visa xp̄i patietia: vt de Lyra p̄e-
nituit z xp̄s ei dixit. Hodie metū eris in para-
diso Lu. xxiij. Quintū signū inimicatois. s.
bois a pnia declinatōis. qz hō qnticūq; deo dis-
lectus sic z amic⁹ si a pnia declinauerit in p̄cō
mortale statim de⁹ habebit eū p inimico z sub-
trahit ab eo grām suā. Nā etiā si apl's alijs v̄l-
btūs p impossibile peccaret in celo: statim in-
amicus dei fierer. sic z lucifer peccauit z a do ei-
ctus est cū oībō suis cōplicibō. O ḡxpianē ad-
uerte qntū te deus diligit si pniām egeris. z qn-
tum odit si nō egeris. X

L'circa secundū de diffinitōe pñia: ut cognoscamus qd sit pñia q deo est tā accepta z gratissima ac nob saluifica. Aduertendū q quis vaſie acen̄t de ea diffinitiōes: tñ mḡalis z ponſi ma est quā ponit mḡ in iiii. di. viii. vbi dīc̄ sic Pñia est tr̄us vel gra q cōmilla mala cū emēdatiōis p̄posito plágimus z odimus z plangēda iterū cōmittere nolumus. Et q̄slīr diffinitiō pñiam Grego. z Amb. de pe. dis. iij. §. i. in pñia. Ex q̄ diffinitiōe dant nob p̄cipua qnq̄ docum̄ta de sacra pñia. Primū q̄ penitēs dz de cōmissis pctis suis dolere. Jō dīc̄. q̄ cōmilla mala plágimus z odimus. b est fm Scotū peccasse nolle. vel displicere q̄ peccauit. siue pctis detestari. vñ nō sūt penitēs q̄ delectant in pctis vt placz eis q̄ peccauerūt. liz t̄les p̄fitant̄. Se cūdū est q̄ penitēs debz pctā velle punire sicut emēdare. Jō addit̄. cū emēdatoriōis p̄posito. ut idē Scotus dīt eadē dis. Un̄ Iſidorus li. erib̄ mol̄. ait. Pñia appellaſ q̄lī puniēria eo q̄ bo in se penitēdo punit qd male admisit. Un̄ illi q̄t si doleat de pctis: tñ nolūt emēdare q̄ p̄fessioñ neverā z satisfactionē debitā vel restitucionē.

Bermo

V

oblato: nō dicunt penitentes. Tertium est q̄ penitens debet propositum cauendi de cetero hie. Ideo addit. et plangenda. i. p̄t̄ mortalia ite, comittere nolumus. vñ illi q̄ adhuc aliquā voluit peccare nō sūt penitentes. Exempli. Si tibi morbo v̄l̄ intoricato daref̄ aliquid medicina q̄ morbi v̄l̄ venenū expelleret euomendo tē. tñ naturā nō caueret a morte statim v̄l̄ de primo subseq̄nti: inutilis sic esset medicina tal. Sic h̄o doleat p̄t̄ sua et p̄siteat: tñ si nō vult cauere nō sufficit ad euadendū mortē eternā. Quarū est q̄ penitēs d̄z pdicta facere ex electioē et nō coacte h̄z volūtarie. Jō p̄nia d̄z i diffinītioē v̄t̄ q̄ cactus v̄t̄ meritor̄ vite eternae. Un p̄s vñ. Ethi. d̄t̄ q̄ p̄ncipale i v̄t̄ute moralē ēlectioē ad verā p̄nias req̄rit motus liberi arbitrij cū ḡfa cordas. Un q̄ coacte penitē v̄l̄ p̄nias aut pena p̄ p̄t̄is inflicta nō sufferit patiē: nō sūt penitentes veraciē. vt p̄t̄ p̄ Scoti s. Quintū est q̄ penitēs v̄bz ḡram dei possidere. iō d̄z q̄ p̄nia est ḡfa. Et b̄ fm Alex. de ales intelligendū est nō essentiaſr. q̄ p̄nia et ḡfa nō sūt idē essenſialis: h̄z intelligendū ē causatiue. q̄ sicut ḡfa bz iuſtificare et gratū deo reddere p̄t̄ore. sic et p̄nia colde effecus bz in hoīe cauſare. v̄l̄ Un ad uertendū q̄ p̄nia melior est et maior multiplici ḡra. Prio em̄ p̄uale q̄ ḡfa p̄phare. q̄ p̄phare p̄t̄ et reprobo. vt cayphas fecit et balaā p̄phare. Et etiā diabolus multa occulta p̄t̄ p̄dicere vt Aug. dīc. q̄ sup̄ Gen. Et incantatores et hmōi. Sed h̄a p̄nia est bonoꝝ et salutē signū: in q̄ q̄s moriēs nō p̄t̄ dānari. q̄ r̄. O ḡtu h̄o pl̄ debes p̄niā appetere q̄ p̄phare. Scđo p̄nia p̄ualet ḡram eiſciē demōes. q̄s hoc etiā mali xp̄ia ni p̄t̄ facere p̄ nomē xp̄i. vt p̄t̄ de Iuda. et de q̄dam Mar. ix. et alijs. Sz p̄niā agere verā nō p̄t̄ q̄s nisi deo grat̄. Tertio p̄nia p̄uale etiā vñica q̄ facere q̄q̄s miracula. mortuos suscitra. re. infirmos curare. et queq̄s hmōi. q̄s hec nō faciūt̄ deo grat̄. Un Math. vii. r̄ps d̄t̄. Multi dicent mibi in illa dic. Dñe: nōne in noīe tuo p̄pherauius: et demōia eiciamus et v̄t̄utes ml̄tas. i. miracula fecimus. et tūc p̄sitebor illis: q̄a nō noui vos. dilecte a me r̄. Sz p̄nia gratū facit deo et eternā salutē tribuit. Q̄ ḡbo noli q̄re reḡam miraculoꝝ h̄z potiꝝ p̄niā. q̄s yna z̄tr̄io v̄l̄ vñia p̄fessio et satiſfac̄to p̄uale oīa illa. O ḡsacra p̄nia q̄t̄ te debem̄ ap̄lecti sine q̄ nec et alia sacra puta baptism̄ p̄ffirmat̄. ordo. euchaſtia. m̄fimōi. vñctōq̄s extrema valēt ad salutē.

Z Lirca tertii de p̄niā mira opatiōe p̄side/ randū est q̄ penitentia multa et maxima mira/bilia p̄t̄ efficeret ad salutē. ideo est diligēda.

Primo qdē in hoīe impio.

Scđo in hoīe iuſtificato.

Tertio in mortis termino.

Quarto in purgatorio.

Quinto in inferno. Sexto in celo.

Septimo in ipso deo altissimo.

Primo qdē in impio. q̄ p̄nia impiuū v̄l̄ p̄t̄ore iuſtificat̄. Aug. aut̄ sup̄ Joh. d̄t̄. q̄ maiꝝ ē vñū iuſtificare impiuū q̄ d̄ nibilo creasse mūdū. Rō q̄ in creando mundū d̄ nullū habuit adiutoriū; h̄z tñ dit̄ et facta sunt oīa q̄ voluit ut d̄ p̄s. Sz in iuſtificādo impiuū req̄rit d̄e libeꝝ arbirūt̄ sentiēs hoīis. Nā q̄ creauit te sine te: nō iuſtificabit te sine te. vt Aug. v̄bi s. d̄t̄. Item q̄ in iuſtificādo nō sufficit ut d̄e dicat. sed et op̄t̄uit dei filii incarnari et multa pati: ut sic san/guine et morte iuſtificaret impios. Scđo in hoīe iuſtificato. q̄ plus fac̄ p̄nia mereri in vñica hora q̄ p̄t̄or possit mereri mille annis. Niſ mirū q̄ p̄t̄ Utrū p̄nia sit potēs ad oīa. v̄pote infinite v̄t̄utis. Rūdet̄ q̄ p̄nia est infinite potē statis vel v̄t̄utis. q̄d̄ oñdit̄ fm Tho. in. iiiij. dis. xv. art. iiij. Et etiā Bonau. r̄c. q̄ culpa h̄z d̄eū cōmissa est infinita inq̄ntū est h̄z d̄eū infinite maiestatis. et etiā inq̄ntū obligat ad penā gehēne q̄ est infinita a p̄te post v̄pote p̄petua. et tñ p̄nia satiſfacere p̄t̄ p̄ p̄t̄is infinite guitaris ex infinita dei mia acceptante: adeo q̄ etiā si q̄s oīa sc̄lera totius mudi cōmisseret: p̄ verā p̄niā sibi remitteret. q̄ p̄t̄ oīa q̄ sunt ad salutē necessaria. Excep̄tis aliq̄b̄ q̄ nō lic̄ redire p̄ p̄niā. q̄ nec sunt saluti necessaria. tñ in aliq̄ equalēti p̄t̄: et illa abūdānē lucrari h̄o. Primū ē q̄ v̄gim̄tate p̄dita nō p̄t̄ recupare. tñ h̄o. p̄ b̄ p̄t̄ p̄niā essentialia maiora acqrere. vt p̄t̄ de magdale/na q̄ p̄niā sublimari meruit p̄ multis v̄gi/nib̄. Scđm ē q̄ r̄ps p̄ditiū nō p̄t̄ restituere. tñ p̄t̄ p̄ eo abūdānt̄ satiſfacere. vñ lic̄ senex nō possit iuuenescere: tñ p̄t̄ penitere et satiſfacere de iuuenētare male p̄dita. Tertium est q̄ aīas finali sñia a dō dānatas nō p̄t̄ eripe ex iſferno. tñ p̄nia p̄t̄ in vita ista p̄seruāt̄ crige ne dānēt̄ talis. Ex istis p̄t̄ mira v̄t̄us sacre p̄niā. et Tertio in mortis termino p̄nia fac̄ mira. q̄s si q̄s a p̄ncipio mōi v̄l̄q̄ finē sp̄ in p̄t̄is virislet̄ et i. ēmio mortis verā p̄niā faceret. Istam p̄niā mereref̄ ḡras et salutē eternā. Sz forte di. Quare q̄ volo penite/re an ēmīnū mortis: cū in mortis hora possim lu/crari salutē eternā. Ad id rūdet̄ q̄ festinare debes nūcad p̄niā. q̄s vt Aug. ait. Qui ueniā p̄misit d̄eū diē crastinā nō sp̄opōdit̄. vñ nescī q̄ morie/ris. et sic in p̄t̄is morte p̄ueniō i. ēmīnū p̄ibis. Exē pl̄u capē ex lege ciuili. ff. Arboꝝ furti cesaz. l. si p̄les. in. ff. nouo casus notaꝝ et iudicū dat̄ q̄. s. arbor̄ sit illiꝝ in cuiꝝ orto viuit et radices bz. et n̄ illiꝝ v̄l̄sus cuiꝝ frā declinat q̄n scindit̄. Sicut iu/stū dei iudicā de hoīe q̄ in p̄t̄i vita viuit in fra diaboli p̄ p̄cm̄ et ibi sp̄ fixit radices amoris et cordis sui. tal' et si in scissiōe mortis declinet ad dei frā penitēdo fm signa extiora tñ ex timore mortis: vt q̄s adiudicab̄ diabolo: nō deo. nisi tūc v̄e penituerit et dei amore. et sic radice illuc fixerit. q̄d̄ sol' d̄e faē. et in rār̄. q̄ r̄. Quarto ē purgatorio fac̄ mira: q̄m p̄nia p̄t̄ eētāta q̄ totū reatu purgatoriū delet. vt p̄atebit̄ alijs fmōib̄

Dñica. I. quadragesime

Quinto in inferno. qz ppetuā penā ibi debitā
pcō si qz penitentia in pnti vita sibi querit in tpa
lē r vna hora. p illa latissimā pōt. Sexto in
celo. qz om̄s angelos r br̄os miro mō letificat.
Lu.xv. Gaudiu ē angel'z. Septio ī d̄eo. Un
Vern. O felix lachryma penitentū tu iferni ignē
hoibz extinguis: tu celum reseras: tubtōs vi
no quiuñ letificas. Et qd supmū est tu vincis
deū iuincibilē r ligas oiporentē. Hec ille. Naz
deō d̄r ligari r vina p pniāz. qz ex liberali pmis
siōe qz cogit pccere penitentia in iām murare. vt
ptz in erēplo de niniuitis. Itē de Achab hūlia
to r Manasse. Immo vi legit in historia sacri
Martini q si etiā diabolus veracē possit pe
nitere r deo hūlē dicere culpā suā. deō ci miseri
cordiā faceret. O ḡ sacra pniā qz amabilē es qz
vtuosa z. Rogemus xp̄m vt det z.

Dñica eadem post prandiu Sermo sextus
scz de penitentie obligatione r cōqūitate veri
tatis discernēda.

Ece nūc tēpus

e acceprabile: ecce nūc dies salutis.
ij. Lor. vi. r in epl'a bōdierna. Uer
ba sunt sc̄ti apl'i. In qbz sc̄tā ecclia
canē. hortaz nos ad pniām faciendā istis die
bus. Nā isti dies sacre qdagesime cōmēdant
p pniā ex tribz qz in epl'a notan̄ bōdierna. Pri
mo qz his diebō oīo est magis exaudiibl'. Und
d̄r in epl'a. Fr̄es hortamur vos neī vacuū gr̄az
dei recipiat. Lyrā. In vacuū gr̄a recipit qn qz
in ea non viuit bñ vt deberet facere xpianus in
gr̄a baptismali. qz nō 2sequit gl̄iam nisi bñ vi
uat. Sicut ḡ medicina d̄r in vanū accepta que
nō sanat: si in pposito. Et subdit. Bz em. s. deō
Esaic. xlir. Tp̄e accepto exaudiui te. Et qz p̄z q
b tp̄e accepto deus magis exaudiit oīones fide
liū penitentū. qz oīo in b tp̄e b̄ duas alas qbz
volare ad sp̄ctū dei melius p̄t sc̄tā ieiuniū r
deuotionē passiōis xp̄i qz potissime b tp̄e reco
lunt. Sc̄do qz b tp̄e bō est magis deo accepta
bilis p̄ter pniām solitā. p b tp̄e a fidelibz. Ter
tio qz b tp̄s p̄cipue d̄r est b tp̄s r dies salutis: qz
ab ecclia institutū est p salutē specialiā acqren
da p p̄fessionē eucharistia r hmōi. O ḡ charissi
mi viri r femine cognoscite b tp̄s z queritimi
ni ad pniām audien. qz ecce nūc b tp̄s accepta
bile r z. Itaqz de pniā quā p̄cipue facere debe
mus b tp̄e vt simus accepti d̄o r saluemur no
temus tria mysteria p isto fmone.

Primū d̄r obligationis.

Secundū d̄r distinctionis.

Tertiu d̄r discretionis.

Thema aliud habes intra fmone.

A. Circa p̄mū de obligatiōe pniā qz potest
vtrū oīs bō pcō obliget ad pniām. r qlibz le
gbz obligat ad cō. Rñdet recolligēdo ex docco

rū dictis qz sic. Et p̄mo ex lege nature. qd on̄dē
clare. Primo in p̄mo hoīe Gen. iij. qz post qz pec
cauit dñs dixit eidē. Adā vbi es. Ubi glo. r Gu
ḡ. dicit qz hec vox est reuocantis r ad pniām
reducētis. p̄f qd (vt doce. di.) si Adā tunc p̄f
sus fuisset penitēdo d̄o pccisset. Sc̄do in sc̄tō
Job sub lege nature testante. c. xxi. Audire fmō
nes meos r agite pniām. qm̄ in dīe pditōis ser
uaf malus. r b pōt etiā poni p themate. Tertio
on̄dē ex naturali rōne. qz vt Tullius atili. de
officijs. c. i. Generi aiānti oīm est a natura tri
butū: vt se vī corporisqz tueant. r decliner ea q
nocitura vident. om̄ia qz q ad viuendū neces
saria sunt inqrat r paret. Hec Tulli. Sed in
cōpabilitē magis tenet bō ad vitā aie qz p̄cellit
om̄e corpus: vt ei⁹ mortē deuiter p pniāz. ḡ z.
Heu heu mi d̄r videmus coruos r lupos ca
uere picula sua in laqueis qz cognouerint: r
bō nō cauet: sed pot⁹ currit p̄ peccata se p̄cipita
re in talia. Sc̄do ex lege scripture b idē on̄dē
qz bō obligat ad pniām. qz om̄is scripture b te
stāt vīcī diuinalis legi qz p̄cipit sanctificari sab
bata penitēdo de p̄tis: vt volūt doctores. r p̄
pheralis r sapiālis. insup scripture cuāgicalis:
veptz. r apl'icalis. r iuris canonicalis. ac civil
legis. Quaz dicta singillatim eloqui nō capē
ret tp̄s. iō breuitas amore p̄tāeo. B. Ter
tio obligamur vel induci r incitari ad pniām vi
demur ex lege exēpli om̄is creature. qz vt Hu
go de arca Noe. lib. ii. c. iij. dt. Oīs creature nob
loquit r clamat vt fugiamus suppliciū eternū
sz p pniām. Et b on̄dē fm̄ Bonauē. lib. sūltu
dinū. aliosqz in multe creaturis r eoz exēplis.
Primo in terrestribz videm⁹ qz oīa terrenascē
tia crescut surſū r in hyeme arefacta itez. tpe ve
ris renascunt r reuirescant. Sic t nos debemus
ad pniām exurgere r reuivisci p gr̄am. Sc̄do
in aialibz irrōnabilibz: videm⁹ qz aues capi
laqueo: piscesqz in sagena. r mures i muscipu
la nō p̄nt qz sc̄tā: sed laborant exire toto posse.
Itē olinus bos equus r om̄e aial si ceciderit
in lutū surgere curat. Elephas si ceciderit forti
ter barris lugēs donec vnicornis auxilio suble
uat: sic d̄z bō exire de laqueis diabolī r lugēdo
ad deū clamare: qztenus ei⁹ auxilio possit sur
gere p pniām. Tertio in aqz r fluminibz qz oīa
ad mare tendūt rāqz ad fontale p̄ncipiū suum.
Quarto in aere r ignibz que si ad ima pniām:
nihilominus sursum semp ferunt ad sua loca.
Sic ad p̄positū applica. Quinto in celestibz: qz
sidera r si occidat enī ad ortū p̄perare nō d̄sistat
debet ḡ r bō a casu peccati surgere. Ultimo in
hūanis corpibz qz si vulnerant vel infirmitez
incurrunt nōne p̄perant ad medicinā. Jō Aug⁹.
sup p̄s. l. di. Sunt multi qz peccare nō pudet:
agere aut pniām pudet. O crudelis insania de
vulnere ipso nō erubescit r de ligatura vulneri
erubescit. Nōne vuln⁹ fedius r putridius est:

Bermio

Sermo

VI

stuge ḡ ad medicū et age pñia. Nec ille r̄t. O
ḡcharissimi ecce ex istis possumus p̄ documēt
to hic q̄ p̄cōr q̄ nō vult penitere peior ē oī crea
tura mūdi et om̄ bestia. Nā et Aristote. viij. ethi.
Nō bestialis centies millesies peior est om̄ be
stia. Insup nō solū bestialis d̄r s̄z et diabolicus
q; L̄k. lib. de cōpunctione cordis d̄r. Peccare
hūani est: sed p̄manere in petis diabolici est.
Exemplū de Iuda de q̄ r̄ps dixit. Unus ex vo
bis diabolus est r̄t.

L Circa secūdū de mysterio distinctiōis. s.
pn̄ie. Notādū q̄ fm̄ canonistas doctores pn̄ia
gn̄al̄ distinguiſ sic q̄ qdā est pn̄ia r̄va; qdā aut̄
falsa; vt p̄z de pe. di. iij. q̄ siue at̄ q̄s r̄t. q̄ verba
Gratiani. Et de his regule tres p̄cipue tradūt
ibidē s̄c gn̄ales. Prima regula q̄ falso pn̄ie
nūq̄ indulgentia p̄mitit. Un̄ Eſcius de pe. ibi
dēmā d̄r q̄ sicut r̄va pn̄ia venia p̄meret: ita fal
sa pn̄ia et simulata d̄uī irritat. s. ad irā et vīdicā.

S̄c̄da regula q̄ vere pn̄ie nūq̄ venia a deo
negat. nā ibidē p̄ diuersa capl̄a scribit q̄ deus
nūq̄ spernit pn̄iam verā. Et iā si q̄s ad sumimū
malor̄ pueniat: s̄z q̄ntācūq̄ pn̄iam et q̄ntocū
q̄ p̄uo tpe facit̄ si t̄h̄ fuerit vera dē respicit̄ ac
cepit̄ et peccata remittit: sic p̄z ibi p̄ doc. p̄les.

Tertia regula q̄ multo plurimi hoies faciūt
fallam pn̄iam q̄s verā et r̄gruā: et sic damnant̄.
Hā regula ibidē fāgit Amb. circa p̄cipiū. co.
q̄. di. q̄ facilius ē inuenire q̄ recte fuauit inno
centia q̄s q̄ r̄gruā egerit pn̄iam. Hec ibi. Sed
quō b̄ intelligendū sit glo. ibidē d̄t inf̄ cetera. q̄
d̄pn̄ia p̄fectissima q̄ nō solū delet p̄cā: s̄z et pec
cādi affectiōz; qd̄ est difficillimū ḡ rarissimū. O
ḡ hō caue a falso pn̄ia ne pereas: sic exēplū legit̄
li. Rull. de lupo penitēte in cuculla mōachali et
venia petēte ab ouib⁹ et bob⁹ de p̄eda facta. cui
pepererūt et gauisi s̄t: sed postea lupus vbiū
q̄ solitarū pecus repiebat deuorabat d̄i. Non
possum mendicare ne laborare. ḡ viuere de p̄
da oportet: sed hoies occiderūt illum.

D Circa tertium de pn̄ie discretiōe. Notādū
q̄ fm̄ Aug. Quedā discernit̄ ēē pn̄ia sana. s.
in hoie sano debite facta. Quedā infirma v̄po
te dubia s̄c q̄ fit̄ in mortis hora. Quedā oī/
no mortua vt in hoib⁹ p̄ morte. Sed r̄va pn̄ia
salutifica discernit̄ a falso p̄cipue p̄ decē signa q̄
notemus iūra l̄ras hui⁹ dictiōis pn̄ia. Pri
mū signū accipit̄ iūra l̄sam. P. Et d̄r punitio
p̄petit̄. Nā Aug⁹. de pe. di. iij. c. pn̄ia (inq̄) est
qdā dolentis vindicta puniēs in se qd̄ doler̄ cō
misit̄. Penitere em̄ est pena tenere vt semp pu
niac in se v̄lscendo. s. dolore habituali fm̄ glo.
qd̄ cōmisit̄ peccando. Hec ibi. Un̄ et fm̄ glosaz
ibidem. Si q̄s ieunat̄ p̄ alii et nō vult p̄ se ieun
are cuī bñ possit: nō vere penitere videt̄. Hic
Jobes os aurei. c. dis. iij. de pe. c. perfecta (inq̄)
pn̄ia cogit p̄cōr om̄ia libens sufferre. Et infra.
In corde ei⁹ p̄tatio. in ore eius p̄fessio. in opere

tota hūilitas. hecest fructifera pn̄ia. hec ibi. O
ḡbō discelsic vere penitere. Secūdū signū iū
tra. L̄d̄ emēdatio s̄c in statū vite melior̄. Nā
Ibid. de pe. di. iij. c. Irrisor (ait) est et nō penitēs
q̄ adhuc agit qd̄ penitere. Itē ibidē. cille pn̄iam
agit digne r̄t. Smaragdus dicit. Qui plangit
pn̄iam et iterū admittit p̄cā: q̄si q̄s lauer lacerē
crudū quē q̄nto magis abluiſ rancio magis lu
tum facit r̄t. Tertiū signū iūra. N. d̄ nega
tio vīc̄ occasiōis peccandi et transgressiōis: q̄r
vt Grego. de pe. di. v. falsas. et Innocētius ibi
dem ca. fratres. di. Falsa pn̄ia est cuī penitēs ab
officio v̄l a curiali negocio qd̄ sine petis agi nō
p̄t nō recedit. Siliter si q̄s a societate mala mu
liez s̄c tenendo meretrice p̄ quā trahit̄ ad pec
catū nō vult separari. et sic de alijs. Quartū iū
tra. L̄d̄ indulſio. vīc̄ iniurie fratris et dilectio
nis. Nā r̄ps ait Matth. vi. Si nō dimiseritis
hoib⁹ peccata eoz: nec p̄ vester celestis dimit
tet vobis peccata. Un̄ Inno. vbi s̄. d̄t. Falsa est
pn̄ia cuī q̄s odiū in corde gesserit: aut si offendē
ti offensus nō indulget. aut si offenso culibet
nō satisfaciat r̄t. E Exemplū de Esau de q̄
aplus d̄t Heb. xij. q̄ nō inuenit locū pn̄ie q̄q̄z
cuī lachrymis inquiūset ea. b̄ p̄f odiū fraternū

Quintū iūra. L̄d̄ tentio s̄c iuste et nō inis
que posselliōis. Un̄ Greg. vbi s̄. ca. falsas. inq̄
sic. Qui bona alterius iniuste detinet recogno
scat se verā pn̄iam nō posse pāgerē q̄ ad eternā
vitā pueniat: nisi bona q̄ iniuste abstulit resti
tuat. Ad idē Aug⁹. xiiij. q. yj. si res. P̄cā nō di
mittit nisi restituat ablātū. Sextū iūra. E
d̄r erroris exclusio s̄c herelis om̄is. q̄r Heb. xij.
Sine fide r̄va impossibile est placere deo: q̄ntā
cuīq̄ asperā talis faciat pn̄iam: et quecūq̄ bona
agat. vt p̄z p̄ Aug. Extra de hereticis. c. firmissi
me r̄t. Un̄ nec idolatre nec icantatores. nec scis
matici. nec alij heretici siue errent de p̄cōr res
missiōe. siue de alij fidei articulis: penitere p̄n̄
vere nisi credant quecūq̄ credit ecclia: et eidem
obediant r̄t. Septimū signū iūra. N. d̄ no
lito. hoc est displicētia peccati p̄terit et futuri
mortalis: vt p̄z ex diffiniōne pn̄ie de q̄ fm̄cē
p̄cedenti. X. Un̄ falsa est pn̄ia qn̄ hō v̄l nō vult
derestari peccata p̄terita mortalitā v̄l nō h̄z p̄p
sitū cauendi de cetero futura r̄t. Octauū s̄c
gn̄i iūra. L̄d̄ p̄fessio. Nā vt volūt om̄s doc
lup. iij. Confessio est ps vere pn̄ie. Qui gl̄z dos
leat̄ s̄c p̄ficeri nō vult p̄cā: false penitet: q̄r p̄
ceptū transgredit̄ r̄t. Nonū iūra. J̄d̄ ince
gratio s̄c pn̄ie de malis cūctis: vt s̄c integralē
de oib⁹ peniteat hō et p̄ficeat: nōllo peccato mor⁹
tali p̄missio sine pn̄ia qd̄ mēti occurrit. Un̄
Inno. papa de pe. di. v. fratres. d̄t. Falsaz pn̄iaz
esse p̄stat cum sp̄retis plurib⁹ de uno solo pn̄ia
agit: aut cuī sic agit de uno vt nō discedatur ab
alio. Exemplū d̄ bis q̄ alij p̄cepta decalogi ob
seruant: alij nō: vel p̄cepta salē ecclie sciēt u.

^{2.} Coniunctio realis iūta ante
r̄ions in meliorem.

^{3.} Quātac̄ peccator et cōfatio
nūr̄ corundū.

^{4.} Remissio iniuria p̄s.

^{5.} In iuste tentia et habita
redilētio vero domino leū
in defectu eis paup̄ib⁹.

^{6.} Vera fides catholica.

^{7.} Displicētia p̄eti p̄terit

^{8.} Simara p̄. Confessio p̄t

^{9.} Integrat̄ p̄t Confessio

Feria. II. post dominicam primā

10.
Iohannes ex folio anno
re dei.

seruat te. Decimus iuxta lxxam. A. dicitur amatio s. divinalis. Nam si hec oia predicta facit hoc ex amore dei vera est pnia. Si autem non sed ex solo timore fuit falsa pnia est. Ideo Aug. ut allegat magister in iiii. di. xx. de arbitrio libertate quod deus ut deleri possint commissa. non necessitate sed charitate: non enim timor: quod sine charitate nemo salvus esse potest. hec et propositum ibidem. O ḡ christiane penitente stude puniendo peccata: et vitam emendando occasiones peccati deuertendo. primis indulgendo. aliena restituendo. errores cauendo. propositum non peccandi tenendo. integre viviendo. dei amore hec omnia faciendo ut salueris et non pereras in eternum te. ¶ Pro exemplo finali ad terrorem peccatorum ponit quod narrat in speculo exemplo. dis. ix. exemplo. ccxiiij. et ex vita patrum quod qdā rursum v' veneratoz habuit duos filios. unus in predicione ubi dei cōpunctus. dixit p' et fratre reddamus vniuersiqz quod abstulimus: quod sic moriendo damnabimur. Illi indignanter responderunt. Non enim debes esse confessio nra: vade si nobiscum non vis mori. nos tenebimus bona nostra. Ille ḡ iuit in heremus fuiens xpo. Tandem cum morte patris sui et fratris sui audisset oravit deum ut reuelaret sibi status illoz. et ecce angelus eius manu tenens duxit ad qndam montem et vidit valle sub illo modo testum: et voces mirabiles lugentium: et p' mo videt p'z suu quod in magna olla bullient in igne coquebat fermentissime. quod exclamauit dicens. Ue ve ve maledicta hora in qua receptus et natus sum te. Lui heremita. O infelix pater: non eru es hic. Rendit. Ego sum. Ecce ego maledictus quo perire et restituere nolui et te. Tandem ecce vidit frēz suu venire in alia olla bulliente: et cepit dicere ille patri in penis. Maledictus es tu pater mihi in eternum: quod iniusta bona super me hereditasti: et me damnasti. Lui p' respondet. Maledictus sis tu fili: quod propter te talia aequaliter iniuste et retinui: et propterea impenitentes damnatus sum. Heremita ait illis. Dicite si possum vos aliqua suffragia iuicare. Rendetur. Non. Et mox cum magno ciuiliatu dicit. Ve nobis et ve in profundi inferni descendere. cum heremita rediret ad se: et maiorem de cetero pniaz egit. Roge. ḡ xpm te. Itē ex quo in hac prima dñica de ieiunio xpi specialius agit. ideo pro istis diebus libertatem mones fieri de ieiunio nostro faciendo ad exemplum xpi.

Feria secunda post pma dñica qdragessima etimo septimi s. de ieiunij sacri quietate et comedatione.

Buriu et dedi

stis mihi manducare. sitiui et dedi
stis mihi bibere. Math. xxv. Et in euāgeliō hodierno. Verba hec loquuntur saluator noster dñs iesus quod scilicet in iudicio finali talia dicturus est electis. ¶ Et circa quod aduertendum quod ex euāgeliō copertum xpm dñm

esuriuisse et sitiuisse plies. Primo quod est in puericia et tunc dedit ei manducare et bibere beata virginem maria qui lactauit eum virginem lacem: et puidic omnia ei necessaria. Secundo in deserto Math. viij. Cum ieiunasset qdraginta diebus et qdraginta noctibus postea esurire. quod poterit ponit. per alio themate et ve ibidem habebit. Accesserunt angeloi et ministra bant ei et puram cibum et potum afferentem te. Terterum sitiuit et esurire semper spūal' boīm salutē desiderando. Unde et in cruce clamauit. Sitio salutē boīm fuit Ber. Lenos charissimi si offerimus xpo castitatem cum maria. obedientiam cum angelis. primitus et confessionem et ieiuniū et bona opera et diligentem percuramus nostram salutem. tunc damus xpo passo cibum et potum desideratissimum fuit Lenis. Itē quod xps esurit et sitit in membris habet in pauperibus. et de his iudicabit in fine disceptando de his qui fecerunt misericordiam paupib; et qui non. et ille dabit regnum celeste. Istis autem scilicet in misericordiis dabit supplicia: ut prius in euāgeliō. Itaque ut xpo esurienti et nos copariamur esuriendo et ieiunando. et sic cibum bonorum operum nostrorum demus eidem tria mysteria declarerimus de ieiunio in hoc sermone.

Primum dicitur distinctionis.

Secundum dicitur moderationis.

Tertium dicitur commendationis.

V. Circa pmū de distinctione ieiunij vrile est scire: et sciamus discernere. Pro quod notandum quod ut colligatur ex dictis Alex. in iiii. volumen sume: et Rich. in iiii. di. xv. ieiuniū est proprium quadruplicem.

Primum naturale.

Secundum spirituale.

Tertium virtuale.

Quartum irrationabile et non laudabile.

Primum naturale scilicet ieiuniū est cum quod non comedit aliqd nec bibit quodcumque a media nocte taliter dicitur. et quod veget necessitas. et tale ieiuniū requiriatur ad eucharistie sumptionem in boīe sano decepto sed tale ieiuniū certe non est meritorium. quod propter ea quod insunt nobis a natura ne claudamus nec vitupamur. ij. ethico. Et quod non comedere eo quod non appetit naturale est. ḡ nec meritorium nec de meritorium. Secundū est ieiuniū spiritualis: quod est abstinenza a viciis. Unde Aug. de ps. vi. v. c. ieiuniū. (Inquit) Magnū et generale est abstinenza ab iniqtatibus et ab illicitis voluptatibus seculi te. Nam ibidem. c. nibil. Pius papa dicit. Nihil potest boīe iunare et orare et alia bona religionis agerentibus mens ab iniqtate et ab obsecracionibus lingua prohibeat. Et glosa ibi dicitur quod intelligendum est quod nil potest ad vitam eternam: premitudo non valet ad alia multa ieiunare et bona agere: etiam in pcto mortali: ut de his fomoc. x. p. patet. Proinde et Gregorius in omelia qdragessima dicit. Incassum caro acceptis si a pueris voluptatibus animus non refrenaatur. ¶ Tertium ieiuniū est virtuale quod per virtutis exercitio instituit ecclia tenendum in corporali

abstinentia. et h. Bler. in. iiiij. volūne diffinit sic
Ieiuniū est abstinentia a cibo et potu fīm formā
ēccleie intuirū satissaciendi vel vitandi pētī. vñ
acqrendi vitā eternā. Ex qua diffinitio habet
quare debeat fieri ieuniū qz nō p. vanaglia vñ
in hypocrisi aut aliqua intentio sinistra. Et d
hoc vñus. Abstinet eger egens cupidus gula si
mia virtus. Erpone. Abstinet eger. vel qz nō p̄t
comedere vel. ppter medicinā. Egens: qz nō b̄.
Lupidus: qz nō vult expendere. Gula: vt post
ea audius comedat. Simia. i. hypocrita vt lau
det. Virtus. i. virtuosus vt mereat. Et hac sola
vltima intētione sc̄ bona vñtutis ieuniū ē san
ctū et beatitudinis meritoriu z̄. Quartū ie
uniū est irronabile qn̄ sc̄ excedit modū vñtutis
et discretiōis: et b̄ nō est laudabile. Jō Bern. po
nit vñus. Oib adde modū: modus ē pulcher/
rima vñtus. vñtus. Om̄e qd̄ est nimiū vñtutis in vi
cū. Et de h̄ in subsequenti articulo pacebit.
R. Lirca secundū de moderamie ieuniū. ad qd̄
bonat aplus Ror. vñj. dicens sic. Obsecro vos
itaqz frēs p̄ misericordiā dei vt exhibeat corpora
via hostiam viuentē sanctā deo placentē rōna/
bile sit obsequiū vñm. Sed iuxta b̄ querit quō
debeat hō suū ieuniū moderare vt sit deo acce/
ptabile et laudabile. Ad qd̄ rñdet̄ recolligendo
fīm Rich. iiiij. dij. xv. et Tho. ac alios q̄ exq̄ ieui
niū et vñtutis actus. Virtus aut̄ in medio p̄s/
tit semp. q̄. ethicoz. Ideo ieuniū dz moderari
medū renēdo inter duo extrema fīm rōnē vñz
q̄ nec abstinentia sit nimiā nec comedio vel po
tatio sit nimiā. Proinde nota q̄ p̄les sunt ca
sus in qb̄ ieuniū nō est laudabile: quoz tres
pm̄i ponunt̄ p̄ Rich. vbi s̄. et Tho. Alij aut̄ su/
pad dñnt̄ p̄ simpliciū instructōe. Primo qn̄
id qd̄ est necessariū vite sibi negat̄. Nam nō lice
bit sicutieunare sicut nec sc̄pm̄ interficere vel in/
fanare licet. Jō Hiero. ad Nepocianū dt̄. Lan
tū tibi ieuniop̄ ipone qntū ferre potes z̄. Sz
b̄ raro sit: q̄ vt Boetius ait. q̄. de z̄so. Natura
paucis minimisq̄ z̄enta est. Idem et Seneca.
Scđo qn̄ id qd̄ est necessariū q̄ ad officium
vñsocietate subtrahit̄. hoc est qn̄ q̄s sic ieuniat̄
q̄ sibi necessaria fīm ea q̄ incumbet facienda et
officio: vel ex societate coz̄ cū qb̄ zuiuit̄ subtra
bit subyp̄si: puta si est p̄dicator vñ cantor in cho
ro. et tātū ieuniaret̄ q̄ nō posset p̄dicare vel can
tare. vel si placit̄ desiceret̄ ex ieuniū ab executi
one sui officii. vel si subditus tanctū ieuniaret̄ q̄
p̄ defecit̄ nō posset coem virā fratru qb̄ zuiuit̄
tenere. et sic de alijs. tales offerrēt̄ de rapina ho/
locaustū. Un̄ dicit Hiero. de z̄se. di. v. c. nō me/
diocriter. q̄ de p̄da offert holocaustū q̄ aboz̄
nimiā egestate vel somni penuria corpus suu
immoderate affligit̄ z̄. Tertio qn̄ quis p̄ ieui
niū nimiū ab opib̄ vñtiorib̄ impedit̄ vñz ab
opib̄ charitar̄: a vigilijs oportunitis z̄. ad q̄
lic̄ nō teneat̄: tñ indiscretū est et nō laudabile et

le ieuniū. Un̄ Hiero. dico ea. nō mediocriter.
inq̄t̄. Illi majori bono p̄ferunt minus bonū. q̄
ieuniū charitati aut vigilias p̄ferūt sensus in/
tegritati. Hec ille. Quartus casus addit̄ in
q̄ nō est ieuniū laudabile qn̄ quis ex suo voto
ad nimiā corporis maceratioz p̄ ieuniū astrin
git̄. et b̄ rōnib̄ dicitis. L. Un̄ querit vñrū lis
ceat hoi vouere nimiā carnis macerationē. Rñ
de fīm Tho. q̄. q̄. lxxvij. q̄ si ipsa maceratio
corporis p̄ ieuniū ex voto p̄missuz: et hm̄oi. sic
fiat q̄ natura nō nimiā graueſ. sed rationabilis
liter votū t̄le impleat̄ beneſ. Si aut̄ magnū
grauamen imineret̄ nō dz bō votū tale seruare
sed fīm arbitriū supioz. vel confessioz mutare.
Quinto et vltimo. ieuniū nō ē laudabile qn̄
in comedendo et bibendo ob ieuniū nimiā ex
cedit. Nam suncplimi p̄sertim magnares q̄ p̄
die ieuniū magis exq̄sita cibaria et epulas abu
dantius faciunt̄ q̄s alijs dieb̄ cōib̄. et se gula et
ebrietate plus ingurgitant sine moderamine.
alijs aut̄ dieb̄ parcus comedūt̄ licet plies. Et
tale ieuniū nō est laudabile vt de Rich. s̄. q̄ ie
uniū ordinatū est ad refrenandū carnem. Iste
aut̄ ecōtra. iḡ taliter potius carnales volupta
tes augent̄ et excitāt̄. Hec ille. Sed di. tñ ut dis
xli. nō cogant̄. Aug. dt̄. Non cogant̄ diuites ci
bis pauper̄ vestisled vñt̄ p̄uetudine infirmi
tatis sue. hec ille. Cur ḡ nō liceat eis p̄dicto mō
ieuniare: aut qd̄ debeant facere de h̄. Rñdet̄ q̄
q̄uis possint vñt̄ diuites cibis lautiorib̄: vt de
Rich. vbi s̄. et nō artant̄ ad cibos pauperū. ve
rūtamē tenen̄t̄ a gula mortali se oēs cauere: q̄
p̄ b̄ frangit̄ ieuniū generale. Nec fīm Rich. xv
di. q̄rti. Deniq̄z Aug. dico. c. nō cogant̄. docet̄
qd̄ faciat̄ diuites ppter cibos lautiores sibi cō
cessos di. Doleat̄ aliter se nō posse ieuniare. dēt̄
inopib̄ necessaria vñt̄ p̄ciosis: sed dent̄ paup
erib̄ vñtia. Hec ille. Et sic p̄z quō diuites pos
sunt ieuniū subleuare. O diues obserua hec.
M. Lirca tertiu notandū q̄ cōmendat̄ ieui
niū ab om̄ib̄ generibus hoīm semp a p̄ncipio
mūdi. Primo dictis et exemplis pho. q̄ ut
Hiero. etra Jouinianū ait in lib. antiq̄ratum
Dicearchus laudat aurea seclā saturni: qm̄ cū
tūcōmīa bumus funderet nullus comedbat
carnes: sed vñuerſi viuebant pomis et herbis
q̄ terra sponte gignebat. Et b̄ a p̄ncipio mundi
vñz diluuiū. Ite Tullius derusc. q̄st. dt̄ q̄ la/
cedemonī magis parsimonī q̄ cibis delectā
tur. hui⁹ testes sunt Xenophon Theophrastus
et pene oēs greci scriptores. Nec de phis suffi
cient̄. Scđo exemplis et vñb̄is sanctoz p̄tia/
charaz et p̄phaz. Nā sc̄tūs David in p̄s. dt̄. Hūi
liabā in ieuniū alaz̄ meā. Ite nimiuite ieuniū
placauet̄ deū et oīone. sic et oēs patres ve. cesta.
vt p̄z in biblia. Tertio cōmendat̄ et vñb̄is et
exemplis t̄pi acce. discipuloz. Nā xps docuit
ieuniare Math. vi. Et ipse ieuniavit̄ q̄dragus

Feria. III. post dominicam primā

ta diebū et noctibū. Et apli ac discipuli ieiunaue rūt etiā in dñicis diebū: ut ait Hiero. lxxvij. dis. vīnā. Quarto ex vībis sc̄toꝝ et exemplis sc̄z martyꝝ p̄fessorūq; sancti baptiste. sancti Nico lai q̄ etiā in cunabulo q̄rtā et sextā ferias ieiuna uit. Tē Anachoritaꝝ in heremo. erāt em̄ mira ieiunia bine aut trine hebdomade. Tē exēplis sanctaꝝ v̄ginū et viduarū ac iugatoꝝ. de q̄b dicere nō sufficiamus p̄ singla. Deniq; vltimo sup̄ om̄ia dicamus q̄ al̄tissimus deus cōmen davit nobis ieiuniū in p̄mis pentibū in padiso q̄ voluit nō simpliciō om̄ni cibo vti in padiso hoīes. sed ab aliq; sc̄z a vērito abstinere: ut ex ab stinētia amplius mererent. Gen. viij. O ḡ lacꝝ o cōmēdabile ieiuniū dignū est vt te amemus. et cū sanctis te obseruando ad celū p̄ueniamus p̄stante christo.

Feria tercia post p̄mā dñicā q̄dragesime. Ser mo. viij. sc̄z de ieiuniū obligatione et ordinatio nis fractione.

Wm intrasset

Iesus hierosolymā cōmota ē vniuersa ciuitas. Math. xxj. et in euā gelio hodierno. sicut Aug. d̄t de doctrina xp̄iana. Q̄m̄ xp̄i actio n̄a est instru ctio. Jō p̄ hec v̄ba mystice docemur q̄ cū xp̄us dñs intrauerit aiā p̄ grām tāq; hierosolymā pacificā q̄ d̄r̄ ciuitas dei sumi et habitaculū sp̄ rituſancti: ut docet apls. tūc vniuersa in suis virib; cōmouet sc̄z volūtas ad dei amore. intel lectus ad dei cognitionē p̄ fidē. mēoria ad bñficioꝝ dei et passionis recordationē. et vires exte riores ad bona opa et ad corporis castigationem ut spūi subiectaꝝ et ieiunia et hm̄oi. Proinde cogitemus q̄ xp̄us dñs intrat p̄ grām in cordis n̄i ciuitatē. et cōmoueamur ad dei laudē et bo na opa p̄sertim ad ieiunia nūc exercenda. sicut et d̄r̄ in themate. q̄ Lū intrasset iesus et c. p̄t in euangelio. Itaq; ex quo p̄ his diebū de sacro ie iunio cepim⁹ p̄sequi. idcirco tria mysteria sub sequent̄ notemus p̄ b̄ fmone declaranda.

Primum d̄r̄ obligationis.
Secundū d̄r̄ ordinationis.

Tertium d̄r̄ violationis.

¶ Circa p̄mū de obligatione ieiuniū Notan dū est q̄ ieiuniū cadit sub p̄cepto. ut p̄t p̄ Rich in. viij. di. xv. Et b̄ p̄mo. ppter ecclie mandatū: q̄ statuit sub p̄cepto fidelib; cerris t̄pib; ieiunandū. Ideo. viij. q. i. c. quisq; Aug. d̄t. Quisq; p̄ ceptis nō obegat reus est et debitor pene. Nec et plura ibi. Sed q̄b diebū institut̄ ecclia ieiunā dum fidelib; sub p̄cepto satiſ p̄stare poterit et plebanoꝝ p̄ singlis hebdomadis denūciatiōe ideo hic p̄trans eo causa breuitatis. Sc̄o oꝝ res net hō ieiunare ppter emissum votum: q̄b obli gac: pura si q̄s vōvit ob passionē christi ieiuna

re feria q̄rtā vel sextā: vel ob deuotionem beate v̄ginis sabbato. et sic de alijs. De hm̄oi Aug. Youere voluntatis est: sed reddere necessitat̄. Sillter si q̄s ex p̄fessione regule sue tenet ad certa ieiunia. Tertio tenet ppter p̄nī in iunctionē ad satisfaciendū. q̄r̄ fm̄ Scotū tenet hō obedi re licito p̄fessoris p̄cepto.

O Circa secūdi de ordinatione sunt aliqua dubia p̄tractanda: ut sciamus qualr̄ ecclia or dinavit obseruari ieiunia. ad que sc̄z ex p̄cepto nos obligauit.

Primo querit de cibi et potus qualitate.

Sc̄o de sumptionis equalitate.

Tertio de numeri eius quantitate.

Primo inquā querit qualib; cibis debet hō ie iunare fm̄ ordinationē ecclie. Ad q̄d m̄ndet fm̄ Rich. et coiter doc. Larnes. phibent p̄ncipalib;: q̄ etsus carnū souet cōcupiscentiā carnalē a q̄ ecclia intendit abstrahere ieiunando. Unū etsus carnū semp frangit ieiuniū. oua aut̄ et lacticinia interdicunt inquantū sunt orta ab aſalib; carnes hñtib; di. viij. deniq; et ab istis debent abstinere ieiunantes fm̄ p̄suetudinē patrie: q̄r̄ ve Hiero. lxxvij. dis. vīnā. dicit. Unaqueꝝ puincia abūdat in suo sensu ut morē obseruer in ieiunijs. et fm̄ Innocētū ppter penuria piscium in aliquo. puincis p̄cessus est v̄lus lacrimior; et ouoꝝ: et c̄cepto ieiunio q̄dragesime: ut d̄t frat̄ Angelus. Rich. aut̄ d̄t etiā in q̄dragesima vi posset alib; vbi est p̄suetudo. Sed pisces comedere ieiunatib; pcedid: q̄r̄ sunt frigidū ut plurimū. ideo minus souet cōcupiscentiā carnū. Tē q̄r̄ pisces ex aq; viuūt. aialia aut̄ ex terra. Aquā aut̄ nō fuit maledicta a deo sed terra q̄ pdurit fructū q̄hō comedendo peccauit. ḡt. Item fructus et legumina p̄cedunt fm̄ Alexā. ideo p̄ fertim: q̄r̄ in illis dñat aqua et terra q̄ sūt ambe frigide nature. et sic nō sūt incētiva. P̄ S; di. vini potus sup̄ om̄ia accendit ad luxuriam. Prouer. xx. Luxuriosa res vinū. Et ad Eph. v. Nolite inebriari vino in q̄ est luxuria. Quare ḡ nō p̄hibet ieiunantib; potus vini. Rñdet fm̄ Alexā. in. viij. volu. sūme. et Rich. q̄ b̄ facū est Primo ppter p̄culū vitandū transgressionis. Multi em̄ fūssentiaſis p̄cepti transgressores. Sc̄o ppter letificationē: q̄r̄ ieiuniū sepe tristitia excitat. Unū aut̄ letificat cor hoīis: ut d̄t p̄s. iō p̄cedid. Tertio ppter necessitatē digestiōis. Multū em̄ hñt stomachū debilē q̄b necessarius est v̄lus vini ad digestionē p̄ficiendā. Unū fm̄ Ibo. iij. ii. q. c̄dit. arti. iij. Nullus potus illictus ē ieiunatib; nisi p̄ accidentis in certis casib;. Prior et voto cū q̄s se obligauit voto ad ieiunādū aq; tim vel ad nō bibendū vinū. Sc̄o ex excessu. s. q̄n. ppter potus excessum p̄cipit se hō inebriari: tūc tenet abstinere vel moderare ne p̄cūlo se exponat. Tertio ex scandalō sc̄z q̄n alij ex b̄ scan lisant. Ro. xiij. Noli abo tuo illū pdere. p̄ quo

Sermo

VIII

¶ p̄ mortu⁹ est, p̄cerea, p̄hibitū est ep̄is: clerici & religiosis tabernas ingredi nūlī causa necessitatis in p̄gri natione, r̄liu⁹ dis. Non oportet. Et duob⁹ sequētib⁹ capl̄s ibidē, & sic p̄tz ad q̄lituz. ¶ Sc̄o q̄rit q̄ t̄pis hora sit assignata sc̄z ad comedendū in ieiunij obfuantia. R̄ndēt breviter fm Alex. de ales. Rich. & cordat Archidi. in. c. solent. de 2 se. di. 1. Aliosq; q̄ cōis p̄suetudo seq̄nda est q̄ cōiter tenet horā nonā. h̄z b̄ nō ē in p̄cepto vel necessitat̄, q̄r hora nona b̄z mas- ḡna latitudinē determinatā fm grossam exti- nonē sc̄z post sextā post q̄s latus quo residuo r̄te nona occurrit dicenda in q̄ ciby fm institutiō eccl̄ie sumēdus est sc̄z die ieiunij: vt dicit frater Angelus de claua. Et hec hora nona p̄uenientē determinat ieiunantib⁹: vt sic de alijs dieb⁹ alijs quā afflictionē sentientes t̄po cōpartant. Nam t̄pi passio cōpleta fuit hora nona q̄n inclinat capite emisit sp̄m. Un fm Alex. & fr̄m Angelū. Si q̄s ante statutā horā comedet in die ieiunij enī si p̄ spaciū norabile p̄ueniat: nō fr̄git ieiunij: nō peccat mortaliter nūlī faceret in fraudē ie- iunij. Si at et causa ronabili faceret nullū pec- catū elset, pura vel causa itineris aggrediedū: vt q̄nḡ religiosi ira manē surrexerit: & adeo fatiga- ti sic q̄ op̄oz anticipare horā. q̄ si q̄s differret comedere in die ieiunij post meridiem augeter meriti superogando. Nā apud nos p̄suetudo cōis tener circa meridiē. ḡ tc. ¶ R Tertio q̄s- rit q̄tiens licitū sit comedere vel bibere in ieiuni- nali die. Ad q̄d cōiter p̄ regula ponūt doctores q̄ semel tantumō in die comedendū est: sed plu- rīes bibere in die quēcūq; potū vel aquā licitū est. Rō Aleran. & Lbo. q̄. q. celvij. Et in ieiunij, q̄r potus sumūt maḡ ad alterationē corporis & di- gestionē ciboz q̄ ad nutritiōz: licet aliq̄ mō nu- triat. p̄cerea q̄uis imoderate bibētes sicut etiā imo derare comedētes in vnicā refectōe: p̄nt pec- care: & meritū ieiunij p̄dere: tñ eccl̄ia nō p̄hibet plures extra horā comedētiōs etiā bibere. Sed q̄m eccl̄ia nō potuit determinare q̄ntitatē pon- deris vel molis in sumendo cibo: q̄r quod yni est multū alteri boī ē modicū. & ecōuerso. ideo determinauit q̄ntitatē viaſſitudinis. b̄ est sel' in die ieiunij comedere. nū vt sīc ieiunans differat ab alijs nō ieiunantib⁹ q̄ plures comedere solēt in die. Tu q̄r sic xp̄iana religio differre oñdit & p̄cellere ritu paganismi. Nā Aug. lib. de vna reli- gione dt. Omnis religio ois secta b̄z sua sacrificia suos sacerdotes suaq; ieiunia. h̄z sacrificia re- ligionis xp̄iane p̄cellūt omnia alia. ergo & ieiuni- dia debent p̄cellere ieiunia aliaq; sectaz. Exépli- gi a saraceni & turci & bm̄oi ieiunat vsq; ad sero q̄ viderint stellā. & tandem in nocte tota ingurgi- tant sc̄z & plura carnalia faciūt. Deniq; sic statu- tū est: tu etiā q̄ in die vel etiā nocte p̄les come- dete: ad brutalē naturā accedit magis q̄ ad ro- malē: sicut & in paradiſo boī semel salte in die come-

dissēt. ḡ tc. Exemplū narrat ad id q̄ qdam in beremo cū p̄les comedēt de radicib⁹ & verbū vel pane in die q̄tienscūq; sibi placet: venit ad cū angel⁹ & salutavit eū dices sic. Ave brūtū: & disparuit. ille hui⁹ rōne cogitare cepit & posuit ut tñmō bis in die comedēt. Et iterū veniens angelus salutavit eū dices. Ave homūcio. can- dē cū cepit semel comedere tñmō in die angel⁹ eū salutavit dices. Ave angelice boī. De genen- tib⁹ ad hāc q̄stionē plura, p̄seq̄mūr tertio arti. subsequenti.

Lirca tertii de ieiunij violatione v̄l fractiōe q̄rit q̄b̄ modis violat vel frangit eccl̄asticum ieiunij. ad q̄d r̄ndēt fm doc̄. theolo. & canoni- stas. recolligēdo q̄ p̄cipue q̄ttuor modis viola- tur vel frangit eccl̄ie ieiunij. Primo q̄d nū mū de cibō q̄uis sel' sumēdo. Un fm Rich. in. iij. dt: q̄ dieb⁹ ieiunioz sel' dūtarat tātu comedit q̄ntū actu duab⁹ v̄cib⁹ comedēt q̄uis l̄ras statutū fuit: nō tñ ei⁹ itētōi obedit. nec meritū ieiunij acq̄rit. Nā. L. de legi. l. nō dubiū d̄t: nō dubiū est in legē cōmittere eū q̄ v̄ba legis am- plexus p̄tra legis nitit voluntatē. Exemplū fm Bureolū. Quid aliud est dare veneri denariuz vñ q̄s duos obolos. Sc̄o iterdicta in cibū accipieō sc̄z carnes & bm̄oi. vt s̄. patuit. Ter- tio numerū diez nō adimplēdo vt p̄les faciūt ieiunando in q̄dragesima tñm tres dies in heb- domada v̄l' quartuor. Talib⁹ q̄uis melius sit aliquid facere q̄ nihil. tñ ut Aug. in sermone di- cit de quadragesima q̄ totam quadragesimaz integro numero debemus ieiunare quotidias ieiunij. vt si quis vñā diē p̄termiserit rotā quadragesimā violauerit & fructū amiserit ma- gni laboris. p̄pter cibum modici t̄pis. Nec ille.

Quarto ieiunij eccl̄ie violat plures in die q̄s semel comedēdo: vt iam patuit ex p̄cedenti bus. Proinde q̄ in mane vel sero comedunt in die ieiunij electuaria vel fructus vel etiā morsel lum panis tc. in fraudē ieiunij violat ieiunij. Secus si talia sumant p̄ modū medicina. vt di- cemus fmone. r. D. Et hic p̄transco amore bre- uitatis. Rogemus ergo dñm ieiunum vt det no- bis grām bene ieiunandi & penitendi: quaten⁹ vitam eternam possimus p̄mereri. Amen.

Notare volo q̄ p̄ istis fmōnib⁹ quadragesi- malib⁹ q̄uis p̄ singulis possint alia themata p̄ priora cōuenientius assignari. Ut utamē ego p̄ uno quoq; fmone statuī thema accipe & sa- cro talis dici euangelio assignato iuxta mores ordinarij romani in missali. co q̄ deuorio po- puli buiū expofcit & delectat audire ex euange- lio aliquid vel saltē textualiter.

Feria quarta post p̄mam dñicam Sermo. ir. videlicet de trāgressione damnabili ieiunij sacri & excusatione.

Feria. III. post dominicā primā

Xtendēs iesus

e manū in discipulos suos dicit.
Ecce mater mea & frēs mei Mat.
xii. & in euāgeliō bōdierno. Qui
bus v̄bis & seq̄ntib⁹ ostendit dñs iesus mari-
mā charitātē erga om̄is xp̄ianos fideles. Nam
fm Piero. oēs xp̄ianos designauit xp̄s & disci-
pulos. quia om̄is q̄ faciūt dei voluntatē; pecca-
ta. sc̄z cauendo: p̄cepta implendo & penitentiaz
ieiunia & alia bona opera faciendo christus dili-
git ut matrē & fratres: quia tales fide & amore
christū & cipiūt in corde sicut mater & imitan-
t fratres. Proinde charissimi faciam⁹ dei vo-
luntatē ieiunando & dñi diligēdo q̄tenus chri-
stus excedat manū in nos dicens. Ecce isti ma-
ter mea & frēs tē. Itaq̄ de ieiunio cracta. p̄
ter pdicta notemus adhuc pro fmone tria alia
mysteria.

Prīmū mortalī transgressionis.

Secundū d̄r rōnabilis excusatiōis.

Tertiū d̄r dānabilis defraudationis.

L Circa p̄mū de mortali peccato trāgressio-
nis ieiuniū q̄rum p̄cipue tria. p̄ edificatio-

Prīmo de peccati qualitatē.

Secundo de eius nūcrositatē.

Tertio de soluendi necessitate.

Prīmo inq̄ querit qualiter peccant q̄ frangūt
ieiunia de p̄cepto ecclie: an semp peccant morta-
liter. Rñdef fm frēm Angelū de claua. in sum-
ma. Rich. in. iiij. di. xv. aliosq; recolligendo. q̄
exquo statutū ecclie de ieiunandis certis dieb⁹
est de iure positivo. Legislatoris aut in 2dēdo
ius positivū. nō est intentio nec esse debet ut ob-
liger ad obseruationē hoīes eos q̄ habent legi-
timā & rōnabile causam nō obseruandi illud.
Unde extra de obserua. ieiuni. c. p̄silij. dicit. q̄
legi nō subiaceat necessitas. Ideo ad q̄stionē di-
cendū q̄ qui frangit ieiuniū peccat mortaliter
in certis casib⁹: & nō semp. vīc⁹ Prīmo si fran-
git sine necessitate vel sine rōnabili causa ut coi-
ter docto. tenent cū glo. in. q. als autē ea demū.
xv. di. Et h̄ si faciat sc̄ier. Sc̄do si faciat ex cō-
temptu solutionē ieiuniū. Un Bern. li. ii. de p̄ce
pro & dispensatiōe d̄t. Non qualisc̄q; manda-
ti (sc̄z ecclie vel plati) p̄teritio criminalē inobedi-
entia facit. sed repugnare & nolle obedire. Ter-
tio si soluat talia ieiunia ex p̄suetudine. Sicēm
dic̄ temptus interpretatu⁹ & peccat morta-
le fm Rich. in q̄dlibeto p̄mo. q. xix Preter hec
est veniale. V. Sc̄do querit vtrū h̄o fran-
gens ieiuniū tortis peccat mortaliter quoties
comedit in die ieiuniū sine causa rōnabili. Re-
spondet fm Durandū in. iiij. & frēm Angelum
sup. q̄ nō peccat mortaliter p̄ter q̄ semel in illo
dic. n̄li comedens nouo p̄emptu mentis plu-
ries comederet; q̄ tunct tortiens peccaret morta-
liter, & hec est cōmuniō opīcio. Blier obliga-

re⁹ ad impossibile. q̄ exquo semel illo die ieiun-
niū frigidiā nō p̄t illo die ieiunare. & ideo p̄
cepit eti sibi factū impossibile. Sed in ieiunio
quadragesime si frerget vno die p̄t & teneat nī
bilominus ieiunare alijs dieb⁹ singulis. & sic q̄
dies obmittit i q̄dragesima tot peccata morta-
lia cōmitit. Sic & in q̄truo r̄pib⁹ ergo debet co-
fiteri. X Tertio querit vtrū frangens ieiun-
niū aliquē dieb⁹ teneat tot dies alios p̄ illi ieiun-
are. Rñdef q̄ licet ter. de obser. ieiun. c. j. videat
velle q̄ sic. en. fm fratrē Angelū sp̄ dicendum
est p̄ capl'm. q. ibide. sc̄z de obser. ieiun. q̄ nō tene-
tur: quia ibi nō imponit frangētib⁹ ut alio die
ieiunent: sed penitentie sunt arbitrarie. sicut & de
illo qui dimisit vno die dicere officiū nō teneat il-
lud reassumere. vt no. Inno. c. i. de cele. mil. Et
plurib⁹ modis p̄bat hoc frater Angelus. O ḡ
hō obserua ieiunia ne pecces & pdes aiām tua.

¶ Circa secundū de rōnabili excusationē q̄nt.
Quae sunt rōnabiles cause excusantes a ieiunio
indicto ab ecclia. Rñdef fm Rich. in. iiij. di. xv
ar. iiij. q. iiij. & cōmuniter docro. q̄ psonē plures
& cause assignant. Prīmo pueri eratē existētes.
Secundo senio deficiētes. Tertiio egrotantes.
Quarto mendicāte vicitantes. Quinto fuiē-
tes. Sexto pegrinantes. Septimo laborantes
Octauo imp̄gnate mulieres. Nonnō nutrices.
Decimo vrores. Prīmo pueri q̄r in eis vige-
calor. & indigent albo dupliciter. sc̄z ad nutrī-
tū & ad augmentū. ideo multa fit p̄sumptio in
eis. vnde oportet eos comedere plures & freqū-
tius. ideo rōnabiliteter a ieiunio excusan⁹. Sed
vſq; ad quotū annū etatis. cōmuniū theolo-
gi tenent vſq; ad vigesimalū p̄mū annū. p̄tton-
git frāt Ange. intelligēdo q̄ vſq; ad. xxj. annū
licet nō teneant ad om̄ia ieiunia tñ bene ad ali-
qua eis cōmensurāda iuxta augmentū & p̄rie-
tatē ad dictū annū fm Tho. in. iiij. dis. xv. vnde
arbitrio boni viri est relinquendū. Secundo
senes. sc̄z nūmij fm Rich. p̄ter defectum calo-
ris & virtutis debilitatē ut p̄fert in natura.
Sed h̄ etiā a quoto anno frater idē Ange. dicit
q̄ licet aliqui dixerūta. lv. anno. tñ arbitrio bo-
ni viri & p̄scientie est relinquendū. q̄r alij putat
post septuagēsimū annū. Tertiio egrotantes
q̄r ad sanitatē plus p̄fert plures sumere q̄d sel-
lumeret: & sic noceret. Quarto mendicāto vi-
critantes. vīc⁹ q̄n cibū necessariū sufficientē h̄e
p̄ vniū cōmētūnū hora nō possunt. Qui
to fuentes. s. ad mensam nobilū aut religioso-
rū. vel legentes q̄ aliquid p̄libant. nesc̄z defici-
ant in legendo vel seruēdo fm Rodonē. si h̄
faciat positis mēsis vel p̄az. ante ita q̄ p̄tinua-
tio t̄pis dici debet vna mēsa nō soluit sic ieiuniū
nū sed excusant. Siliter illi q̄ iam incepto p̄a-
dio vadūt portare vīnū v̄l encennū ad viciū
vel aliquid aliud faciūt & redēt ad p̄ficiendas
comētūnē excusant fm frēm Ange. Sexto

pegrinates. s. si simul cū pegrinatione ieunare nō potest. nec cōmode diffiri potest. et fīm Tho. debet b̄ fieri cū dispēlatione superioris. Id est frater Ange. de q̄cūq; alia bona opatiōe. pura obedientia plati: pdicatiōe. p̄fessionū auditioe et h̄mōi. ar. c. nō mediocriter. de p̄se. dī. v. Se primo laborat̄es. b̄ est q̄ui labore victū necessaria q̄rēt̄. q̄ se cū ieunio nō p̄nē cōmode opari sūlter et itinerantes et h̄mōi fīm frēm Ange. Tū v̄ Rich. dī. debet si assit facultas a suo sacerdo te petere dispēlationē in talib̄. et ille dī p̄cedere. Adueretur q̄ interio maioris luci nō excusat̄ fīm Astexanū. Octauo imp̄gnate m̄l̄ceres. q̄ tales p̄sueverūt̄ b̄ie variis appetitus cibor̄ q̄ibus nūl̄ satisfac̄erēt̄ posset esse p̄culū sui vel fētus. Unū fīm Rodoneū. tales imo tenent̄ solue reieunū. Nono nutrices q̄ debet capere cibū. p̄ se. p̄ puero alendo. Decimo uxores. sc̄z quādo p̄hibent̄ a viris excusant̄ in ieunis voluntaris: sed nō a ieunis indicis ab eccl̄ia. xxiij. q. viii. manifestū. tū q̄. p̄ter scandalū viri non posset obuiari sacerdos. p̄ prius vel p̄fessor potest dispēlare cū talib̄. q̄ p̄ceptū iuris positivi nō obligat quē cū scandalō: vt. p̄bat frat̄ Angel⁹. Z. Lirca terrū de dānabili fraude ieunij ad uertedū q̄ in ieunio potest q̄s fraudē facere. Primo gulā mortale cōmittēt̄ vt in p̄cedētib⁹ patuit. Sc̄do cibū p̄hibitū sumēdo sicut p̄serūt̄ faciūt̄ aliqui castores et h̄mōi comedendo.

Querū ergo utrū in die ieunij licet comedere beveros seu castores. Aliqui dicūt̄ q̄ nō. sed verius fīm Huilb̄. durādi in rōnali lib. vii. rūdet̄ sic di. Quidaz p̄sices sunt h̄ntes et vna p̄t̄ formā q̄drupedū. et ex altera formā p̄scū si cūt̄ est bever. et h̄mōi in ieunio potest comedēt̄. mō et ea p̄te q̄ p̄scis videt̄. ex alia v̄o p̄te nō. cōcordat katholicon. Rō q̄ cū sit aīal monstruo sum fīm ph̄m. ḡ ex ea p̄te q̄ est p̄scis veracit̄ nō p̄hibet̄. Uerūt̄ si q̄s comedēter pedes eiusdē eo q̄ natat peccaret̄: q̄ nō licet comedere: sic nec pedes avarū et auū natantū. Nā nullus p̄scis est pedatus. Lauda tū: q̄ p̄scis est: potest comedēt̄. p̄ter deliciositatē meritū ieunij attēnue. Tertio fraudē facit ieunio quis p̄les comedendo sive publice sive occulte. Et q̄ dānable sicut exemplū legimus in dyalogo Grego. de q̄dā monachō q̄ sanctus putabat̄ et ad extēmū duc̄t̄ fratrib̄ tremēs dixit. Qū me ieunare credebat̄ occulte comedebā: et ecce nunc datus sum draconi ad deuorādū: q̄ cauda sua pedes meos colligauit. caput aut̄ suū immitens in os meū sp̄m ebibit. et statim mortuus est sine penitentia. Q ergo dei iudicia. Rogemus christum tē.

Feria quinta post primam dñicam Sermo decimus de sanctitate ieunij obseruāda et fructibus eius.

Illa venit et adest

i rauit cū. s. icsum dicens. Dñe adiuua me Matth. xv. et in euangelio hodie. Quicūq; vult vt a dño ielu adiuuet̄ ad p̄se quēdā salutē eternā. oportet vt ad ip̄m accedat s. p̄ verā fidē et p̄niā ac bona opa et ip̄m būl̄r adoret̄ et auxiliū postule: in būlia cordis se indignū reputādo. vrpote p̄t̄re dei inimicū. Ite cū b̄ in būli oris p̄fessiōe. et insup in būlia ratione corporis q̄ potissimum sit p̄ ieunū p̄ qđ caro in seruitute redigit̄: vt dicit apl̄us. i. Lox. ix. Et deo sacrificiū sanctū viuū et deo placitū reddit̄. Rōz. vii. Ideoq; in exemplū nobis p̄ponit̄ hodie mulier chananea que venit ad christū et magna būilitate supplicavit p̄suerant̄ vt xp̄s filiā suā a demonio liberaret̄. et sic a christo salutem obtinuit: vt p̄t̄ in euāgeliā historia hodierna.

Itaq; de ieunio sacro p̄ qđ p̄meremur ch̄stī auxiliū ad salutē p̄ter ea q̄ in p̄cedētib⁹ fīmoib⁹ egimus tria adhuc mysteria. p̄ isto fīmone declarabimus.

Prīmū dī sanctificationis.

Sc̄dū dī iniulationis.

Tertiū dī fructificationis.

A Lirca p̄mū de sanctificatione ieunij ad q̄s nos scriptura hortat̄ Jobel. ii. dices. Lanite cuba in syon. s. laudādo dēū. Et sequit̄. Sanctificare ieunū. id est sanctū facire vt sit deo gratū

Querū ergo quō debeat bō sanctificare ieunū suū vt sit deo gratū sacrificiū et meritorū p̄mōr̄ celestū. Ad qđ rūdet̄ recolligēdo fīm scripturas et doctores q̄ ad sanctificandū ieunū requirunt̄ p̄cipue p̄ditioes qnq; q̄ sunt sc̄.

Primo vt fiat sancta intentiōe.

Sc̄do vt fiat sancta cautioe.

Tertio vt fiat sancta associatione.

Quarto vt fiat sancta discretione.

Quinto vt fiat sancta iniulatione.

Primo inquā vt ieunū fiat sancta intentione sc̄z p̄ deo et p̄ virtutē exercitio et p̄ salutē: nō aut̄ p̄ vanā glā vel hypocrisi et h̄mōi. Unū Matth. vi. xp̄s dicit Lū ieunat̄ nolite fieri sicut hypocris tristis tē. Et infra. Amē dico vobis receperēt̄ mercedē tē. Nā tale ieunū nō reputat̄ sanctū sed iniquū. q̄ v̄ Hiero. ait. Simulata sanctitas nō est sanctitas sed duplex iniq̄ras. Tū q̄ talis in sc̄po nequā est. tū q̄ opa negat̄ quērendo vanā glā ab hosib⁹ p̄ ieunū et h̄mōi.

Sc̄do req̄rit̄ vt ieunū fiat sancta cautioe. b̄ est sine om̄is peccati mortalitatis iniq̄natione: q̄ si p̄t̄ nō cauet̄ ieunū nō meret̄ celeste p̄mūm.

Querū ḡ utrū ieunū factum in p̄t̄o mortali valcat̄ aliqd̄. Ad qđ rūdet̄ frater ange. in lūma q̄ valer ad p̄la. p̄ter que erā in peccato non est obmittendū. Primo valer ad obedientiā mādati. et sic p̄t̄ noui cūtatiōe qđ bō incurreret̄ qū ieunū ē p̄ceptū ab eccl̄ia vel ex voto et p̄nia tē.

Feria. v. post dominicā primā

Si enim tale ieiunium non faceret peccaret per inobedientiam. Secundum valet nibilominus etiam in pectore ad corporis macerationem. Tertio valet ad plena alia ad quod valent opera in pectore mortali facta. scilicet ad bona spes alacritatem et mala evitandam et bonorum sed non valent ad sequentia prima vite eterne directe ideoque melius est ut talis operatur et sic ieiunet.

Tertio requiriatur ut ieiunium fiat cum sancta associatio, vice clemosyne et orationis. Thob. xij. Bonae est clemosyne cuius ieiunio et oratione magis quam thesauros auri perdere recte. B. Sed dicit quod hoc sit melius facere quoniam simul clemosyne cum ieiunio non possit quod facere. Rendet Origenes in omelie super euangelium. Eum ieiunatis Nolite fieri recte. dicitur sic. Bonum est ieiunare fratres; sed melius est clemosynam dare. si aliquis vtriusque poterit duo bona sunt. si vero non poterit melius est clemosynam dare. Et si possibiliter non fuerit ieiunandi sufficit sibi clemosyna. Ieiunium vero sine clemosyna non sufficit dum vtriusque poterit. Si autem forte aliquis sit pauper est venio habeat quod tribuar illi sufficiat bona voluntas. Quarum ut fiat sancta discretionem ut scilicet nec abstinentia sit nimia; put patitur famam. viii. R. Nec etiam comedio et potatio sit nimia sed moderata teneat mensuram famam rationem. Sed si quod est. quoniam debet quod ieiunias comedere et bibere. Ad id Bonaventura lib. de pietate religione. rendet dicens. quod de beata certa regula dari non potest. Nocturni inquit obseruandum est quod non comedat quod tantum ut post comedemus orare vel de deo cogitare non possit. nec tam modicum quod laborare nequeat. Hec ille. Ultio ut fiat sancta iniuriantur. h est ut ieiunium non violetur aliquo modo. Et de modo violationis egimus famam. viij. S. Circa hanc tamen aliquae questiones sunt tractande quod presumuntur in subsequenti articulo famonis. Oportet hoc discere ieiunium tuum sanctificare. L. Circa secundum ergo de ieiunio iniuriantur et scripti sunt questiones alias tracemus. Prima questione est vtrum gula frangatur vel violetur ieiunium sacram. Ad quod respondeat Rich. quod ieiunium est triplex. Unum ab iniuriantibus abstinentia. et hanc frangitur quodlibet mortale pectus. Aliud est actus virtutis abstinentie. et hec est refectio quotidiana satietatem fugiens. de pietate. di. v. sicut tibi recte. Et hanc frangitur per gulam mortalem; sed non per veniale. Nam ut Augustinus de bono iugali dicit. Non oportet gula est pectus mortale; sed veniale licet minus meriti; tamen non frangitur oportet sicut facit pectus mortale. Tertium est ieiunium ex institutione ecclesie et hanc licet per gulam mortalem peditamentum abstinentie quod ad celestes primi; tamen specialius frangitur et violatur comedendo cibos interdictos ieiunantibus. scilicet carnes vel oua; ut patitur famam. viij. O. Ita frangitur etiam nimis notabiliter hoc est comedendi determinatio ab ecclesia sine causa rationabili puniendo. Et denique frangitur comedendo plus quam sel. Hec Rich. super. viij. diss. xv. D. Secunda ergo questione est vtrum in die ieiunij comedere manu vel sero electuaria aut hu-

iusmodi vel fructus: aut etiam morsellū panis
violet sanctum ieiunium. Ad qd rñdef fm fratré
Angelū in summa qd licet varie fuerint opiniones
et aliqui dicent qd sola electuaria confeccāt
hmoi medicinalia possint licite comedī. tñ mos
derni tenet doctores p generali regula: qd cqd
per interdicā cibaria extra horā vnde comes
stionis sumit intentiō comedētis ordinātē ad
medicinā potius qd ad cibū pncipalē in modis
ca qntitate nō frangit sanctū ieiunū. licet illud
nutriat aliqualit. Exempli grā. qd indigens po
tu et timēs ne diluet stomachū et si noceat fu
mit aliquid: siue illud sit elecuariū siue panis
etiā: vel fructus aut amigdala nuces: et quicqd
aliud hmoi qd sumit p modū medicinē p cuius
rando nō cumento potus nō frangeret ieiunū.
qz ecclia nō intendit talia phibere. Tertia qstio
vtrū qd talia pdicra sumēs ad delectatiōez frā
gat ieiunū. rñdef fm doc. qd quis posset meri
tū ieiunū morare. nō tñ pceptū ecclie de ieiunā
do frangeret moderate sumptū intentiō bona
vel medicinē. nīsi sumeret in fraudē ieiunū vel
statuti ecclie sc̄z in magna qntrate ad extingue
dū famē in toto vel in pte tuc frangeret ieiunū
sanctū. Hec patet ex dictaminibz Tho. Rich.
Pef. de pal. Quarta qstio vtrū ebrieras fran
gat sanctū ieiunū. Rñdef fm Rich. vbi s. q
qñ est pccm mortale: frangit eo mō qd sup dicū
est de gula: et pōt hō plus peccare lapim inebriā
do qd si frangeret tñ simplē ieiunū. Hec Rich
E. Circa tertiu de fructibz sacri ieiunij. Adver
tendū qd sacram ieiunū pfert boi fructus salu
bres multiplices qd breuiter tangens Grego.
in p̄fatione dicit. Qui corpali ieiunio vicia cōp
mis mentē cleuas: virtutē largiris et p̄mia. per
xpm dñm nr̄m. Ut aut̄ clari⁹ hec p̄sequamur
notabimus sacri ieiunij fructus p̄cipue sepe.

Primus fructus d̄r p̄cerito p̄ p̄co p̄ satiati
cio. Nā fm doc. in. iiiij. ieiunū ponit yna ps sa
tiationis. Secōs d̄r vicioz rep̄ssio. vt dicit
Greg. s. exemplū de Eva qd q̄dū abstinenſe fuit
in padiso: p̄mansit in vnginali innocentia; s. dñ
p̄sensit gule p̄ctū incurrit. Tercius d̄r futuro
rū p̄co p̄seruatio. qd p̄ ieiunū corpus domat
et spūi subyacit. et sic a p̄cis cauēt. I. Lox. ix. La
stigo corpus meū et in futurē redigo ne te. Q
qz multi dicunt nō possū cauere p̄ctū p̄suēt. s.
tales aduerterat qd nō est castrū rā forte qd expū
gnari nō possū si viciuialia eidē subtrahantur:
sic si hō corpori gulam subtrahit expugnabit et
vincet illō ieiunio. Jō Amb. Nullū est tā grāns
de p̄ctū qd ieiunio nō expurgetur. Quartus
d̄r infirmitatē sanificatio Eccl. xxvij. In multis
escis nō decerit infirmitas. qd abstinēs ēadī
ciet vitā. Galienus etiā d̄r. Abstinēcia est summa
medicina. Exemplū in vitaspaz de qdā
diuite qd nō poterat curari medicina. sed post
factus ē monachus sanatus ē. Interrogat usq;

a qdam amico qd eū curasset. Rñdit. Fames r
faba. Quintus dñ mētis illūinatio: ut dicit
Greg. in p̄fa. S. Unū Moyses ieiunādo meruit
acipe legē illūinātē p̄l'm. Et sic ieiunātib⁹ di
scipulis & orantib⁹ misit sp̄m̄sc̄m̄ illūinātēm̄

Sextus dñ demoniū effugatio Matth. xvij.
Hoc genūs demoniūz nō ejc̄t nisi in o:one &
ieiunio. Nā sicur famēs expellit lupū de nemo/
re scic̄tūnū diabolū. Septimus dñ operū
mirādoz in oib⁹ p̄petratio. Unū Amb.lib. de ie
iunio. Magna est ieiunij v̄tus. Helias ieiun⁹
dauit celū. Ieiunus filiū v̄dū ab inferis resu
stauit. Ieiunus pluuias depositit. Ieiunus
igne de celo eduxit. Ieiunus raptus est in pa
disuz. & tanto plus meruit q̄nto amplius ieiun
auit. hec & plura ibi. O ḡ charissimi aduerta
mus q̄bonū est ieiunare: tā ad bona corporia
q̄ sp̄ualia ad meritaqz gr̄e in p̄nti: & gl̄ie in fu
turo p̄ p̄mo eterno. Rogemus ḡ tc.

Feria sexta post p̄mā dñnicam. Sermo. xj. de
pn̄ie impedimentis trib⁹ & remedij⁹.

Ecefanus factūs

et es: iā nō peccare ne deterius tibi ali
qd ztingat. Job. v. & in euāgeliō bo
diemo. Hec verba dixit xp̄s dñs hoi q. xxvij
annis fuerat infirmus quē sanavit dñs iuxta
p̄baticā p̄scinā inter multos languidos lacen
tēā q̄b⁹ verbis docet oēs penitētēs ut caueant
a recidivo peccati postqz sūt p̄ pn̄iam sanati. qz
pter ingrātitudinē ḡuiozē penā demerent̄ reci
duantes. ut accip̄t̄ ex ip̄s xp̄i in euāg
lio. Jō Eccl. xj. Fili peccasti ne adiūcias itez: l̄z
de p̄stīnis dep̄care ut dimittant̄. qd p̄ esse aliō
thema. Erq̄ aut̄ diabolus multos solet impe
dire & retrahere a pn̄iavarijs modis & ip̄edimē
tis. ideo in b̄ fmone agemus de trib⁹ ip̄edimē
tis q̄b⁹ p̄maxime solet retrahere ml̄tos a pn̄ia.
& sicutia mysteria notabim⁹ remēda applicādo

Primū dñ error seductiōis.

Secundū dñ timor satisfactionis.

G Lice p̄mū de errore seductionis Aduerte
dū est q̄ diabol⁹ seduc̄ mētes hoim ml̄toz p̄
errore vanū de p̄destinatōe diuīa. & recidivatio
ne in p̄ctm̄ p̄suetudinarie. Nā multi diabolico
istinctu dicūt̄ sic. Quare debeo penitere cū de
me p̄ordinauit v̄l ad vitā vel ad dānationē nec
p̄alit fieri q̄. p̄t de p̄uidit. ideo si sum ordi
nat⁹ ad vitā eternā dabit de ḡram peniten
ti q̄n vult saltē in hora mortis. Si aut̄ sum de
nūero reproboz v̄tqz finalr̄ dānabor. ideo fru
stra pn̄iam nūc ago exquo finalr̄ sum casurus.
Ite qz inq̄t̄ tales etiā sic Ego scio ex p̄suetudine
mea q̄ nō possum cauere a recidivo peccati: qz
adeo assuerus sum q̄ p̄cupisc̄tia mala statim
vincit me. nōne ḡ melius ē mibi nō penitere q̄

p̄pn̄iam recidiuādo ḡuius sc̄z dānari. Juxta
illō p̄missum in themate dictū christi. Ne tibi
deterius ztingat tc. Sed ad hec repellenda p̄
remedio sunt zsidationes tres. Prima de dei
ordinatione. qz diuina p̄destinatio ita est a deo
p̄disposita ut electi ad eā nō nisi merēdo sc̄z per
pn̄iam & opa ac p̄cib⁹ pueniat: ut dñ Greg. xiiij.
q. iij. c. obtineri. Unū zlēdera q̄ in p̄ordinatione
dei due sunt sn̄e late vel p̄use. vna q̄ peccator
si penituerit saluetur. alia q̄ si peccator nō peni
tuerit damnet. Stultus est ergo q̄ sn̄iam mor
tis eterne dānatōis cū nūc possit: nō vult muta
re penēdo sc̄z in sn̄iam vice eterne & salutē. Nā
ibidē Aug. dñ. Novit de mutare sn̄iam sc̄z dā
nationis si tu noueris mutare delictū. Ad id ex
emplū ponit̄ fm̄ eundē Aug. xiiij. q. iij. c. nabu
chodonosor. S. Ite q̄ p̄p̄ham. q̄ sicut scimus
nemīnē vlera terminū sibi a deo p̄ficiē esse victu
rū. tñ si ztingat languor oib⁹ languētib⁹ nō ins
cōgrue medicinā exhibemus. ita licet scimus q̄
soli p̄destinati saluant̄: tñ oib⁹ peccantib⁹ adhi
benda est correctio & pn̄ia. & sic pat̄z q̄ bō debet
deponere talē errorē diabolici & festinanē peni
tere. Scđa zsidatio de penitentie accelerat
te valore: qz q̄to q̄s festinat pluries etiam ca
dens resurgere plures tanto ex b̄ diabolus de
bilitat ne hoiez illū su bictū tenere possit in ser
uū p̄petuū. tanto etiā magis deus p̄uocat ut
zfort̄ illū p̄ ḡram suā & tanto plus iustificat̄
saltē in hora mortis ex habitu pn̄ie crebre ac
quisito. Unū Hiero. ad rusticū mo. de pe. di. iij.
S. q̄ aut̄ dñ. Septies i dñe cadit iust⁹ & resurgit
si cadit quō iust⁹. si iustus quō cadit. sc̄z iusti vo
cabulū nō amittit q̄ p̄ pn̄iam semp̄ relurgit. et
nō solū septies sed leptuagies septies delinq̄t̄
si si querat̄ ad pn̄iaz peccata donant̄. Hec ibi.
O ergo peccator̄ resurgere festina quotiens ca
dis. Tertia consideratio de p̄iculosa in pecca
to māsione & p̄suetudinis assidua aggraua id
ne. qz q̄sq̄s q̄nto pluries & q̄tēns peccat̄: tanto
sibi penas p̄les accumulat. vñ Job. xx. Pluet
dñs sup̄ eos vim furoris sui. Glo. dicit. qz sunt
gutte in pluuiia: tot dabit dñs impio to mēta
sc̄z iuxta om̄ia & singula opa eius. Reuera stul
tus est q̄ sibi q̄sidie veller augere cruciatu. Et
de b̄ exemplū ponemus in fine huius fm̄onis.
H Sed dñ. c. scriptura exp̄sse dñ. ij. Pet. ij. q̄
refugientes coingnitiones sc̄z p̄tōz bis rurū
implicati facta sunt eis posteriora (inqt̄) deteri
ora p̄orib⁹. Et sequit̄. Melius cñ erat illis nō
cognoscere viā iusticie q̄z post agnitionē retro
sum queri ab eo qd̄ traditū est sancto manda
to. hec ibi. Uide ḡ melius hoī stare in peccato
q̄ penitere n̄li sic penitentet q̄ postea nō recidi
uet in p̄ctm̄: qz ingrātitudo aggrauat p̄ctm̄ re
cidivantis tc. Sed cū sciam me ex p̄suetudine
recidiuare q̄re debeo penitere. Ad b̄ rñdet̄ fm̄
sn̄iaz Scotti in. iij. di. xxi. aliosq; q̄ nō est p̄pe
b 3

Feria. VI. post dominicā primā

rea in peccatis manendū s̄z melius ē sepius resurgere. qz q̄uis p̄tm̄ subsequēs in recidivāte sit grauiorī pena puniendū. ppter ingratiudinē respectu peccati p̄us cōmissi. z b̄ mō intelligendū est q̄ posteriora facta sunt deteriora p̄tibus peccatis compando adiuicē ipsa peccata. n̄ibilominus tñ peius est in peccato stare rōnib⁹ supradictis in respectu quo ad hoīem penitentē nec p̄surgit etia semp̄ tantus reatus et ingratiudine recidivationis q̄ntus fuit reat⁹ p̄teritor̄ peccator p̄. vt p̄t p̄ Scotū sup̄. vñ au-
toritas p̄e. p̄dīcta intelligenda est facēdo p̄pa-
tionē peccati posterioris ad p̄tm̄ p̄us in codex
genere peccati vel specie: z nō quo ad hoīis sta-
tu: quia melius est cognoscere viam iusticie p̄
fidem z p̄niām: q̄ oīno nō cognoscere. z meli⁹
est et luto peccati crebro exurgere: q̄ in ip̄o con-
tinuē iacere. Un̄ L̄hrif. de cōpunctione dicit q̄
humanū est peccare: sed diabolici est in p̄to p̄
seuerare. z sic p̄t. O ḡ peccator. o peccatrix nō
negligere: nō in p̄to dormitare: z festina cele-
ri⁹ relurgere vt possis dānatoz p̄petuā euadere.
3. Circa tertiu de timore satisfactionis. Nā
multi errore diabolico decepti dicunt. ego non
possim de peccatis satisfacere rāto labore quo
deberem cū sint peccata mea multa z magna. z
sic iuxta p̄s. Illic trepidauerū timore ybi non
erat timor. Similes leonib⁹ q̄ vt dicit timent
gallū albū co q̄ putant in eo esse quendā lapi-
dem noīe alheston. z similes etiā elephantis q̄
timet mures: vt hec patet in examenon Ambro-
sij. sicq̄ tales nō penitent. Sed p̄tra hmōi re-
media sunt p̄siderationes triplices. Prīa p̄si-
deratio dicit penitentialis facilitatis. Nā si q̄raſ
vtrū possit hō facil'r p̄ p̄niā de oīb⁹ peccat⁹ sa-
tisfacere. Rñdef fm̄ Ibo. in. iiii. dīl. xv. q̄ plus
deus nō exigit ab hoīe peccatore equivaletē vel
equalē: hoc est vt q̄ntū malū p̄ peccatū nocuit:
z q̄ntum bonū pdidit intantū satisfaciat: quia
hoc est impossibile. Und p̄bus. viii. ethicoz dī
q̄ in his honorib⁹ qui sunt ad dei z ad paren-
tes nō tenet hō ad equivaletē sed ad possibile.
Unde nō exigit deus in penitentia ab hoīe nisi
q̄d est fm̄ suaz possibiliterē: quia ad impossibili-
le nemo obligat. ff. de regu. iur. l. impossibilitē.
Ideoq̄ hō q̄ntū ciq̄ sit magnus peccator po-
terit faciliter satisfacere facēdo q̄d in se est: z q̄n-
ti potest. z virtus passionis christi su p̄pler q̄d
decit. Nam Bern. dicit. q̄ vna gutta sanguinis
christi p̄ponderat sup omnia peccata rotius mihi.
Secūda p̄sideratio dī penalē modicitatē.
Nam si bene aduerrimus: omnis pena p̄ntis vi-
te modica est z quasi n̄ib⁹ respectu pene future
vt dicit Aug⁹ sicut extrahere capillum vñ de
capite minimus dolor est respectu crurifragū
aut assationis. Tertia p̄sideratio p̄solabilis
suauitatis quia deus magna p̄solutione dele-
ctionē infundit penitentib⁹ sicut p̄misit xp̄s

Matth. xj. di. Venite ad me oīes qui laboratis
s̄z in mundialib⁹: z onerati estis s̄z peccatis: z
ego reficiam vos. Tollite iugū meū sup̄ vos. s̄.
Iugū penitētie. Iugū em̄ meū su auē est: z onus
meū leue. Chryſ. dī. O homo penitentia times:
nihil in ea durū est sed delectationē habet. cum
gustaueris tunc plenties q̄fluaus ē lapor. cī?
¶ Circa tertiu de fauore exemplificationis.
Nam multos retinet z impedit a penitentia fa-
uor exempli multoz quos vident tā clerοs q̄
seculares maiores z minores hoīi p̄ abrupta
vicioz currere. z dicunt. Si illis hoc licet qua-
re nō mibi. Si illi sperat saluari: quare ego dā-
nabor. z sic exēplo illoz a penitentia retrahunt.

Sed ad hec repellenda notemus tria reme-
dia p̄siderationis. Prīa p̄sideratio de mul-
toz damnatione: quia vt christus dī Matth.
vii. Lata via que ducit ad p̄ditionē: multi am-
bulat p̄ cā. Unde si tu vides multos currere ad
damnationē: nō debes post eos currere ad ignē
gehennē: sed teip̄m saluare. sicut stultus esset q̄
videns q̄ ali⁹ occidit se precipitando in ignē ipē
similiter faceret. 2. Secūda de infernali ar-
dore. Nam si querat vtrū quāto plures erūt in
inferno tanto damnati habeant ampliorē p̄so-
lationē ex multitudine societatis. Juxta illud p̄
verbū cōmune. Sauditū est miseriis socios hie
penaz. Ad hec rñder Aug⁹. omelia de peniten-
tia. Et habet. q̄. q. s. c. multi. vbi dī sic. Non que-
rant hoīes sibi comites ad supplicia nec gaude-
ant: q̄ pl̄es inueniūt sibi similes in culpa. Nā
nō p̄terea minus ordebut: q̄ cū multis orde-
but. Hec ibi. z sic in damnatis fallit pueriūz
supradictū: vt dī Bureolus. Tertia p̄sidera-
tio de christi passiōe. Nam ideo christus p̄ nos
bis sanguine fudit: dolores sustinuit: crucē ba-
iulauit: z in ea mortuus est: vt nobis exemplūz
z incitamentū daret penitentie. sequamur ergo
christum plus q̄z alios. Exemplū ad supradicta
z finali ponamus ex vit. pa. de sancto Arse-
nio q̄ orauit vt sibi opa hoīim reuelaret de⁹. tūc
aparuit ei angelus dicens. Egressere de cella.
Egressus vidit ethiopem ligna cedentem z fa-
cientē sarcinam grande qua tempebat leuare
nec poterat. Et ille iterum plura ligna cedens
supaddebat. iterū temptabat leuare. Et rādit
plura supaddidit q̄ corruuit z oppressus est sub
onere. Unde angelus exposuit Arsenio dicens.
Sic faciunt peccatores: peccata peccatis accus-
mulando: z sic penas inferni augendo sibi. Ite
rū vidit aliū stantē sup lacum z aquā haurien-
do fundente in canale p̄foratum subtus z efflu-
bat aqua. z cum vellat vas illud implere siēmō
poterat. Et angelus ait. Sic sunt multi q̄ licet
bona open̄. tamen quia a malo non desistunt
vere penitendo cuacant merita. hec sufficiant
Rogemus ergo dominū nostrum iesum christum zc

Sermo

XII

Sabbato post p̄mā dñicam Sermo. xij. de
alijs impedimentis penitentie et remedij.

Audientes disci

a puli ceciderūt in faciē suam et timue/
rū valde. Matth. xvij. et in euāgeliō
hodierno. Sic dicit Remigius. Dñs Iesu gliaz
sue caritatis in transfiguratiōe ostensurus du
nit illos in monte excellum seorsum ut significa
ret q̄ volunt xpm̄ in glia celesti videturō de/
bet stare in infinitis viciōis voluptatib⁹ mū/
di. sed amore supnoꝝ erigant ad celestes mon/
tes p̄ penitentiā et virtutes. Unde et in hui⁹ my/
steriū q̄n discipuli viderūt ibi gliam transfigu
rationis: audientes vocē dei patris xpo suo fi
lio testimonij phibentis: mox ceciderūt in faci
em suā: q̄r sancti penitentes et dñi timentes in
faciē cadere dicunt: q̄si se ante dñi ad pniam faci
dam p̄sternentes: sed impij retrosum fugientes
dñi: p̄ p̄ctim cadūt in infernum. Hec fuit Remigiu⁹.
Enos ergo charissimi vere penitendo audie
mus xpm̄ dñi: q̄z patrē vocatē ad pniam et p̄st
nam cadētes in faciē ne in more eadā in
infernum impenitentes. Ideo dicit euāgeliū q̄ audie
tes discipuli tē. Itaq; de alijs adhuc impedi
mentis pniae p̄sequēdo cū remedij tria myste
ria in b̄ fuitone post p̄dicta declarabimus.

Primum dicitur impedimentū pudoris.

Secundū dicitur p̄sumptionis.

Tertium dicitur desperationis.

M Circa p̄mū de pudore penitendi. Nā plu
rimi p̄fundūt pudore verecūdantes penitente et
sc̄fici p̄ctā. et sic retrahunt a pniam. tales sūt p̄ci
pueſugbi et hypocrite q̄ volūt videri boni cum
sint omniſpūcīa pleni: et sic verecūdant vera/
citer p̄ficeri vel se humiliare ad pniam. Unū de pe
di. iij. Inter hec hircū. dicit Adamacius. Pigra
et verecūda est pnia q̄ p̄ntū pudore p̄mit. Blo
i. p̄mit. Itē sunt heu multi q̄ obmitūt facere
pniam et alia bona ne irrideat a malis v̄l alijs
boib⁹: certus est em̄ q̄ displicet malis vita bo/
noꝝ. Prover. xxix. Abominant̄ impij eos q̄ in
recta via sunt. verūt valde fatui sunt q̄ ne irri/
deant a malis p̄ptera in malo p̄seuerat nec pe
nitentiā aggredi curant. Und tales p̄ remedio
anime tria debent p̄siderare.

Primo assimilationē exemplarē.

Secundo rōnem naturalem.

Tertio futurā p̄fusionē finale.

Primo in qua assimilationē exemplarē. Nā tu
bō q̄n p̄cipis q̄ mali v̄l quiꝝ boies irridenter
p̄ eo q̄ bonitatē facis. cōsidera q̄ silē est. b̄ ac si
eca irridenter eū q̄ bene vider. aut claudi irride
rente eos q̄ recte ambulat. aut si laceratis vestib⁹
induci irridenter eos q̄ regio habitu fulget. aut
in stercore iacentes irridenter eos q̄ mūdos se a
stercor p̄ficitatib⁹ fūauerūt vel reūrgūt ex tali

bus et se mūdāt. Sed dic mibi o bō. Nōne stul
tus esset q̄ talū et tales irridentes curaret intan
tū ut sibi oculos crueret ne a cecis irridere. aut
claudū se faceret aut amictū regū p̄siceret. aut
se mūdare nollet ob hmōi irridentes. sic in p̄posito.
Sed p̄sidera rōnē naturalē. Nā rō na/
turalis dicitur q̄ si nō erubuisti facere turpe et i
bonitū: sicut est peccare mortalē. nō debes eru
bescere id q̄d est honestū et veile. Unū Ber. O in
sania boīm nimia. pudet ablui et nō pudet inq
nari. abstergit caliga et p̄temnit ania. Nec ille.
O bō dic mibi. Si tu latrociniū vel furtū cōmi
sisses et in eo criminē dephensis: nōne erubesc
es: certū est q̄ sic: nōne petere tibi remitti a iu
dice penā mortis erubesceres certū est q̄ nō. Sic
in p̄posito: nō debes erubescere penitēdo remis
sionē peti a deo petere. Tertio p̄sidera p̄fusionē
nē finalē: q̄ si tu nunc in pnia nō vis erubescē
tiā sufferre corā uno p̄sbytero ī p̄fessionē faciēdas:
beu heu q̄ maximā p̄fusionē oportebit te susti
nere in finali iudicio corā toto mūdo. q̄z dñs dicit
Slā. iij. Reuelabo pudenda tua et ostendā ge
tib⁹ nū dicitē tuā et regnis ignominia tuā. Ve
tibi miser p̄cōr: q̄z tunc nō poterit tibi fieri ali
qua remissio p̄ illā p̄fusionē. nunc aut̄ erubescē
tia ē salutifera in sacra pnia. Elige ḡ tibi q̄d vis
q̄z vel hic vel in futuro verecūdā de p̄ctis tuis
op̄orebit te sustinere: hec ḡ cogita.

N Circa secūdū de impedimento p̄sumptionis Norandū est q̄ ml̄ti a pnia retrahunt et de
cipiunt p̄ vanis p̄sumptionē triplice.

Primo p̄ spem diutius sup̄uiendi.

Sed o p̄ spem mām p̄sequendi.

Tertio p̄ spem bene moriēdi.

Primo inq̄s p̄ spem diutius sup̄uiēdi. Nam
veniuit Licerō lib. de senectute. Nemo est tā se
ner q̄ se nō p̄teret annū viuere. Et Hiero ad Be
nūcia. Nemo est tā frāt̄ virib⁹ et tā decrepitate se
nectutis: vt nō se p̄teret adhuc annū posse sup̄ui
uere vñ sub̄p̄it obliuio p̄dictionis sue tē. Verū
tū p̄ remedio tu bō p̄sidera: qm̄ q̄cqd q̄s cogit
et vita n̄ra brevis est et incerta: nec p̄t esse diu
turna. Iac. iij. Que est vita n̄ra vapor ad mos
dicū parēs: et deinde extermiabit̄. iō festinem⁹
ad pniam. Erépli Luc. xij. de diuite cogitante
in copia bonoz epulari et gaudere in ānos plu
rimos. cui dictū ē. Stulte hac nocte reperē a te
āiam tuā: et q̄ p̄gregasti cui p̄erūt. Sed o retra
bunt a pnia boies et decipiunt p̄ spem p̄sequēdi
mām a deo ex sola magnitudine mīc cū tñ mas
le viuāt. Sed ī b̄ p̄ remedio p̄sidera: qz deo nō
mīnū iustus ī q̄ misericors: vt ait Chrys. Jōz̄
scribit̄ Eccl. v. De p̄cipiatu p̄cōr: noli cē sine me
tu. Et ne dicas. Misericordia dñi magna ē. Mul
titudis p̄cōr p̄ meoz̄ miserebit̄. Misericordia em̄ et
ira ab illo atq; app̄oriat. ne ḡ tardes queri ad
dñm. Hecibi. Aug. in sacra scriptura canonica
nō iunctū nisi yn̄ solus q̄ in fine h̄c penituerit

Dominica secunda quadragesime

sc latro in cruce. Ille ut nullus desperet solus ut nullus psumat. Hec ille. Tertio mlti a pmia retrahunt p spem bñ moriendi penitendo i fine et tota vita male vivunt: tales sine meritis operz bonoz sperant saluari. Sz p remedio p sidera dñ est q vt Aug. fmone de Innoce. dt. Hac aniaduersione pcurit pcror ut moriens obliui scat sui: q dñ vivet oblitus est di. Jc Hiero. de transitu dt. Vir de centu milib hoim quoz mala fuit vita reperiit vnus q in morte mereat indulgentia inuenire. Hec ille. qz talis nō vide tur veraciter penitere: sed mortis timore: vt dñ latius diximus fmone. iiiij. Exemplu legit de q dñ pmia pcrastinare q venies ad extremu dixit ciulando. O cras cras qz longam restem fecit q suspendar scz in inferno.

O Lirca tertiu de impedimento desperatiois Nimiru diabolus sic solet pcror decipe q ante qz ho peccauit psumet sibi q pcrm sit remissibile p dei misericordia. ideoqz faciat illd z post ea poterit misericordia psequi penitendo. Sed postqz ho peccauit pluries: tunc instigat vt ho desperet dñ dei misericordia. tñ ppter pcror ma gniitudine. tñ ppter vicissitudine. tñ ppter multitudine. Sed ztra tria. p remedio sunt p sideranda. Primo rpi passio cui vnic gutta san guinis pponderat pcris totius mbi ad satissaciendu. vt dt Bern. Un glo. sup illud Job. vi. Utinā appenderent pcrta mea in statera. Glo. dt crucis passio et mors christi plus ponderat qz multitudino pcror. sup numeru arene mar. Se cudo misericordie dei magnitudo q est infinita adeo q oēs etiā ex inferno si vellet possit libere infundendo eis pmiam sicut infundit pectori pmā grām mere grāt: vt pbar hec Rich. in. iiiij. Tertio p siderada est desperatiois grauis offensio. qz vt dt Hiero. z Isid. sup oia alia peccata grauius pcrm est desperatio et plus putuit in inferno. Nā z iudas graui peccauit despando qz rpm tradendo. Hec ibi. Proinde et si putares te a deo reprobatus et dānadi. adhuc n̄ debes despare etiā in hora mortis. P Sz querit p instructione quō ho debeat spem hinc et h̄ etiā in extrema hora mortis. Ad hoc dicit Grego. lib. xxxij. moral. di. In hois pectoris incessanter debent spes fiducia et timor simul coiungi. qz incassum miam qz sperat si nō etiam iusticia formidat. Et incassum iusticiā metuit si nō etiā de misericordia cōfudit. Oportet g de nrā infirmitate formidare et de dei miseratione p siderare. Nec Grego. Exemplu In castro forti existenti in pfinibz inimicoz: qzuis p fidas d fortitudine castri: nunqz tñ lic debes psumere qn custodes adhibeas. Sic in pposito nos qui pfinue versamur in pfinibz demonū volentibz castri aī nostre occupare: debemus custodie christi et beate Marie nos cōmendare. et in nos stris viribz minime p fidere. Nam Aug. dt q

nemo a deo firmat nisi q ex seipso infirmu se re cognoscit. Sicut legimus ad hec exemplu in lit apū: et speculo exemplo p. di. v. exē. cviij. Qz qdā deuotus dum in hora mortis nimis p fidē in suis meritis exultaret q secure transiret ad celū Ecce in agone cepit stile Interrogatus rñdit qz scz beata virgo sibi apparuit et admonuit qz fidei duciā spei cu moderaminet timoris h̄ et. et sic de beret ultimū diē excipere. Et sic pōnctus: a fratribz astantibz oīone petuit vt hec noxa sibi dis mitteret a deo. De hoc miraclo habet ser. de tpe xxv. S. post penth. Rogemus ergo dñm tē.

Dñica. iiij. qz dragesime in mane Sermo. xij. d p tritio. Et aduertendū q fm ordinariū curie romanū in hac dñica legit euāgelii diei bester ni. i. sabbari qd est de transfiguratione rpi. Sz in ecclsijs seculariū sacerdotiū legit euāgelii p cedentis qntē serie scz de muliere chananea. Jō thema pōt de vtroqz pdictorū euāgeliōz acqz p sicut placuerit pdicatori.

Cessit iesus et

a tetigit eos: dicitqz eis. Surgite noli te timere zē. Matth. xvij. et in euāglio hodierno. Sicut docet Bern. dñs iesus qd semel et in uno loco corporaliter fecit b spūaliter q tide ad salutē nostrā p grām facere nō desistit. Sicut g in trāfiguratione et voce patris celestis territos et pstratos nō deseruit in timore: scz pī ad eos accessit et etiā tetigit manu ac pforz dū vobis. quia ego salus eterna sum vobiscz. Sic spūalr benignus iesus et nunc accedit ad cor pcroris qn. s. ad vocē dei inuitantis querendo et ad penitendū. psterū coram iesu venia pteredo et se humiliando. Nā teste Ela. lvij. dñs habi tans est cu ptrito et humili spū ut viuificer spm humiliū et cor pteror. Hec ibi. O vere mira rpi hec dilectio. Ite xp̄us dñs iesus nō solū accedit ad pcror sed etiā manu misericordia tangit ad iuuādo ut surgat a pcris: et pforzado sua pmis siōe ut nō timeat. qz vere penitētibz pmis xp̄s regna celoz. Matth. viij. O g charissimi auditis qd dicit euāgeliū. s. Beccellit iesus zē.

Item ex euāgilio aliō thema accipe. Misere re mei dñe fili dāuid filia mea malac a demonio veraf Matth. xv. et in euāglio. In qbz verbis nos exemplo hui⁹ mlieris chananee docemur quō pcror pteritus debeat misericordiam dei inuocare. qz pmo p siderando et allegando rpi diuinā misericordiam magnā: cui pprū est miseren fm Bern. Jō dt Misericere mei dñe. s. deus. Scōo allegando vel p siderando rpi incarnationē v̄l bu manationē. Jō addit. fili dāuid. Tertio pcror suo p confessionē vera. iō addit. filia mea a demōno veraf fm Rabanū b est: scia pcrō gnatūr. Hec ex euāglio qd legit bodicei ecclij slectariū

Itaq; postq; egim⁹ de pñia in gñali: Jā agēs
dū restat de ei⁹ pma pte q; est ptritio. d; qua tria
mysteria declarabimus p; hoc fmone.

Primum d; realis notificationis.

Sedm d; regularis modificationis.

Tertium d; salutaris reiterationis.

D. Circa pñmū dreali notificatione Notandum q;
valde necessariū ē nobis b; nosse qd sit real'r vñ
ptritio. q; ipsa est ps pma pñie: q; si nō valuerit
nil valebit pñie cetero ptes. scz pñfessio z sariss/
iatio nil valebit superificata i eo structura: sed
corruer. vñ mḡ in. iij. di. xv. c. j. dt. In pfectōe
pnietria sūt pñlerāda. l. Lótritio cordis vñ cō/
puncio. Lófessio oris. Satisfactio opis. Hec
et inq; fructifera pñia vt sicut tribi móis deuz
osfēdūm corde: ope: r ope. ita tribi móis faciſſa
iam? Hecm̄ ibi. Quapropter discam⁹ agno
scere qd sit real'r ptritio. Ad qd rñdet fm Bo
nauen. dis. xv. lib. iij. z Rich. ac Tho. c. li. iij.
dis. xv. ar. i. q. i. Et pñcordie alios doc. q; Lótritio
no ē dolor volūcarie assumpus. p; pñtis cū p;
posito pñfendī z satisfaciēndi. Sed vt hec dif
finitio magis innorescar simplicib; hic qritur.
Quare talis dolor pñialis scz p; pñtis notaē cō
tritio. nā b; vocabulū qrc bz. Ad b; nota fm eō/
dem pñdictos doc. vbi s. q; sicut in materialib;
duri d; illud qd nō cedit tactui p; pñm. iij. me
theroz. Frangit aut̄ d; aliqd dñ diuidit in pñes
maḡ. h; d; communū vñ pñr redigit in pñes
guas z minutis vt qsi annihileat. Sic metba/
phorice cor bois duꝝ d; esse qñ diuine inspira/
tioni qsi manu tñgenti nō cedit. sed obuiat. b; ē
dñ in affectu peccandi dure pñmanet. Sed qñ
bois cor resipiscere incipit a pñtis frangi d; per
attritionē. Qñ aut̄ in catu q̄s pñterit in le affectu
peccati: ita vt volūtas peccati in eo pfecte z to/
taliter destruat z ab eo recedat: tunc ptritio d;. z
Et sic pñtis fm franciscū maro. z alios q; attri/
tio differt ab ipsa ptritione. q; attritio est dolor
impfectus. z q; est sine grā gratiñfaciēte. Lótritio
vo est dolor pfectus z cū gratia gratiñfaciē/
telic ptritio z attritio material'r idē sunt. Sic
em lux aurore incipit mane: sic in hoie attritio:
q; crescendo fit ptritio qsi lux ipsa meridici z p/
fecte diei. licet material'r sine idem. Exempli grā.
Unus magnus pñtis deo inspirante incipit se
recognoscere de pñtis z dolere: sed nō dñ bz pñ/
tis pñsitu deferedi pñtis: talis attritus ē. Qñ
attritius pfectus doler: adeo q; oino vult absti/
nere a pñtis: pñteri: z causas pñtis pñcide. pu/
ta meretrice a se abiçere. aliena restituere. ira de/
ponere z hmōi. iam pteritus ē. Ex qb; pñtis q; ad
verā pteritioz pñtior regrit q; pñtis q; ad
fuerit: vñ pteritio nō erit. Primum ē dolor pteriti
pñtis. Sedm ē pñsitu de cetero cauēdi. Tertiū ē
pñsitu vñ pñtidi. Quarū ē pñsitu iuxta posse
satisfaciēdi. Et de his clari⁹ agem⁹ in seqñtib;

R. Circa secundū de reglari mō pñtis nota
de sunt quatuor regule pñpue.

Prima de mō nō volēdi.

Sedm de mō detestandi.

Tertia de mō dolendi.

Quarta de mō pñsitu bñdi.

Pñra regula q; bñ pñtis velle pñtis nō
fecisse. z q; fecit displicere: vt ponit fm Scotū z
doc. S; di. Quō pñt boi displicere z nolle qd
iā pteritū cū illud nō pñt nō esse. Nā pteritū
nō esse pteritū implicat pñtradictione; fm pñm
ij. Perib; Scutū em est nolle qd nō pñt non
ē. S; ad bñ rñdet fm Tho. in. iij. di. xiiij. ar. i. q.
vñ. in solutione argumet. Q; quis volūtas cō/
plera in ipso penitente nō sit absolute de imposi/
bili. est tn de ipso z dñ fieri volūtas pñditionata.
Uellemus em si est possibile q; bñ nō fuisse. z
bñ sufficit. Hec ibi. Secunda regula. q; boi cō/
trito vñ: si nō pñt dolere de bñ qd fecit: sufficit de
testari q; illud inordinate hñ legē dei fecit z offen/
dit. S; Nā querere posses. Quō bñ q; nō pñ
pñtis dolere eo q; exinde vilitatē habuit vel cō/
secutus ē possit esse in statu salutis. Exempli grā
Jō non dolet. q; ex adulterio filiu generauit q;
magnū pñres vñ sc̄ificus p; rota pñuincia vñ
ecclia postea vñ effec̄tū ē. Uel si q̄s ex rapina di/
tatus ē qñtu faciēdo q; rapta boia z iā restituere
pñt se aclusos sustētare. z nō dolet q; rapuerat
qñm ex bñ dirat̄ ē. Rñdet fm Hcn. de gandauo
Primo suba actus pñtis. Sedm aliquid bonū qd
euuenit ex pñtis. puta filiu gñauit ex adulterio: vt
dictū ē z hmōi. Tertio iordiatio ac̄e ip̄i. l. q; pñ
legē dei factū ē tale. Nō aut̄ tenet dolere solū de
iordiatō ac̄e eo q; dñ offendit hñ legē faciē
do. Jōq; licet bñ nō possit dolere de delectatiōe
quā habuit in actu pñtis vñ de suba illi⁹ ac̄e. aut
etia de bono securu puta de filio gñato z hmōi.
Uilibolum⁹ tal pñ saluari si doleat q; talē dele/
to mō z cū offensa dei. Et bñ dolere sufficit ad pñ/
tritioz saluificā. Tertia regla. q; ad verā pñtis
nō necessario regrit dolor sensualis: hñ sufficit do/
lor volūtas. si tñ pñcurrit dolor sensualis: merito/
rius ē z mltū vñl. Rō. q; dolor sensualis nō ē in/
dolendū z ploradū. Nā vt pñtis de mlt̄icres sūt
nō regrit ab hoie id qd ē impossibile. Nā ff. vere.
iur. lapossibiliū. Ad impossibile nemo obligat.
Propria ad pñtis verā qñ bñ nō pñt sensualis
dolere: sufficit ad salutē dolere saltē intellecuialr
z volūtarie. bñ ē: velle nō fecisse hñ dñ. aut saltem
dolere de bñ q; nō pñt dolere sensibiliū siēdovl' do/
lere q; nō pñt sic velle nō fecisse. Nā vt cancel. pñs̄e.
qđa tractatu. z seq̄tis cū Ancho. floren. alijq; mo/
derni d. Aliq; inq; nō cā meritorii ē dolere sen/
sibiliū d; pñtis. sicut velle dolere z nō posse. Pro
b; 5

Dominica II. quadragesime

baꝝ hoc p̄.di. Desideriū pauperū eradicavit
dñs: p̄parationē cordis eꝝ audivit auris tua
Et ita iudicat nos deus fīm rōnis superioris ar-
bitriū voluntatē et iudiciū. et nō fīm ea que nob̄
inuitis et 2tra nitentibꝝ ex rationis electioneqꝝ
nolentibꝝ portio sensual' inferior aduehit. Hec
ille. **L** Exemplū ad hec narrat q̄ qdaz no-
bilis et dirissima mulier illegitime 2cepit et pe-
perit succellue tres filios q̄s fēc eruditiri et facti
sunt doctores maxi: ita q̄ p̄ eos mlti de ecclia
illuminati sunt. Unus illoꝝ fuit theologus ma-
ximus. Alius canonista. Tertius historiarum
magister. Lūqꝝ mulier illa ad extremā tandem
horā in infirmitate puenisset: accesserūt pdicti
filii eius et monebant eā ad pniam. Illa dī. Nō
possum dolere peccata illa ex quibꝝ tanta pue-
nit vtilitas ut tales doctores genuerim. At illi
monentes eam diligenter et sollicite inducerūt
ut doleat de hoc saltem q̄ nō potest dolor h̄c
Illa assentiens sic decessit. Et tandem cuidam
viro bono apparuit dicēs se esse in purgatorio
et sic de saluandoꝝ numero. Quarta regula
Q̄ ad veritatē 2tritionis salutifere sufficit in p-
posito voluntatē nō peccandi de futuro habe-
re. Nec requiriſt necessario 2tinuatio de facto p-
omni futuro tpe: ut nō 2tingat a penitentia ve-
ra postmodū aliquid de facto excidere. Nam vt
Tho. in iij. dis. xiiij. dicit. erroneū ē dicere q̄ nō
fuerit vera penitentia vel 2tritio vera quando in-
qnaꝝ sequenti culpa. vt q̄ a vera pnia nō possit
q̄s excidere vel pniam iterare. Unde sufficit ad
veritatē 2tritionis hoc in pposito h̄c q̄ de cete-
ro nunqꝝ velit mortaliter peccare dei grā adiu-
uante et iurta suū posse. quis nesciat si aliquāꝝ
do peccabit aut liḡ puet q̄ aliquando pecca-
bit. Un et christus Job. viij. loquens adultere
dep̄hense et etiaz alijs quos absolvit; dixit. Ua-
de et amplius noli peccare. hoc est. habeas volū-
tate vel ppositū nō peccandi. et nō dixit. nō pecca-
bis amplius. De hoc patet clarius etiaz in se-
quenti articulo. Ergo homo disce quō p̄ con-
tritionem saluari possis.

Unus etiam salutari reiteratione que
rit Utrum hoc qui scit se puerum in peccato
cadere possit veram penitentiam semper
quicunque vult sibi formare et vere pe-
nitere. Rones questionis sunt propter utramque partem.
Nam posses arguendo dicere quod non potest de-
penitentia. In hac igitur sententia (inquit) quae sequitur
coquinat culpa ergo videtur quod talis
non vere penitet cum sciatis iterato peccare. quoniam
ad veram penitentiam requiritur possumus non peccare
di. Sed in contrarium est. quia ut ibidem. scilicet de penitentia
disi. iij. h. bac autoritate. Gratianus dicit quod iterata
penitentia deus non remittit. et sepissime iterata
penitentia semper peccata remittuntur. Ita Libri
sostinet. ibidem. c. Talis mibi (inquit) crede est er-
ga boves piezas dei quod nunquam spernit penitentiam.

si ei simpliciter et sincere offera^r. etiam si ad sum
mum quod pueniat malorum et inde tamē velit recuer-
ti. Nec ibi. Ad hec rindet ergo sum Rich. sup. iij.
dis. xiiij. q. ix. ar. iiij. et Tho. 2 cor. aliosque recollige
do per quattuor documenta. Primum est de per-
terite pnie veritate. vix quod pnia quam sequens in
quinque culpa nibilominus vera est nec de inan-
nis per Aug⁹. vbi s. sic intelligendo quod non fuerit
vera: quod potuit esse vera. Sed inanis dicit: sic in-
telligendo quod per pniū sequens mortificat et redi-
dit insufficiens ad vitam eternā. Et bene sic de
inanis eo quod erit sine fructu pniū vere pseuerans,
tis in gra: cuius fructus est vitatio gehennae et ad-
eptio glie. Nec patientia in glo. ibi. Secundum
documentum de homī penitentie qualitate. quod scilicet
peccator p*suetudinarie* recidivans post iterans.
vicio semper yelle non peccasse et p*positū* habere
non peccandi. licet puer se non impletur hoc p*positū*
sitū sed iterū casurū et fragilitate vel praua cō-
suetudine. Et hoc sufficit ad veram p*retritionem*
scilicet habere p*positum*. ut patuit ex sup*dicta* regu-
la. iij. articulo p*cedenti*. Nam ut Aug. lib. retra-
ctionū. i. c. xvij. dicit. Nullus scleratus quam-
tū cum pessimus quod diu in hac vita est p*stitutus*
debet vel habet desperare. quia semper quotiens
cum quod cadit post resurgere ad verā penitentia p*di*
cto mō. Ergo dei misericordia maxima. x.

Tertiu documentū de excusationis facilitate q̄ vic̄ illi q̄ se excusant p̄ sicut dñe dicētes q̄ ideo nō possunt veraciter penitentia. q̄ sc̄iū se ite rū plāsiuros in peccatū. falso dicāt. **Primo** quia nesciū si forsitan moriant̄ anteq̄ iterato peccabūt. ideo habent nunc p̄positū t̄ sufficit. **Secundo** q̄ forsitan deus dabit sibi virtutē p̄ seuerandi ut de cetero nō peccet. sicut multis iacit ex misericordia deus. **Tertio** q̄ tali occasione nō resurgere fatuū est. Sicut exēpli ḡia. Si tu scires ex certa dei reuelatiōe q̄ inde transies anteq̄ puenias ad domū tuā ter es casurus in lutū. Dū ergo p̄ma vice vel secunda cecideris si nō vis resurgere: eo q̄ adhuc habebis plures eadere: stultus es. Sic ē in p̄posito de casu peccati. O ergo hō erurge de fecib̄ p̄ter quortieculū q̄ cadis. **Quartū** documentū de iterate t̄ cereberrime p̄tritionis salubritate. q̄ vic̄ multum valer ad salutē hoī crebro cadenti: crebro t̄ statim per p̄tritionem resurgere. **V** Id quod docet nos **Primo** scriptura t̄ sacra q̄ canonica. Nam Hiero. ad Rusticū mona. de pe. disiū. h̄. q̄ aut̄. dt. Septies in die cadit iustus t̄ resurgit. Si iustus: quō cadit. si cadit: quō iustus. Sed iusti vocabulū nō amittit qui p̄ penitentiam semp̄ resurgit. Et nō solum septies sed etiam septuagies septies delinquenti si querat ad p̄niām peccata donant̄. Necille. **Secundo** et̄ emplum t̄ ratio ex lege p̄bica pariter t̄ ciuitatis. Nā omis hō naturaliter optaret quotienscūq; occidere: si possibile force semp̄ reuulificari t̄ a

morte resurgere. quanto magis debet a morte anime p veram pietationē statim reuiuificari et resurgere. Numirū. ff. de legib. l. Ex his. in ff. veteri glosa querit Utru resuscitatus sicut Lazarus debeat rehabere possessiones q̄s prius tenuit. An filius qui statim intravit patre mortuo. Et videt magis tenere cum patre. Et bene. quia p̄ceps q̄ concessit illi p̄ncipale sc̄s vitam intelligit etiā concessisse accessoria extra de reg. iur. lib. vi. cxx. cuz glo. Sic quē deus resuscitat ad vitā gratie quotiensq; semp reddit ei oīa bona spiritualia et merita oper̄ que habuit ante peccaser. Z Tertio p finali ponamus miraculū ex historia. Na Lelarius in dialogo narrat q̄ qdam iuuenis horrenda peccata com̄misit que confiteri nulli sacerdoti poterat. Sed post q̄a multa extimuit dei iudicium et compun̄tus est. venitq; ad sanctū Victorem por̄ et cepit confiteri tot lachrymis et singultibus ut loqui non posset. iterū atq; iterū incipiens confessionē loqui non posset. iterū atq; iterū incipiens confessionē loqui non posset p fletu. Tunc p̄or dixit ei. Ua describe peccata tua in cedula defer ad me. Et fecit. Iterū volens verbis confiteri: defecit. sed cedula por̄rexit cū rugitu. Prior perfecta cedula dicit. Non sufficio tibi 2silii dare. Sz si vis p̄mitabo cedula abbati et 2silii regra. June mis licentiauit eū. Venit p̄or ad abbatem et narravit sibi et por̄rexit cedula. Et ecce tota illa scriptura inuenta est fore deleta in signū q̄ deo di miserit sibi om̄ia peccata. ad qd̄ obſtupuerunt iuueni cedulam ostenderunt. Illegit summo gaudio repletus deo gr̄as egit: et decetero semper contritionē et confessionē frequenter iterando bene vixit. Rogemus christū rē.

Dñica eadem post prandium Sermo. xiiij. de pietationis salubris formatione et sufficientia.

Prius cōtritum et būiliariū deus nō despiciet. p̄. l. Nec verba dixit David dum penitenter de peccatis. In q̄b ostendit q̄ deus multū amat hominem pietatum de peccatis. Ideo minus dicēdo plus significat p̄ figurā licet. di. Et pietatum et humiliatiū. ad penitendum: deus nō despiciet id est multū diligit. A Sed quare b. Utiz q̄ ideo. quia p̄ pietationē sacrificat homo ip̄i deo. Primo in aia vel spiritu p doloris interni afflictionē. ideo ibidē p̄mitit p̄. di. Sacrificiū do sp̄s p̄tribulatus. Secundo in corde vbi ēfons sanguinis p amoris ignem et ardorē. q̄ amore dei copungit et punit p̄cū. Tertio in oculis et capite p̄ lachrymatiōnē. Bern. Lachryme penitentiū vina sunt angelop̄: et sic etiam dei illoꝝ. Quarto in ore: gutture: et in lingua p̄ p̄fessionē. Quinto in facie p ruborez erubescientie. Serto in toto corpore p om̄i glōdā sacrificiōz. Istis

modis christus dñs se in sacrificiū in cruce obtulit. p nobis. sc̄z in anima: corde: oculis patiente. ergo exemplo suo debemus et nos rē. Unde etiam in ep̄la bodierna apl̄us. l. Thess. vii. 8c. Nō vocauit nos deo in imūdiciā sed in sanctificationē in christo iesu dño nostro. q̄ p̄t esse aliud thema. Propterea merito p̄. dicte q̄ cor pietati deus diligit ut sanctū sacrificiū. Itaq; de sacra pietatione tria mysteria p̄ter predica declareremus in hoc sermone.

Primum d̄r salubritatis.

Secundū d̄r seriositatis.

Tertium d̄r singularitatis.

Lirca primū de salubritate pietationis querit Utru ad sequēdam salutē sufficiat p̄tōrī h̄ic q̄ntāciq; paruā cōtritionē. Nam multi sunt q̄ valde modicum dolent de peccatis suis. B

An ergo tales saluent. R̄ndet ex Rich. dōctōrūq; dictis in. iij. dis. xv. z. xvij. recolligēdo. q̄ pietatio p̄tī modica triplicē. Uno mōrīc sic q̄ deficit a vere pietatis rōne. Et sicut p̄tī dicit attritio q̄ pietatis. puta qn̄ quis et solo timore seruili p̄ter euadenda pena aliquantulū doler peccasse et nō et amore dei. vel qn̄ alī qua tñ peccata detestat et nō om̄ia. vel si om̄ia detestat: n̄i nō habet plenā voluntatē om̄ia casuendi in futurū. vel non vult occasionses p̄tōrī p̄tēcē euitare. vīc̄ meretrice quam tenet nō vult excere: aut aliena nō vult restituere. aut irā et odio erga primū nō vult deponere rē. Laz̄is pietatis deficiens vel potius attritio nō sufficit hoi ad salutem: si in tali quis decedat statu. Et in Scotū facieni qd̄ in se est attrito gr̄a insuffit virtute clauiū in confessione. attritio q̄ forimat in pietationis gr̄am. qd̄ pat̄z infra sermone xvij. D. fm. Scotū in. iij. dis. xij. q. xlvi. et con cor. Tho. in qdlibero. iij. Unde Jobes Herion cancellarius parisienlis tractatū sup̄ q̄stione q̄d̄ facta de statuto ordinis Larthuf. notat hāc doctrinā q̄ absolutio sacramentalis p̄t delere peccata que nōdū erant p̄tta sufficenter h̄is solūm attrita. Stat enī q̄ p̄fitens nō sit pietatis actu: sed sufficit attritio cum receptione absolutiōnis vīc̄ sacramentalis. Hecille. Et b̄ intelligendū puta quādō obicem diuine gratie: talis nō ponere: manente fixa volūtate in aliq p̄tō. Nam attritio formari in pietatis p̄ instruciōnē p̄fessoris in tali possit. vīc̄ ut doleret nō solo timore seruili et de om̄ib; et p̄poneret cauere de cetero et h̄mōi. Alij defectus aut̄ possent supplēti virtute clauiū in nō ponente obicem gr̄e. Se cūdō mō pietatio d̄r modica vel parua. sic q̄ versa est pietatio charitate informata et gr̄a grācum faciente: q̄uis modica sic affectus deuotione. Et talis quātūciq; sic modica dūmo do sic informata charitate in solo intimo etiam gradu charitatis: sufficit ad salutē: quia peccato p̄trasit charitas et ipsa operit multitudinē p̄tōrī.

¶ vanitatis
paruā cōtritionē
sufficit p̄tōrī ad felicitē.
¶ Zp̄les dīc et parua
¶ dīc attritio

Dominica. II. quadragesime

1. Petri. iiiij. Unū si quis habet peccatorū displi-
centia in voluntate cū pposito cauendi oīa de ces-
tero mortalitā: quis ista p̄tritio sit modice dey-
uotionis vel q̄si nulle affectiōis: dūmō anim⁹
monerat ad hec et dei dilectionē p̄ncipali⁹ fm vo-
lūtatis electiōis, talis p̄sequit remissiōnē p̄tōrū z
salutem, eti⁹ p̄ ignē purgatoriū.

Tertio modo
p̄tritio d̄r sic q̄ parū habet de dolore sensuali z
p̄tristatione. Etalis modicitas fletus vel do-
loris sensuali nō impedit rōnē v̄e p̄tritionis, nec
requiri necessario, sed est ad p̄nīe p̄fectionē, vnde
sine ea est salus. Nec p̄tōr hō semp flere, sed suffi-
ciat voluntarius dolor hōis q̄ p̄tōr semp habe-
re ad grām dei acqrendā.

E Ratio est fm Rich. in. iij. dis. xvij. q̄ de⁹ ex sua ineffabili misericordia omni facienti qđ in se est attrito nec
obicem grē ponenti ordinavit, et p̄misit se datu-
rū grām Luç. xj. Omnis q̄ petit accipit, et q̄ que-
rit inuenit. Et ij. Paral. vli. Tu dñe fm boni-
tati tuā p̄misisti p̄niam remissionē p̄tōrū. Jo-
q̄ necessariū est aliquo mō a deo dari grāz gra-
tu faciente peccatori dū facit qđ in se est attrit⁹:
nec ponit obicem gratie. Et b̄ est necessariū nō
necessitate coactionis vel imutabilitatis abso-
lute: qđ deus nulli debitor ē, s̄ necessitate imu-
tabilitatis ex p̄missione liberali qđ deus sico di-
nauit, et p̄misit. Exemplū ad id ponit Petrus
de palude sup. iij. q̄ in civitate Lugdu. repertū
est a fidientib⁹ fundamento ciuilem palati⁹
testudo in q̄ erat vñū caput habens os lingua-
z labia ac dentes viua z recentia, et audierūt ab
eo vocem di. Uocate ep̄m. Illi admirantes cu-
currerūt nūciantes ep̄o. Qui veniēs interroga-
uit q̄s esset et qđ vellat. R̄ndit. Ego fui iudex le-
gu. gentilis fui sed v̄tuose vixi, put cognoui de-
bere, nil iniuste iudicau. neminē iniuste lesi. in
fine vite de omnib⁹ p̄tōris dolui. Is abiq̄ fide xp̄i
discessi q̄ ad me nō p̄uenit, p̄ter qđ deus misere-
rōrōr in b̄ capite aiām mea reseruauit. Nunc ḡ
mibi da sacruz baptisma z aiā mea volabit in
celū, et p̄ signo veritatis b̄ caput mor rediget in
pulueres. Ep̄s ḡ baptisauit, et sic factū est ut di-
xit. O ḡ mira dei misericordia. O p̄tōr xp̄iane
age penitentiam.

F circa secūdū de serie p̄tritionis formāde. Que-
rit p̄ practica informatione vñūlter. Quali serie
z modo debet p̄tritionē formare sibi peccatorū
hō. Ad qđ f̄ theologos doctores sup. iij. Sco-
tū z alios recolligēdo respondeſ q̄ ad habēdā
p̄tritionē charitate formatā z peccata mortalia
delente ac bene circūstantionatā: et gruit talem
serie in p̄tritione formanda tenere fm qđ ad ta-
lem verā p̄tritionē requirunt̄ hec. Primo req̄
rit examinatio p̄scie z distincia oīm mortalium
recogitatio cū suis circūstantiis in aliud genus
vel sp̄cim trahentib⁹. Seco singulorū morta-
liū delestatio z oīm nolitio. Nam sc̄us Tho. i
iij. dis. xvij. dt. q̄ nō sufficit p̄tritio gnalis. Ut
Exemplū pluri-

bi grā. Si quis dicat generaliter sic. Ego dolco
omia peccata mea, hoc nō sufficit qntū ad p̄nī
piū p̄tritionis, et latius dicit ser. xiiij. O. Sed
op̄z q̄ sit special̄ dolor salte attritiōis d̄ singul̄
d̄ q̄b̄ nōdū penituit. Tamē q̄ ad terminū p̄tr/
tōis q̄ est dolor grā informatus sufficit vna ge-
neralis delestatio de oīb̄ q̄ agit in v̄ture oīm.

Pro exemplo p̄ solatorio ad excitandū Nar-
rat q̄ qdam pastor videns leporē iacere sub ru-
bo: gauisus cogitauit capere illū z vendē. dep-
cio diuitias plures successiue acqrrere. et tandem
q̄ sic diceret exclamando. Vxor: porta de optio
vino. Ad hanc aut̄ ei⁹ exclamatio lepus mor-
aufugit, et sic pastor frustratus étali cogitatio
ne sua. Unde multo magis deber hō sollicite p̄
se cogitare de p̄nīa p̄ singulis peccatis ut dicit
celestib⁹ bonis in eterna beatitudine.

Si quid de illis q̄ nō habent oportunitatē t̄pis z
sufficientia ut sc̄ possint de singulis recogno-
re, puta in articulo accelerare mori. R̄ndit fm
doctores modernos z frēm Angelū de clava.
in sua sumā. Q̄ qntū adest oportunitas p̄t̄is
portionata fragilitati hūane tenet hō specialiter de
q̄libet mortali cogitare ut peniteat. Blisterō re-
mittunt̄ peccata mortalia de comuni lege q̄ sit
cognita. Secus de ignoratis z oblit⁹. Q̄ si nō
adest oportunitas t̄pis v̄l status auct̄mōi, ut
in bello p̄stitutis aut graui infirmitate p̄uenit,
aut subito in mari vel alibi p̄dicitantib⁹, vel in
articulo mortis: tū sufficeret generalis p̄tritio
oīm p̄tōrū, siue optatiua reputa vñā in nullo
peccasset, siue implicitū p̄positū p̄ficiendi z sati-
faciendi. b̄ est: q̄ liḡ nō actualr̄, p̄poneret p̄fici-
b̄ et nō displicentiā talem q̄ si ibi cogitaret b̄ q̄
de his p̄fessio est facienda faceret si adesseret t̄pis
z copia sacerdotis.

E Exemplū ad id legit
in monib⁹ z in speculo exemplop. di. ix. eccl. th.
Q̄ qdam nobilis sceleratus qdam t̄pe ab ini-
miciis captus: cū statim vellent eū occidere dicit
ad illos. Rogo p̄ter deū differte morte ad mo-
dicū q̄usq̄ confitetur sacerdoti. Illi inoluerūt: Is
p̄ceperūt ut p̄sternas se ad decollandū. Lūcille
dixit b̄ verbū. Deus tu scis voluntatē meā. En-
aiām meā virginis filio christo cōmendo. Sic
q̄ decollatus est. Erat aut̄ qdam obesus a de-
mone in ciuitate: cui cū dicereſ q̄ de t̄ facino-
roso occiso gaudiū magnū complices sui in in-
ferno h̄ent. R̄ndit demon. Nequaq; vñū em
verbū dū mori debuit, p̄tulit, p̄ter qđ saluat⁹ ē
Et sic patet p̄positum. O ergo magna dei p̄ies-
tas. Tertio ad veram p̄tritionem formandā
requiri igitur datorū peccatorū z obliorū genera-
lis contritio. Quarto p̄positum cauendi om-
niū mortalium de cetero. Quinto p̄positum
confidendi z satisfaciēdi tempe oportuno z los-
co. Sexto liberi arbitrii in deum morus z
intentio, ut sc̄ilicet oīm hec faciat p̄ncipalius
p̄ter dei amorem. Ultimo vna vñuersalis

2. Qualis p̄tritio for-
māda.
1. Examinal
2. Singulorū mortaliū
3. vñū dīffit.

oīm peccatorū detestatio. Nam rū p̄hīcī dī
cīcī q̄n in infirmo ē sūdor vniuersalī. in oībō
p̄tibō corpis: signū ē q̄ talis in primo sanabī.
Sed q̄n vñū mēbō sudat et aliud nō sudat: si
gnū est q̄ nō qualescit. Sicut spūal'r q̄n bō vñū
uerasiter de omībō p̄tis formata p̄tritione do
let: signū est salutis erēne. Si autē nō de oībō si
gnū ē dānatiōis. O ḡbō dīce p̄teri p̄dicto mō.

S Circa tertium de singularitate p̄tritionis
querit. Utru p̄trito singularitē et se sola sine cō/
fessione satisfactione sufficiat p̄r peccati res
missione. De h̄ per magistrū in. iij. dii. xvij. va/
rie adducunt autoritates, p̄t et p̄tra. cī in hoc cō/
corditer dicit̄ oēs doc. theologi et canoniste q̄
dūmō bō p̄tritus habeat voluntate p̄ficiendi et
satisfaciendi: statim in cordis p̄tritione ante fa
cta actu p̄fessionē et satisfactionē p̄tm dūmit̄.

Proba t̄ p̄mo auroritate p̄s. Dīti p̄fitebor ad
uerū me iniusticiā mēā dīo: et tu remisisti im
pīcāte peccati mēi. p̄s. xxi. Ubi Lassiodorus,
dīx. i. deliberauī in corde q̄ p̄fitebor aduersus
me rē: et tu remisisti peccati. Sed dī. Quare ḡ
debo p̄fici cū remissum sit ante in p̄tritione.
Rūdē q̄ p̄ter satisfactionē idū p̄cepto. Nā deus
q̄ p̄cepit p̄tritionem: p̄t ep̄it etiā facere p̄fessionē
hoi dū p̄t et satisfactionē: et cū h̄ p̄ter ecclie re/
conciliationē q̄ sit p̄ absolutionē sacramētalem
fm. Scotū. **S**co p̄ba t̄ rōne. q̄r vera p̄trito
nō p̄t esse q̄ tollat p̄ctiū nīsi sic cū p̄posito p̄fite
di et satisfactionē. **S**. ser. xiiij. Q. volūtas autē p̄ fa
cto capi. Prōinde si q̄s in articulo mortis nō
p̄t p̄fici: q̄r obmutescit. vel q̄r nō haber sacer
dotē: saluat p̄ p̄tritionē bñdo. p̄positū p̄ficiendi.
Si autē nollet p̄fici et satisfactionē: nō esset etiā cō/
trito salubris. **T**ertio p̄ba exemplifi/
catō. Narrat enī Jacobus de vitriaco: q̄ mulier
qdāz mortuo viro viduata sacra est occulētē me
retrix: que cū esset antiquata: ab amatoribō p̄tē
p̄ta. in paupertate magna desperata diabolo se
daturā iurauit sī eā dicaret. Tunc diabolus in
iunxit sibi p̄mo q̄ omīia peccata q̄ posset facere
nō desiderer. **S**co q̄ nullā miā i paupes ex
hiberet. Tertio q̄ nūq̄ peniteret nec p̄ficeretur.
Dicata ḡ cepit hec omīia obseruare. Tandē cūz
mortis hora adueniisset monēt̄ a filio p̄p̄to ad
pniam. q̄ dixit sibi nil valere nec posse penitere:
sed cū a filio cū lachrymis petere ut p̄ficeret. vi
era illius v̄bis et lachrymis cepit ipsa flendo re
uelare quo p̄federata sit cū diabolo. Ad illius
autē instantiā do centis veniā pnīe repr̄omissaz
mulier ait. Voca sacerdotez parata sum facere
q̄d hortari. Filio abeūt̄ post sacerdōrem: ecce
demones irruerūt sup̄ cā. quoz timore p̄cussa
mortua est in grā p̄tritionis cū p̄posito p̄fite
di ante q̄s adueniisset sacerdos: tunc eius fili⁹ si
bi p̄dicera peccata reuelata sacerdoti p̄fessus est
et magnā pnīam p̄ mīfē fecit. Lūḡ septimo an/
no oraret p̄ ea; apparuit sibi mater grās agens

p̄liberatione. O ḡpnīa felix et bñdicta. o sacra
p̄trito tē. Rogemus xp̄m tē.

Feria secūda post dñicā secūdā q̄dragesime
Sermo decimusq̄ntus de cōtritione p̄teritorū
peccatorū futuroz et alienoz.

Inō credideri

Itis q̄r ego sum moriemini in pecca/
to vīo Job. viij. et in euāge. bodier̄
no. Verba sunt saluatoris nīi. q̄ ve
ostenderet q̄z graue malū sit esse in statu peccati
pluries replicauit p̄ cadē v̄ba et p̄ candēstiam.
loquens iudeis p̄tōribō. sc̄z q̄ p̄ctis morerē
q̄enus omīis peccatores cognito periculo p̄ch
atorū sollicitate q̄rerent sibi medicinā salutis p̄
verā p̄tritionē et p̄nī. m. Prōinde ipse xp̄s dñs
dīc. Si nō credideritis sc̄z fide formata p̄ cha
ritatē dei verā vel grām. q̄ v̄t̄q̄ p̄tōri infundit̄
in p̄tritionē: Quia ego sum sc̄z xp̄s deus tollens
peccata hoīm et saluās eos p̄ passionē. Morie
mini in peccato. q. d. fm. Origēnis expositionē
p̄ p̄trariū horādo. Si ḡ credid̄ q̄r ego sum. nō
moriemini in peccato: sed viuet̄ p̄ fide et grām
vere p̄nī. Et de his verbis christi loquit̄ euāge
liū. Itaq̄ de ipsa p̄tritionē p̄sequēt̄. notemus
tria mysteria p̄ter p̄dīcta in h̄ finone.

Prīmū de p̄tritione p̄tōz p̄teritorū.

Secūdū de emēdatione p̄tōz futuroz.

Tertiū de dolore p̄tōz alienoz.

I Circa p̄mū de p̄tritione p̄tōz p̄tōz p̄ in/
strūtōe occurrit v̄t̄les questiuncile. **P**rima
q̄stio v̄trū vere cōtritus debeat doleere de p̄cto
originali ac pena p̄ficiōe. Rūdē fm. Pet̄p̄
de charān. in. iij. dis. xij. q̄ p̄nī nō est p̄p̄ie ni
si de aliq̄ actu volūtario. ideo nō requiri p̄trit̄
io de p̄cto originali. q̄r nō est in nobis volūtā/
tarū. p̄p̄iū. cū requiri in adulto dissplēctia cū
p̄siderat illud. Itē fm. Tho. dis. xvij. Contritio
p̄p̄ie nō est etiā de penis sed de culpis: vt p̄t̄ et
p̄tritionis diffinitiōe sup̄ finone. xij. Q. Nā nec
debemus de penis p̄fici vel emēdare sed pa/
tienter tolerare. vt sic p̄ eas meritū et p̄mū vale/
amus acq̄rere. verūtāmē de malis pene sive ori/
ginalis culpe: vt sunt famēs: sicutis: laboris anti/
etas: infirmitas: mors et hīmō: sive etiā d̄ penis
culpe actualis: vt sunt iudiciales pene iuste in/
flicte p̄t̄ bō dolere nō rōe pene sc̄z rōne p̄tōz. q̄/
bus demerimus tales penas. Et sic accipiens
dū est dictū Aug⁹. lib. de pnīa. sc̄z Nemo vitā
eternā desiderat: nisi cū hūus vite mortalī pe
nitēat. Hec ille. Intelligēdo sc̄z q̄ de moralitā
te vite q̄ est quedā pena. et sic etiā de alijs penis
debemus penitere nō rōne sui sed rōne p̄tōz.
R Secūdā questiō v̄trū vere p̄tritus debeat
dolere etiā de amissione vel p̄uatione virtutis
p̄ peccatum perdite. Rūdē fm. Tho. in. iij.
dis. xvij. q̄ dolor de p̄iuatione virtutis non est

Feria. III. post dominicā secundā

De essentia peccatiōis exp̄sse. Unū sine tali dolore p̄t esse vera peccatio de peccatis. In talis dolor pertinet ad principiū vere peccatiōis. sicut alijs mouet ad dolendū de aliquo facto p̄pter malū qđ inde securū est: puta dolet seludū feasse. qđ multa ibi p̄dedit. Proinde bonū ē dolere de meritorio et virtutio ac ope bonoꝝ a pueritia acquisitorio p̄ditione facta p̄ peccatum. Insup de meritorio passionis Christi ac celestius bonoꝝ p̄petuoꝝ et totius ecclesie orationū et suffragioꝝ amissioꝝ. qđ omnia p̄ peccatum mortale amittuntur ut p̄ tantis dannis acris doleat de peccatis p̄ q̄ talia p̄didit. Unū Aug. dicit. Penitens dicit dolere etiam debet q̄ virtute se p̄nauit. Exemplū. Longata dicit dolere nō solū q̄ adulterium commisit sed etiam q̄ bonū matrimonij sc̄ fidem et sacramentū lessit et fregit et fructū tricesimum p̄didit. vidua silente debet q̄ peccauit et q̄ fructū sexagesimum p̄didit. et virgo de hoc q̄ tantū thesaurū et fructū cestimū perdidit. Ergo peccator o peccatrix cogitat et dole de tantis damnis.

Littera secundū querit. utrū peccatus dole re debeat nō solū de peccatis peccatis sed etiam de futuris. R̄ndet fm Tho. in. iij. di. xvij. q̄ peccatio principali actu respicit peccatum peccatum futurū et hoc p̄mo nō qđem ad dolendū de peccato futuro qđ nōdū est: sed ad cauendū ab illo. Secundo ad peccati futuro effectū sequendū. Nam q̄q̄ peccatum aggrauat ex effectu futuro sequendo. Nam p. q. iij. p̄cipue Grego. dicit. Tot mortib⁹ quisque dignus est: quot p̄uitatis exempla in posteris reliquit. Et p̄terea Aug. dicit. q̄ pena arrij nōdū est determinata. q̄ plures heresim eius sequuntur quotidie. Sic est et de alijs inueteriorib⁹ heretum et nouitatu mortaliū peccatorum. Proinde vere peccatus tanto plus dicit dolere quanto putat q̄ plures ip̄m imitabuntur in tali peccato q̄b⁹ ip̄e causam vel occasionē dedit sequēdi. Nam et talib⁹ in inferno rotiens augeret pena accidentalis. Sic ergo dicendum q̄ peccatio p̄rie debet fieri de peccatis peccatis. in cū hoc de futuris dicit fieri cauendi p̄positum et satisfactio vel emendatio quantū talis homo potest cohibendo: ne sequantur ex suo peccato in futurū plura mala. Ergo homo christiane dicitur ex p̄dictis peccari de tuis peccatis. Nam de siliib⁹ idem est iudicium: ut de hominib⁹ casib⁹ patebit arisequenti.

Mittera tertii de peccatis alienorū peccatorū querit. Utrū vere peccatus debeat dolere de peccatis nō solū propriis: sed et alienis. Ad qđ r̄ndet fm Tho. in. iij. di. xvij. et alios. q̄ licet peccatio necessaria nō sit. p̄rie loquendo nisi de peccatis propriis. nibilominus vere peccatus debet de peccatis alienorū. et tenet exhibere dolor p̄cipue in tribus casib⁹ vīcī. Primo in casu fraterne dilectionis et correctionis. q̄ tenemur primū diligenter resicut nosipos. Ideoq̄ tenet p̄sertim plati et

alijs hoīes p̄ suo modulo quos possunt peccatis cohibere vel retrahere et dolere q̄ peccant. Claret de ecclie plati. Itē dicit p̄ncipib⁹. Itē dicit iudiicio. Itē dicit p̄familias et hominib⁹ q̄ tenet dolere et incrementib⁹ peccatis. et corrigit ut p̄nit. Nam ea. Lupā vel faciens. lxxvij. di. Iohes Chrysostomus. Lupā pculdubio facientis habet q̄ qđ p̄t negligit emendare. Exemplū scripture habet de helymo sacerdote. i. lib. Regu. q̄ p̄ iniquitate filiorū dānatus est: ut dicit Hiero. et male mortuus est.

Secundo in casu date occasiōis. Nam scribit extra de multis et dāno dato. c. si culpa. Qui occasione damni dat: damnum se dedisse videat. Si cur exēplū gratia. Qui sodit fouē in publica platea in qua cadūt boues et aialia: tenet dñis illos rū ad restitutionē damni. Sic q̄ occasione dāno dat ad peccandum: ipse reus est ait peccatum. Properea et ipsi dñs ait Matth. xvij. Ve illi p̄ que scandalū venit. Unū talis peccator dans scandalū et occasione peccandi alijs: tenet penitere de peccatis aliorū. Exemplū de mulierib⁹ se ornatis ad copulinentiam prauā. Item de lascivis et religiosis male vite alios scandalizantibus. Item de seducentibus virginis vel mulieres ad peccatum. **N** Tertio in casu male comunicatiōis. Unū p̄s. orat dices. Ab alienis peccato tuo. q̄ sepe quis peccat in comunicans: do alienis peccatis. et sic tenet peccati etiam de alienis quib⁹ sensit comunicādo. Et hoc fieri potest nouē modis: iuxta versus. Jussio p̄silium sensus palpo recursus. Participans racens: nō obstante nō manifestans. In istis peccatis alienis peccatio est formāda. Exemplū habemus de Salomone: q̄ cum multis mulierib⁹ peccavit: et occasionē ac exēplū peccandi multis p̄stituit. Nam singulis suis erroribus idola deorum suorum erexit. Dicunt aut̄ quidā doctores q̄ saluatus sit finaliter: eo q̄ p̄niā egerit. Sed Lyra dicit esse valde dubium eo q̄ idola nō destruit q̄ crevit cum tenebant et poterat autoritate regia facere. Ideoq̄ videt q̄ veram p̄niā nō fecit. etiam si penituit exteriori ostensione. sed reliquit in futurū occasionem peccandi multis. Ergo sita sapientissimus rex et deo accepitissimus auctor ad eo ut sibi deus apparuerit. Si in qua causa qđ fieret de miseriō communib⁹ hominib⁹ peccatorib⁹ enormia crimina committentib⁹. Rogemus ergo christum ut det et cetera.

Feria tertia post dominicā secundam Sermo sedecimus de contritionis necessitate generali et medicamine.

Si se humiliat

trahit Math. xxij. et in euāge
lio bōdieno. Verba hec dixit Iah
uacor noster docens discipulos suos

os verbo et ex exemplo cuicunque superbia et malitia scri-
bas et phariseorum et humiliitate tenere in oibz: qz in
quit. Qui se exaltaverit s.i. in pnti superbiendo: et
divinis pceptis se no subdendo. humiliabit s.i. in
futuro p gehene penam. Et qz se humiliat. vix in
pnti ad veram et humilem pniaz. exaltabit. s.i. ad ce-
lestem gloriam. Un Bern. sup cantica sermone.
xxxv. Qui puebedus est ad maxima sez celestia
bona: humiliare mercet. Ideo christus dicit. Qui
se humiliat exaltabit. vt pnti in euangelio. Itaqz de
humili p tritione p quam bō exalteat in grā et glia
notemus tria mysteria. p b fmone.

Primum de p tritionis necessitate.

Sed m de obligatiōis generalitate.

Tertium de p triti cordis sanitate.

O Lirca pnti de necessitate p tritionis querit
ut p tritio sit ad salutē peccatorum hominē necessa-
ria. Ad qd ex doctoz theologoz et canonistaz
sententia recolligēdo ponit talis p clusio. vix qz
p tritio vera ad salutē peccatorum hominē adeo est
necessaria. qz nec p fessio nec absolutionē nec satis-
factionē nec quecūqz penitentie opa valent ad salu-
tē sine ipsa. Et hoc pbat p cipue triplz.

Primo autoritatibz.

Sed rationibz.

Tertio exemplis et revelationibz.

Primum in qua autoritatibz. Nam p. st. Gas-
tentiu deo spūs ptribulatus z. Ubi glosa de
Loratrio cordis est sacrificium in quo peccata
solunt. g sine ea no est salus. Item qz qntūci-
qz assint alia sine cordis p tritione nullū pecca-
ti dimittit homini. Aug⁹. et Gratianus de pe.
dis. i. h. econtra. et ea vero. testant. Item. xliij. q.
j. c. vbi. idem Aug⁹. dicit. qz vbi charitas no est
no pot esse iusticia. Deniqz Roz⁹. vi. Applus ait
Stipendia peccati mors. grā autē dei vita eter-
na. Sed qz no est vere p tritus de peccato mor-
tali no est in charitate nec in grā. et p sequens
in morte peccati manet. pterea nlla ei alia opa
valent ad pnti celeste. Secundo pbat rōni-
bus. Nam Leo papa. xliij. q. j. c. Manet inqz
per pulegū vbiqz ex eqitate ferit iudicium.
Ubi glo. dicit. qz b d̄ de sententia qua qz ligat
quo ad deum. Est g ratio talis qz nūqz inferior
iudic pot absoluere quē superior tenet ligatum.
Sed in absolutione de⁹ ē autor pncipalis et su-
perior iudex. et sacerdos est minister dei. et sic in
superior. Cū g aliquis no est vere p tritus corā do-
tenet ligatus in peccato. g no pot absolu a sa-
cerdote. Et si sacerdos tale scientē absoluat pec-
cat. ac ille nullo modo est absolutus. No em tenet
punc sacerdotalē absolutionis pulegū petro
datū: qz no ex equitate ferit iudicū in tali casu.
Scientia em in iuste lata no tenet. extra de sen-
tē. c. p tuas. Alia rō theologica. qz ad iustifi-
cationē impiū requirit vā p tritio: vt tenet p co-
muni regula apud omes doctores theologos
sup. iij. senectiaz. Ideo no pot pctor iustificari.

et p sequens nec saluari sine vā p tritione etiā se
p triteat et opē satisfactoria. Sed m pterea no
debet desistere a p fessione et bonis opibz. quia
nihilominus valent ad alia. put opa in mortis
li facta.

P Tertio pbat exemplis et reuelationibz.

scribit. qd refert magister Jacobus carthusianus. in
li. de peccatis mortaliibz. q romanus qdam po-

tifer tui vite appropinquās: capellano suo au-

toritatē applicam pculit: vt sez absoluere se ples-

naria remissio. sicut sole fieri in anno iubile.

Capellanus papā absolvit et sic obiit. no mltio

post mortē ipsi capellano papa a pparuit tristis

et dixit se eternē morti adiudicatu. Ille interrogat-

gauit. Quare: cū plenaria autoritate te absolu-

rim. Rndit. qz sumus iudex absolutoz illaz no

habuimus. Hoc iō. qz vere p tritus no fui. et sic

disparuit. g patr z. Item sile narrat etiā de

qdam fratre applici absoluero. Proterea narrat

etiā qz qdam cardinalis pape charus cū morti

appropinquasset papa eidē absolutionē plena-

riā liberaliter obtulit. Qui ille ait. Sanctissime

pater da potius mibi p tritionem si potes. O g

scīa et virtuosa p tritio vñia te pctores agiscerent.

O Lirca secūdū de obligatiōis generali querit.

Utrū generaliter obliget necessario omis pecc-

cator bō ad p tritionē ut p sequat peccati remis-

sionē. Ad qd rūdet Scot⁹ sup. iij. di. xiiij. q. i. q.

Quis deus posset remittere peccatum sine omni

actu bois illius cui remittit. sicut facit sanctifiz

caris in vtero remittendo peccatum originale sis-

ne sacramento. Deniqz posset etiā remittere pec-

cata homini p aliquē feruente motu dilectionis

in deū absqz actu p tritionis sub p pria rōne: vt

pote in actu feruoris ad martyriū statim susti-

nendū: vbi forte no esset cogitatio d aliquo pec-

cato mortali prius cōmisso. Nam talis saluare-

tur. Qd pbat idem Scotus sic. quia inqz nul-

lus excludit a regno celoz qui facit illud quod

simpliciter est necessariū. sed possibile est aliquē

vlgz ad instans. A. existente in peccato mortali

ab instanti. A. hoc est ab isto puncto bore neces-

sitari tam vehementer ad toro corde insistendū

circa actus martyriū distractentes a cogitatiōe

de peccato cōmisso: vt pote statim exposito mar-

tyrio artissimo. Verbi gratia. p cipitādo repen-

te in ignem vel in aquam submergendo et bu-

ismodi. Sed quādo de⁹ sic remitteret tali pec-

cata mortalia: hoc faceret ex speciali lege et no le-

ge cōmuni regulariter. Regulariter em dicitur

hoc fieri quod fit fm regulas determinatas a

sapientia diuina. R Quārū inquit hec

est vna scilicet generalis regula qz peccatum cō-

missum non deleatur sine displicentia de pecca-

to cōmisso. et hoc fit per veram contritionem.

Hec Scotus. Sed dices. Quare sic ordi-

nasse congruit. Responde idem Scotus ibi-

dem qz rationabile multū hoc apparet: vt sicut

Feria. III. post dominicā secūdā

peccati auertit. a fine: hoc est a deo et querit ho-
minē ad creaturā: ita rōnabile est q̄ non delcat
peccati nisi p̄ motu ōppositū. sc̄ auertendo a
creatura vel peccato et querendo ad deū. Nec
Scotus. Ergo p̄t̄r̄ querere ad deū p̄ p̄tr̄i-
tionē. Ex his claret q̄ bñdictus deus de comu-
ni lege lic̄ statuit et obligauit hoīes v̄nō remit-
tant̄ eis p̄c̄ta n̄lī p̄ p̄tr̄itionē v̄ra general'r quo
ad oēs adul̄tos et lane mentis vel rōnis cōpo-
tes: de peccatis mēorari valentes. Itaq; ab hac
generali obligatiōe recipiunt̄ tria genera hoīm

Primo pueri nōdū dolcapaces, et similiter
adulti v̄su rōnis carentes: vt fatui et amētes q̄s
ignorantia invincibilis excusat sicut a peccato
ita et a p̄tr̄itionis obligatione. xv. q. i. c. l. q̄s in-
sanens. Secundo recipiunt̄: peccata aliq̄ oīno
oblivionis tradentes nec recordari potētes. Nā
ad impossibile nemo obligat̄. Si tñ aliqui in
memoriā veniat tenent̄. Tertio p̄t̄ moralī
actuali p̄ dei grām carentes. Nā de veniali nō
est necessaria specialis p̄tr̄itio. sed sufficit ḡna-
lis et implicita. tñ de venialib⁹ p̄teri specialiter
est p̄fectiōis: ve legim⁹ de sancto Augustino et
Frāncisco r̄c. q̄ etiā de mimis p̄ficebat cū dolore
S. Circa tertiu de sanctitate vel medela p̄tr̄itio-
nis siue p̄tr̄iti cordis. Ad uertendū q̄ anie hūa-
ne vel cordis medela in scriptura sup̄ omnia attri-
buūt̄ p̄tr̄itioni. Unū in veteri testamēto Esa. lx.
christus dei filius dicit sic. Spūs dñi sup̄ me
fm Lyra hūanitas christi dīc̄ hec. sequit̄, ad an-
nūciandū misit me: ve mederer contritis corde.
Hecibi. Unū si q̄rat̄. Que est medicina in toto
mūdo p̄optima. Rñdet Aug⁹. lib. de p̄nia. di.
Nil est qd̄ medicamentū p̄nic p̄cellere possit. nā
sine ea nil valent omnia alia. Ista aut̄ sola valet
ad eternā p̄sequēda v̄te p̄nia. Reuera si tot le-
gerent̄ misse q̄ sunt celi stelle et maris arene: nō
p̄dissent hoī existenti sine vera p̄tr̄itione et p̄nia

Proinde queri p̄t̄. Quare scriptura potius
attribuit̄ p̄tr̄itioni medelā anic̄. Rñdet q̄ p̄mo
fm Lyra ibidē. q̄ p̄tr̄ito h̄z sanare omnia p̄scie
vulnera. Sed q̄ ipsa est q̄si p̄fectio amara
absinthiatica de qua Dyascorides dīc̄ q̄ p̄fectio
facta arte apothecario p̄ de absinthio cū zucaro
valet p̄cipue ad quartuor. Primo epati et in-
teriorib⁹ viscerib⁹ subuenit. Secundo stomachuz
p̄fortar. Tertio appetit̄ excitat. Quarto ebrie-
tati resistit. Hec ille. Spūaliter absinthiū signi-
ficat p̄tr̄itionē amarā q̄ si p̄ficiat cū zucaro diui-
ni amoris dulcissimi: subuenit. Primo interio-
rib⁹. et affectionib⁹ deuotis. Secdo p̄fortat stoma-
chū aie in suscipiendo p̄ho dei. Tertio excitat ap-
petitū aie ad desideriū celestii. Quarto resistit
ebrietati. sc̄ mūdialiū bonoz cupiditati. O ḡ
charissimi hanc medicinam solubrem accipite
Rogem⁹ ḡ xp̄m r̄c.

Feria q̄rta post dñicā. ii. Sermo. xvij. de p̄tr̄i-
tionē lacrymosa et eius virtuositate.

Illiis hoīs tra-

f det p̄ncipib⁹ sacerdotū et scribis et cō-
demnabūt̄ cū morte Martb. xx. et in
euāgelio bōdierno. Sicut Rabanus sup̄ hoc
euāgelio dīc̄. Dñs iesus idcirco in h̄mūdo no-
luit p̄sperari sed grauia pati et oneret nobis
v̄a p̄nic: q̄tenus nos q̄ p̄ delectationē culpe ce-
cidimus sc̄iremus cū q̄ amaritudine redire. sc̄
ad patriā celestem debeamus. Propterea ips⁹
ipse dñs voluit p̄dēnari more venios p̄ p̄niā
disceremus evadere dānātionē eteme mortis.
et nos mortui peccatis vivere xp̄o. Item tradi-
voluit xp̄us ad illudendū: vt exemplo sui tra-
damus nos ad p̄temptū mūdanoꝝ: nec cure-
mus illusiones hoīm. Item flagellari voluit et
crucifigi: vt nos exemplo eius corpus flagelle-
mus in p̄nic austereitatib⁹: et vicia ac p̄cupi-
tias crucifigamus in nobis Gal. v. Qui tpi
sunt carnē suā crucifirerūt cū vicijs et p̄cupi-
tis. Unū et discipulis suis xp̄us dñs passiones
istas p̄dixit. Et cū mater filioꝝ zebedei p̄ filiis
gl̄iam regni peteret de hmōi sc̄ila illos interro-
gauit dicens. Potestis bibere calicem quēego
bibiturū sum. Errandē hūilitates docuit esse
necessariā ad p̄sequendū regnū celeste suo exēplo:
vt p̄t̄ in euāgelio. Itaq; de p̄niā p̄tr̄itionē q̄
debemus xp̄m dñm p̄ nō ob passum et mortuū
imitari tria mysteria (p̄ter p̄missa) in h̄mone
declaremus.

Primū de intellectuali dolore.

Sēcundū de sensuali lacrymatione.

Tertiū de lachrymali p̄pōderatione.

S. Circa p̄mū de intellectuali dolore siue vo-
lūtario vel cordiali. Querit qualē dolorē erigit
vel requirit deus in vere p̄tr̄ito p̄t̄r̄o p̄ p̄t̄r̄o
remissionē. Ad qd̄ rñdet fm Rich. et Petri de
Tbarā. sup̄. iii. dis. xvij. q̄ duplex est dolor: d
p̄cis. Unus est intellectualis siue rōnis dolor
q̄n h̄o ex electione deliberata petri detestat̄: ita
q̄ nolit peccasse: et velit nūq; de certero mortalī
peccare. et talē dolorē dē exigit necessario in ve-
re p̄tr̄ito vt iam plib⁹ alijs fmōnib⁹ etiā tactuz
est. Alius est dolor sensualis q̄ sc̄ ericat̄ ex p̄di-
cto dolore intellectuali. q̄n vici h̄o intannū do-
let de p̄cis q̄ sensib⁹ eius cor amaricat̄: v̄l enī
am ad fletuz cōpungit. Et de hmōi dolorē tria
documēta tradunt̄. Primū est. q̄ sensualis do-
lere de p̄cis q̄ reqrit necessario in p̄tr̄itionē. q̄
sine hmōi dolore sufficit intellectualis dolor: p̄
peccati remissionē. Rō hui⁹ est. q̄ ḡnalis regla
iuris dicit̄. et est dictū Lrf. qd̄ ponit extra de-
reg. iur. c. l. Omnis reo p̄ q̄sciq; causas nascit̄:
p̄ easde dissoluit̄. sc̄ petri omne lūfficienē p̄actū
solus voluntatis p̄t̄r̄o nascit̄. q̄ sufficienē etiam
p̄ solū voluntatis actū contrarii potest tolli: h̄
est p̄ displicientia et dolorē rōnis q̄nū est ex pre-
nostra. et sic concurrence p̄ncipakus gratia dei

peccatum dimittit. Secundum documentum quod habet quoniam non potest de peccatis sensibiliter dolere non debet et hoc timere quod si non dimitteret sibi peccatum: sitamen habeat dolor in voluntate. Nam misericors deus non requirit ab homine plus quam potest.

Tertium quod habet quando potest etiam sensibile dolorem de peccatis habere: multum debet de beato deo gratias agere. quod hoc est summe utile et signum penitentie perfecte ut patet in articulo se.

U

Lirca secundum de lachrymis contritionis nondatur est: quod lachrymaz effusio in contritione est mirabilis et indicibilis virtus et potest. Unde et habere est summe utile. Et hoc declarat sic. Nam si queratur: que sunt in toto mundo super omnia fortissima vel potestissima. Ad id respondebat magnus Albertus super Missus est, probando ex scripturam quod papua fortissima sunt tria. Primum est mors: que omnia mortalia permit et mordet ac necat. ij. Reg. xiiij. Omnes morimur: et quasi aque dilabunt terram. Unde Aug. in responsione respondebat: dicit quod mors hoc vocabulum accepit eo quod mortali venenosis periret. id. diabolus in homines introducta omnes mordet et potest reges quod omnes alios. Secundum fortissimum est diabolus. Job. xl. Non est potestas quod comparetur ei super terram et loquitur de diabolo. Tertium super omnia presidetur est deus qui est omnipotens. Sed deus bene dictus tantum virtutem dedit lachrymis vere contritionis: ut vincere possit omnia hec fortissima. X. Primum namque lachryme vincunt mortem triplicem. Unam mortem corporalem ut per nos in Ezechia rege qui lachrymis meruit mortis dilatationem et vite plongationem annis. xv. ut per nos Esai. xxvij. Aliam mortem spirituale vincunt quod aetas vivificat. Ezech. xvij. Si ipius egerit penitentia de oibus iniuriantibus que fecit vita viuet et non morietur. Tertiam mortem gehennalem vincunt lachryme: quod eternam penam gehennam Secundum lachryme vincunt diabolum. Unus Chrysostomus. Sicut aqua calida expellit canem a coquina: ita calide lachryme contritionis expellunt diabolum ab anima. Exemplum habemus in magdalena quod per lachrymas permeruit ut Christus ab ea ejeret spiritum demonum. Tertio lachryme vincunt omnipotentem deum quod est valde mirabile et hoc intuitum ut etiam sententia latam imutare faciat. sicut per nos in rege Ezechia super et in niniuitis. Itē lachryme vincunt deum instantem ut quicquid postula sit petret. Unde Chrysostomus. Nemo aliquis ad deum flens accessit quod non acciperet quod postulauit. Hecille. Proprius Berinus. et clamans dicit. O felix penitentia lachryma: tuum est regnum: tua est potestia: tu ante iudicem intrare non vereris: quicquid petieris ipetrabis: tu accusantibus etiam demonibus silentium iponis. Quid plura dicat de te o sacra lachryma: tu vincas deum in

vincibili et ligas omnipotenter inclinans dei filium et virginis natu ad fedem precorum. Hec Berinus. De la-

chrymaz valore plura fuisse. xxij. per totum.

Y

Lirca tertium de ponderatione lachrymarum inquendum est quales lachryme ponderantur et per ceteris meliores fore reputantur. Ad quod responderetur quod fuisse. Vinculum de valentia in sermone Aliosque Bradus valoris lachrymarum sic assignantur quo ad meritum et per misericordiam hominis. Primo quod lachryme sunt in primo gradu bone de terribili miseria pri- mi vel corporali afflictionis: puta de morte prius vel misericordia fratris vel amici: quod potest esse merito eius conformando se in divine voluntati. Placitum si talis dolor est ex amore dei principalius et recta intentio. Secundo lachryme meliores sunt ex cordiali compunctione: de quibus Petrus. Exclusus auctoritate deduxerunt oculi mei quod non custodierunt legem tuam. Iste dicunt meliores. quod lauant animam ad perpetuam salutem consequendam et ipsi homini preciori sunt utilissime. Tertio lachryme optime sunt ex spirituali deuotio: videlicet si quis oblitus precia sua et iam dulciter passionem Christi contemplando deplorat ex compassione sicut legimus de sancto Francisco qui iungiter christum dominum crucifixum quod oculis pretius cerneret mente: la chrymaba.

Z Ultimum lachryme sunt ex pietate: pcedentes pro anima zelo et salutio: Proinde Berninus super caritatem sermonem. ij. et xij. dicit. Bonum est contrito vnguentum: quod de recordatione precorum conficit: mittitque in pedes domini scilicet per magdalenam quod cor contritum et humiliatum deo non despiciat.

Longe autem melius est vnguentum deuotis factum de recordatione beneficiorum dei quod et capiti idoneum reputatur: de quod dicitur. sacrificium laudis honorificabit me. Porro vero quod vincit vnguento pietatis quod de respectu miserationis accepitur. Hec Bernili originalium et intelligendum est potissimum de aetate miserationis piculosis.

z Exemplum de sancto Ladislao regente de quo legitur quod per misericordiam marianam et multis lachrymis plantit adeo ut lachrymis etiam lapides duros caueret. Narratur etiam quod dum quidam doctor sanctus expelleret demonem de quodam obesse. Demon quidam que esset optima aqua super omnes aquas mundi. Quis doctor ille dicere de aqua bene dicta et de aqua baptismi. Demon irridebat. Adhuc est alia aqua melior his. Unde doctor ille dicit de aqua quod ex latere Christi fluit in cruce: et de aqua que miscetur vino in calice eo quod transit in sanguinem Christi. Demon dicit quod adhuc per his est aqua holycitatis: scilicet quod fluit sursum a suo fonte. Quod cum non intelligeret doctor ille adiurauit illum per crucifixum dicere nudam veritatem. Tunc respodit aqua super omnia optima est lachryma: et fluit de cordis fonte Christi sursum in oculos. Sine enim ista alie parvus valeret: hoc est sine contritione vera. t. Rogemus ergo dominum. t. c.

Feria. v. post dominicam. Sermo decimus octavus de remissione peccatorum per contritionem: et de erroribus circa hoc refutandis.

3. Z. q. lachryma
praeclarissima
per castitatem.

Feria. V. post dominicā. II.

I quis ex mortuis ierit ad eos pniā agēt. Lu.xvi.

Si tuus ierit ad eos pniā agēt. Lu.xvi.
et in euāgeliō hodierno. In hoc sacro
euāgeliō dñs iesus ponit terribilē parabolā. vñ
fīm aliq̄s narrat factā hystoriā de dānatiōe di/
uitis epulōis q̄ lazaro pauperi mīcas panis ne
gauit. et cū esset post mortē in tormentis; petiuit
guttā aque p̄ refrigerio et nō obtinuit. Ite peti
uit ut lazarus mitteret ad suos frēs quinq̄z in
hac vita ut monerer illos ad pniā ne dānare
tur dicēn. verba istius thematis pmissi. Si q̄s
ex mortuis ierit ad eos pniā agēt. Et Abraā
r̄ndit. Si moysen et pphetas nō audiūt: neq̄ si
q̄s ex mortuis resurrexerent credēt. Et b̄ patuit d
iudeis p̄ effectū. q̄ lazaro resurgēti nō credide/
runt: sed cū infidere voluerit. Job.xij. Et nos
ergo charissimi agam⁹ penitētiā ne cū illo dñi
te dānemur et torqueamur ppteruo ut d̄r i euā/
gelio. Itaq̄ de cōtritōe adhuc tria mysteria de/
clarabimus.

Primū de peccatorū remissione.
Secondū de errozū refutatione.

Tertiū de penitētiē post mortē dilatiōe.

Alīcā p̄mū de remissiōe p̄cti p̄ cōtritōez
qr̄t. vtrū possit esse p̄cti tā q̄uet toties iteratū
q̄ p̄ cōtritionē nō remittat. Ad qd̄ poss̄ argui
sic. q̄ p̄test hō marīma p̄ctā quasi innumerabi/
liter facere et iterare q̄tudic tota sua vita ut pos/
sit cum p̄s. dicere. Peccavi sūg numerū arene
maris. Mirū ḡvidet q̄ p̄ cōtritionē oīa et tam
innumerabilia a deo dimittrātur. Sz ad hec/
spōdeſ p̄ cōclusionē q̄ nullū p̄test esse p̄cti tā
graue et tā multipliciter iteratū a p̄ncipio m̄di
q̄tudic v̄sq̄ ad finē qn̄ p̄ verā cōtritionē homini
remittatur. Et probatur.

Primo autoritate.

Secundo ratione.

Tertio exemplificatiōe.

Primo in quā auctoritate. Ezech. xvij. Si im/
pius egerit pniā ab oībus p̄ctis suis q̄ opa/
tus est et custodierit oīa p̄cepta mea. tē. oīm ini/
q̄tati cī quas opatus est: nō recordabor. Ite
Aug. de sūma trinitate et fide catholica. ca. Fir/
miter. dicit. Si post susceptionē baptismi q̄s q̄
plapsus fuerit in p̄cti p̄ verā sp̄ pniā potest
repari. Idēlib. i. retractionū. ca. xvij. dicit q̄
nemini q̄ntūq̄ pessimo in hac vita cōstituto
est despandū. et sic p̄t. **S**ecundo p̄bat ratione
Nā fīm Bonauē. in. uij. dī. xiiij. Pessim⁹ est er/
ror et crudelissim⁹ dicere q̄ pniā nō possit quo/
tiēcūq̄ reiterari et p̄cti tolli hōi in hac vita cō/
stituto. q̄ claudit vīscera diuine mīc. cū sic oēs
p̄ctōres cogere despere. **B** Nā q̄re p̄cti
non possit tolli q̄tiēcūq̄. Si dicas q̄ iō. q̄ hō
nō possit de p̄cto suo penitere. sic ē in demonib⁹
et dānatis. b̄ falsum et erroneū est. q̄ hō q̄diu
vīuit hab̄z sp̄ flexible liber⁹ arbitriū siue ad bo-

nū siue ad malū. Et ḡ dicere q̄ aliq̄s p̄cti sit s
quo q̄s in hac vita penitere nō possit erroneū ē.
Tū q̄ tollere lib̄z arbitriū. Tū q̄ p̄ hoc de/
rogare effacie gr̄e dī q̄ p̄t moueri cor cuius
cūq̄ p̄ctō ad penitētiā. urta illō. Prover. xij.
Lor regis in manu dñi quocūq̄ voluerit fecit
illud. Sic etiā cor oīs hōis in manu dei ē. Ite
si dicas q̄ peccatū freqūtissime iteratū nō tolli
tur. Ap̄terea q̄ etiā hō possit penitere: tñ d̄ de/
dignat tā multoties iterata dimittere. Sz hoc
ē impossibile. q̄ sic peccatū hōis excederet dei mi/
sericordia infinita qd̄ est impossibile. q̄ oīs crea/
tura finite est mēsure siue in malitia siue i boni
tate. Sz d̄ infinite bonitatis est i mie. sed finita
ad infinitū. p̄porio nulla. viij. P̄blicoꝝ. ḡ. zc.
Ite si dicas q̄ peccatū est infinite malicie inq̄tū
est p̄tra dñi infinite bonitas. p̄niā autē hōis par/
ui valoris est i finite bonitatis. ḡ nō p̄t delere
peccatū. Ad b̄ dicēdū est fīm Rich. in. uij. q̄ q̄
uis n̄rē pniā bonitas sit finita: tñ v̄tus meriti
passiōis xp̄i ac sanguinis est infinita. q̄ sz xp̄us
in q̄ntū d̄ est bonitas et meriti infiniti. Vñ
etia gr̄e sp̄sseti q̄ opat in nob̄ verā pniā est
infinita. Vñ Bern. dicit q̄ vna gutta sanguis
xp̄i sufficeret. p̄ p̄ctis totū mūdi. O ḡ p̄ctō ad/
uerte magnitudinē misericordie diuine. p̄sa xp̄i
passionē et age pniā. Tertio. p̄bat exemplifica/
tione. Nā a p̄ncipio mūdi sp̄ deus hōis ondit
q̄ p̄ct penitētiā. Primo in p̄rētib⁹ p̄mis q̄s
monuit ad pniā di. Adā vbi es. q. d. Logice
peccatū tuu ut parcati b̄. p̄t dī Aug⁹. Scđo
in diluvio vbi paulatim et nō subito succūerit
aque ut hōies interim peniteret. Tertio in da/
uid et i manasse i achab et iudee zc. Ite i nouo
testamēto in magdalena: paulo: et i latrōe sero
penitētiē et alijs innumerabilib⁹.

Līcā scđm de erroz circa b̄ refutatione
sciēdū. q̄ de p̄ctō remissiōe q̄ pniā verā inter
alios tres errores ut plūmū t̄tūnt inter igna/
ros et ifideles p̄serrim q̄s accipiūt ex scripturis
nō sane i collecti et hōi q̄ futant p̄ sanū i collectū

Primus error ex veteri testamēto accipitur.
Amos. ca. i. vbi scribit sic. Hec dicit dñs. super
trib⁹ scelerib⁹ Damasci. et sup̄ q̄rō nō conuerā
eu. Ubi Lyra dīc. Hebrei dīcūt ex hocz error/
nee q̄ si hō peccauerit bis vel ter eodē ḡne p̄cti
est remissibile. sed si q̄ter peccauerit eodē genere
p̄cti nō erit remissibile. Sz b̄ est manifeste contra/
scriptura et iō est erroneū. ut p̄t de manasse re/
ge q̄ nō solū q̄ter h̄z plures peccatū idolatrie et
homicidiū incurrit et tñ finalitē veniā obtinuit.
uij. Reg. et sic de plūb⁹ alijs legit. Prop̄cea ad
auroritatem illā dīc Hiero. de pe. di. i. c. sup̄ trib⁹
scelerib⁹ sic. b̄ possim⁹ dicere. p̄mū p̄cti ē cog/
tasse mala. Scđm cogitarib⁹ acq̄uisisse p̄uer/
sis. Tertiū ope cōplicuisse Quarū post peccatū
nō agere pniā l̄yv̄sq̄ in finē vice. Et de b̄ q̄rō
icelligit dictū p̄pbete. et in ci⁹ glo. dictū Hiero.

sq; q; eadē p̄tā cōmītēti sq; q̄to. nec p̄nīaz nec indulgēti se daturū deus denūciat. q; p̄ mor tem nō est locus p̄nīe. t̄ sic error iste refutatur.

D Secūdus error ex euāgeliō accipit. vbi xp̄s Matth. xij. dicit. O m̄ p̄tā remittet: sed sp̄us blasphemie cōtra sp̄m sc̄m nō remittet ei neq; in h̄ sc̄lo neq; in futurō r̄c. Et hoc errore accepit multi q̄ sequunt̄ buscire q; q̄ peccauerit x̄tra xp̄i deitatem vel h̄ sp̄m sc̄m nullo modo remittet s; alia p̄tā remittunt. P̄tā aut̄ in sp̄m sanctū sunt sc̄. qz obſtinatio: desperatio: impugnatio agnoscit̄ p̄tātis: plumprio: inuidētia fratre gr̄e: t̄ finalis ip̄nia. S; iste error: pessim⁹ est t̄ reprobaſ ex sententia oīm doctoꝝ. q; xp̄s dñs nō vult dicere q; talia peccata s̄c̄s̄ irremissibilia negatiue: ita q; nullo mō remittant. q; etiā ista penitēti p̄nti vita remittunt: ut p̄tā de paulo apōstolo q; fuit blasphem⁹ cōtra xp̄i deitatem t̄ persecuror fidei: t̄ m̄ veniā p̄secut⁹ est. I Timothei. j. et alii pl̄ibus. S; dñr irremissibilia ista p̄tā q; diffīl⁹ remittunt q; alia p̄tā: co q; obuiat gr̄e p̄missi. t̄ sic diffīl⁹ tales cōvertunt ad penitētiā. Aug. aut̄ de v̄bis dñi accipit peccata in sp̄m sc̄m p̄ finali ip̄nitētiā q; nō habet statū remissiōis. De istis lat⁹ alio q̄dragēsimali. Ter tūs error ex codē xp̄i v̄bo accipit: q; in futuro sc̄lo potest bō penitere p̄tā: q; moralū remissiōe obtinere. Jō xp̄s Matth. 5. dicit. Neq; i futuro. q; d. q; alī remittat̄ in futuro. sed hoc esse falsum patet articulo. iij.

E Lirca tertiu ḡ de p̄nīa post mortē querit vnu aie post mortē habere possint p̄niale dolorem vel cōtritionē. Ad qd̄ m̄ndē fīm Alexan. de ales. Tho. Rich. in iij. dis. cuj. t̄ alios videlic̄ q; in cōtritionē tria includunt. Primo dolor de p̄tā t̄ tristitia t̄ hoc nō p̄t̄ ce in b̄t̄is xp̄i plenitudinē gaudij. iō in eis nō est p̄nīa vel cōtritionē. nisi actu qdā q; est gaudere de p̄tā remissiōe: t̄ op̄ib⁹ p̄nīe: ac deo gr̄as agere. Sc̄do est forma sc̄z dolorē formās gr̄a: t̄ s̄c̄iae in purgatorio habent de p̄tās p̄nīam: h̄ est dolorē gratie isomatiū. t̄n̄ dolor nō est meritor⁹ eo q; nō sit in statu merēdi: h̄ t̄n̄modo in statu soluēdi pena fīm merita ī carne. Nā si possit meritorie dolere: int̄n̄t̄ dolorē q; celerrime sufficeret ad satisfactionē de culpa t̄ pena totali t̄ sic statu euolaret in celū. Proinde p̄tā q; dolor p̄nīe ibi nō est meritor⁹: h̄ t̄n̄modo satisfactor⁹. t̄ sic dicit xp̄s q; in futuro fit remissio p̄tā sc̄z in purgatorio fīm Greg. Tertio ī p̄tātō ē efficacia sc̄z remissiōis p̄ dolorē gr̄a informatū. S; q; hm̄i remissio nō p̄t̄ ī dānatiō. Jō liz habeat dolorē p̄nīe Sap. v. p̄nīaz inq̄t̄ agen. t̄ p̄ agustia gemē. t̄ h̄ p̄pter penā quā sustinet p̄ p̄tās. non p̄tā culpā inq̄t̄ est h̄ dēū. nec dolerē amore dei vt placet ip̄z. q; p̄nīa ibi est sine gr̄a t̄ sine fructu venie. O itaq; facit t̄ decepti tales q; in futurū

diffēt̄ penitētēve eis S; sapiētēs hic penitēdo vitā eternā acqrūt. Erēplū habem⁹ ī fenice aue regia de q; Breſto. li. a. alii. t̄ etiā br̄is Ambro. in exameron dī. q; sine pare viuit v̄sq; ad qngētōs ānos qn̄q; que auis cū sibi fine vite aduerit facit nitidū ex lignis aromaticis. s. myrrhe et hm̄i multū sicc. t̄ flāte v̄tō calidissimo ī estate illū irrat t̄ v̄berādo alaz. flatu accēdit t̄ incinerat̄ ī illa ardētia ligna. ex q; cinere infra tridū quidā v̄nicul⁹ nascit: q; paulat̄ plumas recipit crescētib⁹ alia t̄ fit fenix auis noua. Spī ritualē dī sic p̄tār in p̄nti an finē vite in ligno crucis xp̄i p̄ amorē se succēdere in corde t̄ in cōnerē p̄nīe redigere. t̄ p̄ tridū. i. tres p̄tes v̄ penitētē. s. cōtritionē: confessionē t̄ satisfactionē reūnificari. Rogemus ergo xp̄m r̄c.

Feria. vi. post dñica. ij. Sermo decimus non⁹ de ope obligatiōis ad cōterēdum de peccatis t̄ deletione reatus.

Wferetur a vo

a bis regnū dei: t̄ dabat̄ gēti facienti fruct⁹ ei⁹ Matth. xij. t̄ in eūa. ho. Verba sunt saluatoris cōtra iudeos obdūratos. sic t̄ p̄tār obſtinatos penitēre nolētes Nā hāc pabolā de vinea agricolis locata moraliter exponēdo Raban⁹ dī. q; vinea fcat aīam bonis oīib⁹ excolendā. Serui missi p̄mo sūnt lex. Sc̄do Ps. Tertio p̄phetia. Heres est xp̄i euāgeliū. Isti cedunt: ej̄cūnt̄: occidunt̄ dū ser mones illoꝝ a p̄tāib⁹ cōtēnunt̄. Unū a calib⁹ vt dī xp̄s i themate: auferet̄ regnū dei. t̄ vinea dabat̄ alii qn̄ dona gr̄e t̄ glie que mali pdide rūt̄ dabunt̄ vere penitētib⁹. t̄ sic p̄tā euāgeliū. Itaq; de cōtritionē in qua p̄cipue p̄sistit fructus acq̄litatiōis regni dei tria mysteria notabim⁹.

Primū de cōtritionē t̄p̄alitate.

Secūdū de eius virtutis potestate.

Tertiū de renouatiōis exēplaritate.

F Lirca p̄mū q̄rit̄ vtrū hō cōmīſſo mortali p̄tā teneat̄ conteri statū de factō: aut quanto t̄p̄ possit differri ei⁹ cōtritionē. Ad qd̄ respōdēn̄. fīm alexā. de ales in iij. p̄ce. Jē. Perz. d. palud. t̄ Angelū de claua. alioſq; recolligēdo ponem⁹ tria documēta. Primū documētu q; cōteri de p̄tā ē de p̄cepto affirmatiōis. Finalis aut̄ regla ē q; p̄cepta affirmatiōis obligat̄ sp̄z h̄ ad sp̄ nisi solū qn̄ maria occurrit p̄ loco t̄ t̄p̄ Verbi gr̄a. Preceptū diligēdī dēū vel honorādi parentes obligat qdē sp̄ ne h̄nū faciā: h̄ nō obligat ad sp̄ actu diligēdū vel honorādū nisi qn̄ materia occursit practice in casu quo deberē acu diligere dēū. s. cū cōſiderat̄ de⁹ vt diligēd⁹ tūc teneor di ligere. t̄ cū deberē acu exhibere honorē pentib⁹ tūc teneo. Sic etiā p̄tā mortale cōmīſſū h̄ sit semp detestādū. q; sp̄ debet displicere hōi p̄tām̄ t̄n̄ acu cōteri vel detestari nō tenet̄ q̄s n̄iſi p̄ lo

Feria. VI. post dominicā. II.

co z rege oportunis. s. qn̄ mēr̄ occurrit practice
reco gitādo p̄tā sua tūcteneſ v̄ nō blectet i' cis:
ſz dicitet illa. **S**ed qn̄ spāl'r tenet reco/
gitare ſcōm ad id documētu ponit q̄ recogita/
re p̄tā z cōteri de eis tenet hō ſpāl'r in die festo
coleđo. q̄ fm̄ Scotū in. iij. di. xvij. Tps opor/
tunū ad ſcīficadū p̄ penitentiā videt ee dies dñi
ca. iuxta illud p̄ceptu. Exo. xx. Memento vt diē
ſabbati ſcīfices. Etidez eſt de alijs fest̄ coleđis
fm̄ canonistas. q̄ nimiz vt Scot̄ ibidē dicit.
Teneſ hō die dñica et d̄bito vacare deo v̄l'dēu
reco gnoscere. tſi nō rota illa die ſaltē in aliq̄ ho
ra illi⁹ dici. z. p̄ tūcteneſ habere actū aliquē illi⁹
p̄cepti. s. ad diligēdū dēu gratuite z ad fugiēdū
oppositū. ne ſz iſſit act̄ odiū: h̄ eſt p̄tm̄ morta
le. aliter peccat moraliſ i' h̄. q̄: nō ſcīficas festū.

Tertii ḡ documentū q̄ q̄āq̄ est in mortali
pctō tenet pteri salte die dñicovel festo ne peccet
mortali denuo festū nō sc̄ificado. z ad id tenet
hora oportuna. p̄sc̄itum cū d̄r missa. Nā z ob h̄
ecclia p̄cepit cuiuslibet audire missā die festo. de
p̄se. di. i. Missas. Ex his ḡ seq̄tūr q̄ h̄o existens
in pctō mortali quorq̄ festa z dñicas sine pteri
nō etrāsigit toties mortali peccat. z debet p̄fite
n. O ēt̄olane disce obfquare p̄diga.

Hic seculū de hūtate p̄tritiois et p̄fate
q̄rit. utrū p̄tritio sit rāce h̄tutis ut possit tollere
totū reatū p̄torū hostē. Ad qd̄ m̄ndē fīm Rich.
et Pe. de tharan. sup. iij. di. xvij. Tho. aliosq; p
exclusiois. q; sacra cōtritio pot inredi intantū q;
tollat totū reatū p̄torū. Et b̄ p̄fici tripliater.

Uno modo ex parte charitatis.

Alio modo ex parte doloris.

Lertio modo ex parte frequentatiois.
Primo mō ex pte charitatis. Naz vt dī. i. Pet. ca. viij. Charitas operit multitudinē pcrōp. Et Proverb. x. Uniuersa delicta operit charitas. Prōinde tāta pōt cē charitas in hoīe q̄ causat displicētiā. pcti q̄ collat totū reatū. ita q̄ i mor̄ te statim euolat sine igne purgatoriij. Et cplū ha bēm⁹ in magdalena de q̄ rps Luc. viij. ait. Remittunt ei pcrā multa qm̄ dilexit multū. Se cūdo mō ex pte doloris q̄ in sensitua pte tantū pōt excitari q̄ toe⁹ reat⁹ pene remittat. sicut legimus de brō frācliso q̄ tanto dolore deplorauit pcrā adolescentie sue; vt sibi dñs reuelauerit q̄ oia pcrā sua sibi forent remissa vsq; ad nouissimū q̄drantē. I S; dices. Quid ḡ d̄ illis q̄ mltū intēso dolore defluerunt pcrā adeo ut cre dāt illa sibi fore remissa totalr. nūqd adhuc tēnēt. 2ficer illa z penitētiā i lūcta ipleret. Rūdet fm̄ pdcros doc. z Rich. di. xiij. q̄ nihilomin⁹ req̄rit faciēda 2fessio z penitētiā iniūcte p virito ipletio. Tū pp̄ter pceptiū 2fessiōis. Tū vt recdāt ecclie. Tū pp̄ter icerritudinē. qz nō ē q̄s ker tus q̄ sua contritio sit sufficiēs ad tollendū totū reatū. Lertio mō contritio pōt cētā q̄ collat totū reatū pcrōp. ex freqnatiōe. Nā tā multū vi

cib⁹ freq̄nter pōt hō sua p̄ctā deflere ⁊ cōfiteri q̄
satissim⁹ de rorali reatu successiue. Un⁹ Alexā. de
ales dīc. q̄ si dolere de p̄ctis ē bonū. q̄ freq̄nt⁹
dolere ē mag⁹ bonū. ⁊ sp̄ dolere ē optimū b̄m
iuxta illū Matth. v. B̄ti q̄ lugēt qm̄ ip̄i ⁊ solas.
būt. Ubi glo. dīc. Luc⁹ p̄ p̄ctō ⁊ solationē me-
ret. q̄ freq̄nt⁹ lugere maiore ⁊ solatiōe meret.
Exemplū d̄ h̄ habem⁹ i petro aplo. q̄ cōmēdat in
legēda de h̄ q̄ sc̄ qn̄ culpā negatiōis ad galli;
catū recordabat vberit̄ flebat ⁊ suctudinarie
adeo ut facies eius tota adusta lachrymis vide-
bat. Un⁹ in sinu sp̄ sudariuz portabat q̄ crebro
fluentes lachrymas tergeret. O ḡ p̄ctō fac silt.

R Circa tertium de renovationis exceplo nota
dū ē q̄ penitentialē tritio renouat hoīem ut p̄z
q̄ Aug. d̄ pe. di. i. h̄. ea vō. r. c. Tres sūt actiones.
Ubi i glo. d̄ q̄ p̄nia d̄ hoīe yetusto. i. q̄ habuit
p̄us culpe v̄tu statē. fāc nouū hoīez. i. ḡre noui
ratē habēte. Et b̄ ad p̄sens breuiſ sufficiat oñdi
in exemplis.

Primo exemplo canonico.

Secundo simul theologico.

Zertio philosophico.

Primo inq̄ exēplo canonico. h̄ e ex iure canoni
co accepto. Nam δ. pe. di. j. c. Quāobrē. Tertius
Hier. cū glo. ponit exēplū δ nabuchodonosor.
Iēscō idē exēplū ē etiā theologiciū in li. Dan.
uij. ca. q̄ nabuchodonosor p̄ supbia elat̄ δ iu-
dicio mēre v̄l rōnis v̄luz pdidit. z bestijs ac fer-
sociate.⁹ senū vt bos comedit do nec capilli ryn-
gues i silitudinē aqlaz. z auū cresceret. z sica re-
gia dignitate eic̄ fuit. h̄ postea cū penitūre
um z pctm suū recognouit. sens⁹ ei dnuo restis-
tut⁹ ē. figuraqz faciei reuersa ē ad cū. z lictor⁹ re-
nouae⁹. i regnū z regiā magnificetiā restitut⁹. z
dēu laudauit. Sic spūalr p̄ctō p̄pnias et grāz
renouati i aia mete murata i meli⁹ ad cognitio-
nez sui z dei. z de statu bestiali fit denuo dign⁹
celesti regno. faciesqz ei⁹ grōsa i baptismo acqsi-
ta redit eidē. L Tertio oñdī exēplo philos-
ophico. Nā videmus. z testař glo. sup. P̄s. clj.
Ac Orosi⁹ sup. catīca. Leri⁹ senio ꝑuat⁹ pilis
z cornib⁹ crescētib⁹ serpēte narib⁹ baurit z vene
no estuās fōte ad bibēdū ardēt̄ d̄siderat. q̄ bau-
sto cornua z pilos dponit vetustos. z v̄luz no-
uū cornuaqz noua z pilos renouat. Item aqla
dū senio ꝑuat⁹ rostro crescente cibū cape nō pōc
guat⁹ i alis. caligař od̄is. p̄terea serpētes come-
dir q̄p venena calore coqrieno. dīnde ascedit in
altū vt ex calore aer. z labore volat⁹ forn⁹ icale-
scat. z sic por⁹ apnis z pénis relaxat⁹. subito d̄sē-
dit i fōte. murat plumas et renouat⁹ i od̄is. ro-
stru⁹ etiā ad petrā excutit. z sic iuuenefit vt bec-
dicut̄ recolligendo. Amb. Plini⁹. z glo. p̄s. ej.
Spūalr p̄ctō ꝑuat⁹ vetustate p̄ctōz ðber duo
rare p̄cti venenū occidēdo et. i se dō q̄ndo igni-
to calore & biđi z amoz̄ diuini ꝑsumēdo. q̄ ica-
lesces currat ad fōte viuu⁹. s. ad sanctuim̄ sp̄i in-

cruce effusioꝝ recordado. cui se totū īmergat p
deuotā recogitatioꝝ īmorando. et rostrū. l. on⁹
pcōꝝ excutat ad petrā xp̄z passū. et sic renoua/
bit i pñt p ḡaz; i oclis met̄. et pil' plums me
ritoz ac cornibꝝ et rostro id ē viribꝝ aie. Accādē
renouabit ut aqle iuuēt i fufa resurrectōe. Ro
gemus ergo christū. tc.

Sabbo p̄ dñca scđam Sermo vicesim⁹ de
cōtritioꝝ multiplici vtilitate.

Ater peccauī ī

p celū t corā te la n̄ sū dign⁹ vocari fi
li⁹ Lu. xv. t i cuāglio hodierno
charissimi hodie nob. pponit exēplū penitētē ī
filio pdigo q̄ hec vba dixit suo p̄i. Nā p hunc
filii pdigū designat pcōꝝ q̄ b̄z qdē p̄ez. l. deū
q̄ p̄ oīz creatōe t redēpōe. Pctōꝝ qppetāqz p
digū ille fili⁹ elongat ab b̄ patre p̄ p̄em. q̄ teste
P̄s. Lōge a pcōꝝ sal⁹. Jē oia bōa sua diss/
par viuendo luxuriose cū meretricibꝝ qn̄ bona
corpis t nature acerā fortū expēdit i puas cō
cupiscentias carnis t mūdi rāqz i meretrices. qbz
adheret seq̄ndo illas. Jō qz fame spūaliū bōoꝝ
egēs adheret vni ciui regiōis ill⁹. b̄ ē dyabolo
cu poꝝ cos pascit. i. vītoꝝ mltitudinē fouet i se.
Sz tādē p̄ dei gr̄az reco ḡscit suā misiā t spūale
egestatē dī. Quati mercenarij. b̄ ē fui dei merces
de celestē expectat. i domo pris mei. i. i ecclia dī
abūdāt panibꝝ. l. ḡe. Surgā ḡ. l. adpniaz faciē
dā t ibo ad p̄ez. i. deū p̄ ztritōe q̄ bō appropri
q̄ do t dīcā. l. in zfessiōe pcōꝝ. p̄ peccauī corā
te tc. ve p̄z i chemate t cuāglio. Un̄ de ztritōe
q̄ pcōꝝ recogscit t zfitel peccasse corā deo nota
bim⁹ tria mysteria.

Prīmū de ztritōis vtilitate q̄ ad icipiētes.
Scđm de eiusdem vtilitate q̄ ad pficientes.
Tertiū de ipius salubritate q̄ ad decedētes.
M̄ Lirca p̄mū d̄ vtilitate ztritōis q̄ ad icipiētes. i. q̄ icipiū p̄mo ad deū cōueri. Notadū
q̄ talibꝝ ztritō zferret tres vtilitates. P̄io aias
reiuifificat. Scđo culpā expliat. Tertio zscīciā
rectificat. Prīma vtilitas ē aie reiuifificatio.
Hā cōndo p̄mo autoritatē veter⁹ q̄z erā no/
vi testamēti. Nā Ezech. xvij. dīc dñs. Si impl⁹
egerit pñiam ab olb̄ p̄cis suis vita viuet tc.
Dēc̄ Job. v. xps ait. Amē amē dico vob⁹ q̄ ve
nibora t nūc ē qn̄ mortui. l. p̄cis audiet vocē
filii dei. t q̄ audierit viuēt. l. in aia q̄ nūc viuēt p
gr̄az. Scđo rōne. q̄ i ztritōe ifūdīt ḡa spūscī
q̄ viuifificat aiam Ro. vj. Stipendia p̄ci moris.
ḡa āt dī vita eterna. t b̄ dan⁹ d̄clarat. Si ei q̄ras
q̄līc moris l̄ viuifificat aia. Rñder Aug. d̄ pe. di.
l. h. Si aīqz. t sup̄ p̄s. lej. d. Dēē vīra aie t aia ē
vīra corporis. sic corp⁹ viuer n̄ p̄ nisi p̄sere aia: ita
n̄ nisi bō p̄sere aia viuere valet. Hec ibi. Sz q̄
ztritōe dēē p̄ntial' r̄ ihicās aia. Esa. lvij. Hec
dīc dñs i scđ hitas t cū cōtrito t būli spū ve vi
uifice cor cōtritoꝝ. Ecce ḡ patz. Tertio oñdo
exp̄lificatōe i p̄bola hui⁹ cuāglio rbi xps d̄ fi

lio. pdigo d. Mortu⁹ erat. s. pcō t reuixit. s. per
pniaz Jē. p̄ exēplo phico ad idē exp̄mūr q̄ cor
būanū ē p̄mū viuēt t vltimū moris fm p̄mū
li. d̄ vita t mor. q̄uis aut̄ oia mēbra hois emor
tua videat. tñ si aia pñs ē in corde bō adhuc vi/
uit t p̄t totū corp⁹ reuifificari. sec⁹ si aia e cor/
de egressa ē. Sic spūal' q̄dū ḡa ztritōis ma/
neti aia viuit: s. separa v̄l deficiētē p̄pa ḡa mo/
rit. O ḡ bō obfua bec. 11. Scđa vtilitas est
pcōꝝ oīm exp̄atio. Si ei q̄ras q̄līc t p̄ qd tol/
lit t totalr̄ exp̄iaſ culpa t ei⁹ pena debita. an p̄
solā int̄nā ztritōz: an p̄ actū ext̄iorē. Rñder fm
Rich. in. iij. di. xij. ar. viij. q. ii. q̄ p̄ actū int̄iorē
Nā actū ext̄iorē nō acceptat nūl. p̄t actū int̄iorē.
Nā glo. sup̄ Ben. iij. vbi dī. Resperit dñs ad
abel t ad mūera ei⁹ di. Dēē attēdit offerēt̄ mētē
nō oblatōz q̄ placet ex mūdicia offerēt̄. Lū aut̄
q̄ actū ext̄iorē pñie possit remittē tota pena p̄cō
debita. multo forti⁹ b̄ p̄t fieri q̄ solū actū pñie
int̄iorē. q̄ tñ p̄t imēdi q̄ erpiat culpa t etiā pe
nā purgatorij. hec Rich. Tertia vtilitas ē con
scie rectificatio t sanatio. Quero nāqz quō recti
ficari p̄t zscīciā i hoie. Audi qd rñder Hugo de
scđo vic. t cōsil' Berū di. P̄uni p̄terita p̄tā fu/
geſuā. t si p̄em sc̄ris n̄ cōscītias. t sic erit pura
t bōa cōscīa. Exēplū ad hec. Si vis scabies ma
nuū sanare aq̄ salsa calida sepe laua t cōfert. Et
si vis carnes p̄fūare a ferore t p̄cōdēcī. sale cō
di. Itē medicia amara pl̄z cōfert expurgationi
q̄ dulc̄ b̄ Lōsta. p̄z i pillis. Sic salsa aq̄ lacri
map̄ ve cōrritoꝝ multū cōfert aīme purgatōi
sanitati t preseruatiōi.

O Lirca scđm d̄ alijs vtilitatibꝝ eiusdē. s. q̄ ad
pficiētes ivita bōa. Nā tria facē. P̄io p̄dīta bōa
recupat. Scđo amore dei dulificat. Tertio q̄
merita cōfuat. Prīma ḡvtilitas d̄ recuperatio
nis. Querit nāqz v̄z p̄ pniam v̄l cōrritoꝝ recu/
peret bō oia bōa p̄ p̄em amissa. l. v̄tutes oēqz
ḡram t merita p̄stina. Rñder fm Rich. in. iij.
di. xij. ar. viij. q. i. Et Tho. t alios p̄ cōclusionē
affirmatiū. Et p̄bat auroritate rōne t exēplis
P̄io auctoritatē. Nā i b̄ cuāglio. legit q̄ iussit
p̄ fuis d. Lito. p̄ferte p̄mā stola t iduīt illū. l.
filiū. pdigū t date anulū i manu t calciamēta
in pedes t occidite vtilū. Nāmiz fm Aug. de
q̄stio. euā. t doct. p̄ stola p̄mā signat̄ dignitas
p̄ma quā habuit i v̄tutū meritis. Itē p̄ anulū
i manu fm Bedā fcaſ opatio bōa i fide t ḡa
Jē p̄ calciamēta frenozū cōcept̄ fm Aug. sup̄
Et p̄ vtilū occasiū passiōtis xp̄i meriti qd̄ cōica
tur penitēti. Et sic p̄t q̄ oia recuperant̄: vt b̄ idē
p̄bat Rich. p̄ glo. Esa. lij. t sic p̄t cōclusio. Se
cūdo. p̄bat rōne. q̄ p̄ cōtritionē remittunt̄ p̄tā
t tal remissio ē nō p̄t sine caritate t in fusiōe
ḡe p̄ quā pcōꝝ iustificat̄. Sz cū ḡa t caritate sil'
infundūt oēs v̄tutes nēcāre ad rectitudinē vi
tē spūal. Intelligent̄ b̄ de v̄tutibꝝ q̄ baben̄ p̄
infusionē. l. fides spe t caritate. q̄ v̄tutes zncē
sibi sunt: t sic sic hois iustificatio. Justicia autē

Dominica tertia quadragesime

q̄ q̄ d̄ iustificari cōphendit oēs frutes. ḡ t̄.
 Tertio p̄bat silitudier exēplis. Nā videm⁹ q̄
 nubes aufer nob̄ lumen sol. s̄ q̄ p̄ ventu tollit
 nubes tota'l lumen sol' in splēdore calore ⁊ pul
 chritudie p̄s hita restituit. Si facēt penitētia
 ita q̄ si tu hō i charitate meruisti tūm q̄ eēs d̄ ter
 no v̄l v̄ltio ordine āgeloꝝ. ⁊ h̄ p̄tō postea iterue
 niētē p̄didissel. iā q̄ ad penitētiā redires cundē
 statū meriti recuperare i q̄ p̄us eras aū q̄ cade
 res per p̄tīm; p̄uca si eras i merito quenādi ad
 tertiu ordinē btōꝝ āgeloꝝ. iā nūc penitētē cūdē
 ordine recuperas. O ḡ di clemētia. Exēpla ad idē
 ponūt dī. l. c. Si p̄ ordinationē. Int̄ alia d̄ dāuid
 q̄ p̄ adulteriu ⁊ hōicidiu sp̄m. p̄hetie reacepit
 et in p̄mo ḡdu p̄mālit. Itē d̄ achab q̄ p̄ p̄tīm p̄
 p̄nīaz hūiliat⁹ regia i sede remansit. Itē p̄t̄ p̄
 ne gationē xp̄i i aploꝝ p̄ncipatu remālit. ⁊ sic d̄
 alijs. O ḡ hō vide bonū p̄nie. Sc̄da vtilitas q̄
 amorē dī excitat ⁊ dulcificat. q̄r vt Hugo d̄ ar
 ca noe. c. i. dī. Amor dī ab amaritudine. l. p̄tīto
 nis ic̄p̄t. Syltia ei⁹ dulcedie plena sit. p̄pet q̄d
 ⁊ ps. dī. Sc̄d̄ mltitudine dolor⁹ meoꝝ p̄lo
 latiōes tuelati. a. me. Tertia vtilitas. q̄r meri
 ta seruat ⁊ accumulat. Sic em̄ arma cōfūat i
 bello. p̄tēdo corp⁹ a vulnēibꝝ hostes fugāt;
 sic p̄tīto freq̄ntata aliaꝝ p̄kuit. alioq̄n vt Hrc.
 dī. p̄tīm q̄d p̄nīaz citi⁹ nō dle⁹ mor suo pōde
 read aliud trahit. ⁊ sic vuln⁹ īfligit. Un̄ assūlat⁹
 carbūclō de q̄ diaſcorides dī. q̄ carbūcl⁹ vīn
 cit can. ⁊ fugat tenebras. Sic p̄tīto vincit de
 mōes tāq̄ canēt ⁊ fugat tēbrās ⁊ lapsū p̄tōꝝ.

P̄ Lirca tertiu de vtilitate p̄tītōis i sine. l.
 q̄ ad decedētēs notādū q̄ cōrtīto etiā sera valeat
 dīmō sit v̄a vt dīc Aug. Et h̄ ad tres vtilitatis
 P̄tīto q̄r i morte etiā subitanē ⁊ i opinata asse
 curat. q̄m v̄e penitētiā venia nūq̄ negat vt patz
 p̄ Aug. ⁊ Brānu d̄ pe. di. iij. q̄. siue aut̄ q̄s dicat.
 Sc̄do q̄r ab etiā dānatiōe liberat vt p̄t̄ ex p̄di
 cī i b̄ z alijs fīmonibꝝ. Tertiū q̄r celoꝝ regnū
 p̄fēc̄t̄ fac̄t̄ brūfīcat. iu. xta xp̄i p̄missōes March.
 iij. P̄nīaz agīte appropiq̄bi reg. celoꝝ. Exēplū
 finale ponam⁹ q̄d narrat ex Apiano. clxvij.
 q̄ qdā nobil⁹ v̄dit i silua sol⁹ quēdā plag⁹ ⁊ vul
 neribꝝ atrocē crucētū clamāt̄. ⁊ terrī māda/
 uit ex p̄t̄ dei vt loq̄ret ⁊ diceret quis eēt. Rūdit
 Ego fui p̄t̄ imūdissim⁹ luxurie dedit⁹. tādē i
 hora morti nō cōfessus nec eucharistia mūnīt⁹
 obmutui. s̄ tñ mūnicordia dī p̄t̄ valida p̄tītōis
 obmutui. q̄d lachrymas excussi. loq̄ tñ nō poterā
 h̄ corde dēū ⁊ beatā v̄gīne cū lachrymas iuocās
 vt tales putam⁹ q̄nq̄ posse. Ecce iđe dō p̄ptītōis
 te sic vitā terminauit. Un̄ h̄ tradit⁹ sis demōibꝝ
 v̄sq̄ in dīc iudicī cruciād⁹. tñ p̄t̄ mūnicordia
 eo q̄ lachrymas p̄nīaz i morte fudi saluacūz me
 i dīc iudicī spero. Ordinātē at̄ do tūb̄ appui vt
 in me mīfō exēplū sumas penitētī. O ḡ p̄t̄
 age p̄nīaz. iuoca xp̄m ⁊ beatā maria vt nō peas
 in eternū. Rogemus xp̄m ⁊ c.

Dñica tertiā q̄dragesimēmane Sermo vice

simus p̄m⁹ sc̄z de p̄tītōis itēsolo dolore cum s̄tus ablutione.

Ratiōs eiici

e cīs demoniūz illō crat mutū Luī.
 xj. ⁊ i cuāgeliō bo dierno Siē Blcr.
 de ales. i postilla sup̄ hec v̄ba dīc. Demoniūz ē
 p̄tīm co q̄ p̄mo a demōe fuit iuētū p̄ q̄d boiem
 tāq̄ suū p̄c̄lubictū p̄tā possidet. Et q̄ natu
 ral. p̄prietās demoniūz. i. vt post q̄d boiez idurerit
 ad p̄tīm iducat ad celādū illō ne cōfītēt̄ sic fec
 p̄mis pentibꝝ i padiso Ben. iij. Idcirco demo
 niūz dī mutū ab effectu q̄r fac̄t̄ boiez mutū a q̄fē
 siōe. Dīc at̄ Hiero. i omel. q̄ i b̄ vno boietria si
 gna p̄petrata sūt̄ sīl̄ eo q̄ mut⁹ iste erat ⁊ cēfīm
 Mattbeū. Un̄ cēfī vidit; mut⁹ locut⁹ ē. et demo
 niac⁹ a demōe ē liberat⁹ ad significādū q̄ expul
 so a credētō demōe. i. p̄t̄: tūc hō yider p̄ fidei
 lumē ip̄m dēū ⁊ se ac loq̄tū i p̄fētōe. S̄ phas
 risci h̄ xp̄i miraſlūz demōio bechzbub attribue
 rūt. Lōtra q̄s xp̄s plures rōes ponit p̄bañ. q̄
 v̄tute diuīa id fecerit vt p̄t̄ i cuāgeliō. Itaq̄
 de p̄tītōe adhuc plura mysteria tractāt̄. possi
 mus p̄ alio themate ponere illō p̄s. xiiii. Plo
 rem⁹ corā dūo q̄ fec nos q̄r ip̄e ē dīs d̄m̄. Et
 hec v̄ba possūt̄ accipi siue de ploratu ierōri cō
 trītōis; siue d̄ extēriō. Prōinde tria mysteria
 libēt̄ declarari i b̄ sermone.

Prīmū de doloris intēsione.

Secundum de meroris exp̄essione.

Tertiū de criminis ablutione.

O Lirca p̄mū de intēsolo dolore cōtrītōis q̄n̄
 v̄tū v̄e p̄tītōis dolor debetat cē intēsior q̄s oīs
 ali⁹ dolor. p̄ q̄rtītōis t̄paliū dano. Et rō būius
 q̄stītōis est q̄r allegat mīgr. i. iij. di. xv. ca. penul.
 Aug. li. de pe. di. sic. Sat̄ dur⁹ ē cūl̄ mēt̄ dolo
 rē oculi nō oīdarat. s. p̄ lachrymas. h̄ sc̄ar se cul
 pabilr̄ dur⁹ q̄ deflet dāna t̄pis vel mortē amici.
 ⁊ dolorē p̄t̄ nō oīdit lachrymis. Hec Aug.
 ibi. S̄ si sic intēsolo dolor: req̄rit in cōtrītōe q̄s
 carnaliū ⁊ mūdanoꝝ hōim v̄e penitētē. q̄m ra
 rissimi sit q̄ fortius fleant de p̄t̄is q̄d mōre
 fili⁹ sui vel amici: aut q̄d de dāno mille aureorū
 ⁊ hmōi. Ad q̄stītōe ḡmīdeo fm̄ Bonaē. i. iij.
 Thōmāq̄ ⁊ alios doctores theologos ⁊ cano
 nistas recolligēdo tres veritates.

Prīma est obiectōis solutua.

Secunda est questiōis responsua.

Tertia est ex dictis correlaria.
 Prīma v̄tā q̄ dolor sensualī i p̄tīto boīe nō
 req̄rit q̄ sit intēsior i oīm dolor⁹ alioꝝ cōpatiōe
 Nā fm̄ oēs doctores theologos. et q̄ dolor con
 trītōis ē duplex. Un̄ ē in volūtate rōnis h̄ ē vel
 le nō peccasse. ⁊ in h̄ tota cōsistit cēntia cōtrītōis
 Ali⁹ autē ē dolor in sensuālitate: vt lachrymari
 de p̄t̄is ⁊ cōtrītāri. ⁊ hmōi dolor ē p̄fētōis ⁊
 nō necessitāt̄. Joq̄ v̄bū Aug. s. in obiectōe ad
 ductū ierōli dēū vt Thō. in. iij. d. q̄ q̄n̄ i boīe
 eēt defēt̄ lachrymaz extēriō ex b̄: q̄ i co force

defect⁹ dolor⁹ mētal'. i. defect⁹ displacētē pētōrū
z detestatiōis volūtarij. Tūc em̄ talis dānabilr
dur⁹ ē; als qñ dolor vel flet⁹ infētō in volūtate
bñ ordinat⁹ ē. etiā tal'si pl⁹ defleat sensibl'r tpa
lia qñ pēca n̄ ḡ vānat. R Scđa vītas qñ quis
nō sit nec sensibl'r dolere. tñ dolor q̄ est ivolū
tare. displacētē culpe dz ē īntēsio. z maxim⁹ ī
gīne in oīm alioz dolorū cōpaciōe. Rō p̄ma est
sz diuine dilectōis. Regla em̄ gñalis est ī theo/
logia q̄ de⁹ dz diligi sup̄ oīa. ḡ c⁹ caritas̄ p̄riū
sz pētē mortale sup̄ oīa z dōtestādū: ita q̄ nul/
lo casu dz p̄ curāda q̄cūq̄ pena q̄s peccare vel
peccasēvelle. Un̄ Aug. sup̄ Joh̄e di. Meli⁹ est
deo dilecto mori q̄s ipo offeso viuere. Et cōplum
philosophicū ad idē Alb. m̄g. li. de aīalib'di. q̄
auis qdā noīc arpia bīratī defro in tra serapa
des vocata iuxta marē lōnicū q̄ bz faciē q̄ hoīs
z est mltū feror adeo q̄ stimulatē fame hoīem
inuadit z occidit q̄ dū sitit vadit ad aquā vt bi/
bat. ibiq̄ imaginē sue faciē in aq̄. itēs recolit
sibi similē. i. hoīez occidisse. Et p̄pēca tātū dolet
z plāgit q̄ ex dolore morit. Et cōplum h̄ docemur
q̄ bñ rōnalis dz īntēsio dolere in volūtate super
oīa mala de h̄ q̄ aīaz similē deo occidit p̄ pētē
mortale separando a dei grā z caritate quē dilige
re c̄ vita etīna. Secūda rō infinite offesiōis. q̄z
deū offendere v̄l offendisse p̄ pētē mortale ē ma
lū infinite ex om̄i pē. s. ex pē dei q̄z offensia ē
q̄ deū infinite bonitas̄ z maiestas̄. Itē ex pē bo/
ni pdci. q̄z pētē regnū celeste perdit. Et de/
niq̄ ex pē penalis mali q̄z p̄ pētē incurrit ob/
ligatio ad perpetuū suppliciū inferni. Alia aut̄
q̄s mala t̄palia v̄l corpalia finita sūr. ḡ de pē
plus dz bñ involūtate dolore. q̄z finiti ad infi/
nitū p̄porio nulla. viii. phisicop̄. Tertia rō re/
cte pēlectōis. q̄z q̄libz retra rōne p̄eligere deber
mu⁹ piculū q̄z mai⁹. q̄z int̄ duo mala min⁹ ma
lū ē p̄eligēdū. iij. Thopicop̄. Sz bona aīe sunt
optima bona. vii. Politicop̄. z piculū v̄tus̄ vel
aīe est sūmū sup̄ oīa alia pericula. q̄z vt Berni. z
Aug. di. Tot⁹ mūd⁹ corpore⁹ vni⁹ aīe pēo eq̄z
pan nō pōt̄ ḡ de ei⁹ piculo pl⁹ dolēdū est. S
Tertia veritas q̄z p̄trit⁹ v̄e dz velle oē malū pa
ti q̄s peccado aīaz ledere. q̄z v̄t p̄ps Macth. xv.
di. Quid p̄dēt boī si vnuierū mūdū lucrē. a
xvi. i. det. patiat. aut̄ quā da. hō cō. p. a. z. c. Itē
ad idē etiā p̄hs. iij. Ethi. di. q̄z meli⁹ est mori q̄z
facere z bonū v̄tus̄. Deniq̄ etiā lex. ff. Qd̄ mer
cal. Isti qdē dictat: q̄z bon⁹ bō pl⁹ dz timere
pētē q̄z mortē. Insup̄ exēplū habem⁹ in sc̄is
mariyribz q̄z mori voluerūt poti⁹ q̄z vñico pētē
p̄sensisse. Jōq̄z Bnf. li. silitudinū dē magnū qd̄
sic. Si hinc pētē pudo: ē; z illinc cernerē inferni
horro: ē z nccario vni eoz imergi habere prius
me in ifernū demergerē q̄z pētē admittē. z b
icelligēdū ē fz Alex. cōsiderata pena ifernū vt su
stinetēda sine demerito culpe. z vt nō infligēda a
do. q̄z pētē ē pētē q̄z pēa sine pētē Sz di. qd̄ ḡ
defirmis z fragilibz hoīibz q̄ putat se nō posse

tal'r velle z p̄eligire. Rñdet̄ fm Tho. in q̄li. et
durādū q̄ null⁹ p̄trit⁹ tenet apō se talē xpaciōz
facere. nec dz q̄o sc̄ipm de h̄ tēpare descedē. in
spāli ad hāc v̄llā pena p̄eligēdā īmo stulte fać
p̄serti ifirm⁹ nesciēs regere affec⁹ suos si sc̄ipm
de h̄ sollicitat. Sz si q̄s fecerit talē cōpationem
tenet p̄eligere quācūq̄ pena q̄z peccare vt p̄dig
cū ē. O ḡpētōz stude volūtate firmare z pētē
vt velis sup̄ oīa detestari q̄uis sensualē dole/
re vel deflere nequeas. tñ si potes multū valer.
T Līcā secūdū de exp̄ssiōe meror̄: hoc est de
exteriori fletu cōcritiōis querunt̄ tria.

Primo de magnis pētōibus breui tempo
re penitētibus.

Secundo de sanis iuuētibz peccata deflere
ad mortē tardātibz.

Tertio de excessuīs fletibz in certis hoīibus
pro pētēs lugētibz.

Questio prima est v̄trum homo quantunz
cunḡ desperatus z peccatis om̄ibz ad sum/
mū plēn⁹ obtinatēvē pētōz fletibz p̄ qdēcūq̄
breue t̄ps. Ad hāc rñdet̄ Job̄ Chryſ. de repa/
tiōe lapsi. Et habet̄ de pē. di. iii. ḡ. Ecce. ca. Tal/
sic. Talis mihi crede. tal' est erga hoīes pīcas
dei q̄ nūq̄ spēnir p̄niam si ei sincerez simpliciē
offerat. etiā si ad sūmū q̄s p̄ueniat maloz. z in
tñ velit reuerti ad v̄trū v̄iā. suscipit. glo. s. deus
eū liben̄ āp̄lectit. fac̄ oīa. q̄ten⁹ ad p̄ozē reuocē
statū. z qd̄ ē adhuc p̄stāt⁹ z eminēt⁹. etiā si nō
potuerit q̄s explere in p̄nti satissaciēdī ordinē.
q̄ntulācūq̄ tñ z q̄ntulibz breui t̄pe gestā nō re
spuit p̄niam. glo. i. satissaciōē Suscipit etiā
ipaz nec patit̄ q̄uis erigue cōuersiōis perdere
mercedē. Hec ibi. Sz h̄ icellige q̄ntū ad remiss/
ionē culpe z evasionē dānatois etīne. Ad hec ei
sufficiat q̄ntūcūq̄ breuis t̄pis z modic⁹ flet⁹ ex/
terior: dū v̄a fuerit̄ volūtate p̄tritio. Sz q̄ntū ad
penā totā remittēdā nō sufficit: sz qd̄ deest opoz/
tet p̄solui v̄l in p̄nti satissaciēdō: vel i purgato/
rio: v̄l saltē p̄ idulgētias expiādo fz theologos
doctores. Secūda q̄stio Quid de sanis iuuē
tibz q̄ solū i hora mortē volūt pētā deflere. Rñ/
det̄ q̄z tales stulte differat z piculē. tñ adhuc
nō debet̄ delpare: sz in dei misericordia cōfidētēs
deflēat saltē in extremis pētā q̄z p̄nia q̄ntūcūq̄
sera melior ē q̄s nulla. vt dicit̄ m̄gr̄ in. iii. di. xx.
Meli⁹ ḡ ē in sanitate penitēre. q̄z Aug. di. q̄z iā
sano hoīe p̄nia ē sana. in ifirmo infirma: sed in
mortuo mortua. U Nimir. tales sūt i casu
cōsili si c̄i si vñ hō h̄fervnā manū paliticā z alia
sanā. iste cōdēnāt p̄ iudicē. p̄p̄ delictū ad āpūra/
tionē vñ⁹ manus sue: ipē vult q̄z āpūce⁹ man⁹
paliticā. An ḡ sic fieri debeat argui pōt̄ q̄z sic. qz
pene sūt poti⁹ emolliede q̄z exalperade. extra de
regu. iur. li. vi. Itē de pē. di. i. Hec autē z ff. de
penis. l. vlc. Sz contra Manus arida nō ē ma
nus sic nec reproba pecunia dicā pecunia. ff. de
pignoraticia actōe. eleganter. z hoc tenet̄ pro
vero. Judge ergo fm iusticiā potest illū puni⁹

Dominica tertia quadragesime

re in manu sana nisi velit misericordiam facere puerum
in manu arida. Sic spiritualis homo hunc duo tempora
vite quod duas manas. scilicet sanitatem et firmitatem. et deo
iudex iuste illum purum revolvens perit in sanitatem per puritatem
quod si in firmitate velit sibi misericordiam perinde gratias
infundere: magne pierat. Et sic est si quis fore res
per bisagrio solueret pecuniam. et iudex misericordia acciperet debiliter et falsam monetam. **X** Tertia quatuordecim
annos. Quid de illis quod excessiu[m] dolor et fletum
assumunt per petitis. Rendet factus boni. iij. et Rich.
di. xvij. quod dolor voluntatis non potest esse excessiu[m]. quod talis est per
deum commissi displicentia causata et cari-
tatis dei dilectione quod nimis incedi non potest cum deo
sit diligibiliter in infinito. et sic per nos est destabilius idem
biliter. sed dolor sensualitatis est passio et potest nimis in-
cedi. Nam si aduertat homo sibi eum destinatum corporis
dolorum et patet natura. Ro. xiiij. Non ab eo
sequitur virtus. Si autem non aduertit. et non potest: non
peccat. quod dabat operam rei liceit. Unde et Holkorb
super libro. Sapientia dicitur quod si penitentes exvehementer amo-
re et dolore mororem: ecce dolor tristus et perfete
penitentia opus: sed non super ostium quod voluntas penitentis non
terret directe in ista passionem candam propter mortem persone
quoniam: sed propter displicentia per nos in quantum offendit deum.
et sic legimus plures fore comedatos de perfecto con-
stitutio[n]is et amoris cor scandentes.

Y Circumstancia de criminis ablutione per contritionem
notandum. quod lacrime et tristitia super oia habens ablucere
sordes criminis. Nam si qualiter quod sit melius ad amorem
emendationem per petitis: an lacrimas fudere et tristitia
nisi: an facere longior tempus penitentiam in ope latissima
contritionis. scilicet peregrinatio: ieiunium: elemosynam multe-
oribus plurimi tempore et homini. Ad hoc renderet Hieronimus de
peccato. i. capitulo. Miserere deo. sic. Apud deum non tam valeret
miserere tempore quam dolor. nec abstinentia tantum ei-
boz quod mortificatio virtutum. sed ille Romani. quod alia oia
opera sine vita et tristitia non valeret ad salutem: et quod ca-
ritas et gratia per tristitiam primo acquirit sine quod non per hoc
iustificari. ut dictum est in modis peccati. quod habebat apostoli
tempore. Ad idem probandum ponit exemplum de Petro. I. apostolo
de quod Ambrosius super libro de peccato. i. circa principium dicitur.
Petrus doluit et fleuit quod errauit ut homo. non iuuenio
quod dixerit: scilicet quod fleuit lacrymas ei lego: sa-
tiationem non lego. Sed quod causa. Lacrime lauant
dolit. hec ibi. Et glo. expone. dicitur quod non iuuenit quod di-
xerit. si forte confessio est vel cuius consideretur: cum oes a fide
recessissent. Nec satiationem extiore fecisse legitur. sed
tempore fleuisse amare. Et tempore plumbi revaluit quod et ve-
runtur confessio est postea: sed non legatur ut de Albano. Unde
et Augustinus. dicitur plumbum valeret unde lacrime corrumpit quod to-
nus mudi peregrinatio. scilicet sine contritione. vel intelligendo
quod ad primum centiale quod debet caritati quod factus est Chrysostomus.
plumbum intercedit in contritione quod peregrinatio certe paribus
Est. Exemplum finale legitur in speculo hystoriam et spe. ex. et
lvij. ex. dicitur. anno domini. M. c. iij. quod clericus
apud Lugdunum videt quoniam vallum sub monte quod et
vita pulcherrima sita videbatur in visione adeo de-
lectabilis aspectui quod de eius aspectu latitari nullus
posset. Laborabat ergo quoniam ad illam intrare

possit. Intra videt flumen sub pede monte currere
quod dum circumiret quod est arte transversum illum. Ecce
videt super ripam flumen pauperes lavantes in flumenu-
nas suas: inquit quod erat quodammodo veste candidissima
id est quod iuvabat illos in ablutione. quem vnumque
perquisitum est tunica abluta ibat in illam civitatem. Tunc
clericus interrogavit illum adiuuante quod fortificare. Et
ille respondit. Isti sunt homines penitentes et se in flumen la-
crymarum a petitis lavantes. et ego sum filius dei Iesu
Christi. civitas hec pulchra celestis padis usque ubi ego
maneo et quodque lauaret tunica suam. et via: flumen
lachrymarum aurum meo visus in sanguine passiois
meae locorum trahit in celum. Nec est via quod ducat ad pa-
triam. Nam de lacu meo trahit in crucem sanguis et aqua
effluxit ad ablutionem petitorum. Clericus expurgans
mirari cepit. et oib[us] reliquo clausum trahit. ubi vi-
debat sibi quod illi fratres erant quod ipse in visione viderat
lavantes tunicas suas lachrymis. et ipse sicut faciens
saluat est. O quod petitor accede et tu ad sanguinem et a
qua fluctu de cruce Christi et lavare. Rogemus te.

Domina. iij. quatuordecim. p[ro]p[ter]a dominum. Sermones. de co-
punctis dilectionis apud deum et duracionis valore

Eati qui nunc fle

b **c** **d** **e** **f** **g** **h** **i** **j** **k** **l** **m** **n** **o** **p** **q** **r** **s** **t** **u** **v** **w** **x** **y** **z** **aa** **bb** **cc** **dd** **ee** **ff** **gg** **hh** **ii** **jj** **kk** **ll** **mm** **nn** **oo** **pp** **qq** **rr** **ss** **tt** **uu** **vv** **ww** **xx** **yy** **zz** **aa** **bb** **cc** **dd** **ee** **ff** **gg** **hh** **ii** **jj** **kk** **ll** **mm** **nn** **oo** **pp** **qq** **rr** **ss** **tt** **uu** **vv** **ww** **xx** **yy** **zz** **aa** **bb** **cc** **dd** **ee** **ff** **gg** **hh** **ii** **jj** **kk** **ll** **mm** **nn** **oo** **pp** **qq** **rr** **ss** **tt** **uu** **vv** **ww** **xx** **yy** **zz** **aa** **bb** **cc** **dd** **ee** **ff** **gg** **hh** **ii** **jj** **kk** **ll** **mm** **nn** **oo** **pp** **qq** **rr** **ss** **tt** **uu** **vv** **ww** **xx** **yy** **zz** **aa** **bb** **cc** **dd** **ee** **ff** **gg** **hh** **ii** **jj** **kk** **ll** **mm** **nn** **oo** **pp** **qq** **rr** **ss** **tt** **uu** **vv** **ww** **xx** **yy** **zz** **aa** **bb** **cc** **dd** **ee** **ff** **gg** **hh** **ii** **jj** **kk** **ll** **mm** **nn** **oo** **pp** **qq** **rr** **ss** **tt** **uu** **vv** **ww** **xx** **yy** **zz** **aa** **bb** **cc** **dd** **ee** **ff** **gg** **hh** **ii** **jj** **kk** **ll** **mm** **nn** **oo** **pp** **qq** **rr** **ss** **tt** **uu** **vv** **ww** **xx** **yy** **zz** **aa** **bb** **cc** **dd** **ee** **ff** **gg** **hh** **ii** **jj** **kk** **ll** **mm** **nn** **oo** **pp** **qq** **rr** **ss** **tt** **uu** **vv** **ww** **xx** **yy** **zz** **aa** **bb** **cc** **dd** **ee** **ff** **gg** **hh** **ii** **jj** **kk** **ll** **mm** **nn** **oo** **pp** **qq** **rr** **ss** **tt** **uu** **vv** **ww** **xx** **yy** **zz** **aa** **bb** **cc** **dd** **ee** **ff** **gg** **hh** **ii** **jj** **kk** **ll** **mm** **nn** **oo** **pp** **qq** **rr** **ss** **tt** **uu** **vv** **ww** **xx** **yy** **zz** **aa** **bb** **cc** **dd** **ee** **ff** **gg** **hh** **ii** **jj** **kk** **ll** **mm** **nn** **oo** **pp** **qq** **rr** **ss** **tt** **uu** **vv** **ww** **xx** **yy** **zz** **aa** **bb** **cc** **dd** **ee** **ff** **gg** **hh** **ii** **jj** **kk** **ll** **mm** **nn** **oo** **pp** **qq** **rr** **ss** **tt** **uu** **vv** **ww** **xx** **yy** **zz** **aa** **bb** **cc** **dd** **ee** **ff** **gg** **hh** **ii** **jj** **kk** **ll** **mm** **nn** **oo** **pp** **qq** **rr** **ss** **tt** **uu** **vv** **ww** **xx** **yy** **zz** **aa** **bb** **cc** **dd** **ee** **ff** **gg** **hh** **ii** **jj** **kk** **ll** **mm** **nn** **oo** **pp** **qq** **rr** **ss** **tt** **uu** **vv** **ww** **xx** **yy** **zz** **aa** **bb** **cc** **dd** **ee** **ff** **gg** **hh** **ii** **jj** **kk** **ll** **mm** **nn** **oo** **pp** **qq** **rr** **ss** **tt** **uu** **vv** **ww** **xx** **yy** **zz** **aa** **bb** **cc** **dd** **ee** **ff** **gg** **hh** **ii** **jj** **kk** **ll** **mm** **nn** **oo** **pp** **qq** **rr** **ss** **tt** **uu** **vv** **ww** **xx** **yy** **zz** **aa** **bb** **cc** **dd** **ee** **ff** **gg** **hh** **ii** **jj** **kk** **ll** **mm** **nn** **oo** **pp** **qq** **rr** **ss** **tt** **uu** **vv** **ww** **xx** **yy** **zz** **aa** **bb** **cc** **dd** **ee** **ff** **gg** **hh** **ii** **jj** **kk** **ll** **mm** **nn** **oo** **pp** **qq** **rr** **ss** **tt** **uu** **vv** **ww** **xx** **yy** **zz** **aa** **bb** **cc** **dd** **ee** **ff** **gg** **hh** **ii** **jj** **kk** **ll** **mm** **nn** **oo** **pp** **qq** **rr** **ss** **tt** **uu** **vv** **ww** **xx** **yy** **zz** **aa** **bb** **cc** **dd** **ee** **ff** **gg** **hh** **ii** **jj** **kk** **ll** **mm** **nn** **oo** **pp** **qq** **rr** **ss** **tt** **uu** **vv** **ww** **xx** **yy** **zz** **aa** **bb** **cc** **dd** **ee** **ff** **gg** **hh** **ii** **jj** **kk** **ll** **mm** **nn** **oo** **pp** **qq** **rr** **ss** **tt** **uu** **vv** **ww** **xx** **yy** **zz** **aa** **bb** **cc** **dd** **ee** **ff** **gg** **hh** **ii** **jj** **kk** **ll** **mm** **nn** **oo** **pp** **qq** **rr** **ss** **tt** **uu** **vv** **ww** **xx** **yy** **zz** **aa** **bb** **cc** **dd** **ee** **ff** **gg** **hh** **ii** **jj** **kk** **ll** **mm** **nn** **oo** **pp** **qq** **rr** **ss** **tt** **uu** **vv** **ww** **xx** **yy** **zz** **aa** **bb** **cc** **dd** **ee** **ff** **gg** **hh** **ii** **jj** **kk** **ll** **mm** **nn** **oo** **pp** **qq** **rr** **ss** **tt** **uu** **vv** **ww** **xx** **yy** **zz** **aa** **bb** **cc** **dd** **ee** **ff** **gg** **hh** **ii** **jj** **kk** **ll** **mm** **nn** **oo** **pp** **qq** **rr** **ss** **tt** **uu** **vv** **ww** **xx** **yy** **zz** **aa** **bb** **cc** **dd** **ee** **ff** **gg** **hh** **ii** **jj** **kk** **ll** **mm** **nn** **oo** **pp** **qq** **rr** **ss** **tt** **uu** **vv** **ww** **xx** **yy** **zz** **aa** **bb** **cc** **dd** **ee** **ff** **gg** **hh** **ii** **jj** **kk** **ll** **mm** **nn** **oo** **pp** **qq** **rr** **ss** **tt** **uu** **vv** **ww** **xx** **yy** **zz** **aa** **bb** **cc** **dd** **ee** **ff** **gg** **hh** **ii** **jj** **kk** **ll** **mm** **nn** **oo** **pp** **qq** **rr** **ss** **tt** **uu** **vv** **ww** **xx** **yy** **zz** **aa** **bb** **cc** **dd** **ee** **ff** **gg** **hh** **ii** **jj** **kk** **ll** **mm** **nn** **oo** **pp** **qq** **rr** **ss** **tt** **uu** **vv** **ww** **xx** **yy** **zz** **aa** **bb** **cc** **dd** **ee** **ff** **gg** **hh** **ii** **jj** **kk** **ll** **mm** **nn** **oo** **pp** **qq** **rr** **ss** **tt** **uu** **vv** **ww** **xx** **yy** **zz** **aa** **bb** **cc** **dd** **ee** **ff** **gg** **hh** **ii** **jj** **kk** **ll** **mm** **nn** **oo** **pp** **qq** **rr** **ss** **tt** **uu** **vv** **ww** **xx** **yy** **zz** **aa** **bb** **cc** **dd** **ee** **ff** **gg** **hh** **ii** **jj** **kk** **ll** **mm** **nn** **oo** **pp** **qq** **rr** **ss** **tt** **uu** **vv** **ww** **xx** **yy** **zz** **aa** **bb** **cc** **dd** **ee** **ff** **gg** **hh** **ii** **jj** **kk** **ll** **mm** **nn** **oo** **pp** **qq** **rr** **ss** **tt** **uu** **vv** **ww** **xx** **yy** **zz** **aa** **bb** **cc** **dd** **ee** **ff** **gg** **hh** **ii** **jj** **kk** **ll** **mm** **nn** **oo** **pp** **qq** **rr** **ss** **tt** **uu** **vv** **ww** **xx** **yy** **zz** **aa** **bb** **cc** **dd** **ee** **ff** **gg** **hh** **ii** **jj** **kk** **ll** **mm** **nn** **oo** **pp** **qq** **rr** **ss** **tt** **uu** **vv** **ww** **xx** **yy** **zz** **aa** **bb** **cc** **dd** **ee** **ff** **gg** **hh** **ii** **jj** **kk** **ll** **mm** **nn** **oo** **pp** **qq** **rr** **ss** **tt** **uu** **vv** **ww** **xx** **yy** **zz** **aa** **bb** **cc** **dd** **ee** **ff** **gg** **hh** **ii** **jj** **kk** **ll** **mm** **nn** **oo** **pp** **qq** **rr** **ss** **tt** **uu** **vv** **ww** **xx** **yy** **zz** **aa** **bb** **cc** **dd** **ee** **ff** **gg** **hh** **ii** **jj** **kk** **ll** **mm** **nn** **oo** **pp** **qq** **rr** **ss** **tt** **uu** **vv** **ww** **xx** **yy** **zz** **aa** **bb** **cc** **dd** **ee** **ff** **gg** **hh** **ii** **jj** **kk** **ll** **mm** **nn** **oo** **pp** **qq** **rr** **ss** **tt** **uu** **vv** **ww** **xx** **yy** **zz** **aa** **bb** **cc** **dd** **ee** **ff** **gg** **hh** **ii** **jj** **kk** **ll** **mm** **nn** **oo** **pp** **qq** **rr** **ss** **tt** **uu** **vv** **ww** **xx** **yy** **zz** **aa** **bb** **cc** **dd** **ee** **ff** **gg** **hh** **ii** **jj** **kk** **ll** **mm** **nn** **oo** **pp** **qq** **rr** **ss** **tt** **uu** **vv** **ww** **xx** **yy** **zz** **aa** **bb** **cc** **dd** **ee** **ff** **gg** **hh** **ii** **jj** **kk** **ll** **mm** **nn** **oo** **pp** **qq** **rr** **ss** **tt** **uu** **vv** **ww** **xx** **yy** **zz** **aa** **bb** **cc** **dd** **ee** **ff** **gg** **hh** **ii** **jj** **kk** **ll** **mm** **nn** **oo** **pp** **qq** **rr** **ss** **tt** **uu** **vv** **ww** **xx** **yy** **zz** **aa** **bb** **cc** **dd** **ee** **ff** **gg** **hh** **ii** **jj** **kk** **ll** **mm** **nn** **oo** **pp** **qq** **rr** **ss** **tt** **uu** **vv** **ww** **xx** **yy** **zz** **aa** **bb** **cc** **dd** **ee** **ff** **gg** **hh** **ii** **jj** **kk** **ll** **mm** **nn** **oo** **pp** **qq** **rr** **ss** **tt** **uu** **vv** **ww** **xx** **yy** **zz** **aa** **bb** **cc** **dd** **ee** **ff** **gg** **hh** **ii** **jj** **kk** **ll** **mm** **nn** **oo** **pp** **qq** **rr** **ss** **tt** **uu** **vv** **ww** **xx** **yy** **zz** **aa** **bb** **cc** **dd** **ee** **ff** **gg** **hh** **ii** **jj** **kk** **ll** **mm** **nn** **oo** **pp** **qq** **rr** **ss** **tt** **uu** **vv** **ww** **xx** **yy** **zz** **aa** **bb** **cc** **dd** **ee** **ff** **gg** **hh** **ii** **jj** **kk** **ll** **mm** **nn** **oo** **pp** **qq** **rr** **ss** **tt** **uu** **vv** **ww** **xx** **yy** **zz** **aa** **bb** **cc** **dd** **ee** **ff** **gg** **hh** **ii** **jj** **kk** **ll** **mm** **nn** **oo** **pp** **qq** **rr** **ss** **tt** **uu** **vv** **ww** **xx** **yy** **zz** **aa** **bb** **cc** **dd** **ee** **ff** **gg** **hh** <b

cipue Chrys. sup Matth. ut allegat li. origia-
di sic. Nil ita glutiat et vnit deo. i. p amore ipz
pcōē sic penitentia lachryme. Proprieta Aug.
li. soli. sic orabat di. Da mibi dñe in hoc exilio
panē doloris et lachrymarū quē esuris. i. deside-
ras sup oēz copiā delitiae. Et qbd claret q xp̄s
dñs sumo desiderio optat q hō pcōr sua pc̄a
desear. Sz qlib⁹ signis h̄ euidenti⁹ ondat qm⁹
ex illis pcōr mag⁹ ad pniam et cōpiūctione mo-
uerat; qm⁹ sup fmone. v. declarauim⁹ plurib⁹
signis q dē amar pniam. tñ hic speciali⁹ de cō-
piūctionis et ve cōtritiois fletu agem⁹. desiderari
nāqz a xpō calē fletu i. pcōr ib⁹ ondat clare plib⁹
signis fm sc̄pturas et doc. Primū signū dicit
attractiois. Nā si qrat quo possit hō pcōr at-
trahere in suū cor rpm dñm quē suis pc̄is elo-
gauit a se. Dico q p fletu ve pnie. Un̄ Matth.
vij. a p̄s ait Pniz agire appro. cīn reg. celo-
ru i. q caput ē p̄s. Et circa b̄ nota tria pc̄pua
primū q xp̄s int̄rātū desiderat pnie fletu q
moricinat et attrahit ad pc̄oris hois ap̄lexū
et osculū. p̄t edocet in gabolā Luce. xv. de filio
pdigo; q̄ cū luxurioseviēdo dissipaser oia bo-
na sua. cādē se recognoscēs venit ad patrē suū.
pi aut̄ accurrēs ecidit sup collū illi⁹. s. ap̄lexan-
do et osculat⁹ ē ei. Sic facit xp̄s deus penitēti.
O qles et q̄m magna grā hec. Nā magna clemen-
ta dei fuit q xp̄s incarnari voluit et se pm̄sita a
rgine m̄re Maria balncari. ap̄lexari et osculari
Nec minor grē clemēti ē q̄ a pc̄ore pm̄sita se
spūalr ap̄lexari; osculari; et i aq̄s lacriaz balneas-
n. Explū p̄t dū magda. peccatrici pm̄sita pe-
des lacrimis lauari ap̄lexādoz osculari. i signū
bui⁹. Scdm qd ē mai⁹ vīc q xp̄s dñs nō em-
modo osculari se pm̄sita hoi pc̄a defleti. sed etiā
vinci et vinculari. Berñ. O felix lachryma pnie:
tu vinci iuincibile et ligas oipotēte. Et sic p̄t si-
gnū desiderij. Tertiū q̄ lez p̄s int̄rātū deside-
rat fletu pnie ut sine pnia nullū velit acceptare
sacrificiū. Un̄ Iſi. li. de sumo bo. di. q dē i lege
p̄buit sacrificiū salēnō cōditū. ad designādū
q lectio o:o et q̄cunq̄ opatio v̄l sacrificatio nō
est accepta deo sine salēdine lachrymarū pnie.
Un̄ nec misse sacrificiū ē deo placitū a pc̄ore q
nō ye penit. Secundū signū dē b̄ficiatiois.
q̄ xp̄s br̄os fore p̄dicauit lugētes p̄ pc̄is ve p̄t
Matth. v. et Lu. vi. et in themate s. et illis cōso-
lationē b̄ficiā reprobatis. B̄ Sz di. Quid
si q̄s deflet etiā pc̄a alioz hois. Rñdet Chrys.
et cōformis glo. sup. i. Eſtre. di. B̄ti q̄ sua ppria
pc̄a lugēt q̄ accepta remissiōe z solant. Sz be-
atiōes q̄ aliena pc̄a deflet. qles p̄uenit et plas-
tos et doctores. Nec ibi. Tertiū signū dē z do-
natiois. q̄ hois defleti pc̄a multo pl̄ cōdonat
xp̄s q̄ ip̄e hō putaret. Explū habem⁹ in latrōe
pedere i cruce q̄ b̄ solū petiuit di. Memēto mei
in regno tuo. Xpus aut̄ dedit padisū statū eodē
di. Nā doctores cōfētētē sup. iij. q̄ tant⁹ p̄c̄

ee cōtritiois flet⁹ q̄ etiā si neq̄ret cōfessionē actu-
facere sufficeret corā deo ad remissionē culpe
q̄ pene purgatorij totale. Deniq̄ ut Aug. dicit.
mūma gutta lachryme in p̄nti effusa et vo coris
de sufficiētē deē anoz penas i purgatorio debitas
delere. sic allegat hec Ludol. p̄t. ii. c. lxxvij
li. vīce r̄pi. Quid ḡ erit d̄ gut⁹ m̄ltis. O ḡ pc̄or
audi Ambro. sup Lu. li. iij. hortatē sic Bluere
o hō lachrymis: lauare fletib⁹. si tu p̄pete fleuer⁹
i fururo nō flebis. Sz q̄r̄ sic large xp̄s q̄donat
penitēti nisi. p̄ signo desiderij ut oib⁹ pc̄ribus
sit cōfidēcia q̄ xp̄s desiderat oēs saluare. sic ait
apl̄s. i. Thimo. ii. Un̄ i signū bui⁹ cū lacroni in
cruce p̄dēti. p̄missit padisū p̄ ip̄i pnia; post/
ea damauit. Sitio. i. salutē pc̄or desidero. s. p̄
pniaz. O ḡtu pc̄or p̄ela hec et p̄ r̄pi passiōe plo-
ra sup pc̄is tuis vt habeas padisū sic ille latro
alioq̄n p̄ib⁹ cū lacrone altero. E Quartū si-
gnū dē delectatōis. Nā xp̄s et oēs cī ageli beati
delectant et gaudēt sup pnie fletu Lu. xv. Sau-
diū ē agelis dei sup vno pc̄ore pe. ageñ. Unde
Ber. sup can. Angeli gaudēt i querliōe et pnia
pc̄or salutē hois sūtēces. Lachryme em̄ penitē-
tiū si vīna ageloz. sic et r̄pi et rot⁹ trinitat⁹. Nā
sic vīna letificat cor hois teste Ps. sic flet⁹ leti-
ficat celestes br̄os. Sz q̄r̄ dē et ageli gaudent
de fletu pnie Ludol. li. de medi. vīte r̄pi dat latrōe.
q̄r̄ lachryme ebulliū et emanant ex corde
vbi ē fōs sanguis et amor. Jō sic sacrificiū san-
guinis p̄ r̄pi effusi placet deo et agel. sic effusio
lachrymarū p̄ pc̄is ē placitū sacrificiū. Ps. Sa-
crificiū deo spūs cōtributar⁹ cor. et cī. Aliarō. q̄r̄
p̄ hoies penitētes repaſt ruina celestis. Tertia
q̄r̄ pc̄i desideriū i hois et b̄ ip̄le q̄r̄ hō sacrificat
xp̄o. D Quintū signū dē efficac⁹ virtutis. q̄r̄
dē dedit ip̄is lachrymis ifinitā vītē expiādi-
sordes ait pl̄ q̄ facere possēt oēs aque mundi
Nā malū culpe mortal qd ē infinitū abluūt. pē
nā ifinitā. s. p̄petuā gehēne extinguit: et ifinitā
b̄titudinē merent. Un̄ Eccl. i. Arenā mar⁹ zplu-
uiē guttas et dies lcl̄ q̄s dinuerauit. altitudinē
celi latitudinē ēre et pfūdū abyssi q̄s dimēsus ē
q. d. null⁹ scit hec nūl sol⁹ dē. Spūalr p̄ arenā
q̄ ēpōderosa guttas pc̄i fecit. p̄ pluuiā de celo
veniētē lachrymarū vītētā. p̄ dies lux grē. p̄ al-
titudinē celi b̄tudo. p̄ latitudinē ēre caritat̄ la-
titudo. p̄ abyssi gehēna. Horz q̄ntitatē sol⁹ dē
nouit certa mēsura. Lu. ḡtale vītē idicibile xp̄s
dedit lachrymis p̄t q̄ diligēt et desiderat in ho-
mine sic thesauz saluificū.

E Circa scdm de duratiōe cōtritionis siue
cōtinuatiōe q̄r̄. Utē hō semel ve contris⁹; de
pc̄o et r̄pi vel remissio debeat sp̄ vita durātē cō-
teri de cero cōtinuado vel aliquā reperēdo cōtri-
tionē de eodē pc̄o. Rō q̄stiois ē. q̄r̄ Aug. de pe.
di. iij. circa p̄cipiū dē. Sēp pc̄or doleat et dō
lore gaudeat. q̄r̄ vbi finit pnia nil remāet de ves-
nia. Hecille. Sz in q̄r̄iū est. q̄r̄ post q̄r̄ hō curas

Dominica tertia quadragesime

vit vuln^o nō req*uit* ut ap*pli*^o utr*um* medicina curativa: s*ed* sufficit medicina sanitatis cōseruatiua. Sici p*ro*posito. Ad hec r*u*ndet f*m* Rich in i*ij*.d*i*.x*iiij*.art*i*.it*q*.i.c*o*c*o*r. Tho.i*ij*.p*z* Pe. de thar*a*. aliosq*z* recolligedo. q*p*pnia distinguit*ur* c*e*c*o* duplex. Una exterior q*cōs*istit in i*ei*unio or*o*e elemosyn*a* et fletu. Alia est interior q*cōs*istit i*in* cordis dolore et c*o*rit*o*e. Et hec et*iam* c*o*siderat tripl*r*. sc*uel* f*m* ac*tu* vel f*z* habitu*b* habilitate ho*ie*z ad penit*e* d*u*. vel f*m*. p*ro*positu*m*. Et notant*ur* iuxta hec quinq*z* docum*er*a. Pr*imo* e*st* q*p*pnia exterior n*o* req*uit* c*o*tinu*ad*a. t*u* q*z* n*o* est hoc possib*le* f*z* statu*m* p*ri*ncipe vite. t*u* q*z* n*o* tenet h*o* exterior p*n*iam facere ap*pli*^o de p*c*t*o* semel remiss*o* et curato. sicut et*iam* de vuln*e*. S*ecundu*m docum*er*tu*m* est q*p*pnia i*nf*erioris c*o*trit*o*is f*m* act*u* ap*pli*^o facienda n*o* req*uit* necessario: n*isi* in duob*v* casibus f*m* Rich. Pr*imo* q*n* n*o* adest p*ab*ilis c*o*iectura de remiss*o*e p*c*t*o*. l*s*. q*z* n*o* v*e* c*o*rit*o* fuit vel non vere p*fe*ssus et b*m*oi. Sc*do* q*n* ac*tu* recognitat deliberate de p*c*t*o* suo: t*u*c*em* tenet ill*d* detestari. q*z* si placeret peccasse deliberate: stat*r*up*er* fed*u* di*u*ine amicicie q*m* delectare*f* i*h*oc q*p* fuit in*te* ip*m* et d*e*u*m* c*u* i*u*nicicie. Exceptis his casib*v*. Si*c* n*o* tenet h*o* ad ap*pli*^o q*z* f*z* semel confite*d* q*d* rite c*o*fessus e*st*. vel sat*is* fac*ie*d*u* q*d* soluit. ita nec ad ap*pli*^o ac*tu* c*o*ter*d* q*d* semel rite c*o*rit*u* est. Tertiu*m* docum*er*tu*m* q*p*pnia vel p*re*dictio i*nf*ior*is* e*st*. Est p*c*t*o* displic*er*a d*z* esse f*m* habitu*m* p*pet*ua q*z* vt Hugo de sc*ri*o vic. d*icit*. Un*d* de*st* absoluit ali*q*ue a p*c*t*o* ligat*u* v*inc*ulo p*pet*ue detestatio*is*. Et sic et*iam* intellig*it* ill*d* Ang*o*. q*p* v*bi* fin*it* p*n*ia f*z* habitu*m*: nil rem*ai*et de venia. Sc*do* de act*u* ali*p*pnia. Quartu*m* q*p*pnia f*m*. p*ro*positu*m* cauendi a mortali culpa d*z* esse semp*er*na: alias sine ill*d* n*o* esset vera c*o*rit*o* si h*o*fer*u*. p*ro*positu*m* peccadi*m* in futur*u*. Ultimu*m* q*p*pnia t*at*o pl*u* est meritoria q*nto* q*p* lachrym*as* pluri*m* et di*u*ti*p* p*c*t*o*s tot*a* sua vi*ta*. p*tz* ex p*dic*is. Un*d* p*s* d*icit*. Sc*do* multitudi*n*e dolor*m* meor*m* p*sol*ato*m* tue*m* d*ni* letificauer*u* a*iam* me*a*. O sacer*f*ler*z* z*c*. S*ed* multi s*unt* heu*m* allevi*at*es sua p*c*t*o* g*ui*ora nec curat desf*er*re: i*l*z aliena p*o*derent. Sicut fabulose narrat*u* q*p* leo et lup*o* cu*m* asino d*u* vell*er* tr*as*ire flu*ui* ascer*er*er*u* in nauicula*m* in ripa her*e*tre*m*. que cu*m* fira maneret: d*ic*et q*p* p*er* cul*pa* al*iu* illo*p* h*o*ret*u*. i*l*o*q* debet*er* fac*in*o*ra* c*o*fiteri. Un*d* leo z*f*ess*o* e*st* quo*m* bestias silue pingui*or* deu*or*auer*u*. Lup*o* alle*u*au*it* d*icit*. Hoc n*il* est q*p* fame*m* re*co*eg*it*. It*e* lup*o* z*f*ess*o* e*st* q*p* por*c*a cu*m* o*b*vo suis suis ellis den*or*au*it*. Leo d*icit*. N*o* magnu*m* e*st* p*re*fa*me* fecisti. Un*d* z*f*ess*o* d*icit*. Nescio ali*d* fec*is* se*nisi* q*p* semel nimis fatig*at* sub onore*m* fame sc*es* vidi straminis v*n*ā festuc*u* et calciam*et*is d*ni* me*a* lacerat*u* et*tra* p*ed*ere*m* ill*d* co*edi*. Ad q*d* leo et lup*o* d*icit*. Hoc maximu*m* e*st* p*c*t*o* et i*f*idelitas h*o* d*ni* cu*m*: dign*o* g*es* morte*m*. et sic deu*or*auer*u* asinu*m*. H*o*mo*m* ex*emplu* id circa i*scr*ui*m* ut dormit*as*

pp*l*s in f*m*one post pr*ad*iu*m* exp*g*iscatur ad au*di*end*u* tali consolatio*is*.

H*oc* circa ter*tiu*m de p*am*abili*m* p*re*ciositate in*q*d*u* ē. Q*uo* possit q*s* efficere ut c*o*p*u*ctio*is* la*chry*me redd*at* deo p*re*ciosiores et p*am*abili*res*. Ad q*d* f*m* dicta do*c*to*z* not*ad*u*m* q*p* ad p*u*alor*e* c*o*p*u*nc*tion*is cor*m* deo fac*it* p*er*f*it*um quinq*z*.

Pr*imo* dolor detestatio*is*.

Sec*undo* amor di*u*ine dilectio*is*.

Tertio p*ro*positu*m* firm*u* caut*io*is.

Quarto c*o*passio crucis x*p*i et passio*is*.

Quinto obsecratio*is* eius lachrymat*is*.

Pr*imo* dolor detestatio*is*. q*z* q*nto* lachryme ex int*er*ior*e* dolore*m* cordis p*re*c*id*it detest*o* p*c*t*o* t*at*o s*unt* deo amabili*res*. Aug*o*.li. de p*c*t*o*. L*o*mes p*n*ie dolor ē. lachryme aut*sunt* testes dolos*is*. et p*z* p*ns* deo g*re*. q*z* testimoniu*m* p*er*f*it* q*p* cor*m* p*pn*iam sacrific*at*. Et de*o* inf*us*de*o* b*o*i lachrymas testaf*u* q*p* ill*d* dilig*it* et p*pn*ia*m* ei*m* ac*ce*pr*at* i*h*o*pl* q*nto* int*en*it*u* dolere p*ba*st. Sc*do* ē amor di*u*ine dilectio*is*. N*ā*.i. Pe. i*ij*. L*bar*itas op*er* m*lt*itu*m* din*e* p*c*t*o*: g*es* maior charitas exc*it*is lachrymas mag*is* op*er*. et sic deo g*tr*ior*e* fac*it*. vt p*tz* in Magdal*ea*. Tertiu*m* ē. p*ro*positu*m* firm*u* caut*io*is q*d* q*nto* firma*m* in charitate t*at*o fac*it* deo access*o* prior*e*. vt p*tz* ex p*dic*is. I*Quartu*m ē. c*o*passio crucis x*p*i et passio*is*. Quer*it* em*m* h*o* An deo plus placat*er* f*ler* de p*c*t*o*s an f*ler* c*o*passio*is* sup*m* x*p*i passio*is*. R*u*ndet Bern*o*. sup*m* can*z*.ler. r*u*j. d*icit*. Bon*u* ē. c*o*rit*o*is v*ng*uer*u* q*d* de rec*o*rdat*o*e p*c*t*o* c*o*fic*it*. q*p* cor*m* c*o*rit*u* et h*u*iliat*u* de*o* n*o* desp*iat*. L*oge* aut*m* mel*o* ē. id q*d* d*icit* deu*o*to*m* fac*it* dere cordatio*e* b*u*n*if*io*z* de*o* incarna*o*is et passio*is*. H*ec* ille. S*ed* b*u* intellig*ed*ū ē. p*missa* v*a* c*o*rit*o*e q*ē* necessaria saluti*m*. alias sine ill*d* f*ler* c*o*passio*is* n*o* valer*u*. Si*c* si q*s* ho*im* e*st* in re*ste* deau*rata*. s*ordidat* t*m* stercorib*y* sedere*m* n*o* foret pl*as* cit*u* tal*r* sedere*m* in m*esa* reg*is*. Si*c* p*ro*posito. N*ā* a*q* n*cc*aria ē ad ablu*ed*ū s*ordes*. s*ed* aux*p* c*o*ios*o* ē. a*q* p*in* a*q* c*o*p*u*ctio*is* ad ablu*ed*ū a*iam* pre*missa*. s*li* p*ci*o*u* aux*p* c*o*passio*is* sanguis x*p*i apl*ic*et*ur* p*ci*o*u* p*ci*o*is*. Quic*u* ad id ē. fac*it* obsecratio*is* lachrymat*is* x*p*i sp*al*tr*o*. Ex*emplu* leg*it* i*f*m*ol*ib*z* mg*ri* Ne*ff*ret q*p* m*lier* q*d*ā lachrymas x*p*i q*ti* die deu*o*to*m* honorando obsecratio*is* facie*bat* vt d*ns* i*esus* daret*u* lachrymas vere c*o*p*u*ctio*is* et dedit x*p*pus s*ibi* t*at*as q*p* tot*a* pena*m* purgator*u* s*ibi* del*eu*it. Deniq*z* leg*it* i*h*o*pl* spe*m* et*re*. d*icit* q*p* q*d*ā g*ui*fer*u* o*pa* p*ni*ne et fletu*m*. ec*ce* x*p*pus s*ibi* app*uit* cu*m* vulnerib*y* sanguine*m* fletu*m* d*icit*. Intinge*z* in lat*o* et sanguine*m* me*a* pan*e* tu*m* et dulces*er*. q*d* ille fec*it* et o*ia* dulces*eb*at*u*. O g*bo* et tu*m*ge*m* cor*m* x*p*i: ol*culare* ei*m* vulner*u*: sider*u* sing*la*ras eius passio*is*: et sic a*iam* tu*m* balne*m* i*la*gu*m* x*p*i et dulcer*it* penit*e*re. Rogem*o* z*c*.

Post*q*z in p*ced*en*bo* eg*im* de p*ma* p*n*ie

sc*es* de contrito*is*: i*am* agem*us* de c*o*fession*o*.

Feria.ij. post dominicā.ij. q̄dragēsime Sermo
sequit̄: de p̄paratōe debita aū 2fessionē re/
cogitādo p̄tā amarissime.

Lausum est ce-

lū ānis trib⁹ t mēsib⁹ ser. Lu.iiij. et in
eu āgeliō bodier. Verba sūt saluato/
ris nī q̄bō cōmīnādo nos admonet q̄ sicut in
dieb⁹ belie. p̄tā clausū fuit celū ānis tribus
t ser mēsib⁹ ne plueret sup̄ terrā t facta ē famel
magna. Sicutimēdū est nobis ne spūalit̄ clau/
dat celū. p̄tā p̄tā nīa ne pluar nobis a deo grā
celest⁹ t famē incurram⁹ oīs penurie infernalis
Et notans dicit xp̄s. trib⁹ inq̄t ānis. q̄. p̄ter de
fectū p̄ne h̄ntis tres pres. l. oratione: 2fessionē
t satisfactionē celū nobis claudit̄. Si aut̄ illas
iplem⁹ ap̄t̄. q̄. p̄nia celū aperit q̄d culpa clau/
dit̄ vi dic̄ Bern. Itē addit̄ t mēsib⁹ ser: quibus
significat ser op̄a misericordie. De q̄bō v. Usi
ro abo poro redim̄ego cōdō Libo enī
t por⁹ sub codē reducunt̄. Hinc Aug. in fmōe
dedicatiōis di. Laborem⁹ fr̄es charissimi ut no
bis bonoz̄ op̄ez̄ clauib⁹ ianuā regni celestis
spire possim⁹. Sicut em̄ vite nobis ianua mal⁹
op̄ib⁹ quasi qbūldā seris ac vectib⁹ claudit̄: ita
absq̄ dubio bonis op̄ib⁹ ap̄t̄. Hec ille. Ieaqz
de 2fessionis p̄gatiōe p̄ quā celū clausum aperit̄
nob̄ re dictu ē tria mysteria dedarem⁹ b̄ fmōe.

Prīmū dicit̄ admonitiōis.

Secundū d̄r̄ preco gitatiōis.

Tertīū d̄r̄ amaricatiōis.

R. Līcta p̄mū de admonitiōe notādū q̄ ad
p̄gatiōe faciēda aū 2fessionē admonent̄ nos
plura. p̄ter q̄ oportet diligēnē p̄parari ad illā.

Prīmo scriptura sacra autentica.

Secundo ratio theologica.

Tertio ratio canonica.

Quarto exēpla plurima.

Prīmo sc̄ptura. P̄s. Meditat̄ sū. n. cū corde
meo t exercitabar t scopebā sp̄m̄ meū. p̄s. lxxvij
Lyra. Meditat̄ sū nocte cū cor. m. s. recolendo
culpā meā t diuinā iusticiā. t exercitabar. s. pre
parando me in talib⁹ meditatiōib⁹ ad pniam. et
scopebā sp̄m̄ m. s. Tertīo. t sic expurgan̄. Item
Ecc. cxiij. Bñ iudiciū. Lyra. s. mort. interrogat̄
te p̄m̄. s. p̄ diligēt̄ 2scie discussionē. s. līt̄ t aū cō
fessiōis. Jō subdit̄. būilia te. Lyra. Lorā sacerdo
te t in tpe iffirmat̄. s. sp̄ualis. onde querat̄os
mā. s. p̄ aperā 2fessionē. Deniqz̄ Esa. xxvij. Eze/
chias i p̄sona p̄cōz̄ dixit. Recogitabo tibi oēs
ānos meos i amā. a. mee. Scđo admonet̄ rō
thologica. q̄ ad 2fessionē deo ḡtuit̄ req̄it̄ tā
peritio ut sit̄ hō in charitate sine q̄ nil valēt̄ q̄qz
op̄a. l. Cor. ij. Sz̄ tā 2tritio req̄it̄ p̄cōz̄ mor
taliū singloz̄ recognitionē. t sic 2scie examina
tionē saltē q̄ ad p̄ncipiū 2tritōis v̄l̄ dolorē attri
tiōis fm̄ Tho. i. iiij. di. xvij. ut ser. xiij. D. E. ca/

cū fuit nīl̄ i articulo morti excusat̄. ḡ aū 2fessiō/
nē debita ut cōt̄ p̄patio regn̄it̄. Tertio admō
net̄ rō canoica. q̄ Raymu. in glo. de pe. t re. di.
S. Itē circa p̄ncipes. s. l. up. ca. Dis v̄triusqz̄. Si
qz̄ ex ignorātia siue obliuioe. p̄cedēre a p̄pria t
notabili culpa obmittit̄ 2fiteri vñ p̄ctū mor/
tale aut̄ ei⁹ circumstātiā ad 2fessionē necessariā
nō excusat̄ nec tē cōfess⁹ d̄r̄. Jōqz̄ si qz̄ ex culpa
sua i grāt̄ q̄ debet 2fiteri seu oblit̄ est p̄tā 2fite
da. d̄z de hīmōi negligētia penitēre. ut norat̄ in
sūma cōfessio. v. li. iiij. xxiij. q. xix. Un̄ etiā cō/
fessor si aliquē iparatu iuenerit ad cōfessionem
accessisse debz̄ ipm̄ monere ut cū p̄patōe veniat
examinādo saltē p̄ceptis t p̄ctis capitalib⁹ t
fidei articulis. Et his p̄t̄ qz̄ male t piculose fa
ciūt̄ heu mlt̄ q̄ iparati ad 2fite dū accedit̄ sine
oi p̄ cogitatoe. t q̄d dicāt̄ cōfessori nesciūt̄. s. di.
Infrōga p̄i q̄ feceri. t dicā d̄ talib⁹ ser. xxvij. R
Itē alij dicit̄. P̄r̄ audi me. in duob⁹ x̄bis statū
expediā 2fessionē meā: cū m̄ a toro āno sine cō
fessiōe p̄tā multiplicat̄ q̄tidie. 1. Quarto ad
monēt̄ exēpla. t p̄mū exēplū habem⁹ i negocia/
torib⁹. Si em̄ ut videm⁹ mercatores rocinj̄s
qz̄ obligati sūma diligētia discutiūt̄ sua regi/
stra. q̄to magis p̄cōr̄ d̄z 2scientiā p̄pria examina
re. p̄ q̄nto aia melior est oi pecunia. t q̄ pdit̄ eā
pl̄ pdit̄ q̄ oēs mundi diuitias. put̄ dic̄ Bern.
t xp̄s dñs Matth. c. xvij. Quā dabit̄ hō cōmu
rationē. p̄ aia sua. q. d. nullā. Scđo exēplū ad
idē in philosophicalib⁹. Nā Seneca de ira dei. li.
iiij. dī. Qui q̄tidie ad rationē reddēdā vocādūs
est. s. p̄ morte. t nescit q̄ hora vocād̄ est. Faciat̄
iqt̄ hō qd̄ Serti⁹ q̄ plūmaro dī cū se ad nocur
nā q̄cē recepiſſz̄ interrogabat aīz suū dī. Qd̄ ho
die malū tuū sanasti. cui vītio obstiristi. q̄ p̄e
melior es tē. Sic xp̄ian⁹ debet i his trib⁹ se era/
minare multo fort̄. s. c. Prīmo q̄ p̄tā sua sa
nauerit p̄ pniam verā. Scđo cui vītio i tēp̄as/
tōe succubuerit. Tertio q̄ntū a bonis morib⁹
defecit. t sic q̄nta bona pdidit̄ grē t glīc. ac q̄ta
mala pene p̄ p̄ctū icurrit̄ tē. Tertīū exēplū in
iudicalib⁹. q̄r̄ qui cūqz̄ vadit̄ ad iudiciū diligē
ter disponit̄ p̄ cogitādo qd̄ p̄ponat̄ v̄l̄ qd̄ r̄ndeat̄
q̄nto maḡ faciēdū ē in iudicio aīc: in q̄ si hō cō
uictus fuerit eterna morte peribit. Ad id babes
etiā exemplū pulchrū infra ser. xxiij. v.

M. Līcta sc̄bz̄ de p̄ cogitatoe p̄cōz̄ Querit̄
q̄liē hō volēs se ppāre ad cōfessionē debet̄ p̄co
gitare p̄tā sua ad cōscie examinationē. Ad hoc
Notādū q̄ edoz̄ nos sc̄ptura. Esa. xxvij. c. vbi
Ezechias sc̄p̄lit̄ i cātīco di. sic. Recogitabo tibi
oēs ānos meos i amaritudine aīc mee. Quib⁹
docemur q̄ debeam⁹ p̄ cogitare modis q̄tuor
Prīmo cōp̄satīue. s. de p̄cōz̄ mlt̄itudine igra
titudine ad bñficia dei respectīue. Jō d̄r̄ Recogi
tabo tibi. s. dño dō. q̄ p̄ctis̄ imēla tua bñficia
inḡt̄ tē offēderi. Recogitabo inq̄t̄. i. itē. atqz̄
itez̄ cogitabo quo i 2fessiōe tā aperiā Nō ḡt̄

Feria. III. post dominicā tertia

moral. docet q̄ vnuſq; debet diſcutere & penſare q̄ a deo bona p̄cepit: & q̄ mala bōis illi per uerſe viuēdo rependit. Quia nimis cum om̄i momēto tpiſ deus nobis beneficia p̄ſter mul timoda vel ſalte cōſeruatōis vite. &c. et rāmenve idē Grego. subdit. Nemo inquit ſufficiēter exti mare poterit quāta mala p̄ ſingula momenta cōmittim⁹. q̄ ſicut nō ſentim⁹ qntū crenat mē bra: vngues capilli & hmoi imutant in canicē &c. ita mens noſtra p̄ momēta viuēdi pmutat. ſclz. vitijs ſucereſcētib⁹. ppter a vigilati ſtudio noſtros defectus pfectusq; penſem⁹: ve pñiam de malis agamus & in bonis pñficiam⁹. iuxta il lud Pictagore dictū. q̄ ſapiētib⁹ duoꝝ inquit rēpoꝝ cura habēda eſt. mane qd acuri ſumus ſero quid fecerim⁹. Ideoq; Herſon dicit. Siugulis dieb⁹ manēppone. l. bene facere. & ſero diſcute. l. quod cōtigite peccasse. Secūdo de bēmuſ recogitare integrē. ideo dī om̄es ſez cul pas ſingulas mortales & circumſtātias cōfiter das. ita q̄ nullū p̄tm̄ negligamus quantū eſt nobis poſſible. Tertio ſerioſe. ideo dī annos meos. q̄ de āno in annū / & de mense in mēlem deber recogitare fm̄ diuerſitatem etatis. l. pue rie: ad olescētē. & ſic de alijs. Itē offiſioꝝ. ſoci etatū: locoꝝ &c. Et in ſinglis pōt ſerioſe cogita re hoc ordine. Primo cogitādo de pctis capira libus mortalib⁹. Secūdo de p̄ceptis decalogi que trāgrefſus eſt. Tertio de qnq; ſenſuū excef ſibus. Quarto de pctis alienis. Quinto de pec catis in ſp̄ſlanciū. Sexto de opeꝝ misericor dī negleciōe. Septimo de fidei articulis & ſacramētis. Quarto debem⁹ recogitare amaricatē. ideo dicit in amaritudine aīc mee. Et de hoc ſequēti ar. patetib⁹.

¶ Circa tertiu de amaricatōe recogitatio nis pctōꝝ. Notandum eſt fm̄ Bonau. q̄ pctōꝝ dū recogitar de pctis carnaliſ debet cauere ne nimis moroſetalia excoſgiter. ppter periculū de lectatiōis evitandū. ſed debet cor pctōꝝ amaricari ne delectet. Nā Eccl. xiiij. Qui rāgit pīcēm inquinab̄ ab ea. Sed q̄uo pctōꝝ recogitando pctā ſua poſſit amaricari. Nota q̄ p̄mo debet recogitare mortis ſue amaritudinē & incertitu dī. Secūdo pctōꝝ dāniſicationē ab oī bono gratie & glie. Tertio eternalū penaꝝ indicibile cruciationē que ſibi debet. Quarto debet adhī bere corporis caſtigationē ad mortificationem. Quinto paſſiōis xp̄i acerbitatē. Hec em̄ tanq; ſalis amara cōdimēta cor pctōꝝ amaricat ne delectet in pctis: ſed deteſteſ illa. Exemplū legi tur in vitaliſpatꝝ q̄ quidā dū tentareſ de carna li vitio: ſtatim digitum igni applicabat di. Si hūc ignē ſufferre nō potes: quo ſufferes ignem inferni. & ſic vicebat tentationē. Aliud exemplū de quidā cui 2fessor 2ſuluit ut quoties d̄ pctō teptareſ ſetistro ſuā carnē nudā fortē fricaret aut vnguiſ dilaceraret. & ſic vinceret recogitā ſ

do xp̄i paſſionē. Rogemus ergo xp̄m. &c.

Feria tertia post dñicā. iij. q̄ dragesime Ser mo. xiiij. l. de regulis correqſitīs p̄ pparatione confessionis.

Vecunq; ſol.

ueritis ſup terra crunt ſoluta & in celo. Matth. xviij. et in euangelio ho dierno. Verba ſunt ſaluatoris nři quiſb⁹ inſinuat q̄ ſacerdotib⁹ maximā de dit p̄tātē. ſ. ſoluciā p̄tā in cofeffiōe: vel ligandi cōrigibilē p̄tōrē etiā ſentēria excoſiatiōis. Nā talē abſolutionē vel alligationē dē in celo ap̄ probat: dū tamē ſacerdos nō errauerit in iudi cō p̄tētē. Nā leo papa. xiiij. q. j. c. Manci in quī Petri. i. ſacerdotij p̄uilegiū: ſi ex eq̄tate fer tur iudiciū. Chriſtus itaq; doceſ nos de coſtētōe fraterna in occulto quādo p̄tā ſunt ſcre ta. vt ſic illū ſaluare poſſim⁹ cū iregritate fame. q̄ ſi corrīgī non vult: testes ſunt adhibēdi. Et ſi nec ſic corrīgī: dic inq̄t ecclē. hoc eſt plato. qui poſt ligare p̄ cenzurā ecclāiſtā vel ſoluere cō fitētē. vt p̄t̄ in euāheliō. & de abſolutōe in ver bis thematiſ. O Unde ex quo in themate notaſ mysteriū cofeffiōis & abſolutiōis. Ideo de p̄paratiōe ad cofitendū tria mysteria preter aīdicta norabit̄ fm̄ tres reglaſ correqſitas.

Prima regla de pctōꝝ mortalū recognitiōe
Secūdo regula de venialū delētione.
Tertia regula de oblitoꝝ exquisiſiōe.

Circa p̄mū demortalū recognitiōe p̄ regu la generali tenendū eſt q̄ de pctis mortalib⁹ nō ſuffici ſcognitio gñalib⁹. ſed requiriſ de ſingulis recordatio & cōtritio ſpecialis: vel diſtinguiſ dolor ſalte attritiōis iuxta poſſibilitatē hūane fragilitatis. Et hec regula. pbaſ plib⁹ modis.

Primo ratione theologica.
Secūdo ſcriptura autētica.

Tertio ſimilitudine p̄bica.

Quarto persuasiōe iuridica.

Primo ratiōe theologica fm̄ Scotum in. iij. dis. xvij. ſic. q̄a p̄ceptū ecclie deſtitendo obligat ſic q̄ oī peccatiū mortale teneat q̄ ſciferti de q̄ haberi poteſt mēoria: p̄missa diligēti inq̄ſiōe fm̄ poſſibilitatē hois. ergo de ſingulis debet re cordari & ſe p̄ cōtritionē vel attritionē p̄parare. Hārcōem ponit etiā Tho. Lōfirmaꝝ fm̄ Pe. eadē dis. iij. q̄ in oī pctō mortalivoluntas ho minis actualiſ auertit a deo ad pctōꝝ. & q̄ ſtria p̄trarijs curan̄. oporeſ ḡ. q̄ ab oī pctō mor tali mens cōuertatur ad deū. Et ſic p̄t̄ ppoſitū

Secūdo p̄batur ſcriptura autētica. Nā p̄. dicit. Lauabo p̄ ſingulas noctes lectū meū: la chrymis meis ſtratu meū regabo. Ubi Glo. dicit q̄ p̄ ſingulas noctes intelligi debet ſingula

Bermon

XXIII

pca lauanda lachrymis. Itē Elsa. xxxvij. Recogitabo tibi oēs ānos meos rē. oēs dī. vt nullū recipiat p̄cīm. Unū etiā Aug. li. de pe. di. Dñs iesus legionē cīcīes de hoīe. Lu. viii. nemine reliquit de oībū demonibū qui liberatū possideret: ondēs q̄ si etiā p̄ca sine mille oport̄ de oībus penitere. Nec ille. Tertio p̄baꝝ s̄litudine p̄bi ca. q̄ p̄bi tradūt & experientia docet diuersorū morboꝝ diuersas fore necārio medicinas. Nā H̄ero. dī & certū est q̄ nō sanat oculū mediciā q̄ sanat calcaneū. Sic & in medēdis spūalr vulnērī viriorū & morb. Nō sanat p̄niā auariciā q̄ sanat luxuriā vel luxuriā. nā auaria sanat eleemosynē largicāte. supbia aut̄ humili orōe. luxuria ieiunioꝝ carnis mortificatōe. In aliquibus etiā p̄cis nō p̄t fieri sanatio nisi assit restituō fame vel rei. iō. q̄ sicut de singulis medicina est necāria. sic in. p̄ posito. Quarto p̄baꝝ p̄suasiōe iuridica. Nā de pe. dis. i. c. Porro. Prosp̄ dicit. q̄ q̄ p̄ca sua emēdare noluerint: deū h̄i cestez & habituri sunt ip̄m vlorē. Et q̄d eis p̄dest vita rebūanū iudicū. s. p̄cīm suū occultādo & penitē negligēdo: cū sic ituri sunt i cēnū suppliciū. Nā & ff. de militari. l. desertorē. S. miles in. ff. nouo. Miles qui i bello arma necāria abiūcit vel illicite amisi: capite punicur. Arma militie xpianae & diabolū pugnac̄ sūt lachryme. s. p̄niē fīm q̄ di. Amb. xxij. q. viii. Lōuenior. Qui eas abiūcat v̄l tenere nō curat: etiā morte iuste p̄nit a deo. O ḡ p̄cīr stude debite reco gl̄scere oīa p̄. Līra scđm de venialiū delerōe p̄ regla te-
nendū ē. q̄ p̄cīm q̄d cunḡ veniale manēt in eo
firū volūrate nō collit ab hoīe quis nō sit dā-
nable. Et hec regla habet ex dicti Rich. & Tho.
in. iii. dis. vi. Rō eiusdē ē. q̄ nō p̄t tolli culpa
nisi recordinet volūtas: q̄ recordinari nō p̄t q̄z
diu manet in dordinatōe ad volēdū p̄cīm. alīs
cēnt duo opposita sil. Jōq̄ nullū veiale p̄t dī-
miti q̄dī ad illō volūtas manet firū. Veritū
p̄cīm veniale nō dānat hoīe in gehēnā: s. expi-
atur in purgatorio saltē si hic nō tolleret. Juxta
hec ḡnotāda sūt quattuoꝝ p̄cipua documēta.
Primum q̄ nō ē simplr necāria p̄tritio & absolu-
te de p̄cis venialibū sīc necārio est de mortalibū
S̄z tñ p̄fectiōis ē ve venialia tollant̄ i hac vita
vel dimittant̄. Et ondit fīm Tho. vbi s. tali rōe
iter etiā. q̄ p̄ter sola p̄ca venialia hoī nō incur-
rit dānationē p̄petuā: nec p̄ ea tollit amicicia di-
ḡlequis q̄ si q̄s nō sit sp̄alit̄ cōtrī de venialibū
& sic dedit saluꝝ erit: licet p̄ ignē. vt de glo. sup. j.
Lor. ii. S̄z si di. Egovellē saluari sine igne. iō.
S̄z documētū ad id ē. q̄d tollēdū p̄cīm ve-
niale in p̄ntivt q̄s possit trāsire sine igne purga-
tiōis req̄rit displicētia p̄tritōis. Rō fīm cūdem
Tho. ibidē. q̄d diu firū manet volūtas nō di-
mittit p̄cīm etiā veniale vt dictū ē. Sed volūta-
tem retrahere a p̄cīo q̄d prius volebat est dispi-
ciētī q̄d voluit. Et talis displicētia q̄n̄ est grā

informata s̄r dolor cōtritōis. Ideo q̄z veniale
in p̄nti sine aliqua cōtritōe nō deleſt: q̄uis non
sit dānable. Sed posset q̄ri q̄lis cōtritio req̄
rat ad ea. Tertiū ḡ documētū est q̄ ad tollen-
dū p̄cīm veniale non requirēt necārio distincta
recogitatio in p̄ticulari de vnoꝝ: sicut req̄rit
ad mortalia delēda: s̄ sufficit explicita cōtritio
in gnāli de oībus venialibū: vel saltē p̄tritio im-
plicita. q̄n̄ s̄z in v̄tute accus quē hoī agit seq̄ret
displicētia explicita p̄t venialis si cogitatio ad
illō ferref. p̄ talē em̄ actū dimitti possunt venia-
lia v̄puta p̄ gnāle cōfessionē: p̄ aque benedictio
asperzione: p̄ epālē b̄ndictionē: p̄ deuotā orōe
dñicā & b̄moi. Nec et Tho. Quartū documē-
tum est q̄ ad collēdū p̄cīm veniale nō requirēt
necārio p̄positū cauēdi singula in futurū: sicut
hoc req̄rit ad collēdū mortalia: s̄ sufficit p̄posi-
tū minuēdū p̄ posse & aliqua cauēdi specialr q̄
essent occasiōes aliorū. Q̄ ḡ hoī obserua hec.

Līra tertīū de oblītorū p̄cītū inq̄stīōe p̄. 3. 36.

regula gnāli tenēdū est q̄ libet p̄cīr adhibe-
re oēm diligētā tenēt vt de oībus oblītis mor-
talibū recordet alioq̄n de eis nō excusat. quia
iigratia crassa vel supina nō excusat. vt p̄t etiā p̄
Aug. xxxij. q. vii. Quēadmodū. Und̄ nota do-
cumēta. Primū si querit ḡ quāta diligētā in
b̄moi inq̄stīōe requirēt. R̄ndet Scot. in. iiiij.
dis. xvij. q̄ tancā debet hoī adhibere diligētā iu-
xta possibilitatē fragilitatis huāne quāta quis
adhiberet circa quodcūq̄ multū arduū. Ideo
Aug. dicit. Lū gaudio dī facere imortalis futu-
rus quecūq̄ faceret. p̄ differēda morte moritu-
rus Nec ille. Scōm q̄ bonū estvt p̄cīr regi-
stret secreto sua p̄ca v̄llapillis aut puncturis
nūcret vel alio mō ne obliuiscat. Tertiū do-
cumētū q̄ de oblītis de q̄b̄ etiā nullo mō p̄cī
hoī recordari vel scire se peccasse: dī cōteri in ge-
nerali. vt dictum est de venialibū. Quartū q̄
q̄nīcūq̄ etiā post cōfessionē facrā p̄cīm mortale
oblītū ad memoriā reuocat̄: de eo specialr hoī
cōteri & cōfiteri tenēt. Plura ser. xxxij. per cotū.
R̄ Exēplū finale legit̄ in Spe. exē. dist. ix. exē.
clvij. q̄ duo scolares intrauerūt claustrū. vn̄
segn̄ se agēs in recognitiōe & emēdatōe p̄cīr
& p̄fessiōe ac alijs rē. Tēp̄atus a diabolo vīct̄
est vt ad seculū rediret. quod socio suo manife-
stavit. Illeḡ dixit eidē. Ueniam⁹ amb̄ aīl̄ al/
care b̄ginis & cā salutemus. & sic tandem recedas
si nō vis manere. Iste aut̄ socius suis seruens
erat deplorās lepe in recordatiōe p̄ca sua oīa.
Orātibus illis vidit in spū ille tēp̄atus beatā
Mariā pallio suo lachrymas socij sui illi⁹ flen-
tis colligēt̄ & filio xp̄o ielu offerentē dicens.
O dulcissime fili bas lachrymas serui tui susci-
pe & q̄d petī concede. Christ⁹ r̄ndit. Fiat mater
carissima vt vis. Tūc ille tēp̄atus p̄cidens ad
pedes huius fratris dicēt. Hodie meritis las-
chrymas tuas sum liberat⁹. Seruiamus ergo

*Quanta diligētā p̄ca
in examine unguia.*

Feria. III. post dominicā. III. quadra.

ix seruētius beate virginī. et sic pseuerauit. Et h
et nos sperare possum⁹ q̄ si seruenter et lachry/
mos de peccis pniā agim⁹: beata Maria of/
seret christo tē. Rogemus ergo tē. Rogemus ergo tē.

Feria quarta post dñicā tertia Sermo. xxv.
sc̄ de sc̄ confessiōis vītate et puritate ac caritate.

We procedunt

q̄ de ore de corde exēt̄ ea coinquiāt̄
hominē Matth. xv. et in euangelio
hodier. Verba sunt nři saluatoris q̄ in hoc euā
gelio redarguit iudeos q̄ de suis traditiōibus
pl̄ curabāt̄ suare q̄ de diuinis p̄cep̄t̄. et intēde
bāc false hypocrisi et silacōi. Nō ad h̄ q̄ cēnt̄ in
reuerētia ī pl̄o oñdebat̄ sc̄ritatē in verb̄ et exēt̄o
ri querard̄. et mūdicia ī manuū ablucōib⁹ cuž
maducarēt̄. oblatōib⁹ q̄ faciēdis doceñ. q̄ of
ferrēt̄ hoies ī tēplū sacerdotib⁹ mūcera q̄ deberēt̄
exhibere in parētes et bmoi sub pretextu diuini
cultus induēdo: cū tñ essent hypocrisi et inten/
tiōe ac auaricia corrupti. Unde xp̄us dñs eos
redarguit̄ doceret̄ redarguēdos multos etiā
xp̄ianos hoies q̄ male simulāt̄ sepe lanceit̄ et
in opib⁹ bonis. et qđ peius est etiā in confessiōe
pc̄t̄. Et sic verificat̄ in talib⁹ hoc verbū xp̄i in
themate. q̄ verba illorū que p̄cedunt̄ de ore: de
corde. s. malo exēt̄. et sic ea coinquiāt̄ hoieſ po/
tius q̄ mūdēt̄ rali ſcrita confessiōe. Itaq̄ de co/
fessiōis oris ſcritissima tria mysteria declaremus
in hoc ſermonē.

Primum de sancta oris veritate.

Secundū de sancta cordis puritate.

Tertium de sancta amoris caritate.

S Lirca p̄mū de sc̄tā vītate confessiōis in ore
notādū est q̄ hec est vna potissima cōditio cor/
requisita ad confessiōis ſcritatē q̄ ſit veritate ple/
na ſine om̄i mēdaciō. Quenq; ergo vtrū aliq̄
cauſa ſaltē hūilitatis licet̄ alicui falsū dicere
vel mētiri in confessiōe oris. Ad hoc n̄ detur ſim
Blexā. parte. iiij. et Rich. in. iiij. dñs. xij. ac alios
theologos et canōiftas q̄ nec hūilitatis nec de/
votiois vel alteri causa mētēdū est in confessiōe
Et hoc probat̄ tripliciter.

Primo ex auctoritate canonica.

Sc̄do ex ratioe theologica.

Tertio ex ſiliū dñe ciuilica.

Primo ex auctoritate. q̄. xxij. q. ii. c. Lū hūilita/
tis. Aug. dñ. ſic. Lū hūilitati cauſa mētiri: ſi nō
eras pc̄t̄ ante q̄z mētireris: mētiriendo pc̄t̄ ef/
ficieris. Nec et plura ibi. et cā breuitat̄ ſufficiat̄.
Sc̄do. p̄ba ſi onē theologica. q̄ ſim theologos
q̄ in confessiōe menti⁹ mortalr̄ peccat̄. Et dupl̄r̄
ſim Rich. ſ. Tum q̄ ſciaciam ſua ſacerdoti nō
ve manifestat̄. et ſic p̄cepto ſconfiōis ē inobdiēs
oculatō ſc̄iātē vītate. Tū q̄ menti⁹: quod
ſine aliq̄ pc̄t̄ eſſe nō pōt̄: vt dñ. m̄gr̄ eadem dīſt̄.
E Sz dices. Nūqđ ergo om̄e mēdaciō di/

ctum in ſcoſſiōe ſit p̄c̄m mortale. Rūdet frāc̄
Angel⁹ in ſūma. q̄ nō ſed ſolū illud mēdaciō
est mortale qđ eſt p̄nicioſum. ſicut mētiri cōtra
ſamā ſuā. p̄p̄ia vel alteri⁹. aut cōtra id qđ necā
rio ſberet̄ ſit. Un̄ ſi ſacerd̄v̄l negaret̄ aliq̄
p̄c̄m mortale quod fecit et de q̄ nō eſt ſcoſſiōe
legitime peccaret mortalr̄. Hoc n̄ excepto q̄ ſi
q̄ ſorte timeret̄. p̄babilr̄ de reuelatō ſcoſſiōis
vel q̄ ſollicitaret̄ enī ad malū talis ſcoſſor̄. nec
poſſet aliū habere ſcoſſor̄. In rali caſu tacens
vel negās mēdaciō. nō peccaret mortalr̄ ſive/
mālitter. vt claret̄ ex caplo. Primum eſt. xij. q. ii.
ac notariis ibidē in glo. Verū talis ī bmoi ca
ſu meli⁹ faceret̄ cū ſib⁹ palliatis v̄redo taliter
q̄ mēdaciō nō dicat̄. Hec in agelica. Tertio
p̄ba ſiliūdine ciuilica. q̄ ſim leges nō tñmō
ciuiles: ſz etiā oēs alias nemini licet ferre falsū
teſtimonū cōtra primum in q̄cūq̄ iudicio. als pu/
nitur falsū teſtis. ve p̄z. ff. d̄ ſteb̄. A ſili. Sic
forti⁹ nō licet cōtra ſe ferre falsū teſtimonū aliq̄
cui in iudicio cōſciēt̄. Un̄ et dicit Aug. j. de cui
tate dei. c. xxi. Teſtimonij inq̄ ſalli no minuſ
reus eſt q̄ de ſcipo ſalfum fateſz q̄ ſi aduersus
primum hoc ſaceret̄. Hec ille. Et ſic p̄z q̄ ſcoſſo
d̄ eſt ſc̄tā in ore abſq̄ ſim ſi mēdaciō. Sed di.
Un̄ Greg. di. v. Ad euis. di. q̄ bonaꝝ mētū eſt
agnoscere culpa vbi culpa nō eſt. q̄ cur nō licet
coſtiteri ſe culpabilē in quo nō peccat̄. Rūderur
ſim Rich. ſ. q̄ agnoscere ibi intelligēdū eſt pro/
formidare ne forte defecerit̄ in aliq̄ ex parte ſua
als hoc eēt errāt̄ et nō bone mētis cognoscere
peccasse ſe in eo in quo non peccauit̄. O ḡ p̄c̄t̄
veraciter coſtiteri.

U Lirca ſc̄dū de ſc̄tā puritate ſcoſſiōis notā
dū q̄ hec eſt ſc̄dā cōditio p̄tiffimā ſe et ſc̄tā ſco/
fessiōis ut ſit pura in corde ſi mētēdū eſt ut ſit
pure p̄ amore dei et vt ſo ſatilſat̄ ſe que offēdīc
et etiā ecclie recōciliēt̄: et vt de peccis ſuis veniam
cōſequat̄. Ad hec em̄ ſcoſſio lacramētalis eſt or/
dinata. Un̄ ſi q̄ ſcoſſiōi ſc̄tāt̄ p̄p̄e aliū ſinistrū
ſinē intēdēdū peccat mortalr̄. Rō autē hui⁹. q̄
gñialis regula eſt fz Henrici de Band. in qđ
libet. j. q. xxiiij. q̄ q̄unq̄ veſt̄ aliquo p̄ncipali
ad id ad qđ illđ nō eſt ordinata a deo in q̄ deū
etēt̄ peccat mortalr̄. Si eēt̄ pl̄i ḡfa. Si quis
p̄ncipali ſine ordinare p̄dicatione facere ad vī
nam ḡliam vel alia v̄tutis oga ad bmoi. Ḡfa
hui⁹ aliqua hic querunt̄ de ſacra ſcoſſione.

Primo de intentōe vane glie.

Secundo de intentōe infamie vītāde.

Tertio de coacta confiſſione.

Prima q̄ſtio vtrū hō ſc̄tēt̄. p̄p̄e vanā ḡlia; p̄n̄
cipalr̄. vel etiā p̄p̄e quecūnq̄ malū ſinē peccat̄
mortalr̄. Ad qđ et dictis rūdet fz frāc̄ Angē.
in ſūma. q̄ talis peccat mortalr̄. q̄ pueric ſinē
ſacramētū ſimo nec ſacramētū ſuſcipit. q̄ pars
cōntialis hui⁹ ſacramētū q̄ cōſtitit̄ in acru ſuſcipit
piētis eſt ac̄ ſinior̄. Un̄ ſine eo nō eſt ſacramētū

tū susceptū. Si cōfessio nō esset sacramētū matrimonij contraria si q̄s cōtrahēdo nō intēderet nisi in carnalē copulā ad cōpus. Sic in p̄posito. Unū t̄ hō talis teneat cōfessionē iterare in casu q̄ ser. xxxvi. Q. hec in Angelica. Unū si q̄s cōfiteat intētōe cu/ iuslēq; p̄cī: siue p̄pter sup̄bīa ut gl̄ieit de factis malis: siue p̄p̄ avariciā ut eis dent̄ r̄palia p̄ vī/ so sc̄reare freq̄ntis cōfessionis: siue p̄pter carnalē familiaritatē cōtrahē: siue p̄p̄ vindictā a deo p̄ hoc obtinendā. t̄ sic de alijs malis intētōib⁹ sp̄ peccat mortali: s̄z d̄z hō intēdere in cōfessionē finē debitū ordinatū. vt s̄. dictū est. **X** Se/unda q̄stio. Quid de illo q̄ nō p̄p̄ vanā gl̄iam p̄fit̄: s̄z solūmō ne reddat norat in p̄p̄lo. R̄ndet fīm frācrē Ange. in sumā. q̄ si ibi cōstituitur finis p̄ncipalr̄ no valer. imo teneat itez p̄fiteri. t̄ tūc p̄fiteri ibi finis p̄ncipalr̄ q̄n illo mō p̄fite refi nō timeret de infamia. sec⁹ q̄n nō cōstituit ibi finis p̄ncipalr̄: p̄ta q̄ cōfiteat p̄ncipalr̄ p̄p̄ dei vel p̄p̄ p̄cōp̄ remissionē induc⁹ t̄ ad id et pudore vel timore et hmoi. Tertia questio. Quid d̄ illis q̄ cogunq̄ cōfiteri a sup̄iorib⁹ suis vel platis. R̄ndet frācrē Ange. q̄ idē est dicendū de talib⁹ sic dictū est in prima q̄stio ex i. q̄ si ta lis nullo mō veller cōfiteri nisi cogereat nō valer ei⁹ cōfessio coacta. sec⁹ si p̄fiteat p̄pter dei p̄ncipa lius licet timore coactus.

3. **L**īra tertii de caritate notādū q̄ ad hoc vt cōfessio sit meritoria req̄rit q̄ fiat in caritate s̄z di ⁊ p̄imi. q̄ scribit Eccl. xvij. A mortuo q̄i nihil perit cōfessio: b̄ est a mortuo. i. ab hōse exi stēt sine vita ḡr̄vēt caritate q̄ est vita aie. vt dicit Aug. q̄i nihil perit cōfessio. q̄ nullū fructū me ritoriū vite etēne p̄cipit. Aug. Si caritas vera n̄ adest nō ip̄le p̄ceptū sed singit. hec ille. S̄z q̄b⁹ signis hoc cognoscit. R̄ndet q̄ tribū p̄cipuis. Primo si q̄s no coact̄ s̄z voluntarie cōfiteri. Secundo si hoc amore dei facit sc̄ra intētōe patuit. Tertio si oia doler t̄ ponit cauere. Sed dice. Quid: si q̄s nō vult p̄ctā sua dolere vel relinq̄re. R̄ndet fīm Alerā. de aleis q̄ talis si cōfiteat p̄p̄ b̄ ne statutū ecclie trās grediaſ nō peccat morta liter in b̄ q̄ cōfiteat manēs in p̄cō mortali. imo b̄n facit satisfaciēdo p̄cepto ecclie: q̄d si cōtēneret peccarer d̄nuo: t̄n talis nō acq̄rit p̄cō p̄ remissiōne nec meriti vite etēne: s̄z alia bona r̄palia sic acq̄rit p̄ q̄i q̄ bona opa in mortali p̄cō faciat.

Z Exēplū ad hec narrat cesari⁹ q̄ in brabā tia qdā demō i puella hoīm p̄ctā oia nō p̄fessa: ip̄probabat. tūc vir qdā voluit videre s̄z timens ne sua p̄ctā turpia reuelaret. p̄fessus ē sacerdoti voluntate peccādi retēta. Quē vidēs demon ait. Amice veni hic veni. certe te bñ dealbasti. t̄ sta tim oia p̄ctā illi⁹ in faciē ip̄properan. cōfudit illi⁹ nimis corā hoīb⁹. Trist̄ ille in se rediit ad sacerdōtē t̄ vā cōtritōe ac p̄posito cauēdi oia p̄ctā cōfessus ē. t̄ reuers⁹ ad d̄monē dixit qdā circum stātes demōi. Ecce amic⁹ tu⁹ itez venit. Demō

r̄ndit. Quis ē. Ille ī quiūt cui turpia p̄ctā ip̄ro perasti. R̄ndit. Ego isti nihil ip̄ropaui: neq; de isto aliqd mali sao. t̄ sic illi extimauefr demonē mētū fuisse. Sicq; ille p̄ cōfessionēverā euasit notā cōfusiōis marie. O ḡ sc̄ra p̄fessio que p̄ctā abluit. Rogemus xp̄m t̄c.

Feria quēa post d̄nīcā tertīā Sermo vicesi mussextus de cōfessionis sacre cōdirōib⁹ sedecim a theolo gis positis.

R̄firmosvari

i is lāguorib⁹ ducebāt ad iesū: at ille singlis man⁹ ip̄onēs curabat eos. Luc. iij. t̄ in euāgeliō hōdier. In q̄ clare oñdit p̄fessiōis mysteriu q̄ d̄ns iesū mi raculose tacu manū curabat firmos. ad fīcā dū q̄ p̄ manū sacerdotaliū ipositionē vel con signatiōe signo crucis. in q̄ cruce xp̄s manus extēdes pepēdit: sanari debet omēs lāguores p̄cō p̄fitteri t̄ d̄moniavitio p̄ exirēt ab hoīb⁹. Unū Lyrill⁹ ibidē d̄t. q̄ xp̄us q̄ solo v̄bo potuit vt deus curare: t̄n manu tāgebat. ad fīcā dū q̄ sicut vas encī appositiū igni: ab igne p̄tātē cale faciēdi in tāgetes sumit: sic man⁹ xpi v̄nūtē dētati ab ea p̄tātē habuerūt sanādī v̄tute diuina. Sic ēt signū cruci t̄ man⁹ sacerdotū plona xpi tāgēdo i p̄fessiōe sanāt aias cōfiteriū. O ḡ caris simi orēm⁹ xp̄m vt tāgat t̄ nos vt sanemur et a demonū p̄tātē liberemur in p̄fessiōe. hec Lyril⁹ lus in sen. t̄ d̄ b̄ in euāgeliō. Juxta hec de p̄fessiōne in q̄ curanq̄ languores aiārū tria mysteria pro hoc sermone norabim⁹.

Prīmū de cōfessionis q̄lificatiōe.

Secūdū de offensiōis declaratiōe.

Tertiū de reuelatiōis erēplificatiōe.

B Līra p̄mū d̄ q̄lificatiōe q̄rit. q̄lī p̄fessio sit faciēda vt sit legitāt̄ p̄cō p̄missiua. Id qd̄ no tan. q̄ fī theologos cōfī. i. iij. di. xvij. tradūt se deci p̄dīcōes q̄s d̄ hōfī sacra cōfessio q̄ cōtinēt his v̄. Sic simplex hūilis cōfessio pura fidelis. Atq; freq̄ns nuda dīlēcta libēs verecūda. Int̄egra secrēta lachrymabil̄ accelerata. Fort̄ t̄ ac culas t̄ sit parere para. Has Rich. i. iij. di. xvij ar. iij. q. vlt. expoit sic. Sic simplex. i. vt nihil ad misceat qd̄ no fac ad p̄ctā q̄ntitatē. s̄. exp̄mendā. Hūilis. s̄. tā in v̄bo q̄ i signo. Pura. i. recra in tētōe facta t̄ nō mala. Fidel. i. vā vt nil de falsitatē admisceat. Freq̄ns. s̄. q̄ freq̄nē p̄fiteri ēvald veile. Nuda. i. nō obuoluta v̄bo p̄fiteri obcuritate. Discreta. s̄. vt maiora cū maiori grauitate dicat. Libēs. i. nō necrētē coactōis: s̄z libera voluntate Verecūda ḡ nō cū iactantia dicat. Int̄egra. s̄. vt nullū p̄ctā t̄nēat q̄n p̄fiteri. Secreta. i. nō pu blica. Lachrymabil̄. s̄. ex dolore cordis. Accelerata. ne nimis differat de die i diē. Fort̄: ne v̄cūdī diavīc̄ dimittat aliqd p̄ctā p̄fiteri. Accusans sc̄z sc̄p̄m nō alios. Parere para. s̄. ad obedītā

Sedecim conditōe
re ea et hālubis. C. fī-
fōtis

Feria. V. post dominicā. III. quadra.

cōfessor. Sz di. Nūqd iste cōditōes oēs sūt de
necitate cōfessiōis. Rñdet fz Rich. S. cōcordit
Tho. q nō oēs h̄ qdā requirunt ad cōfessionē
d̄ necitate. qdā aut̄ ea z sūt de cōgruitate. z de b̄
clar̄ dicem⁹ in seqntib⁹. O ergo hō disce bene
confiteri ut merearis vitā eternā.

B Lirca sc̄z de offēsiōe cōfessiōis norādū
q iuxta p̄missas cōditōes req̄itas ad cōfessiōz
p̄nt poni m̄lti modi qb̄ p̄t q̄s offendere z pec
care i cōfessiōe. Primo h̄ simplicitatē peccat q̄s
culpā leuiandor alios iculādo. l. iponēdo dia
bolo v̄l sue cōpleriois fragilitati v̄l fato. sic fec
adā z euan tales peccat guiter. vñ Aug. li. de va
z falla pnā de h̄ velit hō se excusula augeat
crimē vt adā cui nō sufficit peccasse; h̄ apliabat
crimē culpā dovro; z culpā trāsterrēs i dēu. H̄
itaq̄ peccates dic⁹. Nō potui aliō nisi ve fura
rer v̄l raperē. qz d̄ fec me pauperē. Nec miz q
fornicat̄ sū. qz naē fragil̄ creat̄ sū. fragilitas
mea cogit me m̄lta p̄ta cōmittere. Errat qui sic
fallit: naēa em̄ talis ē vt possit q̄s q̄s resisterem
lo si velit. hec Aug. Itē idē Aug. li. l. omel. ome.
xii. d̄c. qz i cōfessiōe multi diabolū accusat̄: si d̄
eis. Quare h̄ fecisti. Rñdet qz diabol⁹ fecit v̄l h̄
facciē. Nō ē vñ pl̄ gaudeat diabol⁹ nisi qñ hō
h̄ d̄. diabol⁹ fecit v̄l peccare z sic nō se accusat. et
dū p̄tā iua dissillat̄ fitteri. idulgētiā n̄ meref ac
cipere. Diabol⁹ em̄ suadere p̄t: cogere oīno nō
po. hec ille. H̄en heu q̄s multi sic peccat p̄cipue
zugati i alētūrū rētor q̄dā culpā di. Lōiunt
mib⁹ nō fuit fidē z debiū: ḡnecego sibi seruo
Itē iracūdī dicit̄. ille mib⁹ coruit̄ dirit̄: ḡ z ego
sibi. Sz tu bōe xp̄iāc zfit̄i stude simpl̄ accus
sañ. reip̄z v̄t venia tibi dē. L Sed o h̄ būlira
tē peccat q̄s sup̄biēdor p̄pose le tenēdo. Pro
in q̄r̄v̄z ad cōfessionē rēqr̄at̄ q̄ fiat ḡeuflero.
capite discepto z hm̄i. Rñdet fz Ang. qz nō
req̄it de necitate h̄ d̄ gruitate z bñ ec. Nā cor
dis būlitarīo corpali m̄remur iō debem⁹ būli
liari corā sacerdote tenēte in zfessiōe vicē dei vt
docet Bonauē. fm ill̄. Eccl. iiij. P̄b̄o būlia
aiam tuā. Tertio h̄ puritatē peccat q̄s n̄ recta
intēcōe cōfitedo. Sz p̄ vana glia z hm̄i. de hoc
ser. p̄cc̄. Quarto h̄ fidelitatē v̄l vitatē peccat
merēdo. vt patuit ser. p̄cc̄. Quinto h̄ frequē
tā peccat numis negligēdo: p̄serti itad min⁹ se
meli āno q̄s nō cōfiteri peccat mortalr. de pe. et
re. c. Ois. Sexto h̄ nudā aptione peccat q̄s ob
scuri v̄bis obvoluēdo ita q̄ cōfessor plene nō
intelligat. z talis zfessiō nō valer. Prouer. xxvij.
Qui abſcōdī sclera sua nō dirigeat. Iſid. Sic
nulli medicamentū valer vulneri q̄dū ferrū in
fixū nō educit̄: sic nlla opatio valer q̄dū p̄tm
in zfessiōe celat̄. D Sed di. Quid de turpib⁹
pc̄is q̄ horrer hō apte dicere. Rñdet fz Ang. q̄
zfit̄s d̄ qdē loq̄ de pc̄is p̄vba pudica z cum
bōestate q̄ntū p̄t dū tñ sufficiēt̄ ex p̄m̄at facū:

vt cōfessor intelligat q̄le sit p̄tm̄ ill̄. Sz qd de
illo q̄ dū cōfiteri sacerdos interi obdormit: aut
cū nō intelligit. Rñdet idē fz Ang. q̄ scient̄ tali
cōfessus tenet̄ itato cōfiteri p̄tm̄ si ē mortale. et
sacerdos d̄ eidē dicere. Rō qz cōfessio ip̄portat
pc̄oꝝ reuelationē q̄ nō p̄t fieri nūl cōfessor di
ctum cōfiteris p̄cipiat. q̄ deficiēte nō est cōfessio
se⁹ de pc̄oꝝ vēiali. Septimo h̄ discretionē pec
cat ḡnaliter solū sp̄ctore fateri: nec in speciali
ex p̄m̄do. pura di. Ego sūz magn⁹ pc̄oꝝ: pecca
ui in oīb̄ capitolib⁹ pc̄is: vel h̄ oia dei p̄cepta
fecit z hm̄i. Nā h̄ nō sufficit h̄ opoz̄ p̄ficeri de
singlis mortalib⁹ in specie⁹ sp̄lissima z sin
gula iuxta guiltatē p̄derā. vt lat⁹ p̄tebit ser.
xxij. H Octauo h̄ libent̄ p̄fiteri peccat eoacte
z nō alīz h̄fiteri volēdo. vt de h̄ ser. p̄ce. X. patuit
Nono h̄ Vecūdationē peccat q̄s nō p̄ seip̄m̄: h̄
p̄ alīz v̄l p̄ seip̄m̄ cōfessiōz faciendo. p̄ rubore vi
tādo Lōrra tales Aug. di. Per vos peccastis p̄
vos crubescat̄. Crubescetia em̄ maxima pars
ē satisfaciōis. Dēcio h̄ iregritatē peccat q̄s cō
fessionē diuidēdo. I. astq̄ p̄tā vñl alia alīz cōfice
do qd̄ ē mortale z tenet̄ itare totū. E Undeci
mo h̄ secretū peccat q̄s p̄tā zfessa reuelādo. qd̄
ē mortale. qz h̄ caritatē perdit z infamat seip̄m̄.
Deniq̄z alīq̄ icaute publicat̄ p̄niam sibi i zfessi
one iniūctā p̄ quā denorant̄ d̄ pc̄o ꝑui. z tales
peccat̄ etiā ꝑuit̄. qz Aug. xii. q. j. c. Uolo. dt. Duo
sūt nob̄ necāria: cōscia z fama. Lrudelis ē q̄ fas
mā neglit̄. p̄terea p̄bf̄ reuelās cōfessiōz peccat
sup̄ oia guissime. Duodecio h̄ lachrymabilita
tē peccat̄ int̄nas lachrymas cōrtiōis v̄l attri
tios nō curādo v̄l rēspūedo. Lachryme aut̄ ex
tiores n̄ sūt necāria: h̄ de bñ ec z p̄z. S. d. Xtritōe
Tredēcio h̄ acceleratiōz peccat numis tardādo
z plēti in casu morti cōfiteri nolēdo ē dānable.
Quarto decio h̄ fortitudinē peccat q̄s h̄cūdī
cedēdo z nō cōfitedo. Dēcio q̄nto h̄ accusatōz
sui peccat alterū ifamādo z in crimine noīando
qd̄ ē h̄ caritatē iō mortale. Decimosextro h̄ vñl
mū peccat q̄s in licet̄ z rōnabilitib⁹ p̄cep̄. Zfessō
ris nō obedēdo qd̄ ē mortale fm Scotū. H̄ec
breuerit̄ tacta hic sufficiāt̄. qz latius de plēsq̄
istōrū agemus in sequentib⁹.

F Lirca tertii de reuelatōis exēplo amore
brevitatis sufficiat ponere h̄ vñl exēplū. qd̄ s̄ci
bit̄ in spe. exē. di. ir. ca. celvij. Quidā inq̄z fili⁹ p̄
suo p̄cīa an̄ defūcto. xxij. anis q̄tūdī sp̄cialitē
orauit. Lui rādē p̄ appuis dīces se in magnis
penis fore: quē fili⁹ interrogauit. z ille rñdit se nō
ec dānat̄ h̄ i purgatorio a q̄ nō posset liberari
dōec satifaccerit v̄bz ad q̄drat̄ nouissimū. Ad
quē fili⁹ ait. Tot anis p̄ te orauit cur nō p̄sunt
tibi orōes mēc. Rñdit p̄. qz sp̄ p̄tā v̄bz ip̄co
mortali fuisti. Lui fili⁹. Quō h̄: cū singlis anis
cōfessus cōicaui. Rñdit p̄. qz idigne sp̄ cōicasti
qz cōritio tua z cōfessio nō fuit v̄a. Tū qz non
ex caritate p̄cessit. h̄ ex cōsuetudinē v̄l. p̄vita cō
siderat̄. h̄ ex p̄ficiō dupli. C

fusione. Tū qz distulisti aliquid vslqz ad ultimā se-
primanā qdрагe sine t sic de aliis cōdictōibz p/
dictis intelligēdu. Tū qz in nllō te emēdere p/o
suffici. Jō tibi d^e nullū pectm indulxit rāto tge.
Bd hec fili⁹ ille cōpūct⁹ veqz cōtrīt⁹ t p oia rite
pfect⁹: valetates mōi spreuit: t tot⁹ deo fuien⁹: p
pice oravit: t in brevi illū de purgatorio libauit
Hec ibi. Rogem⁹ xp̄m. xc.

Feria sexta post dñicā tertiaz Sermo vicesis
missieptim⁹ de cōfessionis precepto diuina le-
ge t naturali obligāte.

Piritus est de
us: t eos q adorāte n̄ in spū t vita
te oportet adorare Jobis.iii. t in
euāgelio bodier. Verba sunt salua-
tis n̄i quibz docz nos ad p̄cipua duo Prio
quidē vt spūales cē studeam⁹: et sic deo nos in
spū cōformem⁹ pure t sc̄e viuēdo: t carnis de-
sideria n̄ sequēdo. vñ Ro. viii. Fes spūi debi-
tore sum⁹ n̄o carni vt fm carnē viuā⁹. Quicū/
qz em spū dei aguntur hi filij dei sunt. Propreca
xp̄s di. Spūs e d^e. qz di. fm q exponit Orig.
Et vos debet⁹ esse spūales vt ageli mūdi t deo
cōformes. Sc̄o docet xp̄us vti oibz t p̄cipue
in pfectiōne vaces sum⁹ t sic deū in vitate xp̄iana
adore⁹ vt oportet. Jō theophil⁹ sup hec vba et
Orig. di. Qz enī d^e spūs ē spūales adoratores
qz t vicinas spūales ac oblatiōes diligat. Et
qz vitas ē d^e ḡ veros orātes t cōfiteres req̄rit.
Ex qbz p̄z q d^e diligit sacrificiū cordis vere
qz t fidei. amor⁹ qz diuini ac deuotiois arqz
t pfectiōne p̄cōp. p̄z i euāge. Un̄ de sacra cō/
fessiō p̄ter p̄dicta tria adhuc mysteria declare⁹

Primi de legi naturali indictōevl coartatōe
Secūdū de legis diuinalis iniunctiōe.
Tertiū de legis euāgelialis p̄ceptōe.
Ecclis patet vnde ora t instituta est cōfessiō.
H Lirca p̄mū de indictiōe pfectiōis p̄ legē
nātē qrit⁹. v̄z lex nature a p̄ncipio mūdi oblū/
gauit hoices ad p̄cōp. pfectiōne sub nēcitate sa/
lue. Ad qd fm theologos ponit p̄ clōne: q a
p̄ncipio mūdi etiā i lege nātali nūqz qz poruit
bse remissionē p̄cī nisi pfectiōe saltē mētali. De
claraz fm tres doc. s̄l colligēdo. s. Bona. t Ale-
ran. i. iii. pte. t Rich. in. iii. Nā Bona. lucidei
iii. dis. xvij. dclarat sic q pfectiō p̄cōp. ē duplex.
s̄l mētali t vocal. Lōfessiō mētalis ē recognitō
p̄cī t offēcī dī. t hec ē de dictamie leḡ nature in
spāli. Nā cogscere culpā ē d dictamie nātē hūa-
ne p̄ sebz q̄ cōnal. Sz cogscere offensā dī ē de
dictamie nātē adiutare aliquid mō p̄ fidē. Qūo autē
scit bd offēdissē deū quē nō vider nūl p̄ fidē hoc
cogscat. Lū ḡ deū cogscit bd p̄ p̄uaricationē in/
bonorasse nātē dictat q ab ipo dō mificordia
est hūl̄r petēda. t b nūqz ē nisi recogscat culpa
Vocal qz pfectiō p̄t fieri dupl̄. Uno mō do.

Alio mō boī. Vocalr cōfiteri bo nō dictauit na-
tura simpl̄r: s̄ in casu qn̄ dō exegit. Siē exēpli
grā qn̄ exegit ab adā t a cayn. Gen. iiij. di. Adā
vbi es. Ubi glo. dt. Verba sūrvocāt⁹ t ad p̄niaz
ac cōfessione inducētis. Itē Gen. iiiij. Dicit dñs
ad cayn vbi ē abel frat̄ tu⁹. De qbz de pe. dis. s. c.
Uolūsēt. Sz Deniqz scribūt q nemine sine con-
fessiōe a p̄cō mūdi ab ip̄i hūani gñis p̄nci/
pio inq̄t sumā⁹ exordiū. seq̄t. p̄cō trāgressiōis
p̄mi parētes corrupti a deo sūt req̄stī de culpa
vt̄ sitēdo blerēt. Layn qz de culpa fratriadij re-
q̄stī pectm supb̄ pfectiōi noluit: s̄l medacīt deū
fallere conat⁹ di. Nūqd custos fr̄is mei sū ego.
Jō indign⁹ vēia iudicat⁹ ē. Significat ḡ eos q
pectm nō pfecten⁹. mificordia dei nō merent̄. Nec
ibi in nātia breuiata. t sieptz. Sz vocalr cōfiteri
boī nō erat nece i lege nātē fm Alex. s. eo q dō
nōdū erat fact⁹ boī. Tū Bona. dīc q̄ vocalr cō/
fiteri boī līz n̄ dicat nātē in spāli: sic dictat in
spāli honorare parētes: vēitēn̄ dictat in gñali.
Dictat ei oibz mōis fēciliari optere dō qbz ipē
statuit. Jōqz nātē dictat q̄ si dō arbitriū p̄stitu-
eret int̄ se t p̄cōrē q̄ ip̄i ēēt culpa reuelāda. vēta
dictat i gñali. Un̄ lex nātē idictr̄ nos ad p̄fitēdū
obligādo a p̄ncipio t arbitrio a deo cōstituto. i.
sacerdori. Ad hec er dīc Rich. s. exēplū. Si qz
bz vuln⁹ in corpe p̄cē in hōesta: nātē cōpellit
on̄dat illō medico cā medēdi: s̄l de b̄ secundet
nimis. sica fortiori vulnera aie turpia sunt i cō/
fessiōe vā medico spūali. i. sācdoci manifestāda
Boccī. i. de p̄sol. Si opa medicat̄ expēctas o/
portz v vuln⁹ detegas. O ḡ boī q̄ n̄ vis cōfiteri
ecce natura tua cōtra te clamat ad dānationē.

H Lirca sc̄o de diuino iure qrit⁹. v̄z pfectiō
sit de iure diuino vēis legis iniūcta. R̄ndēt fm
Sco. i. iii. di. xvij. q. vnica. q̄ sic. t probat rōne
tripl̄i fm doc.

Primo rōne p̄cepti diuine dilectiōis.

Secūdū rōne legalis p̄figuratōis.

Tertiū rōne scripture multiplicis.

Prio fm Sco. sic. qz qlibz tenet̄ diuino iure re/
cupare grāz dī p̄dita p̄ viā faciliōe t certiore. t
b̄ ex p̄cepto diuino q̄ dr̄. Diliges dñm deū tuū.
Blicēm vīd̄ rēnere deū t p̄priā salutē. Sz b̄ nō
p̄t fieri cert⁹ t facili⁹ nisi p̄ pfectiōz. ḡ qlibz te/
net ad pfectiōe. Sz di. Quo p̄baž q̄ hec via sc̄z
pfectiōis sit sūme faciliōe t certior ad recuperā/
dā grāz. R̄ndēt q̄ p̄bat fm eūdē Sco. sic qz at/
trit⁹ pfect̄ qz̄uis nō habeat actū talē. s. p̄tēdōis
q̄ suscipiat ad meritū d̄ zgruo tñ bñs volūtate
suscipiēdī sacramētū eccliez sine obice p̄cī mor/
tal' acuāl'r sibi factōv'l i volūtate iherēt recipit
nō ex merito s̄l ex pacto diuino effectū illū sacri i
vltō instātī plarōis in q̄ ēvis bñl̄r sacri. t sic pa/
rū attrit⁹ attritōe q̄ n̄ meret remissionē p̄cī si cō/
fiteri sine obice p̄cī recipit grāz pñialē. t remissi/
onē p̄cī nō ex merito vt dītī. qz n̄ erat s̄l ex pacto
di assūtēt̄ sac̄o suo ad effectū illū h̄tute clauis

Sabbato post dominicā. III. quadra.

alioqñ n̄ apperet quō sac̄m pñcē cēt sc̄da tabula fin. Hiero. si nūq; p ipm ve sac̄m ē posset recuperari secūda grā amissa s; tñ p attritionē dis/positiuā t̄ p̄ficioz cōpletuā. Ista poit Sco. in iiii. dis. xiiij. q. viii. t̄ hoc idē tenet sc̄tuā Tho. in iiii. qdli. q. x. t̄ H̄ericū de Ban. i qdli. q. xxxij.

I Ex isti p̄z q̄ nō ē alia via facilior ad inuenientiū gr̄az dei q̄ p̄ confessionē q̄ īfessiōē n̄ req̄rit aliō nūl q̄ bō nō p̄oat obice gr̄e qđ est m̄ltō min⁹ q̄ b̄e attritoz q̄ p̄ modū meriti d̄ cōgruo sufficiat ad iustificatioz. Itē nō est ērvia certior: q̄ maḡ p̄ot bō cē cert⁹ q̄ n̄ p̄oat obice. s. actua/lis peccatio q̄ p̄ b̄eattritoz. t̄ sic p̄z. Sc̄do. p̄baſ q̄ cōfessio sit diuina lege p̄cepta rōne p̄figu/ratiois i lege. vbi sacerdori facienda cōfessio t̄ sa/cramētāl ē p̄figurata i b̄ q̄ sac̄dotiū data erat p̄cas discernēdi iter leprā t̄ nō leprā. t̄ in sacrifi/cis p̄ p̄cas offerēdis p̄ sacerdotes. t̄ sic ope cō/sitebāt p̄t̄ sua hoies. Tertio p̄baſ rōne scri/pture ml̄tiplicē. q̄ oīs sc̄ptura rā leḡ. q̄ p̄baſ t̄ lib̄. oīs sc̄ptaliū restat q̄ tenent̄ hoies cōfiteri/pz intueti. t̄ vide ser. xx. Si q̄ras. Lur ḡ nō est exp̄sle iſtituta p̄fessio sacrālis in vēti lege: s; tñ mo i figura. R̄ndet Bona. q̄ q̄ cōfessiōē opor/tuit iſtitui. p̄p̄ manifestatioñē p̄cti t̄ p̄p̄ reconciliatioñē facienda dō t̄ ecclie p̄ arbitriū t̄ iudicē me/diatorē. s. iſtitutuā inf̄ deū t̄ hoies vt possit appo/nere manū i vtrūq; s. deū ad misericordiā iclinā/do: t̄ p̄tā hois redarguedo. Tal arbit̄ aut̄ nō potuit cē q̄usq; d̄ fact̄ ē bō q̄ sol̄ potuit satisfa/ciēdo p̄lāguinē deū recōciliare p̄ctozi: t̄ autorizat̄ ab oluēdi v̄tute sue passiois cōcedere sacer/dorib;. Jō i sola lege noua p̄fessio sacrālis exp̄ se debuit iſtitui per xp̄m deū.

R *Lirca tertiu de p̄cepto leḡ euāgelice ad cō/fidēu q̄rit. vbi t̄ qñ xp̄s dñs i euāgelio p̄cepit bōib; facere p̄fessiōē d̄ p̄cto. t̄ fz̄ oīs theologos maric Rich. i. iiii. di. xvij. r̄ndet q̄ xp̄s dñs hoc p̄cepit ipliētē t̄ explicite. Nā ipliētē i figura p̄cepit cū dixit leproso mūdarō. Mat. viij. Vlade ondē te sacerdorib;. Sz̄ explicite sine figura p̄cepit q̄n discipul̄ dedit p̄t̄ iudicādi cōscie. Nā petro dixit Mat. xvi. Tibi dabo claves regni celoz: qdciq; sol. t̄c. Et tādē p̄p̄ resurrectioz oībus exp̄sse d̄dit bāc p̄tāc. Job. xxij. di. Accipite sp̄m̄scim̄ q̄ru remise. p̄ctā. t̄c. Sz̄ sacerdotes nō p̄nt remittere nisi cōfiterib; sibi. ḡ p̄fessio p̄cipit. Nimi⁹ papa ē successor petri. cpi aut̄ sūt succel/sores apl̄. Leti vo sacerdotes sūt successores lirh. discipulorū. Sz̄ Sco. t̄ Rich. t̄ alios. Et h̄ idē habet in d̄cret. xxi. di. c. In nouo. t̄ plurib; Proiū ecclia sac̄i canōib; p̄cepit oīb; fidelib; facere cōfessiōez. de q̄. s. ecclie p̄cepto patebit ser. xxi. T. Sz̄ di. Amb. de pe. di. i. circa p̄cipiū d. q̄ petr̄ doluit t̄ fletuit. q̄ errauit vt bō. nō inuenit aut̄ qđ dixerit glo. i. si p̄fess⁹ ē v̄l cui p̄fiteret cā oīs a fide p̄cessisset. Nec ibi. R̄ndet Rich. s. q̄ m̄ltā sūt facta q̄ n̄ sūt sc̄pta. Un̄ fr̄ B̄nge. di. c.*

nō cē credēdu q̄ apl̄ t̄ ecclia t̄ ale iugū p̄culosū hoib; ipso uisit̄t nūl xp̄s v̄bal apl̄s b̄ p̄cepiss̄ ḡ t̄c. Un̄ exēplū legit̄ i cronicā mioz. q̄ p̄li⁹ q̄ dā clerico p̄fica sc̄ia p̄clar⁹: s; lubrie ifirmitatē iſcurrit: a lochis monit⁹ vt p̄fiteret v̄ocatū p̄fesso rē frēz minorē repulit vt despat⁹. vñ fr̄ iste p̄ illo oravit. Et ecce ifirm⁹ vidit iuxta lectū aptū p̄teū de q̄ ascēdebat draco ingēs ore agro spirās flāmā sulphureā volēs ifirmū deuorare. Tunc ille timore p̄cussus ocul̄ in celū levat̄ vidit iſtū veluti cruci affixū i acre. s. lāguine fūdētē: ac p̄dictū frēz vidit ad pedes xp̄i orat̄e vt ifirmo miſerit. At iſt⁹. Lōfiteaf t̄ nō negabō veniā (vt in euāgelio. s. p̄cepi et p̄mis). Ille ḡ ad se reuersus mor. p̄ dico frēmūt̄: t̄ plene p̄fess⁹ ē. candē dei nutu qualuit z ordinē minor p̄trauit t̄ sc̄e virit. O ḡ carissimi p̄fitemi ut a crucifixo dēt̄ ḡa et venia. Amē.

Sabbato post dñicam tertia Sermōvicesis muloctau⁹ sc̄dēz de cōfessore eligendo. p̄p̄io sacer/dote t̄ p̄ctoū inquisitio.

Fit ei Jesus

D necego te cōdēnabo: vade t̄ iā am/p̄li⁹ nōl peccare Job. viij. cii cuā. bo dier. Siē Aug. dt. dñs iſt⁹ vo/les ondēre q̄ venit p̄ctoēs penitētes saluare: n̄ dēnare. Jō ml̄teri quā i adulēto dēphensā ad duxerāt iudei ad ipm dixit hec v̄ba. Nec ego te dēnabo: vade t̄ apl̄ nōl peccare. Quib; ver/bis p̄mo p̄futauit iudeorū malignitatē v̄olētū eū capē i fmōe vt accusarēt si diceret cā nō lapidāt̄ debere q̄ legē moyli tā q̄ legis trāgelloz̄. Siāt diceret cā lapidāt̄ debere t̄ dicere q̄ suā p̄dicationē d̄ pierate ac misericordia. Sed xp̄s dñs ondēt̄ scriben. i era q̄ illi cēt̄ maiores p̄ctoēs t̄ iōepti ad leḡ pena p̄ctis. Sc̄do bis verb do/cuit i mysterio etiā cōfessores q̄ ip̄i iponāt̄ peni/tētā fz̄ d̄ctioz p̄ctōz t̄ p̄cti t̄ talē p̄t̄ misericordiāmūgē eurēt̄ q̄ caueat̄ culpa de cēto. q̄ p̄mētē p̄ctō: ē nimis exasperat̄ crudeli t̄ idicēta p̄nīavt̄ dt. Chrys. xvij. q. viij. c. Alligāt. Itē cōfiteres docet etiā xp̄s oī studio conari apl̄ couere vt p̄z i themate t̄ euāgē. Exq̄ ḡ i verb̄ his mysti/ce docet cōfessor t̄ cōfites. Idcirco de cōfiterē et cōfessore s̄l̄ triā mysteria d̄clarabim̄ i b̄ fmōc.

Primiū de eligēdo idoneo confessore.

Secūdu de req̄redō p̄p̄io sacerdote.

Tertiū de inq̄redō p̄ctō a cōfiterē p̄ctō.

M Lirca p̄mū de eligēdo idoneo cōfessore q̄lē debeat vñusq; sibi cōfessore eligere p̄ salu/te. Ad qđ r̄ndet cōf fm doct. q̄ qlib; cōfites d̄ grere sibi t̄ eligere sacerdōtē talē p̄ cōfessore qui p̄cipue tres conditōes v̄det̄ habere.

Prima est cōscientie v̄l vite sc̄itas.

Sc̄da cōditio est sc̄iterie claritas.

Tertia ē absoluūdōis conferēde p̄cas.

Prius inquit i confessore requebit vice vel conscientia scitias vel honestas. vñ Aug. de pe. di. i. c. Qui peccat. v. fi. vi. Qui vult sacerdoti meliori quam per confessorem. Et. i. di. vi. c. Qui vult idem Aug. di. Sacerdos cui offeret pectorum in illo coram sic iudicatur quod in alio iudicatur. Judicatur enim alius de eo de quod ipse est iudicatus seipsum condonat. hec Aug. Et idem pba rōne. qz fm Bona. i. iij. di. xii. et cocor. durā. Ray. ac Tho. sug. iij. Quicunqz sacerdos in mortaliter existens absolucionem peccatorum vel exercitioz alie ordinis operatur mortaliter peccatum nisi prius peniteat in sua mortali culpa. qz confessor non debet esse in mortaliter. Sz qd de illo quod confiteretur tali confessori quem sciret esse in pectoro mortaliter. Rendet fz doc. papue fra. Ange. qz ad id si sciret inducit illum mortaliter peccatum. Et i o si p. h. e. alius confessor debet aliter confiteri. si autem patitur est ille audire confessiones: et ipse sacerdos non est notorius nec exercitatus vel pectorum et humeris. calibz confiteri: placuisse cu alius hic non possit. Laueat qz qz confiteri volunt ne fiat confessor iudicatus curiosus his sufficiat eis quod non videtur exponere illis malitia. Ad hec excepit h. i. euāg. bodier. vbi ipsi iudicis dicitur. Qui sine pectoro evit pectorum in causa lapidem mittat. Quo dicitur ut Aug. vbi s. c. Qui vult. dt. qz qz vult alios corrigerem pectorum de seminare. Iohannes B. i. q. i. ca. Nece est inquit multa sit manu quod diluere sordes curat ne tacta inquietur. N. Scdō dī qrere qz confiteretur hinc sufficietur scia. ne libi accidat incidere in foueā. Nam testi expo. Mat. xv. Lee. si cecos ducatur pectorum ab eo in foueā caduntur. sicut i. p. positio. Sz qzta sciam debeat hinc confessor necario. Rendet fm. s. Bona. in iij. di. xvij. et eliat ex c. Illi sacerdotū. di. xxvij. ut pectorum Ange. b. tenet qz quis diversa super hoc dicta sunt a diversis. Et dicendum. qz confessor tenet hinc saltē ad minima scia. tāta qz sciat discernere in pectoris cōibz qd veniale et qd mortale sit. et qz sciat ad qz pectoris sua pectoris se potest extendere. Rō qz alia pectoris mortaliter: alia p. v. etiā pectorum est iponēda. Et si pectorum extenderet ad aliquod pectoris genitum ad qd non possit absoluēti. periculum ait est sibi et confiteri. Unū hoies qz b. cogitū debet consilere discretos et sacerdicos. denique confessor non tenet de singulari qz in confessione audiuit determinare si sunt mortalia vel non. et marie non debet asserrere mortale id de qd non est certus ne iniuriae laquos aliter: sz sufficit scire qz sunt mortalia illa de qz est clavis confiteri: non autem de qz. survarie opiniores. Unū optimū est confessori ut salte sciat dubitare super in qz non est certus scire. gisse decisionem. et de nouo studere vel pectoris consilere. vel si non potest salte confiteri dicat qz pectoris consilium. nec absolvat quantum sua autoritas se extendet. beci Angelica. O Sz qd si qz confiteretur sacerdoti ignaro. Rendet fm. Anch. Florē. qz dumō talis confessor non sit nimis iperit excusatram confessorum qz ipse confiteretur in tribi casibz. Primus qz pectorum mortis iminet confiteri: nec aliis confessor possit huius. tunc qz sacerdos potest et debet audire. p. efficaciam sancti nec puer. Scdō est qz confiteris est sufficiens

pitus: ita quod doceat confessor. Tertius quoniam confitens spiritualiter vivit et crebro confiteretur quod non consuevit hic nisi veitaria. als propter hos casus mortaliter peccat utrumque piculo ait exponendo seipsum et aliū. Eccl. iij. Qui amat piculum pibit illo. Tertio debet querere quod confessor tale quod habeat sciam absoluendi pectoris. iste est prius sacerdos. de quo in sequenti.

P. Circa secundum de p. p. sacerdote qz. vtrum quilibet teneat soli p. p. sacerdoti confiteri. Rendet confiteretur oes doc. theologos et canonistas. quod loquendo de confessione putet sacerdalis et de pcepto iuris diuinis et ecclesie facienda est. p. p. sacerdoti soli. ut p. p. de pe. et re. ca. Dis. Nisi in certis casibz fz Tho. in iij. dis. xvij. Primus si talis sacerdos est excommunicatus vel hereticus aut schismaticus et humeris. Scdō si solli citaret ad malum illum quod ei confiteretur. Tertius si p. p. habilitate videtur quod sit p. n. ad reuelandum confessionem. Quartus si p. c. de qz qz confiteretur de commissione sit illum. In his et similibz in qz p. p. habilitate timeret confiteris ex confessione piculum sibi vel sacerdoti iminere. non debet confiteri licet et p. n. dat. s. licet et recurrere potest ad superiorum licentia. vel confiteretur aliter si non potest recurrere vel mittere recte. Nec in h. transgredit pceptum ecclie. quod pceptum iuris non se extendet ultravel et caritate. O Sz qz dis. cap. p. p. sacerdos. Rendet fm Rich. in. iij. dis. xvij. et cor. theologos et cano. et summa Angelica. Prio papa est p. p. sacerdos in toto mundo. Scdō legat in toto sua principia. Tertio p. n. i. d. putatus ab eisdem. Quarto archieps vel ep. i. sua diocesi. Quiro eo p. vicarii generalis ep. Secundo parochialis p. b. in sua parochia. Septimo oes hinc licet ab aliquo predicatorum. Octavo ex p. u. legibus et indulgentiis fratribus mores et predicatorum. Nonno ex coicecessione iuris sunt multa de qz habebit illum. id breuitatis amore perfracto. Sic etiam in articulo mortis qz sacerdos qn non potest p. p. habere potest absoluere et sic p. p. sacerdos illi. p. p. xvij. q. vj. Si p. b. et c. se. Itaque qz confiteretur alicui predicatorum p. p. confiteretur.

R. Circa etiū de inqredito a confiterete de pectoris commisso. Notandum quod b. et valde necanum ut confessor diligenter inqrat et interrogat confiteretur: tamen discrete mente in particulari de carnalibus credo p. c. confiteretur ad confitentem quod an nesciuit. Questio namqz v. lat. An hoc quod sic confiteretur et rendet sacerdoti ad interrogata satisfaciatur pcepto de confessione. Et rendet Rodo. qz sic qz ad ea de qz interrogatur. Itē similiter satisfaciatur qz rogat confiteretur quod eum interrogat ut sic sciat plenius confiteri. Verutem si talis dimitteret confiteri potest qz ore p. p. confiteretur suum p. c. taliter est dannabilis quod de superbia et hypocrisia puenit. de pe. dis. v. c. j. p. Aug. qz qd est p. c. mortale. Unū prudens confessor qn b. p. p. faciat illum rectificare conscientiam et dolere de fali i. dispositio. heci Angelica. Pro in Aug. de pe. di. vi. Qui vult. dt. Sacerdos diligens inquisitor et subtilis investigator sapienter et quod astute interrogat a pectoris quod forsitan ignorat vel exercecūdria velit occultare. hec et plura ibidem. Pro

Dominica III. quadra.

finali ḡ. Et cœplū legif q̄ qdā habuit dubitatores
de fide eucharisticæ et sic incarnatiois diuine ex
vgine. Lōfessus ē aut̄ cuidā sacerdoti. s̄i sacer
dos negligēs sine inquisitōe et doctrīa ēndem
tributāre reliqt. Mortu⁹ est hō ille ⁊ post mortē
eidē sacerdoti ēribiliter appuit di. O maledicre
cōfessoz tu me p̄didisti. Ue mibi ⁊ ve qz dānat⁹
sū. Si me docuisses diligēnē ego saluat⁹ fuisse
in t̄a fide. ⁊ voluit inficere sacerdotē di. Uere
te statū occiderē si pmitterer. La xpo ⁊ v̄ḡie ma/
ria. Et sacerdos vix euasit p̄niam egit. b̄ iō for
te. qz bt̄v̄gini fuijerat ⁊ sibi supplicauit Illaqz
nia dānata cū magno strepitu ⁊ clamore disces
sit. Rogem⁹ ergo xp̄m. zc.

Dñica q̄ta quadragesime in mane Sermo
xri sc̄ de obligacōe cōfessiois & aliquā excusa/
tione p̄ impotētia.

Huit iesus trås

a mare galilee qd est tyberiadis z seq
baſe cu mltitudo magna Job. vi. et i
euāgelio hoc dier. Dns iel^o in h euangelio docet
nos ad pniam plib mysterij. Primo qdē i h
q abij trās mare galilee et sic noiaſ a puincia
galilee circuacēt, z tyberiadis dꝫ ppter citatē
adiacēt, vt dꝫ Alchuin^o q tyberiadis appellata
fuit eo q i honorē Tyberj cesar erat edificata.
Et mare h fm Bedā ē lac^o magn^o longitudis
xiiii. miliariū. Qz xp̄s dñs dꝫ abijsse ylra h
mare cu discipul^z magna mltitudine sequen^z.
voluit docere q xp̄m dñs seqmūr p amaritudi
nēpniet aq̄s lachrymaz si volumus ad celeste
zuiuū vbi q xp̄m iplebimur satierate oīm bo
noꝫ puenire. Joꝫ p trālitū bul^o mar^o zuiuū
h saturat^z pſtit. Scđo docet i h q qnq̄s pa
nes ordeaccos z pſces duos mltiplicado. Un
dꝫ. Accepit Iesuſ panes z cū grās egis^z distri
buit discubētib. Et h pōt poni p alio themate
fmōis. Numq̄ qri pōt qre xp̄s mltiplicado pa
nes n̄ mirauit substata vt fieret triticei sapidi
cu cent ordeacci ilipidi. Rñdcē fm Lbry. ne vi
dereſ defuire gule. Et etiā vt doceret q i pnti vi
ta amara pnia debēt aias nr̄as cibare cu pſce.
id ē passiōe xp̄i recordan. q. s. xp̄s tāq̄ pſc assa
tus fuit i veru ligneo cruc: rotō ſagie z huori
bus naſalib effusis areſfac^z z sic cibati ſatiaſi
mur a xpo dulcedie ſolatōis celeſtis. Ps. fm
multitudine dolor meoz. s. pnialū ſolatiōes
tue leti. a. m. Nā ſic pācs iſti fm Alb. m̄g. erant
optimi no ſimplr. ſz i ſpē pnā ſordeaccor. z ſic
qdāmō amari: tn dulcorē ſapori accipiebant a
pſc pinguedie. ſic pnia amara ſapici xp̄i passi
onis dulci meozia. z deſtis ſide cuāge. Itaq̄
d pnial ſeffiōe quā docet xp̄s plib mysterij
euāgelicis tria mysteria notem^z p hoc fmone.

Primum de confessionis obligatioe.
Secundum de obligatioe huius excusatioe.
Tertium de verecundatioe supatatioe.

S Circa pmū dicitur obligeate qui res ver orum hoies huius modi obligeantgualite sub necessitate salutis profiteri pecta sua sacerdoti. Let cum omnis prec*t*ores teneantpenitentia et confessio est principalissima qui sunt. confessio est de iure diuino. qui quoniam obligatur omnis. Et beati etia in heuagelio videlicet mystice ipsa illius uas cum tunc orde aeo*p*ane omnis non soli bo*n*os pauithz etia incredulos qui erant*in* multitudine illa. Sed et qui eis vinum bibere nondedit cum illud creare potuit ver lex ac murare sic in nuptijs fecit. Render alij dicitur qui tu proptere ebrietate viradam in cara multitudine. cum proptere facilius prenius mysteriij. qui ve dicit. **Dicitur**. Unum letificare cor hoies. et sic cara multitudine feci*s* dissolutoc*s* leticie et cant*r* et beamo*s*; qui habiat statu*m* prenius lachrymabilis. cum etia qui vinum preseru*m* in copia super*m* lingua*lo*q*ua* a lo*q*la recta sp*edite*. et hoc est prenius mysteriij. qui dicitur lo*q*la recte. habet in confessio*n*e prec*t*orij. qui tempo*r*. Sed qui ad questionem respondet fm Bona. et Rich. in i*lli*j. d*icitur*. xvij. alijs qui sil colligenth. qui dupl*ic* obligath hoies ad confessionem. Uno mono ex lege*istituto* parmaria beati diuina*z*. sic omnis hoies ea si*deles* qui et ifideles regulariter tenenth ad confessio*n*e facienda sacerdoti xpiano. ita qui non co*stitut* pet*m* mortale promissu*m* ta an*baptismu*m** qui proptere*si* habet*co*pi*a* confessio*n* et pet*m* memoria*z* lo*q*la ad predictu*m* o*mn*ino dicitur dicitur. Et probat qui noluit profiteri sp*ole* pregn*an*a in inferno habebit. Respondet. qui profiteri sacerdoti est prece protu*m* dei et xp*ii* i*scu*li filij dei ve*dictu*m** es*er*. xvij. et i*so* omnis obligath. qui dicitur qui habet plenitudinem paris v*ni*uersal*is* sup*o*mnis ho*is* preceptu*m* v*ni*uer*sal**is* dicitur. qui omnis ta*fideles* qui ifideles tenenth profiteri. **L** Se*c*undo mono obligath hoies ad confessionem er*istituto* eccl*astic*a. beati ex precepto eccl*ie* in gnali c*onsilio*. Pre*cep*tit na*q* gnale*z* s*il*liu*m* sic eccl*ie* extra dicitur prec*t*. et re*c*. o*mnis. sic. Dis v*ni*rus*q* set*h* fid*el* post*q* ad an*os* discretio*n*is preuenit*o*ua sua sol*p*ot*ia* salte*se* in an*o* fidel*is* profite*at* pros*ec*to*r* sacerdoti*z* in i*nt*er*ca*s*ib*i p*ri*ma*z*. p*ri*vir*o* stude*at* ad*pl*iere*z* sus*cep*ties*z* re*uer*entes*z* ad min*im* in pascha eucharistie sac*ri*mi*z*. nisi forte dicitur propter sacerdot*z* s*il*lio ob*aliq*ua r*onabile* e*z* ad ipsa*m* ab beamo*s* precepto*m* durent*h* abstinentia*z*. Alioquin*z* viue*nt* ab ingressu*m* eccl*ie* arce*at* et mor*ies* xp*iana* care*at* sep*ulch*ra*z*. hec ibi. Et qui tempo*r* ad beati preceptu*m* eccl*ie* n*on* tenet*h* qui sac*ri*m baptis*mu*m** n*on* sus*cep*ter*z*. vt s*icut* pagani. Sed obliganth omnis qui baptis*mu*m** s*unt* ad confessionem salte*semel* in an*o* s*icut* b*eati xp*iani* s*unt* s*icut* mali*z* heretic*z*. Non v*ni*uer*sal**is* pon*it* preceptu*m* dicitur. Dis v*ni*rus*q* tempo*r*. Qui ac*de* o*mnis n*on* bil*is* excludit*h* ex*cep*tie*z* fm paris*z*. et propter et*ni*. d*icitur*. Si romao*vii*. Sed Dic*endo*. cu*m* glo*z*. Respondet. qui ve*Rich.* sed dicitur. vicario xp*ii* n*on* fuit primas directe*z* preceptu*m* eccl*ie* sup*o*llos qui baptis*mu*m** sac*ri*m no*n* sus*cep*ter*z* qui ei*sa*nu*m* qui trax*it* ad eccl*iam* militare*z*. I*o* infideles*z* pagani*z* nod*u* baptizati*z* n*on* obliganth precepto*m* eccl*ie* sed tim*or* precepto*m* i*ur* diuini*z* ad*confessio*n*is*. i*Lor. v.* Quid mihi dicitur bis qui for*z* s*unt*. i*extra eccl*ia*z* i*udi*care*z*. **L**y. qui dicitur primer ad me qui se*z* extra for*z* eccl*ie* Non eos dicitur for*z* s*icut* i*udi*cat*z* pecapl*is*. Precep*to****

pro aut ecclie et sedis apostolice oes baptisati obligantur eis ipsi perri diuina voce firmato. di. xii. Sic oes. quod baptisati boni et mali et heretici confiteri obligantur saltus semel in anno. quod ols pcpit ecclesia. Si ergo quis in papa possit dispelare obligatorum hominum relaxando alicui ne teneat pfiteri. Rendet Rich. s. et cocor. Tho. quod qntum ad clementiam puit obligat ex vi sacrae non potest papa cum aliquo dispelare. quod contra ius diuinum vel contra euangelium papa non potest dispelare. xxv. q. i. Sunt quodammodo. Unum non potest papa dispelare quod aliquis nullatenus teneat pfiteri. immo etiam ipse papa obligatur pfiteri iure diuino et euangelico. Sed quantum ad circuitu[m] statim pfiteris obligeatur ex proprio ecclie p[ro]tectori cum aliquo dispelare. s. ut possit diuini p[ro]fessio[n]es differre. puta ultra annu[m]. O ergo quanto picco stat quod non pfiteris duobus aut tribus aut pluribus annis. O pessimam xpianorum talium malitia. Ut ye talibus qui digni sunt damnatio et eterna.

Uerba scimus excusatione ab obligatione
huiusmodi quaeque, quae hoec potest excusari ne teneat in ca-
su? sicut huiusmodi. Ad quod notandum est quod per generali re-
gula tenet quod nemo obligatur ad impossibile. scilicet de
reatu. Impossibilium. Id est ab obligacione facien-
de? se fessis excusant aliquem ex impossibilitate rationa-
bili. Et isti sunt ser genebre homines.

Primo pueri nondum dolicapaces.

Secundo amentes & ratione carentes.

Zerco mutiloqui non potentes
Quarta idem res ceteras

Quinto sacerdote un habere nō valentia.

Seruo innocentes nullū p̄cū habentes.

Isti vero quibus modis excusentur et quibus non possunt que-
mur de singulis.

Primo iquā pueri nōdū dolicapaces ecclī-
sant. Jō i p̄ dicta d̄cretali notā addit̄. postq̄ ad
ānos discretiōis guenerunt r̄ē. S̄z q̄ sit iste an-
nus discretiōis glo. ibidē. r̄ sup c. i. d̄ delicii pue-
roz dic. q̄ puer r̄ puella septē annoꝝ dolicapa-
ces sūt. r̄ sic obligat̄. r̄ ad fessiōes p̄ p̄terē debet
iduca. Alij dicunt q̄ nō tenet nisi tpe q̄ sūt dolica
paces v̄ tenet Rich. r̄ Hostien. q̄ bmoi r̄ ep̄us
discretiōis cit̄ accelerat̄ i puerō uno q̄ in alio.
Jōq̄ b̄ obet aduertere p̄terē i illis. q̄ pire p̄nt.
Sic Exemplū bēm̄ in li. dyalogo. d̄ puerō qnq̄
ānoꝝ blasphemare deū que d̄mōes violēt rapue-
rūt. S̄z quō possit agnoscit̄ puer dolicapar
fore Nota fm̄ Scotiū. i. viii. di. xvii. r̄ cōiter doc.
q̄ qn̄ puer facit ista q̄ sequit̄ v̄l̄ aliqd̄ boꝝ. obli-
gat̄ fitteri r̄ iduci obet a pentib⁹ etiā cogēdo ad
fessiōes an̄ septēniū. Prio qn̄ puer interrogat̄ r̄
r̄m̄der ad interrogatiōes ordinaras ordinate ad. pro-
stū. vt exēpli grā. interrogādo qd̄ ē p̄mū qd̄ scđz
sz i digit̄ v̄l̄ i nūer̄ v̄l̄ i ludis. r̄ bmoi. v̄l̄ i glo-
bul̄ du ab eo auferunt̄ v̄l̄ dan̄ plures v̄l̄ paucio-
res si p̄cipit r̄ dolet fraudari. r̄ sic d̄ alijs. Scđo
qn̄ vadēs ad ecclīaz facit signa discretiōis r̄ de-
uotiois discoopīdo caput et bmoi. Tercio qn̄
verēndat̄ de malo alijs videntib⁹. Nō re dicit̄

Prouer.xx. Ex studijs suis agnoscat puer. Et sic p̄tēs q̄ p̄tēs debet pueros instruere et ad p̄ficiē dū iudicere etiā an septenū. si p̄ceperint eos forē dolicapaces. q̄r oēs tales obligat ad p̄fessiōnē al's mortal'r peccant. Q. si q̄s dicatales nō posse peccare i carnalib⁹ p̄tis. cogitet q̄ saltēm mēdachis. virtutib⁹ et hmoī plena ē etas pueris. iō tūti⁹ est p̄ficiē debere. Un etiā q̄uis Antho-
fio. pte.ii. ti. ix. viii. dicit. q̄ pueri i plurib⁹ nō habet vsuz rōnis nisi circa decē anos. ideoq̄ de neccitate n̄ obligat atea p̄ficiē sīc nec cōicare. tñ piū inq̄z et laudabile ē p̄dicare ut p̄tēs ut assue faciat p̄ficiē filios septenes et qnquenes. Nec ille

Sed amētes excusant a cōfessiōe. quia nec
mereri nec demereri possūt. sed sunt in statu sal-
uationis vel dānationis. p̄t erant quādo p̄di
derūt sensum & in eodem statu p̄seuerant. extra
de baptismo & eius effectu. c. maiores. obligan-
tur tamē tales ad cōfessionē quādo habent lu-
cida interualla. Tercio excusant mūti: quo
niā nō possunt loquēdo cōfiteri. Quarto idio-
ma ignorantes eadem ratione. X Sed de
veritq̄ Rich. supra dicit. q̄ nibilomin⁹ tenen-
tales cōfiteri signo vel nūtu eo modo quo pos-
sunt. xvij. q. vij. Qui recessunt. Sed di. Nunqđ
ignorantes idiomā tenen̄ cōfiteri p̄ interpretē-
vel p̄ scriptū. Rñdet fm Scotus in. iij. di. xvij.
& Richar. q̄ licet aliqui dixerint q̄ sic. tñ verius
dicendū est q̄ nō tenent cōfiteri nisi p̄ signū ve-
mūti. q̄ nullo iure nec diuino nec positivo est
cōstitutū ut quis per interpretē confiteatur. nec
videretur tutu plus arrare aliquē ad cōfessionē
q̄ artetur p̄ ipsa iura. Deniq̄ nec p̄ scriptum de-
bet cōfiteri. quia est contra rationē sacramēti
qd̄ requirit confessionē verbo oris. Ideo nullo
modo debet facere cōfessionē p̄ scriptū. sed suffi-
cit cōfiteri p̄ signū. Hec fm Scotum & in ange-
lica. Quinto excusant sacerdotē nō habentes
sed suffici deo cōfiteri. Unde si queratur An-
confessio facienda sit layco quando non posset
haberi sacerdos. Respondeat fm Scotum Ri-
char. Pe. & cōmuniter theor. i. iij. di. xvij. q̄ licet
magister & Aug. de pe. dist. j. Quē penitet. t alij
dixerint q̄ debet saltē in articulo mortis con-
fessio fieri layco absente sacerdote: tamen ves-
rius dicendū q̄ non requiritur de necessitate.
sed de congruo propter meritū humilitatis li-
cet cōfiteri layco solum in articulo mortis. ea-
men nō est necesse. Alias aut̄ non licet quia sine
utilitate proderet talis scipsum ei qui non pōt
absoluere. Serto excusant innocētes nulluz
peccatū habētes. Sed qm̄ Bonaventura dicit
q̄ vit possibile est fm statū viatoris ut aliquis
vnum diem vel septimanā transeat sine remor-
su venialis peti. & a fortiori q̄ trāseat anū ē pos-
sibile. Nec credi p̄t in aliq̄ b̄ donū fore nisi ī xpo
& ei⁹ m̄fē. iō vnlq̄sq̄ obet h̄re p̄scia; saltē de ve-
nialib⁹ & cōfiteri. Vel saltē fm Rich. tenet tales:

Dominica quarta quadragesime

ut satissimā p̄cepto ecclie se repr̄sentare sacerdo-
ti dicēn senō h̄c p̄ficiam p̄fici mortalis. O ergo
p̄t̄res ex pergiscimini et cōfitemini t̄c.

Lirca tertiu de sugarōe verecūdationis
Erq̄ dyabol⁹ nitr̄ mltos a cōfessiōe retrahere p̄
verecūdatoe; pudor; d̄ p̄t̄: maxime supbos;
hypocrytas; t̄ ml̄ier̄. idcirco b̄ op⁹ ē subiūge/
re qualr̄ q̄libet b̄ possit superare verecūdatois
tēprationē ut fortis currat ad cōfessionē. Et p̄ b̄
nota cōsideratiōes tres multū valere. **P**rima
diuinalis intuitiōis. Nā cōsiderare debes o tu
peccator q̄ intuitiōes celēs p̄t̄ tuū: de⁹ b̄n vi/
det et punit. iō cōfiteret et remittat. Amb.li.ij. de
pe.c.viiij. Quid verer̄ p̄ficeri p̄t̄ tua: nouit oia
de⁹. s̄ expectat vocē tuā v̄tib⁹ ignoscat. Erē/
plū ad id. q̄d narrat in gest⁹ roman⁹. Q̄ re/
qdā vidēs in suo regno multos fore malefacto/
res talē legē statuit ut saltē aliquo fieret misericor/
dia. q̄ vīc̄ q̄unq̄ morti iudicat̄ possit dicere
tres v̄tates tales ut nullus eis obijcere possit:
mortez illa vīce evaderet. Accidit aut̄ iter mltos
q̄ndā dēphēdi de latrocino. et morti ē ille adiu/
dicat̄. Ille aut̄ cogitās q̄r̄ oēs sc̄ret suā maliciā
am et iā deberet occidi: dixit tres v̄tates se fate/
ri. Prima dixit. A p̄ncipio sp̄ mal⁹ fui et mala fe/
ci. Rñdit iudex q̄ illuz nouerat. Terci⁹ dicas. iō
nūc mori iuste dēs. Sc̄da v̄tate ait. Mibi dis/
plicet valde q̄ i sta forma mori me oī. Rñde/
rūt oēs: credim⁹ b̄. Tercia v̄tate dixit. Si hac
vice euasero nūq̄ egō ad istū locū iudicet et for/
mā hui⁹ mortis voluntarie veniā. Oēs rñderūt
Credim⁹. Et sic liberat̄ ē ab illa morte iuxta de/
crem⁹ regis. Sic de⁹ statuit q̄ b̄ q̄ p̄fice p̄t̄ q̄
līcer nouit de⁹ iudex et ageli. et si cōdē p̄t̄m dispi/
cer et cauere de cēto. p̄ponit liberefa morte et̄na.

Sc̄da cōsideratio i iudicio finali p̄fusiōis
Un̄ Aug. de vītarōe infirmoz. ser.ii. d̄ic. Ne*cur* erubescis o b̄ cōfiteri q̄d facere nō erubui/
sti. Laut⁹ ē corā vno p̄fessore aliq̄ntulū rubo/
ris suscipe q̄ i die iudicij corā tot mltib⁹ hoīm
mūdi graui noratu erubescere. Necille. Et b̄ ta/
libo hoīb⁹ exēpluz sumam⁹ ex smia Amb.li.ij. de
apologia. q̄ i hora extremi iudicij oīs q̄ celavit
p̄t̄ sua clamabit dicens. Ue mibi ifsilia ve mibi
maledicto p̄t̄ri. latere cupiui et latere n̄ potui.
S̄ ecce in faciē meā nudant̄ oīs p̄t̄a mea corā
toto mūdo. ḡ ve mibi. O si p̄fessus fuissez nō cō/
fuderer nec dānerer. nūc aut̄ p̄fusus d̄ oīb̄eter/
nalī cruciaboz. **T**ertia cōsideratio cruci p̄t̄ et
passionis. Nā si tu o b̄ cogitas q̄ magna tibi
verecūdia ē cōfiteri p̄t̄. s̄ tua cōsidera q̄ntā eru/
bescetiā. p̄ te sustinuit manifeste xps dñs. quia
iter latrones crucifigi denudari cōfudi et vilipē/
di voluit. ḡ ei⁹ amore sustine tuaz erubescētia.
Si graue tibi videſ b̄iliari: cogita caput eius
spinis coronat̄ et iclinat̄ i crucē. Si graue est
tibi cōfiteri turpia vita tua: cogita q̄ et q̄lia p̄
te suscepit xps vulnera i suo toro corpe v̄ginco,
quō plorauit. p̄ tuis p̄t̄is v̄ et tu plores. affli/
3

crus ē v̄t tu i p̄nia te castiges. Exēplū legit̄ in
speculo exem. d̄ plurib⁹. s̄c̄ z d̄ Alexādro d̄ ales
q̄ cū graue reputarēt on⁹ p̄nic i ordine suffere
appuit eis rps dñs q̄li sanguinolēt⁹ crucē tra/
bens i dorso. et quasi talia illis dicēn. Ecce ego
q̄ multo te delicat̄ fui vt pote v̄ginis filius:
multo te honorabilior et dignior: vt pote rex re/
gū et d̄e⁹. et sic nobilior et sapientior et oī bono p̄
clarior. quātā p̄nia sustinui i cruce p̄ p̄t̄is tu/
is. quātā sanguinē fudi. q̄ntā cōfusiōes et vere/
cūdiam p̄t̄li t̄c. himōi. O ḡ tu miser p̄t̄r disce
amore xpi et tu p̄nia agere et verecūdia cōfessio/
nis suscipere ut cuadas tormenta gehēne. et q̄seq
pm̄ia vice eternē. Rogemus ḡ xp̄m dñm t̄c.

Dñica eadē post prādiū Sermo tricelim⁹. s̄.
de p̄fessiōis diuina acceptatōe et q̄litate sacrat̄.

Wi absconde

rit scelerā sua nō diriget: q̄ aut̄ cōfel
sus fuerit et reliq̄rit ea misericordiā
cōseq̄t̄. Prouer. xviii. **A** In quib⁹ docet q̄
de⁹ mltū odit̄ n̄ p̄ficiēs et sumē diligēt p̄fessiōes
q̄r̄ sic Aug. de pe. di. i. c. Quē penitet. d. Iustitia
d̄i dānar. l. p̄t̄rē ipenitē. s̄ dign⁹ ē mīa q̄ sp̄ua
li labore. s̄. p̄nic petit gr̄az. labore et mēs part
endo i p̄fessiōe erubescētia. q̄m verecūdia mag
ē pena. S̄ q̄ erubescit. p̄ xpo. s̄. p̄ficeō sit dign⁹
misericordia. Necille. Pro exēplo videm⁹ sic do/
cet Johānici i li. d̄ organisatoe corp̄is hūani. q̄
in cūc̄. p̄t̄e moritur. aut̄ mortuis tria fieri so/
let. Unū q̄ pect⁹ solito alti⁹ eleuat̄. q̄r̄ ob fluxuz
sanguis ad cor ut ip̄m adiūuare possit pect⁹ al/
ti⁹ icumescit. Sc̄dm fit q̄ v̄l⁹ frāgil⁹ et itorūz
d̄cide ocul⁹ aliq̄ntulū. Terciu fit q̄ os ap̄t̄. s̄.
xp̄e diffīlitate respiratōis. s̄. trās guttur regiōe
Ista fiū i hoīs agōe: p̄ q̄ tpe d̄ber se ho ad mīfī
cordiā q̄seq̄ndā p̄pare. Sic sp̄ualr̄ oīs aīa que
p̄t̄ mortali moriua est: ut d̄ Ezech. xviii. Dia
q̄ peccauerit moriet̄ in p̄t̄o suo. S̄ si vult se p̄
pare ad misericordiā a d̄o q̄seq̄ndā d̄o p̄mo p̄
ce⁹ suū eleuare ad sp̄ē i d̄o ponēdā. q̄r̄ Ps. test.
Sp̄at̄ i d̄o misericordia circūdabit. Sc̄do d̄c
ocul⁹ frāglē a d̄ fletū p̄nic. Tercio d̄c̄ os suuz
ap̄ire p̄t̄o p̄fessiōe. Proide puer. xvi. s̄. sc̄bit.
Qui abscondeſt ſee. n̄ dirigit. s̄. ad ſalutē. q̄r̄
p̄fess⁹ t̄c. Itaq̄ d̄ ſacra p̄fessiōe tria mysteria. p̄
ſermonē declarabim⁹.

Prīmu de p̄fēnētū diuina detestatiōe.

Sc̄dm de cōfēnētū diuina dilectione.

Tertiu de p̄fessiōis p̄pria diffīlitione.

Iteſi placet potes ponere aliud thema et au/
toritatibus subscriptis.

Lirca p̄mū d̄ cōceptu p̄fessiōis. q̄r̄ opposita
iurra ſe lucet amplius.

B Lirca ſc̄dm ḡ ſil⁹ et d̄ p̄fessiōis diuina dile/
ctiōe norādū q̄ bñdīc⁹ de⁹ oī lege oñdit q̄ vīc̄
ml̄i odit̄ et dānerat̄ oīs q̄ nolunt p̄ficeri ac ſumē
dilliḡt homines p̄t̄a ſua libenter cōfiteri.

Primo oñdit lege padisica.
Secundo lege nature intrinseca.
Tercio lege diuina et prophetica.
Quarto lege euangelica.
Quinto lege apostolica.
Sexto lege canonica.
Septimo lege phica.
Ultimo lege ciuilica.

Primo lege padisi. Nā de⁹ Beñ. q̄ p̄cepit hoī nec mederet de ligno vetito: ne mori⁹ ne cōscitatem incurret. Sz hō d̄cept⁹ a serpēte trāgressus ē p̄cepit. Uoles aut̄ de⁹ hoīem ad pnias; t̄ cōfessio nō. Voleat iducere: dixit eidē. Adā vbi es: vbi glo. dīc. q̄ba sit vocatis. s. ad pnias; t̄ ad cōfessiones idūctis. hec glo. Sz q̄re b̄ nisi q̄r amauit iō optat ut cōfessiones d̄quā q̄r hō facere renuit s. p̄c̄m excusauit mulierē rētor quēdō. t̄ ml̄ier i serpētē. t̄ cōseq̄nter i dēū. iō d̄ illos de padiso expulit. p̄ signo odij. q̄s si p̄fessi fuisset ex amore pnie nō expulisset fm̄ doctores. Proinde de pe. di. s. H. Deniqz Gratian⁹ tacitā q̄stioēs mouet. s. Qua rep̄mi pentes a dño d̄ culpa sūt regis̄ti i padiso serpēs aut̄ nō ē req̄s̄t. R̄ndet q̄ iō q̄r d̄ volebat ut p̄m̄ p̄c̄tes p̄c̄m̄ q̄d trāsgredieō cōmīse r̄t̄. cōfiteōdō deleret. Serpēs aut̄ glo. i. dyabol⁹ in serpēto loq̄ns d̄ culpa req̄s̄t n̄ e: q̄r p̄ cōfessio n̄ nō revocabat ad veniā. Necille. Ecce ḡ pat̄z q̄ d̄ irātū diligat p̄fessiones hoīa q̄ nō solū ve niā p̄c̄r̄ p̄stas. s. ilūg padisi celeste dat p̄fiteri Et nō cōfiteres odit adeo q̄ d̄ padiso ejicit t̄ dānat. O hō q̄re nūc pater̄ oēs mis̄ias hui⁹ vite: famēs̄lēt̄. i. firmat̄ces t̄ mortē nūl̄ q̄r p̄m̄ p̄tēs nūl̄ nō sur̄fessi. q̄nto magis punier̄ in iferno si nō cōfiterer̄. Sc̄do oñdit lege nature i Layn an̄ diluuiū. cui dixit Beñ. iiij. Ubi ē abel fr̄ tu⁹. Qui ut Grān⁹ d̄co. H. Deniqz. dīc exq̄ sup̄bō p̄c̄m̄ p̄fiteri noluit. s. fficidū s. pot̄i mēdaci⁹ negādo dñz fallere conat̄ d. Nescio. Nūl̄ qd̄ custos fr̄ans mei suz ego: venia idign⁹ extitit t̄ desperat⁹ vag⁹ t̄ pfug⁹. Et i signū maximi odij d̄ eū ma ledit̄ di. Nūl̄ ḡ maledict⁹ eris sup̄ fr̄a. t̄ poluit in eo signū. Lyra. h̄ ē tremorē horribile oīm mē broz t̄ abomīabil̄ d̄co t̄ oībō hoībō redderef. Et p̄ be significant̄ oēs q̄ p̄c̄m̄ suū cōfiteri dis̄simulat̄ ut di. Gratian⁹ s. Itē p̄diluuiū oñdit in t̄bis Job. x. dīc̄t̄. Lo q̄r in amaritudine aīmet: dīca dō nōl̄ mē cōdenare. q. d. Si lo q̄r cōfiteō i amaritudine pnīc̄ nō dēnabis mē. Et itē. xxi. dīc̄. Si abscodi q̄sl̄ hō p̄c̄m̄ meū. Lyra. i. put̄ ml̄t̄ hoīes solēt̄ infra seq̄t̄. Quis mībi tribuat̄ ut desideriū meū audiat̄ oīpotens. q. d. nō. g. t̄c̄. Tercio oñdit d̄ lege diuīa t̄ p̄bēt̄ica q̄ diligat p̄fiteres t̄ odit nō cōfiteres q̄r Leui. xxi. dīc̄ dñs. Prop̄ p̄c̄ta affligunt̄ donec cōfiteat̄ iniqt̄ates suas q̄bō p̄uaricati sunt̄ me. tūc orabūt̄ t̄ recordabor̄ fedēr̄ mei t̄c̄. Et q̄ p̄t̄ p̄osituz. Itē p̄bēta p̄s. xxi. Dīci cōfiteror̄ ad uersum meū in iusticiā meā t̄ tu remisisti ip̄c̄tate

p̄t̄ mei. Itē p̄rouer. vbi s. in themate exp̄sse b̄ p̄t̄. Et Eccl. viii. Presbytero būlia aīaz tuā. nō p̄fundaris p̄fiteri p̄c̄ta tua. Et e. xvij. An̄ mortē cōfiterē p̄c̄ta tua. Itē Ela. xliij. Narra sī qd̄ bes̄t̄ iustificer̄. Et q̄bō p̄t̄ q̄ scripture sacre iō mōn̄t̄ nos multipl̄r̄ ad p̄fessionē q̄r d̄ amat illā.

Quarto oñdit lege euāgelica. q̄r i signū amōris xps p̄cepit p̄fessiones t̄ p̄c̄seq̄ns dānat n̄ cōfiteres. t̄ patuit f. xvij. R̄ Quarto lege aplīca. Nā Jāc. v. scribit̄ sic. Infirmat̄ q̄s er̄ vob̄ inducat p̄s byteros ecclie t̄ orēt̄. Et iſtra Lōfitemi gal teruy p̄c̄ta via t̄ orāte. p̄ iuicē vt saluēmi. Hee ibi. Sup̄ q̄ Rich. di. q̄ oñdit p̄fessio facēda sa cēdoti. iō p̄mitit p̄s byteros ecclie. Et sub neccitate salut̄. iō addit̄ vt saluēmini. Et fm̄ Scotū apli nūq̄ b̄ p̄ceptū fore. p̄palass̄t̄ hoībō nūl̄ xps exp̄sse madasser. t̄ sic sc̄auerūt̄ q̄ b̄ xps diligit. Et cōtēptores bul̄ p̄cepti odi t̄ eternalr̄ damnat.

L̄ H̄a hoīz q̄ri⁹. Quod hoīz dō pl̄ displi cēt t̄ odio habet̄. An̄ p̄cepti di trāsgessio l̄ p̄c̄m̄ cōmissuz. An̄ cōfitedi cōcēpt̄. Ad qd̄ mīdeſ fm̄ Ludolpbū Lārthū. d. vi. xpi. q̄ p̄c̄pt̄ cōfessio n̄ mīlo dectibūl̄ ē dēo. L̄ryb. i. fm̄oc̄. Pei⁹ est nolle confiteri q̄r legē cōtēnere. Sicut exēple gra. Graui⁹ idignat̄ rec̄ d̄ b̄ q̄ fu⁹ fu⁹ el⁹ grām̄ petere p̄tēn̄t̄ q̄r an̄ offendit. Et sic pat̄z. Nam Aug. li. de vā t̄ falsa pnīa. et etiam L̄ryb. super Math. p̄cor. dicūt̄ q̄ hūanū ē peccasse. xp̄ianū est penitēt̄. t̄ a p̄c̄o desistere. s. dyabolici est in p̄c̄o p̄suerare cōtēmēdo penitēt̄. Et sic pat̄z.

Sexto lege canonica. q̄r sp̄issctūs voluit p̄ cōcreta canonica sanare vt s̄z null̄ possit iustifi cari a p̄c̄o nūl̄ p̄c̄m̄ ante fuerit cōfessus. ut dīc Bmb. de pe. dist. i. c. Nō p̄t̄. Et q̄ ipa cōfessio a morte liberet̄ t̄ padisi ap̄iat. ibidē. H. Ecce. et sic canūt̄ oēs sacri canones ti. de pnīa. Deniqz d̄ pe. t̄ re. c. Dis. statuere voluit q̄ p̄tēn̄t̄ semel in āno p̄fiteri careant̄ ecclīastica sepultura i signū detestatōis t̄ dānatōis. Septimo oñdit lege phica in exēplis naturaliū creaturaz. Nam elephas cū sī maximū aīalū cū ceciderit nō vereb̄ barrire vt subleuet̄. Itē leones legunt̄ q̄ oñdet̄ rūt̄ suas plagas hoīt̄ sanarent̄. sic p̄t̄ i legēda sci Hieronymi. D̄ Itē legik̄ in vita sci frā cīci q̄ cū hoīes idigene circa beremitorū Bre cīj̄ a dō punirent̄ annua tēpētate; grandine; t̄ lupoz rapaciū multitudine q̄ t̄ bruta et hoīes deuorabāt̄ t̄ ml̄tis malis. p̄pter p̄c̄ta nō cōfessa grauarent̄. sc̄tūs frācīsūs in p̄dīcatiōe p̄misit eis q̄ sī p̄fiteren̄ t̄ peniterēt̄ oīa mala cessarent̄. qd̄ cū fecissent̄ oīa cessauerūt̄. imo cum vicinos grādo quaderet̄. istoz terminis appropinq̄ns terminabāt̄ aur̄ diuertebat̄ dīc Bona. Ulcio lege ciuilica q̄ solz i ciuitatibō bone policie p̄uis̄ re eos q̄ nō p̄fiteren̄ semel i āno: mācipādo illos corā foribēcclie i cyp̄. ne. s. ira di dīcedat i cīta tē negligēt̄. s. qm̄ bodic̄ ē dñica letāt̄ pōam̄ ex emp̄l̄ legificatiū p̄ excitatiōe dormitatiū. Leg

Dominica quarta quadragesime

git in gestis romanorum. ca. dcliiij. q̄ fili⁹ cuiusdam
Alexandri ipator⁹ noīe Celestini⁹ magistri nor⁹
metradit⁹ ad descendū exēn spaciati viderunt
oues duas breui corda colligatas comedere
herbas p̄p̄ q̄ndā equū scabiosū iacētē in prato
q̄ oues i pastu una ad dextrā alia ad sinistrā eq̄
trāscerūt sic q̄ corda media p̄ dorsū eq̄ ascēdēs
scabie lesit. p̄p̄ q̄d equ⁹ repēte surrexit. dueqz
ille oues depēdētes calcitrare coperit. Unū equ⁹
ex pōdēre grauar⁹ et lesit calcitrās suriole cuſ
currat in domū molēdinū iurra eritētē apra ias
nua i q̄ ardebat ignis vbi calib⁹ dispgen ignē.
se cuſ ouib⁹ et domo cōbussit. Tūc m̄gr ille aifili
lio imparoris. Ecce vidisti gesta hec fac sup hac
re v̄sus. et q̄s hor⁹ debeat dāna ista soluere. als
flagellaber⁹. At ille cū nesciret rete v̄sus cōpos
nere et timeret t̄berari. tristat m̄ltū. cui cū cēt.
absente maḡro solitarius appuit dyabolus di.
Promite q̄r̄ fu⁹ me⁹ fidel⁹ et faci⁹ optimos
v̄. Celestino ḡ p̄ficiētē dyabol⁹ edidit istos. sc̄s
¶. Nerus ouē binā p̄ spinā traxit eq̄nā v̄. L̄esus
surgit equ⁹ pēder v̄tūqz pec⁹. v̄. Ad molēdinū
pond⁹ portabat eq̄nū. v̄. Dispgendo focū se cre
mat arqz locū. v̄. Lustodes aberat singli dāna
ferat. Lūqz attulisset hos v̄sus mḡro. mirat⁹ ē.
et inq̄luit eūz. et tādē Celestini⁹ puer retulit quō
se dyabolo obligauerit p̄ bis. Unū mḡr tristat⁹
ip̄z iduxit ut cōfiteret cū cōtritō magna ac dyab
olo abrenūciaret. et p̄b̄ face⁹ ēbō sc̄tūs. ut scri
bun⁹ hecli. codē. Et sic habet. O ḡ p̄tō. o pec⁹
catris. p̄sa ex isti i q̄nto dei odio et maledictiōe
p̄manes si nō vis cōficeri tua p̄tā. et rādiū i p̄rā
testas dyaboli. O xp̄iana tu aia festina ad cōfes
sionē ut sis dilecta xp̄o cui⁹ sanguīnes redēpta.

E Līca terciū de p̄p̄ia diffinirōc. l. cōfessio
nis q̄rit. Quid cōfessio sacralis. R̄ndēt breuit̄
fm Ray. et Hostiū. q̄ diffinir̄ sic. Est legitima
coraz sacerdote p̄tō suoz declaratio. Unū fm
directorū. Cōfessio d̄r̄ a cō. q̄d c̄sl̄ seu ex toto v̄l
vndiqz fassio. l. p̄p̄io p̄tō. Ex ista diffinir̄.
Notadū ē q̄ ad verā et sacralē cōfessioē. ut sit do
grata et placita achōi meritoria cēne salutis req̄
uit cōtuoz cēntialia fm causas quartuor.

Primo actio fine debito regulata.

Sc̄do materia debita.

Tercio efficiens causa.

Quarto forma correq̄ita.

P̄io iquā actio d̄bito fine reglata. iō d̄r̄ legit̄ia
declaratio. Nā ad b̄ q̄ sit sacralis cōfessio req̄rit.
P̄io q̄ ip̄a actio. i. manifestatio p̄tā sic exp̄ssa.
Sc̄do q̄ sit p̄ fine d̄bito h̄ est. p̄ venia sperāda.
Prop̄ea Aug. sic cōfessioē diffinir̄. Cōfessio ē p̄
quā morbo latēs spe venie ap̄is. Alioqñ si q̄s cō
fiteat p̄tā sua q̄tūqz fine idēbito n̄ ē sacralis cō
fessio. Tercio q̄ sit mō determinato p̄p̄io sc̄s ore
sui accusatiuo. h̄ sit in actu lo q̄ndi p̄p̄io. Pro
inde q̄rūt doctores Utrūz cōfessio possit fieri p̄
interposita p̄sonā v̄l̄ p̄ scriptū. Et r̄ndēt q̄ nō;

loq̄ndo de cōfessioē putē sac̄m. ut cōter tenet
theologi. Facit ad id de pe. di. i. ca. Quē penitet.
q̄ q̄ peccauit tenet se ore accusare. p̄p̄io sacerdo
ti. Sc̄o. sup. iij. di. xvij. dīc q̄ p̄t̄ sic p̄ficiētē p̄ scri
ptū. s. si sacerdos ē p̄sens et ip̄e p̄tō legit. p̄p̄io
ore q̄d scriptū. Si at sacerdos n̄ ē p̄sens: n̄ ē
nēcitas ut dirigat in scriptū ad sacerdotē p̄tā se
accusando fm Rich. in. iij. dist. xvij. Sac̄m em
pn̄ie cī iudicio sacerdro i q̄ sacerdos tenet penitē
tē diligēt exāmiare d̄ p̄tās et p̄tōs circuitūtis
vt sc̄iat p̄b̄ere remēdiū. extra d̄ pe. et re. e. ois. Lō
fitēdo at p̄ scriptū ec̄t̄ d̄fec̄t̄ i bm̄oi exāmiatiōe
et etiā imieret p̄culū. q̄ l̄re fac̄l̄ possent qd̄ v̄l
apiri aut p̄ maliciā sacerdos. p̄d̄i asqz b̄ q̄ poss̄
in iudicio hois d̄p̄hēdi. ḡt̄. Unū n̄ ē p̄ficiēdu
p̄ scriptū ut patuit ser. p̄cedēt̄. X Sc̄o ad
cōfessionē sacralē req̄rit maria d̄bita b̄ ē p̄tā d̄
q̄ d̄bet fieri cōfessio. et p̄tā. p̄p̄iū: n̄ alieni. iō d̄r̄
s. in diffinir̄: p̄tōs suoz p̄p̄io p̄claratio.

Sz iuxta b̄ q̄rit. Utruz licet in cōfessioē
noīare p̄sonā cū q̄s peccauit. R̄ndēt fm Rich.
in. iij. di. xvij. q̄ si noīatio p̄sonē est nēcitas ad
p̄tā sp̄s ex̄pmēdā puta q̄ peccauit cī sorore in
p̄mo ḡdu v̄l̄ p̄sanguīca. vel q̄ cī marito. p̄rio
p̄tra naturā. et sic d̄ alj̄s. tūc oport̄t p̄sonē
p̄t̄. Ap̄ter cōsiliū dādū et pn̄ia p̄ponēdā a cōfessore:
oportet noīare. Si at noīatio n̄ p̄t̄ ad ex̄p̄
siōem sp̄s p̄tā. v̄l̄ etiā q̄n̄ p̄t̄ sufficētē ex̄p̄mēre
sp̄s sine noīarōe p̄sonē. puta dicēdo: peccauit cū
qd̄a cōpatrev̄l̄ cōmatre aut p̄sbytero qd̄a. tūcē
nēt̄ tacere de p̄sonā ne illū noīet. Alioqñ re dīc
sc̄tūs Bona. peccat mortali p̄tō d̄tractōis si p̄
sonā noīat. Sil̄r peccat et cōfessor d̄ noīe iq̄n̄. p̄
cōsentient. fm cūdē Bona. i. iij. di. xij. p. ij. arti. j.
q. iij. et iāḡlica. Tercio req̄rit ad sacralē cōfessio
nē efficiētē cā. b̄ cī. cui d̄b̄et fieri cōfessio et q̄l̄ b̄et
absoluere. et b̄ ē sacerdos q̄ b̄et claves absoluē
di i cōfessioē sacrali. iō d̄r̄: corā sacerdote. Quar
to req̄rit forma v̄b̄oy sine q̄n̄ ē sacralis cōfessio
et legit̄ia. Sz q̄ sit forma Notadū q̄ cōtē
fm theologos et canoniz p̄serit. Thomā et
Bib̄er. Forma absoluētōis cēntialr̄ p̄sistit i b̄ vi
delic̄ cū dīc sacerdos. Ego te absoluō. līc̄ ly ego
nō sit de nēcitate sacerdi tī peccare q̄ obmitteret.
Unū q̄ mutat formā istā. puta dicēdo sic. Auto
ritate dñi Ihu et ap̄loꝝ Petri et Pauli sis ab
solut̄i noīe p̄is et filij et nō absoluūt sacerdōr̄.
Itē d̄ forma istā Job. H̄r̄s dīc q̄ nō debet ad
dīly cōtrit̄. dicēdo sic. Ego absoluō te a p̄tā
cōtrit̄ et cōt̄. q̄ p̄t̄ cētē cōfites nō sit cōtrit̄; h̄ solū
attrit̄. et tñ v̄tē claviz absoluēt fm Scotū.
ut patuit supra sermonē. xxvij. H̄. Ideo nocet
adderely cōtrit̄. Hec et plura in H̄r̄son. Unde
alia documēta plura tradūt doctores d̄ forma
absoluētōis q̄ ad cōfessores p̄t̄ sc̄re. iō dīm̄
to. q̄r̄ cōt̄ p̄p̄o nō sit nēcaria. Sz practice note
mus p̄ instruc̄tē simpliciū q̄vīc̄ dēat cōfites et
li forma cōficiētē corā sacerdote. Primo p̄mittat

dicendo (si scit) solita confessione communē. Cōfiteor deo omnipotenti tē. vñqz ibi. mea culpa. Scđo qz ad singula mortalia dicat sic. Dico deo meā culpā supbia sic et sic peccavi. Silr et de avaricia. et sic de alijs mortalib⁹. Ite de p̄cep̄to singloꝝ trāgressioꝝ. Ite de alienis p̄c̄tis. Ite de quinqz etiā sensib⁹. Ite d̄ oper⁹ misericordie negligētia et de artidis fidei si errauit alij. Tercio radē de venialib⁹ et oblit⁹ dicat sic. In multis alijs scio vel credo me peccasse. iōde oīb⁹ dico meā culpā. Uel cōfiteor deo et tibi p̄t. et pludēs dicat i fine Ideo rogo b̄tissimā h̄gine Mariā et oes. s. tē. orare p̄ tē. Rogem⁹ ḡd ad dñm Jesū ut det nobis gratiam tē. Amen.

Seria scđa post dñicā q̄rtā q̄dragēsime Sermo. xxxi. de p̄fētēdīs p̄c̄toꝝ circūstātijs.

P̄se Jesus nō

i credebat semetipm eis eo q̄ ip̄e nos ser oēs Job. q. t̄ i euāgelio h̄odier/ no. In h̄ euāgelio charissimi h̄ vñū mysteriū in terālia mūri videt ut dicit Aug. q̄ multi crede bat̄ in oīc J̄bu vidētes sīg q̄ faciebat. s̄ t̄ dñs Iesu n̄ credebat seipm eis eo q̄ ip̄e nosser oēs. Ex̄plū ponit idē Aug. dīc. Pl̄cm nouit artif̄er qd̄ cēt̄ op̄e suo qz. s̄ nouerit ip̄m op̄ qd̄ cēt̄ i semetip. Sic xp̄s de plus nouit qd̄ cēt̄ hoīe tē. Et fm Orige. multi credētes i xp̄m qb̄ tñ se nō credit xp̄s; designt xp̄ianos min⁹ bonos q̄ licet fide credat i noīe xp̄i: tñ nolunt ope pficere q̄ tenet̄ et icedere q̄ arta viā pn̄e. Talib⁹ xp̄s se nō credit dādo seipm eis p̄ grām et glāz. qz no/ uit oēs tales fore indignos vt p̄tore q̄ fiten̄ se nosse deus; fact̄ aut̄ negāt. Prōinde charissimi agam⁹ pn̄iam et cōfiteamur de p̄c̄tis ut xp̄s credas nobis ad salutē. Uide euāgelium. Itaqz de cōfessione facienda ut se xp̄s credat nob̄ h̄ p̄ grām et futuro p̄ glām tria mysteria notabimus.

Pr̄mū de mortalib⁹ p̄c̄toꝝ exp̄ssione.

S̄com de circūstantiaz correq̄sitione.

Terciu de circūstantiaz declaratioꝝ.

H̄ Lirca p̄mū de mortalib⁹ p̄c̄toꝝ cōfessione s̄c̄p̄ssa q̄rit̄. Quō tenet̄ q̄s necessario exp̄sse cōfiteri de mortali p̄c̄to. Nōne sufficit i gnali p̄fite ri talia. s. mortalia. s̄c̄ loq̄ Aug. in psōna talūn; dicēdo sic. Ego p̄c̄to inq̄t dñe sacerdos peccavi piurādo; fornicādo; adulterādo; hoīem occidēdo; sacrilegiū cōmītēdo; surādo; rapiēdo. Hec oīa cōmīl ope v̄l volūtare tē. Op̄ e ḡsc̄re quō p̄fiteri debeam⁹. Ad hāc q̄stionē r̄ndet fm doc. cōfiteri q̄ oīa mortalia de qb̄s haberi p̄ me moria neccārio sūt cōfiteda singillati i sua sp̄e v̄l tima et sp̄cialissima. Rō fm Aler. et Tho. i. iii. dīt. xii. qz p̄ q̄dlibet p̄c̄tū mortale auerti h̄o a deo et couerti ad creaturā ac obligat ad penā etiā fm sp̄em et q̄ntitatē p̄c̄ti. qz ip̄a querlio ad creaturā trahit p̄c̄tū i sp̄ez. et fm diuersitate spe

cici diuersis penis obligat p̄c̄tōr in inferno vbi reddet vnicuiqz pena fm culpar̄ mēsurā Deus. xv. S̄z qz cōfessio sit rōne pene remittēde et p̄ sacerdotē inūgēde ut cōmutet pena etiā in tpa lē. Sacerdos aut̄ nō p̄taxare q̄ntitatē pene nisi si sibi innoverit p̄ cōfessioꝝ q̄ntitas culpe. Nec q̄ntitas culpe p̄t̄ inorescere sibi nisi fiat cōfessio p̄c̄tulariē de singulis p̄c̄tis mortalib⁹ i sp̄e vltima. ḡ tē. Et ponam ex̄plū i trib⁹. Pr̄mū ex̄plū plū i phisicalib⁹. Si q̄s habet vulnera mortifera plura. vñū i gutture. alterz i capite. terciū i p̄c̄tore vel corde. et sic de alijs. nō sufficit generali medico dicere h̄e plurayulnera. s̄ singla oportet detegere et alligare. Sici p̄posito. vn̄ Bern. Om̄e qd̄ remordet p̄sciam cōfiteri oportet pure et fideliter. Hec ille sup̄ cātica. Idē sentit et mḡ in. iii. di. xxi. S̄com i opib⁹. Nō sufficit dices re; peccavi i luxuria m̄ltipl̄t̄. s̄ oportet exp̄mēre sp̄em p̄c̄ti vltimā. h̄ ē. si peccauit cū cōiugata qz sic ē adulteriū. v̄l si cū v̄gine. sic ē stuprū. v̄l si cū vidua voto obligata. qz sic ē sacrilegiū. et sic de alijs specieb⁹. Silr dicere peccavi i avaricia nō sufficit s̄ exp̄mēre specie op̄ez. et sic i alijs generib⁹ p̄c̄ti. Terciū ex̄plū i cogitationib⁹. qz ut etiā dīc Anthōnī i sumula p̄fēt̄. nō sufficit dicere. Ego cogitau delibato p̄fēt̄ cogitacōes luxuriolas pficere ope lic̄ nequi. qz h̄ p̄t̄ cē m̄ltipl̄t̄ diuersis sp̄eb⁹. S̄z oportet exp̄mēre sp̄es q̄s s̄c̄ cogitatio accip̄t̄ ab obiecto. ut si d̄liberauit tā le p̄c̄tū cōmittere cū soluta ip̄e solut⁹: fornicatō est. si cū p̄iugata adulteriū. si cū p̄sanguinea inceſt⁹. Silr si delibauit d̄ sp̄eb⁹ alioꝝ p̄c̄toꝝ.

J Lirca secūdū de circūstantiaz p̄fētēdīs que rit. vñū correquirat̄ necārio ad cōfessionē p̄c̄toꝝ mortalib⁹ cōfessio corundē circūstātiarū. R̄nde fm Bona. aliosqz doc. i. iii. di. xvij. distiguēdo Nā p̄mo circūstātiā sit qdā p̄c̄tū alleuiates. et tales p̄fiteri lic̄ nō sit p̄c̄tū ad p̄fectioꝝ cōfessio nis tñ nō cōfert. nisi sit p̄pter h̄ ut satissimāt inq̄ sitioi cōfessor̄. v̄l qz timer scādalū accipe ex h̄ v̄l perturbari illuꝝ cōfessor̄. Ex̄pli ḡra. Si q̄s fecit malū et ignorātia v̄l bona sc̄nētētēlē circūstātiā cōfiteri ē imp̄fectōis. Silr si q̄s peccasset cū m̄licere ab ip̄a cēpt̄ar̄ et p̄uocat̄ et hmōi. et h̄ p̄ generali tenēdū ē q̄ qñ circūstātiā aliqua alleuiat p̄c̄tū ut sit fm lūn gen⁹ veniale aut nullū. tunc illa circūstātiā n̄ dēt cōfiteri. sicut comedere carnes in quadragēsima propter infirmitatem. in tali casu confiteatur homo peccatū. sed non circūstantiaz s̄c̄ q̄ fecit. p̄pter infirmitatē. qz basbet se accusare. nō excusare nisi p̄pter cōfessorē ut dictū ē. Silr sup̄bire. p̄pter honestatē. diuitias cumulare. p̄pter publicā utilitatē. muliez familiariitatē habuisse. p̄pter dei charitate. iudicē s̄t̄s mulū pari. p̄pter p̄spicitatē illi⁹ quē sc̄o malū. et hmōi. Nā hmōi circūstantias p̄fiteri est imp̄fectōis fm Petru de palud. et Anthōnī. Se cundo qdaz circūstantiae sūt p̄c̄tū aggrauat̄es

Feria. III. post dominicā quartā

z in eadē spē. nec in aliā specie trahētes. vt si q̄s
lūsisset ad taxillos nimis libēter vel fuisse for-
nicat⁹ cū multa delectatiōe. vel si cōmisisset ali-
qđ p̄c̄m ex p̄pria malicia nulla p̄cedente répta-
nōe ⁊ b̄mōi. Tales circūstātias cōfiteri cōgruū
est: nō est necessitat⁹. Hoc excepto fm p̄c̄. de
pal. ⁊ Bureol. plurimosq; alios ut cōmuni⁹ te-
neat q̄ tuū est cōfiteri tales circūstātias cū nota-
biliter aggrauat in eadē spē. Siē exēpli grā. Su-
rari centu⁹ florenos multo graui⁹ est q̄ furari
vnū. Nō sufficit ḡ tali dicere furtū feci nisi expri-
mat q̄ntitatē. q̄r forte ille ⁊ oēs sui filij ex h̄ de-
paupati sūt. ⁊ iste tāti furat⁹ tenet ampli⁹ ad re-
stitutionē. Tertio q̄dam sunt circūstantie ad
alia specie vel gen⁹ trahentes. ⁊ tales necessario
sunt cōfitede. quia qñ q̄ circūstātia graui⁹ facit
p̄c̄m q̄ cēt in leipm gen⁹ p̄c̄. pura peccare cu⁹
cōlanguica graui⁹ ē q̄ peccare i simplici fornica-
tōe. ḡ se dicitur. si p̄c̄m fm gen⁹ ē cōfitedū: a fortio-
ri⁹ circūstātia. Ideo Aug. de pe. di. v.c.s. dicit.
Lōsideret q̄litatē criminis i loco. i tpe i varietate
psone. i mltipli⁹ executōe. Et istra. Ois ista va-
rieras cōfitedā ē et defenda. Nec ille. S; q̄lis
circūstātia trahit p̄c̄m i aliā spē v̄l i aliō gen⁹.
Notādū fm Scō. i.iiij. di. xvij. arti. ii. et doc⁹. p̄
generali regula. q̄ ois circūstātia p̄c̄ q̄ aliō p̄-
cepto spēali diuīc leḡ phibet vel ḥriat⁹ trahit
ipm p̄c̄m ad aliō gen⁹ v̄l spēm. Siē p̄z in eē-
plo fm Lyrā sup Eroō. P̄c̄m mortale supbie
vel ire vel luxurie. ⁊ sic de alijs si fiat in die festo
trahit i aliā spēm. s. violatiōis festi. q̄r phibet p̄-
cep̄to sc̄ificatiōis festi oē op⁹ fuile: s; op⁹ p̄c̄m ē
op⁹ fuile pl⁹ q̄ manuale. ḡ illa circūstātia ē cōfi-
tedā. Itē furtū ē p̄c̄m 2tra illō p̄ceptū. Nō fur-
tu facies: s; si fiat i loco sacro iā 2trariaſ etiā alijs
p̄cepto sc̄z de veneratione sacrōi et sic est noua
spēs. ⁊ sic de alijs.

R Circa tertiu de circuſtatiis declaratioꝝ
q̄rit. q̄t & q̄les sunt circuſtatiis p̄coꝝ. & q̄n agḡ/
uār p̄ctū ſic q̄ necesse ſit illas circuſtatiis p̄te/
ri. Ad qd fīm Ray. & Anthon. rūdeſ q̄ ſuit octo
circuſtatiis q̄ p̄tinent in h̄ versu. Quis qd vbi p̄
q̄s q̄tēs cur quō qn̄. Et de singulis qn̄ & quātū
agḡuār d̄clarat ſic. **P**rima d̄: q̄s: h̄ eſt: q̄s i pſo/
na & cū q̄li pſona peccauit vel p̄tra quā pſona.
Hec em̄ p̄fēcda ſuit neceſſario. qz alia ſpes p̄ct̄
eſt peccare ſolutu cū ſoluta pſona. & aliid cū ſiu/
gata: aliid cū ḡine. Itē aliid ē p̄cutere laicū aliid
ſacerdotē. & ſic de aliis. Itē aliud ē plātu v̄l reli/
giōſu peccare. p̄ter iugitū diuinū maiore ſcān/
dalū. **S**econdū d̄: qd. h̄ ē qd mali ſcē. an mortale l̄
veniale. & q̄ p̄ct̄ ſecuta ſuit in vno p̄coꝝ pura i
vna luxuria p̄currūt mēdacia vel giuria: dece/
ptioꝝ. furta & ſilia q̄ ſunt coſitēda. qz alie ſp̄es.

Tercia ὅρβι: ἥ est. an in loco sacro qd est cōfitendū. **Quarta** p qd. ἥ est. si n̄ solū ipē peccāvit. s̄ erā alios peccare fecit iudicēdo. p̄fendendo fauendo. precipiendo. vel occasionem dando.

L *Quinta* d^r q^tiens. *Nota* de n^uero q^d q^t
tiēs hō peccat. totiēs distincta scz plura pecca-
ta moralia cōmittit. iō tenet p^oteri qntū recor-
dari pōt de n^uero fin **L**bo. z **A**nbo. in sūmū
la cōfessoz. Rō q^tuis cīm numerus peccatorū
sit eiusdē speciei tñ q^d multa nō sunt vñu mor-
tale. sed qualibet vice nouū p^om̄ mortale com-
mitit. p^oterea oportz exphmre numerz quē pōt
quis estimare verisimilif. qd si non pōt estimet
salte qnto tpe vel quot annis in p^oto stetit. z q^t
frequēter in die vel hebdomada vel mēse pecca-
uit. z licet tenet cōiter. qd si nō pōt recordari quis
de istis tunc vt Archib^d. z directoria. dicit. Suf-
ficiat dicere se multotiēs peccasse. et debet dolere
z confiteri q^d ex p^opria culpa nō potest recordari.
Sexta d^r cur. b^s est. ex qua causa peccauit an-

Sexta dicitur curiosus est ex qua causa peccauit. an ex ignoratia vel elatione vel quali intentione. qd mortalia et etiam de genere venialia sepe trahunt species a fine iocō cōfitemētū est. **Septima** dicitur quod hoc est an naturali modo vel contra naturam peccauerit etiam cum propria ex ore sic enim est alia spes. ḡ et c̄. **Octava** dicitur quod si in die festo peccatum duplex est peccatum mortale ut supra tacitū est. Idecēderetur ieiunij de cose. di. v. ca. Nil pdest. Exclusum plū a fidetidine fratris minore circa annum domini. **M. cccc. xcv.** accepi quod qdām vetula in hungaria ciuitate Strigonieni duas filias inuptas habens accidit illas pestis morbo sicutas uno die morte decedere. Lūq; confessor vocatus aduenisset vñā carū prius audiuit et postea alterā et illis cōmunionē dedit. Postq; sacerdos recessit vna illarū de ore mortua est. post horā alterā illarū in agone constituta ait matre. O mater sciro quod soror mea migravit ad xp̄um cui in morte vidi assistere angelos in specie avium cādūdissimorum eo quod purissimā fecit confessionē sed ego miserrima non bona feci confessionē de peccatis sed pauci pre verecundia tacui. Ideo ecce aduenierunt demones in specie horrendorum coruorum qui ducunt animam meā in infernum. Sicq; statim expirauit et Rogemus ergo xp̄um te.

Feria. iij. p^o dñicā q̄rtā Sermo tricesimus/
cūd^o sc̄ de 2fitēd̄ s public̄ p̄tis : radicib⁹ accē
ptatiōib⁹ peccatorum.

Dtu boiem sa

t nū feci in sabbato Verba sunt mī
saluatoris; Jo. viij. et ī euāgelio hodiē
ēmo. Sic Aug. dī. pe. dī. iij. c. Sūr plures. dicit
Dñs ibs nū q̄s aliquē sanauit quē oīo nō libe
rauit. Tōti em̄ boiem sanauit in sabbato. q̄z
corp⁹ ab ifirmitate. et aīaz ab oī stagnōe libauit
idicis penitētes optere fil⁹ dolere de oīo criminis
orto in anima et in corpe. Blo. i. ministero cor
pis. Nec ibi. Sed quia dñs hunc paraliticum
iuxta pulicinam probaticam sanauit perfecere
in die sabbati et ei precepit dicens. Zolle gra

batū tuū et ambula ī signū pfecte sanitatis. Ju-
dei maligni iponebat xp̄o q̄ violaret sabbatū
et h̄ebat eū ierficerē. p̄terea xp̄s oñdit p̄ rōnē
exlege q̄ ip̄e totū hoīe sanādo solo v̄bo in sab-
bato nō solueret sabbatū. redarguēt illos deir
rōnabili iudicio. vt patz in b̄ euāgeliō. Etq̄ ista
rotalis sanatio designat p̄sertiā aie curatiōez to-
ralez. i. ab oībo p̄cīs ut dixit v̄bi sup̄ Aug. Que
qdē fieri b̄ p̄pniaz et cōfessiōez oīm. Idcirco d̄
confessione preter ea que dicta sūt triā mysteria
hic notabimus.

Prīmū de publicoꝝ p̄cōꝝ accusatiōe.

Secundū de vītoꝝ cōfīrenda radice.

Tertī de p̄cōꝝ apīenda tēptatione.

M̄ Līca p̄mū de publicoꝝ p̄cōꝝ accu-
satōe q̄rit. vīn̄ p̄cā etiā publica c̄ sacerdoti b̄n̄
manifesta sīnt necessario in cōfessiōe accusanda
Rō q̄stiois est. q̄ Aug. cōfessiōez diffiniēt dīc.
Et p̄ quā morbo latens spe venie ap̄it. iō nō vi-
det rō q̄re sit p̄fīcēdū id qđ nō later. Itē extra de-
accusatiōib̄ et inq̄stioib̄. c̄ Evidētia. d̄. Evidē-
tia patrati sceler̄ nō idiger clamore accusator̄.
ḡz. Ad hec r̄ndēt fm̄ Bler. de al. Bona. in. uīj.
di. xvij. Rich. ibidē et Tho. q̄ oīa p̄cā non solū
oculta s̄ et publica sunt in p̄fessiōe accusanda
sūt necessitate salut̄ obligatoria. Et hecclūsio
ostendit tripliciter ad p̄positum.

Prīmo p̄ distinctionē theologicam.

Secundo p̄ rōnē iuridicam.

Tertio p̄ questionē practicam.

Prīmo p̄ theologica distinctionē. Nam fm̄
theologos triū modis p̄t q̄s accusare pecca-
ta sua. Prīmo in foro iusticie. Secō in foro cō-
scientie. Tertio in foro p̄nic. Et fm̄ hec triplet di-
stinguit cōfessio sc̄ p̄cōꝝ. Prīma cōfessio est q̄
fit in foro iusticie. s̄ iudicarie et mūdane curie. et
becōffert multū a sacrāli cōfessione. q̄ p̄cīm̄
suū in iudicio confiteſ. p̄ cōuictō habef. xv. q. v.
p̄s̄b̄t. et statiz talit in pena p̄dēna. Sz̄ in curia
vel foro iudicij dei et cōfessiōe sacrāli p̄nū est.
vbi q̄ p̄fīcē suū p̄cīm̄ totālē liberat̄ statim. p̄p-
rea in cōfessiōe morbo latens spe venie ap̄it fm̄
Aug. q̄s̄ magis debet ap̄iri morbo. i. p̄cīm̄ patēs
spe venie. Ideo q̄s̄ fm̄ Rich. illa autoritas iur̄
p̄dcā. q̄ sc̄ evidētia patrati sceler̄. b̄ q̄n̄ crime
est notoriū i foro iudiciali est intelligēdū q̄ vic̄
nō idiger ibi clamore testū vel inq̄stioe. q̄ ibi
sufficit evidētia vel p̄fessio ad cōuincēdū et cōdē-
nandū. Nō ē aut̄ sic intelligēdū de foro p̄nic. in
q̄ c̄ cōfessiōis. p̄p̄te evidētia nō p̄cedēt ad cōdē-
nandū. Sz̄ ad dō recōciliādū et iustificādū. et sic p̄cī
soluto obiectoz. Secō cōfessio ē in foro cō-
scie q̄ hoīe se accusat in p̄scia. Tertia q̄s̄ con-
fessio ē in foro p̄nic q̄ hoīe se accusat nō solū deo:
sed et cī vīcario. i. sacerdoti: et v̄tra q̄s̄ fiti spe
venie ad recōciliādū deo et iustificādū. ḡ debet
fieri de oībo p̄cīs etiā publicis. Sz̄ q̄re publica
p̄cā debeo dicere. N̄ Nota ḡ q̄ secō oñdit

dicta cōclusio p̄ rōnē iuridicā. q̄ generalis rēgi-
la iuridica est q̄ iudex debet iudicare fm̄ allega-
ta et p̄bata. p̄cī p̄at̄. uīj. q. xvij. c. Judicet. p̄ dicā
Bmb. Proinde nō sufficit ad iudicandū aliqd
notū ee iudicii nisi sit notū eidē in forma iudicii
Nam Euārist⁹ papa. q̄. q. i. c. De⁹ op̄s. dīc. q̄ q̄n̄
crimē notū ē iudicii et alijs veluti si q̄s̄ i cōp̄petu
iudicis et alioꝝ ierficerēt hoīem. et talis se reū ne
gat. sine examinatiōe iudicii feriri nō p̄t. Nec
ibi. Ubi glo. dicit. q̄ intelligēdū est q̄n̄ iudex nō
sederet. p̄ tribunali. q̄ si iudex p̄ tribunali sedes
ret et p̄tingeret aliquid ibi te facere posses statiz
puniri: ac si. p̄bare p̄ testes coraz eo. Meli⁹ em̄
p̄ba aliqd p̄ ip̄z faciū q̄s̄ p̄ testes ff. d̄ ferijs. l. uīj.
Hec Glo. Ad p̄positu. Erquo cōfessor est iu-
dex in foro p̄nic. ideo q̄s̄ quis p̄cīm̄ sibi sit mani-
festū alii de. q̄r̄ tñ nō est notū sibi i foro p̄fessioz
nis. tō oportet cōfiteri. et nō tñ i generali dicē.
Pater sc̄it qđ fecerit; sed in spāli. O Terc̄
tio ostendit cōclusio p̄dīcta p̄ q̄stionē practicā.
Querit nāq̄ an cōfessor q̄ alii de audiuit v̄l sc̄it
vel p̄babilr̄ opinat̄ de cōfidente aliqd p̄cīm̄ cō-
misissē qđ tñ nō p̄fīcē p̄cōꝝ de se teneat̄ sibi ad
memoriā reducere et p̄scientiā ponere. Et r̄ndēt
fm̄ Guīlh. q̄ sic. q̄ timere p̄t ne sc̄z cōfites sup̄
hoc crassam habeat ignoratiā. v̄l q̄ nō adhibue-
rit debitā diligētā ad recolenda sua p̄cā. ideoz
q̄s̄ nō excusat̄. Unde in lūma Angelica d̄. q̄ in
tali casu si cōfessor nō faceret interrogatiōes a
cōfidente; mortalr̄ peccaret p̄ negligētiā. Et q̄b̄
p̄cī q̄ publica p̄cā et nota sunt cōfītenda.

P̄ Līca secōdū de radicib̄ peccator̄ q̄ sunt
ignoratiā. infirmitas. malicia q̄z zc̄. q̄rit. v̄rum
radices peccator̄ necessario sint cōfītēde. Respō-
def fm̄ Bler. d̄ ales p̄ p̄clusiōes q̄ radices p̄cōꝝ
nō sunt necessario p̄fīcē p̄cōꝝ de se teneat̄ sibi ad
luntarīe tunc de necessitate sunt cōfītēde. Exem-
pli gratia. quando in aliquo hoīe est ignoratiā
affectat̄ vel crassa. supina zc̄. Itē q̄n̄ infirmitas
vel fragilitas cōplacet ut ex his habeat̄ licentia
quēdā peccādi. tunc qdāmodo sunt volūtarie.
ideo de necessitate sunt cōfītēde. Un̄ Aug. lib.
ij. q̄stionuz noui et veteris testa. q. lxxvij. dicit.
Ill̄ a culpa nō excusat̄ neccis culpa ignoscit
qui bñtes a quo disserent opam nō dederunt.
Hec ille. Sed de peccato et malicia nota fm̄
Summā angelicā q̄ duplicitē p̄tēt q̄s̄ pec-
care ex malicia. Uno modo ex malicia. id est ex
electione mali. p̄pter inclinationē habit̄ vītiosi.
et sic nō est peccātū in spiritūlētū. et vt sic sufficit
hoīe cōfiteri peccātū qđ fecit pura blasphemiam
vel luxuriā et hmōi sine b̄ qđ dicat fecisse ex ma-
licia v̄dīcet Alexā. S. Alio modo peccat quis ex
malicia. i. ex cōceptu et sic esse p̄t p̄cīm̄ in spiritū
sanctū. ideo vt sic necessario est cōfītēda.

O Līca tertī de p̄cōꝝ tēptatione q̄rit. v̄t̄
tēptationes sīnt necessario apīede i p̄fessiōe. R̄ndēt
fm̄ doc. p̄ sīlēz cōclusiōez sic d̄ radicib̄. q̄ tēp̄

Feria. III. post dominicā quartā

ratōes nō sūt necessario p̄fitēde nisi q̄ten⁹ sc̄s sūt volūtarie. Rō qz n̄ sūt p̄ctā nec cīrcūstātie illoꝝ s̄z reslētibꝝ sūt meritoꝝ. Beſ. Quotīc̄s relifſ; totīc̄s coronaberis. Si aut̄ q̄rat̄. q̄n̄ tēratiōes reputan̄ ē volūtarie. z p̄ p̄seq̄ns p̄fitēde necel̄arie. Rñdef q̄ trib̄ modis. Primo q̄n̄ sine reſiſtēcia rēpratiōeꝝ q̄s admittit. qz sic ē volūtaria iſterpātive q̄ſi ſerpet̄ in gremiū alſcedentē adſiſtēre: nec alīq̄nt⁹ p̄fibere ſc̄s malas cogitaſtōes. Sc̄do q̄n̄ q̄s occaſiōbꝝ rēpratiōnū ſe expoſit: vt ſpectran̄ mulieres z familiaritātē c̄is ſe haſben. Tertio q̄n̄ q̄s ſine villa tēratiōe p̄via volūra tē vltro ad peccandū offerr̄ iſerit. Ue ve talibꝝ. Nā niſi penituerint pibūt i p̄ctis: vt Aug. dicit de p̄. di. v. c. Lōſideret. Jō rēpratiōes hm̄oi sūt p̄fitēde. R Pro exēplo finali legit̄ in crōniſis minoꝝ et i ſpeculo exēplo. di. vii. exē. xxiiij. q̄ ſr̄ Rufin⁹ a dyabolo rēprabat̄ b̄ h̄ q̄ ēr̄ plātus ad dānatiōeꝝ. z appuit ſibi dyabolo in ſp̄e cruciſiri di. Noli credere frāſco: iſi mibi ſc̄to p̄ cer‐to q̄ es de nūero dānador̄ in p̄petuū. z ip̄e frāſco: eſc̄o z pater ei⁹ z tu dānabitimi. z q̄ ſeq̄mini il‐luſz decepti eſtiſ. Frater rufin⁹ x̄tristat̄ de cetero noluit ire ad ſc̄m frāſcum. nec p̄fitēri volebat ſuā tēratiōeꝝ nec orare z hm̄oi. s̄z i ſp̄uſcō cognouit hec ſc̄uſ franciſc̄o. z vocato illo ad ſc̄: oēm tē p̄tatiōeꝝ quā habuerat i corde z extra ſibi dixit̄ edocuit q̄ ē dyabolica rēpratio. Et ait. Uad fili p̄fitēaris z ſolitas ōfōnes nō dimiſtas. z ſi vene‐rit dyabolo ad te dic illi. Ap̄i os tuū et ibi ponā ſterc̄o. Eūq̄ ille rediēs ad cellā oraret iteſ venit dyabolo. z frater iuſtū dixit ei p̄dicit̄. Tūc idig‐gnat̄ dyabolo recessit cū ſāto ſtrepitū ut lapides mótiſ diſcinderet. z ſara ſe collidēdo ignē emit‐teret i vallē p̄cipitata: ita q̄ adhuc hodie appet ibi lapidū ruia. Un ſr̄ rufin⁹ culpā recognoscēs p̄felliſus ē z tēratiōeꝝ. z cū lachrymis tādē orāti appuit xp̄s eidē d. Bñ feciſt̄ q̄ credidiſt̄ frāſco z p̄felliſus es z ſc̄to me eſſe xp̄m q̄ te br̄ifica‐bo. b̄ ſigno certo q̄ donec eris i mūdo nūq̄ de cetero tristis eris timore dānatiōis: iſi dulcedie ſp̄uſ z gaudio diuini amoris repleberis in ſp̄e ſalutē etne. Un ſc̄uſ franciſc̄o ſepe fr̄ibꝝ dicebat. Frater rufinus iā in celo ē canonizat̄. z hec oīa im plera ſūt. O ergo ielu bone da nobis gratiā conſitēdi Amen.

Feria quarta post dñicā q̄rtā Sermo tricesi muſteri⁹ de coſfessione venialū peccator̄ in caſibus oportuna.

Ile hō qui dici

i tur ihs luti ſecit z vñxit ocl̄os mes‐os z dixit mihi vade z laua zc̄. Jo‐ſt. et in euāgelio hodierno. Si c̄ exponeit Chrys. dñs iefus cecū a nativitate curādo p̄pter myſte‐ria voluit ſic agere videlicet p̄mo expuſt in terrā z fecit lutū ex ſp̄uto: nō ex aq̄ ne aſcribaſ mira‐culū vñtu aq: iſi vñtu oris ei⁹ q̄ expuſt. nec terre

de q̄ ſecit lutū. qz lutū ſolet magis ocl̄os exceſcare q̄z illūinare. Et hec i mysterio ve doceret qz ip̄e ē q̄ formauit p̄mū hoiez de limo vt etiā Lra di. Nā fm Bedā p̄ hūc cecū ſignificat gen̄ hūanū a nativitate cecū. qz i p̄tō origiſignorās naſat̄: s̄z p̄ fidē xp̄i illūinat̄. Sc̄do xp̄s lutū facuz linuit ſup̄ ocl̄os ceci ad ſignificādū q̄ hō debz ſe ocl̄o mēt̄ aſpicere recognoſcēdo. qz tota ci⁹ vi‐ta luto z ſordibꝝ freniſ p̄ p̄t̄ ſordidat̄. Ter‐tio p̄cepit di. Uade z laua in naratoria ſiloe. qd̄ iſterpāt missus. ad designādū mysteriū xp̄i miſſi ad ſalutē hoīm. cui⁹ naratoria q̄ abluit̄ aia hu‐maña elachrymosa p̄nia z p̄felliſo quā xp̄s p̄c‐pit. z ſic illūinat̄ ad vidēdū ſp̄uſalia z celeſtia ac p̄terit cum iſto ceco dicere hec v̄ba. Ille hō zc̄. p̄t̄ i euāgelio. Itaq̄ de p̄felliſio in q̄ abluit̄ aia p̄ter ea que dicta ſūt notabim⁹ in hoc ſermone tria mysteria.

Primum de venialiū p̄fitēri tentiōe.

Secundū de caſuū certoꝝ neceſſitatiōe.

Tertiū de venialiū multoꝝ aggrauatiōe.

S Circa p̄mū d̄ venialiū p̄t̄ ſeſſionē q̄n̄. vtrum hō d̄ p̄t̄ veniali ſenēat̄ neceſſario p̄fitēri. Et poſſeſ arguere q̄ ſic. q̄ de oī eo ē neceſſaria p̄nia qd̄ ſimul ſtare nō p̄t̄ cū glāia celeſtī z impedit ab ea. ſz ſic eſt de p̄t̄ veniali qd̄ ſz nō grauat̄ obligat̄ ad mortē eternā vel gebe‐nā: tñ ad glāiam nō p̄t̄ hō cū veniali itare n̄iſi penitēdo ſatiſfaciat vel in plēti vel in purgato‐rio. q̄ neceſſaria eſt de eo p̄nia. ſed penitēre p̄ ſeſſionalis eſt ſenēat̄. q̄ ſenēat̄. S ad hec n̄iſi def fm Rich. in. iiii. di. xv. z Bonauē. Petruſ q̄ detrahañ. z alios recolligēdo documenta bie‐uiter tria. Primū q̄ ſenēat̄ veniali nō eſt p̄c‐pt̄. nec de p̄ ſe p̄nia agere de veniali in ſp̄a‐li eſt neceſſariū. Rō qz veniali p̄t̄ ſi ſp̄t̄ ſta‐re cū grā. in cui⁹ vñture cū ea deſerat̄ volūtaſ. in generali. poſt mortē in purgatorio remittit. Nā z ſeti hoiez in grā exiſtentē ſe p̄manēt de lege cōi veniali p̄t̄ oīno carere neq̄ue. iuera il lud. i. Job. i. Si dixerim⁹ q̄m p̄t̄ nō habem⁹ veritas in nobis nō eſt. Sc̄d̄ in documentuſ q̄ ad delenda veniali in plēti ſufficit generaliter ſenēat̄ z penitere explicite v̄l ſimpliſcē: b̄ ē q̄n̄ in virtute actus quē ſaciſ ſequere ſe p̄plicat̄ expli‐cire p̄t̄ veniali ſi cogitatio ad illud ferret. Un abſq̄ ſeſſionē multipliſ actu veniali remittit‐tur q̄ ad b̄ q̄ hō ſe p̄cēq̄t̄ celeſtē glāiam cui⁹ qua nō p̄t̄ ſi ſtare quātūcūq̄ leue p̄t̄ ſe p̄t̄ ve potuit̄ obieciōe. Remittit̄ em p̄ aque bñdīcē asper‐ſionē. p̄ ep̄iſcopalē bñdīctionē: p̄ comūnē ſeſſionē: p̄ elemoſynas z bona opa. Tertiū do‐cumentuſ q̄ q̄uis ſenēat̄ veniali de p̄ ſenō ſe ne‐ceſſariū: tñ de p̄ accidēs videlicet in certis caſibꝝ ſenēat̄ eſt obligatorū eo q̄ in illis caſibꝝ actus veniales de ſe ſunt p̄ accidēs mortales. ideo neceſſario ſunt tunc ſenēat̄. Sed qui ſinēt hō caſuſ articulo. ii. p̄ſequemur.

Sermo

xxxiii

ILICET secundū de casib⁹ q⁹ necessario p̄fitē
da sunt venialia peccata notandū q⁹ ex docto-
rib⁹ pdictris recolligendo s̄t sunt casus specia-
les in q⁹ tenet q⁹ necessario p̄fiteri venialia.

Primus casus rōne dubitationis.

Sedis rōne affectus p̄citantis.

Secundus rōne p̄scie dictantis.

Tertius rōne institutio-

nis.

Quartus rōne intentionis.

Quintus rōne p̄suetudinis.

Sextus rōne intentionis.

Primus in qua rōne dubitatiois: h⁹ est q⁹ q⁹
dubitare: an illa peccata commissa sine venialia v⁹
mortalia. Un⁹ p̄ regula ḡnali ponit fm Bona
v⁹. q⁹ omnis dubitans de aliquo peccato an sit ve-
niale vel mortale tenet illud p̄fiteri ne exponat
se discrimini. al⁹ moraliter peccat. p̄co. Tho.

Sedis rōne affectus p̄citantis q⁹ vices per-
pendit h⁹ aliquā affectionē deordinatā venia-
lēm in ipso intendi q⁹ pbabilr p̄ceturat q⁹ ni-
si ipsam p̄ priam vel cōfessionē abūciat traher-
ipm in p̄cm mortale. Hec Rich. V Proi
de Bonau. s. di. xy. distinguit tria genera ve-
nialiū. Quoddā cīm est veniale ex surreptiōe et
ex indeliberatiōe. et de tali nō tenemur penitere
nisi de p̄gruo. Quoddā est ex cogitatiōe moro-
sa: sine en opis p̄ sensu. Verbi grā. Lū h⁹ sentit
turpē in se cogitationē carnale et p̄ sequentē dele-
cationē. et voluntas nō sufficiēt se opponit.
sed negligenter in aīo morari p̄mittit q̄uis in
opus nō p̄ sensit. et de talib⁹ tenemur penitere: p̄
serit q̄n delectatio int̄cātū est p̄ducta q⁹ nisi se
h⁹ ab ea auertat traheret i mortale. Tertio qd/
dam est veniale ex volūtate pleno p̄ sensu. sicut
mendaciu iocofum. et de talib⁹ q⁹ nimis multi-
plicant et vergant in piculū p̄iūrū tenet h⁹ p̄fi-
teri. Tertius rōne p̄scie dictantis. q⁹ scz alīz
quē actū veniale p̄scie dictat esse p̄cm mortale
tunc tenet p̄fiteri. q⁹ Aug⁹. p̄ generali regla po-
nit: q⁹ omne qd̄ sit p̄tra p̄sciam: edificat ad gehē/
nā. xxvij. q. i. c. oīms. H̄c bis. Exemplū. Si cō/
scia mea dicit q⁹ scare ligna ad ignē die festo
est p̄tra illud p̄ceptū Sabbathā sanctifices. et sic
de alijs. Quartus casus rōne institutiois. q⁹
scz h⁹ nō h̄z p̄cm nisi veniale cū teneat semel in
anno p̄fiteri ex institutiōe ecclie: d̄ illud p̄fiteri
v̄ statuto vel p̄cepto ecclie satissimac. et h̄ ē tu-
tius. **X** Quintus rōne p̄suetudinis. q⁹ scz
quis scienter in p̄suetudinē ducit venialia. q⁹
fm Rich. in qdli. talis interpretatio p̄ceptu p̄te-
nit venialia. Sed ut de p̄. di. i. c. tres sunt. Glo.
dt. q⁹ si q̄s p̄tenit venialia. p̄pter p̄ceptu p̄stitutu
dignus morte eterna. Un⁹ et Berñ. de p̄cepto et
dispensatione. c. xxvij. dt. Aliqua stultilo quia et
ociole dicra: facta et cogitata sunt p̄cta venialia
et m̄ cū q⁹ p̄temptu vertunt in vsum et p̄suetudi-
ne: criminalia reputant. Hec ille. Ad idē facit
dicū Aug. xxv. di. S. al⁹ aut ea demū. Secu-
tus casus rōne intentionis scz mortalis culpe. Nā

q⁹ q̄s p̄ aliquē actū venialis p̄ctū: puta p̄ iocoſ
sa verba vel aspectū vel p̄ tactū manū et h̄moī
intendit m̄lierē inducere ad luxuriā. tūc fit pec-
catū mortale. ideo oportet p̄fiteri. Un⁹ Matth.
v. Qui viderit mulierē ad p̄cupiscendū eā tam
mechatus est in corde. O ḡ christiane disce p̄fis-
teri venialia.

¶

LICET tertiu de aggrauatiōe venialiū m̄l'oz
querit Utrū multa peccata venialia aggrauet
hoīem int̄cātū sicut vñ mortale. Jōq̄ p̄fiteri
de illis multis sit necesse. Hui⁹ rō est. q⁹ mḡ in
iiij. dis. xvi. et Aug. de p̄. di. i. c. Tres sunt. dicūt
sic. Illa q̄ humana fragilitate q̄uis p̄ua. i. ve-
nialia: m̄ crebro subrepunt si collecta h̄ nos fue-
rint: ita nos grauabūt et opprimunt sicut vnum
aliquā grande p̄ctū. Et ponit ibidē exemplū di.
Quid em interest ad naufragiū vtrū uno gran-
di fluctu nauis obruat: an paulatim subieps
aqua in sentinā p̄ negligētiā derelicta impletat
nauē atq̄ submergat. Hec ibi. Videz ḡ q̄ sic.
Sed m̄dē fm Rich. sup̄ eadē dis. q̄ ex istis di-
ctis nō est intelligendū q̄ multa venialia equa-
leant vni mortali. q̄ deordinatio vnius pecca-
ti mortali plus ponderat q̄ deordinatiois cen-
tu miliū p̄ctōy venialiū simul. Nā p̄cm mor-
tale et veniale differunt in infinitū. q̄ mortali de
bet pena eterna. et sic infinita a p̄c post. veniali
aut̄ pena finita. et sic p̄portio nulla. Unde venia-
lia nō grauabūt nos int̄cātū ut mortale nisi di-
spositiū. q̄ multiplicata disponunt ad casum
mortalis peccati: p̄serit modis in casib⁹ dicens
sup̄. Propterea Aug. dt. Ultimi grandia vide-
ne obruaris arena. s. multa. Et ex his p̄ez q̄ suf-
ficit ea p̄fiteri in generali: sed in pdic̄ casib⁹ in
speciali sunt p̄fiterenda. Z Exemplū finale nar-
rat in speclo exem. xlvi. di. vii. q̄ in p̄uincia lom-
bardie qdā frater ordinis pdicatoꝝ. vita et fa-
ma p̄clarus: cū erat adhuc nouitius repe beati
dñci p̄fessionē fecit purā. s. oīm mortaliū pecca-
toꝝ suoꝝ. postea aut̄ cū ante altare orans pau-
lū obdormiūt: audiuīt vocē dicentes sibi.
Vade et irez caput tuū rade. q̄ euigilans intelle-
xit q̄ iterz melius moneret p̄fiteri oīs circūsta-
tias scz etiā venialia peccata q̄ sibi mente occur-
rent. vñ accessit ad beatū Dñcū se. p̄sterneb̄. et
p̄fessus est meliori attētione oīa q̄ p̄us p̄fessus
fuerat. Lūq̄ postea recepisset se ad q̄tē vidit an-
gelū dei del̄cēdētē de celo et portantē sibi co-
ronā aureā mīro ornatā: ac posuit in capi-
tē. euigilans frater ille se multū p̄solatū in-
uenit: et grās deo egit: et tandem in gratia crevit.
Rogemus ḡ christū zē.

Feria. v. post dñcā q̄rtā Ser. xxxij. de p̄fessi-
one generali oblitoꝝ mortalium et regul' debitis.

Efedit qui erat
mortuus et cepit loq̄ Lucc. vii. et in
e

Feria. V. post dominicā quartā

euāgeliō hodierno. Dñs iesus resuscitās mor-
tuū voluit ut resederet et loqret. Prio ut p̄ hec
p̄baref; qm̄ vere foret resuscitatus: ut de Thye
Sco qz ut doceret nos mortalr in mysterio: q
qūq̄ vera p̄nia a morte peccati mortalis vult
resurgere ad vitā grē necessē h̄z surgere a p̄cis
p̄ derelictionē ac loqui in p̄fessione. Nam de pe.
di. c. nō p̄t. Emb. dt. Nō p̄t q̄s grām dei ce/
lestis accipe nisi p̄us purgatus fuerit ab oī sor
de peccati p̄ p̄nic p̄fessione vel p̄ donū baptismi
salutaris sc̄ q̄ ad infantes. Hec ibi. Jō d̄z q̄ ce
pit loqui. et p̄t in euāgeliō. Itaq̄ de p̄fessione
pter p̄dicta declarabimus tria adhuc mysteria
in b̄ fmone.

Primū de oblitōz cōmuni p̄fessione.

Scōm de eoz diligenti recordatione.

Tertiū de illoz regulari obseruatione.

A Lirca p̄mū de oblitōz p̄fessione cōi querit Rich. vtrū p̄ p̄fessionē gnālē delean̄ mortalia
oblita. Erōnes p̄nt accipi de hac q̄stione ex co
dē Rich. in. iij. dis. xij. art. iij. q. i. et iij. sic. Prio
qz p̄ solā p̄fessionē gnālē factā sine p̄tritione nō
p̄nt remitti venialia ut claret. qz q̄cunq̄ p̄fessio
sine p̄tritione nō sufficit ad salutē. de pe. di. j. q.
ecōtra ea. Sed de venialibz d̄z hō in gnālē p̄tri
tiōz h̄c. et sic gnālē p̄fiteri ut sibi remittant in p̄
senti vita. q̄z multo fortius nō videt q̄ remit
tant̄ mortalia oblita p̄ gnālē p̄fessionē: h̄z p̄ p̄tr
tionē. Conferat. qz regula iuris et iusticie. et ex
tra de re. iur. Qd. s. q̄ de sua negligētia v̄l do
lo cōmodū reportare nullus d̄z. Et p̄t extra de
eo q̄ durit in m̄fimoniū quā pollut. c. p̄positū.
vbi h̄z d̄z clare. Sed si hō purgaref p̄ gnālē p̄fes
sionē de p̄cis ex negligētia sua oblita. tal cō
modū reportarer nō p̄fitero in speciali. p̄f ob
liuionē. q̄ habet. p̄positū. Sed ad q̄stionē et ob
iectiōes hm̄oi r̄ndet fm̄ Rich. ibidē aliosq̄ do
ctores recolligēdo documēta tria. **B** Pri
mū ē. q̄ p̄fessio gnālē ē dupler. Quedā ē sacra
mentalilis q̄ sit sacerdotti in occulto. Quedaz nō
sacramentalis q̄ sit in p̄ma et cōpletorio in pu
blico. Illa p̄ma est cū hō de p̄cis venialibz sa
cerdoti p̄fiteri in occulto d̄ generibz singlōz nō
de singulis generibz. Et p̄ hauc remittunt venia
lia dupl̄r. s. Uno mō p̄ modū meriti inqntū ex
citat motū voluntatis et feruorē charitatis p̄ que
fit venialū remissio. Alio mō ex vi sacramentū
sc̄ p̄ absolutionē sacerdotis. Illa aut̄ sedā p̄fes
sio sc̄ cōmūnus q̄ sit in p̄ma vel in missa nō fac
venialū remissionē ex vi sacramēti. h̄z t̄m̄o p̄
modū meriti. qd̄ p̄ncipalr p̄sistit in p̄tritionē ad
quā habendā iuuāt hō p̄ tale p̄fessionē gnālē et
p̄ oīonē sacerdotalē. Hec Rich. Et q̄bz p̄seqnt̄
idē Rich. dt. q̄ venialia h̄nt remitti p̄ncipalr
p̄ p̄tritionē gnālē qz p̄fessionē gnālē: ut p̄du
xit rō p̄ma sup̄ posita. Tamē p̄fessio gnālis iu
uat ad illā p̄tritionē h̄ntā et ad augendū iā ba
bitā. Hec ille. Et suo mō intelligēdū ē de remis

sione oblitōz in obliuioē manentū: ut sic. Sie
et de cooptatione actuū q̄ faciūt ad venialū. s. re
missionē sc̄ aque b̄ndite aspersio et oī dñica
et hm̄oi. qz vic̄ p̄ p̄tritionē p̄ncipalius fit remis
sio: h̄z ista iuuant z̄c. **L** Scōm documentū
q̄ ex obliuioē p̄cī nō acq̄rit hō sibi cōmodū h̄z
ponitus detrimentū. et p̄ b̄ soluif p̄firmatio sup̄
posita. Declarat sic fm̄ eūd̄ Rich. qz q̄n̄ hō aliq̄
p̄cā tradit obliuionis. s. mortalitā. s. h̄z fit p̄ suam
negligētia aut dolū malicie: h̄z sibi impuraſ in
p̄cī. et sic pena grauiori dānaſ. Sed si de illis
in speciali hō p̄terere et p̄fiteri facilius obtine
ret remissionē p̄ erubescētā et maioris pris pe
ne relaxatōē fr̄tū clauī. et sic p̄t. p̄positū. O
q̄z stulti sunt q̄ p̄ verecū dia p̄fessionis cōpla
centiā h̄nt de h̄z q̄ p̄cā sunt oblita: sicut q̄ gau
dent de furro abscondito ad t̄p̄s. q̄z postea. h̄z
in morte p̄uici suspēndit: et p̄f obliuionē
spēali pena. s. excoriatōis vel hm̄oi punientur.

Tertiū documentū fm̄ eūd̄ Rich. s. q̄ ad
oblitōz p̄cōz mortalū remissionē nō sufficit
gnālis p̄fessio nō sacralis. si hō habeat copiā sa
cerdotis et facultatē p̄fiteri. qz his habitis te
net de mortalibz oblitis gnālē p̄fiteri et a sacer
dote recipit absolutionē. Hec Rich. Sed quō
possit de talibz p̄fiteri q̄ hō nō p̄t fare vel reco
lere declarabis in articulē seqnibz hui fm̄ois.
D Lirca scōm de oblitōz recordatiōe querit
Quō de oblitis p̄cī mortalibz tenet hō dili
genter recordari et p̄fiteri. Ad qd̄ Norandū fm̄
Pc. de Tharā. et Tho. aliosq̄ recolligendo. q̄
obliuio de aliq̄ p̄cō mortal p̄t fieri triplicē
sc̄. Prio nō totaſ h̄z ita q̄ p̄tim a mēoria ex
ciderit: p̄tim maneat. sicut cū recolo me audiuis
se vel egisse aliq̄d in generali sed nō occursem
bi q̄le illud fuerit in spēali. et tunc tenet hō om̄i
diligētia laborare ad recordandū in spēali. et
tenet p̄teri et p̄fiteri in spēali. put sana p̄scia dī
ctat v̄l putat se peccasse. Scōo totaſ r̄ta q̄ sic
a mēoria exciderit q̄ nullo mō recordat q̄vis
p̄scia sufficiēt discutiat. et tūc sufficiēt de hm̄oi p̄te
ri et p̄fiteri in gnālē. Nā fm̄ Rich. di. xij. q̄rti. et
etiā Tho. p̄ p̄fessionē gnālē cū gnālē p̄tritionē re
mittunt mortalia oblita et venialia ex p̄tritorū dī
tū ad culpā vel penā vel in toto vel in p̄te. Pri
mo ex p̄tritionē p̄fiteri. Scōo ex būilitate p̄fes
sionis. Tertio ex oīone sacerdoti. Quarto ex vi
clauī. Et h̄z intelligēdū est de p̄fessionē gene
rali sacramentali: ut paruit p̄mo art. Tertio
p̄t esse obliuio negligēt. ita vic̄ q̄ nō sufficiēt
ter q̄ntū debuit hō discussit p̄sciam laborando
ut oīa ad mēoriaz reuocet mortalia cōmissa in
spēali. Et talis nō excusat de oblitis sed dānaſ.
Rō fm̄ Rich. s. et Scōo. qz q̄libet hō necessario
tenet facere qd̄ in se ē fm̄ qd̄ hūana patiſ fragi
litas ut oīa p̄cā in speciali ad mēoria reuocet et
p̄terat ac p̄fiterat. q̄z. Et sic p̄t.
E Lirca tertīū de regulari obseruationē in p̄f

rendo obliita mortalia. Nota tres regulas collectas et doct. Prima est qd de peccatis oblitis debet qd pfecti in generali. et cū h de negligetia qd fuit causa illius obliuionis teneat in speciali pfecti. Rō. qd ibi duplex peccatum accidit. vnu negligentia obliuionis. aliud seqns obmissio pfectio nis. Hec et Alex. Proinde etiā Bonauē dī. qd teneat alii no solū de peccatis illis oblitis sed etiā de obliuione illoꝝ ex negligentiā. Nā si placaret obliuio peccati mortalitatis: mortalitatis peccata re hōc. Seda regula ē qd nullū permittit mortale oblitum in pfectio generali absoluere: nisi sic qd si postea ad memoriam reuocat pfecti vice in speciali teneat. Hoc fīm Rich. in. iij. di. xii. ar. iij. q. viii. et Lancellariū pisiēn. pbaf. qd de oblitis mortalibꝫ qd non teneat hō in speciali pfecti: nisi qd no pot recordari. deus autē no requirit ab homine ultra id qd pot: cū no obligat ad impossibile: ut dī Hiero. Si g cessat talis impotentia. s. cuq peccatum ad memoriam redit. iā teneat illud pfecti et pfecti in speciali. Si dicas. Nunquid sacerdos absolvit me de oblitis aliquā mō. Rūndet Rich. dis. xvij. ar. ii. q. vij. qd semper absolutio sacerdotis de oblitis dī intelligi sub hac pfectio: vt. s. qn reducunt ad memoriam teneant pfecti. et sic no nisi si qd autem stant in obliuione sunt absoluta. ita qd hō no dānabit si fecit diligētia recordādi. Utz autem qd eisdem pfectis recolitū pfecti cui antea fuit pfectus; ob breuitate hic transeo. vis deser. xxviii. E. F Tertia regla qd penitētis de peccatis oblitis no dī simpliciter oīno sub pfectio pfecti et pfecti in generali: dicens. si peccatis ui. sed recognitioē verisilis pbabili. ita qd videat sibi pbabile qd de ceteris sic oblitus qd deberet pfecti. Nā qd liber pot: et dī verisilis extimare: qd in multis offendimus om̄is qd no recordamur. et sic ex tali extimatione dolere dī vere acī cert⁹ esset in credēdo. et sic pfectis se peccasse vt credit in multis. Et sic dimittens sibi illa virtute absolutionis qd debet fieri absolute: no sub pfectio. qd pfectio nil ponit. Hanc regulā ponit Bonauē. et sufficiat p breuitate. Pro exemplo finali Narrat Lesarius in dial. qd iuuenis qdam in quadragesima cepit sacerdoti pfecti nimis enor̄mia ad qd multos induxit. Lui sacerdos ait. Si lisi essem mille annos. adhuc mltū esset tibi tot et talia fecisse. Rūndet. Ampli⁹ qd mille annos suū nam demon sum et innuera feci. sed pfecti volo qd vidi qd pfectio pfectio pulcrificant et eis vita pmittit eterna. Sacerdos dicit. Age qd pfectio. Rūndet demon. Faciat qd qd mihi impone dūmodo sit illud mihi tolerabile. Tunc sacerdos ait. Vade et tribu vicibus humilietur pstrat⁹ dic. Dñe deus creator meus peccavi tibi: ignoscimbi. Rūndet demon. Non possum me int̄ tuū humiliare. et cianuit. Sic faciūt mlti qd nolunt se deo p oīa humiliare in pfectio. atqz multa volunt obliuiscane erubescant. io cū diabolo pibunt

nec miā sequentia deo. Rogem⁹ xp̄m tē.

Seria sera post dñicā qrtā Sermo. xxxv. de pfectio frequentē facienda. p grā amplianda.

Icit ei Jesus

d Ego sum resurrectio et vita: qd credite in me etiā si mortuus fuerit viuet. Job. xj. et in euāgeliō bōdierno. In qd saluator docet tria. Primo qd ipse sit verus deus et dñs vita et mōs dī. Ego sum resur. tē. Secundo qd qdūqz hominē in ipm credit hz vitā amē. Ideo dicit. Qui credit in me viuet. Aug⁹. qd vita aīe fides est. qd iustus ex fide viuit. Rō. i. sc̄ in xp̄o

Tertio docet qd hō in xp̄m credes etiā si mortuus fuerit pfecto mortali viuificat a xp̄o et resuscitat p pmā vera et pfectio ad vitā eternā. In cuius signū Lazarū mortuū dñs iesus la chrymando et fortiter clamādo dicens. Lazare veni foras resuscitauit significans qd qd vult a morte pfecti resurgere dī lachrimari in pfectio et clamare corā sacerdote in pfectio. Unū Amb. de pe. di. s. c. Ecce nūc. dī. Confessio aīam a morte liberat et spem saluandi tribuit tē. Et de ista resuscitatioē lazari loquitur h̄ cūagelū. Itaqz dī pfectio pfecta qd dicta sunt adhuc tria myst̄ria declarabimus in h̄ fīmone.

Primum de pfecti frequentationē.

Secundum de obligandi determinationē.

Tertiū de frequentandi gratificatioē.

G Lirea pmū de frequentatione Notandum ē qd quis ecclia statuerit sc̄ ad minus semel pfecti in anno sub pcepto. nihil minus tū cūlibet xpiano multū valer et expedit frequentius pfecti et lepius. Et h̄ pbaf pluribꝫ rōnibꝫ qd notant in summa confes. lib. iij. ti. xxxvij. q. lxxv.

Primo ppter incertitudinē tps.

Scđo ppter accumulationē criminis.

Tertio ppter difficultationē pfectio.

Quarto ppter indignationē iudicis.

Ultimo ppter evitacionē piculi obliuionis. Primo inquā ppter incertitudinē tps. Nā tps nre mortis est incertū. Luc. xij. Veniet dñs fui illius qd no sperat. s. malus fuius. et hora qua nescit: et dividet eū. Lyra. s. aīaz a corpore separando in morte. pteqz eius cū infidelibꝫ poner. i. cū damnatis. Ideo qd cōmode possimus pfecta mur: ne occupari die mortis qramus spaciū pñc et pfectio nec inuenire possimus. Secundo ppter accumulationē criminis. Nam qnto qd maiorē tpe manet in pfectis sine pfectio: tanto plura et maiora pfecta accumulate et ampli⁹ ruit. qd vnu pfectum causa ē dispositiua alteri⁹. Unde Grc. Petm qd p pñaz cit⁹ no diluīt mō suo pondere ad aliud trahit. Exemplū. Quāto diutius manet vas encū no bñ mudatur: tanto plus sordescit et rubiginat. Propterea Apocal. vlti. Qui in sordibꝫ ē sordescat adhuc. Lyra. i. sordes

Feria. v. post dominicā quartā

scit amplius: ponendo optatiū p indicatiuo
Tertio ppter difficultationē 2fessiōis. Nā qn
to q̄ tardat 2ficer tanto difficultus querit &
cōntest. Quidius. Qui nō est hodie: cras min⁹
aptus erit. Ex freq̄nti aut acutū cōfessiōis habet
generat. & sic facilitat. Quarto ppter idigna/
tōe iudicis. Nā tāto de⁹ ampl⁹ idignat quāto
diuti⁹ q̄s i p̄tis star nec curat cōficeri. P̄s. Lor
cōtritū & būiliatū. s. ad 2fīcēdū de⁹ nō despiciet
q̄ 2fariū despiciet negligentes. Ultimo ppter
euātatiōez piculi obliuiois. q̄r quāto q̄s tardit
cōficeri: rato plus icurrere p̄t piculū obliuiois
sc̄ p̄tī mortal & ci⁹ circūstātiaq̄ tenet 2ficeri.
Nā vt i p̄cedēt fīmōe dictū ē obliuio p̄tī mor/
talis cōmissi si fit ex negligētia & a fortiori si fit
ex dolo: dānabilis est. q̄z. Un plurimū lauda
bile ē & tutū frequētē cōficeri. & lac̄ piculōsum ē
in foro p̄scētāmōdo semel i āno 2ficeri. q̄uis
ex p̄cepto ecclie nō nisi semel i āno obliget. O q̄
bō attendebi ut saltē ad festa maiora. s. natu/
tatis dñi & Pentb. ac b̄tē v̄ginis 2ficeri stude:
vt sic grāz dei & amorē 2fēq̄ris & piculū cuītes.
D Circa scđm de obligādi determinatiōe
q̄n̄. Quare ecclia scđm dēterminauit tñ semel in
anno obligari xpianos ad faciendā 2fessiōem.
cum em̄ ut p̄dictū est tuti⁹ & meli⁹ cēt freq̄ntare.
quare q̄ non nisi ad semel obligauit ecclia. Ad
hēc rīndē q̄ p̄cipue quinq̄ sunt rationes quaz
aliq̄ ponunt̄ de b̄ quare vīz ad semel i āno ob/
ligavit. Aliē autē quare n̄ pluries 2ficeri p̄cepit.
Primo nāq̄ ad semel 2fīcēdū obligauit oēs
pter idigēt vīlem. q̄r oēs hoīes peccat & egent
gra dei. Ideo d̄bet q̄libet recognoscere se q̄ deū
offendit et ci⁹ mificordia idiger. ac sic deū gl̄ificare p̄
cōfessiōez. Un Jof. vij. Filii da glīaz deo
& 2ficer q̄d feceris. Scđo ppter reuerendā cō
munionē quā oēs tenent̄ codei p̄cepto semel in
anno. s. in pascate cōicare rā pfecti q̄s imp̄fecti. iō
mūdari debēt xpiani p̄ 2fessiōez sub p̄cepti ne/
cessitate. Tercio ppter hereticōz in grege dñi
discretōez. n̄ lupi. i. hereticī latērēt in grege q̄ de
uorarēt agnos. i. xpianos simplices. Ideo salte
semel oēs xpiani debēt ex p̄cepto se ondere sacer
doti. p̄prio ut discernant̄. S̄z heu plures nō cōfi
tent̄ vīz decē ānos. & b̄mōi p̄leq̄ndi sūt. Quar/
to deniq̄ q̄re nō obligauit ad pluries 2fīcēdū
est. ppter maior̄ piculi cuitādā transgressiōem.
Quia exq̄ 2fessiō oīm p̄ceptō & circūstantiaq̄ est
ml̄tū ardua: ml̄tī nō iplerēt b̄mōi p̄ceptū freq̄n
ti⁹. cū exp̄mūr q̄m vīt & difficultē semel i āno cō
fiteant̄. Et vt i plurib⁹ min⁹ pure & ifidēl̄ fieret
2fessiō z̄. Quinto ppter cōmēdādā bono p̄ duo
tiōez. Nā numis dur⁹ ē xpian⁹ q̄ nūl p̄l⁹ vult face
renisi ad q̄d p̄cepto obligat. Lōmedabilis est autē
deuotio cōp̄. q̄ p̄l⁹ faciūt. s. pluries in āno cōficeri
& pluries cōicāt. Proinde o bō si tu i hora mor/
tis excusare te velis di. Nō suz pluries q̄ semel
cōfessiō q̄r ecclia nō p̄cepit. cōmēdū est ne forte

de⁹ dicat. Et si nō pluries tenebaris 2ficeri: tñ p̄
illo semel debebas cōficeri oīa p̄ctā illo anno cō
missa ut eodez p̄cepto habet. Sed tu multa nō
es 2fessiō q̄ oblitus es a tanto tpe anni. Tu re
spondebis. Dñe nō potui om̄ia recordari. Tūc
deū dicit tibi. Lur ḡ nō fecisti q̄d potuisses cō
mode: 2fītēndo pluries. & sic euāsiss illa. & q̄r
neglectisti salutē: dānaberis. Un Aug. sup can/
tīca om̄el. x. ait. Dic deo o bō q̄s es: 2fītēdo. q̄r
si nō dixeris: dānat deū q̄d inueni in te. Non
vis ut ille dāneret: tu dāna te in 2fessiōe. Et cū
2fessiō fueris oīa delicta tua: ex oīb⁹ purgabit
te. Hec ille. O xpianē accusa te in 2fessiōe fre/
quenter ut saluer te deus semp.

J Circa tertīū de freq̄ntā 2fessiōis & grati/
ficatiōe querit. Quales grās 2fītēdo deū boi cō
fessionē freq̄ntanti. Ad q̄d rīndē q̄ freq̄ntatio
2fessiōis multas grās pm̄ere ad deo ampl⁹
q̄ 2fessiō illa semel in anno debita ex p̄cepto. &
b̄ ceteris parib⁹. Primo q̄dē sanitatē celeriōē
Un Jsl̄. de sum. bo. dt̄. Lito corrigit culpa q̄ cī
to cognoscit. Tardius aut̄ sanañ vulnus cuiā
putrēscētib⁹ mēbris longo post tpe curatio ad
hibet. Hec ille. Scđo pena p̄ plurimū liberatio
nē. q̄r pluries & freq̄ntius erubescētia talis su
scipit. de q̄ Aug. de pe. di. j. Quē penitet. dt̄. Eru
bescētia magnā b̄z p̄ remissiōis q̄nto p̄lies
erubescit p̄ xpo. Hec ibi. Deo in. iii. di. xvij. dt̄. q̄ q̄nto q̄s plurib⁹ sacerdotib⁹ 2fītē
tanto pl̄ ei o pena remittit. tñ ex erubescētia. tñ
ex vi clauī. vñ tortiēs p̄t 2ficeri q̄ ab om̄i pe
na liberat. Tertio aīc assūcuratō apliōrē. s. p̄p
p̄scēt serenitatē. q̄r nō rā b̄z timere de obliuiois
negligētia: vt iā sup̄ dictū est. Sicut erēpli grā
Si q̄s accipit ad vīlā & freq̄ntius p̄solvit: se
curio est. quāto aut̄ magis prograt solutionē
tanto se onerat. K Quarto indulgentiam
p̄mp̄tioz̄. Hugo de sa. li. q̄. Si volūras sc̄ 2fī
tēdi pigra nō fuerit: indulgentia nō erit. q̄ pl̄
de fac̄to. Quinto mortē salubriōrē. s. cū meret̄
& p̄mījs accumulat̄. Exemplū legit̄ in spē. etc.
di. x. c̄tem. j. Q̄ erant frēs duo vīcīni in studio
Parisiēn. Junior fuit deū timēs & deuotus. se
nior pestilentis morib⁹ & totus carnalis. Ju/
nior ḡ hunc sepe monebat ad p̄niam & 2fessiō/
nē. h̄z nō curauit. Landē cū senior foret infirma
tus & morti primus vidit xp̄m sibi apparentē
spinis coronat̄ & crucē humer⁹ ferente: de vul
nerib⁹ sanguinē fundente & dicēt sibi. Ecce q̄n
ta sum passus. p̄ te. Sed q̄r tu infelix tantis be
neficijs meis imēmōr fuisti. Acp̄te ḡ in 2fusio
nē tuā sanguinē meū p̄cōsūz. Et his dīc̄t crō
rē de lacere p̄fluētē manu cōprehēlūt: in vul
tu infirmi. p̄cēt. & sic disparuit. Tunc miser ille
tremēs vocauit frēm suū & ci oīa q̄ videret nar̄
rauit. Lui ille cū fiducia ait. Noli frater despera
re sed. p̄pone emēdā & dole o p̄tis ac 2ficeri sa
cerdoti p̄ctā z̄. Vocato ḡ sacerdote cūz ingēnē

Sermo

XXXVI

gemitū et lachrymis confessus ē. Et spūssantus eidem apparenſ in ſpecie viri habentis in derreſa capula colubam candidiſſimā pmiſit ſibi venia et pdixit q post triduum migraret. et ſic faciūt. Frater autem iunior in iuſticia et ſanctitate pfect ad pmiā pcela ppetuo poſſidenda. Ro/ geniū ḡchristū rē.

Sabbato post dñicā q̄rā Ser. xxxv. de co/ fessionis verecūdatione et ſolitudine et de conſi/ tentis indispositione.

Goſum lux mū

t di: qui ſequit me nō ambulat in tenebris. Job. vii. 7. in euāge. hoc. Verba ſunt ſaluatoris nři iefu in q̄b ostēdit q̄ ip̄e ſit verus de⁹ q̄ est lux p̄ eſſentiā illūinans oēm boiem veniente in hūc mundū. Nā ab ip̄o deriuat ois noticia aīe. Eſt ḡ xp̄s nō lux corporaliſvl vifibilis ve ſol ſez materialis. ſz ſpūalis q̄ mens hois illūinat ad cognolēdū deū et q̄cūq̄ ſuēne cefaria ad ſalutē. Ideo ſubdit dñs dices. Qui ſequit me. Lyra. ſez p̄ fidē formata charitate: nō abulati tenebris ſez ignoratię et culpe. Proinde ois bon⁹ xp̄ian⁹ debet xp̄m ſeq̄ p̄ fidē ſic q̄ te nebras culpaꝝ abuſiat penitēdo et p̄fitēdo rē. et in luce ḡte xp̄i ambuler ad vitaz eternā ve dr̄ in euāgelio. Itaq̄ de 2felliō p̄tōꝝ qua abuſim⁹ tenebras vicioꝝ tria mysteria declarem⁹.

Primum de 2felliōis verecūdatione.

Scđm de ſolitudinis conditione.

Tercium de coſiſtentis indispositione.

Lirca p̄mū de verecūdatione 2felliōis q̄ nr̄. Ut̄ hō debeat verecūde peccata ſua 2fite ri et quali erubescenția. Ad qđ r̄ndet fm doc. q̄ hō debet 2fiteri verecūde. Rō. quia deū offendimus ſuerēcūde: nec erubuiꝝ eius maieſtas vultu et oculos cernētis cūcta noſtra opa. ideo 2fidiū ſbem⁹ et verecūdē 2fiteri ut p̄ verecūdā deo ſatisfaciam⁹. O hō aduerte tuā demētia in peccādo. Nōne erubesceres luxuriā facere coraz aliq̄b hoibꝝ. et pl̄ corā iudice et ciuibꝝ. et adhuc amplius coraz rege et milibꝝ ac p̄ncipibꝝ. Sic a fortiori debes erubescere coraz deo et angelis cernēnibꝝ. Sed q̄ nō erubuſti offendere ideo debes erubescendo ſatisfacere. Un̄ Aug. de pe. di. s.c. Quē penitet. ait. Qui p̄ vos peccasti per vos erubescatis. Erubescētia em̄ ipa p̄tē habet remiſſiōis. Multū em̄ ſatisfactōis obtulit qui erubescēt dominas n̄l 2fessori negauit. Juſticia em̄ dānat p̄tā. sed dign⁹ eſt miſicordia q̄ ſpūali labore petis ḡram. laborat em̄ mens pa/ tiendo erubescētā. et quoniam verecūdā eſt ma/ gna pena: q̄ erubescit p̄ xp̄o fit dignus miſicor/ dia. Un̄ p̄t̄ q̄ quāto pluribꝝ 2fiteribꝝ turpitu/ dinē criminis: tanto facil⁹ cōſequitur ḡram re/ miſſiōis. Hec ibi Augustin⁹. Sz Nota q̄ iſta erubescētia vel verecūdā debet eſſe de p̄tis: nō

de 2felliōe. q̄ natura dicitat q̄ ſicut hō nō eru/ buit peccare: ſimiliter et a fortiori nō erubescat p̄tā 2fiteri deo et ei⁹ vicario. Sz heu heu m̄lti decepti a dyabolo ecōtrario faciūt ſez q̄ nō eru/ bescunt peccare corā deo et angelis: et tamē eru/ bescunt 2fiteri. et hm̄oi q̄ ſtulte et dānabiliter agant tribus rationibꝝ patet. **M** Primo q̄ ſtultus eſt qui in lutu cadere et oia vestimen/ ta fedara non erubescit: ſed erubescit ſurgere de/ luto et emūdare. Sic dyaboliſ talē ſtūticiam perſuader homini ut caderet et de caſu nō reſur/ gar p̄ 2felliōe ſicut fecit p̄mis pentibꝝ p̄tē dī/ cit Aug. lib. I. omel. Scđo q̄ ſtultus eſt q̄ nō verecūdaſ de re 2fifiſibili virtuosa et dānabili q̄le eſt p̄tē. ſed verecūdaſ vult de virtute hono/ rabili et gloriōſa qualis eſt confelliō. Exempli/ grā. Si quis nō erubescit de hoc q̄ vnuſ latri/ cus cui poſſet reſiſtere euz ſtercoriſat et occidiſ/ ſed erubescit de hoc q̄ illum vinciſ flagellat et ex/ pelliſ triumphans tanq̄ miles de hoſte. p̄ q̄ triūpho coronaſ a rege. Un̄ Aug. li. de p̄nia dr. Faſ/ cilius a diabolo nō vicimur et fedamur n̄li cū ſupbiendo illū imitamur. nec vehementius cū p̄ſternim⁹. nec acriores ei dolores infligim⁹ q̄ cū p̄tōꝝ plagaſ 2fitemur. Nec ille. Unde legiſ q̄ cui dā diabolus multimo de vulneraſ apparuit. Qui interrogauit q̄ ſi ſibi hec fecerit. Et r̄ndit. Tu inq̄t: q̄ q̄tēs 2fessus es: totiens cultri mibi inſixisti rē. Tertio q̄ ſtultus eſt q̄ nō erubescit ſe ſtercore. p̄prio fedasse: ſed erube/ ſcat ablucere. Un̄ Bern. exclamat di. O inſania pefſima puder ablui et nō puder inq̄nari. abſter/ git caliga et nō abluit aīa. Q̄ qđ ſtultius q̄ cū diabolō velle iacere in p̄tis: et in ſceno cū porc̄ poti⁹ q̄ ſelle iuxta regē ſedere in mūdicia ſeſtū ad mensam delicijs plēna aureis fulgentibꝝ.

N Lirca ſecūdū de 2ditiōe ſolitaria. q̄ deus ſic voluit et ecclā ſic iuſtituit q̄ ſolus 2fites ſo/ li 2fessori in ſecreto 2fiteat: ut pat̄ de pe. et re. c/ ois verius q̄. Sed circa h̄ querunt tria.

Primum de cauſa huius et rōne.

Scđo de eius neceſſitatōe.

Tertio de eius plurificatione.

Primum q̄r̄t q̄re benedictus de⁹ voluit 2felliō ne ſic fieri ſez a ſolo 2fiteē ſoli ſacerdoti. Ad id r̄ndet Aug. d̄ pe. di. i. c. quē p̄tēt. di. ſic. Et m̄ia em̄ h̄ p̄cepit dñs re nemīne peniteret in occulto ſz erubescētia vinceret cū p̄ ſeip̄ ſacerdoti dr̄. Hec ibi. Scđo q̄r̄t. vtrū 2felliō ſit faciēda ne/ ſcellario ſoli ſacerdoti et a ſolo. R̄ndet fm ſrēm Ange. in ſun. q̄ ſic de neceſſitate p̄cepit ecclie. dico. c. om̄is. de pe. et re. **O** Et h̄ doce/ nta duo accipiūt. Quoꝝ ſez vnū ē q̄ ſacerdos q̄ p̄les q̄nq̄ pueros ad 2fitedū obligatos et a for/ tori adultoſ inſimul facit 2fiteri: veros q̄ ſimil/ audien̄. vnū ſez deterra. alium aure ſinistra. niſi cogereſ articulus mortis nō euadit mortale. q̄ ſic facit ſe p̄ceptū ecclie. Scđm documentū q̄

Dominica de passione

sez ve Rich. dt. in articulo necessitat^t qn mors
iminet de ppiq; ita q vnus post aliū nō p̄t ex
pectari ad p̄fendū: tunc licet ples sil' audire in
p̄fessioe, nec p h euacuat v̄rus sacramēti. Ter
tio q̄rit. verū p̄fessio facta plib⁹ sil' sacerdotib⁹
sit p̄fessio sacralis. Ad h Sco. dt q nō. qz vn⁹
xps ē quē sacerdos rep̄nit. Verū fm Rich.
si q̄s vellit p̄fiteri duob⁹ sil' sacerdotib⁹ pp̄f h ve
cerius p̄silū h̄et. v̄l. pp̄f seruor̄. et vt sit magis
trāquilla eius p̄scia. illi p̄nt sine p̄cō audire et
absoluere. alib⁹ aut̄ peccarē. q̄s facerent p̄tra p̄ce
prum eccl̄sie.

P Lirca tertii de indisposito p̄fidente querit
verū p̄fessio sit acceptanda et aliqd valeat qn cō
ficiens est indispositus ad gr̄e suscep̄tiō. h̄ c: qn
manet in voluntate adhuc peccandi. vel nō vult
satissimare qd̄ tenet. vel qn ex mala intentiō p̄fi
tet et hm̄oi. Ad qd̄ r̄ndet fm fr̄m Ange. in lū. et
doc. p̄ tria documēta recollige. Pr̄mū qdē
documētu qd̄ norāt doc. in. c. q̄ qdā. de pe. et re.
vīc̄ q̄ lic̄ penitētia et p̄fessio talū sit acceptāda
et salubrib⁹ monitis eis pn̄ia indicenda. tñ ab/
solutio nō est talib⁹ impēdēda. Rō. qz tales nō
sunt capaces absoluōis et remissiōis peccati.

S̄cōm q̄ valer talis p̄fessio ad m̄lta. sicut va
lēntia bona opa in p̄cō mortali facta; sed nō
valer. s. directe ad vitā eternā et ad celestē gl̄iam
merendā. sed ad illā indirecte valer in qnctū dis/
ponit ad p̄uerſionē. Eemplū leḡli. de dono
timoris q̄ miles qdaz taliter p̄fessus est. cui in
pn̄ia iniunctū est q̄ qnctū qz anulū in manu vi
deret de morte et penis inferni mēor esset. qd̄ cū
ples fecisset emollitus est ad vere penitendū.
Q Tertiū documētu q̄ sez tutius tenēdū ē q̄
talib⁹ in casu hm̄oi tenet p̄fessionē iterare. q̄s sic
tenet cōior opinio theologoz: vt dt sc̄us Bon
nauē. p̄z in Ange. Et h̄ v̄z est q̄ oīo tenet ite
rare qn mutat p̄fessorē. Secus si ad eundē cō/
fessorē redeat et iste adhuc in mēoria habeat pec
cata q̄ p̄fessus fuit sibi. v̄l. saltē sat quā pn̄ia
imposuerat p̄ eis fm Pe. de pal. Nā s̄ci suffice/
ret impliate p̄fendo dicere. De illis etiā p̄cis
que als vobis p̄fessus fui dico mēa culpaz. Et
sufficit q̄ p̄fessor idē recordet in genere de p̄cis
cōfessiōis et de qualitate vite c̄. licet nō recordet d̄
p̄cis in nūero vel specie. Alioquin tenet iterare.
Hec i angelica. Eemplū finale narrat Arnol
dus q̄ qdam vir multū honorabat bēz Ma/
riā. attamē qddā suuz graue p̄ctū p̄ pudorenō
cōfitebat. alijs cōfessis tandem in secreto deo cōfi
tebat di. De p̄p̄ciō esto mihi p̄tōri. Quadā vice
sic cōfiteari apparuit sibi dyabol⁹ in forma sacer/
dotis di. Ecce misit me d̄ ad te ut cōfitear hoc
vnū. Et statim cōfessus est illi. Ait dyabol⁹. In
tūgo tibi vt h̄ p̄ctū nūq̄ ampli⁹ alicui p̄fitear
sato tibi esse remissum. Lūq̄ iste h̄ venisset ad
extremā horā vidit q̄ angeli cū demonib⁹ cōtē
debāt de aīa. Demones dixerūt. In mortali nō

p̄fesso deceſſit ḡ nostra est. et rapuerūt eaz ducēt
ad ifenū. Sz̄ subito beata v̄go Maria occur
rit di. Dolosē h̄uc decep̄ist ne cofiteret. iō p̄p̄io
p̄ tremendū iudicū ut aiā ad corp⁹ suū redu
catis. et sic ille reuertit et cōfessus est sacerdoti de
oibus et de hoc retento. et sic pn̄iam egit. Roges
mus ḡ ch̄r̄stū. z̄c.

Dñica de passione in mane Sermo. xxvij. de
cōfessione retardāda vel accelerāda in casibus.

Rē amē dico

a vobis: si q̄s fmōnē mēu seruque
rit mortē nō videbit in etnū. Ue
ba sunt salvatoris nři. Joh. viii. et in euāgelio
bodierno. in q̄b ip̄e d̄ nōster mirabilem erga
nos amorē insinuat tr̄pliciter. Primo cū dicit
Amē amē dico vobis. Lyra. i. fideliter. et dupli/
cat ad maiore certitudinē. Nec Lyra. Nā i hoc
maxima charitas oñdīq̄ de p̄ip̄e tante maiesta
tis ifinīte q̄ nulli tenet et tñ ex charitate digna
iuramento se nobis obligare. O q̄nta charitas
tantū regez tā misericordiā q̄b i nullo eget
iurādo le p̄mittere. Sc̄do charitatē oñdit cum
subdit. Si quis fmōnē mēu seruauerit mortē
nō videbit q̄ p̄mittit vitā q̄ est sūme amabilis
Nā fm phm. y. de aīa oīa esse et vivere appetit.
O ḡ p̄cōres q̄ horrētis mortē seruare fmōnes
xpi et viuetis. Tercio charitatē insinuat: cuz ad
dit. in eternū. q̄ eterna vita est sūme amabilis
sup oīa: ad quā creati sumus. O ḡ dulcissimū.
o charitate plenū verbū Jesu p̄dictū. o p̄tōres
ausculcate di. Amē amē dico z̄c. p̄z i euāgeliō.

Ezq̄ aut̄ inter xpi sermones q̄s debem⁹ serua
re et eternā mortē euadā est p̄cipua p̄fessio et
pn̄ia. ideo d̄ ip̄a p̄ter ea q̄ p̄dicta sunt in myste
ria notem⁹ in hoc sermone declaranda.

Pr̄mū de temporali retardatiō.
Secundum de casuali acceleratione.
Tertiū de salutari eius liberatiō.

R Lirca p̄mū de retardatiōe t̄pali querit.
Utrū h̄o p̄tōr comissō mortali p̄tō possit lic̄
te retardare vel differre p̄fessionē v̄lq̄ ad t̄pus q̄
obligat p̄fiteri sel' in anno. Ad qd̄ nota q̄ hec q̄
stio maḡ et difficil' ventilari inter doc. Nā Sco.
in. iij. di. xvij. ar. iij. dt. q̄ dubiū est alijs dicenti
bus q̄ sic. alijs q̄ nō. Et Pr̄mo Archid. et In
no. de pe. et re. c. oīs v̄triusq̄ lexus. directū p̄fes
sionē differri nō debere habita oportūtate p̄fi
tendi post lapsum in mortale. Alioquin diffe
rēdo nouū p̄ctū incurreret h̄o. q̄ licet eccl̄ia sta
tuerit dico. c. oīs v̄triusq̄ sel' in anno p̄fendū
et illa p̄fitionē nō intendit artare ad t̄pus. Jo
ibidē d̄ saltē sel' inq̄t et ad minus. Sz̄ hec p̄fi
tūtio punit negligētia boīm q̄ nollent p̄fiteri
semel in anno. Sed hec opinio cōter nō tenet.
Sc̄do q̄z tutior est opinio Bonauē. in. iij. di.
xvij. sez q̄ religiosi habita oportūtate idonei

Sermo

XXXVII

*F*essoris nō pñt differre; s; tenent̄ sine mora cōficeri. qz coꝝ vita tota est et esse d; pñc tps. De clericis aut̄ secularib; nō audet affirmare. s; de puris laycis seclarib; d; qz si differerūt. p; maio re oportunitatē tps et fessoris v; qz ad qdram gemitā: excusant̄. Si vero talē oportunitatem hinc ita qz maiore nō sperat hic illo anno. tūc nō pñt differre v; qz annū. *T*ertio pindit No randum fm theol. doc. colligendo. Qz votū si ue. ppositū fitendi om̄s tā layci qz clerici et reli giosi tenent̄ post pcam hinc statim cū tenent̄ tri nationē formare. hoc est: qn̄ excitant̄ a grā dei fm Alex. ut patuit fmone. xix. f. Sed fessiōnem acu faciendā post lapsuz p̄t̄ s; mortal' differ re vel retardare p̄t̄ esse licitū et illicitū. Sicut dilatio baptismi acu suscipiēdi p̄t̄ fieri bñ v̄l male ex causa ex qua sit. Sic et fessiōnē dilatio potest fieri tripliciter.

*P*rimo ex causa meritoria.

*S*cđo ex causa viciosa.

*T*ertio ex causa nimis piculosa. *S* primo inquā ex meritoria causa. s. qn̄ qz rōnabilit̄ cōfessionē differt ex causa bona qz fm wilhel. p̄sici. p̄t̄ fieri liceat. *P*rimo rōne fesso ris. b; est: si qz p̄terea differt ut meliorē vel prudenter fessore hinc possit qz subi melius suscire valcat. *S*cđo rōne maioris recordatiōis de suis p̄t̄s. *T*ertio rōne maioris deuotiois et p curande fessōis amplioris p̄ sacro tpe t̄. In casib; bñmōi differre cōfessionē nō ē pcam s; meritoriu. *S*cđo p̄t̄ diffiri ex causa viciosa. s. ex negligētia. Si qz em̄ in casib; in qb; necesse est confiteri statim (de qb; infra dicemus) negligit vel obmitit fitteri mortal' peccat talis.

*T*ertio fessio p̄t̄ diffiri ex causa nimis piculosa. qz qz differt ex temp̄u; qd; est gravissimum. Sed di. Qualis reputat̄ qz et p̄ceptu differre fessiōnē. Rñdec qz b; iudicat *P*rimo rōne culpe: cū idcirco differt ut interī liberius p̄t̄ iteret. sicut exemplū de tenētib; meretrices. vel aliena bona et sic de alijs. qz differunt fittere quincaut̄ et cogant̄ relinq̄re t̄. *S*cđo rōne obstinate malicie: qn̄ dei grā hoīem efficaciter moueret ad fessiōnē et mō obstinata mente h̄di cit. ita qz si etiā putaret ēē mortale: adhuc differre vellet. Ex oib; istis p̄dictis pat̄ fm Rich. in iij. di. xvij. p̄corditer qz Alexā. *S*cđo Thomā cu qb; cōiter currūt theologi. vici qz confiteri plies qz semel in anno nō est p̄ceptu s; p̄silij. sic et eucharistiā sumere xpiano p̄plo plies qz sel. s. in pascha nō est p̄ceptu sed p̄silij. Nā eodē decreto v̄tū qz p̄cipit. Quare sequit̄ qz si qz differt vel retardat fessiōnē nō peccat mortal'. etiā si differat habita oportunitate fessiōnis. Exceptis tā casib; qz articulo scđo subseqñt. qz in ill' tenet̄ nō retardare fessiōnē s; statim facere. Et etiā excepto qz dilationē nō faciat ex causa mala s; p̄tenendo. sed ex causa bona ut p̄dictū ē. Sic

tñ qz h̄eat. p̄positū fitendi tpe statuto ab ecclia. Et sic soluunt̄ oēs obiectōes b; fiēde qz p̄tereo. qz nō ē necesse p̄plo p̄dicare illas. O ḡ tpiane di se hec vt plures fitiar̄ qz semel. ne differas ni si causa legitima.

*T*ertia scđo de casuali acceleratōe querit. Qualib; in casib; tenet̄ qz necario accelerare cōfessionē actu ita qz nō possit differre. p̄t̄cū sine mortali p̄t̄o. Ad qd; nota qz plures sūt bñmōi ca sus qz s; p̄serti ex Rich. sup. iij. di. xvij. ar. iij. q. vi. et alijs recolligim̄. i. qb; tenet̄ hō statiz fiti teri habita opportunitate fm doc. cōcorditer.

*P*rimo casus rōne sacramēti suscipiēdi.

*S*cđo rōne ministrandi sacrm alteri.

*T*ercio rōne acu solennis ecclesiastici.

Quartus rōne dubij.

Quintus rōne instituti.

Sextus rōne stimuli.

Septimus rōne periculi.

Ultimus rōne articuli.

Quō aut̄ isti casus obligat̄ ad acceleratū d; necitate et qn̄ qz de fgruitate t̄. declarabim̄. p̄seqn do de singlis iuxta doctor̄ dicta.

*P*rimus casus rōne sacri suscipiēdi. vici qn̄ qz vult cōicare yl missa celebrare tūc em̄ habita opportunitate tenet̄ oīno nō solū p̄teri s; etiā fiti teri. nisi excusat̄ p̄ter scandalū v̄l p̄sonē v̄l p̄plo. puta qz iā idue recolit̄ d; aliq p̄t̄ mortal' et s; ne scādalo nō p̄t̄ dimitti v̄l fessio bñ fieri. tunc sufficeret p̄teritio cu p̄posito fitedi. p̄t̄ i Angelica. Silr laic̄ cu in cōicando recolit̄ iuxta altare existēs. qz tūc nō p̄t̄ sine scādalo dimitti t̄. Als tenet̄ fm Scotti et cōit̄ doc. Ite anthoni. flor. p. ii. ti. ix. c. xij. f. iij. dicit. qz p̄t̄ d; pal. extendit se enā ad om̄e sacrm suscipiēdi ut sit necaria p̄us fessio d; mortal' nō dū cōfesso. excepto baptimi scād. Hec i. iij. p̄t̄ i Anthonina s. Unz qn̄ qz haber suscipe sacru ordinē tenet̄ cōfiteri habita opportunitate. ut vult p̄t̄. Tharāt. i. iij. di. xvij. Et Tho. i p̄mo qdlibeto. q. vi. et Job. Nea. Jo. et alijs sacris suscipiēdis p̄silr videat̄. s. de ffirmatōe et m̄rimonio et extrema vncōe. cu nō videat̄ rō diversitat̄. qz de silib; idē est iudicū. Un fm Bona. i Angelica dr. qz extrema vncōe t̄m̄ obet dari iſfirmis qz i mortal' nō sūt. p̄ter dī cōtra tutī videat̄ ut hō si habita opportunitate et cōmode p̄t̄ faciat fessiōez an̄ sacri susceptōez. et b; p̄serti qn̄ ē pcam eī manifestū. Quia glo. i p̄ncipio d; p̄t̄. di. v. di. c. qz qn̄ pcam mortale ē manifestū statiz hō tenet̄ fitteri. Et fm frēs Angelū li mitat̄ i casu rōne sacri suscipiēdi v̄l m̄istrādi v̄l acu solēnis i ecclia t̄. Si aut̄ p̄t̄ nō p̄t̄ cōmo de fitteri. v̄l qz qz de p̄pinq expectat̄ alii cui de uotī arqz secun̄ fitteri se credat. sic i fm Ric. possit fessiōez differre. tñ cu v̄a p̄teritōe et p̄positōe m̄istrādi s; sacrm qdcu qz alteri. Nā p̄ gnali regula. s. q. i. c. Dia sacra ponit Augu. di. sic Dia

Dominica de passione

sacra obseruit dignè tractatibz. pslit tñ q eos di-
gne sumibz. q tenet in b casu sic et in pmo casu
ta dictu è. et pçz in Ange. U Terti⁹ casus rō
ne actus solenis eccl⁹ astici. Nā Landul. sup. iij
di. xvij. q. ii. et ponit in Ange. dt q qn̄ qs dñ ad
mistrare sacra v'l aliquē actu solenē in ecclia ce-
rcere. puta legere euāgeliū et bmōi. q tūc tenet
qfiteri. Et b pslterim si pctm comissū ē māifestū
vt in pmo casu patuit. Idē tenet san. Bernardi
nus in suo qdragesimali d̄ epl'a solenit̄ in ecclia
canēda. Idē etiā videt d̄ p̄dicatōe faciēda. vt p̄z
p glo. sup. c. oia sacra. j. q. i. Un Antho. flo. i co-
fessionali dt. q qtiens qs in mortali etiā p̄dī-
cat scienc: roties mortalr peccat. Idē etiā de ill'
q scient in mortali exiētes p̄fessiones audiūt et ab
soluit. Deniq; iste casus pōt extendi etiā ad il-
los q solenē in ecclia hñt aliquē tenere ad bas-
p̄lsmū v'l p̄firmatiōz vt copatres: qz ē actus so-
lenis in ecclia. idcirco idē iudicū qd̄ de p̄ceden-
tibz vt vitz cū scia p̄tī moralis sine p̄tīoē p̄
via tales actus nō ererēat. et debet p̄fiteri saltē
de p̄gruo. Ad p̄bandū p̄missa é talis rō quā
ponit Tho. in. iij. di. xxiij. q. Ut p̄ quis in p̄co
mortali etiā possit sine p̄co vti ordine suo rē.
Q: lex (inqt) p̄cipit vt bō ea q iusta sūt: iuste exē
quāt Deut. xvj. Et addit. q ius nature est indi-
spēsabile. Hoc cāit de iurenaturali vt bō scē
scē p̄tratet. Quicūq aut in p̄co mortali aliqd̄
sacrū officiū p̄tratet: nō ē dubiū qn̄ indigne et
nō scē illud faciat. Cōcludit ḡ q qn̄qz in p̄co
mortali etiā scient exhibet se in aliq actu vt mi-
nister ecclie: roties mortalr peccat qtiens bmōi
actu facit. Proinde et Amb. dt. Mel⁹ ē diuia
scītā oīno dimittere q̄ indigne tractaret. Et cē
plū legit̄ in spee. dis. ix. exē. et. q magn⁹ Karol⁹
qd̄ die festiūtar dū missaz aud. r. t. diacon⁹ q
nocte illa peccauerat cū ml̄ere nec penitētē euā-
gelii canebat. Et ecce dei iudicio aranea de sup
caput ei⁹ filado descēdēs in asperci ipator⁹ ca-
put illi⁹ pupugit ac sine mora illū misēt etirrit
O dei iudicū. Quare⁹ casus rōne dubij. b ē
qn̄ qs pbabilr videt v'l dubitat q ampli⁹ illo
anno copiā idonei p̄fessoris hic nō poterit q. s.
ip̄m possit absoluere saltē. p̄ tge ab ecclia statu-
to. Ecēpli grā. Si qs tale p̄ctm bz q ad papaz
vel legati absolutio p̄mitet. et nūc bz copiā p̄fes-
soris a q pōt absolui; tenet p̄fiteri: si dubitar q
postea nō habebit. Sed heu. X Aliq cau-
lantes dicūt. Quid mihi de obseruādis casibz
bmōi. sufficit mihi ecclie p̄ceptū sumpl̄tenēdū
q tm̄ sel' in āno p̄fitear. Sed. p̄ cēplo ad sub-
leuationes mentū ponat q̄ Petrus accepit a
iudice vineā excolendā. p̄ salario p̄fentēt. Qui
mercede accepta cū vineā colere cepisset inuenit
ml̄ras labrūscas. i. siluestres vineas: spinas et
repres: qz tedio affectus vult vineā deterere et
salariū retinere. Querit ḡ an possit b. Ip̄e petr⁹
arguit sic. q̄ de labrūscas et spinis nihil fuit co-
gitat vel actū in pacificeō. bz de vineā tm̄ fru-

ctifera. q̄ ab h̄ pacto nō ē recedēdū. ff. de legat⁹ ⁊
fideicomis. l. nō aliter. Sed iudex ē h̄ dt. B̄lsqz
bm̄i vince cultura nullā h̄bit utilitatē nec fru-
ctuū redditioꝝ. q̄ h̄ fuit subiectus. arg. ff. ad
legē aq̄lā. l. illud. q̄ opus ē cōplēdū oīno v̄pa-
ctuū teneat: nocua auferēdo. Al's salariū pdar.
q̄ pactuū nō tenuit. Et h̄ est verū acīnā sic ferē.
Spūal's sic h̄ in vita p̄nti accepit a deo aīam
tāqz vincā excolendā r̄tutib⁹ ⁊ p̄nīc opib⁹ eras-
dicando oēs spinas vicioꝝ ⁊ cīciēdo q̄ p̄tritio
nē ⁊ p̄fessionē. qđ si fidel'r nō fecerit: pdet merce
dē ērē b̄titudinis. O q̄ p̄tōr disce fidel'r p̄fites-
ri. Quin' casus rōne instituti h̄ q̄n̄ instōne
spēali q̄s ē obligatus ad plies p̄fitēdū. ⁊ statu-
tū obligat sub p̄cepto. sīc sūt religiosi h̄ntes sta-
tutū bis in hebdomada p̄fiteri vel sel. tūn̄ teneat
p̄fiteri die statura h̄ta oportūtate. Sert⁹ rō
ne stimuli. l. p̄cie dictatīs q̄ statim teneat p̄fite-
ri. q̄ Aug. xvij. q. i. c. oēs. q. ex his. dt. Qm̄ qđ
fit ⁊ p̄cias edificat ad gehēnā. V Septim⁹
rōne piculi. h̄ est q̄n̄ qđ d̄z exponere scipm̄ picu-
lo morti. v̄puta intrat bellū v̄l' iter latronū p̄z-
culis plenū. v̄l' pestilētē terrā ⁊ alias piculolāl
infirmitates incurrit. Nā gñal' regla f̄m̄ p̄c.
de pal. q̄ sp̄tū cest piculū mori. cu q̄s est in tali
casu in q̄ freqn̄tē boīes moriunt. Hec in angel.
Ex q̄ p̄t̄ q̄ m̄lieres in p̄tu p̄stitute sunt in piau-
culo morti. id an̄ tenent p̄fiteri de p̄pinq. Octa-
uus casus ē rōne articuli. l. morti. q̄ tūc q̄libet
teneat se p̄pare p̄ p̄fessionē ⁊ p̄nīam veraz ad dei-
miaz p̄seqndā in iudicio tūc imineti. Unū scūs
Aug. in sua legēda dixisse legiſ in hora mortis.
q̄ nullus hom̄ q̄ntūcūqz excellētis meriti sine
p̄fessione ⁊ eucharistia debeat mori. Q̄ ḡcharis
simi nolite pdere aīas vias: s̄z p̄fitemi. p̄t̄ tene-
m̄ in casib⁹ p̄dictis saltē. p̄t̄ utilitatē p̄fessiōis.
Z Līra tertiū de salubrī liberatiōe. l. a morte
p̄ p̄fessionē. Ex q̄ xps dñs in hodierno cuāge. u-
tra thema p̄acceptū iurādo. p̄mittit di. Amē a/
men dico vob: si q̄s f̄mōne mēū fuauerit mor-
te nō videbit in eternū. Et inē oēs xp̄i f̄mōnes
observādos p̄cipue f̄mo de facienda p̄fessiōbz
hoīem liberare salubrī a morte. f̄m̄ q̄ testatur
Amb. in f̄mōne q̄dragēsime. ⁊ de pe. di. i. c. ecce
nūc. di. Lōfessiō aliam a morte liberat. Jō breui-
tatis amore finē ponēdo huic f̄mōni: sufficiat
notare q̄n̄ cōfessio liberat a morte triplī. vīc
q̄ Primo a morte aīe q̄ fit p̄ p̄tm̄ a q̄ liberat
excludēdo. Scđo a morte nature a q̄ sepe mira-
culose liberat. Tertio q̄s a morte gehēnē p̄caue-
do. Hec ondīr de p̄ tale. Exēplū miraculosus
qđ narrat Lēsar⁹ in dyal. di. q̄ in ciuitate Dor-
pacen. cleric⁹ qđā depaupatus bñs sorozē dixit
uidā aurifabro. B̄porta ad domū mēā vasa
urea ⁊ argentea; est cīn̄ qđā mercator ap̄d me
vult talia emere. Aurifaber lucrū desiderans
acepit p̄līma vasa bm̄oi ⁊ venit. Quē vides de
cīus cē solū in domo: occidit. p̄p̄ bñdū thesau-
rū illū. ⁊ cū sorozē aīuūate in doa. q̄ piecit. Lū

Sermo

XXXVIII

¶ aurisaber nō rediret domū alia die familia
regrere cepit illū. Tandē suscipiōe mora cleric⁹
ille aeq̄ soror captiuant. sed crīmē negāt. Post
ea cōuicti p̄ aliq̄ indicia rea inoruit et morti ad/
iudicant ambo. Tūc soror dixit fratri. Lōfitea/
mur p̄tā nřa ut si morimur in corpe; nō moria/
mur eterna morte gehēne. s. iuxta xp̄i p̄missum
s̄ dictū. Sed clericus induratus noluit p̄fiteri
puella aut̄ p̄fessa est cū maxia x̄tritioe t lachry/
mis mlt̄ sacerdoti. Deinde colligati sil ad p̄cre
mandū: igne magno accelō cleric⁹ mox p̄sumit
Puella vō v̄tute p̄fessiōis vincul̄ cōbustis nō
aliter sensiignis ardorē q̄z venū roris flante.
Quo viso miraculo. oēs q̄ ibi astabant deū lau/
dauerū. t mlt̄ p̄fessionē frēquentare ceperūt. O ḡ
xp̄iane pensa valorē p̄fessiōis de q̄ subseq̄nti ser/
mone pl̄a alia dicemus. Rogenus ḡ xp̄m r̄.

Dñica de passiōe post prandiū Ser. xxvij.
de p̄fessiōis fructib⁹ t reiteratiōe necessaria.

Reoccupemus

p̄ faciē dñi in p̄fessiōe. p̄s. xcij. Scūs
P̄s. in sp̄ūstō instruit nos v̄bis in
p̄missis v̄r̄ occupemus faciē dñi dei nři in cō/
fessione. Sed qm̄ iuxta sc̄pturas Primo qdāz
est p̄fessio dñe laudis. t hāc debem⁹ nos poc/
cupare fm̄ Lyra sic intelligēdo q̄ rēptaciōz dia/
boli a tli p̄fessiōe ipedire conātis debeam⁹ anti/
cipare. qd̄ facim⁹ qn̄ a p̄tis ad deū diligēdū t
laudādū querimur. Nā Eccl. xv. Nō est specio
saluus in ore p̄tōris. Scđo qdā ē p̄fessio p̄tō/
ri t accusatiōis. t in hac debem⁹ deū iudicē p̄
occupare in p̄nti faciēdo. Nā in exēplo videm⁹
q̄ qn̄ q̄s eximiat a iudice sn̄ia; morez ſe ferēn/
dā iusto iudicio. tūc festinat p̄occupare faciē iu/
dicē anq̄ sn̄ia lara sit t. plata. vt negocia sua co/
ponat antea q̄s sn̄iam dānatiōis excipiat. Sic
spūalr̄ debem⁹ charissimi t nos ante q̄s in hora
morti iudei xp̄s ferat dānatiōis sn̄iam vt cōpo/
namus cū xp̄o p̄occupādo t p̄ueniēdo xp̄s ui/
dich t sn̄ie in p̄fessiōe p̄tōz: ne sn̄ia eternē dā/
natiōis feriamur. Prōinde Eccl. xvij. An mor/
te p̄ficeret: a mortuo q̄s nihil perit p̄fessio. qd̄ p̄
poni p̄ alio themate. Et fm̄ Lyra exponit: q̄ cō/
fessio p̄tōz an mortē valer ad salutē multipl̄r.
t̄ post mortē inutil̄ est sibi. O ḡ charissimi. o vi/
ni. o milieres. o senes. o iuuenes. o diuites. o pau/
peres. o p̄ncipes. o eōs cōiter hoies: horoz vos
t me iuxta p̄missum thema p̄occupemus faciē
dñi in p̄fessiōe. Itaq̄s de p̄fessiōe adhuc tria my/
steria. p̄b fm̄ declarabim⁹ p̄ter ea q̄ tacta sūt
in p̄cedentib⁹.

Primum de p̄fessiōis saluifica iteratione.

Scdm de reiteratiōis necessaria obligatiōe.

Tertium de obmissiōis durissima dānatione.

A Līca p̄mū de p̄fessiōis reiteratiōe q̄rit. vt
p̄fessiōis factā respectu coūdē p̄tōz debeat bō
reiterare. Rñdef fm̄ Rich. in. iij. di. xvij. t cōtē
doc. q̄ v̄e t legitiōe p̄fessus nō tenet de necessi/
tate d̄ eisdē p̄tis p̄fessionē reiterare. Notamē d̄
v̄e t legitiōe p̄fessus. q̄ in certis casib⁹ q̄b p̄fessio
nō fit rite vel legitiōe: tenet necessario p̄fessionē
p̄tōz iterare vt fiat legitiōe p̄fessio de q̄b p̄ates
bit ar. ij. Al's nō tenet q̄s obedire etiā p̄fessori p̄
cipienti subi vt itez cadē p̄tā p̄fiteat de q̄b rite
p̄fessus ē fm̄ Pe. d̄ pa. Rō. Rich. ē. q̄ nō ē rōna
bile vt p̄ eadē cā necesse sit hoīem bis iudicari i
codē foro. Si tñ q̄s ex bono p̄filio velit iterare
p̄fessionē de eisdē p̄tis laudabile ē t meritoriū
de pe. di. i. mēsurā. Hec i ange. B Proinde
Aler. de ales in. iij. nō tñ p̄ necessitate s̄z qdā cō
gruitate laudat illos q̄ sepius itez p̄fitem⁹ p̄tā
t statim: asserēs frēquentē p̄fessiōis valere ad pl̄es
Prima est culpe cognitio. (utilitates.

Scđa erubescētie latifactio.
Tertia mentis securatio.
Quarta pene diminutio.
Quinta intercessioz multiplicatio.
Sexta gr̄e augmetatio.
Septima remissionis p̄secutio.
Octaua offensionis cuitatio.
Nona dei gl̄ificatio t demonū p̄fusio.
Prīa veitatis d̄r culpe cognitio: q̄ sacerdos in
struere d̄z p̄fiteat t ei oīdere p̄tōz guitatē si est
mortale v̄l veniale vt sciat se cauere. t sic lepe p̄fi/
tēdo clan⁹ cogitat p̄tā sua t p̄sciaz scit rectifica/
re. Scđa d̄r erubescētie latifactio. Aug. de pe.
di. i. quē penitet. d̄r. Erubescētia maſg ps ē latif/
factiois. Terria d̄r mētis securatio q̄ fit ex cogi/
tatiōe venie accepte. Quarta pene diminutio
q̄ fit ex vi clauis. Quinta intercessioz multiplicatio
q̄ p̄fessores tenet orare p̄ ill' q̄ sibi p̄fitem⁹. t sic
pl̄ib⁹ p̄fiteat p̄fificant orātes. Sexta gr̄e au/
gmetatio. q̄ libz p̄fessiōe gr̄a acq̄rit. Septima
remissionis p̄secutio. Un̄ mḡ in. iij. di. xvij. ciiij
d̄r. Quarto pl̄ib⁹ p̄fiteat q̄s in spe venie turpitu
dānē crīmis: tāto facil⁹ ſeq̄ ḡram remissiōis

Octaua d̄r offensiōis cuitatio. q̄ deus auget
gr̄az vt possit cauere p̄tā Nona dei gl̄ificatio
t demonū deictio. q̄ roties de⁹ p̄ būilitatē p̄fi/
tēt gl̄ificat t diabol⁹ p̄fudit t deictat. E Un̄
Aug. li. d̄ p̄nia d̄t. Nec vehementē diabolū p̄ster
num⁹ q̄ cū būilitatē ſeq̄mū nec acriorez ei do/
lores infligim⁹ q̄ cū p̄tōz n̄oz plagas p̄fici/
do ſanam⁹. hec ille. Exēplū narrat Lela. i. dral.
t in spec. di. vi. exē. lxxij. q̄ qdā mḡ Tho. theo/
log⁹ cī i castro qdā moritur⁹ eccl. vidit diabolū
ſtatē in anglo. Lui dixit. Quid h̄ ſtas crūta be/
ſtia. Adiuro te p̄ deū viuū dic mihi qd̄ vob̄ ma/
rie noceat. Ad qd̄ demō r̄ndit. Nihil nob̄ tantū
noz t v̄tutes nřas ſic eneruat q̄tū freq̄ns p̄fes/
ſio. Quo audito doctor ille let⁹ expiravit. O ḡ
xp̄iane diſce p̄fessiōes frēquentare. S̄z vt p̄ ſloia/
tōe aliqđ ſerā. Exēplū ad extēadū a ſono. Noli
te p̄fiteri ſicte: vt narrat d̄ qdā q̄ iuit ad macellū
voles v̄ic̄ carnē astute rape. t p̄ itrauit eccliaz
viditq̄s ibi ſacēdōtē p̄fessiōes audiētē. accessit q̄s
t ſecreto q̄ ſicta p̄fessiōe dixit eiō. dñne h̄eo qndā

Dominica de passione

sociū pessimū q' nō ē 2fessus a mlt' annis. nūc induci cūdē vt 2fitcat: audite g' cūdē t corrigite dure: qr auarus ē. t de pecūnia pot' vob loquit q' de alij. Sacerdos ait. Adduc illum ad me. Tūc ille in macello acceptis carnibz dixit carni fici. Mitte fūu tuū mecum t illi psoluā in hospitio. Quē adduxit ad sacerdotē: cui susurraū. dē Iste est hō de q' dixi vobis. Sacerdos simplex nesciēs dolū: dixit suo carnicis. Expecta fili q' usq' pficiā iā isti' 2fessionē. l. quē audire cepti t postea disponemus. b' iste de soluē putauit. Ille aut̄ interim cū carnibz abscessit. Postea g' sacerdos dixit illi fūo. Lōfiterē fili pcta tua. Ac ille. Quid mibi de 2fessiōe; psolute pēu de carni bus. Sacer. dixit. Miser: audiui dete qr totus es auarus t sp pecunia somnias. scito qr nunc confiteri te oportet q' nō es 2fessus a mlt' annis vt dixit nubi socius tu'. Sicq' altercatiōe mora maḡ rixa est inē eos exorta zt. Sed iam querarum ad fmonē.

D Circa scdm de reiterādi obligatōe. Querit in q' casibz necesse sit iterare 2fessionē de eisdē pccis facrā. Ad qd rñdet fm doc. q' multi sunt bmoi casus. Et q' tñmō illos q' cōmuni' ap/ probant t tut' vident teneri hic psequemur.

Primo. ppter absolutiōis impotentia.

Secundo. ppter 2fessoris ignorantia.

Tertio. ppter diuisionis maliciā.

Quarto. ppter obliuionis negligentia.

Quinto. ppter debite dispositiōis carentiam.

Primus casus. ppter absolutiōis ipotentiā. b' ē: q' 2fessus ē pmo alijs 2fessori tali. s. q' illū nō potuit absoluere. v'l' qr ille 2fessor nō habuit iurisdictionē eo q' fuit sacerdos alienus: nō aliq' mo. ppi': v'l' qr ercōicatus aut interdic' v'l' suis spensis. vel qr 2fitens habuit tale pctrm qd sacerdos nō potuit sua autoritate absoluere. ppter ea d'z ad supiorē recurrere p' absolutiōe. t illi teneat iterato 2fiteri. In pdice casibz q' 2fites p' ea audir v'l' pcpit talia: teneat iterare 2fessiones. Rō. qr' absoluere nō valer ab eo q' nō pōt absoluere. extra d' sen. excō. c' nō dubiu. Un fm Rich opter tūc recurrere ad supiorē t iterat' 2fiteri illa de q' b' nō potuit absoluere. Alia autē pcta a q' b' potuit absoluere: iterato 2fiteri nō teneat d' necessitate. si tūc integrē oia 2fessus ē. p'prio sacerdoti p' oia rite t' absolutus ē legitime. al' teneat. Quia qd nō est rite factū. p' nō facto repurat. ff. Quid de his q' lat' dare cogunt. l. q'cens. **S**ecōs casus. ppter 2fessoris ignorantia. Nā si q' scienē cōfiterit ignorantia 2fessori in casu p'culosi peti q' ille ne licet absoluere: teneat 2fessionē iterare aliqui 2fessori discreto ne se p'cito exponat. **T**ertius casus. ppter diuisionis maliciā. l. q' q' nō 2fiteri integrē oia vni 2fessori ex malicia scienē tacendo aliqud mortale v'l' ei' circūstantia q' esset necessario 2fiterenda. tūc teneat iterato oia 2fiteri. Et d' b' exēplū ponemus in fine hui' fmonis. E

Sz qd: si aliqd pctrm mortale tacuitō ex ma licia scienē: sed ex obliuione v'l' ignorantia. Rñ def fm Rich. in. iiii. di. xvij. t in summa Ange. q' si 2fitteris adhibuit debitā diligētiā sufficiē p' ut potuit vt mēoriā h'et oīm pctrz mortalium: tūc nō teneat 2fiteri alia pcta 2fessa: t' sufficiēt solū b' pctrm de q' recordat'. l. qd fuerat obli tus 2fiteri p'us. Sed an debeat b' 2fiteri cide sa cerdoti cui p'us fuit 2fessus q' nō fuit istud pctrm obli'. Rñ def fm cūdē q' d' necessitate nō teneat 2fiteri alteri. Si aut̄ 2fiteris nō adhibuit debitā diligētiā ad mēorandum sed fuit igno rans ignoratiā crassa v'l' affectata: tūc teneat oia pcta sua 2fessa t tal' obliita 2fiteri vni sacerdo ti. Excepto b' Bonauē. q' si p'oz sacerdotē h'et cui fuit recentē 2fessus: ita q' in mēoria h'et 2fesa pcta. vel saltē p'niā imposta. tūc sufficeret 2fiteri obliuti cū sua negligētiā t de illis p'us co fessis dicere culpa implicite. vt ser. xxxv. Q. F

Ex his documentis est fm Pe. de pal. in. iiii. q' q' p'm 2fessos habebat autoritatē absoluēdi ab oī ercōicatione t oīb' casibz: t sic intēdebat absoluere ab oīb' 2fiteritē: tūc licet pctrm obliuz ex negligētiā esset casus refutatus v'l' ercōicatio poterit nihilominus 2fessor scds cū absoluere: qr nō pōt esse amplius casus refutari' nec excōi cario sed solū pctrm simplex. Aduerant g' illi q' eligunt 2fessorē autoritatē applica. v'l' q' intrant religiōe: vt scz faciat se absoluere sic q' in absolu tōne 2fessor intēdar ab oī ercōicatio t oīb' res seruatis casibz absoluere qntū autoritas cop' se extendit. Alio qn oportet recurere ad euz q' de iure posset a tali absoluere. facit extra de sen. excōi. c' officiā a p'ro. t d' rescp. c' sup' lras. Hec An gelica. Quartus casus. l. in q' teneat q' iterare 2fessionē est. ppter obliuionis negligentia. b' c' q' q' 2fepit v'l' neglexit iplere iuincitā p'niā p' mortali. t iā oblitus ē illā. Si aut̄ recordat' nō teneat iterat' 2fiteri: nisi d' negligētiā v'l' 2fepit ob misse p'ni. Excipit fm Bonauē. q' rediret ad cūdē 2fessorē q' recordaret de confessiōe v'l' p'niā quā iniuxerat: tūc sine iteratio sufficeret illam p'niā reacceptare. Quintus casus. ppter dispositiōis debite carentia. l. q' scieit ē 2fessus sine de b'ita dispositiōe 2tritiōis v'l' attritiōis. De b' vide ser. xxxv. Q. Aliq' ponit p'les alios casus circa h'is: q' nō aprobant illos doc. moderni cō/ ter: ideo dimittit.

D Circa tertii de obmissiōis dānatiōe durissima norādū t q' in 2fessiōe aliqd pctrm obmis tēs scienē fm theologos tā durissime dānat' a deo q' nullū pctrm etiā si qd 2fessus ē tūc sibi remittet. sed p' oīb' penā habebit. Excusat' cū scieit iugratiā iuincibili obmittit. scieit pueri t puelle faciūt p'la pcta. l. mētiēdo v'l' piurādovl' blasphemā sil' faciūt t amētes q' cū ad 2fessiōez idicūt p'la sepius 2fiterendo dimittit. t tales excusant a dā

natiōe p̄e ignorantia inuincibile fin oēs dōc.
cōter. Et fin qd̄ dī in Ange. sum. tales etiā qn
adulē faci recognoscit illa cōmississe mortalia
et obmississe in p̄fessiōe; p̄ter calē ignorantia nō
tēnē iterare p̄fessiōes p̄us sacras a p̄ncipio: s̄z
suffici de illis p̄fiteri solū qn talia cognouerūt
fore more alia. Sed q sciēt calia dimiserūt; p̄fi
ter tēnē iterato q ad oīa qntū recolūt. alioqn
dānabūt et punient p̄ om̄ib⁹ p̄fessiōes in tali p̄fes
sioē nō legitime facta quorū annis sic steterūt
sine vera p̄fessione. Etp̄z p̄ N Exemplum
notabile qd̄ legūt in libro dico Scala celi. et in
spec. exē. di. ix. exē. xxij. q̄ duo frēs quoꝝ vñus
habebat autoritatē penitentiarij p̄pe. et alter erat
innocēs. Lū irent p̄ viā venerūt ad castriū cuius
dam nobilis matrone; q̄ p̄cīm quo ddā cū suo
sanguineo cōmissum in adolescentia vñqz ad
annos. xij. p̄ verecundia p̄fiteri nō fuit ausa. hec
cogitauit di. Isti frēs nō cognoscunt me et forte
nūqz decetero videbūt me; iō securē istis p̄fite/
bor. Lūqz p̄fiteret p̄mo istoꝝ frāt̄; sc̄d̄ s̄tans
et prop̄posito ad orandū videbat q̄ ad singula q̄
p̄fitebaꝝ bufo de ore illius eribat; saltādo p̄ ec/
clisiā etiēs. vltimo oīm vidit bufonē terrenū
et ore illius pluries caput extēdētē q̄si exiret.
s̄z se itez retraxit. Ad qd̄ om̄is alij bufones tur/
marim reintrauerūt salien̄. in os eiusdē mulier
facta absolutoe. s. co q̄ hec p̄fessor nesciuit; recel
lit mlier. Et tandem frēs cū incederent in via; is q̄
vidit talia narravit p̄fessori. q̄ et h̄ intellexit q̄
nō fuerit bñ p̄fessa mulier. Redēutes ḡ repere
rūt candē mlierē ecce subirāca morte mortuā
vn̄ p̄fistati ero; auerūt dēū ut reuelaret statū il
lius. Et ecce mlier apparuit eis eq̄tans sup dra
conē et duo serpentes accingebāt collū illi⁹ su/
gen. vbera illius. duo bufones erant sup oclōs
duo canes deuorantes brachia. sagitte ignite
paures eribat. et de ore ignis sulphureus spira
bat. i capite lacerte stabant. Quā sic vidētes frēs
terri interrogauerūt. et dixit. Ego sum ista mu
lier infelix q̄ celauit p̄cīm et sum dānata p̄p̄tuo
Lunc frater p̄nūarius dixit. Per dēū adiuro te
dic qd̄ significat ista q̄ in te video. Rñdit. Ser
pentes in vbera daci sunt mibi. p̄p̄tacutus imū
dos. Bufones in penas oclōꝝ aspicientiū p̄ue
lantes in penā; q̄ elemosynas q̄s debuissē
paupib⁹ dare dedi canib⁹ et amatorib⁹ carna/
lib⁹. Sagitte ob cantilenas et detractiōes audi
tas. igne vrient spiro. p̄ter p̄cupias et oscula et
turpiloq̄a. Lacerte in penā ornat⁹ capitū. Dra
coni data sum q̄ inertimabili dolore me cruci/
at. p̄p̄ p̄cīa. q̄ oīa cruciāt me eo q̄ vnū p̄cīm ta/
cui. Tūc frāt̄. Iterz dic mibi. p̄p̄ q̄lia p̄cīa p̄les
dānānt. Rñdit. Vlri dānānt. p̄ter mīta vario
mō. sed mulieres p̄fertim p̄ q̄tuor pl̄ime dam
nant. Primū sortilegū. Sc̄d̄ ornatū xani.
Tertiū p̄cīm lingue. Quartū p̄felliōis tacite et
recreclida. His dictis draco subito leuās eam

damācē. Ue ve mībi maledicte; ad īfernū por
tauit. Rogemus q̄ dñm iesum p̄ grā rē.

Predicta mysteria de p̄fessiōe sufficiāt; alijs
q̄ nō pertinent ad sermonē popularē obmissis.

Feria. ij. post dñiā de passiōe Ser. xxxix. de sa
tisfactiōis diffinītōe; distinctione; et iniūctiōe.

Tabat iesus et

clamabat di. Si q̄ sitit veniat ad
me et bibat Job. vii. et in euāge. ho/
dierno. Dñs iesus (sicut Chrys. sup hec vba dī)
neminē violentia vel necessitate cogere vult ad
salutē trahendo. Sz si q̄s h̄z desideriū salutis
bunc vocat. p̄terea dñs ip̄e stabant et clamabat
di. Si q̄s sitit. i. ardēti amore desiderat diuinā
grām; veniat ad me et bibat. s. in aīa aquā banc
Spūalr et nūc dñs iesus stat expectando p̄cō/
res ad pniam. clamat. s. vocādo oēs di. Si q̄s
sitit. s. salute eternā; veniat p̄ queriōne verā ad
me ut habeat portū grāe rē. vt p̄z in euāgelio ho/
dierno q̄ h̄ dirix de spūlancro. Eq̄ aut̄ nemo
pot̄ venire ad r̄pī grām hñdā post p̄cīm morta
le nisi p̄ verā pniam q̄ p̄sistit in p̄fessiōe p̄fessiōe
et satisfactiōe. et q̄ de p̄mis duob⁹ sufficientē eḡi
mus in p̄cedētib⁹ Restat iā agere de satisfactiō
ne. De hac grātia mysteria notabimus. p̄ fmōc.

Prīmū de satisfactiōis diffinītōe.

Sc̄d̄ de satisfactiōis distinctione.

Tertiū de satisfactiōis iniūctiōe.

I. Circa p̄mū de satisfactiōis diffinītōe; ut sc̄
amus qd̄ sit satisfactio. Id qd̄ est norāndū fin
p̄cī. in. iiij. di. xv. q̄ satisfactio facit p̄cipua duo
p̄cio q̄ p̄terita p̄cī curat recōpensando. Se/
cūdo q̄ a futuri p̄seruat caudēdo. p̄terea varie
diffinīt a doctorib⁹ theologis. P̄cio nāqz fin
Ansel'. li. i. Lur deus hō. c. xiiij. diffinīt sic. Satis
facere est deo debitu honorē reddere. s. quē hō
norē hō p̄ p̄terita abstulerat. Nā fin Alex.
hō peccado facit deo iniūctā. et eius honorē qn
tū in se est austerr. qz ip̄m nō honorat ut deberet
obediendo ei⁹ p̄ceptis. s̄z etenim erigendo se p̄
creatorē suū peccando. Sed cū hō penitēs hui
liat se deo p̄ pena recōpensando deo honorē de
bitū reddit. et sic satisfacit. Sc̄d̄ q̄z quo ad
p̄cī futura p̄ Aug. de ecclīastīas dogmatib⁹ et
habet in. iiij. di. xv. diffinīt sic. Satisfacere ē pec
catorē causas excidere et eoz suggestionib⁹ adi
tū nō idulgere. Et fin Bonaue. ac Tho. vocat
cas̄ sc̄s intrinsece motiūas ad peccādū: ut est cō
cupisētia peccādi. p̄suerudo et h̄mōi. Sugge/
stiōes aut̄ vocat occasiōes extrinsecas v̄l ōp̄or
tunitates ad peccādū: ut sunt locus t̄ps̄ sociē
tas et h̄mōi. Nam vere satisfaciens v̄l penitēs
debet talia remouere et cauere. puta ejcere a se
male mulieris societatē: declinare locum et t̄ps̄
ōportunū. als nō vere satisfacit. Similiter si

Feria. II. post dominicā de passiōe

q̄s nō vult reddere alienū p̄ qd tractū ē p̄tēm
Nā. iiii. q. vi. si res. Aug. dt. P̄tēm nō remittit
misi restituā alienū. R̄ Tertio deniq̄ Rich.
in. iiii. di. xv. diffinit ambas illas cōpleteū. sic.
Satisfactio est p̄ illata iniuria voluntaria recō/
pensatio fm iusticie equalitatē cum p̄posito nō
cōmitēdi nouā iniuriā. Dicit in hac diffinitōe.
voluntaria. q̄r al's nō esset ex charitate nec meri/
toria. Un̄ de pe. di. viii. nullus. Aug. dt. Nullus
exspecter qn̄ peccare nō p̄t arbitrij em̄ querit de
us libertate vt delere possit cōmissa nō necessi/
tate r̄t. Itē dt. fm iusticie equalitatē. q̄r d̄ fieri
fm debitū iusticie vt q̄ pl̄ peccauit plus latifa/
cere velit. Un̄ Matth. iii. Facite dignos fruct̄
pn̄ie. Grego. In h̄ vniuersiūsq̄ sc̄ia cōuenit:
vt q̄ntro q̄sq̄ maiora sibi dāna intulit p̄ culpaz
tāto ampliora lucra querat p̄ pn̄iam r̄t. opaz
do bona plura. Itē dt. cū p̄posito nō cōmitēdi
r̄t. Nā de pe. di. iiii. Irrisor. dt. Isid. Irrisor est
z nō penites q̄ adhuc agit qd penitet. O ḡ per/
cator disce quō satisfacias p̄ peccatis.

L Lirca secundū de distinctione satisfactionis
Notandū q̄ fm doctores satisfactio accipi vel
intelligi p̄t tripl̄. Primo p̄ satisfactione q̄
fit homini h̄ est p̄ restitutione rei alienae. z hec ē
necessaria: vt patet alij fm̄onib. Sc̄o p̄
recōciliatione. Et sic exq̄ om̄s pres pn̄ie. s. tri/
tio z sc̄fessio ordinant ad recōciliationē faciēdā
cū deo: q̄liber cap̄ dici p̄t satisfactio. vt parz in
summa Ange. fm̄ Bonaue. Tertio mō accipit
p̄ pene debite solutione. Et sic est vna ps pn̄ie:
q̄ est assumptio siue adimpletio pn̄ie quā sacer/
dos iniungit in sc̄fessione. Et sc̄fistit in tribō. sc̄z
oīone. elemosyna. z ieiunio p̄ncipal'r. qm̄ alia
om̄ia q̄ possent in pn̄iam inīūgi ad hec tria redu/
cunt. Isto mō tertio q̄suis satisfactio sic distin/
cta ps pn̄ie de p̄ sc̄fēti p̄ accidentis quenit etiā cū
alijs p̄tibz pn̄ie. q̄r sicut satisfactio soluit penaz
debita p̄ p̄tis: ita z tertio p̄ dolorē sensibilem
piunctū satisfacit. z sc̄fessio p̄ erubescētiā. Hec
et Bonaue. in. iiii. di. xv. circa l̄am. Et de ista
satisfactione in sequēn.

M Lirca tertiu de inīunctione satisfactionis.
sc̄z p̄ pn̄ia querit. Utru vere penites teneat de
necessitate acceptare z exp̄lere p̄ satisfactionē quā
cīq̄ pn̄iam inīunctā a sc̄fessore. Ad hanc r̄ndē
fm̄ Rich. in. iiii. dist. xvii. z alios recolligendo
tria documenta.

Prīmū de indiscreta pn̄ia.

Sc̄dm de discrēte inīuncta.

Tertiu de pn̄ia cōmutanda.

Prīmū est q̄ q̄nīūq̄ sc̄fessor inīungit indiscre/
ta pn̄iam: nō tenet sc̄fētis illā acceptare nec ex/
plere. Rō. q̄r taliter inīūgens pn̄iam. s. indiscre/
ta sc̄fessor abutit clave sua. vīc; clave sc̄fētis z p̄tāt;
ergo r̄t. Sc̄dm documentū q̄ qn̄ sacerdos
inīungit pn̄iam discretā z r̄nabilē: penites tene/
tur z d̄z cā recipere z p̄ virtibz adimplere. Rō. q̄r

pn̄iam ip̄onēdo discretā sacerdos recte yt̄t da/
uibz. Quilibz autē tenet sui iudicis iusta s̄niā
fuare. Un̄ si penites talē pn̄iam sc̄fēt z ex deli/
beratione obm̄serit ip̄lere: mortal'r peccat cuz
facit absq̄ legitima cā. 11 Sed di. Erq̄ p̄
q̄libz p̄t mortal p̄t sacerdos ip̄onere pn̄iaz
septēmē regularis: vt p̄ Hostiēn. p̄t de pe. z re.
Et. xxvij. q. vii. c. bīpm. z. h. sc̄fanti. z. xxij. q. i. Pre/
dicandū. Si ḡ tenet accipe tantā pn̄iam hō p̄
singul p̄tis: q̄s p̄t saluari. cū vir iuuenia q̄ ta/
liter peniteat. Ad hec r̄ndē q̄ q̄suis regularis
deberet seprēnis pn̄ia fm̄ canones antiquis fa/
ctos ip̄oni. cū hodie pn̄ie sunt arbitrarie: vt te/
neat cōiter fm̄ doc. de pe. z re. c. de. q. z de pe. di.
j. mensurā. Ita q̄ Jo. an. extra de emptiōe z vē.
c. vt mensure. tenet q̄ canonies pn̄iales bodie d̄
nihil fuiūt nisi q̄ bonū ē vt sacerdos sc̄fēt fm̄
cos se t̄pare z p̄tōri inotescere qd meret. Idcir/
co sacerdos p̄t recedere a dictis canonibz: ipo/
nendo pn̄iam quā vult. p̄t fragilitatē boīm. z
er cā dispensare. vt p̄t in Ange. Immo fm̄ Ho/
stien. de pe. z re. h. Ad qd valent. Erq̄ de. est lar/
gus dimittēdo penitēti p̄nā eternā. fuius. i. sa/
cerdos nō d̄ esse p̄tis in mitigando pn̄iaz tpa/
lē. q̄r melius est. p̄t pn̄iam reddere rōnē q̄s p̄t
seueritatem. vt dt. Chrib. xvij. q. vii. c. alligant. Un̄
sc̄fessor discretus d̄ esse vt ip̄onat talē pn̄iam q̄
lem verisil'r p̄t sc̄fētis portare ne d̄terris eide
ztingat postea nō impleñ. Et si videt illū nō in/
clinat ad pn̄iam magnā: ip̄onat q̄ntīūq̄ p̄
uā pn̄iaz quā sponte velit. vt si nō p̄t gaudere
de oīmoda illius purgatiōe in p̄nti: salēt gau/
deat illū liberatū a gehēna ad purgatoriū trās/
mittere. Laueat tñ sc̄fessor vt sic arbitret: ne vile
sc̄fēt sc̄fētis autoritas z ne ztēnat p̄tāt clauū
atq̄z ne venie facilitas p̄beat iacentiū culpe. Ad
id di. l. ablit. O Tertium documentū fm̄
Rich. s. q̄ si penites sentiat pn̄iam sibi inīun/
ctā fore nimis graue z ad obfūandū p̄iculosaz
d̄z ad eundē sc̄fessore vel ad aliū si illū nō p̄tēt
hīc: recurrere. z alleutionē v̄l cōmutatōs p̄te/
re. z sc̄fessor d̄z p̄cedere. Sed qd: si sc̄fessor nō
p̄cederet. R̄ndē fm̄ Monal. z Ange. q̄ sc̄fessor
tenet ex rōne charitatis (ne p̄culo illū exponat)
talē pn̄iam cōmutare z talē ip̄onere quā sine
murmure ille velit portare. z p̄cedere vt ieiunia
imposta possit redimere. Un̄. p̄ regla ē fm̄ In/
no. z Sc̄o. di. xv. Q̄ nll'o mō sc̄fessor d̄z p̄mitte
re p̄tōrē a se desperatū recedere. etiā si nollet ali/
ena restituere v̄l i futuīz a p̄tis abstinerē. s. d̄z
eide sc̄fētis dare z pn̄iam inīungere z hortari
vt nō desistat benefacere q̄cqd p̄t: z illū inabit
cū dñs. Et valent ad ml̄ta bona fm̄ doc. de pe.
z re. qd qdaz. Un̄ talem q̄ nō vult abstinerē vel
restituere nō debet absoluere: al's mortal'r pec/
caretā absoluēs q̄ penites fm̄ Rich. in. iiii. di.
xvij. Hec in angelica. Exemplū narrat in histo/
riis fore q̄ qdam ebriosus sc̄fessus est: cui sc̄fētis

Sermo

XL

soe imponere voluit ut no biberet vinum. Ille no acceptauit pniā. Lui pfecto. Quid ḡ vis pro pniā facere. Rñdit. Impone mihi nunq̄ aquā bibere et hoc simplebo. Quo imposito: ille suscepit. Tandem cū longā viā qdā tge iret nimis sitiuit. Et cū fontes, ppe viā repperisset noluit aquā bibere. ppe pniā: h̄z in tali articlo nō renaret. Et q̄ accidit q̄ infirmat̄ ē et mortu⁹ p̄ vna pniā obscrutacione et saluatus est. Rogemus ḡ r̄p̄m t̄c.

Feria tercia post dñicā de passione Sermo.
xl. de restituicōe alienoꝝ necessario debita.

Vidā dicebant

q̄ bonus est. Alij aut̄ dicebant no: s̄ seducenturbas. Job. vii. et in euāgel. bod. Scdm Lbryf. multitudiō pli dicebat de dño iehu q̄ bonus ē. Sed pncipes sacerdotuz et pharisei inuidia moti ipm infamabat di. esse p̄tōrē et seductorē. Sic et mō vnuſq̄s de altero loquif fm qd affici. Nam q̄ diligit laudat. Qui aut̄ odit et inuidet derrahit et vitupat pri- mū et infamat. Et tales derraheteres sunt in pico lo mario. q̄ no solū mortal' peccant. sed etiam tenent ad restituicōe fame. alioq̄n no vere peccant. Nā fm Scm. in. viij. di. xv. et Rich. ibidē ante oēm pniā ptem requirif restituicōe: vel vo- luntate sue. pposito vel actu: qd est valde raz et difficile. Ideo v̄lificator̄ dt. Diffamare caue nā reuocare graue. Unde pharisei et sacerdotes iudeoꝝ xp̄o derrahēt. Demeruerūt cadere in mai- p̄tm. s̄c homicidij innocētis. et tandem obstina- ti pididerūt regnū et vitā: et incurrerūt eternā dā nationē. et sic q̄ no restituere famā christi s̄c ex- tinguer voluerūt: iā in inferno obligati sp̄ pe- nas restituūt et nūq̄ p̄solūt: sed in p̄petuū cru- daam. De q̄b euāgelii b̄ et thema loquit̄. Ite- gs de restituicōe ad quā p̄ om̄i dāno obligant̄ hoīes declarabimus tria mysteria b̄ sermone. Et p̄ hoc aliud thema poterit assumi ex autoritatiib̄ subscriptis.

Primo de legali obligatione.

Scdm de dānabili neglectione.

Tertiu de exemplari ostensione.

p̄ Lirca p̄mū de legali obligatione. s. ad resti- tutione in quis dāno illato generali. siue fame siue rei siue psonae vel p̄scie t̄c. Norādū q̄ oīs lex obligat ad restituicōe v̄l oīm alienoꝝ.

Primo lex diuina et p̄phetaica.

Scdo lex euāgelica et aplīca.

Tertio lex canonica et ciuilica.

Quarto lex intrinseca et phica.

Priō inquā lex diuina veteri testamēti et p̄phe- tica. q̄ scribit̄ p̄ceptū duplex in decalogo. Unū s̄c Non furtū facies. Quo fm Aug. et doc. pbi- des oīs usurpatio rei alienae cuiuscūq̄. Aliud ē Non 2cupisces rē p̄ximi cui. q̄ p̄hibet retēcio et

affectio illicta. Deniq̄ Ero. xxiij. p̄cepit deus di. Si qs furatus fuerit bouē aut ouē et occiderit vel vendiderit. qnq̄ boues p̄ vno restituet. et q̄ tuor oues p̄ vna oue. Necibi. Et fm doc. No- ra p̄cipue fm Rayne. in summa q̄ p̄ hec designat̄ restitutio facienda in om̄i dāno primi. Quare nāq̄. v. boues p̄ vno reddi p̄cepit nisi ad recō/ pensandū dānu illatū. Nā bos vtil̄ ē ad qnq̄. q̄ imolaf. carnib⁹ pascit. lac dat. coriū diversis v̄sib⁹ misstrat. et arat. Sz ouis vtilis ē ad q̄tuor p̄ma dīcta. et n̄ arat ḡre. Ite Levi. xxiij. et Deuc. xix. lex mandat di. Qui irrogauerit maculā Lyra. deformitatē notabilē in mēbro mutilando: culibet ciuiū suoz. sicut fecit ei. fracturā p̄ fractura: oculū p̄ oculo: dentē p̄ dentē restitu- et. Qui p̄cessit iumentū reddat aliud. q̄ occidit boīez moriet̄ t̄c. Ite Thob. iiij. Quicūq̄ aliqd̄ tibi op̄at̄ fuerit statim ei mercedē restitue. Alias autoritates causa breuitatis transeo. Q

Scdo obligat ad restituicōe lex euāgelica et etiā aplīca Matth. xxiij. Reddire q̄ sūt cesari cesari et q̄ sunt dei deo. Et Luē. xix. Stans autē Zache⁹ dixit. Dñe: ecce dimidiu bo. me. d. pau. et si qd̄ ali. defrau. reddo q̄druplū. Dixit aut̄ ie- sus. Hodie salus huic domui facta ē. Per qd̄ insinuat̄ xps q̄ ad salutē req̄rit alienoꝝ restitu- tio. O vniā moderni redderent simplū cui illē reddidit q̄druplū. Ite apl's Roꝝ. xiij. dt. Red- dire oībo debita. Lui tributū tributū. cui vecti- gal vectigal. cui timorē timoꝝ. cui honorē ho- norem t̄c. Item Jaē. v. Ecce merces oparioꝝ vioꝝ q̄ fraudata est a vobis damat. s̄c vos ac- cusando vt expōit Lyra. Et ibi nota qu. tuor p̄tā clamātia ad deū et p̄tōrē accusando et vin- dictaz peten̄. Primiū sanguinis innocent̄ effu- sio. Scdm viciū zera naturā. Tertiū pauperū opp̄sio. Quartū mercenarioz. ðfraudatio. vñ p̄t̄. p̄positi. Tertio lex canonica et ciuilica. Nā vt Aug. ait. xiiij. q. vi. Si res inquit. p̄ter quā p̄tm̄ tractū est rediposse et nō redidit. pniā nō agit sed simulat̄. nō em̄ remittit p̄tm̄ nisi re- stituat̄ ablatū. Ite extra d̄ v̄sur̄. c. cu tw. et c. tua- nos. ad restituicōe tenent̄ etiā heredes. Et. xiiij. q. v. c. forte. Aug. dt. Multi sunt q̄ dicunt Buse- ram a diuine et paupib⁹ dabo. sed b̄ diaboli cal- liditate suggesti. q̄ si etiā totū pauperi tribuat̄ qd̄ abstulerat. auger portius p̄tm̄ q̄ minuat̄. Necille. Plura alia p̄traleo p̄ breuitate. Ite ex lege ciuilica siue impiali et politica vbi habet̄ q̄ nō liberat̄ q̄s a debito rei male ablare si scit cui est restituenda: q̄uis det pauperib⁹. v̄l idul- gentianis. s̄c insup p̄tm̄ auger. q̄ ille q̄ scienc̄ recipit furū cōmittit. ff. defurt. l. Falsas. Et b̄ ē intelligendū nisi ver⁹ creditor ratū hēcat. Item pniā agūt in corpe: s̄c p̄tm̄ detinet̄ in aia qui volūt̄ derebō male acq̄slitis facere ecclias vel ele- mosynas et nolūt̄ restituere. ff. Quibus modis pignus v̄l hypotheca soluit̄. l. Ite p̄ liberat̄. s. ij

Feria. III. post dominicā de passiōe

Quarto lex intrinseca et philosophica. Nā lex nature dicitur ut qd tibi nō vis fieri alijs nō fac. sī nemo vult suū p̄nū ipo iusto detineri. ḡ r̄c. Un̄ Polycrates li. iij. c. iiij. d̄c. Philosophi gen̄tū iusticiā q̄ politica d̄r informantes vnu quē, q̄ suis rebus et studijs voluerūt esse p̄tentū. Nā manus nō usurparid qd est pedis. i. ambulare. et si ex causa usurpauerit statim cessante causa illud restituere pedi. qd si restituere nō pot. qz forte pes nō pot ambulare. ideo manib⁹ reprobat tñ semp affectat ut restituat. O ḡ p̄tor q̄ nō restituis scito. qz verā p̄niā nō agis. O infelix p̄ rebus aīam perdis.

R Lirca scdm de dānabili neglectiōe s̄q̄ restituōis notandū. q̄ restituere nolens est in multiplicitate p̄culo dānationis. iō q̄ntot⁹ d̄z hō alie na restituere et nō differre. Primū piculū dia bolice captiuitat⁹. qz ut Aug. d̄c. Quādiū tenes alienū: rādiū teneris a diabolo. Scdm ire dei et maledictiōis. Nā qz scriptū est p̄ ps. Maledicti q̄ declinant a mādatiſ tuis. Tēnes aut̄ alie nū facit p̄tra p̄ceptū dei triplex. Jō triplici maledictioni subiacet. Nā p̄mo facit p̄tra illud p̄ce p̄tū. Diliges. primū tuū sicut teipm. qz cū se nō sit dānificari: n̄ primū dānificat. Scdm h̄ il lud p̄ceptū. Nō furtū facies. Tertio p̄tra illud. Non p̄cupisces rē primi tui. ut sup̄ dictū est de istis. Un̄ ep̄sle d̄e maledixit talib⁹ Deut. xxiij. d̄i. Maledictus q̄ transferr̄ tēmios. primi sui Lyra. ut sic p̄te terre illi⁹ habeat et tēcat. Tertiū piculū punitiōis multiplicis. qz ex quo nul lū p̄ctū dimitit q̄zdiū alienū nō restituit ut s̄. dictū est p̄ Aug. Jō p̄ omib⁹ et p̄ singulū punit̄ in inferno etiā de qb̄ p̄fessus ē interim. Quar tū lesionis crudelis. qz tal' crudel' ledit nō solū p̄pria aīam dānando: sed etiā vroxem et filios et p̄sanguineos qb̄ dat occasiōe succedendi in alienis. et sic piculū eis infert dānationis. qz oēs scienter tenētes dānans etiā heredes et succedētes: ut dictū est sup̄. Secus si nescient. O ḡ xpia ne primeſce talia picula et noli pire.

S Lirca tertiu de exemplari onſione norādiū q̄ plib⁹ exemplis ostendit q̄ hō obligat ad restitutiōe faciēdā: alioq̄ dānabit. Primū exemplū legit in veteri testamēto de dauid q̄ adulteriu cū bersabee et homicidiū virie faciēs redar gutus a deo p̄ p̄ham Nathan pabola. p̄posita q̄ diues tulerit paup̄is ouē vnicā. Dauid sententiā tulit dī. Filius mort⁹ est vir qui h̄ fecit et ouē reddet in q̄druplū. q̄ Reg. xij. Et sic factuz est q̄ diuino iudicio q̄tuo: filios ex h̄ amisiſ. filii p̄puli de bersabee natum. et amon et absalon et adoniam. Scdm exemplū de diuine ep̄us lone Luc. xvi. Tertiū quoq; de finali iudicio Matth. xxv. In q̄ xps iuder dicurus est s̄niaz dānationis h̄ eos q̄ p̄pria nō dederūt paup̄ib⁹. Proinde si diues epulo et alij reprobū tradunt̄ cuī diabolo igni p̄petuo eo q̄ nō dederūt p̄pria

paup̄ib⁹ q̄nto magis damnabit̄ q̄ nō dat alteri illud qd de iure illi⁹ est. Quartū exemplū de iuda traditore discipulo. de q̄ d̄ Matth. xxvij. q̄ retulit triginta argenteos quib⁹ vendiderat xp̄m et se suspendit. et in h̄ q̄ reddit melior est usurario. eo q̄ nihil reddit qd male acquisivit. Si ḡ iudas dānatus est. ḡ male retinens alies na p̄cius dānat q̄ iudas. p̄cioz est em̄ t̄lis etiā diabolo et inferno qui sanctos q̄s derinebat in lymbo xp̄o iubente reddit. iste aut̄ nō reddit aliena ad xp̄i p̄ceptū. Ue ḡ et ve talib⁹. Unde genūs dñm iesum r̄c.

Feria q̄rta post dñnicā de passiōe Ser. xij. de restitutiōe q̄n̄ et cui debet fieri: et qd de ipotē.

Wes mee vocē

o meā audiūt et ego cognosco eas et vi ta eternā do eis Job. x. et in euā. ho. Verba sunt salvatoris nr̄i. in qb̄ edocet qles xpianos eligit ad vitā eternā. Ideo d̄c. Ques mec. i. xpiani q̄ debet esse tanq̄ oves simplices et innocētes q̄ a xp̄o bono pastore pascunt̄ cor̄pore et sanguine suo p̄cioso. Isti inquā vocem xp̄i debent audire. Un̄ Alcuin⁹ exponēdo d̄c. Ques mec voce meā audiūt. i. p̄ceptis meis et aio obediunt. Et ego cognosco eas. i. eligo ap̄ probando et ad vitā eternā introducēdo. et p̄z in euāgeliō. Sed qm̄ inter om̄ia p̄cepta xp̄i q̄ debemus audire ut queniamus ad vitā eternā est vor penitēcie vere. et p̄ seq̄na salutatio nis et restitutiōis. sine q̄ nō habebit vita eterna ut patuit p̄cedenti fmōe. Proinde d̄ restitutiōne declarēmus in hoc monētriā mysteria.

Primū de p̄te q̄ tenemur restituere.

Scdm de hoie cui debemus p̄soluerē.

Tertiū de impotēte q̄ nō valer reddere.

Aliud thema Matth. v. Non exhibis inde dos nec reddas nouissimum quadrante.

L Lirca p̄mū de tpe q̄ fiat restitutiō notādiū fm̄ Scotti in. iij. di. xv. et doc. p̄ regula gnali te nendū q̄ restitutiō faciēda est sine tpe dilatio ne q̄ntotius poterit fieri cōmode. Rō. qz tenere alienū est p̄ctū mortale p̄tra dei p̄ceptū: ut dictū est p̄cedenti fmōe. Sed p̄ nullā morā tpis licet in peccato p̄manere. ḡ r̄c. Utētāmē fm̄ cū dem Scotti et alios doc. excepūt aliqui casus in quib⁹ pot̄ differri restitutiō cū p̄posito tali. q̄ restituet q̄ntotius poterit in futuro. Primus casus ex p̄te dñi cui debet. si vices ille dñs rei voluntarie facit dilatationē v̄l relaxationē: ut p̄z in Angel. Secus si h̄ fieret p̄ metū aut p̄ fraude vel desperationē: h̄ est q̄n̄ dñs rei relaxavit. qz timuit ne incurrit̄ indignatiōis istius q̄ tener. Uel qz desperauit se h̄i possē aliqd ab isto vel pūi. Uel qz iste p̄ fraude obtinuit ab illo relatiōnem aut dilatiōe tūc teneſ reddere cūtius

Secundus casus ex pte incommodi qd seqret vices q statim reddendi noceret illi dno. Sicut ex exempli gratia si redderet ei gladii statim occideret i furia aliquis vel aliud malum seqret coitati vel alicui p sone tunc pot diffiri ad ipsiis restituicio. Tertius casus ex pte restituencis q obligat vices q statim restituendo icurreceret magnu dano aie v corporis aut fame et hmoi. Nam restituicio sic pte diffiri qd cesse hmoi picula. Rō. qz ordine charitatis anima et corpus et fama debent pponi rebo tpali. Unus fur occulit qd tenet seipm pdere sed tpe et gru et opportuno pte p alii caute restituere excepit extrema necessitas. Quartus casus ex veraqz pte colligit vices q statim restituere esset ipi restituenti nimis danosuz et onerosum: ac cu h dilatio no esset multu danosa dno rei cui debet. tunc sufficit statim affectu vel in pposito reddere et postea etiam actu cessante impecdimeto: ut hec patet etiam ex angelica. Ut documentum ex istis ibidem tradit p fessor in hmoi sibi formare etiam no dūmodo intedat negoti vtiliter gerere p creditore eo q no ita cito vltate comode vel nūqz possit re sua recuperare. Unus sic dare pot absolutione pte dūmō bōa fide pmittat satisfacere certo die. vel alia cautio ne faciat. nec dū iuramentū exigere nisi in casibz iure expiiss. Hec pbanū in angelica. Ultimus casus erone ipotencie: s; de b articulo tertio patet. Questio g hic oritur. vtrū ille q possit: s; tñ restituere no vult. attamē heredibz vel successori vel restituat post mortem imponit sit in statu salutis. Rūdē fīm frēm Angelū. et coiter doc. q p b no est in statu salutis: sed si sic morit oīno dānat. sit ob h imponeret heredi restituionē: qz melius p heredes poterit fieri qz p seipm. dū tñ pponeret p seipm facere si sic possit: ita erit in statu salutis. Hec in Angel. O g pte docit citio restituere ne pereas in eternum.

X Lirca secundū de eo cui dū restitui qrit. vtrū res aliqua sic sp dno vō restituenda. Ad b fīm Scō. l.iii. di. xv. pco. Tho. ii. q. l. ix. Tē fīm iura. iij. q. i. Reintegrada. Et extra d resti. spol. qsl pto. atqz fīm Rayne. et coiter doctores rūdet. q restituatio regularis semp facienda ē dno a q fuit alienata vel iniuste accepta. Rō. qz b iusticie eqitas regrit. et fīm Tho. vii. s. Sicut accipe re alienā est iusticiā: ita et detinere ac no restituere ei cuius ē. Unus de restituicōe spoliato p. c. Sepe ptingit. dō. No multiū interest q ad piculū aie inuesti deniere ac inuidare alienū. et sic pte pposito. Excipit tñ pīpue sex casus fīm doc. pdictos.

Primus rōne nocue seque.

Scōs rōne in honeste cause.

Tertius rōne ignore psone.

Quartus rōne psone remote.

Quintus rōne indigne.

Sextus rōne mortue.

¶ Casus pīmus qn res illi dno fieret nocua.

sicut gladii reddere furioso tūc no illi s; tutoris vel curatori dū restitu. Scōs casus qn no et q honesta res illi intererat: ptea qz furat erat vel rapuerat ille re ista ab alio. tūc no illi dū restitu furi: sed illi a q rapuit. si tñ illius fuit iuste: als dū restitu ei cu? erat iuste vel causa honesta. Tertius casus qn psone ē ignota et etiā he redes v; sanguinei sunt ignoti. tūc c pmissa diligenti inqūsitoris s; clamari faciēdo si sciuntur heredes ei v; psone reddi dū eidē vel heredibz dū nescit psone ipa: alio qn furtū cōmittit. Si aut nec psone nec heredes sciri pte faciēda ē nū bilominus restituicio in pias cas: vt pba claus in angelica. Quartus casus qn psone ē remota. tūc si res est mīoris valoris qz sumptu sine qbo no pot trāsmitti tūc pot reddi v; sanguineis pte existentibz. q si nesciūt et ille cui debet ē abūdās. tunc fīm Rodo. posset dari paupibz p aia illi. Si vō res est magni valoris dū trās mitti etiā sumptibz hui? q causa dāni fuit si no pot aliter reddi. Quintus casus qn psone est indigna s; recipere. sicut ille q symontace dedit no pot rehabere nec q accepit retinere pot sed dū in pios vslus erogari. Sūlter qn mererit ces et hmoi ab ecclia sticis psomis aliqd acceperūt debet in vtilitatē ecclie expendi. vel si ecclia sati abūdat dabit paupioribz fīm Hostiē. et Mo. Sextus casus qn psone ē mortua. tūc dū restitu heredibz: nisi dñs in testamēto legassit in vslus pios. tūc dū in illos dari. Si aut heredes no scūnt debent dari paupibz p illius salutis consilio pcessorū: et sic patet.

Z Lirca tertiu de impotente restituere querit quō dānificans aliū et no hñs vñ possit restituere: possit vte penitere et ad salutē eternā puenire. Ad qd fīm Rich. in. iij. di. xv. arf. v. q. iij. arz fīm Scō. et doc. recolligendo rūdet. q tenet talibec qnqz obseruare. Primo tenet de hmoi ex corde dolere pfectri ac firmū ppositū restituēdi habere: als no est in statu salutis. Scō qntū pot tenet qntotius reddere comode cu pposito plenarie restituendi cu puenir. s. ad pinguiorē fortunā. Unus fīm Job. de Neopol. in qdlibe. ix. q. xxij. si pot annuatim aliqd restituere: tenetur. Si aut est oīno ipotens excusat. No enim ad pl? qd pot tenet. s. d cessione bonoz. l. iij. Et hec faciat caute p se vel p aliu. nec dū pdere seipm. patet et dicitis. Terrio q a supfluis in viciu et amicu fīm s; decēria sue psone et familie tenet cauere ut possit restituere. qz no est licitū de alieno vivere cu seculari honore fīm Rich. et in Angel. Quarto q dū solū de sua s; et de illius necessitate cui tenet p siderare: sic q si ille cui tenetis est abūdans et tu eges: ita q no potest restituere nisi cu magno tuo dāno tpali. s. q opoziteret te vendere artis instrumenta vel libros v; capitale ex. qbo viciū queris tibi et familie tue. tunc no teneris statim restituere et te ac familia.

Feria. v. post dominicā de passiōe

tuā ad mēdicitatē ponere sed deberes dilatiōez petere vel p te v'l p aliū si p fieri sine piculo. Nā nō solū extrema; s̄t̄ et alia maḡ necessitas hoīez excusat a statim restituendo: vt s̄ patuit. S̄t̄ m̄ si ille cui teneris ita eget sicut et tu. nec pōt̄ cōpē tener transigere vitā sine eo qd̄ sibi debet. tunc teneris qntotius cōmodo de restituere. q. nō licet cū incōmodo alieno facere meū cōmodū d̄ alic no. qm̄ ordinata charitas incipit a sc̄ipo. lxxvij di. Nō satis. n̄si is cui tener̄ liberalr̄ relaxaret.

Ultimo tenet̄ q si ipē in vita nō potuit satis facere dz in testamēto restituoz legare et hereditib⁹ iubere ne et illi dānen̄. Hec in Angelica.

Exēplū de qdā legiū in spec̄. cr̄. di. ix. ex̄. cxxij. Quē qz nō restituit nec penituit p̄dictis modis vidit in visiōe qdā fr̄at̄ q̄ iacebat in p̄fundo in ferni et ex ei⁹ ventre in alta arbore et ramos illi⁹ suspensi oēs de illi⁹ genealogia q̄ sciencē retinue rūt successiue et q̄bān̄ p̄ flāmā pcedentē ex illo pie coꝝ. Rogemus ḡ rpm tc.

Feria. v. post dñicā de passione Ser. xlj. de restōne debita in dāno aie et castiratis ac dāno corporis.

De debitorē

erāt cuidā feneratori. vn⁹ debebat denarios qngēros. et aliis qnq̄ginta Luč. viij. et in euā. hoō. Verba sūt saluatoris pabolice dicta. qbz clare insinuat q̄ bō debitor ad restituoz tenet̄ fm̄ varietatē debiti maioris vel minoris. et qnto alicui plus de debito donat̄ a feneratore. tanto plus illū diligere tenet̄. Sic et respectu dei qnto pl̄a p̄cā alii cui de⁹ remittit. tanto pl̄dū diligere tal̄ tenet̄. vt p̄z in euāgeliō de magdalena et simone. Un̄ d̄ restōne in damno aie erit fm̄ iste. Et p̄z ponit aliud thema ex. iiij. Reg. xx. b. Si laplus fuerit erit aia tua p̄ aia ei⁹. s. obligata ad restituendū Et circa h̄ tria mysteria declarabimus.

Primū de restituōe in dāno p̄scie. Sc̄dm de restōne in dāno castimonie.

Tertiū de restituōe p̄ dāno in corpore.

B Lirca p̄mū de restituōe in dāno p̄scie no/ tandū p̄ gnali regula q̄ dānu in ania vel p̄scia alicuius inferre ē sup̄ alia dāna grauissimū. iō q̄ de h̄ obligat̄ fieri restitutio. Nā p̄bs. viij. p̄lūticoꝝ dt. q̄ bonū aie ē optimū bonū sup̄ alia bona. Nū ergo q̄rit̄ de dāno aie q̄re obligat̄ vīc̄ q̄s restōne facere de dāno aie vel p̄scie cu h̄ videat̄ impossibile. sed nullus obligat̄ ad ipos sibile. ff. de re. iur. l. impossibiliū. Sed māifeste p̄z o p̄positū. q̄ vīc̄ cu h̄ teneat̄ restituere bōa rep̄ tpalū q̄ sūt ml̄to mīra ml̄to plus tenet̄ restituere bona aie q̄ sūt porioꝝ. vt dt. Bre. vi. q. i. c. sūt pl̄imi. Ad hec rīdef̄ tria documēta recoligēdo fm̄ Rich. in. iiij. di. xv. ar. v. q. iiij. et Sc̄o. c. dis. q. ii. et alios.

Primū de aie lesione.

Secundū de modificatione.

Tertiū de satisfactione.

Primū documētū q̄ aia pōt ledi dupl̄t. Uno mō in naturalib⁹ bonis indirecte: puta fm̄ Bo nauē. in. q. di. xv. ar. i. vsu rōnis p̄uando sic si q̄s poculū dare v'l alio mō q̄ amēnē reddere aliquē. Alio mō ledere pōt quis aiam in bonis accidēt alib⁹ vt sunt bona ḡte et v̄tū ac mor. et hoc indirecte vel dispositiue. s. inducendo ad p̄tm̄. Sc̄dm documentū. q̄ multis modis pōt q̄s altez ledere in aia indirecte v'l dispositiue. Nā lic̄ nemo pōt directe alterius aiam lede re nisi ille velit: qz p̄tm̄ esse nō pōt nisi sit volūtariū. xv. q. i. nō est. p̄ Aug. Tamen dispositiue et indirecte pōt corrūpe aliū p̄tm̄ vel suadendo ad peccandū vel p̄cipiendo vel adulādo v'l exēplo malo inducēdo scandalisando retrahendo et bm̄oi. Tertiū documentū. q̄ ledens aiam alteri⁹ q̄zis satisfactione vel restituere nō pōt dignā recipensationē faciendo cu h̄ sic impossibile: vt tactū est in obiectiōe. qm̄ bona aie luntinū cōmutabilitia bōa p̄cōfissimā. n̄ hilomin⁹ m̄ arbitrio bōi viri. s. 2fessoris satisfactione tenet̄ q̄ntū pōt fm̄ Scotiū. Un̄ ad arbitriū boni viri tēs nez petere veniā p̄ se si pōt v'l p̄ter pōtā p̄sonā et deinde satisfactione fm̄ possē de dāniā etiā q̄ s̄t̄ quinf̄ lesō. s. et tali lesiōe et etiā alijs suis. p̄pter ea tenet̄ p̄suasiōe: doctrīa: auxilio: 2filio: orōne et bm̄oi q̄ntū pōt z̄ in se est p̄ sc̄ipm̄ et p̄ alios dū mō p̄tm̄ nō pandat̄ si est occultū ipsi lesō ipm̄ ad bonū reducere. Un̄ et p̄ regla tradit̄ a doctrib⁹ et no. Rich. vbi sup̄. q̄ qnctiq̄ res māle ablata nō pōt in sc̄ipā restitui. restitutio fiat̄ equalenti si est possibile. Qn̄ autē restitutio nō pōt fieri in equalēti fm̄ dānu datū: tūc arbitrio boni viri relinqua. Hec p̄ban̄ in sumā angelica etiā p̄ iūra. Sed qm̄ p̄cipiū bonū aie est in ter alia castiras et p̄tinētia v̄tūosa. Nā scribit̄ Eccl. xxvj. Dis ponderatio nō ē digna p̄tinētia aie. qd̄ etiā pōt poni p̄ themate bō fm̄ois. Pro inde circa bōa aie restituēda d̄ h̄ p̄seqnē agem⁹ B Lirca sc̄dm̄ ḡ p̄ncipalez̄ de restituōe fa cienda in dāno castimonie: co q̄ heu multi intalib⁹ peccat̄ et p̄sciam pdunt tam suā q̄s alioꝝ. Querit̄. Quō tenet̄ restituere q̄ stupravit̄ v̄gine Rīdef̄ in sū. Angelica fm̄ Alex. sc̄d̄. tra/ctatu de stupro. et Scotiū in. iiij. di. xv. ac Rich. et alios. Itē fm̄ Panoz. in. c. i. de adulteriis. per tria p̄cipua pūcta recolligendo. Primū ē q̄ si sedurit̄ ea vel decepit̄ ea: tenet̄ dotare ea. et v'l/tra dotatiōez accipe ea in vxorē si p̄t voluerit̄ ea sibi dare. Un̄ sola restitutio dotis nō liberat̄ cu fm̄ Panoz. s. si pentes volūt̄ ea sibi dare. Q̄ si nolūt̄ dare: saltē ad dotatiōez tenet̄ etiā in p̄scia n̄li fm̄ Rodo. p̄poneret̄ cu ea. v'l illa sibi remitteret̄. Sc̄dm̄ ē q̄ 2fessor nō dz absoluere illos

Sermo

XLIII

q̄ sub deceptōe accipiēdi in uxorē pueras deci/
piōt; aliter q̄ p̄dictū est. q̄ tales ex q̄ acceperūt
cas v̄l. p̄misserūt accipe i uxores et sic habuerūt
copulā carnale: teneat̄ cas d necessitate accipe.
licet tūc habuerūt animū decipiendi ipsas et ha/
bendi copulā. Q, si p̄traxerūt matrimonū cū
alia vel pater nō vult et sibi dare; saltē teneat̄ ad
dotē. n̄li fīm Thomā cēt tāta seqlitas q̄ pot̄
dapi se finxit q̄ sit decepta. Un̄ aliter absolui
nō possunt anteq̄ p̄trahat̄ cū alia verū m̄rimo/
niū: si pentes volūt sibi cā dare n̄li vere cā acci/
piat in uxorē et faciat dotē: n̄li ip̄a dotē sibi re/
miserit. Terciū punctū est. q̄ si nō seduxit cā
sed sp̄ote illa ac̄cēuit in p̄ctū: sufficiat̄ i foro cō/
scēne q̄ querat̄ cā i bonū statū reducere q̄ntuz
in ip̄o est. vt pb̄ank̄ hec in Angelica. vñ debet
opam dare vt aliq̄s accipiat illa. v̄l saltē verbo
et auxilio iducere ne oīno exponat se ad publi/
cū meretrīciū. qđ heu sepe fit i hm̄oi. Q ḡ p̄crōr,
o peccatrix stude vere penitere ne peas in etiū.

L Circa terciū de restitutōe dāni corpis
qñf. Quō teneat̄ ad restitutōe ledēs aliquē in
corpe. Ad qđ fīm Scotuz in. iiij. dī. xv. et Rich.
et Landul. ac in lūma Angelica colligedo. Rn̄
det̄ p̄ tria p̄cipua documēta v̄l puncta notabili/
lia. Primiū est. q̄ homicida teneat̄ totā vitā suā
expedere cōtra ifideles v̄l hereticos i satisfactio/
ne occisi. Uel si nō p̄ v̄l nō vult: teneat̄ in oīoni/
bus ieiunijs et hm̄oi tota vita faciēdis. v̄l saltē
ad aliquā restitutōe arbitrio boni viri teneat̄.
et ultra hec teneat̄ placare lesum q̄ntū pōt. Se/
cūdū documētu. q̄ si occisus aliq̄s suscitabat.
pura p̄i q̄ v̄l matrē paupes v̄l filios et c. teneat̄ v̄l
tra p̄missa illis etiā ad tantā satisfactiōem quā
tam utilitatē sue lucrū occisus illis dedisset: et
extimabili fīm cōpus q̄ verisimilr fuisse vittu/
rus opatur. sicut extimat. I. hereditati cōpu/
tationē. ff. ad legē falcidiā. t. l. Lū bī. h. de trāla/
tiōib. Lōsiderabit̄ ḡ ars quaz faciebat q̄litas
psone: etas: et lucrū qđ ac̄q̄rebat et hm̄oi. vt fiat
digna restitutio. Et hec documēta limitant̄ in
telligenda fore vera: n̄li quis aliquē occidisset
qui ei aggressus ē et occidisset causa sue defen/
siois: licet aliqualr modū excessisset. q̄ talis nō
sic stricte teneat̄. q̄ difficillimū est iustū ep̄pare
dolore. Excipit etiā n̄li quis ordine iusticie oc/
cidisset. q̄ talis nō teneat̄ restituere. Et sic patet.

D Terciū documētu. q̄ de vulnerante idē
est iudicū. vīz q̄ si vulnerauit irremediabilē.
puta abscindendo mēbrū v̄l mutando: teneat̄
nō solū ad placationē lesi et expētas i medicos.
sed etiā ad oīne lucrū qđ potuisset ac̄qrere. Si
aut̄ vulnerauit remediabilr: nō tenerur n̄li ad
placationē et ad expētas. Ad lucrū aut̄ om̄e nō
teneat̄ s̄ ad solū lucrū qđ pdidit t̄p̄e ifurmitatis
hm̄oi si fuisse lucrat̄. Hecin Angelica. Er/
emplū h̄em̄ de Lōstātino ip̄atore q̄ cui multa
stragē martyx dedisset et plurima mala fecisset

a deo lepra p̄cessus ē. et cū horruisset sanguinē
inocētū fundere misericordiā et gratiā baptismi
p̄meruit et restitutiōe fecit eccl̄ias xp̄ianā exalte/
do. vt habet̄ i legēda sc̄i Siluestri. Alio q̄ exē
plū in legēda habet̄ q̄ sancte beatrice v̄ginis
p̄diū Lucreci p̄fecit ambīes fecit cā teneri quā
noctū fecit p̄focari. post hoc Lucreci p̄diū ita/
uit ip̄m. vbi facio couiuio cū amicis ecce infan/
tū qđā in gremio matris lacrēs ibidē. cūctis
audīctib⁹ miraculose exclamauit di. Audi Lu/
creci occidisti i uasiū: ecce dat̄ es i possēsiōe
inimici. morq̄s Lucreci a dōmōne verat̄ p̄ tres
horas mortu⁹ ē ibidē. qđ videū. qui aderat̄ cō/
uersi sunt ad xp̄m Rogemus ergo rē.

Feria sexta post dñicā de passiōe Sermo q̄/
dragesimūsteria de restitutōe rerū qui teneat̄
restituere cum fructibus.

Ollegērunt

c pontifices et pharisei cōciliū ad
uersus iesu. Jo. xi. 7 i euā. ho/
dierō. Dñs ih̄s p̄q̄ suscitauit
lazaz a mortuis p̄tifices et pharisei collegerūt
cōciliū aduersus eundē et dl. Quid facim⁹ q̄ h̄
bō ml̄ta signa facit: si dimitim⁹ eūz sic oēs cre/
dēt in eū et veniēt romani et tolleret nostrū locū et
gētē Aug. Isti pdiri hoīes plus cogitabat̄ quō
nocerēt xp̄o q̄ quo libūp̄is p̄suleret ne p̄iret. s. i
xp̄z credēto. nec tñ dicebat̄ credam⁹. Tuncb̄t̄
ḡ ep̄alia pdere lez locū et tēplū et gētē et vitā eters
nā pdere nō cogitauerūt. et sic vtrūq̄z pdiderūt.
Nā postq̄ xp̄z occiderūt romani tulerūt eis lo
cū et gentē ep̄ugnādo et trāferēdo. Hec Aug.
Sic mlti xp̄iani mali timēt pdere res male ac/
q̄litas nec volūt reddere et nō timēt pdere vitā
eternā p̄ eas retinēdo. et sic i morte vtrūq̄z pdūt.
Tales colligūt sepe cōciliū i sua mēte cogitān.
tenere aliena qđ ē p̄tra iesu sicut et p̄tra eu colle/
gisse iudeos dīc euāgeliū. Itaq̄s d̄ alienaz rez
restitutōe d̄ q̄ ml̄ti malo p̄silio decepti peribūt
negligēdo tria mysteria b̄ fīmōe declarabim⁹.

Primiū de illis q̄ teneat̄ restituere.

Scōm de emente an teneat̄ reddere.

Terciū de fructu rei an q̄s teneat̄ satissacere.

E Circa p̄mū qñf q̄ et q̄les hoīes teneat̄ ad
faciēdā restitutōe. Ad qđ fīm doctores cōiter
theologos et canonistas r̄ndet̄ p̄ p̄clusiōe q̄ n̄
solū p̄incipales: s̄ etiā causam dātes i dānnis
efficacē teneat̄ ad faciēdā restitutōe. Rō q̄ fa/
mosissima regla ē q̄ habet̄ extra de iurijs et dā
no dāto. c. Si cl̄pa. r. ff. ad. l. aquil. l. q̄ occidit.
ac plurib⁹ alijs. Q, q̄ occasiōe dāni dat̄: dānū
d̄ disse videt̄: pura si equ⁹ te instigare recalitra/
uit et aliquē lexit. Uli si quis lapidē p̄cīciat vbi
hoīes trāscūt et hm̄oi. Sz q̄ sint intelligēdi cōm
dātes sic q̄ teneat̄ ad restitutōe v̄l i toto v̄l in
p̄cē fīm Tho. ii. ii. q. lxii. Alb. et Guib. et alios

f

Feria. VI. post dominicā de passione

ponit. ¶ Iussio 2siliū 2scensus palpo recursus
Participas mutus nō obstat nō manifestas.
Primo tenet iubēs. id dī in vī Jussio. Talis
em tenet ad restitutionē de oī dāno qn ex h se/
cura est ablato rei iniusta. etiā si nī utilitat in/
de habuit. Siliter tenet etiā exequēs furtū vel
rapinā: vt in angelica. Sed oī siliū p̄bēns. s.
qn nō aliter nisi ex suo 2silio credit. p̄babilr tle
dānū secutū: al's nō tenet. In p̄dictis casib⁹ te/
net qlibet insolidū. Tertio tenet 2sentiēs fm
Rich. in. viii. di. xv. et in angelica. intelligendū ē
si 2sensit exp̄sso 2sensu sine q̄ cōsensu nō fuisset
factū dāmū tale tūc tenet: al's 2sentiēdo mor/
tal'r peccat: sed restituere nō tenet. Quarto pal/
pans. i. adulatorie laudās vel blandiēs q̄ ipse
actor strēne t bene h facit: vel q̄ ille est dignus
dānificationē vel spoliatiōe t hmōi. tal' tenet in/
solidū fm Rich. vbi s. si credit. p̄babiliter q̄ ex
tali adulatioē motus ē ille ad dānificantū p
ximū iniuste: al's nō tenet in qntū ex dāno acq̄s/
uit. Quinto recursus. i. receptas recurrentes ad
se malefactors tuendo vī celando re: ita q̄ si p
h impedit restitutio tenet insolidū si fecit sciencē
Sexto p̄cipias. s. in crimine furtū vel rapine
sociādo eos: ita q̄ ille vī illi sine isto nō fecissent
tale furtū vel dānū tenet soluere insolidū: al's
tenet p̄ portōe sua. Siliter p̄cipans comedē
do vel bibendo t hmōi scient faciēdo: tenet ad
restitutionē in qntū p̄cipauit: nī in casu extre/
me necessitat. securus si ignorant. Septio mu/
tus. i. dolose tacens cū posset impeditre ne fieret
tale furtū. Et si ex officio obligat ad h tenet re/
stituere. Si aut ex officio nō obligat: nō tenet.
Octauo nō obstant. i. q̄ posset oblistere t nō
facit. t de b̄ codē mō dicendū sicut de muto pa/
tit. Et bis claret q̄ in pīculo sunt p̄ncipes q̄
p̄mittūt p̄ vsluras nimis ḡuari paupes cū pos/
sent. p̄biber. Siliter iudices iudicān. reddi vslu/
ras. ¶ Nā timere hñt q̄ fiet eis sicut accidit.
cūdā d̄ q̄ exēplū terribile legit h̄ hmōi in Apia/
rio t speclo exēplo. dī. v. exē. xlir. q̄ qdā vslur/
ḡ se t alios multos paupes spoliauerat supra/
modū: p̄cebat freq̄nter religiosos q̄si cū lachry/
mis orari. p̄ se: sed in nullo se penitus corrixit
nec cessavit: q̄uis sepius redargut fuisset. Ac/
cidit ḡ vt repentina infirmitate corrept ad exi/
tū app̄opinqr̄. Et ecce subito duo canes ma/
gni tenebrar: h̄ est demones lectū iacent' circū/
tib⁹ ambiebāt. ip̄e v̄o. p̄tracta lingua. p̄e ad lo/
gitudinē pedis t h̄ in penā: q̄ tacuit. p̄biber:
sic dehiscens expirauit. t sic demonib⁹ tradit̄ ē
in dānationē eternā. Uc. ḡtlibo. Non tenet
restituere nō manifestas. i. q̄ scit vbi res furata
vī rapta est t nō manifestat req̄situs in iudicio
vel extra cū p̄t dicere sine pīculo. p̄prie p̄sonē t
etiā alterius p̄sonē. q̄ tenet insolidū nī sciret
h̄ in 2fessiōe. Siliter tenet dicere veritātē qn. p̄du/
ct in testē. al's tenet insolidū ad restitucionem.

Hec fm doc. t in ange. O ḡ xp̄iane obfua hec.
¶ Circa secūdū de emēre rē q̄rit. vtrū emēns
rē rapta aut quōcūq̄ male ablataz: temēat vero
dō restituere. Rūdēt fm docē. recolligendo p̄
tria p̄cipia documēta fm qd̄ p̄t q̄s emēre tri/
bus mōis talia. s. aut bona fide: aut sciencē: aut
recta intentiōe. Prīmu documentū. q̄ si q̄s emit
talē rē bona fide. s. q̄ credidit non esse rapta vel
furata aut male ablata: nō tenet restituere bona
fide durante. Si aut postea cōperit rē fore fura/
ta vel rapta aut viciolam tenet restituere ei cui
erat. Et q̄ ipse p̄us bona fide emit: h̄ offert sibi
qn: q̄: vt p̄tz in Ange. Prīmu si durat̄ bona fide
deperiit res ip̄a no tenet quicq̄: p̄ ea restituere.
Scđm q̄ sc̄ exp̄sas q̄s interim sub bona fide
de fecit circa rē 2seruandā vel meliorandā reti/
nere sibi p̄t. Tertiū. q̄ fructus 2sūpros bona
fide durante nō tenet restituere. Quartū. q̄ fru/
ctus q̄ nō sunt adhuc 2sumpti: sed exāt̄ exq̄ in/
cipit h̄re malā fide: tenet q̄dē restituere: sed non
rē ipsam si iā alienauit vendēn. vel alio mō nec
p̄ciū vī aliud p̄ re tenet nī lucr̄ qd̄ ertat vī ali
qd̄ et q̄ factus est locupletior. Quintū. q̄ agere
potent in iudicio 2 venditorē si ip̄e rē ip̄am co/
actus fuerit restituere. Hec p̄ban̄ in Angelica.
¶ Secūdū documentū. q̄ si q̄s emit rē mā/
le ablata sciencē: siue sit p̄mus emp̄or siue scđs
t q̄ciq̄ alius in infinitum: tenet restituere. Et
in h̄ tenet ad q̄nq̄. Prīmo si nō perijt tenet oī
no cā reddere. Scđo si perijt vī aliquo mō alie/
nara est q̄literciūq̄ amilis etiā violenter cā: tenet
p̄ciū eius restituere fm optimū statū rei sc̄
qntū valuit qn emit cā. Rō. q̄ furū cōmisit rē
aliena inuito dō tractando cū sciencē emit. ff.
de furtis. l. i. Tertio p̄ciū non poterit petere a
dō rei. nec etiā a venditore in foro 2ciente. se/
cū in foro 2ciente. q̄ bene p̄t a venditore p̄
cū recipere t rē eidē restituere. q̄ p̄t potius li/
bi 2sulere q̄s alteri fm Alexan. de ales in. viii. ni/
si ex officio tenet rē dō v̄o reddere. Quarto
fructus p̄cep̄s t q̄ p̄cipi potuerit itermedio
tpe restituere tenet ve infra p̄tebit. Quinto ex/
p̄sas voluntarias perdit. Secūdū de exp̄sas
q̄s fecit ad 2seruandā rem: vt p̄ascendo equū t
hmōi vel ad oportūnā meliorationē. vt curan/
do animal mō: bosum vel impinguādo porcū
t hmōi. q̄ tales exp̄sas etiā a male fidei possit
forē deducunt fm leges t in foro 2scie etiāz fm
Mo. ti. vslura. v. Et p̄ban̄ becīn angelica. t sic
ptz. Tertiū documentū. q̄ si q̄s emit rē male
ablatā recta intentiōe sc̄ ve retineat ad reddendū
dō v̄o q̄ als nō possit bñ rehahere ip̄am: p̄t
līcē p̄ciū q̄ emit a dō repetere fm Hostien. t
Mo. q̄ vñl̄ gessit negotiū eius sc̄ cuius res
erat. sil'r t exp̄sas moderatas. Hec in Ange.
¶ Circa terrū de fructu rei restituendo q̄rit.
vtrū h̄ q̄ mala fide possidet rē tenet restituere
nō solū ip̄am rē: sed etiā fructus rei. Rūdēt fm

Sermo

XLIII

doctheologos et canonistas per tria documenta recolligendo. Primum est, quod si res de sui natura non est lucrosa sicut sunt denarii, frumenti, vinum, oleum et similia, tunc non tenet quod restituere lucrum sed sufficere restituere principale acceptum, et hoc in foro conscientie est tenendum; ut prout per Secundum et Rich. in iiii. di. xv. nisi in casu si direcere dedit datum; pura quod propter carentiam talis rei necessitate fuit illius rei dominio possessiones distrahere, per minori periculum vel accipere sub usuris ab alio et bmo: tunc de dano tenet satisfacere. Secundum documentum est, quod si res est de sui natura lucrosa, vel fructuosa, tunc tenet restituere non solum rem: sed etiam eius fructum vel puentum quod pcepit ex eadem, et etiam fructus quod ipse dominus percepisset interim si eam possedisset. Exempli gratia, sicut domus est lucrosa locando et vinea agri et villa et silva fructu vel puentum faciunt. Item equus bos et bmo, per laborem lucrum faciunt. Hec in Angelica.

Tertium documentum quod quod aliena predicitis modis non vult restituere est in statu damnationis perpetuum.

Exempli legitur in Apuario et in speculo exemplorum di. v. ex. xxij. quod mulier sancta nomine Maria de Agnes cum lachrymis perebat deum ut de sua infirmitate ante mortua redderet eam certam. Unus die quando missam audiens apparuit tenebrosus spiritus stans pro se interrogatus respondit. Ego sum anima tua misericordia eternalem tuam dñnam. eo quod virtus in his quod iniusta mercimonia et usuris acquisita fuerit, nec restituere curauit, arguentem me de eis precui. ideo precies tue me non iuuat, et sic disparuit. Rogemus ergo christum tecum.

Sabbato post dominicam de passione Ser. xliij. de restitutis legitima actione, sententiae et inducitio.

Digitauerunt pri
cipes sacerdotum ut et Lazarus interficerentur: quia multi, propter illum abibantur ex iudeis et credebant in Iesum Job. xiiij. et in euangelio hodierno. Sicut Augustinus dicit. Erquo miraculum domini in Lazari reluscitatio, et tanta evidenter erat diffamatio ut non possit occultari vel negari: cogitauerunt ut interficerent et Lazarus. O cetera scilicet quod dominus quod suscitare potuit mortuum non possit suscitare occisum. Ecce ergo dominus virtus fecit et Lazarus mortuus et sepsum suscitauit occidum. Hec ille. Mystice per Lazarum significantur hi qui a morte peccati surrecerunt ad priuatum: ut de Alchinius. Sed heu multa ex malitia, cruagientes Iesum in scipis per patrem: ut de Aplustre ad Heb. vii. volunt sepe Lazarus quod cum hoc interficerent in scipis quoniam possum restituendi et satisfaciendi obmittendo perimunt aiam suscitata a patribus in partitione et confessione: quod multi confitentes cum perposito restituendi postea non implente restitutio non facta, et sic Lazarus volunt interficeretur, et priuam mortificare ne credit fide formata charitate in

Iesum. De hoc gloquunt mysterium euangelij. Proinde debet restituere debita post predicta restat adhuc tria mysteria declaranda hoc sermone.

Primum debet restituere legitima execratio.

Secundum debet restituere multimoda tentatio.

Tercium debet restituere induictiva monitio.

R. Circa primum debet iusta et legitima execratio quoniam aliquis edificatoria per ipsum. Primum est veritas quod non potest rehabere res suam per viam rectam iusticie: poterit sibi ipsi restituere facere vel per occultum fursum solvere. Ad hoc responderet Henri. de Sandi, et aliis, quod secundum regulam communem debet quilibet recuperare debitu suum per viam rectam iuris et iusticie publicam. Nam Augustinus, q. v. c. Non sane dicit. Non sane quod quod ab iusto accipiunt per iurias iuste accipiunt. Hec ille. Si autem non potest iusticie publicam rehabere: tunc consideranda sit tria principia secundum doctrinam. Primum, si suum debitum per bonum modo sine opere piculo recipere in occulto et sic per se sibi satisfacere in duobus, scilicet carbo. Primo quod recipit ipsius debitor, et sic bono modo per suum debitum recipere sine scitu illius domini. si enim adiungit quod dominus non vult unquam sibi restituere: aliquid si restituerit non debet accipere: cum iam sibi plenamente satisfactum. Secundo casu quod res aliquid debitoris ad ipsum per alias vias licite deuenient potest retinere sibi ipsi. Secundum debet considerare quod si quis non potest debitu suum sine piculo sibi sufficiere restituere nullatenus debet sic satisfacere vel recipere. Tercium autem quod truor picula quod non occurrit in bmo. Primum est scandalum sui vel per primi innocentis, quod per furto imponi sibi vel per primo cui erat res commendata. Secundum piculuz est fama, qua quod fur per credi defecit. Tercium est piculuz lesiois in corpore vel mortis in torquendo taliter et suspicio. Uel quod si per testes probaretur: iuste puniretur. Quartum est piculuz aie piuria do, quod possit sibi imponi ut iuret se non abstulisse nec scire quod abstulisset, et sic debet faciliter iurium incursum reretur aie piculuz. Unus in talibus tenet hoc suum debitum non accipere etiam si possit: ne talibus piculibus se exponeat. Immo si etiam suum debitum occulte accepisset et imineret tale piculuz aliquod per dictum et tenet restituere secundum iustitiam naturalem, quoniam et ea est retinere sic in piculuz sui et primi vel fame, proprie: vite quam et aie, non tenet hoc cauere. Tercium debet considerare quod si clavis est quod debet suum debitum rehabebet per predictum modis sibi satisfacere. Si autem est dubium non debet facere, quod in dubio se piculo exponeret quod est permissum.

M. Secundo quod est quod non licet vincimusque suum debitum extorqueremusque quoniam quod per accipere. Respondeat quod iuste: quod statutum est quod nemo sibi debet iusticie facere in causa propriaria. Ne quis in causa propriaria. nisi secundum Innocentium, quoniam quis non habet copiam sui superiorum: tunc enim per propriam autoritatem sibi ius dicere: ut prout dicitur. I. S. Jus genitum in glosa. Hoc autem iustitium est plibet rationibus. Prior ne raptor vel fur quilibet dicatur, ego rapiui id quod mibi debet: sed iudicetur ab aliis quod iustitium est. Secundo ne quis plus debito suum extimaret

Dominica ramispalmaꝝ

de facili. et sic peccaret in moderatō p̄ accipiendō
q̄ debet. Tertio q̄rit. Quid si q̄s hec p̄dicta
nō p̄siderās sibi p̄soluit. Rūdēt q̄ peccauit
mortali furādo nūl ut ī q̄stio p̄ma sup̄dicto p̄
mo mō faceret. sed restituere nō tenet. q̄ sibi de
bebat q̄d accepit nūl plus debito accepit.

¶ Lirca sc̄m de multimo da tentione restō/
nis notādū q̄ multi sunt casus & modi in q̄b
tenet hō restōnē facere in p̄iculari. ḡ de singul̄
b̄ agere nō possim⁹: s̄ sufficiat p̄ breuitate ali⁹
q̄s modos ḡnial̄ rāgēre. Nā p̄mo vt in p̄ceden/
tib⁹ actu est tenet hō restituere de oīb⁹ dānis aic
rōnal. Itē sc̄dō d̄ oīb⁹ dānis corporis & effusiois
sanguis vt patuit sup̄. Tertio q̄z d̄ oīb⁹ dānis
rei tp̄alis: vt etiā patuit. Quarto de oīb⁹ dānis
fame exterioris. Et de b̄ restat q̄stio Utrū infa
mans aliū minus iuste teneat famā restituere.
Ad q̄d rūdēt fm doc. vt p̄z etiā in Angelica eli
ciendo p̄la documēta. Primum ē q̄ q̄ci q̄s aliū
injuste infamauit tenet de necessitate restituere
Rō. q̄ exq̄ necesse est restituere rē tp̄alē injuste
ablatā: vt p̄z ex p̄cedentib⁹ fm monib⁹ mltō for/
tiis tenet q̄s famā injuste ablatā vel denigrat̄
tā sive p̄ p̄tumelā v̄l̄ zvitū aut vituperiū sive
p̄ detractionē: q̄ fama est tātē dignitatē: vt oīb⁹
bonis tp̄alib⁹ p̄st̄. P̄ouerb. xxij. Melius est
nomen bonū q̄s diuīcie multe. O Sed di.
Quid si v̄p̄ crimen de p̄ximo q̄s dixit. Ad hoc

Sc̄m ḡ documentū est. q̄ si q̄s infamauit
aliū de v̄o crimine ip̄onēdo nō fuitis ordine &
mō debitis sc̄z id q̄d occultū erat manifestādo
t̄lis lic̄ grauit̄ p̄cebet. t̄n nō tenet dicere q̄ fal
sum dixit. q̄ sic mentiret q̄d est p̄ct̄. t̄n nō sunt
facienda mala vt eueniāt bona. Rō. iiij. sed re
nef̄ aliq̄ mō lictu reddere famaz sic dīcēdo. Nō
credas hūc boīez esse talē. q̄ male dixi v̄l̄ fatue
diri. Uel dicat sic. Nō repurci eū eē malū. Bo/
nus est em. Rō. q̄ q̄liber p̄sumend̄ ē esse bon⁹
donec p̄bet cōtrariū. Extra de scrutinio ī ordie
faciēdo ca. vñico. excepto sc̄z nūl talever dixerit
causa iusta vt p̄lit. Itē de detractorē lat̄ tracra
bit in alio q̄dragēsimali fmone de detracōe.
Terciū documētu q̄ si q̄s infamauit sc̄iter ipo
nēdo falsum crīmē. etiā si remaneret ex famē re/
stitutiōe facienda ifamaz. tenet retractare & fa/
mā reddere sc̄z dīcēdo se mēdaciſ. v̄l̄ nō v̄p̄ di
xisse corā illis q̄b⁹ dixit: vt sic dixit ī publico vel
in occulto. Rō. ē. q̄ magis tenet famā iuste ser
uare. p̄xio suo q̄s iuste sibi. excepto si mai⁹ peri
culū ifamie illi⁹ primi ex hmōi restitutōe v̄l̄ pec
cati mortalis. v̄l̄ mortis corporis sc̄q̄ret. vel q̄n̄
dixit talia q̄ nō sive ifamatoria de sui natura. s.
vt eē iracūdū v̄l̄ auaz. & hmōi. Alijs etiā casib⁹
certis excepti. de q̄b⁹ in alio q̄dragēsimali vide
fmone de detracōe. Quartū documētu q̄ si
q̄s nō p̄t reddere famā ifamato. tenet reddere
aliqd equivalens in rebo ad arbitriū boni viri
fm Rich. & Tho. in. iiij. di. xv. & in angelica.

¶ Lirca terciū de idūctōe restitutōis. No
tandū est vobis O p̄tōres q̄ om̄is scriptura.
oēs p̄dicatoꝝ voces in p̄sona oīm: ego idign⁹
monco & exhortor sicut ille monēt. Nolite deci
pi a drabolo aliō suggeste sed p̄siderate p̄mo
ve restituatis aliena si vultis h̄se vestrū dēu in
aīa. Sc̄dō monco restituire aliena si vultis vt
nō peat aīa vestra. p̄pria: s̄ restituat ad celestia
gaudia. Tercio monco. restituire aliena ve vob
restituat ḡra & om̄ia merita q̄ fecit ab infantia.
Quarto restituire aliena vt restituant vob̄ oīa
passiōis xp̄i & sanguinis p̄mia ī celesti glia. Id
hec exēplū legit in speculo exēploꝝ di. ir. exēplo
q̄. q̄ dē puer nouē ānoꝝ. satis fac̄t̄ cecidit in
firmitatē: & obij. post mortē matri sue appuit
lamētabil̄ dīcēs sei ī maximis penis eē adeo q̄
si oēs carbones totū mūdi a p̄ncipio: ī vno cu/
mulo arderēt. & tu īquit ō mater ī medio arde
res tātē ignis. nō sentires tācas penas sic ego ī
purgatorio. Mater itērogauit d. Unū tu fili b̄
d̄meruisti cū libēt̄ v̄idebā orabas nec malidi
cus eras. nec iurāst̄ hmōi. Puer rūdēt Ego cō
sueverā accōmodare dēnarios a familia. & ide
emi pira & fructus. & hospitib⁹ adueniētib⁹ da
banū sepe mībi ab eis dēnarij q̄s retinēs nō p̄
soluebā familie plenarie accōmodata. sō talem
penaz sustineo. Si ḡ talia debita exsoluores p̄
me liberarer. et sic dilpuit. Mater aut̄ vocauit
familia & inq̄suiuit ac oīb⁹ cōputat̄ rep̄pit q̄ p̄
er tenebaꝝ nouēz dēnarijs. & mater statim p̄ co
psoluit. ac eodē dīe puer mari secūdario appa
ruit dīcēs. O mater grās tibi ago: q̄ p̄ merest̄
tuisti & sic me a purgatorio liberasti. ecce iāz ce/
los introibo. & p̄ te ac. p̄ cōsanguineis dēu exō
rabo. Hecibi. Si ḡ p̄ nouēm dēnarijs ballen
sib⁹ tancū cruciatū sustinuit puer v̄sq̄ ad resti
tutionis t̄ps: q̄nēt̄ patiēt̄ q̄s p̄ multis debitis
& insup̄. p̄ dāno in fama. primi illato cuž fama
p̄st̄ dīcēs. Rogemus ḡ dñm ielum vt det
nob̄ grām v̄e p̄nie & restōnis. Amen.

Itē de restitutiōe hec p̄dicta expeditia p̄ ser
monib⁹ sufficiant. p̄ alijs p̄icularib⁹ casib⁹ oc/
currentib⁹ recurrentū est ad sūmas editas.

Dñica ramispalmaꝝ. Sermo. xlvi. In mane
s. de sacisfactōis necessitate p̄ se v̄l̄ p̄ aliū ip̄lēde.

Banna filio da

uid. Bñdictus q̄ venit in noīe dñi
Itē aliud thema. Ecce rex tuus ve
nitib⁹ māsuer⁹ sedēs sup̄ asinā z̄c.
Uerba hec scribunt̄ Matb. xxi. & in euāgelio
bodierno. Charissimi dñs nī rex regum & dñs
dñantū. sc̄z dñs ielus veniēs in hūc mūdū mi
ra būilitate. sedēs sup̄ asinā in intrādo hierl'm
ad passionēs claudari voluit: vt dicerēt Olan
na: q̄d fm Lyrā hebraicū est cōpositū ex osi. id

salua. et anna. id est vtinā vñ obsecro salua nos
Sed et letis cantib⁹ tristia qdā miscuit amara:
q; videns ciuitatē fleuit ei⁹ futurā destruciōe
Et q; a sacerdotib⁹ et phariseis iniuriā p̄dictio
nis et insidiaz p̄culit patiens. et q; ad mortē pa
tus vñtro se obtulit ascendendo in eā ciuitatem
vbi se occisū p̄uidit et ante predixit. Iōq; ho
die ecclia duas p̄cessiōes recolit scz vñā letā de
xpi suscep̄tione: et in hierlm deduciōe cū laudib⁹
divis ramoꝝ et vestimentoz stratu invia. Aliā
tristē et flebile q; facta est feria sexta in xpi educti
one ad crucifigendū: p̄terea hodie legit passio
nē et sic hodie p̄ponit duo ūria scz gliam diuini
tatis. et ignominia passiōis. Hoc iō fīm Bern.
voluit xps. et amore nō querens ex pcedēte ho
nore amarior fieret passio ignominie. p; nob su
scere. O xpi sanguine redempti xpiani. cogita
te quō xps dñs. p; nobis voluit ignominia pa
ti in oīb; honorib⁹ suis. Nā hodie ipm ut regē
suscep̄t in hierlm. Sed feria sexta magis eūd
ut latronē crucifixerūt. Hodie ipm regē cecine
rūt feria sexta negauerūt di. Nō habemns regē
nisi cesare. Itz hodie dicerūt saluatorē. postea
dicerūt seductorē. Hodie bñdictū postea male
dictū. Hodie vestimenta sua strauerūt. postea
stimenti p̄p̄ys spoliauerūt. Hodie ramoꝝ in
via ponebant. postea spinas in capite posuerūt
Ecce q; multipl' dñs satissfecit. p; p̄c̄is nr̄is. q; ce
nus exēplo suo o discam⁹ nos satissacere. p; p̄c̄is
nr̄is p̄p̄ys. Itaq; exq; xps dñs p; ḡfaz pnialis
satissaciōis saluat et venit in nos. Jō de sacisfa
cionaria mysteria hic notabimus.

Primum de satissaciōis necessaria obligatiōe.
Scōm de satissaciōis aliena adimplerōe.
Tertium de satissaciōis sic alterutra liberatōe.
Q; Circa p̄mū de necessitate satissaciōis qrit
Utrū satissacio sit adeo necessaria ut sine aliq
satissacione nulli velic de⁹ p̄c̄m remittere. Ad
qd̄ rñde fīm Rich. in. iiii. di. xv. et alios. q; de re
missione peccati possimus loqui dupl'. Uno
mō de lege cōmuni. Alio mō de p̄uilegio sp̄eali
Et fīm hec dicimus tres p̄clusiōes doctrinales
p; p̄lo vñiles ut scz tales pniam sciāt agere.

Prima conclusio q; de lege cōi nō p̄t dimitti
actuale p̄c̄m mortale sine aliq; satissacione ut
tenet oēs docē. q; semp ad h̄ ut p̄c̄m remittat:
requiritur actus penitendi in quo p̄ncipalior
p; satissaciōis p̄sistit. Unū p̄c̄m sine aliq; satiss
aciōe vel interna scz p̄tritio vere: vñ extera:
vel in p̄nti: vñ in futuro scz in purgatorio dimic
ti nō p̄t. Rō. q; ut Ansel. lib. i. Lur deus hō. c.
x. dt. In deo qdlibet pñū incōueniēs est ipossi
bile. Et postea. xii. c. dt. q; nō decet deū dimittere
p̄c̄m ipunitū. q; sic dedecus culpe remaneret
sine decoro iusticie et dimittetur p̄c̄m sola dei
misericordia sine om̄i iusticia qd̄ ē incōueniēs
et impossibile. Ad id est verbū Greg. in moral.
sup illud Job. ix. Verebar oīa oīa mea scis q;

nō p̄ceres delinqnti. vbi Greg. dt. delinqnti ne
quaq; p̄c̄l. q; p̄c̄m sine om̄i vñtione nūq; dese
rit h̄ aut h̄ penitēdo in se punit. aut de⁹ hic vñ
in futuro ferit. R Scōa cōclusio q; de lege
scu p̄uilegio sp̄ali bñ de⁹ possit dimittere p̄c̄m
mortale si veller sine om̄i satissaciōe. q; h̄ nō de
rogat sue iusticie alicui et p̄uilegio sp̄ali facere.
Et h̄ rarissime qd̄ tñ cōiter facere derogaret ve
pbat Rich. vbi. s. Et ponit erēpluz di. Sic qn̄
ret ut oñdat sue porcē plenitudinē et benigni
tate misericordie ut magis timeat et diligat: p̄c̄t
aliquā hōi sclerato. h̄ nō derogat iusto regimi
ni regni sui. imo p̄fert qn̄q; qd̄ tñ sepe mlt; fa
ctū vñ iteratū drogaret. qn̄q; etiā i casu iuste p̄t
facere filio sclerato cuius p̄t voluntarie mortes
sustinuit p̄nilitate regni. Sic et de⁹ p̄t ad oñdē
dū suā bonitatē et misericordiā et potentia aliquā
dimittere alicui p̄c̄m sine satissaciōe. Sic et fecit
mulier i adulterio dephense. Nil alið iūgēdo
nisi. Vade et apli⁹ noli peccare Job. viii. Sic fe
cit etiā Paulo q; cū cēt in actu p̄seqndi de⁹ ipm
iustificauit. Acc. ir. Et h̄ ex p̄uilegio sp̄ali. l. forte
tūc de⁹ imisit illi ḡfaz p̄fete p̄nīe. Nā aut sic fa
cide⁹ nō relinqt p̄c̄m totalē p̄nītū h̄ iusticie
satissit ex merito passiōis xpi. q; xpus nō tñ p
nō p̄c̄o originalis etiā p; p̄c̄is hōim actuali
bus et p̄teritis et seqntibus mortes sustinuit. hec
Rich. S; qm̄ p̄uilegia paucorū nō faciunt legē
cōmuni. xvi. q. s. c. vlti. Jō nobis de h̄ nō est p̄fi
dendū. Tercia ḡ p̄clusio ponit q; simpl'r de⁹
p̄c̄m nō vult dimittere sine aliq; satissacione. et
iō satissacio neēaria ē p; salutē. cū sic vna p̄s ve
re p̄nīe. Unū scriptura p̄cipit Luē. iii. Facite di
gnos fruc⁹ p̄nīe. S; S; di. Exq; p; p̄tritioz
et p̄fessioz sufficiēt delef p̄c̄m. et i his cēteris
or si l̄ cū icteno dolore p̄nīa. cur reqrit amplior
satissacio p; p̄nīa. Rñdc⁹ q; reqrit p̄mo p̄ter
iegratit p̄nīe. q; de⁹ p̄cipit p̄nīaz iegratā agere.
p̄nīa autē iegratā ex istis tribu scz p̄tritoe p̄fessio
ne et satissacione fīm oēs theolo. et canonistas.
Scōo. p̄ter remissionez pene. q; p̄tritio et p̄fess
io sepe nō sufficiunt ad remissionez totalē reat vñ
pene p̄c̄oꝝ. Ideo satissacere oportet vel i p̄senti
p; bona opa et idulgētias vñ salte qd̄ derit i pur
gatorio soluet fīm docto. Tercio p̄ter p̄ceptuz
ecclia qd̄ habet de pe. et re. ca. Dis vtriusq;. Nā
Hosti. ibi. s. ad qd̄ valēt. dicit tenendū q; vicz
p; quolibet p̄c̄o mortali duplex pena debetur.
Una eterna q; p; p̄tritioz dimittit. Alia ep̄alis
q; p; eccliaz imponit et remouet scz in p̄fessione.
Proinde vñusquisq; p̄c̄o debet satissacere ut
p̄t de peccatis vicz a p̄fessore rationabilr ipo
sitā et suscep̄ta penitētā iplendo. T Extrem
plū ad id ex lege ciuili. ponat casus q; Petrus
telo yulnerat ferro infiro. cōueniat cū medico
ut ipm sanet p; certa mercede. is bene curari nō
potest nisi ferri etrhabat prius ad quod requi
ritur vulneris et carnis incisio. sed Petrus do

Dominica ramis palmarum

loci incisionis non admittat. Medicusque ipsius vulnerus sanat ferro intrus manete. si post sanitatem peius infirmitate incidat. queritur an ille medicus. per eodem salario tenet ipsum curare iterum. Rude et. ff. de reg. iur. l. si quis ex culpa sua. quod per generali lege habet scilicet quod quoniam ex culpa infirmi redit infirmitas medicus non obligatur cundes curare nisi per nouam mercede. et nouo pacto. alioquin si redit ex culpa medici tenetur. et sic patet ad propositorum quod non tenetur. quod Petrus fuit in culpa. Spiritualiter. si peccator non admittit nec facit precepta medici. id est confessoris explendo satisfactionem quasi ferro peccati reatu manente subi impurabit acerbior penam in futuro. Ad quod tollendum oportet de nouo priam suscipere a confessore si oblitus est illam prius iniunctam penitentiam: ut patuit f. mon. xxviii. f.

V Circumstans de aliena impletione satisfactionis queritur. Utrum unus homo possit per alio satisfacere. vel imposita alteri satisfactionem adimplere. Ad quod rudent f. mon. doc. c. inter Bonaventura. in. iij. di. xx. ibidem Rich. et. Sc. ea. di. duram. Tho. aliosque quod duplex est scilicet satisfactionis effectus unus est excidere causas peccatorum futurorum. et sic perseverare a futuris culpis. Alius est recuperatio iniurie illustrata: hoc est soluere debitum peccatorum. et sic satisfactionis accipitur varijs modis secundum quos tria principia cum traudent breuiter hic. quoniam cogit hodie breuiare sermonem plixitas passionis et ceremonie missae. Primum est quod satisfactionem intelligendo per perseverationem et cautela culpe future. vel pro causa peccatorum excisione. sicut unus per alio non potest satisfacere. Secundum. quod per ieiunium istius non domat caro alterius. nec affligit corpus alterius ut vivat castus. nec per hoc quod iste dat elemosinam per illo.ille assuetus sit sua largiri nec isto orante ille oratur: nimirum forte per bonum huius exemplum ille induceretur ad similia facienda. vel nisi iste mereretur augmentum gratiae per talia illi: ut facilius ille eviter poterit ex gratia dei adiuvante. Secundum documentum quod satisfactionem intelligendo per recuperationem illustrata invenire potest unus per alio satisfacere. sicut hoī cui iniuria fecit: potest alius per isto recuperari. sicut etiam et deo potest unus satisfacere per iniuria illata per alium peccantem: dum ille qui commisit peccatum vere perditus de peccato. alius non. Et sic sancti dei suis oculibz et meritis per nobis placant deum et satisfactionem dummodo nos simus pertriti. X

Tertium documentum quod satisfactionem accipiendo per penitentia a confessore iniuncta tenet quilibet per seipsum satisfacere si est potest. sicut etiam tenet per seipsum et alteri. Et si non potest adhuc tenet hinc patrum animu ad satisfaciendum per seipsum ipsemet. alioquin satisfactionem alterius sibi non perdesceat directe ad vitam eternam si nollet per se satisfacere etiam si posset. Rude: quod ad satisfactionem per virbum per seipsum tenet quod liber ex proprio de peccato. et re. c. omnis virtusque et. Necesse est enim ut penitentes recognoscant peccatum suum

per aliquem actum satisfactionis: ut per seipsum per Aug. de pe. di. i. non sufficit. genetque se si per se non potest tuari potest per alterum et satisfacere. sicut per his qui sunt in purgatorio impotentes per se satisfacere: satisfactionem. cunctum. alii viuunt et hoc maxime potest per alterum. sicut satisfactionem quis cum intercessione auroritas confessoris que in hoc potest dispensare cum eo qui per seipsum non potest satisfacere. Hec etiam in angelica. O ergo homo christiane disce ex dicens quod quoniam non potes per teipsum penitentiam implere principium in mortis hora: dispone ex tuis bonis ut alter faciat pro te.

V Circumstans tertium principale de alterutra liberazione. id est unius et alterius vel ambo per satisfactionem ab alio impletandam. Primo queritur de principali. Utrum ille cuius satisfactionem penitentie alter suscepit in se: si statim moria libere euolabit in celum. Ad hoc rudent in Angelica f. mon. Bonaventura. in. iij. di. xx. q. 1. quod non. Sed oportet quod prius iste qui suscepit satisfactionem implete: quia nemodo paradisum ingreditur nisi sit extra omne debitum ita quod nec ipse nec alius per eum sit debitor. O iesu bone vere facti: midanda est tua peccatoribus iustitia. Secundo queritur de suscipiente. Utrum talis suscipiens satisfactionem alterius libere. scilicet per hunc et satisfactionem etiam per seipsum cum ipsteretur per alterum. Rudent ubi s. f. mon. Rich. di. xx. q. 1. quod hunc alius sine opinione: tamē satisfactionem est etiam per seipsum non quidem ex debito secundum rigorem iusticie: qua etiam solutione non parit duas liberations sed per divisionem misericordia que magis attendit charitatem quam opus. Et etiam per modum meriti de congruo. Nam secundum Bonaventura. in. iij. di. xv. credendum est quod diuine misericordie benignitas ratio est quod acceptat totum propter charitatem quasi per se fieret. et quasi per nihil salvare nos. hec ubi super. Z

Tertio ergo exemplum finale subiungamus quod legit in speculo exemplo. di. viii. exemplum. q. 1. quod sanctus Dusstanus in mane diei ascensionis domini existens solus in oratione in ecclesia. ecce videt candidatus per multitudinem innumerarum coronas aureas gestantes et fuligine micantes. Salve inquit Dusstanus noster salve. mādat tibi filius dei venire si paratus es nobiscum hodie gaudia celebratur. ad quod iste respondit interrogans. Qui es tu. Dixerunt. Liberum et seraphin sumus. Responde quod velis. Dusstanus respondit. Hodie solennissimus dies est et incubuit mihi predicare propterea et ostendere quod ad gaudiū celeste possint pervenire scilicet per tritionem: confessionem et satisfactionem proprie. ad quod predicatorum multi conuerunt et nolo decipere illos. propterea hodie non possum venire. hec dixit ex charitate et zelo animarum ut plures sequentur per seipsum. dixerunt ergo ei. Ego patius esto in diem sabbati. Tunc Dusstanus per dicitur propterea taliter quod non ante sic predicauerat: ut non hoīes scilicet angelū putares. Tandem dicit sui obitus instare die. Et ecce facies aī resplenduit

scilicet nemo cum aspicere posset: tandem locuz in quo voluit sepeliri designauit. Mortuus vero lan-
guor cu[m] iniuste feria sexta o[ste]s aduertentes peni-
tere et xpi vestigia seq[ue]ntia hortabat communionem ac-
cepit. Et ecce subito cu[m] lecto in quo iacebat ele-
uus est usq[ue] ad trabes dom[us]. Et h[oc] tertio factum
est in die sabbati. Sicq[ue] o[ste]s hortabat ad seq[ue]ntia
duo ipm in celum per pniam et per opa satisfactoria per
que ipse incessit ac sic ipse feliciter in xpo quieuit.
Rogemus ergo dominum Iesum tc.

Dñica ramis palmarum post prandium Sermo
xviij de satisfactionis modo regulari et iteratione.

Alcite dignos fructus

¶ pnie Matth. iij. et etiā Lu. iij. et p ser-
mone hodierno i q[uo]d verbis pnie p[ro]p-
rietate Johānes baptista hortabat omnes ad di-
gnam pniam agendā q[uo]d facim⁹ p[er] verā tritōem
2fessōem et satisfactionem. alioquin timendum est
illud q[uo]d scribit Ecc. iiij. Si pniāz nō egerimus
icidem⁹ in man⁹ dñi. q[uo]d p[ot]est ponī p[er] alio thema-
tēm hoc mōne Lyra. Si pniāz nō egerimus
scilicet de p[ec]catis veraciter. incidem⁹ in man⁹ dñi. i. in
divina punitiōne valde graue. Heb. x. Horre-
dū est icidere in man⁹ dei viuētis. Ue ergo et ve-
terisbus impenitētib[us]. Propterea charissimi
discamus facere dignos fructus pnie satisfactione-
do. q[uo]d ut de pe. di. i. c. nō sufficit Aug. di. Non
sufficit mores inquit in melius commutare et
a p[ec]catis malis recedere nisi etiā de his que fa-
cta sunt satisfactione homo p[er] pnie dolorē coopan-
tibus elemosynis et ieiunijs. hec ille. Sed heu li-
cer multi faciat pniāz: tū rari faciūt dignū fru-
ctus pnie. Nam Greg. dicit. dignos fructus pnie
facit q[uo]d omnia deo in sacrificiū offert p[er] q[uo]d in cul-
pa ei meminit offendisse. Eū autē offendimus
deus corde. ore et opere. ergo hec tria debem⁹ deo
offerre scilicet cordis tritōes. oris 2fessōes. et opis
satisfactionē q[uo]d rari faciūt ut debet p[er] certim sa-
tisfactionē. Nos igit[ur] charissimi audiam⁹ et opere
impleam⁹ scripture hortamenta dicētis. Facite
dignos fructus pnie. ut in themate. Itaq[ue] de sa-
tisfactione ut sciam⁹ facere dignos fructus pnie
tria mysteria declarabim⁹ in hoc sermone.

Primum de regulari modificatione.

Sedm de diuinali accepratione.

Tercium de salutari reiteratione.

B[ea]t[us] Lirca p[ri]mū de regulari modo satisfa-
ctionis. Queritur quali modo debeat regula/
riter fieri satisfactione pro peccatis debita ipi do.
Ad quod ex dictis Scoti in. iij. dist. xv. Item
Aler. de ales. Bona. Rich. et aliorū recolligēdo
elicunt p[er]cipue regule sex fm quas debet mo-
dus satisfactionis obseruari.

Prima regula de bone operationis.

Sexta de integre p[er]fectionis.

Tertia de placande intentionis.

Quarta de aliunde nō obligationis.

Quinta de laboriose 2ditionis.

Sexta de amoro se executionis.

Prima inquā regula de bone operationis: q[uo]d ad
hoc q[uo]d de peccatis aliquis deo satisfaciāt req[ui]ret
ut faciat p[er] bona opera recta et bona intentione fa-
c[t]a que possunt cedere in gl[ori]am dei ut sunt ieiunia
nū oratio elemosina. et h[ab]itu. Ut p[er] opa mala
vel etiā opa bona de genere facia. tū sinistra in-
tentione pura ex vana gl[ori]a vel hypocrisi nō pos-
test fieri satisfactione. quia ut ait Ansel. lib. iiiij. Lur
deus homo. satisfacere est deo debitum honorē
reddere. talia autē opera scilicet malefacta nō sunt
in honorem dei sed in offensionem. B[ea]t[us]
cūda regula dicit integrę perfectionis. Nam q[uo]d
rit Rich. in. iij. dist. xv. Utru homo potest satis-
facere de uno peccato sine alio. Et responderet dis-
cēs q[uo]d dupliciter possumus loqui de satisfactione.
Uno mō de eius actu exteriori et sic p[ot]est quis
satisfacere de pena reparationi debita vni peccato
sine alia. et de vna p[er] pene sine alia. q[uo]d existens
in charitate p[ot]est simul remanere debitor p[er] pene p[er]
alio peccato h[ab]endo p[os]tū satisfactioni de illo.
postea scilicet in elemosynis. et nūc p[er] uno potest sol
vere q[uo]d ieiunia vel oratione. qui si postea p[os]tū
muter ita ut nolit postea satisfacere in elemo-
sinis. nihilomin⁹ solutio p[re]cedēs remanet acces-
ptata. Alio mō aut̄ loq[ue]r[er] possum⁹ de satisfactione
in eius actu anime interiori; et si enī p[ot]est h[ab]ere
satisfacere de vna culpa mortali sine alia: sed
oportet q[uo]d integrę de omnib[us] penitentiasicut et de
omnib[us] tenet 2teri et 2fiteri. unde qui implet ieiuni-
a nūcita et 2fessōe: sed nō vult restituere alie-
na cu[m] posset nō vere penitet: ut patuit in p[ec]eden-
tib[us]. Tertia regula dicit placande intentionis
hoc ē ut opa satisfactionis sint ad placandū deū
intenta. Unde ipse Scotus ubi sup[er] diffiniens
satisfactionem dicit. q[uo]d est operatio bona exter-
ior penal[is] voluntarie assumpta vel tolerata ad
punientū p[er]tinet a se cōmissum et ad placandū
deū offendit. Unde si quis facit bona opa nō
intentione punitio[n]is p[er]tinet: vel ut deū placet quē
offendit peccatis: licet sit bonū meritū gratiae
et gl[ori]e. tamen nō de opus satisfactionis de se et
directe: pura si quis dat elemosynam et p[er]citate
nō intentione tali q[uo]d p[er] penitentia ad placandū
deū hoc fiat. Si l[itter]er cu[m] aliquis malefactor p[er]
nūc si patienter sustinet bene facit. sed si vult ut
satisfactione scilicet p[er] peccatis directe: debet intendere
ut susferat ad placandū deū p[er] p[ec]catis fm Sc[ot].
Exempli. si quid offerat regi p[er] cōuenio nō satisfa-
cit p[er] debito nisi fiat p[er] illo expresse. Quarta re-
gula de aliunde nō obligacionis. h[oc] est ut satisfaciāt
p[er] talia opera ad que homo aliunde nō obli-
gat facere. quia alios nō corrideret p[er] satisfactione
buius peccati. sicut si quis ex voto tenet ieiuna
referia sexta. tali iniungeret 2fessōe ieiunare feria
sexta: et sic de alijs. Si l[itter]er q[uo]d quis nō furat vel

Dominicaramis palmaz

nō lacrocinaſ cum posſet bene facit p̄ceptuſ im‐
plendo: ſed nō eſt ſatisfactorium culpe comiſſe,
quia ex p̄cepto ad h̄ tenet.

L Quinta regula d̄r laborioſe p̄ditionis. b̄ ē
ut o patio ſatisfactiōis ſit penaſ ſe laborioſa vel
afflictiva; ut p illā ſubtrahat h̄ ſibi aliquā car‐
niſ delectationē vel cōmodū q̄uenus p carnis
caſtigationē pſeruet a futura culpa. Un Aug^o.
de vera ſe falla pnia d̄t. Pnia q̄uiores expoſtu‐
laſ dolores ut mortuis impetrat vitā. Et rō eſt
fm Aler. z Bonauē. z Rich. q̄r h̄ p delectatiōis
culpe infirmat. z fm legē dei culpe debet pena
z delectationē ut cureſ ſe reordinet. ac de futu‐
ro pſeruet. Unde. i. ethico p phs d̄t. q̄ pene ſūt
qdam medicine nō tñ curatiue ſed etiā pſerua‐
tive. Et q̄ p̄t documenta q̄ ſe penitentiaſ ieui‐
niū ſic implet q̄ delicatissima ſe ſumptuoſa ci‐
baria comedit ſe pleno ventre nō ſatisfacit ad re‐
atus delectationē. ſiliter q̄ dat elemosynā de eo de
q̄ ipenullo mō indiger. S; di. Nunq̄d ḡau‐
rus h̄ q̄ plus affligit dādo decē denarios; q̄
lagus dando centuſ magis ſatisfacit. Rñdet
Rich. z Ambaldus q̄to ſchro ſniāz dī. xv. q̄
opus dupl̄ p̄t intelligi penale. Uno mō rōne
operantis. qn̄ ip̄ opans diſſicilius facit ex di‐
ſpōſiſiōe mala in iplo. ſicut auarū diſſicilius
dat elemosynā. z talis penalitas nō magis ſa‐
tiffacit. nec ppter ea auaro minor elemosynā in‐
iungēda eſt q̄ largo. ſed potius maior d̄ ipo‐
ni q̄ largo. Altō mō p̄t intelligi opus penale
rōne operis ſe eius generis ſe ſic ſatisfacit opus
plus penale. ſicut ieuiū in pane ſe aqua pena‐
lius eſt ſe magis ſatisfactoriuſ q̄ ieuiū ſe ſic
bis coctis. ſe elemosyna maior q̄ minor. D

Sexta regula d̄r amoroſe executionis. b̄ eſt
ut h̄ erequat ſatisfactionē in charitate ſe amo‐
re dei. z de h̄ in ſeq̄ntib⁹ dicemus. Sed p excita‐
do plo dormiente in ſeruum ſolatoriuſ. Ex‐
plū qd̄ legit in Scala celi. z in ſpec. exē. dī. ix. ex‐
emplō. dī. vij. q̄ miles qdaz facinorib⁹ plenus
uit ut d̄r pſuſiuſ vroris ad confeſſione; ſed pe‐
nitentiā p ſatisfactiōe dixit ſe nō poſſe facere. vñ
Pfessor qſiuit dicens. Posſes ne in illa ecclia de‐
ſerta. p̄t caſtrū tuū vna nocte vigilare p pcoz
tuoz remiſſiōe. Rñdet. b̄ bene poſſum ſe faciaz.
Zūc hac pnia in iūcta intrauit ſero ſol⁹ eccliaz.
z ecce nocte vnius demon in ſpecie ſororis mili‐
tis: cuius conſilio ſepe vtebaſ: appariuit dicens.
Quid hic ſtas eti cito ad caſtrū. q̄ ſtatim inimi‐
ciui ſupueniet ſe occidet hicte. alioq̄ nec vñq̄
ego amplius tibi conſiliū dabo. Ille autē non
acquieuit dicens. Volo hic pmanere p pnia iſta
nocte. S̄cō ali⁹ demon poſte aduenit in ſpe‐
vroris ſue: deferens in brachib⁹ duos illi⁹ filios
puiulos q̄ſi nudata vſtilib⁹ ſe lacerat crinib⁹ di‐
cens. Ecce hostes tui dñe in uaserūt caſtrū: cepe‐
rūt oia ſe ſic turpiter eiecta ſum cū filiis. ſed ſi cī‐
to exieris pſequi poſces illos alioq̄ ſe hic inēſ.

ficient ſe me. Sed miles noluit exire. Tunc illa
dirit. Nifi veniatis: ecce filios vños p̄jcia. z il‐
lisiſ illos ad paumentū: ac in faciē militis pie‐
cit. ſed ille in deo pſortatus nō curauit. z ſic ſu‐
ſa illa euauit. Tandem poſte a tertio ali⁹ dñm
venit i ſpē hoſtiū cū multj eccliam vallans ſe te‐
pugnās ac accēdēs igne ex lignis circum circa ag‐
gregatis. ita q̄ flāma videbaſ p fenestrā ſe ias‐
nuas intrare ſe cogere militē ut effugeret. h̄ ille
imobilis permanent. Poſtremo venit q̄rtus in
ſpecie ſacerdotiſ q̄ſi muſam dicere volens ſe offi‐
cū lege. Proſpiciensq̄ alti militi. Tu excoicat^o
es: eti hinc ne impedias diuina. z cepit muſam
do altius quā oraret dicere. der der z c̄. Rñdet
miles ſicut ſe p̄zib⁹. Ille cepit cuſi baſta crucis
pcuriens expellere ipm. ſed miles oia ſuſtinuit:
z diabolus pſuſus diſſectis. Mane facto egre‐
diens cognouit ſe reperit caſtrū: vroze: z omnia
illæ. ſed tñm fore fantasmatiū deluſioſes illas
factas ſibi in noſtre apparitionē. z cū retulueret co‐
fessor. ecce audiuit q̄ reuelatū fuerit ſcriſ p̄ib⁹
qm̄ miles iſte q̄tuor coronas acqſiuuit in celis.
q̄tuor dicas reparationes vincēdo. ſe ſic miles
poſte a in bona vita firmatus fuſt.

L Circa ſcdm de diuinali acceptatiōe q̄ritur
Utrū ſatisfactio pnia in toto vel in pte expleta
in ſtatu mortalis culpe. vel ſine charitate ſit ac‐
ceptra diuine clementie. Ad h̄ cōter fm doc. m̄s
dēc q̄ nō acceptat directe valendo ad vitā eternā:
nam: niſi. p q̄nta pte fit ſatisfactio in charitate ſe
in grā expleta: tñ talis ſatisfactio valet ad ea ad
q̄ valent opa facia in pco mortalī. Jōq̄ etiam
ſi h̄ ſit in pco mortalī nō debet dimittere talia
opa ſatisfactoria ſed debet implere. Et huius rō
fm Rich. q̄ ſi deus nō eget bonoꝝ noſtroꝝ.
ideo opa nō acceptat ad vitā eternā remunerā:
dā: niſi operante acceptat ipm: ſe ſic nec acceptat
ad ſatisfactionē placante deū ſe gratuita ad pre‐
miū vite eternē. Ad id ponamus exemplū de
illo q̄ ſemiat vel plantat in ſolo alieno ipo dño
nescio vel in uicto. totū illud p dītū erit ſeminan‐
ti qm̄ illius eſt cuius ſe ſolū. Inſti. de rex. diuī.
S. et aduerso. Sic ſpūalr h̄ ſi ſi ipſe de ſolo ſe
terra diabolii p pcm: ideo totū qd̄ ſe ſeſimā
nente ſeminat bene agēdo eſt diabolii. ita q̄ nō
pſicit ad vitā eternā directe: ſe tñ ad epalía.

L Circa tertiu ergo de reiteratione queſtio re‐
ſtat Utrū neceſſe ſit ad ſalutē reiterare talement in
peccato mortalī expletam ſatisfactionē. Ad qd̄
rñdet q̄ diuerſe ſit opiniones. Aliqui dixerunt
q̄ ſi pnia eſt talis q̄ ex ea pacta manet aliquis
effectus ſicut eſt ieuiū ſe elemosyna. z bm̄i
poſt qd̄ ſemel q̄ ſatisfacit licet in peccato mor‐
ali. nō eſt neceſſario iteranda. Si autē penitentiā
nō relinquit aliquē effectum: ut eſt oratio mo‐
dica. oportet iterare. q̄ ſalis videt eſſe impoſita
potius ad impetrationē recōciliatiōis diuine q̄
ad ſatisfactionē pene. Recōciliari autē quis deo

nō pot nisi p opera in charitate facta. g talis in pto pacta diterari. Scō aut in iij. dī. xv. q. i. circa finē. quē in b cōter sequunt̄ doctores modēni. vt p̄z in Ange. dī q̄ sic dicere est; maḡ o casio sc̄ deserendi pñiam iniunctā. et siccāl gre diendi et desperādi. Nā cū q̄s recidiuat interim. q̄ explevit pñiam audies q̄ nō satissimac in pec cato. sed teneat iterare nō explebit eā sed dimittit et sic peccat mortalr. aut desperans nunq̄ facit pñiam nec iterabit. Jōq̄ ex dictis Scotti ibidē dant̄ documēta pulchra. Pr̄mū ē. q̄ v̄ sel penitentia et recipit pñiam et digna imposita daue nō errare qntū cū q̄ postea recidiuit nō tenebit p̄ illis petis eisdē n̄i ad illā pñiam sibi impos ita. et si illā impler in charitate sc̄ p̄titionē for mando p̄us de recidiuo; sic implēdo nō tm̄ sol uir pena; s̄ etiā meref̄ grām. Si autē impler ex tra charitatē sc̄ nolēs p̄ter de recidiuo; tuū sol uir pena; sed nō meref̄ grām. S Scōm̄ do cumentū q̄ satisfactio est dupler. Quedā est sol uens debiti et placans s̄l offensum ut est illa q̄ sit in charitate. Alia ē soluēs debiti; sed nō pla cans offensum; ut est illa q̄ sit extra charitatem sc̄ in p̄co mortali. Jōq̄ pat̄z q̄ q̄ satisfactio sel etiā si in p̄co mortali satisfactio; soluit. nec teneat iterare. Nā r. f. de re. iur. l. bona fides. dī. q̄ bo na fides nō pat̄z ut bis ab eo dē idē debiti erit gat. et Scō ibidē ponit exēplū de eo q̄ offendit aliquē; puta dādo alapā. si cōponit cu eo ita ut trib⁹ dieb⁹ fodiat in vinea illius. et postq̄z fodit vno die; scōdō die itez illi dat alapā; et tñ fodit se cūdō et terio die. talis soluit pena p̄me alape; s̄ nō meref̄ grām v̄l amicīciā illi⁹ offensi. Sic in p̄posito. Tertiū documentū q̄ si talis p̄ter pat̄m in qđ de nouo recidiuauit dānaret aū q̄z totā pñiam impleuisset. talis p̄ ista p̄te in exple ta pñie nō puniret eternitē; s̄ t̄pāl'r solū pena corndente illi p̄t̄ pñie q̄ nō fuit hic expleta; q̄z ex quo p̄ iusticiā punitiūa iposita est sibi pena t̄pālis sel hic. p̄ p̄co de q̄ vere penituit nunq̄ ei debet n̄i pena t̄pālis et illa soluta nulla pena debet alia. p̄ illis petis; sed tm̄. p̄ alīs q̄b̄ pec cavit recidiuando puniet eternitē. Hec ibi.

Quartū documentū elicit ex istis q̄ p̄fessor discretus ad vitandū t̄les ambiguitates dī p̄ nienti iponere tale pñiam quā starim exequāt in statu grē et declareret eidē q̄ si in statu peccati explebit nō tm̄ valebit sed festinet iple in grā. et p̄atz. V Ultimū documentū q̄ q̄uis hō nō teneat iterare satisfaciō; sel expleta; tm̄ si q̄s iterabit illa q̄ in mortali p̄fec valer ad ml̄ta fm̄ Alex. de ales. Pr̄mo ad iocūditatē mentis Scō ad purgationē petōris. Tertio ad refre nationē diabolice p̄tatis. Quarto ad victoriaz tēptationis. Quinto ad p̄firmationē charitatis. Sexto ad augmentū grē et glie celestis. Lōsulo gitterare. Exēplū narrat Mefret in suis fmo nib̄, q̄ iuuēs i luxuria recidiuās iuit ad me;

retrices. Lui obuiauit diabolus sc̄ in spē hoīs dices. Vade bñ tibi erit. Postea in via occurrit sibi xp̄s: et oñdit vulnera cruentata in manib⁹ et latere dices t̄lia. Ego sum pater tuus creator et redēptor tuus. Ecce q̄lib̄ vulnerib⁹ redemi te ut qd̄ ḡ das te diabolo p̄ petā. At iste p̄territus dī. Dñs meus et dē meus. Lui dñs. Vade cito p̄ficere et pñiam fortē age; alioq̄ ille diabolus q̄ tibi occurrebat expectat te ut frangat collum tuū. Qui cū iret ad cōfitendū vidit diabolū in via expectantē in spē qua p̄us. Et dicit diabolō Quid tu hic expectas. Rñdit diabolus. Lerte nō tu es ille q̄e expecto; q̄ ille erat totus n̄ et poterā ip̄m occidere. tu v̄o alter es. nescio q̄s. h̄ ideo dixit; q̄r iste in p̄posito p̄ficiendi et satisfaciē di fuit mūdat̄. Qui ex his circa se intellexit dei misericordiā et intrauit claustrū et sancte vixit. Rogemus ḡ xp̄m zc.

Feria secūda post dñicā palmar̄. Ser. xlviij. vīc de satisfactionis deo soluēde possibilitate et cōmensuratiōe. p̄ petis. ac inūctois utilitate.

Enit iesus betha

v nā vbi Lazarus fuerat mortuus quez suscitauit iesus Job. xij. et in cuā. bodier no. Scōm̄ q̄ Lyra in postilla huī euāgeliū dī. immediate post suscitatōne lazari; q̄ facta esse dī feria sexta an dñicā de passiōe. iudei diffinierūt occidere xp̄m ut putat̄ ip̄a die dñica de passiōe. Jōq̄ dñs Iesus recesserat in regionē iuxta de serū in ciuitatē q̄ dī. Effrem. et ibi morabāt cū discipulis q̄usq̄ appropinquaret pascha in q̄i molabāt agnus paschalis; sc̄ feria q̄nta cene; ut sic xp̄s q̄ est verus agnus imolare; p̄ nobis immediate post imolationē agni paschalī. feria sexta. Un̄ appropinq̄ntē pascha an̄ ser dies pasche; b̄ est. sabbato ante dī palmar̄. venit in be thania q̄ est p̄p̄ hierlm̄ vbi fuit lazarus. et inde postea ascendit in hierlm̄ ad patiendū. Ibi au tē sc̄ in bethania fecerūt dño cenā et Martha mīstrabat. Lazarus v̄o vñus erat ex discubētib⁹; ut veritas eius resurrectionis clareret. Nec aut mystice significari q̄ dñs iesus libenter ve nit et cenat delectabiliter in aia vere penitētis et satisfaciētis de petis. Nā Lazarus a mortuis resuscitatus significat p̄tōrē p̄ pñiam a morte peccati resurgentē; ut dī Aug. Bethania etiā in terptat̄ dom⁹ afflictōis et dōm⁹ ḡtificata dño vi dī Hiero. Jō significat satisfactionis pñialis afflictionē q̄ gratū facit deo hoīem. Jō p̄ueniēt̄ dī q̄ venit iesus in bethaniam et cenauit ibi cū lazaro; q̄ diligēt manere in corde penitētis et cibari pane pñie v̄e et potu lacrymaz. De isti p̄z euāgeliū. Itaq̄ de satisfactionetria myste ria hic declarabimus.

Pr̄mū de eius possibili recōpensatione.

Feria. II. post dominicā palmarꝝ

Sed m̄ de eis p̄solvendi cōmensurazione.

Tertiu de eius efficaciori expiatione.

I Circa p̄mū d̄ possibilite recipensandī v̄l satissaciendi q̄rit Rich. in. iij. dñ. xv. ar. i. q. ii. Utz hō possit deo satissacere p̄ culpa recipensando. Rō. q̄r̄ deus est in infinitū honorādus. Quō ḡ hō p̄tō q̄ rapuit honorē dei soluir. q̄r̄ vt d̄ Anf. p̄mo lib. Lur deus hō. c. viii. D̄mis q̄ peccat honorē do quē rapuit soluere d̄z. q̄r̄ f̄ Aug. lib. lxxvij. q̄stionū. t̄ Bern. de diligendo deo. D̄mis creatura d̄z deo totū id qd̄ est. ergo hō nil h̄z p̄ter debitū deo de quo libere possit satissacere p̄ peccato. M̄rū est ḡ quō possit. Sz in p̄trariū: q̄r̄ deus est misericordissimus t̄ mā dānit satisfactionē q̄ nihil impossibile p̄cepit: vt d̄ Hiero. ḡ p̄t̄ hō satissacere. R̄ndet ḡ ex eo d̄ Rich. ibidē eliciēdo documēta tria p̄cipua ad sciendū vtilia p̄ p̄lo simplici. Pr̄mū est q̄ hō p̄ sc̄ip̄m̄ sine adiutorio alterius sc̄z xp̄i nō p̄t̄ satissacere deo p̄ p̄tō. vt patuit p̄ rōnes p̄ tactas. Et b̄ claret in exemplo. q̄r̄ p̄ p̄tō p̄mo p̄ pentū nulla pura creatura sufficit satissacere: sz oportuit esse de i t̄ hoīem q̄ per merita infinita possit deo satissacere p̄ peccatis infinita grauitatis. sicut p̄z p̄ Anf. lib. ij. Lur deus hō. c. vii. Un̄ si hō p̄ se posset tantas lachrymas fundere sicut mare nō sufficeret satissacere sine merito xp̄i. Sc̄dm̄ documentū q̄ hō cuī adiutorio dei in virtute sc̄z meriti xp̄i p̄t̄ deo satissacere d̄ p̄tō. q̄r̄ hō p̄t̄ esse p̄t̄ceps meriti xp̄i p̄ verā fidē t̄ charitate. t̄ cuī sic satissactio boīs p̄iungat merito xp̄i p̄t̄ hō reddere deo debitū honores faciendo qd̄ in se est t̄ qd̄ tenet. Sic em̄ sit satissactio fm̄ eq̄litatē iusticie nō cōpensaū. solū meritū penitentis sc̄z fm̄ t̄ decentiā diuīc bonitas t̄ virtutē infinita passionis xp̄i dei. Sicut exempli grā. Si ego deberē regi decem milia florenorū nec h̄cē vñ possem soluere. tūc si filius regi ex pietate p̄ me appenderet thesaūz equalente t̄ facere qd̄ ego posse v̄t̄q̄ liberarer. Sic in p̄posito. K Tertiū documentū q̄ deus misericordissimus ex liberalitate p̄descēdens infirmatiū hūane nō exigit plus q̄z hō bñ p̄t̄. imo nec totū posse exigit de necessitate. Nā mensurā posuit t̄ p̄stituit eo p̄ ad q̄ hō de necessitate tenet. H̄ est ad obseruantia p̄ceptoz. vt sic de reliquis opibz. t̄ supererogationis possint boīes satissacere p̄ p̄ctis cōmissis: q̄ opera t̄ si debeamus deo ex p̄gruo nō vult (tāq̄ nobis p̄cens) vt sibi talia debeatē debito necessitatis. nīl rōne voti vel iniunctiōis p̄ satissactio. Proinde de lege cōmuni ex talibz opibz supererogatiōis req̄rit de us aliquā satisfactionē penitentis. nō p̄t̄ imp̄fectiōis meriti xp̄i passi cuī illud sit sufficiētissimū. Sed q̄r̄ de vultū p̄pter sui honorē. cum p̄pter nr̄as v̄llitatem vt p̄ nr̄is excessibz volūtate p̄pria satisfactionem aliquā faciamus. Hec ex Rich. O peccator disce hec.

L Circa sc̄dm̄ de p̄solvendi cōmensurazione q̄rit q̄ntā satisfactionē debeat quisq̄ cōmensuratio. p̄ q̄libet p̄tō p̄solueret. Id b̄ fm̄ Hostiē. de pe. t̄ re. t̄ cōter doctorē d̄z q̄r̄ p̄ q̄libet p̄tō mortali deberet q̄s regulariter satissacere in penitentia sepc̄ annorū magis vel minus aspere. p̄ ut peccati req̄rit ḡuitas. Rō. vt sicut p̄tō septi formē sp̄üssanci ḡam amilis: ita p̄ septennem penitentiam recuperet. sed tñ p̄pter hoīm fragilitatem t̄ vice breuitatem hodie penitentie lunc arbitrarie. vt pat̄z fm̄ Jo. andree. t̄ Anthoñ. de Buz. alios q̄z. Quapropter p̄fessor nō peccat si minorē p̄niā imponit. Lū q̄r̄ nō p̄t̄ determi nare q̄ntitatē pene cognoscere. Tum q̄ qñq̄ ex industria minorē pena ip̄ones plus p̄det̄ p̄nici t̄ forte. p̄t̄ p̄niā magnitudinē possit im pediri ab implendo v̄l deliperare. vel q̄r̄ paulas tim̄ p̄forta in penitēte diuinus amor ad pl̄a p̄ agenda oga. Et hec patent p̄ Tho. in. iij. dñ. xx. 2cōrd. Petruñ t̄ in Ange. M Un̄ circa bee tres regule ḡnialē tenēde sūt p̄ documēto. Pr̄ma fm̄ Tho. sup̄. Confessor siue discente iniungat p̄niā: siue nō. semp̄ tñ remanet reatus ad penā eiusdē q̄ntitatis. Et ideo si cā hic nō ip̄let̄ in purgatorio exige. Ex b̄ sequit̄ sc̄da regla do c̄ninalis. q̄r̄ q̄libet hō līc̄ nō necessario: n̄ de p̄gruo d̄z se exercere in ope bono multiplicādo intēctione satissaciēdi p̄ p̄tō. Nā b̄ valde p̄fert vt si p̄niā imposta nō sufficeret taliter suppleret. Un̄ Greg. sup̄ illo v̄bo Facite dignos fructus p̄niā. dt. In b̄ vniuersiūs p̄scia p̄uenit: vt can to bono p̄ operē lucra q̄rat p̄ p̄niā: q̄ntro q̄lq̄ sibi maiora dāna intulit p̄ culpā. Necille. Et emplū legit̄ de p̄bis q̄ dicebant vitā boīs curs rere debere p̄ q̄rtuor rotas. In p̄ma rota s̄c̄enbit. Legō q̄d̄ feci. i. i. revoluo in mētoria peccata q̄ feci. In sc̄da lego q̄d̄ facio. i. v̄ penitēdo. In ter tia lego q̄d̄ facia. i. satissaciēdo dicitim. In q̄rta lego q̄ vadā. q̄r̄ sc̄z in breui transe ad futuram vitā vbi p̄petuo ero. O xp̄iane pensa hēc. Tertia regula q̄ ois p̄fessor in p̄fessione semp̄ post iniunctā p̄niā d̄z iniūgēre penitēti q̄ oia bōa q̄ fecerit t̄ oia aduersa q̄ sustinuerit cedāt in sa tissactioñē t̄ remissiōe p̄tō p̄ suo p̄t̄ v̄t̄ si libet̄ a reatu p̄tō. Hec fm̄ Ray. Hostiē. t̄ cōmu niter doc. t̄ p̄z in seq̄nti. N Circa tertiu de expiatiōe efficaci q̄nt. Utū bona oga q̄ penitēs faciet sunt magis efficacia ad expiāndā culpā p̄teritā qñ p̄ p̄fessorē ei iniūgunt q̄z si ille p̄prio arbitrio faceret. R̄ndet fm̄ Tho. in q̄dlibeto. t̄ Ray. Hostiē. alios q̄z. q̄r̄ sic nam multo plus valent ex iniūctione p̄fessoris oga bona ad expiāndā p̄tō pl̄ibz modis. Pri mo ex ip̄a vi t̄ natura opis. Sc̄do ex v̄tē clausis sacerdotalis p̄t̄ quā plus h̄n̄t expiare culpam p̄teritā. Tertio ex v̄tē obediētē: vñz ip̄sius penitentis. Nā fm̄ Bonauē. lib. de p̄feturā religionis. om̄e bonū qd̄ sit ex obediētē est me

Go quasi

ritorū dupliciter. scz ex ipso ope: z insup ex obediencie & tute: que ut dicitur. Reg. xv. melior est obedientia inquit qz victimae ipse. Sequitur qz qz talis ex obedientia ecclie & pfectoris faciens bona opera plus expiat peccata. z sic ptez apostoli. Unum p do cumero tradit in angelica lumen. qz pfecto laudabilis & bene facit qn post iniunctam penitentiam de sic. vicz. Omnia bona qz facis vel qz intendis facere: z etiā quicqz mali passus fueris omnia sine in remissionē pectorō & tuoz. Et addit ibidē qz hec imponi debent a pfectore penitentiata qz intelligant & nō secrete. put aliqui pfectores faciūr p modū absolutiōis hec dicendo: qz sicut nō valeris nisi ex vi operis. Sed si imponit b intelligibilis plus valet ut dictū est. scz faciendo bona opera ex iniunctōe &c. Nec ex ange.

Exemplū legit in historijs romanoꝝ & gestis. cxxvii. qz qdam Julianus nobilis iuuenis die qdā venationi insistens ceruū psequi cepit. Luidit ceruus miraculoꝝ. Tu me insequeris qz patris & matris tue occisor eris. Hoc ille vehementer extimuit. z ne forte sic ptingeret relicta oībā clam remotius fugit. vbi pncipi fuiens coplascit adeo ut castellanaz quandā viduam ei in giugem tradiceret & castellū p dote sibi donaret. Tunc ipsi pentes Juliani eū requiren̄. vagabū di puerū rānde ad idē castellū Juliano tunc absente. Quos virorū benigne suscepit audiens qz esent pentes viri sui & in lectū p̄priū reclinari fecit. Mane illa ad eccliam transeunte interim Julianus rediens: z in thalamo illos dormientes videns suspicatus qz aliqz cū sua vrore eēt silenter ambos inceremus gladio. Tandem redeū te vrore de ecclia dū hec didicisset fleuit amare dicens. Heu heu mibi ecce implerū est qdā ceruū mibi p̄dixerat. Unū ad pfectiōē cucurrit & tales penitentiam iniunctā acceptauit ut iuxta quendā fluuiū vbi multi periclitabant hospitale statueret & omnes qz volebat trans fluuiū duceret & hospitio recipet. Post multū epis qdāz nocte media frigidissima audiuit quendā voce lugubri. Julianū ut trāduceret aduocantē. Conitus deleto surgens illū in domū duxit & in lectū p̄priū cooptū calefecit. Post paululum intuens in illū leprosum viderūt Julianus & virorū ei⁹ qz cum splendorē nimio in celū ascēdit: z dixit eis dñs qz penitentia eoz acceptavit deus. Et ambo in brevi in celū migrarent p̄mīa laboꝝ accepturi. Et sic factum est. Rogemus qz xp̄m &c.

Feria tertia post dñicā palmaꝝ Ser. xlviij. de pribi satisfactoriis & de p̄ualore eoz ac dispensatione.

Go quasi agnus
mansuetus qz portat ad victimā. Verba sūt Hiere. c. xij. in psona xp̄i p̄nūctiata & canunt in epistola hodierna. qz insinuat

qz dñs Jesus quasi agnus mansuetus voluit occidi & imolari. p nobis ut satissimacret deo. p p̄cis nostris. Ecce h̄ exemplū nobis daret qz penitentia p̄cis nostris satissimacret studeam in crucē vere pnie. z sic imolem̄ deo ataz & corp̄ ac sanguinē attrediādo p̄ oīa pnie. Unū. i. Pef. iii. horat ad id scriptura dices sic. Dñm xp̄m scificare i coribz viis: pati sp̄ ad satisfactōē. Et h̄ p̄t poni p̄ alio themate i hoc fmōe. Eribidē paulo ifra b̄tis Petri di. Christus semel p̄ p̄cis nostris mortuū ēiustus p̄ iūstis ut nos offerret dō mortificatos carne vivisficiatos aut sp̄ū &c. Idcirco charissimi discam exēplo xp̄i pniaz agere & satisfacere p̄ p̄cis. Itaqz de satisfactōē pter ea qz dicta sunt in pcedētibz restant adhuc tria mysteria declaranda.

Primum de satisfactionis integratione.

Secundū de valoris p̄ponderatione.

Tercium de solutionis dispēlatione.

P̄ circa p̄mū de integratione partū satisfactōis siue constitutiōe aliqua querunt.

Primo de p̄ncipalibz partibz satisfactōis.

Secundo de alijs opibus secundarijs.

Tercio de flagellis & aduersis.

P̄via qstio qz sūt p̄es satisfactōis: v'l i qbz opibz p̄sistit satisfactio. Ad qdā r̄ndet fm̄ Bona. i uij. di. xv. qz p̄ncipales & p̄marie partes satisfactōis sūt tres. scz. Oīo ieiuniū & elemosyna: ut p̄corditer dicūt oīes doctores theologi & canonicisti. Et assignat tal' ro p̄cipua. Quia tres sūt radices om̄i pectorū. ut scribit̄. i. Job. iij. c. Om̄e qdā ēin mūdo aut ē qz cupiscētia carnis: aut qz cupiscētia oīloꝝ: aut supbia vite. Ideo tres debet ē p̄cis satisfactōis qz militat p̄tra illas. s. Lōtra qz cupiscētia carnis ē ieiuniū. Lōtra qz cupiscētia oīulorū. i. auariciā est elemosyna. Lōtra supbia vite ē oīo qz obet ē hūlis. De istis pribi satisfactōis dī Thob. xij. Bona ē oīo cū ieiuniū & elemosyna. Uere bona est qz bñ ordinat hō p̄ ista tria. s. p̄ oīone qz ad dñi. p̄ ieiuniū i scipo & p̄ elemosynā ad p̄mū. z sic ptez ad p̄mū quelcum.

Q. Scdo qn̄t Nūqd alia pter hec opa sūt etiā satisfactoria. R̄ndet fm̄ esdē doc. qz sunt p̄ter tria illa etiā alie p̄es secundarie vel oīa p̄ satisfactoria. S; illa oīa reducunt ad tria illa p̄ncipalia. exēpli grā. oīes afflictiones carnis reducunt ad ieiuniū sīc sūt vigilie. ciliicū. disciplina pegrinationes. & sīlia. Itē oīa opa misericordie reducunt ad elemosynā ut sūt visitare ifirmos & bare porare regere &c. Itē oīa opa sp̄ūalia reducunt ad oīone: ut sūt lectio. meditatio. doctrina. salubris. qziliū. solario. tribulatoꝝ. & bmoi. v'l aliqz horū ad elemosynā reducunt. R. Tercio qn̄t Utz flagella & aduersa a deo īmissa. v'l etiā ab hoīibz illata. sūt satisfactoria. R̄ndetur fm̄ Rich. in. uij. di. v. qz flagella p̄t quis sustinere tribu modis. Uno mō impatienter remur murando. & sicut nō habent rōnez satisfactōis

Feria. III. post dominicā palmarꝝ

sed vindictiōis. Alio mō p̄t q̄s ea sustinere patiē tolerādo. z vt sicutq̄ntū ē tñmō patiē si talis est in charitate v̄l sine p̄tō mortali merec̄t ḡtam z gl̄iam; s̄ nō satissimū directe p̄ modū meriti. q̄r actiū p̄ncipiū meriti ē volūcas illū boīs q̄ mercē. Volūcas aut̄ patiētis p̄tē ē tñmō patiē nō op̄at ad flagella p̄ modū satissimūis p̄ p̄tōis n̄fī id intēdat. Un̄ tertio mō p̄t q̄s flagella sustinere patiētis voluntarie acceptādo v̄l sustinere volēdo in certiō remissiōis pene debite p̄ p̄tōis. z sic flagella vel aduersia q̄tū q̄s sūt satissimū. O ḡ ielu bone tibi laus z ḡra/ rūactio q̄r facis vt diligentib⁹ te oia cooperent in bonū tam flagella q̄s op̄a.

S Circa scđz d̄ p̄ponderatōe valoris q̄rit. q̄ p̄s satissimūis inf̄ hec tria p̄dicta p̄ualeat sati facere p̄ p̄tōp̄ pena. z p̄ponderat̄ fore maḡ/ satissimū. Ad q̄d alij̄s posset arguere q̄ p̄cel/ lat oīo. q̄r p̄ alij̄s in ipa mēs plus eleuat i deū: z q̄slī p̄ns deo loquit. Iē alijs posset arguere q̄ plus satissimū ieiuniū. q̄r est p̄ alij̄s penalius opus. penalitas aut̄ d̄z esse in ope satissimū. **S** his obuiat q̄ septētura p̄ ceterū appropriat sa tissimūis elemosyna. q̄r postq̄ Thob. iiij. dictū est. Bona ē oīo cū ieiuniū z elemosyna. statim simpl̄r de elemosyna subiūgit dices. q̄ elemosynā a morte liberat z ipa est q̄ purgat p̄tā z fac̄ inuenire vitā eternā. Hecibi. Et fm̄ Ly. ibidē ē rō. q̄r p̄ ieiuniū sanant pestes corporis. s̄ p̄ oīone pestes mentis. s̄ p̄ elemosynā s̄l̄ virtusq̄ pestes sanant. ḡ videt q̄ sit plus satissimū. Rñdet ḡ ad hec recoligēdo ex Rich. in. iiiij. di. xv. alij̄s/ q̄ doctorz dic̄t q̄ tria sunt in satissimū. Pri mū ē vitatio culpe. z ad hāc maxime valer oīo. **S** cōm ē augmentatio grē ad q̄d elemosyna p̄ ualer. Tertiū est solutio pene. z b̄ ē infimū in sa tissimū. **T** Ad b̄ aut̄ plus valer ieiuniū. q̄r p̄ penalitate maḡ exsoluit culpe penā. Sub dit Rich. di. q̄ erq̄ augmentū grē nobilius est q̄ vitatio culpe. q̄r nō vitat malū nūl. p̄t̄ bonū sc̄z ad cōseruandū bonū grē z augendū. Finis aut̄ melior est ordinatis in finē. i. phisico. **J** elemosyna utilior ē ad satissimū q̄ oīo. z oīo q̄ ieiuniū inter pres satissimū. Nā q̄dlibet istoꝝ sc̄z tā augmentatio grē q̄ etiā vitatio culpe meliꝝ ē q̄ solutio pene. **J** oīo ut p̄t̄t̄ ē septētura plus attribuit elemosyna p̄ alij̄s ipaz satissimū. etiā p̄ p̄tōis. z b̄ p̄t̄ etiā p̄ apl̄m. **J** Timor. iiij. dicente. L̄ corporis exercitatio ad modū utiles est. pieras aut̄ valer ad oia p̄missionē h̄ns vite p̄t̄is z future. **U** Un̄ documentū ex dicti accipiamus triplicē. Primū fm̄ Rich. S. q̄ q̄vis oīo fm̄ sua essentiā sit dignior. q̄ elemosyna. q̄r oīo plus eleuat mentē boīs in deū p̄ p̄t̄ platiōne quasi p̄ntialr̄ deo loquaſ. tñ q̄ntū ad usum satissimū utilius est dare elemosyna q̄ orare. sicut exēpli ḡra q̄uis aux̄ sit p̄t̄iosus z dignius aqua. tñ aqua utilior est ad abluens/

dū q̄ aurū. sed elemosyna ē vt aqua extingues ignē p̄t̄. Eccl. iij. Un̄ z elemosyna d̄z ab ely q̄d est d̄p̄. z mois aq̄. q̄slī aqua dei. **S**cōm docu mentū q̄ p̄fessor p̄ p̄nia d̄z ceteris parib⁹ ei qui p̄t̄ inūgēre elemosynā magis q̄ oīone vel ie ieiuniū p̄ satissimū nisi causa aliud req̄rat in ta li inūctione p̄nīe. Rō. q̄r elemosyna in se induit v̄tūre oīonis z etiā ieiuniū tāq̄ vñiversalis medicina p̄t̄ plus q̄ alia. Propterea plus in dicit Luč. xi. Date elemosyna z oia mūda sunt vob. Et Dañ. iiiij. P̄t̄ tua elemosynā redime Et fm̄ doc̄rō ponit. q̄r elemosyna in se includit v̄tūre oīonis z ieiuniū. p̄t̄ duo sc̄z p̄t̄r̄ q̄ plus meret augmento grē. Primo q̄r p̄st̄tit eu cui dañ debitoz ad orāndū. p̄ eo cui dedit. Itz q̄r elemosyna est q̄slī oblatio dō facta z exorās deū ve p̄t̄. Eccl. xxix. z sic dupl̄r̄ b̄ vñ oīonis. De nijs elemosyna b̄ v̄tūre ieiuniū. q̄r bona sibi subtrahendo z alij̄s largiendo: tūc. p̄p̄io corpori minus satissimū. z sic macerat̄ corpus. Un̄ p̄t̄ q̄ elemosyna cōpler̄ b̄ vñ satissimūis. Ter tiū q̄ q̄t̄us ieiuniū sit penalius simpl̄r̄ q̄ elemosynā dare. tñ in satissimū plus attendēda ē bonitas opis q̄ penalitas. qm̄ plus valer v̄t̄ lītas elemosyna q̄ ieiuniū. Hecex Rich. O cr̄go christiana aia disce hec. **X**

Circa tertiu de dispensatiōe p̄nīe q̄rit. v̄trum vñus p̄fessor possit relaxare vel dispenseare aut̄ cōmutare p̄niā satissimū quā alter iposu/it. Rñdet breviē in angelica p̄ certa documentā. Primū est. q̄ si talis p̄fessor b̄ autoritatē ab/ soluendi a tali p̄t̄. sc̄z p̄t̄ q̄d fuit illi imposta p̄nia sacralis p̄t̄ dispenseare v̄l cōmutare p̄t̄e ti calē sc̄z p̄niā. etiā si ille q̄ impositū eset supērior. Un̄ glo. xxv. q. viij. c. tpa. tenet q̄ ep̄us p̄t̄ diminuere p̄niā quā papa iposuit: intelligēdo qñ nō p̄t̄ b̄ recursus ad supēriōrē cōmode. Et ex cā p̄terrīm si euidens sit penitētē nō pos se ferre inūctā p̄niā: al's nō. Et hec etiā tenet Aluarus. **E**xcepto tñ qñ alicui in p̄niā fuisse ipositū vt iret ad terrā sanctā. q̄r tūc sine autoritatē pape nō possit cōmutari si inūctū eset vt iret in subsidiū terre sancte. al's possit ve p̄t̄ in angelica. **S**cōm documentū q̄ si p̄fess or nō b̄ autoritatē absoluendī a tali p̄t̄ p̄t̄ q̄d fuit p̄niā imposta nō poterit cā relaxare cōmutare nisi necessitas v̄geat vel pieras suas deat. Pium em̄ tūc eset interpretari q̄ supērior in b̄mōi casib⁹ acceptet dispensatiōe fm̄ Rodoñ. Tertiū documentū q̄ qñtū q̄ p̄fessor vult sa cere cōmutatiōe vel dispensatiōe p̄nīe quā ale iposuit d̄z examinare cām. p̄t̄ quā fuit p̄niā im posita: vt d̄ Ray. in p̄fessione. s. noua ḡnali vel p̄t̄iculari vt discrete sciat relaxare vel cōmutare. z nō nūl ex cā debira relaxet. z sic p̄t̄. **Z** Etē plū finale legiꝝ in spē. exē. di. iij. exē. xxiiij. q̄ dā post m̄ta p̄t̄ religionē intrauit: z orūnas lacrymas p̄ p̄t̄is fundebat. ieiuniū vigilius

oñones et maḡ opa pñie faciebat. Ecce autē no/ cre qđā vidit dñm ielum qñ induit sacerdos/ libo indumentis missaz celebrantē. et qñies iurta/ ritū missē ad p̄l'm se quererebat manib⁹ calices/ videndū offerebat cūc⁹ q̄ aderat. Qui frater ait/ Obscurō dñe ut qđ ostēdis nobis calicē istum./ Rñdit ielus. Ut videat inq̄t sciat vniuersi qn/ tū mihi placet p̄tritioñ fletus et pñia. Nā in b/ calice sūr lacryme q̄s fudit maria magdalena/ secus pedes micos penitēs. In hoc oñdit q̄ li/ benter debemus pñiam facere et flere p̄ pctis. et/ q̄ est b sacrificiū pñie acceptabile adeo q̄ satis/ facit p̄ sanguine xp̄i fuso q̄ secrat̄ i calice. Et sic/ frater ille b viso p̄la opa pñie et luctus cepit fa/ cere. Rogemus ḡ rpm̄ t̄.

Seria q̄rra post dñicā palmap. Ser. xlīx. de/ sacratissimis indulgentiis q̄s facit eccl̄ia in re/ missionē pene p̄ctoꝝ.

Pſe aut̄. sc̄ xp̄i vulnera/

tates n̄as. attritus ē. p̄ter inq̄/ Esa. liij. et i epl'a hodierna. Olim Esa/ ias hec de xp̄o p̄dixerat: q̄b̄ oñdit q̄ passio xp̄i/ ell; nob̄ valde fruenda. Nā nō ē passus xp̄i p/ pctis. p̄p̄ijs q̄ p̄cm̄ nō fecit neq̄ inuictus ē dol̄/ in ore xp̄i. sed passus ē p̄ pctis n̄is expiandis. et/ attritus. i. afflictus ē. p̄ satisfactiōe n̄or̄ p̄ctoꝝ/ rebec p̄ epl'e huiꝝ parec̄ passus. Un̄ erq̄ dñs ie/ sus dementissime nob̄. puidit et disposuit ut de/ thesauro meritoꝝ passiois et sanguis eiꝝ mistri/ eccl̄ie p̄ctoꝝ dispensaret indulgentias ad pe/ naꝝ p̄ctoꝝ remissionē et purgatoriū acerbissimi/ cuasionē. Nā ip̄lis eccl̄ie platis dedit in b̄ p̄tē/ Job. xx. di. Quoꝝ remiserit p̄ct̄ remittit̄ eis. Et b̄ p̄tēponi. p̄ alio themate huiꝝ fimonis. Et/ qm̄. p̄ illis sacris dieb⁹ cene dñi et subsequéntib⁹/ certis eccl̄esijs indulgentie p̄cess̄. p̄mulgan̄ vi/ sitantib⁹ fidelib⁹ ut clarū est. Jō de indulgen/ tia uenit hodie facere fimonem. in quo myste/ ria tria declarabimus.

Prīmū de indulgentiæ vigore.

Scđm de eaꝝ valore.

Tertium de indulgentiæ p̄secutione.

B Circa p̄mū de indulgentiæ vigore: q̄runt̄/ p̄cipue tria. p̄ simplicib⁹ uritia. Primo querit̄/ qđ sit indulgentia. Ad qđ breuiꝝ rñdet fm̄ Frā. de Maro. tractatu de indulgentiis. et etiā in an/ gelica summa. q̄ accipieđo p̄ indulgentiis q̄ dant̄/ in eccl̄esijs diffinit̄ sic. Indulgentia est qđā re/ missio pene debite. p̄ pctis post p̄tritionē habi/ ta de eis. Ex q̄ p̄z q̄ ista remissio ē pene t̄p̄al ad/ quā p̄ctoꝝ remanet obligatus post remissionē/ culpe et pene eterne factā in p̄tritionē. Nā in ip̄la/ p̄tritionē remittitculpa q̄ ad penā eternā: sed nō/ remittit tota pena nisi esset p̄tritio seruētissima/ sufficiens delere totā. remanet itaq̄s obligatus/ p̄ctoꝝ sepe ad satisfaçēdū t̄p̄al. p̄ residuo pene

quā cōtritio nō sufficit expiare. et debet soluere/ v̄l' h̄ opa et indulgentias v̄l' i purgatorio. B

Sed q̄rit̄ vñ assumunt indulgentie et hñt vi/ gorē liberādi etiā a purgatoriū penis debitiss. Rñdet cōter docto. in. iij. di. xxij. q̄ ex abūdā/ tia meritoꝝ oīm sc̄toꝝ. p̄serit̄ b̄t̄ marie v̄gi/ nis. et maxime xp̄i acciꝝ passiois fm̄ Frā. Ma/ ro. Nā m̄lta superogauerūt leti v̄lra m̄suraꝝ/ debitoꝝ suox q̄ru merita canq̄s thesaure eccl̄ie/ et p̄maxime xp̄i merita sūt in tāta abundātia q̄/ oia p̄ct̄ hoīm q̄ sunt fuerūt et erūt nil sūt respe/ ctu illi. cuī minima gutta sanguinis vel sudor/ ris xp̄i sufficeret ad expiāduz oia. Nam xp̄s q̄/ deo est et b̄ hoīficii meriti ē. Et hec patēt extra de/ sum. trini. c. dānam. circa fi. et d cele. mis. c. cumi/ marthe. Sz qm̄ huiꝝ thesaure dispēsatio tradis/ ta est platis eccl̄ie sup terrā q̄ hñt p̄t̄ez et curā/ sup fideliib⁹ militib⁹ xp̄i. Un̄ Matth. xvij. dixit/ xp̄s petro. Tibi dabo claves regni celoz. qđ cū/ q̄ soluer̄ sup terraz erit solutū t̄c. Jō ex b̄ papa/ b̄ p̄tē plenarie indulgentie vniuersal̄ vbiqz et i/ oēs ut dispēset meritoꝝ xp̄i thesaure. p̄ necate et/ uilitate filioꝝ eccl̄ie. Alij aut̄ plati iferior̄ ha/ bēt p̄t̄e lūmitatā. Un̄ p̄z q̄ indulgentie valēt nō/ solu i foro eccl̄ie sz etiā in foro dei fm̄ doctores.

E Tercio q̄rit̄. q̄li mō indulgentie hñt libera/ re a penis debitis i purgatorio cuī ad illas obli/ gaat̄ b̄ ex diuīa iusticia. Mir̄ ḡ e q̄ iferior̄ deo/ minister. b̄ ē plati eccl̄ie possit facere indulgentie/ remissioꝝ de obligatiōe penar̄ ad q̄s supior̄. i. deo/ boīz ligauit. qm̄. d̄. xxij. di. c. iferior̄ (inq̄) se/ des nō p̄ absoluere potior̄. Rñdet fm̄ Rich. in. iij. di. xx. et Tho. q̄ iferior̄. s. sedes v̄l' iudex a/ pena ip̄sita a supior̄ b̄n̄ p̄t̄ absoluere autori/ tate supior̄ sibi cōcessa. Et sic qn̄ plati habēs/ autoritatē a xp̄o p̄cess̄ dat indulgentias et b̄ su/ scipit. talē nō simpl̄r absoluit plati a debita pe/ na. Sz sic q̄ d̄ thesauro eccl̄ie. s. d̄ meriti passiois/ xp̄i. p̄ co plati soluit qntū b̄ber. et sic liberaat̄ ille/ p̄ solutiōe alteriꝝ p̄ ip̄o. Sic obligat̄ regi libe/ rat̄ dū thesaurar̄ b̄nis p̄tē sup regis thesau/ ro dispēsando solueret p̄ illo et volitate regis/ p̄ter fidelitatem illius satisfaciendo ex codex/ thesauro regio.

D Circa scđm q̄rit̄ qntū valeat indulgentie. Rñdet fm̄ Bona. et Tho. in. iij. di. xx. ac in An/ gelica et doc. breuiꝝ obmissis opinioib⁹ diuer/ sis certa documenta ponēdo q̄ magis valēt p̄/ p̄p̄o. Prīmū documentū est p̄ regula ḡnali. s. q̄ indulgentia tātu remittit de pena qntū sonat̄/ de pñia. declarat̄. q̄ si indulgentia est data ad cer/ tū numerz diep. sc̄. cl. vel annoꝝ. et b̄mōi. tantū/ haber remittere de pena carata siue a cōfessore/ siue a iure siue a iusticia diuīa. Unde si cōfessore/ alicui imposuit penam. vñ. annorū tēuñādoꝝ/ vel. xl. dierū t̄c. talis si suscipit indulgentiā. vñ. an/ noꝝ. vel. xl. dierū absoluere est. Tamen meliꝝ est/ sibi pñiam implere et indulgentiā referuare ad

Feria. V. magna

purgatoriū p. residuo. qz forte illa pnia iniūcta nō sufficet dignesibi. t sic p. residuo psoluere hz i purgatorio. g. tē. Et Si vo idulgētia ē data plenarie ad oīz pētōz remissiōz tūc qz ea suscipit t i eo dē statu moris statim euolat sine purgatorio in celū fm Hosti. t doc. de pe. t re. q. ad qd. qz tal nullū hz ipedimentū euolādi cu p indulgentiā sit p eo totū solutū. nisi forte post qz idulgētia suscepit in vita postea cōmiserit aliquod pētō. Sōm documētū qz qz suis indulgentia qz ad augmentū ḡe t glie tāto plus valer qnto qz cā maiori deuotōe suscipit. tñ qntu ad remissionē pene debite i purgatorio v̄l iposire a fesōrenō valer plus qz sonac in forma: vīz iūtra diez vel annoz nuerz vel qntitatē. Unū de pena valer dimittere tātu rēsonat t nō plus.

Jō nota qz dies sive anni indulgentie nō sunt anni celi nec purgatoriū: hz hui⁹ vite v̄l mūdi. qz nec in celo nec in purgatorio ē hmōi distinctio diez: hz in h tñ mō. Et h est dicere: qz indulgentiā tātu diminuit dē pena qz tātu diminueret pniam si p tot dies v̄l annos impletet pniam in pñt.

Tertiu documētū qz indulgentia qnqz dat de oībō pētōs vel de centū amis dē pniam sibi iniūcta t tātu restricta ad pniam iniūctam solū remittit pniam iposita a fessore: qz si nō est eque digna pniam iniūcta nō statim euolat cu moris. al's secus si simpli indulgentia de oībō ē data fm Hosti. ve pdictū ē. Ite qnqz indulgentia dat de omibō pētōs de qz b̄tūtū t fessore: t tātu pena obli toz pētōz vel i gratoz nō remittit. Unū vba for me lunt inspicienda.

S. Līcā tertiu de pētōtōe indulgentie querit. Que reqrunt ad h v̄t aliqz pēquaz indulgentias. de h breui⁹. pēquaz hic: qz latius tracraui fmōibō dē dedicatōe ecclie. vide ḡbi si tibi placet de h lati⁹ agere. Notādū ḡ qz p valore totali indulgentie reqrunt pēcipia qnqz ve qz pēquaz eas.

Primo autoritas in pēcedente.

Sēdo causa licita. p fine.

Tertio fides. p deuotione.

Quarto veritas penitēcie.

Quinto effectus in iniūcto opere.

Ista posui. p ampliori exp̄siōe ad p̄pl'm in p̄ticulari: licet doctores tñ ad qntuor hec reducāt.

Primo reqrunt autoritas in pēcedente vel dante. Nā si qz nō hz autoritatē dācti indulgentias tales v̄l tātas nll'a etat pētō. Ite si qz platoz pēcederet indulgentias nō suis subditis nō p̄t valere: qz nō hz autoritatē in eis nisi in certi casibō. Sed qm̄ hec scire peinet ad platos nō ad p̄pl'm iō dimitto. N. Sēdo reqrunt cā licita. p fine p̄ qua sunt dande indulgentie. Et fm doc. cōiter h p̄t fieri. Prio. p dei laude t glia t sc̄toz honore in qz deo honorat in pētōtōe eccliaz t celebrantibō eoz festa t visitatibō ecclias t pdicatōes. Et p opibō pietatē t pegrinatōibō t hmōi Sēdo qz dari pñt. p cōi vtilitate t defensione fi-

dei: terre sancte: extirpatiōe hereticoz. t hmōi fi nemeritorio. Si autē daret qz p causa illicta: vt trāseuntibō ad duellū v̄l in iūstū bellū v̄l ad forz t hmōi: nō valēt. Tertio reqrunt fides ve hō habeat deuotionē fidei: qz credat tantā prātē esse apud eccliam tē. Quarto reqrunt v̄a pnia ve sit hō vere cōtritus. Nā cōnti in pētō mortalī nō valent indulgentie fm Rich. qz nō pōt esse remissio pene manēte culpa. hz tñ vtile est etiam pētōtōe facere illa qz valēt ad plā alia. Ite ad pētē quēdū etiā sufficit fore pēfessum sel in anno. ve patuit sup fmōe dedicatiōis. Quinto reqrunt effectus ve faciat hō illud. p qz date sūt indulgentie. al's nō pēsequit licet habeat bona voluntatem ve volūt coiter doc.

Sed qd si facit tñ minus qz decet. Rñdet fm Bonauē. in. iij. dis. xx.

qz aliqd iponit gñalr tñc d̄ illud ipleti fm qd pēdecet hoi facere. v̄bi ḡra. qz indulgentia data ē porrigētibō man⁹ adiutrices ecclie: tñ si paup

dat vñu denariū pēsequit sicut t̄ diues qui dat vñu ducatū. Si autē diues dat vñu denariū nō hz tantū de indulgentia vt ille paup: qz nō fecit fm suā pēdecētā. melius tñ facit dādo modis cu qz nil. Hec in ange.

Sed restat adhuc qrendū. nunqz valer si aliud facit id qd iponit in indulgentiis p aliqd viuo vel etiā mortuo cōnti in purgatorio. Rñdet qz cōis est opinio docto

rū. put ponit etiā in Angelica qz indulgentiā pēcedēs sic exp̄mit valebit viuo. p qz facit directe p modū indulgentie. hz mortuo valer p modū suffragij. Ita tñ qz hz facit t̄. p qz facit sicut in sta

tu ḡre. alio qn si nō exp̄mit nō valebit vel si etiā exp̄mit. Sed is qz facit p alio nō existēti in ḡra

tū illi nō valebit. Siliter dū is qz facit ē in pētō mortalī. p mortuo p qz facit cōnti in purgatorio nō valebit. nisi illud faceret ve publicus mister

dei t ecclie. puta missam dicere t hmōi. hec sufficiant. Ecclēplū applicare potens de sc̄to Fran

cisco qz a xp̄o apparetē sil' cu b̄tā v̄gine t angelis in ecclia sc̄tē Marie de portūcula. Assūm̄tō impe

travit plenarias indulgentias offerēdo rosas qz miraculo se excreuerat ex asp̄sione sanguis beati Francisci inf̄ vepres t spinas. ve p̄t̄ in acibū Francisci. O itaqz pētōtōe agite pniam tē.

Feria qnta magna in mane Sermo. I. de pa ce sanctissima quā xp̄s hodie discipulis reliquit.

Acem relinquo

p vob: pacē meā do vob Jō. xiiij. Uer ba hec dixit ipē dñs iēsus hodie i vlti ma cena qn̄ erat recessurus a discipul' p morte. Tūc em qz vltimū vale in testamēto pacē reliqt t cōmēdauit: vt de Amb. Et in h docuit qz xp̄ia ni marie debēt amare pacē cu fratre suo. Ad qd qdē etiā hortat rō. l. necessitatis: qm̄ ve Aug. lib. de v̄bis dñi dt. Pax ē serenitas mēris: vñculū amoris: pēsortū charitatis. hāc qz vñcet.

Bermon

L

q̄ nō h̄z repeatat. qm̄ q̄ in ea rep̄t nō fuerit exhibere dicat a p̄e. negabit a filio et alienus efficit a spū sc̄to. hec ille. Horat etiā scriptura ap̄lice autoris tatis Ro. xii. di. Qd̄ ex vob̄ ē cū oībo boīb̄ paēb̄ites date locū ire. Et h̄ p̄t poni. p̄ alio thēmate fm̄ois. Deniq̄ exēplū horat̄. q̄ sum̄ mēbra xp̄i. ḡ debem̄ esse p̄cordes s̄ic mēbra eiusdē corporis. Un̄ Aug. Nō p̄t eē p̄cors cū tpo q̄ fuen̄ discors cū xp̄iano. p̄ea tps ait. Pacē relin q̄ vob̄ tāq̄ caput iperans mēbris. Proinde de pacetria mysteria declarabimus.

Primum d̄: discretive distinctionis.
Sc̄m d̄: inducitiva cōmendationis.

Tercium d̄: diuine acceptationis.

1. Lirca p̄mū de distincōe pacis discernēda resciāmus discernere q̄lē pace vult xp̄s in suis Norandū q̄ colligēdo ex scripturis parē diversa Primo qdā est pax inq̄nata. s̄ic est par illorū q̄ sunt p̄cordes in malo ut latrones et mali hoies Nā talis par ē etiā inf̄ demones in pd̄cio aias p̄cordis satagētes. Cōtra hm̄oi pacem xp̄us d̄t Matt. x. Nolite putare q̄ veni mittere pacem in terrā. Nō em̄ veni mittere pacē h̄ gladiū. b̄ ē volo q̄ nec p̄t filio nec alijs alteri p̄sentiat i paētenēda cū diabolo. s̄i n̄ p̄cē facēdo vel aiam p̄p̄ia aut p̄imi pd̄edo. Sc̄o qdā ē pax simulačra. de q̄ ps. Qui loq̄t p̄acē in ore suo: mala auē in cor. hec etiā nō placet tpo. Tertia ē par ordinata. de ista xp̄s sup̄ loq̄t in themate. Sz q̄r̄t q̄lis par d̄: ordinata quā xp̄s vult in suis et reh̄ liget illis. Ad b̄ nota fm̄ Fran. maro. fm̄one de nativitate q̄ par ordinata. Quedā p̄mo d̄: thēatrica. de q̄ Leo pp̄ fm̄one de nativitate qui incipit Excedit qdē. d̄. xp̄iano ḥa pax ē a dei vo lūtare nō diuidi. i. n̄ discordari. Sz in his solis q̄ d̄: diligit delectari. Nec ille. Sed heu mō hac pava hnt. Nā null̄ in p̄co mortaliciens h̄z hāc pacē. qm̄ vt d̄t Aug. Dis criminōsus ē inimic̄ d̄eo. Sc̄o qdā d̄: par hierarchica. i. hoīm cū angelis vic̄ dū morē gerimus angelis nr̄is cu stodib̄. Ad qd̄ horat̄ Ber. di. In quis diuersiforū. in q̄libet angulo reuerētia exhibet tuo an gelo nec audeas facere corā illo qd̄ me p̄n̄te nō auderes. Tertio qdā d̄: par monastica. i. vni ad seip̄m dū rō tāq̄ superiorū impat suis inferiorib̄ virib̄. et ille obediūt rōm̄. p̄t in sc̄is. Nā di cēre pho. ix. ethi. mal⁹ nec ad se h̄z amicitiā: nec ad alii. et sic nec h̄z pacē. q̄ caro ē ḥ sp̄m. Quar to qdā d̄: par iconomica. b̄ est bitantū in vna domo s̄ic cōwagatoꝝ et fratrū. de hac Eccl. xv. In tribū bñplacitū est spūm̄ meo q̄ sūt ḡta deo et boīb̄. amor fratrū. cōcordia. p̄tioꝝ. vir et ml̄ier bñ sibi. p̄sentientes. O hō pensa hec. Quinto qdā est par politica. i. bitantū in aliq̄ vno regno vel in vna ciuitate. q̄ d̄ q̄si ciuiū vnitatis. M

Querit hic. Un̄ est q̄ aliq̄ ciuitas magnā di sc̄ordiā patiēt in suis ciuib̄ et dissensione. nec p̄t pacari. s̄i l̄t̄ aliq̄ regnū vel ciuitas qm̄q̄ a deo p̄

mittit̄ discordia desolari. Rūndet̄ recolligendo ex scripturis. talia p̄mittit̄ d̄. p̄tē p̄ctā: vt d̄t etiā Aug. v. d̄ ciuita. c. xxij. Et p̄mo aliquā p̄tē sup̄biā boīm illoꝝ. P̄ouer. xij. Int̄ sup̄bos sp̄ iurgia sunt. Sc̄o aliquā p̄tē in justiciā. P̄ouer. x. Regnū de ḡtē in ḡtē trāsser̄. p̄tē in justicias et dos los. Tertio aliquā p̄tē homicidiū et luxuriā. p̄tē in david cui dicit̄ ē. Nō recedet̄ gladius de domo tua. et ita factū est q̄ filij sui lese occiderunt. Quarto aliquā p̄tē ōpressiōz iudicij iniquā. siē fit sepe in ciuitate p̄ iudicia falsa q̄b̄ ōpprimūt paipes et vidue a divitib̄ iniq̄ auferēdo illis bona. Elsa. xxxij. Ue q̄ p̄daris. nōne et ip̄e p̄das beris. Quinto aliquā p̄ter piuria et fidei fractiūrā. p̄tē de Sedechia rege et regno israel desolato a babylonis. Nic. xxxij. Sexto aliquā p̄tē multoꝝ publicā maliciā impunitā. P̄ouer. xij. In bonis iustoz exaltabit̄ ciuitas. et in pd̄cio ne ipioꝝ erit laudatio. hec sufficiat̄. O ḡxpianī cautele hec vt pacē habeatis. N Lirca sc̄m de inducitiva cōmendatione. Nota q̄ pacē am̄plici et tenere iducimur ex om̄i lege qm̄ oīs lex cā cōmēdat̄ tāq̄ bonū maximū. et brevē. p̄seq̄n do Primo ond̄ ex legē nature hoīs intrinsi ca et p̄dītōe p̄maria. Nā Aug. xij. d̄ ciuitate dei bāc p̄cipua q̄onē: q̄re d̄ ex vno hoīe sc̄z. Idā fe cit om̄s hoīes cū h̄ nō fecerit in alijs aīalib̄ sol uit dices sic. Dē fec̄ ex vno hoīe om̄s hoīes ve co mō rebemētius cōmendareſ societas et vni tar̄ vinculū. et sic in mlt̄is p̄cors vnitatis nature fūaret̄ in pace. Un̄ et p̄terea d̄ hoī nō dedit ta lia mēbra sc̄z q̄b̄ possit lacerare vel tāq̄ armis vulnerare sicut dedit aīalib̄. pura dentes et vngues acutos ad significandi q̄ sic d̄ etiā. i. politiū. Hō ē aīal naturalēr māsuetū et sociale. et sic pacis lectoriū. alioq̄ n̄ ē naturā peccat̄. Sez cūdo ex lege theologica q̄ p̄hibet inimicicias et odia ac discordiā. et dicit̄ ex p̄cepto xp̄i Matt. v. etiā inimicos diligere et reconciliari offendit̄ tri. et sic pacē h̄c. Rō p̄cipua ē. q̄ debemus tēdere ad celestē p̄iam et ad dēū p̄petuo possiden dū in q̄ beatificamur; sz ad hec nō ē alia via nisi par. P̄ouer. iij. Dēs semite illi⁹ pacifice. Nec in p̄ia regnat aliud nisi sumā par et p̄cors om̄i volūtas. Elsa. xxxij. Sedebit̄ p̄plus me⁹ in pul̄ christiūtē pacē. Un̄ ciues illi⁹ p̄ie sc̄z angelī q̄b̄ associabimur: pacē cecinerūt̄ dī. Glia in excelsis deo: et in tra pat. ḡ et c. Tertio ostēdit̄ ex lege cā nonica. Nā Aug. xxij. q. iij. c. j. et c. ecce. dicit̄ q̄ p̄ pace fūada etiā mala qm̄q̄ sunt tolerāda. Et idē sc̄. c. q̄l̄q̄s. dicit̄ q̄ pacificus ille d̄: q̄ corrigit qd̄ p̄t̄ et qd̄ saluo vinculo pacē corrigerē nō p̄t̄ eq̄num̄ter supportar. nā et xij. q. j. c. q̄. d̄: q̄ diuerſ penis puniēdiſt̄ pacē ecclie turbātes etiā exilio p̄petuo. Quarto ex lege ciuitica q̄ ēt̄ p̄nit malefactores et pacē cōitati turbātes. Itē L. d̄ fidei cōmis. l. ampl⁹. statut⁹ q̄ beres nō ser uans testamētū p̄is defūcti ē t̄hereditād⁹. sic

Feria. v. magna

q̄ nō fuat testamētū pac̄ quā x̄ps nob̄ legauit
p̄ ut paruit in themate exheredať a celo.

D Quo ex lege phica. qz oia natural'r apparet pacē. Nā fin p̄m p̄mo celi. Om̄e ḡueredit deorsū. et ō leucursū. Et b̄ iō: vt q̄tēt in suo loco naturali. **P**roinde Aug⁹. xix. de ciui. dei dt. Siē nemo ēq̄ gaudere nolit. ita nemo ēq̄ pacē h̄ie nolit. Quare etiā san. Tho. ii. q. xxix. ar. q. pbat qz oia appetū rōnali v̄l' naturali appetu pacē vt p̄seruen̄t in esse et vita et oia p̄gaudēt p̄a. Ad hec exēpla phicalia p̄ponamus aliq. Pri mū de apib⁹. Qn̄ em apes inuiicē strepit̄ et clamorē ac discordia faciunt; signū est qz rex vult al ucare dimittere. Itē in aurib⁹ dt. Solin⁹ in li. re rū. qz eo āno q̄ vidēnt̄ aues in alto acre pugna/ refutūr̄ ēpestilentiā et strages et neces in infē riori regiō fieri. qz instinctu naturali aues ērā et aerē inferius sentiunt esse corruptiōi primā. tō in altū leuat se. Sics p̄sol'r. qn̄ hoies discordat̄ strepit̄ v̄l' h̄ se pugnare vident̄. signū est qz rex xp̄s recedat̄ ab eis et pestilenta virtus ac dānatio nis sequet̄ in eis. **U**n̄ Orige. li. de ritu ecclastici dt. Bella et litigia hom̄m p̄stigia sūt dānatio nū eternaliū. Q̄ ḡbō ptimesce. **P** Sed di. Quid ḡfaciā cū ille ī me iratus feruet ad riran dū. nec vult mitigari. Ad b̄ r̄ndendo p̄sulo cuz aplō Roz. xij. di. Qd ex vob̄ ē pacē babete cū oibus. saltē date inq̄ locū ire sc̄z declinādo v̄l' fū giēdo. qz si b̄ nō poter̄. qz forte obligat̄ illi es si cut vroz marito. tūc mīte rep̄beast h̄uīl'r loqre qz r̄nsio mollis frāgit irā. **P**rouer. xv. Scito ex lege poetica. Nā Salustius in iugurtingo ait idēqz et biero. dt. Lōcordia pueres crescent̄. h̄z dis cordia marie dilabunt̄. Itē Senec̄. li. iij. virtut̄ dt. Scito honestū et magnanimū vindice gen̄ esse oēignoscere. Propterea etiā qdā sic allegat Hugo de clauistro aic. dt sic. Quattuor sunt necessaria viro bono. Primū vt om̄es faciat sibi amicos si pōt. Scōm qz si nō pōt facere amicos nō faciat sibi inimicos. Tertū qz si necb̄ p̄t: qz ille vult cū ledere tūc recedat et fugiat. Quartū ēqz si cū leserit nō vindicet. becille. Ad idēsc̄z de pacis cōmendatōe Priscian⁹ volūtē mīori dt. Si qrit̄ qd est lūmū bonū in hac vita. Rūdet̄ inq̄ qz par. Ecce ḡcharissimi p̄z qz debem⁹ amare valde pacē. **S**eptiō oñdīl ex lege politica. Nā v̄rphs. iij. politico p. z. v. etiā libro docet ad politiā bonā req̄ist̄ ordo i p̄ncipādo et subsciēdo. et fuāda est iusticie eq̄litas p̄ bono pac̄. s. vt mīores reuereant̄ maiores. et maiores adiuuent̄ mīores. et eq̄les eq̄libo iura sua reddat̄. alioq̄ vbiq̄ p̄ficiat̄ erit. bec ex pho. Jōqz Aug. xix. de ciuitate dei dt. qz in rebo creatis nil est gratiosi⁹ nil securi⁹ bono pacis soler audiri. Tolle bonū pacis qd sūt regna nisi qdā latrociniā. becille. **U**n̄ ex pdicit̄ claret cōmendatio pac̄. Q̄ vtinā b̄ regnū n̄m z hec ciuitas pensaret bonū pac̄; et illa teneret. **Q** Sed de inimicitijs qz ma-

la q̄ cedes sequāt. H̄eu heu de⁹ magne a pñci⁹
pio mūdi q̄r̄int̄ hoies secura sūt homicidia. q̄s
enuerabūt. Uere res horrēda nimis si cōmōra/
mur ex historijs. Nā Paulus orosius lib. ii. re
fertq̄ sub trib⁹ regib⁹ psaz succedētib⁹ sibi vīc⁹
Lyro. Athamire. ⁊ Xerse. decies nonies centena
milia hoim in bellis pempti sūt ex psis. Deniq̄
Europius narrat: q̄ romā q̄d̄l̄o dñio orbis
postea in v̄b̄e subortis discordijs ⁊ prialitaci/
bus facta q̄ cedes hoim sparsim q̄ varia bella i/
tantū q̄ pl̄es q̄s sedecim milia hoim occisa sūt
pter captiuos ⁊ fame mortuos. ⁊ bmoi. Irē in
biblia q̄c centena milia hoim legunt̄ pempta p
discordias. Et in varijs cronicis gentiū q̄ leguit̄
Et in nřo regno etiā solus de⁹ nouit. v̄tq̄ si oia
sil' colligere possemus. ex tāta multitudinē in/
fecto ⁊ possent̄ strui móres excelsi. ⁊ ex sangui/
ne eoz larga flumina fluenter. O ḡ maledicta
discordia. O bñdicata par. que tanta mala cōpe/
scis. vere maledictus q̄ te respuit.

R. Læra terriū de acceptatione dīxīna. Nota
q̄ dē oñdit p̄lib signis q̄ diligit pacē hoīm.
Primū signū nativitatis. q̄r xps tpe pacis na-
sc̄i voluit. Scđm angelic̄ exultatiōis. q̄r ange-
li exultat̄es in xp̄i nativitate pacē in terra hoīb̄
bone volūtatis adesse cecinerūt. Tertiū beatifi-
cationis. q̄r xps beatos fore p̄dicavit pacificos
di. Matth. v. Beati pacifici qm̄ filij dei sc̄ dile-
cti vocabunt̄. Quartū testamētalis legationis.
q̄r discipulis pacē legauit vt patuerit. Quintum
emprōnis. q̄r caro p̄c̄o sanguis sui pacē hoīb̄
emere voluit recōciliando nos deo: vt de apl̄s.
Sextū salutationis. q̄r post resurrectionē appa-
rens discipulis pacem annūciando salutavit:
et apl̄is pacē salutare mādauit. Luē. x. In quā/
cūq̄ domū intrauerit p̄mū dicite: pat huic do-
mui. Septimū oñonis et sacrificationis. Unde
Lbryf. sup Matth. 8t. Perpendite qntū malū
sit discordia. q̄r a discordiā nō vult dē acce-
ptare sacrificiū: nec oñones exaudire. Plus em-
diligit cordia fideliū q̄s mūera. becille. S

Prop̄ea exēplū legit q̄ demones mltū gau-
dent de hoīm discordia. Lū em̄ brūs Fran̄. Are
cū venisset vidit demōes exultare de illius cui
tatis intestino bello. ⁊ p̄ sociū mandauit ex p̄e
dei ut exirēt demones de ciuitate. Et ecce statim
recesserūt ⁊ ciuitas p̄cordiā fecit. O ḡ par bñdīs
cta q̄ demones expellis ⁊ dēū in hoīs habitare fa-
cis. ⁊ celestē p̄iam p̄imereris: quā nobis p̄stare
dignet iesus christus q̄ cū patre ⁊ sp̄usanto vi-
ue in secula. Amen.

Itē p̄ cena dñi ⁊ p̄ alijs seqntib⁹ dīcb⁹ plcs
fmoncs feci in alijs ptib⁹ pomerij.

*Explicit b̄ q̄dragesimale de p̄niā in laudē xp̄i
et b̄c̄ h̄gis m̄ris.beatiss̄ fr̄a.ac oīm btōꝝ. B̄ne*

Tabula

In noīe domini ie

suō dñsti Incipit tabula s̄ materijs ztētis in b̄ q̄dragēsimali pomerij de pñia fm alphabetū.

Bstinentia moderari debet.	vij. R.
a Absyntiaca zfecto valz ad plā. xvi. S	
Adam z Eva req̄siti sunt de culpa s̄z nō serpens diabolus z quare. xxx. B	
Adolescentia habet plures casus mortis q̄ se neatus. iij. L	
Anima q̄o leditur. xlj. A	
Bic post mortē an possint penitere. xvij. E	
Anni in prib̄ q̄o corpus bois variat. ij. N	
Annus discretionis quis sit. xxii. U	
Aquila q̄o renouat in senectute. xix. L	
Arbor q̄o iudicat fore alicius. v. z	
Brpia quis qualis est. p̄petratatis. xxi. R	
Btritio quid est z quō differt a ztritio. xij. Q	
Eati dicūt q̄ lugēt. xxi. in pncipio z. B	
b Bibere pl̄ies an liceat die ieiunij. viij. R	
Bibentes imoderate die ieiunij an pec cent. ibidem	
Bona aic sunt optima z incōmūtabilia. xlj. B	
Bona opa efficacius satissaciunt. p̄ peccatis et inūctione zffessoris. xlvj. n	
Budam castoris an liceat in die ieiunij	
c comedere. ix. Z	
Lerius q̄o renouat. xix. L	
Libi quales p̄libenſ vel p̄mittunt in ieiunio. Linez die hortamur ad penitentiā	(vij. O
cerimonij. s. A	
Linerum de zsecratione ibidem. Item de ztem ptu ibidem	
Lircstantie p̄tōz qualiter aggrauant z sunt zfitende. xxxi. J. R. z p̄ totum	
Item concordia boim z pax inter fideles com mendatur multipliciter. l. p̄ totum	
Logirationes q̄o sunt confitende. xxxi. N	
Lomedere z bibere q̄t̄es lz in die ieiunij. viij. R	
Zffessio q̄o ad eā fiat p̄ patio. xxij. p̄ totum	
In zffessione an liceat mentiri. xxv. S. L	
De confessionis puritate. z q̄ in charitate fiat. xxv. U. z. xxxvi. P.	
Zffessionis zditiones sedecim. xxi. B. p̄ totū	
Zffessione p̄tōz facere leges quales obligat	
Zffessione facere q̄ oīns boies (xxvij. p̄ co. generaliter obligant. xxx. S. L	
De zffessione an papa possit dispensare. ibidē. L.	
A zffessione q̄ exculant. xxix. U. z quid de illis qui ignorat idiomā. ibidem X	
Zffessio quid sit z que requirunt ad eaz z de forma. xxx. E. S	
Zffessio an requirit etiā de māfestis p̄tis. z de p̄tōz radicibz z de cēpratōibz. xxxij. P. z se.	
Zffessio an requirit de venialibus z quibus casibz. xxxij. S. L	

Zffessionem frequentare pluribz rōnibz debe mus. xxxv. S. z de utilitate ibidem. J.	
Zffessio generalis. de S. xxxij. A. B. L.	
Zffessionem facere semel in anno quare obli gavit ecclēsia. xxxv.	N
Zffessionem dimittere propter verecundiam stultum est. xxxvij. L. M	
Zffessio facienda est in secreto soli sacerdoti. xxxvi.	U. D.
Zffessionē an liceat retardare vel differre. xxxvij	
Zffessionē accelerare tenet q̄s nec dif ferre in octo casibz. xxxvij.	Z
Zffessio semel sacra an sit iteranda. z de valo re iterationis. z de casibz obligationis. xxxvij.	
Zffessor q̄lis sit eligend⁹. xxvij. p̄ co. (A) B D	
Zffessor cum obdormit in audiendo confes sionem quid faciendum. xxvi.	D
Zffessor nunq̄ debet peccatorem a se despe ratum dimittere. xxxvij.	D
Zffitens quādo nō vult zfiteri nisi ad inter rogata an sufficiat sibi ad salutem. xvij. R	
Zffitenti nolle an sit deo plus odibile q̄ ipsuz peccati cōmissum. xxx.	L
Zontritionē an possit habere peccator q̄ est cō suetus sepe recidiuare. x. N. z. xij. U	
Zontritio quid sit. xij. Q. z plura ibi p̄ totum z in sequentibus.	
Zontritionis de modicitate. xij. B. B	
Deforimatione ibidem. D. z de contritis in ex tremis ibidem. E.	
Zontritio sine zffessioz z satissaciōe an sufficiat	
Zontritio an requirat de peccato ori/ (xij. S ginali z eius penis. xv.	J
Zontritio an requirat dolere. de p̄uatione vir tutis. z de futuris etiāz peccatis. z de alienis. xv.	R. vsq. N.
Zontritionis de necessitate. xvi. D. P. z se.	
Zontritio qualēm dolorē requirit. xvij. T	
Item de zffitionis lachrymis vide infra sub līa huius tabule. L. z. F	
Zontritionis de utilitate. xx. M. z sequētibz	
Zontritio an deleat omne peccatū quotiens cū q̄ iteratum. xvij.	A. B
Zontritio an possit collere totum reatu. xix. N	
Zontritio an post p̄tū cōmissum sit differenda	
Zontritionem formare sibi homo in (xij. F die festo an teneat. xix.	G
Zontritione de peccato facta an teneatur quis penitere postea. xix.	J
Zontritionis dolor an debeat esse intensissim⁹	
Zontritionis de duratione vel con/ tinuatione. xxij. E	
Zontritio specialis requiritur de singulis mor talibus. xxij.	D
Zonueritionis de modo. iij. M. De dilatione ibidem. Q	
Rescunt in hominibus peccata imperceptibz	S. S

Tabula

Littere sicut vngues et capilli. xxiij	M	passionis christi. ibidem. 2. xxix	Z
culpa an per actum interiorum collit. xx	N	Exemplum quod carnalis temptationis vincitur castigatione. xxiij	Z
Ecclesiasticus vita non est annualis obseruatio quadragesime. i	L	Exemplum quod lachrymas acceptat christus tamquam sacrificium. xlviij	Z
Deus diligere confessionem ostendit omnibus in lege. xxx	B	Exemplum quod lachryme fuisse per alio proximo valent. xxiij	Z
Deo displicet non confiteri peccatum. xxx	L	Exemplum quod fictam confessionem demonem confundit. sed vera confessione confundit. xxv	Z
Dilatio penitentie est noctua. iij. per to. 2. xxij.	V	Exemplum quod opera facta in mortali non iuuant existentes in purgatorio. xxvj	Z
Discretiō annus quotus repudiat. xxix	V	Exemplum quod rups pcpit confiteri. xxvij	Z
Dolicapar puer quod agnoscitur. ibidem		Exemplum quod periculorum est confiteri sacerdoti ignaro. xl' confessori negligentem. xvij	R
Dolor attritionis. de hoc ubi de attritione.		Exemplum quod homo per confessionem peccatorum liberatur a morte. xxix	Z
Dūica dies in quadragesima quod non ieiunat. i.	D	Exemplum quod beatus franciscus dixit per penitentiam liberari a malis temporalibus diversis et cladi. xxx	Z
Breitas an frangit ieiuniū. x.	D	Exemplum de celestino filio imperatoris quando versus a demone editos accepit: consolatorium. xxx	D
Ecclesiastica anna melior sit ieiunio vel ecclie verso. x. B. 2. xlviij. STU		Exemplum de sancto fratre Rufino temptato a diabolo. xxix	R
Exempla plurima tota hac parte descripta.		Exemplum quod confessio iterata diligenter vallet. xxvij	Z
Exemplum de carnifice contemnente cineres consecratos. i	S	Exemplum quod diabolus promisit se confiteri: sed nequivuit se humiliare. xxvij. in fine	Z
Exemplum de fletu compassionis christi tristissimo. iij	N	Exemplum quod negligens confiteri a christo erat probratur in morte. xxv	Z
Exemplum quod servitus beate Marie inducit ad penitentiam. iij	L	Exemplum quod diabolus rotiens vulnerat qui ens homo confiteretur. xxvij	M
Exemplum de penitentie dilatione exemplum ciuilicium. v.		Exemplum aliud ad idem. xxvij	L
Exemplum quod heremita videt cruciari in inferno patrem suum cum filio propter usuram. vij	S	Exemplum quod quidam soli deo confitebatur et non sacerdoti et damnabatur: nisi beata virgo liberasset. xxvij. in fine	Z
Exemplum quod pluries quod semel in die comedere brurale est. vij	R	Exemplum de vinea excolenda exemplum legale. xxvij	X
Exemplum de damnatione fratris non ieiunatis. ix.	Z	Exemplum quod confessio liberat a morte temporali et eternali. xxvij	Z
Exemplum de ceruo et aquila quod renouant. xir.	Z	Exemplum de fraudeulo confiteente. fabulosum. xxvij	Z
Exemplum de visione quod peccator per peccata suorum sibi auget. xij	P	Exemplum quod peccatum vni scienter facienti in confessione nec alia remittuntur. xxvij	D
Exemplum quod penitentia attritionis in extremis valet. iij	Z	Exemplum de diacono peccatore et euangelizante mala conscientia canente in missa quomodo perficit. xxvij	U
Exemplum quod attrito fortis delet peccata omnia. xij	Z	Exemplum de ebriosu qui noluit suscipere penitentia alia nisi quod aqua non biberet. xxir.	D
Exemplum quod facienti quod in se est salus datur. xij	L	Exempla plura de restituione facienda. xl	S
Exemplum consolatorium ad excitandum populum. xij	D	Exemplum de heredibus usurariis non restituencium. xl	Z
Exemplum de contritione generali in extremis		Exemplum de lucrecio occupante possessionem sancte Beatrice. xl. in fine. et de Constantino.	
Exemplum quod contrito sola dura non potest confiteri saluat. xij	S	Exemplum de mala morte usurariis et oppressoribus. xij	S
Exemplum quod indulgentia plenaria non valets sine contritione. xij	D	Exemplum de matre sancte Marie de Ognib	
Exemplum de aqua que dicitur optima. xvij	P		
Exemplum de felice. xvij. in fine	Z		
Exemplum de penitentia serotina. xx	P		
Exemplum de differentibus penitentiam excludente. xxij	Z		
Exemplum quod peccatum abluvit per purificatio. xxij	V		
Exemplum de his qui culpas proprias alleuant et alienas grauant fabulosum. xij	S		
Exemplum quod utile est memorari de lachrymis christi. xij	J		
Exemplum quod penitentia dulcescit ex memoria			

Zabula

es.xliij.in fine.
 Exemplum q̄ puer punitus est in purgatorio
 p̄ obligatione.xliij. P
 Exemplum de medico curante. exemplum lez
 gale.xlv Z
 Exemplū de sancto Dūstanno feliciter migran
 te in penitentia.xlv Z
 Exemplum de milite penitente p̄seueranter in de
 ferta ecclēsia.xlvj. D
 Exemplum q̄ confessio facta celat peccatum
 diabolo.xlvj. N
 Exemplum q̄ vita hominis currit per quatu
 or rotas.xlvij. M
 Exemplū de Julianō parentes occidente quō
 satisfecit.xlvj. O
 Exemplum de indulgentia porciuncula a chri
 sto obtenta.xlix.in fine
 Exemplum de pace q̄ eam turbant demones
 l̄in fine.
 Enīcis avis ap̄rietas.xvij. E
 f Flagella an sine satisfactoria p̄ pecca
 tis que infligunt.xlvij. R
 Flere p̄ peccatis placet deo et angelis.xvj. A
 Flere p̄ peccatis an sic melius q̄ flere sup̄ passio
 ne christi.xvj. J
 De fletu Petri apostoli.xvj. E
 De fletu excessu p̄ peccatis.xvj. X
 Fortissima p̄ omnibus tria sunt.xvij. U
 Frangentes ieiunū qualiter peccat.ix. T. Ibi
 dem plures questiones de hoc.
 Frangit ne gula ieiunū. vel cum aliquid su
 mis de sero die ieiunij. E D
 Frangit ieiunū quattro et modis.vij. S
 Fructus de re aliena perceptos an teneat restit
 cuere aliquis.xliij. J
 Furari rem. priam ab alio an licet cum nō po
 test aliter rehaceri.xliij. R
 Audium an habeat aliquo modo in
 s fernales ex societate.xj. L
 Generalis 2fessio est duplex.xxvij. B
 De hoc plura ibidem 2sequenter.
 Genus humanū a p̄ncipio vixit tñ de his que
 terra sponte gignebat.vij. M
 Gula an frangit ieiunū.x. E D
 Omicida quō tenetur facere restitutio
 b nem.xlij. E D
 Hora comedendi in ieiunio q̄ sit.vij.
 Humilitas qualiter debet haberis in con
 fessione.xvij. E
 Humilitas causa an mentiri licet in cōfessio
 ne peccatoꝝ.xv. S T
 Ieiunū quadragesimale quare est in
 stitutū verno temp̄.j. D
 De eodem quō sancti patres diffini
 tur celebrari.ibidem R
 Ieiunū quadruplex distinguit.vij. D
 Ieiunandi varia est intentio.de q̄ v̄sus.vij. J

Ieiunū quō sit moderandū.vij. R
 Ieiunū non est laudabile in quinq̄ casib.
 ibidem.
 Ieiunū a principio mundi cōmendatuz est
 ab omnibus.vij. M
 De ieiunij obligatione et plura de hoc. viij. N
 De ieiunij violatione.vij. S
 Defractione plura vide vbi frangere.
 Ieiunando quales excusant̄.ir. V
 Ieiunū quib⁹ sanctificat ut deo placeat.x A
 Ieiunū fructus septem ponunt̄.x. E
 Ieiunū in p̄cō mortali factū an valeat.x. A
 Ieiunū die an licet sero aliquid sumere.x. D
 Ieiunū an sic melius q̄ elemosyna. vel econ
 uerso.x. B
 Indulgentia quid sit et plura de ea.xlix. A
 De valore ibidem. D. E. An valeant mortuis
 ibidem R
 Pro indulgentijs consequendis que req̄unt
 Itē p̄ indulgentijs quō porrigitur (xlii). S
 sunt manus adiutrices.xlix. J
 Infamans proximum quomodo tenetur re
 stituere.xliij. N O
 Inferni penas quomodo debet quis preclige
 re q̄ peccare.xj. S
 Iudex debet iudicare fm allegata et approbara
 Achryme contritionis sunt (xxvij. N
 I virtutis mirabilis.vij. U X
 Achryme quales sunt meliores alijs.
 Achryme breui tempore delent pec
 cata.xj. Z
 Achryme an plus valeant q̄ diuturna opera
 De achrymis excessuis et plura dela (xvj.y
 chrymis.sup̄ vbi flere.
 Legi multiplex obligat ad pniam.vj. A B
 Legi casus de manu paralitica amputanda.
 Legi casus d̄ vinea excoleda.xxvij.X (xvj.U
 Legi casus de medico curāte vulnera.xlv. T
 Edicina tempore verno conuenit hos
 m mini.ij. S
 Medicina que est optima p̄ omni
 bus.vvj. S
 Medicus an tenetur recidiuante co dem sa
 lario curare.xlv. Z
 Mortem et omne malum debet quis preclige
 re q̄ peccare.xj. S
 Mortuī in proximo vel mortui tria signa p̄
 ferunt.xx. A
 Mulieres multe propter qualia peccata dam
 nantur.xxvij.finali exemplo
 Egligentia penitentie est damnabilis
 iij.per totum.
 Negligentia restitutionis periculosa.
 Negligens se p̄parare ad 2fessionē (est.tl. R
 periculō se exponit damnationis. xxvij.R. et
 Negligentia cōfessoris in inqui (xxvij.D E
 rendo peccata a 2ficiente periculosa est.de hoc

Zabula

- exemplum. xvij. R
 Bedientia in bono duplicat augēdo
 o meriti. xlviij. N
 Obligatur homo ad ieiunium quan
 doqz. viij. N
 De obligatione cōfessionis. xvij. D
 Obligat ad restitucionē quis omni lege. xl. P
 Oblita peccata quō tenet quis penitentia de obli
 tis. xxvij. Q. z. xxxvij. per totum
 Item de calumni detimentis et regulis confite
 di. ibidem
 Acis multiplex cōmendatio. l. p. totū.
 P Parentes p̄mi quo tempore anni pec
 cauerūt. ij. J
 Peccata sunt p̄cogicanda ad confiten
 dum. xxvij. M
 Peccata crescunt imperceptibiliter sicut vñ
 gues. ibidem
 Peccata mortalia singillatim sunt detestata
 d. Quid de venialibus: et quid de obli
 tis. ibidem. P. Q
 De peccato et venialium confessione. xxxvij. p. to.
 Pro peccato mortali quanta debetur penitenc
 tia. xxvij. ll. z. xlviij. L
 Penitentia de taxata in canone. ibidem
 Penitentiam facere admonet christus multi
 pliciter. ij. L
 Penitentie dilatio est periculosa. iiiij. P. z. se.
 Penitentia deo fore accepta ostenditur signis
 pluribus. v. U
 Penitentia quid sit. et q̄ mirabilia operatur. et
 an potest omnia facere. v. X Z
 Penitentia p̄fertur multiplici gratia. v. Y
 Ad penitentiam obligamur multiplici lege. vj.
 B. plura ibi
 Penitentia vera et falsa quibus signis discer
 nitur. vj. D E
 De penitentie impedimentis et remedij. xj. S.
 z. xij. per totum
 Penitentia an possit homo post mortem. xvij. E
 Penitentia renouat hominem. xij. R
 De penitentia sera. xx.
 De penitentie duratione continua. xxvij. E F
 Penitentiam impositaz ab uno confessore an
 aliis potest relaxare. xlviij. X Y
 Penitens an teneatur suscipere quācūq; peni
 tentiam que imponitur a confessore. et plura
 vbi satisfactio.
 Petrus fleuisse legitur. sed an sic confessus et
 satisfecerit. xij. v. z. xxvij. L
 Quadragesima cur sub tali numero ce
 lebratur. s. E
 Item quare verno tempore celebra
 tur. ij. S. z. sequen.
 Quadragenarius numerus a christo est con
 secratus multipliciter. s. E
 Quatuor tempora de ieiunio et institutione. ij. M
- Ecogicanda sunt peccata cum amari;
 ritudine cordis. xxij. R S
 Regule tres de penitentia vera et falsa.
 De regulis ad contritionem. vj. E
 correquisitis. xij. R S
 Regule de satisfactione. xlvi. A. z. se. z. xlviij. M
 Remiso peccato an debeat homo iterum pe
 nitere. xij. J
 Restituere an possit cōncretio omnē gratiam et
 virtutes. xx.
 Restituere de damno omnis lex obligat. xl. P
 Restitutio quādo et cui facienda est. xl. T X Y
 Restituere nolens in vita: sed post mortem im
 ponens hereditibus an salutetur. xl. U
 Restituere qui nō potest. xl. Z
 Restitutio quomodo facienda sit in dāno con
 scientie. xlj. Z
 Item quō in damno castitatis. ibidem. B
 Item quō in damno corporis. xlj. E D
 Restituere qui teneantur: et an emens teneantur.
 xlj. E. z. S. M
 De restituendo fructu rei. xlj. J
 Restitutionem an quis possit facere sub ipsi. xl
 Restitutionē de quibz tenet q̄s. vij. R. z. M
 facere et de inductione. ibidem. M. z. P
 De restitutione fame. xlviij. N. O
 Resuscitatus an rebabeat possessiones pri
 res. xij. P
 Acerdos p̄ prius. p. audienda cōfessio
 ne quis dicitur. xxvij. P. Q
 Sacramenta omnia dum suscipiunt
 pcedere debet confessio de non dū cō
 fessis. xxvij. Z
 Salomon rex an saluatus sit. lv. N
 Sanitas conscientie quomodo possit acquiri
 vel haberi. xx.
 Sacrifacere deo faciliter potest quis p. peniten
 tiā. ij. J
 Satisfactione quō diffinit. xxix. J. K. z. xlvi. S
 Satisfactione diuersimode accipit. xxix. L
 Satisfactionē a p̄fessore imposita an teneatur
 penitens semper suscipere et explorare. xxix. M
 De satisfactionis necessitate. xl. P
 Satisfactione penitentie quare requiri post con
 tritionem et confessionem. xl. S
 Satisfactione unus p. alio an possit. xl. U X Y
 De satisfactionis modo reglari. xlvi. A. B. z. xlvi
 Satisfactione extra charitatem an valeat. M
 et an iteranda sit. xlvi. E F
 Satisfactione p. culpa an potest quis. xlviij. J. K
 Satisfactionis de pribz et valoře et an possit
 dispensari de eis. xlviij. P. vslqz finem
 Scientia q̄nta est p̄fessori necessaria. xxvij. N. O
 Spem quomodo debet quis habere in mor
 tis hora. ij. P
 In spiritu sanctū peccata q̄ et quot sunt. xvij. D
 Stultitia coꝝ qui differunt penitere ad finem

quadragesime.ij.

Scens peccatum scienter in confessio-
ne damnat. xxvij.

Temporibus anni variatur corpus
hominis.ij.

Lips bore comedendi in ieiunio qd est. viij. Q.
Temptationes quo cognoscuntur fore volun-
tarie. xxxij.

Ltribus de sceleribz damasci z de qrc. xvij. L

Lurpia verbis honestis sunt fitenda. xvj. D

Enialia multiplicata an equiualeant

v mortali. xxxij

Clericūdā quo supra in confessione.
Via facillima z certissima (xxix. v)

ad salutem est per confessionem. xxvij

Vini potus qre nō phibet in ieiunio. viij.

Virginez seducens quo teneat restituere. xlj.

Vita bois dz currere p qttuor rotas. clvj.

Voluntate sita manente in peccato etiā veniali
nō remittitur. xxvij.

Vouere nimia macerationē an licet. vij

Pī honorabilis suscepio z ignominia
passionis quare simul recolitur die

palmaz. xlj. in principio

Xpus pluries eluruit z sicutiuit. vij.

Xpus quomodo panes multiplicauit z huius
modi plura. xix. in principio

Xpi passio recognitata ad pniam inducit. xxix.

Xpi ploratus z lachrymas recolere valet. xxij.

Finit ad laudem christi tabula fm ordinem
alphabeti. Deniqz tabulam aliam fm ordines
sermonum nō est necesse describere: quia satis
patet intenti in hoc ipso ope ordinate et titulos
conscriptos.

In nomine domi

Nisi Iesu incipit Quadragesimale secundū sine
sermonariū. Pomerū scilicet de vīcīo. Et pri-
mo in generali. Secundo de septē capitalibz
peccatis. Tercio de futilibus coruz aliquibus
cum prīncipijs certis. vt patet discursus.

In capite ieiunij. scilicet die cineruz Sermo
primus. De peccato detestādo: quia placet dya-
bolo: nocet homini z displicet dco.

Vautes cum

Ieiunias vngē caput tuum z faci-
em tuā laua Matth. vi. z in euā
gelio hodierno. A Verba sūt
saluatoris nostri Iesu. In quibus monet z do-
cet nos ad sacruz ieiuniū: qd iam instat facien-
dum. Quod quidē scilicet ieiuniū ut homines
eleuer in celum debet habere alas duas preci-
pue scilicet opus pietatis. z mūdiciā ab omni-
bus peccatis. Unde Leo papa super hoc euā-
gelio dicit. Impleri debet ieiuniū nō ciborum
timido parcitate sed maxime vicerū priva-
tione. Propterea christus dñs dicit. Tu scilicet
christiane cum ieiunias vngē caput tuū et faciē
laua Chrys. Caput nostrū christus est quē de-
bemus vngere oleo misericordie pauperibus
erogando. Per faciem autē conscientia signatur
spinaliter. Sicut em in cōspectu hominū gra-
tiosa est facies pulchra. sic in oculis dei speosa
est mūda conscientia. hec ille. O aia peccatir que
multis sordibz peccatoz fedasti faciē. i. sciam
audi iā pphēta Hieremīa. iij. clamantē. Laua
a malicia cor tuuz ut salua fias: qd pōt poni. p
olio themate. Audi z xp̄m monentē. Laua fa-
ciem tuam. Sed quali aqua lauabis. vt qz aq
lachrymaz. Jurta illud ps. Lauabo p singu-
las noctes. i. vicia lectū sc̄ conscientie. lachrymis
meis stratz zē. ut sic requiescat in te deus xp̄s
Jesus qui nos monet in hoc euāgelio. patet
Iaqz de peccatorū omnū detestatione z emē-
datione in h sermonetria mysteria declarabim⁹
fm q tres rōnes ad id inducunt generaliter.

Primū dicit dyabolice cōplacentie.

Secondū dicit humane nocentie.

Terciū dicit diuine displicentie.

Lirca pmū d dyaboli cōplacentia. Notādū q
pētū vēsumo conatu ē fugiendū z cauēdū. qz
dyabolo summe placet ut perdat hoīem p pec-
catū. Qd claret p̄cipue tribus signis sc̄.

Primū assidue laborationis.

Secundum multimo de temptationis.

Tercium congratulationis.

B Primū inquā signum. qui ad labolus licet
sciat q̄ qnto p̄les homines decipit: tanto z ipse
accidentalē penam sibi acerbiorēz acquirit dei
iudicio; tamē assidue laborez ut hominē pec-

Indie Cinerū

care faciat. s. Pef. v. Adversarius vester diabolus tanq̄ leo rugiens circuit querēs quē deuo-ret. Grego. Nil fecisse se extimat cū animas nō saudat. O mira diaboli inuidia ut se velit cruci aribus maiorib⁹ exponere ut peccet homo. Nā hoc p̄prium est inuidis sicur narrat: q̄ quidam inuidis petiuit sibi erui vnū oculū quatenus alteri eruant̄ ambo oculi iuxta regis edictū. scz q̄ qui prior rogauerit alteri duplum def. Si querat̄ An diabolus possit dici causa peccati directe in homine peccante. Ad quod respōdet̄ fm Tho. p̄ma scđe. q. lxx. q̄ cum omne pecca-tū sit voluntariū. ut dicit Aug⁹. Nil est directe causa peccati nisi sola voluntas hoīs: que non necessitate mouet. Sed diabolus est causa pec-cati solum p̄ modū p̄ponentis et persuadentis appetibile. Et sic Aug⁹. dicit. viij. de trinitate. q̄ diabolus sue societati malignos affect⁹ inspi-rat. sed in homine est sentire vel dissentire. Ergo homo debet se culpare et accusare: nō diabo-lum incusare. L Secundum signū q̄ pec-cati hoīis placet diabolo est multimode tem-prationis. temptat eīm semp̄ multimode ut mil-le artifex. Grego. Assidua temptatione nos dia-bolus temptat ut saltem tedio vincat. ergo z̄c. Unde Dionisius libro de diuinis noībus dīc. q̄ mltitudo demonū est causa oīm malorū sibi et alijs. Et Damascenus dicit. q̄ omnis malicia et inuidicia a diabolo sunt erogirata. Sed diceres. Nunquid aliquid peccati sit sine in-stigatione diaboli. Responde fm Tho. p̄ma p̄te. q. cxv. breuiter dicendo q̄ sicut ille qui secat ligna ad ignem: dat occasionem combustiōnis lignoꝝ. sic diabolus occasionalis causa est om-ni peccatoꝝ nostroꝝ. quia ipse instigauit pri-mū hoīem ad peccandum ex cuius peccato cōsti-tuta est in toto humano genere quedā p̄nitias ad peccandum quoctq̄ peccatoꝝ. et sic intelligēda sunt verba p̄dicta Dionisiū et Damasce. Uerū men mlt̄a peccata cōmitunt̄ sepe et carnis cor-ruptionē et libertate arbitrii nō a diabolo insti-gante. Unde Aug⁹. lib. de ecclesiasticis dogma-tibus dicit. q̄ nō oīm male cogitationes a dia-bolo excitant̄: sed aliquoties et motu liberis ar-bitrii emergunt. Et Origenes dicit. q̄ si dia-bo-lus nō esset: adhuc hoīnes appeterent cibos et venerea. D Tertiū signū cōgratulationis: quia iocundū de peccatis hoīm. Sed quō pos-sint iocundari in aliquo demones cū sint pleni tristitia que expellit omne gaudiuꝝ velut cōtra-rium. Sicut eīm angeli beati pleni gaudio non possunt tristari: sic nec angeli mali pleni tristi-cia damnationis possunt letari in aliquo. quia p̄mo ethicoꝝ. Delectatio fortis expellit oīm tri-sticiā et ecōuerso. Responde fm Rich. in. ij. di. vi. q̄ demones ante iudicium q̄uis sint in tristi-cia grauissima: tamē nō ita complete quin sint capaces alicuius vani gaudiū de malis scz euē

tibus que desiderant̄ evenire. Nam ut Aug. sij de ciuitate dei dicit. Praua docēt. turpib⁹ gau-dent: sed post iudicium erit completa pena co-padeo ut in nullo possint letari. Beati autē ange-li tā sunt perfecte pleni beatitudine substantiali ideo in eis nulla pōt̄ esse tristitia. Et istis patet q̄ peccatum dyabolo cōplacet sūme. O ergo qua-lis dementia hoīis qui vult peccādo cōplacere dyabolo. o p̄tōres excecati nō considerat̄ q̄ dia-bolus per p̄tm vos trahit in infernum et quāto co-p̄placentia impletis solueret mortis. Et plūz ad hec habemus in euangelio q̄ dyabol⁹ totū mundū offerebat xp̄o di. Nec omnia scz regna mundi tibi dabo si cadens adoraueris me qđ erat vnū p̄tm. ergo patet q̄ dyabolo summe placet peccatum p̄ toto mundo.

E Lirca scđm de humano nōumento per peccati. Queritur unde possit probari q̄ pec-cati sit summe nociuū homini. Respondeatur q̄ ex regulis generalibus precipue tribus que clarent in theologia. Prima regula negati-ua est. q̄ nihil in toto mundo pōt̄ nocere homi nisi p̄ peccatum. Unū si solū ab isto hoste. s. a p̄co caueat sibi homo nō sunt timendi alij hostes. nec dyabolo nec homo malus: nec iſfirmitas. nec mors nec infern⁹. Nec regula patet p̄ illud Ecclesiastes. viij. Qui custodit mandatū nō ce-pit. quiq̄ mali. Lyras. i futuro. et si īp̄senti exspectur hoc erit ad augmentū gratie et glorie. Et sic patet. Propterea Greg. in collecta dicit. Nulla nocebit aduersitas si nulla dominus ini-quitas Berñ. O q̄s iocundū dei iudicium q̄ ille supbus. s. dyabolo humiliū malleator eis corona fabricat p̄petuā cum impugnat et succū-bit. Secunda regula affirmativa est q̄ p̄tm est intantū nociuū q̄ quiqđ est hoī saluberrimū efficit norum. Declarat̄ nam vitam istam ad salutem a deo datam cōmucat hoī p̄tm in more et dānatiōem p̄petuā. Itē meritū passio-nis xp̄i et sacramēti eucharistie et merita beate marie ac omniū sanctoꝝ que sūr saluberrima p̄tm facit ut idigni sint ad hec hoīes. et eucha-ristia indigne in p̄co accepta fit talib⁹ in dāna-tionē. Propterea ip̄m deus qui est torus beni-gnus et mansuetissim⁹ peccatum nostrū reddit nobis adeo furbundū ut p̄ficiat in ignē p̄pe-tuū. O q̄nta ira dei filios. p̄ p̄co p̄ficer ī ignē. nec vnq̄ retrahere. Tercia regula p̄emptoria q̄ peccatum in hoīe omne bonū perimit et omne malū inducit. Nam peccatum ideo dicit̄ morale quia mortificat omne bonū. perimit eīm aiām Ezech. xvij. Iā q̄ peccauerit ip̄a moriet̄. Per-imit etiā corp⁹. qz p̄ p̄tm icurrimus mortē aie et corporis. Et p̄ peccatum demerit̄ quidaz citius mori. p̄s. Uiri sanguinū nō dimidiabit̄ dies suos: p̄terea auferet deū et omne bonū. et p̄uat meritis passionis christi et b̄c Marie et torus ecclie. et oē malū inducit: ut patet in fm monib⁹

III reg

sequentib. O ergo peccator primusce peccatus et age penitentiam. alio qm melius tibi fuisset si natus no fuisses.

S circa tertium de displicentia peccati apud deum querit. vnde probatur q deus sume odiat peccatum. Responde q hoc probat. Primo per scripturam sacra Eccl. viii. Ultissimum odio habet peccatores. Et Sap. xiii. Odio est deo impius et impietas eius. Et hoc instanti: q nec videt vult peccatores propter peccata Abachuc. s. Mundus sunt oculi tui dñe ne videoas malum et recipere ad iniuriam no poteris. Secundo per rationem claram. quia summe odit quis iterfere coram filij ut patet. sed q peccatum crucifigunt homo dei filii ad Hebre. vi. Rursum crucifigentes christum in se. hoc est. per tantam iniuriam deus reputat peccatum ac si crucigeret xpm. Sequitur ergo q deus summe odit peccatum. Ut ergo peccatori. Tercio per signi vel exempli evidentiad pareat per plura mirabilia signa. Primum in xpi passione. Nam magis voluit deus coronam maiestatis et glorie sue deponere et inter latrones suspendi in cruce tanq vilissimus omnium hominum q peccatum sine pena dimittere. Unde Aug. super Ls. Dum innocens xps occidit peccatum crucifigunt. Itez quero te o homo. nonne mirabile esset odium dum quis diceret se instanti odire aliquem q velleret se et propriam matrem gladio transverberari q illum sustinere impune. Sic xps fecit se occidi: et matre sue gladii compassiois acerbissime inferri: qz q no puniret peccatum hominum. Secundum signum mirabile in creaturam destruicione. Nam deus omne creaturam destruxit in odio; peccati. Etenim angelos nobilissimos de celo propter peccatum eiecerat in perpetuum. Item homines de paradyso eiecerat. siderum splendorē diminuit. ut dicit glo. super illud Elsa. Erat lux luna sicut lux solis et lux solis septupliciter lucens sicut lux septem dierum. Item totum mundum diluvio perdidit. ciuitates sodomoꝝ submersit. Tercium signum in perpetua damnacione. quia propter peccato unico perpetuo damnat cruciatus. non mille vel centum milibus annorum: sed sine fine seculorum. O infinita dei maiestas ubi est dulcedo tua. cur raz dure danas homines quos creasti nisi propter peccatum. nam portius deus descendebat in infernum qz peccatum dimitteret impunitum. O ergo charissimi fugiamus peccatum ne peam. Rogemus ergo christum dominum tecum.

Feria quinta post cinerum. Sermo. ii. De malis que facit peccatum homini in vita presenti.

Illi regni eici
ent in tenebras exteriores Matth. viii. et in euangelio hodierno. Verba sunt saluatoris nostri quibus insinuat qz indicat

bile malum sit peccatum p quo damnantur homines et celo ejus in tenebras infernales. O quam debet terrere hoc verbum christi preteres christianos quia dicit filii regni. Christi. Filii regni sunt quibus regnum dei est preparatum. sed per fidem et dilectionem ut erant iudei: nunc sunt christiani: qui propter peccatum demerentur et ejus autur in tenebras. hoc est finis Hiero. excludetur vero lumine deo. Et quanta mala ibi sunt passuri subdit. Ibi erit fletus et stridor dentium. Tali peccatori dñs Hieremie. ij. c. dicit. Scito et vide quia malum et amarum est reliquissime tempore dñm deum tuum: quod potest ponere. per alio themate huius sermonis. Reuera qui noluit nunc intelligere malum culpe videbunt per experientiam in futuro. quia ut. xxviii. dis. c. qui ea. Gregorius dicit. Strutus in culpa erit sapiens in pena. O ergo peccatores primi sunt peccatum: quia ejusmodi in tenebras inferni: ut patet in euangelio.

Ex quo ergo propter peccatum demerentur homo ejus in tenebras exteriores de peccato quanta mala in presenti facit ut cauere sciamus: tria mysteria declarabimus.

Primum de malis q facit in anima vel mente.

Secondum de malis que facit in toto homine.

Tertium de malis que facit in cuncto opere

S circa pm de malis que facit peccatum in anima Notandum q recolligendo ex scripturis et doctriis multis multa mala facit peccatum in anima.

Primo quia animam maculat. Trenor. iiiij. De migrata est super carbones facies corporis. Nam diabolus effigiem facit in anima. quia diabolus facit eam. Propterea christus de Iuda dicit Job. vi. Unus ex vobis diabolus est. Se cuido quia animam occidit et vita prius deo. Unde Aug. xiiij. de civitate dei ca. q. dicit. Quavis anima humana veraciter immortalis perhibetur. habet tamen quādam etiam ipsa mortem suam. Mors anime fit cum eam deserit deus: sicut mors corporis est cum id deserit anima. Necille. O ergo homo pensa hoc. nonne crudelis est in seipsum qui occidit corpus propter quādam crudelior est peccator qui occidit animam que omni corpore est preciosissima. Nam Sap. xvij. Homo propter maliciam occidit animam. Tertio cor inducat Proverb. xvij. Peccator cum in profundum peccatorum venerit etemnit. Pro quo nota q per trahit a doctoribus quibusdam.

N Questio scz quō peccator inducat et gradatim ruat in profundum peccatorum et inferorum.

Et ad hoc dicunt q hoc sit septem gradibus.

Primo gradu peccatum quod homo facit videtur graue onus quasi esset in inferno talis cui pmo cepit peccare. Et hoc propter conscientie remorsus.

Unde Aug. lib. i. confessionum dicit. Jussisti domine et sic est ut pena sibi sit omnis inordinatus animus. Sic q in pmis peccatum est graue. In secundo gradu cu iterat peccatum videtur minus graue

Feria. v. post Cinerū

In tertio reputat leue. In quarto p nullo videt. In quinto videt delectabile. In sexto sit insuper desiderabile ut sine omni reparatione diabolus qrat comitti. In septimo sit defensabile tanq̄ bonū et iustū. et sic impius cū in profundū peccatorum venit x̄enit dei iusticiā et iudicia acludens et redens facit peccatum. Contemnit redargentes excusando et defendendo. O quod sunt usurarij. o quod fornicarij et sic facientes. In Tercium malū peccatum est quod deū elogat. Ps. Longe a peccatis salvo quod iustificatiōes tuas nō exqluerunt. In S. di. quod elogat deū a peccatore cuius sp̄ equalis est ubiq̄ deū. R̄ndet Hiero. in ep̄la ad Damasum d̄ filio pdigo di. Quia nullus absq; deo loquens est: igit̄ sciendū ēnō loco spacijs s; affectu vel amore aut nos cum deo ē. aut ab eo recedere. hec ille. Exemplū ponam iuridicū. Si quis de familia vel domo ep̄i eccl̄iū comunicat̄ icurrit maiore ppter facin' v̄l cōtempnū licet sit ep̄us cū eo ī ea/ dē curia vel domo. quinq̄ m̄ eū de vitat ut debet Juxta versū. Os orare vale cōmuniō mensa negat. ut p̄t. xij. q. iii. excoicatos. Et ca. se. et siclō ge distare se facit ab illo amoris signis. sic cuius peccator sit maledicē a deo p omne peccatum mortale. Juxta illud Ps. Maledicti q̄ dedinata māda tis tuis l; sit in eadē domo eccl̄ie cuius xp̄o sumo pōtifice. tñ lōge se xp̄s facit eidē. quod odit ip̄i' māliciā. nec oīonē ei' gratā habet. ne osculū paci. nec salutatiōem gr̄e sue. nec cōmuniō corporis sui eidē dare vulnisi peniteat. Quartū malū facit peccatum. quod excecat itantū q̄ nec malū culpe. nec penas eis debitas sentiat. Sap. q. Exceca uit eos malitia cop. Unū Bureo. in cōpen. dicit. Sicut bestia in aquā submergēdā nō sentit lapi dē in collo donec ī aquā extra nauē. p̄ficiat. sic peccator nō sentit onus peccati donec ī morte de corpore ejiciat. Quintū quod faciū fore demōstrat. Nam stultus est q̄ voluntarie ad laqueū dyaboli et suspēdiū. aut in ignē currit et se precipitat et ignē sibi ac cumulat dietum. sic facit peccator. Itē Greg. Tūlū est seruire dyabolo q̄ nullo placat obsecquo. s; quātū magis quis ei seruierit tāto ampli' eūz ille tor q̄bit. Itē insanius est qui se emptū a xp̄o p̄cio charissimō vēdit dyabolo p̄ stercore peccati fedissimo ad eterna supplicia. Ut q̄ et ve peccator ipse nō tēti. Exemplū hic occurrit de visione Arsenij q̄ qdā ligna supaddebat sarcine importabili.

R̄ Līcta scđm de malis q̄ facit ī toto hoīe ip̄m peccatum. Notem⁹ plura p̄tinuando ad dicta. Secundū malū in ordine ad p̄dicta ponit q̄ peccatum fallendo totū hoīem necat se ī aīa et corpore. sic esca ī hamo p̄scē v̄l ī laqō auē. et qd̄ p̄c̄t̄ ē de cipit inopinata morte. Ecces. ix. Nec hō fine suū. s; sic uis p̄scē capiunt hamo et aues laqō. sic hoīes ī tpe malo cū cītī. sup. et cī. Septimū quod gebēne eternali obligat et ī aīa q̄ in corpore post resurrecciōes. Magister in. tūlū. di. Peccatum mortale est qd̄ ad penā eternā obligat. Ut tibi

ergo o peccator ve. q̄ in eadē aīa et eadē corpore quo peccas ardēbis p̄petuo. Octauū quod honorē humānum sume deturpat. Nā Ps. teste. Hō cū in honore ēct nō ītellexit cōparat̄ est iūmētis et. Immo pl̄o q̄ brutalē facit. quod Arresto. viij. et his cop̄ dicat q̄ hō praū peccator est oī bestia cētēs et millesiles. quod dignus dānatiōe eternī cruciatiōe. Deniq̄ ut fortis dicā peccator et vilior est omni stercore. Juxta illud Sap. xv. Luto vilior est vita cius. quod p̄teraria deo et inimicaf. sed nō lutū. Nos nū. quia infernū in homine facit et parat. Aureolus ī cōpendio dicit. Peccatum ex homine ī infernū facit inquit. quia ī peccatore est ignis ī extinguitiblī auaricie sicut ī inferno. fetor luxurie. tenebre ignorantie. vermis mordens conscientie demones p̄ effectū. supbia ira et odū et hmōi que sume sunt ī inferno. Decimū malū. quia calamitati fuitus subiugat. Job. viij. Qui facit peccatum. fuitus est peccati. Aug. Peccator fuitus est tot demoniorū. quot virtutēs. Lib. iij. c. viij. ponit exemplū. quod sicut aī ramus p̄ cīsus ab arbore arescit cū fructibus habitis ī eo. sic excisa aīa p̄ peccatum a virore gratiae et p̄missioꝝ arescit et ad incendiū īferni abilitatē. Sed dicit. Duo q̄ depereunt illa. R̄ndet Aureolus ibidē quod ne aliqd̄ bonū inquit pereat illa bona opa q̄ quis peccando mortificat alijs saluandis dabunt. sicut qn̄ mortuo aliquo corporaliter ī bonis suis alijs succedit. Hoc aut̄ intelligendū est fīm doc. q̄ illa alijs dabunt ad gaudū ī celo inq̄ntū beati om̄is gaudebūt nō solū ī bonis opib⁹ a se factis. sed etiā ī illis q̄ alijs fecerūt ad laudē dei. Deniq̄ duo decimū malū facit. quod mortificat queq; opa ī peccato facta: ita ut nū q̄ reviuiscant ad vitā eternā. Unū Ray. dicit. v. Illa reviuiscit q̄ nata viua fuerūt. v. Nō poterūt viuere q̄ mortua nata fuere. Decimū tertii malū. quod naturalib⁹ ī bonis vulnerat. ita q̄ ī tellectus obscuref ī cognitiōe veri et affectū repeat ī operatione boni ac memoria ī recognitiōe bñficioꝝ dei ebere p̄ peccatum. et hec dicit Aureolus

Decimū quartū quod omnib⁹ gr̄e et gl̄ie bonis exposuit et patuit ex dicti. Ultimum: quod oīa dei opa ī hoīem p̄uocat. Nam Aug. dicit. q̄ offenditatore offendit om̄is creatura. Ideo ad vindictas extra peccatorē armabit̄ ī fine mūdi ī iudicio Sap. v. Armabit creaturam ad vltionem immitiorū. et pugnabit cū illo orbis terrarū contra insensatos. O ergo miserrime peccator quid facies

quādo terra et aqua clamabūt pro te dī. Sub mergarē in profundū inferni. Ignis dicet. et burāt iste maledictus in eternū. Demones clamabūt. O maledicte veni nobiscū ad penas. Angeli dī cent. Discedite maledicti ad penas sempiternas. Creatura oīs dicet. Ad infernū ad infernū ad mortē et ignē o maledicti p̄tōres q̄ offendistis deū nostrū creatorē. Ue ve miseriō. Age ergo charis sume penitentia. vide christū paſlum te vocantē rē. Rogemus ḡ ipm christū rē.

Feria sexta post Linerū Sermo. iiiij. de peccatoꝝ nōcumentis alijs scz in morte et post mortem in omnibus.

Actis filii patris

Veitri q̄ in celis est. qui solem suū ori ni facit sup bonos et malos Mat̄b. v. et in euāgeliō bodierno. Verba sūt saluator̄ nostri. quib⁹ docet nos tanq̄ bonos filios dei imitari ipm in dilectionē. primoꝝ etiā inimicop̄. Et quō hoc faciamus Aug. pro tra faultū edocet q̄ sicut deus sic diligat homines q̄ odit in eis peccati. līct diligit id quod bonū est in homī ne scilicet rationalē creaturā tamen odit illius iniquitatē. ppter quod aliquos odire dic̄ ob peccatuꝝ quod sume odit. Sic nos debemus proximos diligere sed peccatuꝝ odire ut simus filii dei. Unde in prōximo naturā debemus diligere et nō nisi ppter peccatuꝝ odire. Itē Ebryf. sup̄ Mat̄b ad id dicit. q̄ deus oīa bona dat. et solem oriri facit. ppter bonos nō ppter malos sed flagella et omnia mala dat. ppter malos nō ppter bonos ut sic ostendat amorē ad iusticiā et odium ad peccatuꝝ. Sed quare deus in tantū odit peccatuꝝ nisi ppter malū quod facit peccatuꝝ homini perdendo creaturam dei nobilissimā. Sic ergo et nos debemus primū diligere odiendo et corrigit scilicet illoꝝ peccata et cauendo ppter mala que infert. De his in euāgeliō etiam dicitur dictū fore antiquis. Diliges pri- mū et odio habebis inimicū. Et hoc fīm Orig. intelligitur de dyabolo et peccato que sunt odienda. Itaq̄ de malis que facit peccatum homini tria mysteria declarabimus ppter p̄dica-

Prīmū de malis que facit in hoīis morte.

Scōm de malis q̄ facit post mortē i p̄cōrē.

Terciū de malis q̄ facit i lesiōc oīs creature. Item alioꝝ thema pro hoc sermone P̄s. xxiij. Mors peccatorū pessima scilicet ppter mala que facit peccatum in morte.

M̄ Līcta p̄mū norandū q̄ peccatuꝝ facit multa et maxima mala et nocimēta homini tā in vita ut precedenti sermone dictum est q̄ etiā in morte et post mortem ut patet hoc sermone.

Prīmo namq̄ quia peccatuꝝ mortale solatio omni in morte priuat ut patet per Aureoluz in compēdio. li. iij. c. viiij. Et declaratur quia p̄uat

hominē. Prīmo solatio rerū visibiliū que dīxit. scilicet cibo et potu: amicis: vrore: rebus: dī uitij⁹ et corpore. Si dicas. q̄ nō soluz peccatoꝝ res: sed etiā iusti priuabunī talibus in morte. Respondet q̄ verū est: tamen iusti ex hīmōi priuatiōne nō habent totālē merorū desolatiōnem. quia letificat eos spes maiorū bonorum obtinendō in futuro scilicet p̄ cibo et potu eternas delectatiōes felicitatis celice. p̄ amicis habebunt xp̄m beatam virginē et omnes angelos et beatos; p̄ diuitijs et rebus indeficientem thesaurū et regnū celeste. p̄ vrore et filijs sempiternum gaudiū. Corpus autē qđ corruptioni relinquitur sperant resurrectū in gloria. Sz peccator totali merore plenus erit quia nō habet sperare bona celestia. sed penas debiras p̄ peccatis. Secundo ergo p̄uat peccatuꝝ solatio fiducie anime et cordiuz. quia timere habet homo ob peccatuꝝ supra se deū iudicēt quē cōcep̄ sit. infra se infernū quē demeruit. ante se vitam futurā ad quā ibit vbi nō sibi congregauit. retro se omnia peccata preterita pro quib⁹ scilicet rōnem reddere debet et penā incurrit. Hec sententialr. Tertio peccatuꝝ p̄uat solacio bonis debito in morte p̄ bona opera que omnia perdit p̄ p̄tū. ut in p̄cedētib⁹ fīmōib⁹ dictū ē. N.

Exēplū habemus ex euāgeliō de diuite epus lone Luc. xvij. q̄ et om̄ib⁹ bonis que habuit et q̄ gesserat nec p̄solutionē vnius gutte aque obtinere potuit vñq̄ in futuro. Item audiui a narrantiō fide dignis q̄ in b̄ regno stipendiarius qdam dū moreret aīam suam alloquebat taliter dī. Egrederē maledicta aīa mea egredere: nō li me cruciare. nullū bonū fecisti in hac vita. vas de ergo iam cū diabolo. et sic infelix expirauit.

Secundo. quia peccatuꝝ in morte turbat. Aureolus vbi sup̄ dīc. Turbabit̄ peccator in morte quādo videbit̄ se cursum demonū ad animā rapiendā: et cursum p̄ in quoꝝ v̄l alioꝝ ad diripiendas res suas cum maximis laborib⁹ acquisitas. Treū. i. Non est q̄ solef̄ eam ex om̄ib⁹ charis suis. om̄is amici eius spreuerūt eāz et faci sunt inimici. O q̄lem et quantā elemosynā tūc faciet peccator trifariē oīa sua dando. scz corpus ranis et vñmib⁹ res hoīib⁹ mūdi. et aīam demōib⁹. Ue ḡ p̄tōrū. Unū Haymo sup̄ Apōc. dt. Nulla maior acerbitas q̄ mors ipa in p̄tō moriet̄. Tertio p̄tū in morte hoīem accusat et testimoniō suo reprobat. sicut furtū regū ap̄furē ipm̄ dānat et accusat. p̄s. In opib⁹ manūt suaz p̄prehēsus est p̄tōr. Bes. O qđ facier miser p̄tōr cū stabūt om̄ia p̄tā cōtra cū dientia. Tu nos egisti. tua opa sumus iā te nō descremus h̄z ad iudicū tecū pergeamus et testimoniū pro te perhibebimus. Opera em̄ illoꝝ sequūt̄ illos Apocal. xiij. O ergo homo fuge peccatuꝝ.

Ultimo. quia sententiam damnationis ex̄ postulat; sicut et iusticia dei dicit: ut nullum

Sabbato post Cinerū

malū sit impunitū fīm dictum Aug. in encibridion. Ecce quāta mala facit peccatū hominibꝫ
O maledictū peccatū utinam nō essem q̄z bene
sincere essemus.

Decima scđuz de malis q̄ facit p̄tīm post mortē. Nota p̄cipua q̄tuor indicibilia q̄ cōtrīnuādo ad p̄missa in ordine sunt hec. Quinto p̄tīm post mortē oīa mala penalia incurtere facit. s. famēlitum ignē vermē estū frig⁹ cruciatuz & mortē r̄. et i sumo gradu penalitatis. Deut. xxxii. Lōgregabo super eos scilicet peccatores mala. et sagittas meas cōplebo in eis. hoc est. plenarie vīq̄ ad summū pficiam in eis ut amplior cruciatus esse nō possit in mundo. Quis nanq̄ dīc q̄ sunt cruciatus in hoc mundo & amplius in inferno. Sexto quia suffragia ecclie omnia i fructuosa sibi reddit. Unde nō valebit peccator morruo ille cant⁹ ecclie. Requiē eternā dona eis domine. nec oblatio misse. deniq̄ nec merito passionis christi qd̄ est in dīcibile nec alijs gaudebit. Septimo quia nihil qd̄ desiderat habebit sed per cōtrariū omnē qd̄ nolet sustinebit. vt p̄z p̄ Aug. Unde p̄. Peccator videbit sc̄ilicet q̄ boni saluati sunt in celo & ip̄nō & irascetur: dentibus suis fremet & tabescet desideriū peccatorū peribit. Octavo quia in inferno sine reuelatiōe omni immutabilitate perperuo manebit. sc̄ens illō. Esa. vlti. Vermis eorū nō morietur & ignis eoz nō extinguetur Bern. Ille pene infernales nō habebunt momentaneū interuallū nec finalē terminū. H̄ec ergo q̄z amarissima et indicibilis illa penitentia.

Decima tertius de malis que facit peccatum in vniuerso. Nota q̄ pro regula generali theologica habetur videlicet q̄ peccatum totū vniuerso mūdo nocet in multiplici malo. idq̄ cauenduz est conatu summo. Declaratur fīm Aureo. vbi sup̄ & doc̄. alios in omnibꝫ. Primo enim nocet viatoribus vniuersis. Primo quia sepe deus iratus p̄ter peccata malorum hominū mundo & certis regionibus vel ciuitatibus flagella infert. quibus etiam innocentes & iustos ferit vt pater in diluvio & sodomis vbi plures infantes sunt perempti. Ecce peste multiplici & in exterminatione regnoz & iudiciorū & huiusmodi. Sicq̄ nocet omnibꝫ creaturis mundi: quia omnia plagantur sepe vel multa etiā bruta & insensibilia p̄ter hominū peccata grandinibus & alijs cladibus. Secundo quia p̄ eo q̄ homines peccant acies demoniū magis insolestū & inualescūt fīm Aureo. ibidem supra. Sicur exemplū cum hostes insolēscunt quādo bella cōtraria in principio de p̄munt. Tercio quia peccatores multos scandalizant ad peccanduz et inficiunt. et sic dei ira cōtra omnes prouocatur. Secundo peccatū nocet in purgatorio expiandis: quia peccatores

res nō possunt eos taz efficaciter iuuare suffragiis sicut si essent in gratia. vt patet r̄. Tercio nocet damnatis. Sed quomō hoc. Aureolus supra respondet q̄ per modū cōfūctiōis. Quanto em̄ plures erunt in inferno tanco maior horro, & maior illoz pena erit. Subdit. Falit em̄ in inferno regula illa. Solacū est miseris socios habere penaz. Exemplū: quāto plura ligna sunt in igne tanto fortius ardere habebūt. Sic in p̄posito. Quarto nocet saluatis. Sed quō p̄rest peccator nocere saluatis & beatis angelis ac sanctis in celesti beatitudine perfecta. Responderet aureolus vbi sup̄ q̄ modū abstractionis. quia si peccator nō peccaret s̄ saluaret: ex cōsortio & societate sua in beatis auges ref gloria accidētalis oīm beatorū: vt claret fīm omnes doctores sup̄ quarto. Et sic peccator ipse abstrahendo se a gloria quantū ad se minuit illoz gaudiū accidentalem. Sed si queras. Nū quid ergo beati minus gaudebunt p̄ eo q̄ iste vel ille peccator nō saluat. Respondeat fīm doctores q̄ in nullo minuit illoz gaudium. quia qd̄ iste peccator perdit coronā gaudiū alias accepit. Et sic dicit Apocal. iij. Tene quod habes ut coronā tuā nemo accipiat. Unde nō minuit gaudiū illoz sed erit de alio qui accipit coronā & non de isto peccatore qui perdidit illoz gaudia quo ad leipsum: & beate Marie ac christi merita r̄. Exemplū ad id legitur de pluribus euntibus ad peccandum q̄ obuiavit xp̄us dñs vulneratus & sanguine recenti fluens singulis sic dicentes. O miser ecce quō te & omnes christianos redemi: vt quid redditis odium p̄ dilectione. Quare vos perditis. & sic p̄cium sanguinis mei vilipendit r̄. O q̄ peccator christiane cur infelix in peccato viuens nō parat tibi: nō amatis tuis. nō purgandis. nō beatis. nō creaturis deniq̄ nō christo passo. O miserrime cur viuis ut omnibꝫ noceas: & sic teipm cū demonibꝫ perdas. miserere saltem tuūpsius & passionis christi ac beate Marie compassiōis ut penitentias agas. Rogemus ergo christuz ut det nobis in plenti ḡam & in futuro glāiam. Amen.

Sabbato post Linę Sermo quartus. de documentis alijs peccati. sc̄z que facit etiam penitenti post venia & recidiuanti.

Rat enim cor illoz sc̄z discipuloz obsecatū. Mar. vi. & in euagelio bōdierno. Quibus verbis insinuat peccati malū graue: quia obsecat cor etiam in ipsis peccati deserentibus: ut fuit in discipulis xp̄i & q̄nto plus in alijs. Ecce em̄ ut de euagelio dñs iesus postq̄ q̄nq̄ milia viroz satiauerat d̄ q̄nq̄ pāibꝫ & duobꝫ p̄isabꝫ p̄cepit discipulū & p̄cederet eū trāfūctū. nā ip̄e sol⁹

ascendit in montem orare. Et cum sero esset erat nauis in medio mari. et vento contraria flante lababant remigando. ac circa quartam vigiliam noctis. hoc est ante auroram venit Iesus ambulans super mare. Illi autem turbati sunt putantes esse fantasma. Et Iesus dixit. Ego sum: et ascendit ad illos in nauim et cessavit ventus. Et stupebat. non enim intellexerant de panib. Erat enim cor eorum obsecutum. Ubi Beda dicit. Nam Iesus adhuc discipuli stupebat de magnitudine misericordie. needum est in ipso virtute diuina maiestas cognoscere valebat. erat enim cor eorum obsecutum. sed ex peccatis precedentibus. Sic multi christiani in tantum obsecutum peccatis quod licet quotidie audiant ex scripturis mala peccati et damnatione reprehoboz: ac etiam pro missa christi penitentibus et eorum mira mysteria quibus docet fugere via sed tamen non valent effectu cognoscere. De istis patet in euangelio. Unde de documentis peccati tria adhuc mysteria declarabimur hoc sermone. Pro quo aliud thema. Lho. xv. Euigilate iusti et non lice peccare.

Primū de malis quae faciunt in pectori penitente.
Secundū de malis que faciunt etiam post obtentum venie

Tercius de malis quae faciunt in hoīe recidivāte.

Rūtura primū notandum est pro generali regula fīm Aureolū ī copendio li. iij. c. viij. qd p̄tēm. est tale malū quod non timido noīz in peccato existenti ac in eo morienti. sed etiam multipliciter nocet hoīi p̄tēm deserenti et de illo penitenti. Declaratur in pluribz documentis que facit etiam penitenti. Primū documentū facit quia oculū cognitōis etiā in penitente obscurat. Hoc claret manifeste. Primo ex ratione. qd quanto quis mūdior p̄tēo tanto plus illuminat in cognitione diuinorum. iuxta illud Matth. v. Beati mūdo corde qm̄ ipsi dñs videbunt. ergo amplius mundi amplius videbunt. iuxta topicā maximā. Sic ut simpliciter ad simpliciter sic magis ad magis re. Et hoc patet in religione quacūq; etiā aploz qd Jobes qui erat mūdior certe ypotē ego illumiat fuit. Sic et p̄tra rūtū quātū quis in pluribz peccauit tanto oculus p̄deabilitas vel in tenebris detinet minus de lucē habebit etiā post liberationem Aug. Egris oculis odiosa est lux. Secundo claret ex disciploloz Christi obsecratio ex parte in euangelio. In huius etiā figurā Christus dñs quendam cecidi illuminauit expuens in oculos illius tamen non vidit perfecte sed videbat homines quasi arbores ambulantes et postea imposuit iterum super oculos illius manus et cepit videre clare. ut patet Mar. viij. ad significandum quod peccator penitus minus videt qd si esset mundus nisi a Christo amplius illuminaretur.

Secundo qd ad penā epalem obligat. Nam licet peccatum quo ad penā eternā remittetur pro penitentia tamē obligatur homo ad sati-

faciendum vel in presenti vel in purgatorio. sive illud Matth. v. Non exibis inde donec reddas novissimum quadrante. Tercio quia regnum celorum intrare retardat. Nam tamen diu differtur a gloria quousque de omnium peccatorum mortuum et venialium reatu satisfacit vel hic vel in purgatorio. et sic homo sine omni macula sicut in baptismo. Hec Aureolus et doct. in. iij.

Quarto quia innocentie p̄me gloria nunquam recuperat. Idem Aureolus dicit. Sicut inquit virgo si corrupta fuerit de cetero nunquam virgo erit. ita et semel peccatis nunquam senectus peccasse gaudet. Ut etiam saluabit per penitentiam: sed gloriam innocentie non recuperabit. Nam enim p̄bni. Peribet. Preteritū impossibile est postea formen p̄teritū cum implicat traditionē. Exempla plura ponit Aureolus ibidez qd post satisfactionem etiam vulneris semper manet cicatrix vel qd fuerit vulneratus. Item qui semel furat et de hoc quincunx semper dicitur fur. Item Symon quem dñs a lepra mūdauit semper vocatus est Symon leprosus. Et Magdalena peccatrix recta. Sic in proposito. O ergo quale et quantū malū est peccatum quod sic nocet. Nam si perdis aurum vel vestem recuperare potes: sed non recuperas innocentiam quam perdis per peccatum. licet salueris penitentia.

Verū scđm de malis que faciunt p̄tēm: etiā post obtentum venie siue remissionem totalem culpe. Pro quo nota primituando ad p̄dicā in ordine. Quinto nocet homini peccatum etiam post remissionē. quia affectum tepidum reddit et amoris feruore minuit: ut ostendit Aureolus super. Sicut enim in pede vulneratus etiam sanatus claudicat. et sicut eclipsi solis diu postmodum nocet terre eo qd modico tempore virtus radiorum solis subtrahit. sic peccatum etiam post remissionē relinquit effectum nocium in hoīe. Unde dictum est homini post peccatum Gen. iiij. Male dicta terra in operuo. Lyra. hoc est. sterilis erit terra. ppter peccatum tuum: quia post peccatum non producit fructum querientem homini nisi cuius labore et cultura que ante sponte producebat fructus convenientes in abundancia et perdurisset si homo non peccasset. sic post peccatum sterilis sit homo a fructu charitatis nisi cum labore se exercaret.

Sexto nocet quia bene opari impedit et diffidet. Sicut in Aug. de se postquam conuersus fuit dicit. plus valebat malum inolitum: qd bonū insolutū. **X** Septimo. quia contra repetitiones resistentia diminuit et debilem efficit. sicut arbor incisa citro dejecta. Unde Samson post crinum abscisionem vires perdidit Iudic. xvij et postquam homo primus peccauit. licet ille peccatum pro Christus nobis sic deletum: tamen sepe in vitia et misericordias labimur. Octavo. quia dolor et timor aīe bone et infilit. qd enim certum est peccasse. semper habet dolere et timere. quia incertus est de-

Dominica.I.quadragesime

venia. Aug⁹. de pe. di. iij. circa p̄ncipiū dicit. Ue
re penitens semp dolcat et de dolore gaudeat et
no semp doluisse dolcat. quia vbi finit peniten-
tia nil remanet de venia. hec ex compendio fm
Aureo. O ergo q̄s pessimum est p̄cm.

L̄c̄a tertii nota q̄ peccatum facit plurima
mala in hoc recidivante fm eundem Aureoli
vbi sup̄. Primo q̄ homo sit impotētor ad
resurgendū ex assuſatione. q̄ per phm de me
morā et remi. Consuetudo est altera natura.

Secūdo quia culpa sit grauior ad punien-
dum. Nam nullū peccatum remanet impunitū.
vt dicit Aug⁹. Tertio. quia diabolus diffici-
lior sit ad expellendū. quia plures demones in
tali dñan̄. Luce. xi. Tūc aſſumpſit diabolus
septem alios sp̄us nequiores se; et ingressi habi-
tant ibi; et fiunt nouissima homia illius peiora
poribus. Quarto. quia deus sit incorabili-
or; ad placandū: eo q̄ talis facit se indignorem
ad dei misericordiā et gratiam. sed peccatorib⁹
summū remedii est seruire beate virginī Ma-
rie et ad ipsam recurrere ut saluent eius interne-
rit. Exemplū ad id ponamus de ipſa be-
ata Maria. qm̄ dies hodierna sc̄i sabbati ipſi
est depucata p̄ hebdomadas. Legif qui p̄ lib.
apum. et in ſpeculo exem. dif. v. exempl̄o. Ixiiij.
q̄ vir q̄daz deuotoris ordinem L̄ſtercien̄. intra-
uit vbi diu sancte viri. sed poſtea diabolo tem-
peante vicitur: in peccati cecidit cu multoꝝ ſcā-
dalo: p̄terea grauiter tribularū (ut cōſtitu-
tiones ordinis dicant) poſtea ad cor rediit et bea-
tissimā virginem Mariam p̄cib⁹ et lachrymis
nō modico t̄perrogauit. et quadā die orans ra-
ptus est in excessum mentis. vidicq̄ gl̄iosaz vir-
ginem ſpeciollissimā in brachio ielum p̄ulum
tenentē. et p̄cidit poſtulans liberari a peccato et
tribulationib⁹: et ad gratiā prioris vite reſti-
tui. vidicq̄ matrē virginē ſupplicantē filio. sed
puer ielus vultum auertebat a fratre illo. ma-
ter iterū rogabat vultū benignitatis conuerte-
re ad illum. tandem poſt piam ſupplicationem
plurimā christus p̄ matre indulgentiā illi p̄ſti-
tit et ipm ad grām p̄mā reddidit. Rogemus er
go dñm noſtrū ielum christū et c̄.

Dñica p̄ma quadragesime. Sermo q̄ntus
in manē sc̄i de cauendo mortali peccato ſuper
omnia cōmoda et incōmoda.

Victus est Je /

sus in dſertum a ſpiritu ut tempta-
ret a diabolo. Matth. iij. et in euangeliō
hodierno. Ad idē thema aliud. Accedens
temptator dixit ei. Si filius dei es: dic ut lapi-
des iſti panes fiant. Ibidem. Dñs ielus dei fi-
lius: ſicut voluit naſci in mundū p̄ noſtra ſalu-
te. ita et temptari et pati. p̄ nobis voluit quare;

nus ſua temptatione et paſſione diabolū viñz
ceret et p̄fundere et nobis exemplū vincendi p̄s
beret ad oīne peccatum vitandū. vide euangeliū.
Nota q̄ vt Grego. in omelia dicit. quibus mo-
dis inquit diabolus p̄mū hominē pſtrauit: eſ
dem modis ſecūdo homini ſc̄i christo tempta-
tor ipſe ſuccubuit. Hec ille. Et quo videſ q̄ idē
diabolus ſumus ſc̄i lucifer temptauit christū:
qui et p̄mū hoīem temptauerat. in cuius ſigñū
eisdem modis temptauit christum ſicut et illū:
vt declarat idem Grego. ibidem. quia p̄mū bo-
minē temptauit de tribus. ſc̄i de gula ut come-
deret de ligno veticō. et de vanā gloria dicens.
Eritis. ſ. gl̄iosi ſicut dīj. Ac de avaricia ſc̄i d̄ ſc̄ie
tie boni: et mali appetu. Nam avaricia eſt om-
nis rei infatiabilis cupiditas. ſic et ſc̄ie. Sed
et ipsum christū de his tribus temptauit ſc̄i de
gula di. Si filius dei es: dic ut lapides iſti pa-
nes fiant. Et de vanā glia dices. Mitte te deor-
sum. Nam fm Lyrā. Intendebat demon illuc
christū portans ſc̄i ad templi pinnaculū ut ip̄e
ielus a populo ciuitatis quaſi volare videret.
et ſic illis collaudantibus: in vanā gliam ferreſ
ſed christus diuina virtute fecit q̄ nullus cum
vidit. nec qd̄ ſuadebat demon fecit. Itē tandem
temptauit eū de avaricia omnia regna mundi
ſibi ostendendo ſc̄i ad intellectu. et enarrando
gliam illorū et p̄mittendo dicens. Hec omia ti-
bi do. Sed christus vicit eum et angeli accesser-
unt ministrān̄. xpo tāq̄ vō deo ſerui. Sanctus
Uincenſius de valē. di. q̄ miniftrauerūt a por-
tantes olus cocrum a beata virginē Maria. p̄
refectione. et aſtantes tanq̄ regi milites p̄mpri
obedire adorantes christum. O q̄ beatus illud
fuit prandiu christi poſt ieiuniū. et patet euange-
liū. Itaq̄ ex quo christus peruafionē: exemplū no-
bis p̄buit peccata cauere ſi volumus cum xpo
et angelis in celeſti cōuiuio gaudere. idcirco de
peccato in generali tria myſteria declarabimus
hoc ſermone.

Primiū de ſumopē cauendi circuſpectione.
Sc̄i de eiusdem rōnali. p̄batione.

Tertiū de eiusdem exēplari oſtentione.

B L̄c̄a p̄mū de cauendo peccato ſumopē
Notandū eſt et p̄ regula vel exēlusione generali
tenendū. q̄ mortale peccatum eſt tam pessimum q̄
pter nullum cōmodū aſsequendū. vel etiā in
cōmodū vitandū: debet homo ipſum cōmitere
vel in eo ſtare per modicum. declarat p̄ plures
conſiderationes.

Prima de bonis mūdialib⁹.

Secunda de viuentib⁹.

Tertia de ſentientib⁹.

Quarta de humana lib⁹.

Quinta de cōmunitatib⁹.

Sexta de celeſtib⁹.

Septima de operationib⁹.

Sermo

V.

Prima consideratio de bonis mundi alib: q̄ sunt aurum et argentum; lapides preciosi et oia elementa et omes stelle celi sol luna que sunt pulcherrima. Ponam casum p̄ impossibile. q̄ si oia hec et quicq̄ creata a deo posses obtinere et dominari oim: ac mundi toti. nunq̄ deberes p̄ his oibus peccare vnu p̄ctū mortale ut posses habere. O aia xpiana r̄ndebo tibi q̄ nō deberes facere etiam si mille mundi foret millesies pulchrioris isto mundo. et si iā de facto habuisses et deberes oia pde: re nūi peccares in uno mortalitatem medacio: si usupbia vel luxuria: et alijs. debes dimittere oia ut pereat potius q̄ p̄ pctū recuperes vel conserves. O bō obserua hec q̄ dicunt: et infra. p̄bam. Scda consideratio de viuētib: ut sunt herbe: plante: flores et hmoi que habent vegetari et q̄ dāmō vivere. et sic naturaliter p̄cellūt omne aurum et omne celum que sunt inaīata. ut de Damascenus: Rich. et Bonauē. i. iij. ac cōiter theologi. ista aut sunt viuētia aia vegetatiua. ideo sunt naturaliter nobiliora: licet illa sint veiliōra. et sic p̄ciosiora. Ponam ergo casum q̄ si oia hec posses habere cōmitēdo vnu p̄ctū mortale. nunq̄ deberes peccare. Rñdet ut prius q̄ nō. et si oia deberes pdere. nō debes p̄ pctū recuperare. Tertia consideratio de sentiētib: ut sunt aialia. s. sensu habētia irrōnabilita. oues: boues: equi: pisces: et huiusmodi: et aues et volatilia de q̄bus idē ut de p̄cedētib. Quarta consideratio de hūanali bus rebus que sup̄ oia pdicta sunt p̄ciosissima. ut p̄tē de liberte hūana. d̄vitaz de fama. et hmoi Numip et Rich. in. iij. St. Sivn̄ et cā magn̄ d̄bitor q̄ toto auro nō posset satisfacere: adhuc nō digne vēdise illi in seruū. Juxta illō poete. Nō bene p̄ toto libras vendit auro. s̄z poti⁹ debet ad tēpus seruire. p̄ satisfactiōe nec in p̄petuū se oīno vēdere. Itēvita hūana ērā p̄ciosissima. q̄ p̄ toti⁹ mundi auro nō est pdēda. q̄ ē p̄ciosior oībi tpalib: s̄z p̄ deo et p̄ celestib: bene est exponēda. vnu Sc̄o. St. q̄ in lege veteri Ero. xxiij. fū renocturnū vel effodiētē domū si q̄s occidisset nō erat sanguis reus: s̄z si orto sole hoc fecisset re⁹ ēt morti⁹. Et h̄ roem dat. q̄ latro vel fur in nocte p̄ supponit fore homicida. iō iuste occidit sed fur diurn⁹ nō putat homicida. p̄pēa nō est occidēda. ppter p̄ciositatē vite illi⁹ respectu tpa: liū que furaret. nisi in iudicio prius morti iūdicaret. Deniq̄ fama km̄ Frā. magro. p̄ualet q̄s oīs diuitie: et etiā q̄s vita corporalis. Sic ḡ ponamus casuz talē: q̄ si tu cū patre m̄fē filiis et oībus cōsanguineis in carcerib: ppterius astriciti es̄tis. et mādaret rex di. Facite vel factuvn̄ peccatiū mortale vel idolatriā. siue alid qdcūq̄ peccatiū mortale. et sic liberabo vos: nunq̄d. p̄terea deberes peccare. Rñdet O aia xpiana q̄ nullo mō debes facere s̄z poti⁹ in capiuitate oīs mori q̄s peccare. Itē ponam⁹ q̄ aliquis rex v̄l̄im̄ perator mīcat p̄o vna dñia pulchra di. ut sibi

in pctū cōsentiat. alioq̄ occidet eam et patrē et matrē. debet oīa sufferre q̄s peccare. Siliter nec ppter famā vel dignitates acquirēdas vel ppter uandas nec perdendas debet quis vnu p̄ctū mortale cōmittere. Ergo peccator insane q̄ le⁹ uiter peccas cōsidera hec. D Quinta cōsideratio de cōitate p̄pli: s̄z ciuitatib: vel p̄uincis patria regno et hmoi. Ponam⁹ casum q̄ aliqua p̄uincia vel regnū aut ciuitas obsidet ab inimiciis et totaliter regnū depopulabit: et occidentur omes populi in eo nisi vnu p̄ re publica moriatur. nunq̄d debet homo mori. Dicit doctoress q̄ si hoc fieret sine peccato mortali p̄ bono cōmuni facere debet. Nā institut⁹ de autoritate turo p̄. S. i. dicit q̄ qui p̄ re publica occidunt in perpetuū per gliam vivere intelliguntur. Sed si non posset aliter fieri nisi cōmittas vnu p̄ctū mortale nullo modo debes peccare sed potius totā rem publicā permittas perire omes occidere et mulieres violare q̄s pecces. Fortius ponamus q̄ totus mundus esset hereticus et oīs homines quot fuerūt ab adā damnabunt nisi tu pecces mortaliter. an debes peccare mortaliter ut omes salūetur. Respōdet theologi q̄ non. q̄z bonū cōmune nō preponit bono particulari in salutē anime p̄prie: licet em̄ omes ille anime sint plures. nō tñ ita sunt tibi p̄ciosae sicut aia tua que si damnabunt omes sancti nō liberabūtur. nam propriā animā teneris ad salutē diligere super omia alia citra deū. E Sexta cōsideratio de celestib: Ponam⁹ casum per impossibile q̄ totus mundus et beata Maria angeli et etiā sacerdētis in padiso oīs. et dicere deus nō tñ p̄cipiēdo. q̄ si p̄ceptet deus s̄z hoc nō esset peccatiū mortale facere. sicut fili⁹ isrl̄ nō peccauerūt ex p̄cepto dei furātes vasa aurea et argēte ab egyptis. nec etiā Samson peccauit occidēs se ipm̄ instincu sp̄issanci. Diceret ḡ de⁹ non p̄cipiēdo omib: in celo existētib: sed anūciando dices. Annūcio vobis q̄ oīs ibitis ad infernum et exiles eritis a glia celesti nisi vnu peccet mortalitā. nunq̄d deberet peccare q̄s. Rñdet Fran. ma. q̄ tali casu positō xps caput oīm brōp̄ coram deo p̄c̄r̄deret p̄ oībus genuflexu. q̄ potius vellēt ire de celo ad infernum sine p̄ctō q̄z tēneri v̄l̄ manere in celo cū uno p̄ctō mortali. Rōbi⁹ est q̄ p̄ pctū inqñtū est cōtravoluntatē dei offendim⁹ deū quē tenemur magis diligere q̄s nosmetip̄os. ideo potius debem⁹ eligere ut ponamur in infernum amādo deū q̄z i celo stare in dei odio. ut sic plus diligam⁹ deū q̄z nos. et certemur deū infinitē diligere si possemus. Itē ponam⁹ casum alii p̄ impossibile. Si dicere q̄s tibi q̄ xps iterē tradet a deo patre in manib: iudeoz ad crucifigēdū. et peccādo mortali posse cū liberare a tāta passione. nūqd p̄ amore xpi deberes peccare. Rñdet theologi q̄ nō: sed p̄mittere deberes xpm̄ iterum crucifigi

Dominica prima quadragesimæ

etiam certies quod peccare. Septima consideratio de operatiōibꝫ. et casum ponam⁹ q[uod] si posses omnes pauperes mudi alere: et oia monasteria et ecclias costruere: missas celebrari facere: et omnia bona opari de rapina vel furata re et h[ab]itu[m]. non debet res tale furtu vel rapinā facere. Nam regula apli est Roma.iii. Non sunt facienda mala ut inde euenerit bona. Et extra de simonia.ca.ad apliā glo.dicit. Sub p[re]tertu pietatis nō est impietas cōmittēda. Et.j.q.i. Non ē putanda elemosyna inquit Grego. que ex illicitis rebus dispensat. Ergo p[ro]t[er]ores redite ad cor ecce audiuitis q[uod] pro nullo cōmodo est peccandū. Jam audite probationē.

F Lirca secundū de probatio[n]e predictoꝫ no[t]andum q[uod] p[re]dicta p[ro]bant p[re]cipue tripli via.

Primo autoritate scripture.

Secundo ratione.

Tertio doctoꝫ dictamine.

Primo autoritate scripture tam veter[us] q[uod] noui testamēti quibus habebit q[uod] deus diligendus est sup oia:iuxta preceptū dei Deutero.vi. Diliges dñm deū tuū ex toto corde tuo. Et idem allegat Matth. xxii. p[er] xp̄m cōfirmatū. Ideo p[er] dei charitate oia sunt sustinēda vel concēnēda potius q[uod] deū q[uod] offendat. Ad idē autoritas ē xp̄i Mat. xvi. vi. Quid p[ro]dest hoī si vniuersum mundū lucreſ. aie vero sue d[omi]nū pariat. aut quā dabit homo cōmu. pro aia sua. q[uod] d[omi]nū nullā. Und ex ordine charitatis tenet homo diligere deū sup omnia. etiā sup aiām. p[ri]uā; et post deū aie p[ro]prie salutē diligere sup oia. et sic p[ro]t[er]. Secundo probat ratio[n]e. quia quāto aliqd bonū est melius tanto eligibili⁹. et tanto p[er] contrariū malū ē magis curiādū quāto pessimum. Ponant g[ra]m omnia bona mudi ci omibꝫ cōmodis p[re]dictis ex parte vna. et ex parte altera ponant deus b[ea]tūdictus. q[uod] hoī ē melius. certū est q[uod] deus q[uod] ē infinita bonitatis p[er] essentiā. vñ Anf.li.monolo. d[omi]n[u]s. Deus est quoddā bonū quo nil malū cogitari potest. Et p[ro]bus. vii. methaphys. Deū dicim⁹ esse sempit[er]nū et optimū. Aliā autē oia simul sunt finitae bonitatis. nec habebit ē bonū nisi a deo. Relinquit g[ra]m q[uod] p[er] nullū creatū bonū vel cōmodū totū mudi d[omi]n[u]s homo separari a deo q[uod] sit per p[er]tinē. Et p[er] p[ar]tū. nec p[er] quodcū q[uod] in cōmodū: q[uod] se parari a deo sume bono p[er] p[er]tinē grauius malū ē in cōparabilis p[er] oibꝫ in cōmodis et suppli cōs. hinc Aug. xxxij. q[uod] v. ca. Iea ne ait. Potius d[omi]n[u]s q[uod] mala q[ui]libet tolerare q[uod] malo culpe cōsentire. et sic p[ro]t[er]. S Tertio. p[ro]bat doctoꝫ dictamine. Nā Anf. s. li. silicidinū di. Si bincinserni horrore et illinc cernerē p[er] fetorez et neçario vni corp[us] mergi deberē prius me in infernum mettere q[uod] p[er]tinē in me admittere. malle em purus et innocē gebēnā intrare q[uod] sorde pollutus et lestia regna tenere. hec ille. Itē sub eisdē verbis d[icit] ei Aug. in sermonibꝫ coibus. fmōc. j. D[icit]

nig. xxij. q[uod] q[uod] ca. Faciat. Aug. li. de mēdaciō. ad idē facit. Itē ibidē Isid. ca. omne gen⁹ mēdaciō. tē. et i pluribꝫ passibꝫ decreti patēt silia que per trāsco. Ergo p[er]t[er]or miser qui p[er] nullo duc[er] pecatu aduerte hec.

H Lirca tertū de exēplari ostēsione Nota plura ad hec exēpla rā in veteri q[uod] nouo testamēto. Primi exēplū in Abraaz patriarcha q[uod] potius voluit occidere filiū vniigenitū q[uod] non feruare dei preceptū. Gen. xxij. Secundū exēplū de tribu pueris q[uod] potius voluerū mitti i camis num ignis ardētis q[uod] idolū adorare. Dan. iii. Itē tertū de susanna que potius voluit lapidari cuī famia q[uod] peccare. Dan. vii. O femina timēs deū. Quattuor de Eleazar. h. Machab. vi. qui dixit velle se p[er]mitti in infernum q[uod] cōtra lege carnes porcinas edere. Quintū exēplū in nouo testamēto habem⁹ i euāgeliō bodierno q[uod] xp̄o p[er]mittebat diabol⁹ oia regna mudi si adoraret illū. sed xp̄pus potius voluit mori p[er] nrā salutē. Sextū in aplis Roma. viii. Lertus sum em⁹ q[uod] nulla creatura nos sepabit a charitate xp̄i. Septimū in oibꝫ sc̄is martyribꝫ q[uod] elegerūt mori et queq[ue]z corimēta pati q[uod] peccare. Rogem⁹ ergo dominū. tē.

Dñica eadē post prandiu Sermo. vi. de p[er]t[er] descriptōe et de septe capitalibꝫ p[er]t[er] p[er]culosis.

Exhortamus vos

e frātres ne in vacuū grām dei recipias. Verba hec d[icit] apls. h. Cor. vi. et i ep[ist]ola bodierna. Misericors et pius dñs ielus p[er] suū apostolihortat nos omnis xpianos. q[ui]ten⁹ grām dei in vacuū nō recipiam⁹. Quid nempe est accipe. q[uod] aliud est grāz dei in vacuū suscepisti nisi grām baptismi suscepisti p[er] p[er]t[er] mortale et sic in vacuū d[icit] recepta grāz q[uod] non attingit finē suū. l. beatitudinē eternā. Sicut medicina d[icit] in vacuū vel frustra accepta que nullā cōfert sanitatē. h. P[ro]bicoꝫ. frustra est q[uod] nō attingit suū finē. Unū scriptura hortat nos oēs etra peccatū ut caueam⁹ ne grāz dei p[er]damus. ut claret in yci et nouo testamēto. Etem d[icit] Tob. iii. In mēte habeto deū et caue ne aliquā p[er]t[er] cōsensias et p[er]cīmissas p[er]cepta dei. hec ibi. Et hoc etiā p[er]poni p[er] themate hui⁹ fmōis. Deniq[ue] in nouo testamēto p[er]cipue in ep[ist]ola bodierna hortat nos ut p[er] in vībis p[er]missis. sed et in euāgeliō bodierno p[er]ponit nobis in exēplū quō diabolus rēptator volebat xp̄m inducere in p[er]tinē gule et vane glorie ac auaricie. sed xp̄pus nullo mō cōsensit: et sic diabolū deuicit: in quo nobis exēplū vincendi dedit. Audiam⁹ ergo charissimi aplm dicērem Exhortamus vos sc̄i viros et mulieres. tē. Ite q[uod] de p[er]t[er] q[uod] habebit euauare grām dei et extingueret. tria mysteria declarabim⁹ in h fmōne.

Primū de p[er]t[er] descriptōe.

Scom de radicali progressionē.

Tercū de periculi pponderatione.

I Circa pīmū de pītī descriptiōe vt nouerimus qd cōfiteri debcam⁹. Pro q̄ notādū q̄ vt Bonauē. sup. q̄. dist. xxxv. docet multis modis pīmū obmissis alijs accipiam⁹. Augu stini descriptiōem li. 2tra faustū quā ponit ma gister vbi. s. di. Pītī est oē dīctū vīl factū vīl co cupitū qd sit 2tra legē dei. Et ibidē mīgr̄ dīct q̄ hec assignatio intelligit de pītī actuali mortali et nō dī veniali. erinde q̄d duplex elīct̄ regla. Pri ma generalis regula. q̄ oīs volūtas. et oīs locu tio. et oīs opatio q̄ ē 2tra pīcepta decalogi ē pec catū mortale. iō q̄ 2fītendū. pīcepta etiā Amb. li. de padiso ait sic. Quid ē pītī nisi legis diuīe pīuaratio et celestū. iobedītia pīceptoꝝ. hec il s. le. Id hec p̄ documēto nota pīcepta decalogi bre uis epilogādo q̄ q̄ 2tra quo dīciꝝ illoꝝ peccat. mortalitē peccat. et 2fītērī necessario teneſ. Scda regula q̄ quicūq̄ facit aliqd 2tra legis nature et grē pīcepti. peccat mortalit̄. Nā Bona. vbi. s. diat q̄ pdicta i notificatiōe let̄ dei nō ē accipien da strīcte. p̄ lege scripta scz decalogi. scz large. pītī cōphendit triplice legē scz rā legē scripture q̄ le genature. q̄ etiā legē grē. q̄ quelibet hāz et lex dei. et sic peccat q̄ facit 2tra pīceptū legis nature qd ē duplex. vñ affīmatiūnū scz qd cūq̄ vultis et vobis faciat hoīes et vos facite illis. aliud negatiūnū. qd tibi nō vis fieri alijs nō facias. 2tra hec directe facit oītēs. primū fraudās et hmōi. Itē q̄ enā facit 2tra pīceptū legis grē. i. euāgelij. peccat mortalit̄. vt exēpli grā de teneſtib⁹ heretib⁹. et de teneſtib⁹ sacramēta ecclie baptiſmi 2fīt̄ marīoꝝ. eucharistie et c. Tertia regula genera lis. q̄ quicūq̄ facit 2tra līctū pīceptū plati vel ecclie peccat mortalit̄. et talis p̄ 2seq̄ ns de b̄ cōfiteri teneſ. Rō fm̄ Bonauē. ibidē s. q̄ totū hoc pēdet ex mādato dei et ei⁹ scz legis. q̄ diuina lex mādat q̄ obediāt hōi plato sic et ecclie Math. xviii. Si quis eccliam nō audierit sit tibi sicut ethnicus et publican⁹. vñ peccat mortalit̄ nō cōfiteres semel i año. silt̄ nō cōfītētes. Itē q̄ nō audiūt missaz die festo nisi sit causa excusabilis. et hmōi q̄ pāpit ecclēsia. **R** Sz di. qd dī pītī obmissiōis. rīdet Bonauē. ibidē q̄ liḡ q̄s ob missiōdo peccat mortalit̄ et nō min⁹ q̄ faciēdo. scz tale pītī orīt ex amore vīcī malo. sicut exempli grā. nō surgit q̄s ad matutinas vīl missā. iō q̄ vult quiescere in lecto cū deberet ex pīcepto sur gere. Itē nō corrigit filiū peccātē. q̄ diliḡ illuz carnali amore. Itē nō facit iūſtīcī penā. quia amat illū vel. p̄ter pecuniā. ideo talia quecūq̄ reducunt ad pītī cōcupiī cōtra dei legē. et sic pat̄ q̄bus modis quis peccat mortalit̄. et teneſ cōfiteri. et de his plura parebunt sermone. xiiij.

Quarta regula. q̄ q̄cūq̄ facit aliiquid qd nō est cōtra legē dei licet sit p̄ter legē dei aliquo mō nō peccat mortaliter sed venialiſ. exēpli grā

si q̄s diliḡ dei sic q̄ non facit 2ē eius preceptū sed tamen facit aliquid veniale amando hono res diuitias et huiusmodi citra dei. Itē si quis assumit nomē dei in modico: sed nō in menda cōcio. Item si quis colit festū missis auditis: sed postea solaciatur vel spaciātū vadit. Item si q̄s nō vult mechari: ramē nimis delectat cum pro pīria uxore. et huiusmōi. **L** Pro exēplo cōſo latorio ad excitandū dormītēs Nota q̄ homo qui nimis sollicitus est de mūdialib⁹ peccat sal tementaliter et idcirco faciētē deo fraudabitur spe. Lōtingit em̄ sibi ut fabulose narrat̄ de qua dam puella que nimis sollicita fuit ut tradere nuptiū: propter quod sepe etiā de hoc somnia bat. Lunq̄ olla lacre plenā ad forū duxisset ut venderet et resedisset. cogitauit q̄ de precio lac̄ calceos pulchros emere quib⁹ se posset ostētare ut viro placeret in matrimoniu. in hac cogi tatiōe obdormiuit et vidit in somnis calceos si bi pulchros emp̄tos. quos cum conaret ad pēdes trahere: ecce lacrotuz in olla calcaneo eliso repēte pfudit. et excitata flere cepit q̄ et lac et pēcium p̄didit nec calceos habere poruit: sed verberari demeruit. Sic erit omīb⁹ qui nō confi dunt in deo vītiaꝝ somniāt. nam in morte vi debūt trāſisse omīa mūdana sine fructu. et flere habebūt temp⁹ perditū et preciū vite eternē. id est merita bona et vībra infernalia incurrit.

M Circa secūdū de peccati orīt radicali et p̄ gressiōe restat inquirēdū. quomō orītū et ex q̄lī radice. p̄greditur peccātū. ut nouerim⁹ ipsū in pīncipio extīnguere. nec pīmittam⁹ pullulare in nobis sed cōfiteri. Ad quod fm̄ Bureo. in com pen. li. xij. ca. xiij. aliosq̄ doctores recolligendo notem⁹ q̄ oīm peccatorū actualiū evnū initiū. sed duplet radicale fundamenti. Itē triplex fo mentū et quadruplex incremētū. Itē q̄ntuplex ligamētū scz ad infernum: et sextuplex suppliciū. deniq̄ septiforme caput et innumerabile nocū mentū. hec doct. **P**ro declaratiōe ex istis no ta q̄rtuor documēta. **P**rimū est q̄ oīm pec catōe actualiū est vñ initiū. sed duplet radica le fundamenti. Nam Anf. li. silitudinū. r. et xj. caplīs dicit. q̄ sicut dei volūtas bona est origo oīs boni. ita hoīs mala volūtas p̄ cōtrariū est origo oīs pītī. de isto fonte q̄ biberit moriet̄: scz de volūtate pīa. Nā vī narrat Solin⁹ de mirabilib⁹ mūdi. Varro dicit q̄ est fons in Achāia cui⁹ haustus se bibentes intermit. Et Isid. xij. ethimolo. dicit q̄ stirē aqua sic appellata que potata interficit hoīem. sic facit mala volūtas pītī. Roma. vi. Stipēdia pītī mōs. Iste fons male volūtatiū orīt ex duab⁹ radicib⁹ fm̄ Bureo. supra scz ex amore male accēdētē: et ex timoꝝ re male humiliātē ad peccātū. Unde O homo aduerte q̄ deus sumē odit mala volūtātē. quia vt Bern. dicit in fm̄one de pascha. Omnia que dei sunt auferit et diripit et q̄stū in se est dei peni

Dominica prima quadrag.

mit dum nō vult puniri. et sic deū fore iniustū.
¶ Ergo xpiane d̄pone malā voluntate et penitentia
¶ Scđm documētū c̄q oē p̄tīm b̄z triplex
fomētū. s. c̄cupiscētā camale: c̄cupiscētā mūdi
alē et supbie c̄cupiscētā v̄l elationē. iuxta illud
I. Job. q. Om̄e quod est in mūdo aut est cōcu/
piscētā carnis: aut oculor̄: aut supbia vite. de/
niq; per talia fomētā vel nutrimenta p̄tīm crescit
et ingrauaf̄ q̄druplici gradu. primo in cogitati/
one. secūdo in delectatiō. tertio per sensum in
opere. quarto p̄ iteratiō in actiō. et sicutā pl̄
graueat quāto iteratur. Tertiū documētū q̄
om̄e p̄tīm quinq; cathenis ligat hoīem ad ifer/
num ira ut nō euadat. prima est p̄suetudo scilz
in peccato. secūda ex hoc sequit̄ necessitat̄. ter/
tia despatio. quarta obstinatio. quinta finali p̄/
nitētia. hec Hugo. Deniq; oē p̄tīm facit ho/
mini sextuplex suppliciū. Primū est puniri tē/
porali pena vel in mūdo vel in purgatorio. scđm
est separari eternaliū a dei visione. tertū torque/
ri a diabolo. quartū affligi a verme p̄scie. qn/
tum vri igne gehēne. sextū ledyvltioe om̄is crea/
ture. hec patet in scripturis. Ue ergo p̄tōribus
ve multiplex. q̄r vermis eoz nō moriet: et ignis
nō extinguet. Esa. xl. Quartū documētū q̄
om̄ p̄tōz actualium est septiforme caput sub
quib; capitib; cōprehēd̄t om̄ne virtū ḡnaliter.
qd̄ habet inferre innūterable nocimētū. hec pa/
tet fm litteras huius dictiōis saligia. Primū
caput est supbia. scđm auaricia. tertū luxuria.
quartū ira. quincū gula. sextū inuidia. septimū
accidia. de his om̄ib; p̄fcedū est. Sic em̄ mor/
tisera vulnera sunt om̄ia medico ostendēda ut
medicina adhibeat. sic ista p̄tā mortalia p̄fesso/
ri. Nam supbia est quasi vulnus in capite ani/
me mortiferū. auaricia quasi vulnus in pectore
luxuria in lūbis. ira feruēs in venis et sanguine.
gula in gutture. inuidia in corde. accidia in sto/
macho. ecce mortalia vulnera ista tam in corpe
q̄z in aia. Unde Orig. glo. Numeri. xij. dīc. O si
possem̄ videre quō per vnuquodq; peccatum
quia vulnera v̄sq; ad mortē p̄tā resisterem̄.
¶ Circa tertū de periculi p̄ponderatōe inq/
rendū est quib; ratiōib; v̄l signis. p̄banī singu/
la p̄tā capitalia fore sūme pericolosissima. et p̄
cōsequēs sūmope vitāda ac p̄ p̄niā expianda
Ad quod et sc̄pturis et doctorū dicitis ponim̄
plura signa. Primū signū abominabil red/
ditiois: q̄r quodlibet p̄tīm mortale reddit ho/
minē sūme aboiabilē deo et angelis et hoīibus et
oīb; creaturis. Ps. dīc. Corrupti sunt et abomi/
nabiles facti sunt in iniqtatib; suis. Et b̄ adeo
q̄ nulla res fedissima est tā aboiabilis sic pec/
cator. stans in pecto. vt p̄ez per exēplū sc̄z in vital
patrū. q̄r angelus cū quidā heremita dum irent
sūmū et repperisse quidā vulneratū in fecibus
seidū iacetē: quē heremita nec aspicere poterat.
sed angelus cuide amplexat̄ est et cōsolatus illū

tandē obuiauit eis quidā iuuenis pulchre ve/
stitus et angelus obturauit nares: dixitq; q̄r feo/
rem peti illius nō posset sustinere: et q̄r de⁹ et an/
geli oēs obominant̄ p̄tīm super oia. Unde scri/
bit Eccl. xij. Altissim⁹ odio habet p̄tōres: ergo
et oēs sancti p̄ cōsequēs et angeli. ¶ S̄ bic
q̄rit Utru deus et xp̄s dñs beata virgo et oēs
sancti acq; angeli magis odiat et abominatur
p̄tōres hoīes impenitentes q̄z demones: an ecō
tra. R̄nde q̄r si homo in pecto vult p̄manere pl̄
odibilis est q̄z diabol⁹. Primo quia passiō xp̄i
et bñficijs est plus ingrat⁹. q̄r xp̄s nō fecit talia
bñficia demonib;. Scđo q̄r diabolus ideo nō
penitet de peccato: quia nō p̄t sed homo poss̄
ergo tē. Tertio q̄r cōtra p̄tōres finali in iudi/
cio insurget deus et oēs beati et angeli et om̄nes
creature. Sap. v. Pugnabit p̄ eo orbis ter. cō/
tra insensatos: et dānabunt ad penas in corpe
simul et aia: sed demones sine corpe. ergo tē.
¶ Scđm signū bestialis vilificatiō. vnde
Lbrys. sup Matth. di. O hoī si peccator es non
possim te dicere rationale hoīem sed manifeste
bestiā. Nam etiā. viij. cebicoz. dīc. q̄r homo bestia.
liter viuēs et nō fm dictamē recte ratiōis: cētēs
millesies peior est bestia. Hinc Bureo. ybi s̄ dīc
q̄r seprē virtū assimilat̄ hoīem seprē bestijs. su/
perbia leoni. auaricia rane que in terra repit et
timēs deficeret terrā nō audet comedere satis et
cavat dicit. Ite luxuria porco assimilat. iraviso.
gula lupo. inuidia cani. accidia asino. tē. Terciū
signū cōtemp⁹ xp̄i et crucifixionis. Heb. vij.
Rurū crucifigētes i sc̄pīs filiū dei. Aug. Per
oē p̄tīm mortale qd̄ cōmittim⁹ q̄tū in nobis ē
xp̄m crucifigim⁹. i. tale inūriā xpo facim⁹ ac si
crucifigerem⁹. et p̄p̄ns īdicibile penā i inferno
demeremur nisi p̄niā egerim⁹. Quapropter
xp̄s dñs septuplicit̄ passus fuit seprēvita cu/
raret et vitāda ostēderet. Nā cōtra supbiā caput
inclinauit in cruce et spinis coronari voluit. Lōtra
corp⁹ et gineū flagellis cedi et dolores pari volu/
it. Lōtra irā p̄ūmīcīs oravit. Lōtra gulā felle et
acero potat̄. Lōtra inuidia cor trāfigi p̄misit
Lōtra accidiā crucē suis bñeris portare voluit.
hec Bureo. dīc. R̄ Un posito casu si vniuersi
hoīes tyrāni et oēs demōes et oēs fere atq; vne/
nosi sp̄entes et bmōi. et clibanū ignis ardantis
ēcēt̄ et gregate ex vna pte: et ex alia pte vnu p̄tīm
p̄mitredū vel in eo p̄ horā stādū magis deberet
hoī timere et cauere p̄tīm q̄z oia mala et p̄dictis
oīb; cruciari mille ānis min⁹ eti; malū q̄z hora
stare vnicā in pecto. cū istō sit stare i maleficōe
dei: s̄z illō nō. Quartū signū diabolice possē
siōis. Nāvt Orig. glo. Numeri. xxy. dīc. Per oia
p̄tā q̄ studio cōmittim⁹ demōib; p̄secramur et
tor demōib; p̄ habitaculo erim⁹ q̄r p̄tā facim⁹.
Et Aug. dīc. q̄r si p̄tōr se cruce signat pot̄ idu/
dit in se diabolū q̄z excludat nisi peniteat. q̄r is

In eo pfectū dyabol⁹ habitat. Verūt̄ bonum est se signare cruce etiā pcrōri. q̄ valet sicut op⁹ factū i mortali ad plura. Pro finali ḡ conclusiō nō tem⁹ q̄ pcrā ista mortalia sunt horredissima q̄ p singula pculose demonia possidēt hoīem in aia:ibabitando effectu. s. supbie dyabol⁹ lucifer: auaricie mamō: luxurie almodo⁹: ire satbā: gule beelzebub: inuidie leuiathān: accidie vehe moth. Iste em̄ in scripturis noīant̄ fore capita/les demōes. Proinde aduertere o bō q̄ pculosū maluz sit pcr̄m. qm̄ pcr̄ est q̄ si mille legiōes de monū cor⁹ pderet: s̄ pcr̄m aia: p̄cōlissimā pdit occidendo in eternū. Ite pcr̄ est hoī stare p borā in pcr̄ mortalī uno q̄ sine pcr̄ mille ānis crucia/ni in iferno q̄ pcr̄ separa dō. nō aut̄ pena sine pcr̄. O ḡ tu aia xp̄iana penitere ⁊ luge p pccis ne peas in illis. O misera cōsidera xp̄i sanguinē quo es redēpta ⁊ noli locuz dare dyabolo. Ro/gemus ergo christum z̄.

Feria sc̄da p̄dñicā p̄mā Sermo. viij. 8 pcr̄z tēptatiōe pmissa ⁊ cauteela obseruanda.

Būthi in sup

I pliciū eternū. iusti aut̄ in vita erer nam Mat̄b. xxv. 7 in euangelio bōdierno. Dñs iesus p̄ct̄ Origenes dicit cōmīnat̄ pcr̄ib⁹ futur⁹ districtū iudiciū. in q̄ dāna/bunk ad eternū suppliciū: ut cognoscant̄ in quē finē pducunt̄ pcr̄ et pniaz agen̄. euadant eterna tormenta. pterea dicit. Ibūt h̄j. s. pcr̄ores imp̄nentes in suppliciū z̄. Sed iusti q̄ pniaz sūt a pccis iustificati ibūt in vita beatā. Un̄ mani/ feste patet q̄ finis peccator⁹ ad quē pducunt̄ est separari in iudicio ab oīib⁹. i. electis xp̄i ⁊ maledi/cio ac discessio i ignē eternū cū dyabolo ac sup/pliciū eternū. Sic p̄ corrariū finis iusticie est re/gnare cū xp̄o ⁊ ḡelis: benedictio ⁊ celestis bea/tificatio. ut pat̄z in b̄ euangeliō. S Itaq̄ de peccatis p̄ que q̄s ibit in suppliciū agen̄. ex quo actuale peccatiū freq̄nter ortū haberet tēptatiōe. ⁊ de xp̄i tēptatiōe dñica hesterna i euāgelio egit. idcirco de ipa tēptatione. pseq̄ndo tria mysteria in hoc mōne declarabimus. Pro q̄ aliud thema Ecclēsia. ij. H̄ta in iusticia et timore et ppa/ra aiam tuam ad temptationē.

Primū de tēptatiōis pmissione.

Secundū de cautiōis obseruatiōe.

Terciū de valoris exemplificatiōe.

Lirca p̄mū de pmissiōe tēptatiōis Querit̄ quare mificors de⁹ permittit ⁊ vult q̄nq̄ vthō tēptatiōes graues p̄ct̄ patiat̄. Ratio quia f̄m Bona. sup. ii. di. xxi. ar. ii. q. i. tēptare est aliquis p̄bare certitudinē de aliquo vtrū sic h̄mōi. ⁊ sic ē exp̄mēti notice alicui⁹ accipe ut etiā Lyra dicit. Lū aut̄ dō sine oīa nota ⁊ sciat q̄ntū possit bō: mūz est q̄ hoīz tēptari pmitit. Ad qđ r̄nde

tur f̄m doct̄. q̄ p ḡnali regula tenēdū est theolo/gica sc̄z vt ait Aug. in enchiridion. q̄ de⁹ bñdi/ctus est adeo bon⁹ q̄ nil vult nec pmitit fieri i mūndo nisi aliqd meli⁹ exinde eliciat salte. p̄vni/uerio. Und̄ etiā dānationē maloz angelorū et boīm vult ⁊ pmitit ad decoz iusticie di uine. Sic ḡ ad. p̄positū de⁹ pmitit hoīes tēptari. p̄f/finē bonū q̄ exinde elicit. vt p̄z r̄onib⁹.

Primo ppter aie ad dēū excitationē.

Secundo ppter bassam humiliationē.

Tertio ppter culpaz expurgationē.

Quarto ppter demonū cōfusionē.

Quinto ppter exercitādū ad p̄missionē.

Ecclēs r̄ones plib⁹ alijs dimissis accipiūtur et Bona. li. de pfectu religiōis. ⁊ alijs doc. Pr̄ma rō. ppter aiam excitādā ad deum. Lū em̄ bō sentit aduersis tēptatiōib⁹ grauari recurrit ad dēū. p aurilio petendo. vn̄ Hiero. Quis in vita sp̄tentib⁹ ⁊ scorpīob⁹ plena secure dormitat aut torpēs lēto gradu incedit. qn̄ potius festinat et ad dēū suspirat vt euadat. sic bō in p̄nti vita tē/ptationib⁹ vitoz plena dz festinare ad patriā ⁊ dēū orare dī. Et ne nos inducas in tēptationez s̄ liba nos a malo.

Pro exēplo li. colla. dī. q̄ sc̄i p̄s in defro adeo in tēptatiōib⁹ recur/rebat ad dēū sollicite vt etiā dū aliqui eoz dor/mirēt alios vigilātes ⁊ orātes interi statuerent ppter tēptatiōis atrocitatē nec audebat sil' oēs dormire s̄ viciū. Sc̄ba rō. ppter bassaz. i. p̄fundā būlliationē: ne. s. et dono ḡre dīuie q̄s ex tollere si nō tēptaret. ⁊ sic graui⁹ p superbiā ca/dere. Jō. i. Lbōz. ix. apl̄us dī. Ne magnitudo reuelatiōis extollat me dat̄ ē mibi stimul⁹ car/s nū mee agel⁹ satbane z̄. Tertia rō. ppter culpa/rūz expurgationē. Greg. dī. vi. q. i. c. Sic plimi/inq̄t q̄ vita bonoꝝ fortasse ap̄lius q̄ debet lau/dant. ⁊ ne qua elatio de laude subrepat p̄mittit oipotēs de⁹ malos in obtrectationē ⁊ obiurga/tionē illis. pr̄perevit si qua culpa ab ore laudātiū in corde nascit ab ore vitupantiū suffocetur. Hinc doct̄. getiū se in p̄dicatōe testat currere int̄ ifamia ⁊ bona fama. hec ibi. Idē Gre. Noli o bō de tēptatiōe dīcere cū turbar̄: qm̄ si ferrū es purgariſ: si aut̄ aux. pbaris. qđ enī fac lima/ferro: ⁊ fornax auro: b̄ facit triblatō viro iusto hoc ē purgar. Quarta rō. ppter demonū cōfusionē. vn̄ Chrys. i. omelia dī. Jō de⁹ a te tem/pratiōz nō phibet vt diabol⁹ exp̄ientia certa co/gnoſcat q̄ pfecteab eo recessisti. ⁊ q̄ hoc fortior reddar̄. ſēdē. Sicq̄ diabol⁹ p̄fundit adeo q̄ nō audebit ceros de vicio silī tēptare. vt de Hugo de sc̄o vico. addēn. q̄ multū p̄sumt nobis sp̄iales viri pfecte vincen̄. diabolū. q̄ p̄fundit dīmōes in b̄ ⁊ pccas tēptatiōi in eis debilitat̄. Sic cur in exēplo p̄z dēpo q̄ vincēdo diabolū tem/peat̄ debilitauit ei⁹ p̄tē ligās v̄lq̄ ad tēp̄a an̄t̄ tēp̄i q̄n̄ soluet vt dī. i. Apocal. Etem̄ idē diabo/lus postq̄ vicerat p̄mos gentes acr̄ tēptabat

Feria. III. post. I. dominicā quadra.

et vinciebat prius homines in idolatria. sed per Christum de/
uic⁹ est obilitas⁹ int̄atu⁹ ut idolatria cessauerit
iam per misericordia⁹. O gloriam Jesu bone tibi laus. Ultima
ratio p̄f⁹ exercitadū ad p̄missionē vñ Greg. xxij.
moral. dt. Nemo vires suas in pace cognoscit.
ip̄rouidus miles est q̄ se fortez in pace gl̄ia. Et
glo. sup psal. lx. dt. Nemo sibi innotescit nisi te/
p̄t̄ sit. nec pot̄ coronari nisi vicerit. nec vincere
nisi h̄c p̄t̄ationes certauerit. Proin Bern. in me
dita. dt. Demon⁹ est malas suggestio⁹es imitte
res; n̄r̄m est illis nō p̄sentire. nā q̄t̄ies resistim⁹
diabolū supam⁹; agelos letificam⁹; deū bono/
rificam⁹. et toties coronamur in celestib⁹.

X Lirca scđm de cautio⁹is obfuarōe inq̄rēdū
restat quō hō debeat obfuarōe caute⁹ p̄t̄ationes
ne cadat et p̄dilect⁹ in eis Ad hoc fīm theologos
recollegēdō nōrem⁹ cautelas gn̄ales. Prima
cautela ē attēdere de origine scđz a quo orit̄ sibi
talis p̄t̄atio⁹: an scđz a diabolo: an a carne vel a
mūdo; ve sc̄iat q̄le remediū adhibeat. q̄ contra
p̄t̄ationē carnis req̄ri⁹ mortificatio⁹ h̄c p̄scē/
tie. Itē cōtra p̄t̄ationē a mūdo: scđz quādo alli/
citur hō p̄ honores et p̄spitates: vel deterret p̄se
cutio⁹ et hm̄oi. considerare d̄z exēpla xp̄i et sc̄ozū
cōtemnētū mūdū et oīa ei⁹ bona: valer etiā cō/
sideratio mortis. Lōtra p̄t̄ationes aut̄ diaboli
requiri⁹ oratio ad deū et sc̄os. Sed q̄rit̄ q̄liter
agnoscit̄ si vīc⁹ p̄t̄atio⁹ est a carne vel a diabolo.
R̄ndetur fīm Aureo. in cōpen. li. ii. ca. vlt. q̄ hec
est differētia inter p̄t̄ationes. q̄ p̄t̄ationes q̄ sūt
a diabolo sepe oīunt̄ p̄ter rationē: vt nup̄ satia/
tus famē patiat̄. et post longā dormitacōz som/
no pregraueſ in ore vel diuina laude et hm̄oi.
Sed p̄t̄ationes q̄ sūt a carne freq̄nter surgūt̄
pp̄t̄ neccitatē: scđz inēdū insurgūt̄ in sup̄fluitate. si/
cūt̄ dū cib⁹ p̄ter ieiunū immoderate et sine men/
sura appetit̄. Scđa cautela in oīb⁹ se būmilit̄
gerere cū dei timore. Nā Hiero. dt. q̄ tūc max̄e
impugnar̄ si te ipugnari nescis: scđz victorē te cō/
fidis. Item Bern. In vītate p̄peri nil tā efficac
remediū fore ad gratiā acq̄rendā et retinēdā q̄
te būmilit̄ sp̄ gerere in dei timore. Nam sicut in
duello pugnates dum interim q̄escunt cogitāt̄
quō noceant̄ alfuero. Et sicut bellātes dū post
aliquā victoriā se dāt̄ q̄eti secure vel p̄de sepe de
bellant̄ a vīcis. Sic in p̄posito. Tertia cautela
obfuarōe de p̄t̄o⁹ palliata specie. q̄ ut Gre.
xxij. moral. dt. Hostis antiquus quē nō p̄t̄est
in malo apto decipere: conat̄ palliādo sub bo/
ni specie fallere. y Et fīm aureo. declarat̄ sic
Quia sup̄bia dt. Adhuc volo p̄esse ut possim p̄
desse. Itē dt. auaricia. Adhuc sunt plima cōgre/
gāda. p̄ter familiā ne p̄ter inopīa cōmitrā fur/
tum vel rapina. Luxuria dt. Ad xp̄us lasciuie
satissimā. postea fortiter penitebor. Ira dt. Nō
d̄z iniuria tolerari ne cōsuecat inferri. Gula dt.
Ad hoc est corp⁹ delicate nutritiū ut possit esse
fortius ad deo seruēdū. Inuidia dt. Alijs boz.

ua nō cupio ideo q̄ in successib⁹ nō eleuent̄. Ac
cidia dt. Ad hoc in laborib⁹ mībi parco neteme
ritatis indiscretōe arguar. hec ibi. Nec deb̄z hō
obfuarōe decipiāt̄. Quarta cautela causā tē
p̄t̄atio⁹is q̄zton⁹ in p̄ncipio resecare. vñ Isidor⁹
Lubric⁹ est antiquus hostis nisi capite tenet̄ ro/
tus illabit̄. Itē Hiero. Ille p̄dicit̄ btūs q̄ statī
vt ceperint cogitat̄ allidit̄ eos ad petrā q̄ p̄pus
est. hoc est ad xp̄i passionē fortis ea cogitādo: vt
sic fortes motus amoris xp̄i et cōpassio⁹es expel/
lant cōtrarios mot⁹ minores.

Z Lirca tertii de exēplificatōe sufficiat causa
breuitatis exēpluz ponere qđ ponit Grego. viij.
dialogo. q̄ scđz misericordia de⁹ quēdā magnis tē
p̄t̄atio⁹ib⁹ p̄misit tribulari: et cecitat̄ illi oculoz
xl. anis p̄misit ut penitus in tenebris esset. Quē
et misericordia dei ab impatiētia tot annis custo/
diuit et cōsolab̄t̄ in corde cōsolatiōe sp̄uſſanci
Lādē post cōpletū annū. xl. dñs eidē lumē red/
didit et vicinū suū denunciavit obitū. arq̄ vñ in
mōasterijs verbū vite p̄dicaret admonuit̄ q̄c̄
nus corporis accepto lumē fratrib⁹lumē cordis
apiret. Qui iussa p̄ficiēs tandē p̄dicatiōe circu/
q̄z finita ad mōasteriū suū reuersus ibi⁹ fra/
tribus cōuocatis astas in medio cucharistiam
sumpsit et psallēs cū fratrib⁹ ac orās mox aiam
reddidit. Et ecce oēs frēs qui aderāt et ore eius
colubā exisse viderūt in celū ascēdisse. Et sic pat̄z
q̄ p̄t̄atio⁹ si q̄s bene sustineat patiētē et cōstā/
ter multū valet oībus. sicut clare ostensum est
in p̄dicto miraculo. Rogem⁹ ḡ. xp̄m zc.

Feria tercia post p̄mā dñicā q̄dragēsimē Ser/
mo. viij. de multimoda p̄t̄atio⁹e diaboli et a⁹
aggrauatiōe ac vīctoria.

P̄travit iesus

i in tēplū dei et ejiciebat oēs vēdētes
et emētes in tēpō. Matth. xxi. et in
euāgelio bōdiero. Sicut dt. Aug. in omelias et
etiā Orig. sup̄ hoc passu docet. q̄ xp̄us dñs cie/
cit ip̄obos de tēpō mystice iſtruet̄ et p̄t̄ores i
ecclia in p̄t̄is viuētēs ejiciet̄ in hora mortis de
tēpō ecclie militatis et etiā p̄t̄ie celestis i gebēnā
Nā tēplū dei ē ecclia xp̄i in qua q̄ in p̄t̄is viuētē
domū orōis faciūt̄ spelūca latronū. i. demonū
actib⁹ suis. diabol⁹ em̄ latitar in malo corde p̄
p̄t̄at̄. vñ Aug⁹. P̄t̄or ē fūt̄ rot̄ d̄monior⁹ q̄
vītio⁹. Jōq̄ sumope d̄z xp̄ian⁹ cauere p̄t̄ ne
cadat in p̄t̄atio⁹e. et p̄ xp̄m ejiciat̄ in dānationē
flagello vītōis. p̄t̄ in euāgelio. Unū xp̄us dñs
docet nos orare dīces sic Matth. vi. Et enos
inducas in p̄t̄atio⁹is sc̄iba nos a malo. qđ p̄t̄
poni. p̄ alio themate hui⁹ sermonis. Itaq̄ de
p̄t̄o⁹ p̄t̄atio⁹e p̄ter p̄dicta tria alia mysteria no/
temus. p̄ fīmō ut caueam⁹ ejici de tēpō xp̄i.
Primū de multimoda diaboli p̄t̄atio⁹e.
Secundū de inuātēcēdi aggrauatiōe.

Sermo VIII

Tertium de salubri remediatione.

Sirca p̄mū de multimoda tēptatiōe diabolū. Necādū q̄ diabolū mille artifer innūerabiles habet modos tēptādi. ut de Bern. sup. Qui habitat adeo q̄ q̄diu viuit aīa in carne nūq̄ pōt oīo tēptatiōe carere v̄sq̄ ad vltimū punctū se patiōis a corpe. Et q̄ ab vna liberaē expectet p̄tin⁹ alterā hec ille. Nō sufficim⁹ ḡ oīes modos tēptare s̄z hic psequamur aliq̄s tñ generales modos ut ex istis sciam⁹ plura p̄icularia discentere et cauere. Primo mō tēptat aīa subīto motu incitādo. Greg. xiiij. moral. dt. Quedā tēptatio ē repētina qñ in mēre iusti hoīis p̄ repētū euētū agit: q̄tenus hunc subito et opinatio euētū cōcūtia et sic p̄sternat̄ casum suū nō nisi post q̄d cecidit videat. hec ille. Querit ḡ quo quis peccat in primis motib⁹. Rñder f̄m. Aureo. in cōpen. li. iiij. c̄g. x. q̄ mot⁹ p̄mus nō est alio q̄ mot⁹ fēsualit̄ s̄z ipulsū somit̄ ipetuo se dēctis ad fruītōz creaētē delectabilis. Et distinguit. q̄ qdā est mot⁹ p̄mo p̄m⁹: et iste ē motus natural' nec in tali ē aliq̄s p̄ctū co q̄ nō sequit̄ imaginationē: s̄z solūmō naturaliū q̄litatum actionē. Ite qdā ē mot⁹ scđo p̄mus: et tales motus sunt p̄tā venialia. Sunt enī p̄tā: q̄ mouēt ad illūtū et hñt annexā delectationē: et q̄ nō impediūt a volūtate. Et sic aīa p̄ delectationē creature obtenebraēt maculaēt et peioraēt. Sic p̄ p̄nū dū deo heret p̄ amore illuiaēt et melioraēt. S̄z tñ tales mor⁹ sunt veniales: q̄ volūtatis nō b̄z pleñū dominū sup̄ hmōi mor⁹. vpote q̄ nō p̄ ipē rōnīs pcedūt puenīdo iudicū rōnis. S̄z qvolūtās poterat qdē ipedire tales motus: v̄l staci respuere et nō fecit: io sūt p̄tā reūtia. Pro in̄ regula Aug. ē q̄ oī p̄ctū adeo p̄ctū inq̄stū volūtariū. Si aut̄ volūtās d̄liberate cōsētia in tales mor⁹ p̄tī mortalis īā erit p̄ctū mortale. **S**ed q̄ tēptat diabolū carnali delectatiōe morosa in cogitādo. Et q̄ in talē cogitationē p̄tī mortalis cōsētia peccat mortalit̄: etiā si oīe nōlī pficere. vñ Aureo. vbi s̄. c. x. dt. Delectatiō carnali morosa p̄ctū est mortale. Sed nll'a dicitur morosa nisi qñ ex p̄sensu ratiōis ē. Un̄ hic nō intelligit mora q̄pis s̄z p̄sensus. Sc̄dū ḡ q̄ si delectatio s̄sist̄ citra cōsensū veniale ē p̄ctū si v̄o accidat cōsensus nō p̄ d̄liberat̄ rōne: s̄z ex sola corruptiōe carnis subito: talis p̄sensus dr̄ surreptio et adhuc veniale p̄ctū ē. Si v̄o procedit vltius cōsentiēdo in cogitationē solā: ita q̄ hoī vult intra se cogitādo delectari nec tñ vult i op⁹ pcedere: mortale p̄ctū reputat̄ maxime in carnalib⁹ p̄tis. Deniq̄ si p̄cedit vltius p̄sensus cū d̄liberatiōe pponēdo opus cōsumare. tūc vltius p̄facto reputat̄. hec ibi. **L** Juxta hec querit cui tēptatiōe sic difficiūs resistere: an tēptationi carnis an diaboli. Rñder Bonauen. sup. q̄. di. xx. y ex quo oīs caro corrupti vīa suā bonicas p̄ maiori p̄tē carnales sūt et desideriūs

carnis obsequunt̄. ideo difficiū est resistere tēptatiōe carnis: ut cōiter in hoībus. q̄uis in p̄ticulari quibuldā hoībus q̄ sunt magis inclinati ad vita spūalia puta supbia iūdīa irā et hmōi difficiū sit resistere diabolo in istis q̄ carnali tati. et rō. q̄ caro est host̄ familiarior et amabilior hoī. ideo min⁹ ei resistūt hoīes ut cōmunicet. sed diabolū licet sit porētior hoī tamē nō p̄mit̄ titura deo tēptare q̄ntū p̄rest: s̄z tātū est debilitas p̄ xp̄m ut vincere nō possit nisi violentem. et sic pat̄. **D** Tertio tēptat diabolū obdurate ratio culpe in nō penitēdo: ut sic efficiat hoīem diaboliciū. Hinc Helinādus dicit. Ladere hoīminē in tēptatiōe humanū est: sed nō resurgere diaboliciū est cuī cora vita ruina est. Idē dicit q̄tuor puncta. Primo s̄z stare i tēptatiōe abs̄ s̄z casu āgeli boni est. Ite cadere huāne fragilitatis. Ite resurgere post casum est grē dei in hoīmine. S̄z q̄rto s̄z cadere et nō resurgere solius diaboli est. hec Helinādus in sentētia. O ḡbō nō fieri diaboliciū: s̄z resurge a p̄ctis. Quarto bona oīa nostra polluēdo. vñ Greg. s. lib. moral. dicit. Bona nīra tribus modis host̄ in sequit̄. q̄ aliquādo inīciū et intentionē in bono oīe polluit ut actio sequat̄ imunda. exēpli grā. facere bonū intentionē vane glīc. Ite aliquādo in medio opis facit q̄ laus humana q̄uis nō q̄ sita tamē oblata delectat. aut̄ opus reddatur tedious et difficile reputet q̄tenus hoī a bono ceptō desistat. s̄cēptauit filios israel d̄ tēdio laboris ī itinere: ppter qdō volebat nō itare in terram. pmissionis. Ero. xvij. et alibi. Deniq̄ aliquā bonum opus in fine illaqueat. vel p̄ impatiētie stimulū. vel p̄ blasphemie sp̄m. **Un̄d** Maxim⁹ dt. Qñ incipit mēs in caritate dei. pficere. tunc et d̄mō blasphemie incipit inq̄etare. hoc facit inuidēs dei amāti ut in despiciētē inducat v̄pore q̄ talia cogitauit nō audiat apliūs p̄ consuetā orōem oculos ad celū leuare. hec ille. **Un̄d** hmōi tēptatiōes nō sunt curādēsicut latrat̄ canū. q̄ signū d̄leictiōis dei est. Quinto tēptat aduersitate flagellādo ut Job. Sexto mala sub specie boni fuggerādo ut ieiuniū īdiscretū et hmōi. Sūliter et de virtūs palliatis. ut paruit ser. viij. y. **E** Lirca scđm de aggrauatiōe inq̄rēdū restat quō diaboli tēptatio in hoīe inualeat̄ et aggrauatur: vel p̄ oppositū quō alleuiatur. Ad quod f̄m Fran. mayro. notātur q̄tuor modi. Prim⁹ est qñ in tēptatiōe quis diutius īmorat̄ tunc temptatio roboraēt. ut patuit sup̄ de cogitatiōe morosa. sed si statim in principio rescindit alleuiatur. Eccl. x. Languor. plixus grauat medicū breuē languore p̄cidit medic⁹. Scđus mod⁹ qñ tēptatio nō diligēter obseruat̄: sed si attēdit etiā ejūc. ideo Proverb. xiiij. Omni custodia serua cor tuū. Tertiū qñ debilit̄ resistit: fortiter aut̄ resistēdo vincat̄. **Un̄d** Greg. dt. Diabolus cui et fortiter resistit debilis est ut formica.

Feria. III. post. I. dominicā quadra.

tū hō cl^o suggestio recipit fortē ut leo. Quart^o modus ē qn freqnter succubit. qz sici boīe fir/ mabīs habit^o ad min^o resistēduz. hz qn freqnter resistis generat et p*suetudine* habit^o bonus. nā de memoria et remi. d^r q*suetudo* ē altera na/ tura. Exemplū ad id d bellis. q*sepe* vici despe/ rāvēno audeat resistere. p*tz* Judic. xv. q*iudei* sepe sugari a phisliteis nō audebat resistere. O g*epiani* dicā vobis illō Jāc. iiii. Resistite dy/ bolo et fugiet a vobis.

S Lirca tertii de salubri remedio. et supra/ tide tēptationū Noctādū q*ad* vincendū tēpta/ tionē pl̄ma remedia salubria tradunt a sc̄is. de qb̄ brevis p*seq̄m*ur. Pr̄mū est in corde paſſiōis xp̄i recogitatio. Exemplū ponit Aug. di. Sicut pp̄ls q*mordebat* a ſerpēt̄ i heremo in euebat ſerpēt̄ enēt̄ et lanabat. sic et mō quēci/ q*q̄ momordit* aſtutia. ſathane in tueat xp̄m in ligno p*dēfēnitē*. et ſic p*tz*. Sc̄m est in ore. s. deuota o*ō*. Un̄ Matth. xvi. Vigilate et orate ne iſretis in tēptationē. Ad h̄ legif̄ exēplū i vital/ part̄ et beat^o pachomii dicebat ſe audiuiffe de mones colloquēces de artib^o ſuis deceptr̄is quidā demon di. Ego im̄tro cogitatōes hoī et ſuſcipit eas. et ſic in ualeſco in hoī. Alius demon di. Quēdā durissimū ego tēpto qui cum ſentit ſtatim ſurgit et p*ſternit* ſe in o*ō*ne cu^z gemitu et ego mor̄ cofusus ab ipso egredior. et ſic patet.

Terciū ē in ope ut hō nō ſit in oco. Ut in vi/ ralſpat̄ qdā di. q*hō* occupat^o in bono ope ab vno drabolo tēptat̄. ocoſus aut ille a mille de monib^o. Quādā durissimū ego tēpto qui cum ſentit ſtatim ſurgit et p*ſternit* ſe in o*ō*ne cu^z gemitu et ego mor̄ cofusus ab ipso egredior. et ſic patet. Terciū ē in carne foris leſio et mor/ tificatio. Ad id legif̄ exēplū in ſpeculo exēploz. di. ix. exem. cc. quidā monach^o Lysterien. qua dā nocte carnali tēptationē grauit̄ tēptatus re/ ſtitit foris ſtimulā. ſe et vici. Et ecce ali^o fra/ ter in remor̄ exiſtēs vidit i ſomniis colūna al/ tam et ea corona regiā. et quidā pulcherrim^o ſe angel^o attulit corona: deditq*z* in man^o hui^o fratri di. Accipe hac corona et defer illi mona/ cho. q*z* hac nocte meruit illā p*z* ſue tēptatiois vi/ ctořia. et ſic p*tz* q*victoria* coronat in celis. Rō gemus ergo xp̄m z.

Feria q̄rta prime dñice Sermo. ix. de p̄cōz/ gitatē p̄oderāda mōis pl̄bo et ex circumſtātia.

Junt nouissi/

f ma homis illius peiora porib^o Mat. xij. et in euāgeliō hodierno. Verba ſūr ſaluator^o n̄i. qbz ondit gitatē pec/ catōz iudeoz. Nā v̄i h̄ euāgeliō di. q*qui* pecca/ verū iudei q*xpi* p*dicatoz* et fidēz tēperunt q*z* niuuiet p*cōtōres* qui ſubmergi dencerebant. hz p*nias* egerūt ad p*dicatoz* Jone. p*bz*. et ſic ſalua/ ri meruerūt. Jō inq^z. Viri niuuiet ſurgēt i u/ dicio et cōdēnabūt ḡnatiōz iſtā. i. iudeoz. Ide/ b̄ z de regina austri q*cōdēmnabit* eā. Postea

xps p*ponit* gabola ſera iudeos fm Remigiu et Hicro. q*z* imūdus ſp̄us exiſt a iudeis q*z* accē/ perū ſe iudei legē. abulauit p*z* loca arida. i. gē/ tiliū corda ab humorē ſalutarī aquaz. i. ſcri/ pturaz et grāru aliena: ſed nō iuenit ibi requiē/ q*z* dei filio appente gētilitas creditit. Reuerſ^o ḡ ē in iudeos ſcopatos et ornatos leḡ obſuaria/ et ſacrificjs. Et aſſūpſit ſe p*tz* ſp̄us neq*z* ſe. i. ſe p*tz* p*ca*riminalia et xp̄m blaſphemādo. et ſic xp̄m occidēdo q*uissime* peccauit. de his p*tz* in cuāgelio. Itaq*z* de p*cti* grauit̄ q*p̄ponderat* vnu videlz p*ctm* fore graui^o alcerō et p*cti* tria mysteria notabim^o.

Pamū de gitatē in oia p̄ponderatiō.

Sc̄m de gitatē in capitalia dijudicatiō.

Tertiū de gitatē in circumſtātia cōpēſatiō.

S Lirca p̄mū de grauitatē p̄pōderatiō: et q*z* hoc p*ḡnali* et certa regla habet in theologia. q*z* vnu p*ctm* ſit grauius alio. et fm hoc graui^o pu/ niri mercē in inferno. ſicut habem^o etiā in cano/ ne. xvii. q. iiii. Sicut. q*sacrilegiuz* ſit grauius p*ctm* q*z* fornicatio. et adulteriū graui^o ē ſimpli/ ci meretricio. et ſtupri^o q*z* adulteriū z. Je exē/ plū habem^o in phibis q*z* vna infirmitas et gra/ uior alia: ſic est etiā de infirmitib^o aīc. i. p*ctis* Preterea in theologicis xps expreſſe dixit Jo/ hānis. xii. pylaro. Qui me tradidit tibi maius p*ctm* habet. Rō fm Lyra. q*z* iudas occidendo xp̄z peccauit ex cupiditate. p*ncipes* aut ſacerdo/ tum peccauerūt ex inuidia: ſed pylar^o peccauit ex huano timore q*z* fuit min^o. Querit ḡ q*z* bus modis vnu p*ctm* p̄pōderat̄ alteri ut ſciamus de grauior̄ plus penitere. Ad q*z* recolligendo ex plib^o doctorib^o: p*ſertim* Burco. in compē/ li. iij. ca. v. xii. de q*z* multis modis vnu p*ctm* d^r et p̄pōderat̄ ſore mai^o alio et graui^o. Pr̄mo d^r vnu p*ctm* grauius alio et grauiſſimū ſuper/ p*cti* inter ſe cōparādo causalitate. et ſic p*ctm* lu/ ciferi iudicat̄ graui^o oibus. quia vt d^r ſap. iij. Inuidia diaboli mors ſtrovit in orbē terraz. Lyra. q*z* p*teptationē* ipius p*mi* parētes māda/ tu ſtātē ſtātē morte incurrit. deniq*z* mor/ te culpe oēs mali ageli corrūerūt p*z* luciferū. Sc̄do vnu p*ctm* d^r alio grauius ḡnaliatē. et ſic p*ctm* Ade in ehoies reputat̄ graui^o: q*z* om̄is ḡnaliatē hoies leſit et corrūpit p*cto* originali et cl^o penis. vnu Bona. in. iij. di. xxi. et b arguit di. q*z* exēſiue loq̄ndo p*ctm* Ade fuit maximū. q*z* nullū p*ctm* ē q*z* rot p*ſonis* nocuerit et i cor per/ trāſeat. ſ. vſq*z* ad finē mūdi p*z* trāctoz originali p*cti*. Nā etiā p*ctm* ageli nō trāſit in poſteſor. Tertiū d^r graui^o remiſſiōis difficultate. Et ſic p*ctm* in ſp̄mſetim d^r ḡnissimū oim. q*z* difficult^o ē remiſſibile eo q*z* directe obuiat ḡtē p*z* quā poſſ/ ſet remiſſiōi p*ctm*. D Pro d̄claratiōe q*ritur* v̄z oē p*ctm* q*z* ſit in mūdo ſit remiſſibile. Rō q*ſtiois* ē. q*z* xps Matth. xii. d^r q*z* q*cti* p*z* pecca/ uent̄ ſp̄mſancū nō remiſſet ei neq*z* in b ſclō.

Berimo

X

neq; in futuro. q; videt irremissibile. Rūdef ad hec scdm Alex. de ales. in. iii. presume tractatu de incarnatione dei. q; aliq; pctā dicunt irremissibilia negative q; nullo mō remitti pnt. Et ista sūt solū duplicit. Unū ē pctm̄ demonū: aliud pecatū boim dānator. Alia oia pctā ab istis non sunt irremissibilia negative. Itē scdō aliq; pctā dicunt irremissibilia puerice. i. hñt aptitudinē ex se ut non remittantur. et sic oī pctm̄ mortale b; talē aptitudinē ex se ut non remittantur. co q; vt Hie ronem̄ dt. p mūto pctō nō possent satisfacere oīs boies yniuersi nisi in virtute passiōis xp̄i: ex q; habem̄ satisfactionē et pctōz oīm remissioēz. Deniq; tertio aliq; dicunt pctā irremissibilia contrarie. eo q; prie disponit ad ḡaz p quā possit remitti. Et sic pctā in sp̄m sanctū prie dicuntur remissibilia. ut etiā xps dt. s. Nō sic intelligedo q; nō possunt remitti penitenti. q; b; mō remissibilia sūt. s; sic intelligedo q; difficult̄ pnt remitti. co q; pterarie disponit boiem ad remissionē. Nā pctm̄ in spiritu sanctū d; qn̄ q̄s ex malitia corde obijcere illō qd̄ pctā electionē possit ipse dire. et hoc ē remissionē. Et sunt eius sp̄es sex. Prima psumptio q; psumit q̄s de dei misericordia ipune peccare et nihilomin⁹ saluari. Scda ē delictio. s. de venia. Tertia est obstinatio. s. in peccāto. Quarta ipugnatio virat agnoscit. scz in his q; sūt fidei. Quira inuidētia frātē ḡe quā dolet in primis crescere. Ultia ē final' impnia et hec ē guissima. Quartovnū pctm̄ d; alto ḡui⁹ deformitate. et sic pctm̄ Jude xp̄; dñi tradet d; guissimum oīm b; Aureo. s. Quito piculolita et. t; s; ignorātia culpa ē guissima plectri affectata. q; ē mī oīm errore. di. xxvii. c. Ignorātia. Sexto diuicitias offēsiōe. Est enī gnalis regula theologica q; oī pctm̄ qd̄ ē directe ē diuicitiam graui⁹ ē pctō qd̄ ē ē xp̄i būanitatē v̄l ē primū. ut patet et L. sup Mat. xij. Unū idolatria et dei blasphemia sūt guissima. Siliter pctā ē pma tabulā dcalogi. b; est ē tria pma pcepta sūt alijs guiora. puta piunū graui⁹ ē q; furtū v̄l adulterium. et sic de alijs. O ḡ pctō fugitalia. Sed vi deam̄ p capitalib; pctis.

I Lirca scdō de guisitatis excessu in septe capituloa pctā querit qd̄ eo p diuiculat̄ fore graui⁹ alijs. Ad qd̄ fm̄ Aureo. vbi s. aliosq; doc. notā. dū ē q; in septe capitalia ē excessus fm̄ variis modos. Primo enī supbia excedit initiali radii. Eccl. x. Initium oīs pctā ē supbia. q; ex ea orūt oia. Declarat sicut. Supbia enī q; vult oīs excelere dolit si alijs ei equat. et sic nascit inuidia. Inuidia v̄o q; defacili irascit ei cui inuidet. iō ex ea nascit ira. Sz ira cu nō pōt levidicare tristat̄ et iō ex ea orūt accidia. Accidia at̄ cōsolatōz q̄res ī tristis faē auaz. Auaricia v̄o q; in capitalib; abūdat pōt maḡ etercere gulā. Gula aut̄ erētis repletōz et ebrietate dfacili cadit in luxuria. Ad hec Iliod. li. de sū. bo. li. ii. ca. xxvii. dt. Oīne

pctm̄ pcedit ex cōceptu diuinor̄ pceptoz: ideo initiu oīs pctā supbia ē. Unū oīs peccātis supb⁹ ē. eo q; se extollit et non subdit obediētē pceptoz. Sic q; supbia tuius est pctm̄ causalī pditioē. Scdō auaricia ut Aureo. dt vbi sup̄ graui⁹ est pctm̄ p supbia et alijs inouatōe. q; sp̄ inouatv̄ iuuenet et nūq; senescit. Hiero. Lū oia vita ī boi senescat̄ sola auaricia iuuenet et nā senes sūt pl̄ auari b; p̄m. Tertio luxuria b; An̄. s. graui⁹ peccati est alijs pnitare et maculatiōe. Nā nō solū aīam b; et corp⁹ et famā polluit. Jō Iliod. xxxi. q. vii. c. Nō solū. dt sic. Inf; cetera septe vita vitū fornicatiōis maximū scel⁹ est. quia p carnis imundiciā replū deviolat̄. hec ibi. Glo. Ibidē dt esse maximū. q; cōmunevitū ob pnitatē. adeo q; vt Greg. dī. l. c. Quia scribas. dt. pauca inueniant sine luxuria. O ḡ maledictū b; vitū. q; multas pdit aias. Hec sufficiat.

R Lirca tertiu de grauitate pctā ex circūstan̄ia q; Lbry. sup Luc. xij. dicit. Nō similiē in oībus oīa iudicant̄ sed fm̄ dignitatē psonae et loci et temporis numeri iteratē et sc̄ientie et binōi fit maioris pene matia. Querit ergo vtrū p̄sbyteri prelatiq; ecclasticī et religiosi in statu pfectiōis existētes grauius peccēt eadē specie pctā q; laicōes. R̄detur fm̄ Ibo. scdō scdē. q. d. xxxv. cōcor. Aureo. q; pfectiōis status nō mutat speciē pctā. ut peccatum veniale in laico fiat mortale in pfecto vel religioso: sed tamē quātitatē auget. et sic graui⁹ peccat religiosus v̄l ecclasticī in tribus calib; qbus etiā potest fieri mortale. Primo si illud sit cōtra votū religiosi. Scdō si ex pceptu peccet. Tertio ppter scādalū q; plures ad illos respiciunt. Alioq; illi sp̄iales min⁹ peccāt: quia leuius in eis absorbet peccatum fragilitate factū. q; graui⁹ iudicent̄ a deo oīs binōi scādalū dātes et etiā pncipes et p̄familias pro scādalo. Exemplū narrat Lcasi⁹. et in spe. dī. vi. ex eplo. xcij. q; quida religiosus vedit in sp̄i vīz q; quendā sacerdore exeplo malo parochiāos suos corrūpentē in locis infernaliū satys faciēt. ipsebat imitari illi di. Tu es occasio nīcē dānatori. Sic et oīs scandalosos religiosos seq;ces sui. Sic et pncipes malos et p̄familias. Tales etiā vīsi narrant̄ q; lucernis accēs ad ifernū p malos p̄fessores dducebāt. Hec nota bñ. Rogē. et.

Feria q̄nta post dñicā pma Ser. decim⁹ de iuria m̄tiplici q; fit deo in pctō et di detestatōe.

Espondens Je

r sus air. Nō est bonum sumere panē filior̄ et mittere canibus. Mat. xv. et euāg. bodier. Dñs iesus vt ondat q; sume deo oboiatur pctōres ī pctis iacetēs. et q; sume dili git hñil pēitētes sic egit q; cū m̄lier chanaea supplicaret ut filia suā a dñmō veroā libaret. pctōres idolatras ērēptib; appellauit cāes b;

Feria. V. post dominicā. I. quadra.

Hieronimū et Rabanū dices. Nō est bonū sumere panē filiorū. hoc ē. ḡraz et miracla et h̄mōi que ad salutē electorū dei filiorū p̄tinēt. et m̄tre reid ē. p̄iūcere canib. id ē. p̄tōr̄ib. ipenitētib. et ifidelib. Qui bñ assimilant̄ canib. q̄ s̄ic canes dediti sūt esui cadauep̄ mortuoꝝ animaliū. ita p̄tōres opib. mortuis dediti delectant̄ i p̄tis mortalib. Itē sicut canes sunt villes et cōceptibiles. sicut p̄tōres corā deo et angelis. Deniq; vt scribit̄. y. Petri. y. Lanis reuertit ad suū vomitum. Sic p̄tōr̄ post baptismū et confessionē ad p̄tīn reuertit. Unde p̄tōr̄ si vult ḡraz dei cōse qui humiliat̄ se ad penitētiā et orationē sicut fecit hec chananea mulier. et sanab̄t̄ filia eiꝝ. id ē. p̄s̄cia a dyabolo. i. p̄tō. Patz in euāgelio. Ex quo ḡ. xp̄s dñs p̄tōres reputauit cōceptibiles in p̄tis. Jo vt ostēdam⁹ q̄ deo sūme aboina/ bilis et cōceptibilis est p̄tōr̄ ipenitēt̄ tria myste/ ria declarabimus in hoc sermone. Ex istis enīd clarescit.

Prīmū dicit̄ diuīne contrariatiōis.
Scđm dicit̄ diuīne iniuriatiōis.

Terciū dicit̄ diuīne detestatiōis.

Līrca p̄mū de diuīna contrariatiōe. No/ tandū ē. p̄ regula gn̄ali q̄ p̄tōr̄ in p̄tō manēs sup̄ oia cōtrari⁹ et p̄ceptibl̄ ē. dō. vñ. Sap. viij. Odio ē. deo impi⁹ et iperas ei⁹. hec p̄ themate. Declarat̄ p̄cipue vnica breui rōne. l. icōpassio/ nis. q̄r̄ h̄riop̄ ē. hec natura q̄ sese nūq; sil̄ i codē subiecto cōpatiūt. y. p̄ther. Exēpli ḡra. calidū et frigidū sil̄ nō stāt̄ s̄z vñū expellit reliquū. Sil̄r vita mors. et sic d̄ alīs. Est ḡ. hec rō icōpassibili/ tas. q̄. de⁹ nū q̄ p̄t̄ sil̄ stare i aia cū p̄tō. s̄z q̄/ diu q̄s stat̄ i p̄tō tādiū lōge ē. a. dō. Hinc bern. Valde strictū ē. coz h̄uanū. nō p̄nt sil̄ i codē sta/ re de⁹ et dyabol⁹. si habitat̄ te dyabol⁹ p̄ p̄tīn nō ē. in te de⁹. Si at̄ habitat̄ te de⁹ p̄ charitatē longe abest a te dyabolus. Nam deus chari/ tas est et q̄ manet i charitate in dō manet et de⁹ in eo. i. Job. iiiij. c. Unū p̄ exēplo sc̄tūs p̄. dauid. psal. xl. lachrymās dixit. Fuerunt mihi lachry/ me mee panes die ac nocte duz d̄r mihi q̄tide. vbi ē. de⁹ tu⁹. O aia peccatriz. o ifelix audi hec q̄r̄ p̄didisti deū tu⁹. vbi nāq; ē. de⁹ tu⁹ q̄ te creauit tot bñficijs ditauit. te passiōe sanguine et more redemit. Quid agis o ferreū coz si perdidisses manū v̄l pedē vel pecunia plorares v̄tig; et re/ media q̄reres. nūc at̄ cū pdider̄ deū cur nō plo/ ras. cur nō req̄r̄. Ue verib; si nō req̄r̄. q̄r̄ sine dō iefnū gib. S̄z q̄r̄ b̄ clari⁹ p̄t̄ i subseq̄ntib.

M̄ Līrca scđm ḡ mysteriū d̄ iniuriatiōe q̄r̄ realiq; possit. q̄r̄ de⁹ sūme o dīt p̄tīn. nec vult diligere hoīem q̄dū manet i eo. Et respōdet̄ q̄r̄ ideo q̄r̄ in quolibet p̄tō moralī sūma ac mul/ tiplex iniuria interrogatur dō altissimo. p̄pter q̄r̄ merito et iuste damnat̄ p̄tōr̄ eternaliter.

Prīma iniuria dicit̄ abnegatiōis: q̄r̄ deum tuū in baptismo promisiūs abrenunciare sa/

thane et oībus opib; eius id est peccatis ab/ negam⁹. et fidē frangentes diabolo sacrificam⁹ nosiplos. Unde Orig. glo. Numeri. xv. dīt Per om̄ia p̄tā que cōmittimus maxime si nō surre p̄tione aliqua s̄z studio peccam⁹: demonib; cul turā exhibemus et i p̄tis cōsecramur. et tot demo nibus cōsecramur quot p̄tā cōmittimus. hec ibi. Q̄ quāta hec iniuria deo r̄t̄. Secunda iniuria dicit̄ vilipensiōis. quia deū summe bonus p̄pter vilissimū stercus p̄tī despiciamus. Aug⁹. deli. arbi. Peccatū est bono incōmutabili sp̄re to bono cōmutabili adherere. Et sic p̄t̄. Ter/ tia dicit̄ inobeditiōis. quia cū om̄is creatu/ ra obediāt deo: magna iniuria est q̄ sola ratio/ nalis creature quā pre om̄ib; nobilitauit non obedit. vt dicit̄ Rich. Quarta dicit̄ crucifi/ nis s̄z xp̄i. tāta em̄ iniuriā facimus deo p̄ pec/ catuz ac si iterato xp̄m crucifigerem⁹. Heb. vij. Rursum crucifigētes xp̄m i semperp̄. O hor/ rendū. Quinta iniuria dicit̄ expulsiōis. quia cum deus diligat manere in aia tanq; in hospi/ tio gratissimo. iurta illud. Proverb. viij. Dedi/ cie mee esse cum filiis hoīm. rāto regi maxima iniuria est q̄ miserissimo homo ip̄m detali ho/ sp̄tio expellit dat diabolo tale dei templū san/ crum. iurta illud apli. Templa dei sanctū ē. qd̄ estis vos. Sexta dicit̄ frustratiōis. quia per peccatū mortale frustratur om̄is labor christi. et meriti passiōis ac mortis eius que p̄ nobis saluandis sustinuit. Om̄ia em̄ quo ad ipsum peccatorē frustratur ut sibi nō prosint ad vitam eternā cū se indignū ad hec facit p̄ peccatū. Ut/ demus aut̄ q̄ q̄nto quis plus laborauit. p̄ ac/ quirēda realiq; et precia cariora p̄ eadē exoluit rāto plus dolet de illius rei amissiōe. Sic in p̄ posito. Hic. j. Lbō. vj. bortaf̄ oēs apls dices. Empti est̄ p̄tō magno glificare et portare deū in corpe vio. Sed heu q̄ multis p̄tōib; dicit̄ xp̄s illud. Esa. xliv. Inuacuū laborauit (fm. 2e) s̄z vigilādo in carne assumpta. docēdo: patien/ do et h̄mōi p̄ficiēdo. Sequit̄ sine causa et vane fortitudine mēa cōsumpli. s̄z p̄ salutē talū p̄c/ eatō. O p̄tō desine peccare latē p̄t̄ labores xp̄i. saltē ne crucifigas iter̄ xp̄m. Septima in/ iuria d̄ auerse fornicatiōis. Ponam⁹ casū q̄ rex accipet sponsā de ignobilī genere quā sūme nobilitaret̄ reginā. Et illa si auersa a rege tāte maiestatis cōtēpro ip̄o p̄ rāto bñficio tā igrata ē. q̄ veller maḡ fornicari cū vno latrīcō vilissi/ mo. v̄tig; maxima iniuria ē. regi. sic ē. in p̄ posito cū aia sponsa dei altissimi ip̄o cōtēpro fornicat̄ cū vilissimo diabolo. p̄fēa Hier. ij. Tu aut̄ for/ nicata es cū amatorib; multis s̄z dñmōib; p̄ vi/ tia: tñ reuertere ad me de dñs et ego suscipiā te. O v̄bū p̄tāce plenū. reuertere o peccatriz aia: noli tot et totas iniurias ut dictū ē. facere deo in/ peccatis. Reuertere et ecce pius iesus suscipit te in gratiā.

Sermo

XI

¶ Circa tertium de divina detestatōe et puni-
tōe. Norandum est Ante. flore. scđa p̄fsumē in
p̄femio q̄ de oīpōrē i signū q̄ sumē detestatō
et odit p̄cīm. oēs p̄cōrēs q̄ in p̄ntī nō penitue-
rū maledicet et odibilib⁹ demonib⁹ associabit
p̄p̄rōo crūdādos. Matth. xvi. dicēte. Ite ma-
ledicēt in ignē eternū q̄ pat̄ est dyabolo et ange-
lis ei⁹. Deniqz iuxta seprē capitalia p̄cīa torque-
bunt secplicite. Primo q̄ p̄ supbiā se erexer-
nūt ponunt i pfūdilimō carcere sub terrā. et ibi
a demōib⁹ cōculant̄. Secundo. p̄pter auariciā
infaciabiliē cruciabunt igne iextingibili. Ter-
cio. p̄pter luxurie ferorē fm̄ Ps. Ignis sulphur
et sp̄us p̄cellaz ps calis eoz. Quarto. p̄pter in-
uidiā q̄ nō libēter viderūt bona alioz ideo nū
q̄ videbūt sumū bonū dēū et sanctos dei. Esa.
xvi. Quinto q̄ gulosi fuerunt ut diues epulo-
ne gutrō aque brē poterūt. Luce. xvij. s̄ p̄petua
fame et siti cruciabunt. Sexto iracūdi et ira ibi
blasphemabūt dēū et linguis p̄prias mordebunt
Apocal. xvij. Septimo accidiosi. q̄ tristes fue-
re et tediōsi i bono. ideo vermis corrodet corda
ez. Esa. xlvi. Vermis eoz nō moriet̄ z̄. Ad hec
legit exēpli in cesario et i speculo di. vi. exēplo. v.
q̄ denī qdā nigromatič adiuravit demōez
ostēderet libi aiam dñi sui ducis. adduce aut̄ a
demone ad os sc̄z inferni vidit et terrimū demo-
nētuba enea imissa buccinare tā valide ut vi-
dereb̄ clerico eoz mūdus tremere et p̄tute eructa-
bat flāmas sulphureas horrendissimas in q̄bō
vidit cruciari aiaz illi⁹ ducis clamantē. ut mihi
vñā nū q̄ nat⁹ fuisse. Quibus sc̄z penis vñis tā
tū extimuit ut vit q̄ nō mortu⁹ fuerit. tñ tā palli-
dus et lāguidus rediēt ut vix etiā a notis agno-
sceret. et reliqz oībō face⁹ est monachus ordinis
cistercienc. oēm q̄ laborē subiēt tēpale ut penas
vñas cuaderet. Rogem⁹ ḡ dñm icelum z̄.

Feria sexta post p̄maz dñicam. Sermo. xj. de
p̄cī grauitate infinita et permissione.

Rat quidē ho-

mo ibi trigita et octo ános habēs
in infirmitate sua. Joh. v. t̄i euāgeliō dīc.
Iti hoc ex suis p̄cīis nata fuit hec egritudo pa-
lisis. et q̄ em̄ aia sepe in nobis inq̄e egrotat ilen-
sibl̄. iō de⁹ punit corp⁹ p̄ his q̄ aia deliquit ut
ostendat p̄cī grauitatē. p̄ quo sc̄z p̄tō demereb̄
bō in p̄sentī longū et in futuro ifinitū suppliciū
Proinde xp̄s dñs p̄missi huic paraclito ralem
languoreta diutinū sc̄z. xxvij. anorū. nec vñq̄
curari potuit nisi p̄ ipsuz xp̄m q̄ten⁹ doceamur
q̄ tā grauiſ ē aic infirmitas b̄ ē p̄cīm; q̄ valde
diutinū hoc ē infinitū in iferno demereb̄ suppli-
cū si bienō fuerit q̄ penitētā emendantū. et talis
actante etiā grauitatis est peccatū q̄ nō nisi per
christū et eius passionis meritū potest sanari vñl̄

remitti. ideo xp̄s huic paralitico de p̄cīis mē-
tionē fecit et solus eū sanavit ut patet in euāge-
lio. Itaqz ex quo per infirmitate bane grauem
grauitas p̄cī significat de ip̄a tria mysteriū no-
tabimus.

Primi de grauissima dei offensiōe.
Scđa ex lege canonica et ciuilica.

Tertii de iustissima peccāti p̄missiōe.
O Circa p̄mū de grauissima offensiōe dei q̄ri-
tur vnde probat̄ offensia dei p̄ p̄cīm mortale fo-
re grauissima. Ad quod rñdet̄ q̄ hoc om̄i lege
patet. s̄ p̄cipue hic p̄bari sufficiat triplici regla.

Prima ex lege sumē theologica.
Scđa ex lege canonica et ciuilica.

Tertia ex lege philosophica.

Primo inq̄ ex legē etiā theologica sumē que
dictat q̄ deus diligat sup om̄ia ut in veteri te-
stamēto et etiā nouo cōtinetur sc̄z Deutero. yj. et
Matth. xxiij. ergo sequit̄ q̄ dēū offendere est su-
per oīa grauissimū. p̄ maximā thopicā. Sicut
p̄positū in p̄posito. sic oīpositū i oīposito. p̄p̄ea
Ps. ait. Si mei sc̄z affectus sensuales. nō fue-
rint dominati sc̄z ratiōi. tūc immaculat̄ ero et
emūdabo; a delicto maximo. hoc est a mortali
p̄cī quod est maximū. Scđa regula ex lege
canonica et ciuilica q̄ tanto offensia inuria est
grauior: q̄nto p̄sona que offendit est dignior.
Institut̄ de iniurijs. q̄. Atrox. et extra de senten-
tia exēcūtōis. ca. Lū illoz. Exēpli gratia. Dare
alapā grauius est iudici q̄z rustico: et regi dare
grauius est q̄z iudici. sed q̄z deus est ifinitē ina-
testat̄ dignitatis z̄. O q̄nto grauitatis est
tāte maiestatis dēū offendere. nulla certe capi-
mē: nulla explicabit lingua. P Tertia re-
gula ex lege philosophica q̄ dictat q̄ cui⁹ habit̄
melior: ei⁹ p̄iuatio est peior. et ecōuerso. ut p̄t̄. q̄.
Thopicoz. z. i. Metaphysice. vbi p̄bus q̄stionē
vtrū melior sit vñlus q̄z audie⁹ determinat ex
hoc q̄ p̄iuatio vñlus est peior q̄z p̄iuatio audi-
tus. q̄z habere vñlus est meli⁹ co q̄ plures rez
differetias ostēdit q̄z habere auditu. nam si hō
vñus sit surdus tamē vides iudicare p̄t̄ p̄ vñ-
lus de colorib⁹: et d̄ gustādis: et tāgēdis et odo-
rādis rebus. et etiā quodāmō d̄ his que audiri
deberēt. sed si ip̄e homo sit cec⁹ tñ audīē nō po-
test iudicare nisi ex auditu. ḡ z̄. Sic ad p̄positū
ex quo de⁹ est obiectū infinite bonitatis. ḡ deus
habere est sumē bonū: et ipso p̄iuari p̄ p̄cīm est
sumē malū super om̄e quodāq̄ malū etiā p̄e-
ne inferni. Hincz philosophus. viij. ethicoz dī-
cit. Pessimū est cōtrariū esse p̄ncipi optimo. id
est deo. O p̄tō pensa hec et caue p̄cīm. nā spiri-
tualis iuxta questionē phicā p̄missaz. peius est
carere vñlu fidei vere qua vides deus et celestia
ac salubria: q̄z si quis credēs careat auditu vñbē
dei. licet et hoc sit malū: tñ illib⁹ peius. Mal⁹ enī
xp̄ianus ignarus nolēs audire verbū dei; sed
peior est infidelis nolēs credere.

Babbato post I. dominicā quadra.

Durca scdm de infinito malo scz pcti mortalis Notandū q peccatū mortale plibz ex causis reputat infinite malicie et gütatio adeo q nulla creatura etiā angelica possit cōprehēdere vel effari q̄s malū sit peccatū: ideo q̄s sume caue dum. Primo nāqz qr ab infinito bono. hoc est a deo separat. hoc aut peius ēhoi q̄s quod/ cūqz malū. Ideo Aug⁹. xxxij. q. v. ca. Ira ne. alt. Potius debet q̄s mala q̄libet tolerare q̄s pctō cōsentire. Exemplū habem⁹ in aplō qui Ro. viii. dī. Quis nos separabit a caritate dei q̄ est in xpō tribulatio an gladi⁹ an fames an periculū. Tc. Secund⁹ sum em⁹ q̄ negz mors negz vita negz creatura aliqua potest nos separare. Tc. Secundo qr infinito bono. . deo i niuriā irrogat vt patuit pmo ar. ideo pctm est vilissimū et pessimū. Un⁹ Seneca dicit. Si scirē deū ignescituz et demones nō nos cōturos: adhuc peccare erubescerem ppter pcti vilitatē. Exemplū Bonus filius nō lederet p̄rem: etiā si sciret illū ignoscitū. similiē et fidelis servus regē. Terrio qr infinita felicitate celesti priuat. nā fraternitas illa est perpetua et sic infinita a pte post. Oh ob ergo maluz est pctm quod nō quidē vnū comitatu nō vnū temporalē regnū. nō diuicias dīcā totius mudi. sed quod lūmū est eternū regnū et eternas diuicias et omnia bona eterna pdere facit. Ecclēs. ix. Qui in vno offendit multa bona pdet. Quar to qr infinita ad supplicia infernalia obligat. que etiā sunt ppetua et per cōsequēs a pte post infinita. vñ Bern. O miserabiles miseri quos hu⁹ vice miserie seducunt: vt i bonis dies ducāt et in puncro ad inferna descendāt vbi nō vno die aut anno nec decē aut centū milibz ānoz cruciabunt sed sine fine seculoz. Ue ergo tē tibi pccator n̄i penitueris. Quinto qr infinitos in potētia hoies morte dānata. Nā fm Bonaū. in. iiij. dī. x. q. iiiij. cōcor. Rich. si deo placaret in diuindua hūana m̄l̄tiplicari in infinitu oia illa p pctm Ade vnicū corrūperent. et in potētia esset corrupta ac morti dānata. Itē si poneā casū q̄ oēs hoies quor fuerūt a p̄ncipio mudi fierent sine fine: co nsentirēt in vnū pctm cōmissum ab aliqz oēs digni esset morte et dānatoe Roma. j. Digni sunt morte nō solū qui faciūt: sed etiā q̄ p̄sentiūt faciētibz. O ḡ carissimi primescam⁹ qr ecce om̄s mori habem⁹ p̄ pctō liz in baptismo remisso. qd ergo erit p̄ actualibz pctis. Ultimo qr pctm infinitū meriti passiois xpī et beate marie ac om̄s sctōū et tonis ecclie ab alienat ut pote ab iimicis dei et occisoribz xpī. Aug. sup Heb. Per oē pctm mortale qd cōmittim⁹ q̄z in nobis ē xpī crucifigim⁹. et sic oia bona q̄ fecim⁹ et bona ecclie pdimus. O q̄s sufficiat enar rare q̄nta mala infinita facit pctm.

RLurca tertū ergo de p̄missiōe pcti queritur Lurca bon⁹ p̄mitit tantū malū. b est pctm fieri per mudi. Ad qd breuiē r̄ndet fm Bona.

in p̄ncipio di. xlviij. q̄ deus ordinatissime p̄mitit. Primo ppter hois liberū arbitriū et peccare potēt. Debet enī vt vnaquāqz rem p̄prios motus agere sinat. et n̄ cogat libertatē arbitriū quā cōdidit. vt dicit Aug⁹. vij. de ciuitate dei. nam si cogeret et nō p̄mitteret peccare iam nō esset libērum arbitrium. Secūdo ppter electoz gliam et maiorē iocūditatē scz quā habebūt ex b q̄ peccare noluerūt cū potuerūt. Tertio ppter misericordie dei claritatē in penitētē et manifestetur. Quarto ppter iusticie equitatē in reproboz p̄p̄nitio. Exemplū q̄ pctm est grauissimū et dānable Legi⁹ in vita socioz beati Francisci et in discipulo de quodā apostata ex ordine cui ap̄paruit xp̄s fundēs sanguinē quasi recētē et q̄nqz vulnē abundāter dicens. Ecce quo pctm tuum vulnera mea renouat et me crucifigis ad tuā dānationē. Et ille terribz veniā petiēt et fidei in ordine p̄mansit. Rogem⁹ xp̄m. Tc.

Sabbato post primā dñicā Sermo. iiij. scz de pctōz venialū ciuitatiōe et discernēdis eis.

Recepit eis ie.

Ps scz di. Nemini dixeritis visionē dos nec filius hois a mortuis resurgat. Matth. xvij. et i euāgeliō bodierno. Dñs iesus tam verbis q̄ factis in seipso docuit nos caue re om̄e pctm nō solū mortale sed etiam veniale q̄ntū possum⁹. sic em̄ conari debet bonus xp̄ianus. ideo apostol⁹ i epistola bodierna. s. Thes sal. v. oibus dicit. Ab om̄i specie mala abstine teuos. et hoc p̄ themate alio. Proinde domin⁹ iesus exemplū nobis prebens. dum discipulis ostēdisset in monte gloriā suā in trāssfiguratiōe tandem descendētibus illis de mōte p̄cepit eis ne visionē illā dicerēt. hoc ideo: ne i populo hoc foret incredibile pro rei magnitudine. fm Hieronymū. Et etiā ideo fm Remigiu. ne si maiestas xp̄i in p̄plo diuulgaretur populi resistēdo p̄ncipibus lacerdotū impeditet eius passionē et sic redemptio humani generis retardaretur. insup ideo etiā vt nobis exēplū daret occultare bona nostra ne saltē venialiter in vana gloria cleuemur. ideo p̄cepit vñsc in dīcō mortis nō publīcari vt patet in euāgeliō. Exquo ergo docet xp̄s cauere etiā venialia. Idecirco de pctis venia libo tria mysteria in hoc mone declarabimus.

Primū de venialū diligēti ciuitatiōe.

Secūdu de hoim sine veniali viteductiōe. Tertiū de venialū a mortali discretiōe.

Surca primū d̄ diligēti ciuitatiōe peccati venialis Notandū q̄ valde vtile est scire q̄re quis libet christian⁹ debet diligēter cauere non solū peccatū mortale sed etiā peccatū veniale p̄ posse. Et ad id notātur fz Aureo. in cōpen. li. iii. ca. xij. plures rationes: que etiā ab alijs doctoribz simil colligunt.

Primo quia anima maculat.
Secundo quod boni opis impedimentum prestat.
Tercio quod charitatis feruore lassat.
Quarto quod dispositionem ad mortale causat.
Quinto quod exsoluere penam obligat.

Ultimo quod a felicitate celesti retardat.

Primo inquit quia peccatum veniale si ammaculat, et si non totaliter obtenebrando, tamquam aliquis qualiter obscurando. Unde sanctus Gregorius dicit quod veniale peccatum obscurat mortale obtenebrat. Exemplum: aliquando denigratur imago aliqua depictinga intantum ut videri non possit, aliquando vero sicut obscuratur et videri quidem possit sed non plene discerni, sic est in positivo secundum Aureolum ybi supra. Item aliud exemplum de armis totaliter rubigine denigratis, et de partiali eorum rubigine. Item de sordida ueste in parte vel in toto in qua non licet spectui regis apparere. **S**e cundo veniale cauendum est, quod boni operis impedimentum prestat, sicut quando pondus graue ponitur super equum: minus promptus erit ad currendum, et sic promptum accidentale quod debet bonis operibus in celo minuit, non quod illud quod habemus iam depositum per merita, sed quod mereremur per bona opera que medio tempore faceremus si venialia non fierent, prout post venialium perpetrationis oportet nos opera quedam couertere ad solutiones hominis debitorum, per que nobis deberet crescere cumulo eterni prompti in celo, hec Aureoli.

Tercio quod charitatis feruore lassat et diminuit, sicut aqua in igne plecta, et si igne non extinguit feruorem tunc illi recuperat. Aug. Non te domine amat qui tecum aliquid amat quod non propter te amat.

Quarto quod disponit ad mortale, nam venialia sepe sunt occasioes mortaliu[m] peccatorum, et hoc accidit quandoque ex conscientia, quia ut Augustinus dicit, o[ste]re quod sit contra conscientiam edificat ad gehennam. Secundo quandoque fit ex complacencia. Aug. Nullum peccatum est adeo veniale quod non fiat mortale dum nimis placet. glo. scilicet usque ad contemptum. di. xxv. h. criminis. Tercio ex intentionis malitia. Mat. v. Qui viderit mulierem rectificare, Quarto disponit et frequetia, nam per lapsum frequenter in venialia disponitur homo ad mortalia, sicut exempli gratia frequenter sine causa iuratis labitur in periculis, nam et gutta cauata lapide non videtur sepe cadendo. Ideo Gregorius. Utasti grandia vide ne obiviaris arena. Quinto quandoque fit ex progressu iuventutis, nam iuvenescit, non licet peccatum veniale in substantia non possit fieri mortale sed ex veniali occasionaliter potest fieri, progressus ad mortale si non peribet. Exemplum patrum in primis mortaliu[m] veniali quoque delectatio iuventutis est quod confessus accedit et tunc mortale erit. Item post baptismum in paucis primis surgunt venialia pura vituperia, mendacia, et hominis postea mortalia. Hec Aurelio. s. Quinto quod exsolutione pene obligat, nam licet non obliget ad penam eternam, tamen obligat ad temporalem satisfactionem.

vel in puniti, vel si hic non solvit grauius soluerit in purgatorio. Ultro quod a felicitate celesti retardat, namque enim ab aliquo facies devidebit dominus nec soluat minimum quadrante venialium peccatorum vel hic vel in purgatorio; vel saltus per indulgentias plenas, oportet enim quilibet ita mundum esse ante introitum padisi sicut fuerat in innocentia baptismi malum. Hec Aurelio. s. O homo christiane cohibe in te peccata etiā venialia quantum potes, quia pena lues pro omnibus.

Lirca secundum de vite ductio sine peccato veniali querit utrum aliquis hominem possit vitam ducere in presenti sine peccato veniali. Respondeamus secundum Aurelii, ubi s. cap. xiiij. aliosque doctores qui loquuntur de tota vita hominis qui punientiam ad etatem adulterii de excellenti et specialissima gratia est quod talis sine veniali peccat, sicut de Augustino de beata virginitate, nec excipit aliquis alius post christum nisi sola beata virgo; sed omnes alii peccaverunt quantum venialis in vita. vii. Job. i. Si dicerimus quod peccatum non habemus virtus in nobis non est. Item si vero loquuntur de aliquo particularitate presentis, sic ad aliquod tempore potest aliquis vivere sine peccato veniali. Ista patet per exemplum, quod nauta potest singula foramina nauis ad horam obstruere ne aqua intraret, sed non potest simul omnia obstruere sicut aqua non potest subintrare. Unde si in aliquo homine sit caritas etiā perfecta, hec non facit quod peccatum veniale non aduiciat, sed facit quod non duret, quod quemadmodum casum ignis gutta aqua apposita citius consumit, ita perfecta caritas statim inflammat hominem ut de veniali peccato doleat et peniteat, quod non facit caritas imperfecta, sed imperfecti aggregata multa venialia per que disponuntur ad grauia, hec ubi s.

Lirca tertium de noticia venialium et discretione a mortalibus peccatis. Querit quomodo discerni habeatur et differatur venialia peccata a mortalibus. Ad quod nota quod in pluribus differunt et discernuntur. Primo in generali copassibilitate, quod peccata venialia sunt similiter cum gratia spissata, etiā in sanctis sed mortale non. Secundo in obligationis gravitate, quia auctor magister in h. dis. xliij. describitur versus quod Mortale inquit est per quod homo morte eternam meretur, sed veniale est per quod hominem velut in reatu perpetue mortis non gravat, veritatem penam meretur sed facile indulget. Hec sibi. Tertio differunt in remissionibus qualitate, quia mortale non remittitur nisi per speciale contritionem et confessionem, sed ad veniales peccata remissionem sufficit generalis contrito et homini, ut dictum est de penitentia. Quarto in causalitate, nam mortale plerumque fit ex certa malitia, licet quantum etiā quod peccatum mortaliter ex fragilitate, ut cui fornicari, sed per carnem veniale et communem fit ex ignorantia vel insuffititate, fit etiā veniale peccatum ex euclitu secundum quod de peccato mortali fit veniale, id est venia digna, et sufficiat. **Z** Ultimo in offensie modicitate. Unde Augustinus, ut habetur, xxv. di. h. Al's ea demum. dicit. Que sint minima peccata, licet obvia nota sint, quod ergo est ut omnia replicentur, opus est ut ex eis alle-

Dominica secunda quadragesime

qua nominem⁹. Quoties ait alijs in cibo vel potu plus accipit q̄ necessē ē. quoties plus los⁹ quid plus facit q̄ expedit. quoties paupes impotentes perentes exasperat. quoties san⁹ alijs ie iunati⁹ prandet. aut somno dedit⁹ ad eccliam tardius surgit. ad minuta p̄tā nouerit p̄tinere quoties excepto filio p̄ desiderio vorē suam cognouerit. incarceratos tard⁹ requisivenerit. ifr̄mos tard⁹ visitauerit. discordes cōcordare ne glexerit. plusq; oportet suos exasperauerit. aut a⁹ plius blādī⁹ fuerit. si maiori adulari voluerit. si fabulis ocosis se occupauerit. tē. hec plura ibidē Aug. q̄ inductue ponantur. p̄ exēplo. Nā legit̄ i⁹ celario ⁊ speculo dis. vi. exē. xcix. q̄ quedā inclusa vidit in nocte lucē magnā q̄si diei fulgere ⁊ ecce vidit iuxta sepulchz. cuiusdā clericā beatā virginē mariā astare: t̄ aia clericī stabat sup̄ tu⁹ mulū q̄si columba niuea quā beata⁹ go in brachia accepit. in frōgauit inclusa illa q̄ esset. ⁊ re⁹ spōdit. ego sum mi⁹ xp̄i ⁊ aiam hui⁹ clericā in ce⁹ lū afferreveni. q̄r inoccētervit. Roge⁹ ḡ xp̄i tē.

Dñica secūda in q̄dragesima Sermo. viij. in mane de regulis cognitiōis p̄cōr⁹ mortaliū.

Espondēs Je

sus ait illi. O mulier magna est fides tua fiat tibi sicut vis: ⁊ sanata est filia ei⁹ ex illa hora. Mat. xv. ⁊ in euāgelio hodierno fm̄ cōsuetudinē eccliarū pluriū. Sup̄ quib⁹ v̄bis Raba. dicat sic. Si q̄s cōscientiā habet alicui⁹ vitij sorde polluta; filiā habet male a demonio vexatā. Ite si quis bōa que gesse p̄cōr⁹ peste fedavit; filiā habet imundissim⁹ furijs agitatā. Ideo q̄ necessē ē ut ad processus lachrymal⁹ cōfugiat: sc̄torūq; itercessiones ⁊ aurilia q̄rat. hec Raba. Et nos ḡ charissimi q̄ multis p̄tis leslimus aias nr̄as ⁊ demonijs subiecim⁹. recognoscim⁹ nosipos exēplo hui⁹ mulieris chanane ⁊ accedam⁹ ad xp̄m miseri⁹ cordiā postulañ. forti fide ⁊ humillime penitēdo q̄tenus audire valeam⁹ p̄fissimū ielum dīcte verba p̄dica. fiat tibi sicut vis ⁊ sancta filia. id est cōscia nr̄a ex oibus p̄tis. Itaq; vt agnoscerē valeam⁹ p̄cā moralia. ⁊ de eis sanitatē a xp̄o q̄rere p̄ penitentiā ⁊ cōfessionē. ac de cetero caueat declarabim⁹ certas regulas theologicas i trib⁹ mysterijs distincas p̄ hoc sermonē.

Prīmū de regulis ex parte cognitiōis.

Secūdū de regulis ex parte dilectiōis.

Tertiū de regulis ex parte volitōis.

B Lirca p̄mū de cognitiōe p̄cōr⁹ mortaliū et venialiū Nota q̄ p̄cipue tres regule tradunt⁹ a theologis circa cognitionē.

Prīma dī inquisitiōis.

Secūda dī dubitatiōis.

Tertia dī ignoratiōis.

Prīma regula quā ponit Antho. florē. parte. i.

sūme. ti. ir. ca. j. fm̄ cācellariū parisiē. sc̄ q̄ cui libet hoi multū expedit inq̄rere ⁊ sc̄re de q̄litate sue culpe: q̄zuis nō q̄liber teneat sc̄re de quolibet p̄cō an sit mortale v̄lveniale. declarat. quia cōmunes hoies de singulis sc̄re nō possūt: sed iuxta vires vniuersitatisq; ⁊ statū. p̄t possunt tēnēt ⁊ plus ecclasticī q̄s laici. ⁊ iter ecclasticos plati ex officio plus obligant. v̄l patz. xxvi. dī. per totū. Et hui⁹ regule ratio est. quia Seneca ad Lucillū dicit. Nō est exterriscus malū n̄m intra nos est: in viscerib⁹ nostris sedet. sed ideo difficulter ad sanitatē venim⁹. quia nos egrotare nescim⁹. hec ille. Ideo q̄ opus est inquirere ⁊ verba dei audire v̄t sciam⁹ curare ⁊ cauere. Si em̄ inquirim⁹ ⁊ cōsulim⁹ medicos de infirmi⁹ atibus corporalib⁹: quāto magis debem⁹ inquirere ⁊ cōsulere de p̄tis. Ad id ē autoritas Aug. xxij. de ciuitate dei. ca. viii. dicētis sic. Que sine il la peccata que impedit peruentione ad regnum dei difficillimū est inuenire ⁊ piculosissimū dif finire. Ego inquit certe v̄sq; ad hoc cōp̄us cum inde satagerē ad coxidaginē p̄uenire nō potui. hec Aug⁹. B Sed p̄t queri q̄ revoluti de⁹ peccato ⁊ qualitatē occultā nobis fieri quo ad plurima eoū. R̄ndet ibidē Aug. sic. Fortassis inquit. p̄terea latent ne studiū. p̄ficiendi ad oīa peccata cauenda pigrescat. quoniā si sc̄ret que vel qualia sint delicta pro quib⁹ erā p̄manētibus nec p̄cettu v̄tre melioris itercessio lit̄ a sanctis inquirēda ⁊ sperāda eis secura se obuolue rethumana segnitia. nec iuolui talib⁹ implicat⁹ vlliū v̄tutis expeditiōe curaret. hec ibi. Ergo homo disce que peccata sint cōfunda. ⁊ quere talē p̄fessorē qui melius nouit discerne re. Secūda regula q̄ q̄cung⁹ facit aliquid de q̄ dubitat esse p̄cā mortale. peccat talis mortali⁹. quia discriminī moralis p̄tē exponit se ip̄m. vnde Bonauē. sup. viij. di. xvij. dicat. q̄ dubitās de aliquo p̄cō comisso. si est mortale vel veniale: tenet cōfiteri: ne discriminī se exponat. Hec regula ponit etiā per Anthō. vbi supra. L Tercia regla q̄ ignoratiā nō semp̄ excusat boiem a p̄cō qn̄ illud sit mortale. Declarat fm̄ Bona. sup. ii. di. xij. ⁊ Rich. aliosq;. q̄ ignoratiā quedā est iuincibilis: ve i⁹ infātib⁹ ⁊ amētib⁹ thmōi ignoratiā excusat a toto. Siliteri ebr̄ijs quādo sine culpa incidit quis ebrietatē. q̄ non aduertit fortitudinē vini vt Noe excusat. als si ex culpa nō excusat a toto s̄z a tāto vt Lotb. Ite ignoratiā qdā ē vinclib⁹ s̄z crassa ⁊ supina cū q̄s ex negligētia nō curat v̄itatē discere cū poss̄t et hec excusat a tāto. s. q̄ nō est tā graue p̄cā. s̄z nō excusat quin sit mortale in his q̄ sunt de p̄ce pro diuino ⁊ nature. xxvij. dī. Qui ea. Deniq; alia est ignoratiā affectata: qua q̄s nō vult sc̄re v̄itatē vt liberi⁹ peccet. ⁊ hec nō excusat nec alleuiat p̄cā vt dīc̄t̄ Angelica. quin potius grauat. sicut exempli gratia. si seruus nec vult audi-

re verba dñi sui nec facere graui offendit q̄ qui audit. tñ nō implet. Ex his p̄t; quomodo sit cōfendum de huiusmodi.

D Circa scdm de regulis p̄t; q̄ accipiuntur ex p̄e dilectoris. Et sic in ordine ad predicta Quarta regula dī cōtrarietas diuine charitatis. et est talis. Omne qd̄ directe cōtrariat diuine charitatis est p̄t; mortale. et hāc ponit Tho. iiij. q. lit. ar. iij. Rō q̄ charitas et p̄t; mortale sunt cōtraria q̄ se mutuo nō cōpatiunt̄ ut dicit Aug. sup Job. nam fm Rayne. in summa p̄ charitez mens cōuerti ad deū et deo cōuigil. i. Job. iij. Qui manet in charitate in deo manet et deus in eo rē. Sed p̄ p̄t; mortale mens auerti a dō. sicut ḡ auerti ad deū et auerti a deo nō possunt in codē hoie cē simul. sic charitas et p̄t; mortale. Proinde oē qd̄ est cōtra charitatē directe. sic odire deū. blasphemare. idolatrare. giurare i noī ei. et hmōi est de ḡne sp p̄t; mortale. Si aut̄ aliqd̄ nō sit directe cōtra charitatē dei licet sit cōtra seruoz charitatis veniale est. puta si q̄s n̄ mis diliget diuitias. et hmōi. tñ cōtra deū ita q̄ ppter amorē tālē creature nullo mō vellet facere cōtra dei p̄ceptū. veniale p̄t; est. Alioqñ si int̄annū diligenter q̄ ppter amorē sc̄z diuiciari vel bonoꝝ vel filioꝝ. et hmōi. patus esset facere contra dei p̄ceptū. esset cōtra charitatē et mortale. Quinta regula dīc̄t offensia fraterne dilectionis sc̄ler q̄ omne illud in quo notabiliter offendit p̄mī dilectio est mortale p̄t;. Dic̄t notabilr q̄ fm Tho. iiij. q. lxxv. ar. vi. id qd̄ modicū est ratio apphendit quasi nihil. ex. ii. pbicoꝝ. iō in modico offendere veniale reputatur puta fūrari obolū vel acū. sed notabilr offendere cōtra charitatē p̄mī mortale est. Exemplū de singulis p̄ceptis sc̄de tabule sc̄z de p̄mī. si q̄s p̄cez vel matrē notabilr exasperat. v̄l. p̄mī in corpe vel rebꝝ vel vtoꝝ vel fama ledit aut ledere iterndit notabilr in aliquo. similr si q̄s minus iuste iudicat p̄mī vel calūniaſ vel opprimit illuz. oīa hmōi sunt cōtra p̄ceptū charitatis. ergo rē.

E Secunda regula dīc̄t cōtrariatio conscientie p̄p̄e aliqd̄ dictantis. sc̄z q̄ oē qd̄ sit cōtra cōsciā edificat ad gehēnā. hāc ponit Aug. xxvij. q. i. omes. H̄ ex his. et intelligit si cōscia sit fixa q̄ illo sit mortale. Sif̄ si est sc̄cia dubitās de h̄ vt patuit et sc̄a a regla. Si at sc̄cia étimidate hoc et scrupuloso titubās dūmodo sub cōditione actualiter vel habitualr nolit peccare mortalr nō peccat fm Anthōn. floren. vbi sup. et Bureo. in cōpen. nūlē cēt in his q̄ sūt manifeste cōtra legē dei et nature. Ratio regule est fm Tho. i. quod/ libero. iiij. q. a. n̄ penul. q̄ acc̄būan. iudicat fm id i qd̄ voluntas fert. nā et Hieronym⁹. xxvij. q. i. c. d. dicit. q̄ de iudicat causas p̄t; q̄ opa. sicut exempli gratia. si quis volēs occidere p̄t; occidit seruū. patricida est corā deo rē. Et econ/ verso. si q̄s volens occidere bestiā ocadit boiēs

debita diligētia adhibita; nō est homicida. Sic ad p̄positū qui in cōsciā dictat hoc nō esse fas ciendū q̄ mortale est. si cōtra cōsciā facit: iudicatur reus. vnde O tu p̄t; disce q̄ d̄ oībus que fecisti cōtra caritatē dei et etiā proximi: et cōtra cōscientiā debes cōsideri. Exemplū legit in speculo. di. iiiij. exēplo. ix. q̄ quidā nō tenēs cōsciā rectā in cauēdis vitis infirmatus corā astantibꝝ dīnt. Ecce video infernū aperū et sa/ than et cayphā cuꝝ ceteris qui occiderūt christū in pfundis et flāmis tartari. inf̄ quos heu mis/ bi infelic̄ locū perditōis cōspicio paratu. Lū q̄ exhortareſ ad penitentiā et spem. Respondit desperan. nō est mībi tēpus penitēdi cū iam vi/ derim iudicium meū. et sic expirauit.

F Circa tertiu de alijs regulis que accipiuntur ex parte voluntatis et in ordine ad predicta. Septima regula dīc̄t consensus ratiōis. et po/ nit eam cancellari⁹ parisieñ. et Anthōn. vbi sup. videlz q̄ nullū est peccatū mortale actuale abs/ q̄ consensu deliberato ratiōis vero vel in p̄pre/ rativo. Et declaran. subdit. Interpretatiā autē cōsensum esse dicim⁹ dum habuit ratio temp⁹ sufficiens deliberandi ea cōtra que vitanda esse perugil tenebat. et nō resistit dum repugnare des/ buit. Nam sicut qui tacet cōsentire videt. ut di/ citur de regulis iuris. sic qui nō resistit dum de/bet interpretari cōsentire. quēadmodū qui non resistit serpēti intrāti sinū eius. Ad idem de pe/ dist. i. ca. Cōlouissent. Grego. dicit. q̄ q̄cunq; nū q̄ peccare delinūt dum viuū tales ostēdūt sc̄z interpretatiū q̄ semp in peccato manere cupiūt et per cōsequēs iuste in ppterū in peccatis dam/ nari digni sunt. Ratio autē hui⁹ regule dīce est q̄avt Aug. xv. q. j. ca. i. dicit. Peccatū v̄l q̄ adeo voluntariū malū est q̄ nīl sic voluntariū nul/ lo modo peccatū est. ḡ p̄atz regula. G Octa/ ua regula dīc̄t finalis intentionis videlz q̄ oīs actus intentus ad peccatū mortale principalit̄ est mortalit̄ etiā si non sequatur intentū. Ethoc fm Anthōn. siue intendat actu siue habitualit̄ Quod sc̄itur per hoc q̄ si talis operās interrogat̄ cur hoc facit. responderet Ad hunc finē fe/ ci. rē. Nec regula p̄baꝝ p̄ verbū xp̄i Matth. v. dices. Qui viderit mulierē ad concupiscedūm eam iam mechaꝝ est in corde suo. Et hoc paret p̄mū documētū q̄ q̄ deliberate cogitat ad pec/ candū cum aliqua et quoties ad hunc finē illā alloquit̄ vel aspicit̄ vel mancipat vel āplexat rē. peccat mortaliter tōtēs. dūmodo interior intē/ tio et actio exterior sunt separata fm tempus. et sicut sunt diuersa peccata. et ideo singula cōfite/ da fm doctores ut p̄p̄e plura deo: diata et deo: dinata. Se cōsiunt cōiuncta fm tēpus et coor/ dinata vt causa et effectus q̄ sic sunt vnu p̄t; formaliter illa plura. Secundū documētū q̄ exquo cogitationis et intentiōis species et obie/ cto iudicat. ideo debet bō p̄fiteri si illud peccat̄

Dominica secunda quadragesime

et voluit exercere cu[m] viginie v[er]bi iugata v[er]bi vidua
Nam si q[uo]d deliberate intendit peccare cum viginie
ne est stupri species. si autem cu[m] iugata est adulteria,
si cum vidua voto consecrata est sacrilegium.
Si cu[m] consanguinea incestus est. Si contra naturam
sodomitum est. Et sic debet considerari. Non
na regula dicit nimis affectiois. que accipit ab
Aug. xxv. di. 5. Criminis. et docto. vices q[uo]d nullum
est adeo penitentiale q[uo]d fiat mortale dum nimis
placet. hoc est duz consensus sic ut in mortale vel
dum p[ro]ceptu seatur. q[uo]d sic fit mortale p[ro]ceptu
Unus de pe. di. 1. tres sunt. in glo. scribit sic. Si q[uo]d
consentit venialia p[er] concupiscentiu[m] eorum constituit di-
gnus morte eterna. Sicut si q[uo]d sentit obstrue
re foramina navis submergitur. Et e[st] quod uero nul-
lum penitentiale est adeo mortale q[uo]d fiat veniale duz
displacet. I[n] nō placet consensu delibaro. H[ab]et
hoc clarer et regula septima predicta. Nā nec peccatum
mortale nec etiam veniale dicit penitentiale
nisi sit voluntariu[m]. q[uo]d nemo peccat etiam veniale
nisi cu[m] habet voluntatis r[ati]onem. Et nemo etiam ve-
nialiter peccat in eo q[uo]d nullo modo potest prohibere nec
etiam potuit peccare. ut per Bonaventuram. sup. q[uo]d.
di. 13. Ergo h[ab]o nō potes coqueri contra deum. q[uo]d
si vis potes deo auxiliante cauere o[ste]n[der] penitentiam.
Nam licet oia venialia peccandi vel prohiberi nō possunt
quoniam in aliquo eorum rota vita iudicatur q[uo]d nullum est
singulariter q[uo]d nō possit peccandi. Hec Bonaventura.

Decima regula dicit penitentia actiois. vices q[uo]d o[ste]n[der]
carum quantum mortale graue p[er] penitentias vera se-
q[ue]ntia fit veniale. id est venia digna. Unus Matth.
iiij. Penitentia agite appropinquantibus enim regnum ce-
lorum. Et ad premissa ponemus finale excepit in specie
culo etenim. di. viij. et cetero. liij. q[uo]d in Anglia rector
cuiusdam ecclie pecuniosus et luxuriosus iuravit
grauius ordine predicatorum ita uirat. Et cu[m] aliquis
tulit coualuisse etiuit et multis se criminibus ex-
posuit. Unus videt in sonis Christi domini in aere sedet
te ad iudicandum. et oia penitentia sua super caput suu[m] ec-
scripta et infernum sube[sc]bit et ad se recipiendu[m].
Eiusque terru[m] ad Christum respiceret videt terribilem et
intolerabilem plusquam infernum et dicente. Aut soluat
penitentia p[er] penitentem aut in infernum vadat. Euigilias cuius
lachrymis confessus est et habitu ordinis resuppsit.
et dimissa sunt sibi penitentia. Post menses migravit
sacramentis munierunt in Christo. et saluat[us] est. p[er] re-
uelatum est confessori suo appendo. Rogemus ergo Jesu[m]
sum christum et cetero.

Domina sedis quadragesime post prandium. Ser-
mo. xiiij. de alijs regulis peccatorum.

In vocauit

nos deus in impietatu[m] suis in scifi-
catione in Christo i[ust]icia nostra.
Verba sunt apostoli. ad Thessalonici. iiij. et in ep[istola] bodier-
na. I[ust]ice aliud thema. A penitentia mea munda
me deus. Quid iniq[ue]tate mea ego cognosco. psalmi. l.

Charissimi si diligenter aduertimus sume necessaria
rum est hoc cognoscere sua penitentia et illa summa stu-
dio de cetero cauere. ac de commissis penitentias agere
et misericordia a deo possit obtinere. Nam ad id
monet nos ro[man]e vocatiois. Quare enim nos de
us vocauit et elegit ad Christianitatem nisi uirtus ut si
mus sciens et in maculati ab oculis penitentia et dignus
a gloria dei. ut docet apostolus in ep[istola] bodiana dis-
cessus. Hec est voluntas dei scificationis uera. i. emenda-
tio ab oculis penitentia. Et istra. Non in passione desiderium si-
cuit et gemitus quod ignorat deum. Et istra. Non enim voca-
uit nos deus in iniustia sed penitentia et scificationem.
et. Sed quoniam initium scificationis est noticia penitentia
apostoli et Irenaeus p[er]petuus dicit Bernini. Ut et Seneca
in ep[istola]is. Qui peccare se nescit. nescit nec vult cor-
rigi. ergo et cetero. Secundo quod monet ro[man]e curationis. s. a
penitentia. Unus Augustinus. sup. psalmi. l. dicit. Nemo est insana-
bilior eo quod sibi sanum videtur. Sicut enim si firmus quod non
cognoscit iuramentum et penitentia non curat querentes
naturam. Sicut in positivo multe aie Christi sanguinire
debet heu[er]e et videtur p[er]petuus in penitentia quod non cognoscit
scensua penitentia nec penitentia pendit. Quocumque
Bernini. in Eusebium. et Augustinus. in Ep[istola] Bodiana. docet. quod nul-
la breuior et melior oratio est potest quam illa oratio a
sanctis tradita. scilicet Deus da ut nouerim me no-
uerim te. Ideo et psalmus. oratio dicitur super amplius la-
ua me ab iniuste et a penitentia munda me sub-
dit. Quid iniustates meas ego cognosco et cetero.
Itaque de penitentia cognitio p[er]petua p[er] regulas po-
nemus adhuc plures alias in Eusebium ut mes-
litia sciamus discernere iter leprosum et leprosum. scilicet morta-
le et veniale. Et hec in tribus articulis mysteriorum.
Primus de regulis delictorum in sacramentis.
Secundus de regulis transgressionum in preceptis.
Tertius de regulis offensionum in proximitatis.
R[ec]erca primi de sacramentis suscipiendis
Notandum est dico doctores tradidisse certe regulas ad
cognoscendum delicta mortalia vel venialia. Et de
istis regulis primis duabus plurima scripta etiam
in quadragesimali de penitentia Eusebium. xxvij. T[unc] U[er]o
de si placet ibi. Prima regula dicit idigne suscep-
tiois. vices quod quoniam aliquod sacramentum ecclie sus-
cipit in dignitate. est cu[m] conscientia mortalis culpe
toties quoties sic suscipit peccatum mortaliter. Et
hanc ponunt et tenet ceteri doctores super iiii. De
clarat ex autoritate. i. ad Eusebium. xij. de eucharistia.
Qui inquit manducat et bibit in dignitate iudicium si
bi manducat et bibit. Unde de aliis etiam sacramen-
tis generaliter Augustinus. contra penitentiam. li. dicit. quod ma-
li oes dicunt polluere sacramentum quantum in ipsis est
cu[m] tamen illa sacramenta imploluta permaneant. Sed h[ab]et
p[er] tanto quod in bonis digna suscipientibus permaneat
ad primis. in malis autem ad iudicium. Hec ille. I[ust]ice
Bernini. sup. cathechesis. Eusebium. xiiij. exp[licit] dicit quod absque
sparsando sacramentum o[ste]n[der] ad iudicium sumit. I[ust]ice
hoc id est et ratione. quod quoniam in dignitate cu[m] conscientia
mortalis culpe sumit sacramentum facit sa-
cramento iniuriaz et irreuerentia. Sed ut Augustinus.

Li. de unico baptismo expresse dicit sic. Nulli sacramento facienda est iniuria. et p[ro]p[ter]e li. originalium. Et Deniq[ue] exemplificatio p[ro]p[ter]e. Nonne iniuria fieri regis q[ui]s cui suscipit in hospitiu stercore plenum. Sic q[ui] reg[es] xpm suscipit in sacramento quo cunctus in peccatis. Exempli de singulis sacramentis pone. Primo de baptismō. Si q[ui]s adultus baptizmū suscipit i[ux]ta voluntate p[er]tinet existēs. Si[nt]r seundo de confirmatione. si q[ui]s in co[n]tritio accedit r[ec]tē. Tercio de ordinis susceptione. Quarto de eucaristia. Quinto de p[re]mia ficta. Sexto de matrimonio sacramento cum conscientia moralis p[er]tinet suscipiendo. Et ultimum de extrema unctione sicut in p[er]to suscepta. Unū in Angelica summa fm Bonaue. d[icitu]r q[ui] vnoctio debet dari i[st]firms t[em]p[or]e qui in mortali p[er]to nō sunt. ergo r[ec]tē. Unde quorū quis aliquid sacramenti indigne suscipit tenet p[ro]fite ri. 2 Secunda regula d[icitu]r indigne administratio[n]is. vice q[ui]cunq[ue] indigne hoc est cu[m] conscientia p[er]tinet mortalis: ut minister ecclie aliquod sacramentū administrat vel praeceperit: toties mortaliter peccat: quotiens h[ab]em[us] actū indigne facit. Et patr[ice] autoritate Augustini ad Parmenā. ut habeat. j. q. i. c. Oia sacramēta inquit obsecuntur in dignitate tractantibus; p[er]sunt t[em]p[or]e digne p[er] eos sumētib[us]. Ite Dyonisius. i. c. ecclastice hierarchie dicit. Immūdis nec symbola: id est sacramentalia signa rangere possunt est. Proinde Ambro. Meius est sacramētorū celebritatē oīno dimittere q[ui] indigne tractare. Unde p[ro]p[ter]e patr[ice] tenet confirmatio[n]is immūd[er] tractauit v[er]o ministravit q[ui]cunq[ue] sacramentū. Nota fm Petri de palud. et Antho[n]i. par. ii. i. tr. c. xiiij. ad omne sacramētu[m] suscipiēdū p[er] q[ui] ad baptismū necessaria est ut sic p[er]p[er]us confessio de mortali nondū confessio. Nec illi. In administrante autē cu[m] ipē nō suscipit rescriptus salte cōtrito. Ite rōne patr[ice]. Nā Tho. in iij. di. xiiij. querit. vtrū aliquis in p[er]to mortali existēs possit sine p[er]to vti ordine suscep[t]o. Et responderet dicens q[ui] ex quo lex p[re]cepit Deut. xvij. iuste quod iustus est e[st]r[act]ur. Ideo quicunq[ue] hoc quod sibi cōpetit et ordine facit indigne q[ui]d luctu est iniuste e[st]r[act]ur: et sic p[er]ceptio legis facit. ac p[er] hoc mortaliter peccat. Quicunq[ue] autē in p[er]to mortali existens aliquod sacru[m] officiu[m] per tractat: nō est dubiu[m] quin indigne faciat. ergo r[ec]tē. Addit idē Tho. q[ui] de iure naturali est ut hō sancta sancte p[re]ceperit. ideo nullus cōtra hoc p[er] disp[er]sare. Unū p[ro]cludit q[ui] quilibet minister ecclie existens in p[er]to mortali quorū sc̄iter exhibet se in aliquo actu: vel tāgit res sacras quasi suo officio v[er]ens torties peccat mortaliter. Se[nt]cū si aliqua necessitate aliquod sacru[m] offertur v[er]o e[st]r[act]ur. Sicut exempli gratia. si baptisaret in articulo mortis. hec Tho. Ex istis pro exemplo p[ro]p[ter]e q[ui] sacerdos i[m] mortaliter existēs quotiens sc̄iter missas celebrat vel sacramentū ad ministrat alteri: vel absolvit vel baptisat extra

articuli necessitatib[us]: vel matrimonia cōsacrati: vel unctionē extremā dat: mortaliter peccat. Ite si dyaconus euāgelij legit vel subdyaconus ep[iscop]us solēnit in ecclia. Ite ep[iscop]us q[ui]cunq[ue] firmat in p[er]to peccat vel ordines cōfert r[ec]tē. Ite opinari forsitan p[ot] idē iudiciū de leuāte in baptismo vel cōfirmatiōe cu[m] sint actus solēnes. Ad hec exēplū de D[omi]na sacerdote quē subito p[ro]cessit d[omi]n[u]s eo q[ui] aracham terigit indigne. Regū. vij. M[odestus] Ter tia regula dicit cōtemp[or]e euāgeliū et g[ra]m[atica] sacrales q[ui] cōceptus de suscipiēdis sacramētis et etiā de cōsiliis euāgelicis est culpa moralis et damnable. et ideo p[ro]fiteri est necessitat[er]. Declaratur. q[ui] fm fratre Ange. de clauaf. et doct. aliqua sūc[er]tā oīno voluntaria. q[ui] sine ip[s]is p[ot] homo salvatur si ea nō vult suscipere. vt sūt matrimoniu[m] et ordo. tamē et ista tenet homo nō cōtēnere quasi nō essent salutifera. vt patet p[er] Antebo[n]i. in summa q[ui] hoc ad heresim p[re]ineret. Ite alia sunt sacra[m]enta oīno ad salutē necessaria. vt baptismus: et maxime penitēcia post p[er]tū mortale. Similicē necessaria est saltē in voto cōfirmatio et eucaristicā sumptio et extrema unctione. i. q. i. ca. Remissio[n]e. §. 3 notādū. Et ista si ex p[er]temptu obmisiuntur cum haberi possunt damnabile p[er]tū est. Deniq[ue] fm scotū in. iij. di. xv. Lōsilia oia euāgeliaca: pura castitas obediēt paupratis et alia q[ui] nō astringat oīes ad seruādū: nisi q[ui] se voto ad ea obligauerūt et religiosi. came oīes obligat ad nō cōtēnēdū tāq[ue] nō esset salubrior obseruatio eorū q[ui] oppositorū. Unde patr[ice] q[ui] concēdere talia ē p[er]tū mortale et cōfitedū. 11 §. p[er] excitatio[n]e dormitatiū dicamus cōsolatoriū. Exemplū quod narrat cōtigisse in regno videlz isto. q[ui] quida p[er]diues cum multis florenos aurū cōgregassent in cista desup foramen habētem: p[er] quod imitteret semper successiue plures. Qui dā eius pauper conuicaneus p[ic]a tenebat que lepius p[er] fenestrā diuītis illi absentis intrans rostro p[er] forāmē de florenis etrahebat quorū poterat. Et ascendēt ad pilā cucurbite istius q[ui] p[er]debat in signū medonis. ppinaci (vt mor[bi] ē) rapto florenos reponebat. Post multū tēp[er]is hō ille pauper deficiētē medone depositū pila suā sc̄i cucurbite: rinuenit in ea aliq[ue] cētenos florenos. Admirās de hoc itez exposuit p[er]dētēm pilā. et cōsiderāt. lepius vidit p[ic]a ibi repente florenos. Landē diues ille quadā die cōfundētē de cista florētos et numerās vidit i[m] multis deficere. Et nesciēs q[ui] deperiūtē tristat[er] est et obdormitare cepit cogitādo. Interim p[ic]a supueniēs rapuit vnu ex florenis effusis in mēla. Excitatusq[ue] repete diues vidit illū rapiētē: et cogitauit vt in iudiciū attraheret illū pauperē cōvincaneū. Tūc in iudicio interrogat[er] ille pauper dixit se nolle p[er] illa p[ic]a in suis factis et rapinis r[end]ere. Quid plura. Judiciū diffiniuit p[ic]a su[er]spendi debere. Et data est in manus diuītis ve

Dominica secunda quadragesime

suspeditat. Ille autem turbatus tempus sit suam. et
picata illa clista ad paritatem. Tunc paupille recordans
niens diuitiam de hoc quod picata contra suam iudicium
tam dire occiderit aliter quam diffinitum fuerat. Ecce in iudicio de homagio quadraginta florinorum
auri diues redemantur eis percepunt. Sic erit in iudicio
diuino quod homo per contemptum gravius puniri.

O Lirca secunda de regulis transgressiois in
ceptis notabimur breuiter hic solus per memoria
et fortiori metris indagat tres regulas supra
vix fuisse. viij. late scriptas. Unde in ordine ad
predicam. Quarta regula de transgressio decalogi
legis. vices quod ois transgressio contra quodcumque peccatum
decalogi est peccatum mortale. Pro exemplo enarrata
peccata decalogi. et quod de singulis est necessario
perficiendum. Quinta regula de transgressio ecclesiastice in iustis. vices quod ois transgressio contra quodcumque peccatum iniunctum ab ecclia est peccatum mortale
et perficiendum. Unde salvator Matth. xviii. dicit. Si
eccliam non audieris sit tibi sicut ethnicus et publicanus.
Ecce pli gressus peccatum quod libet in anno
semel perficitur et communiceat. dicitur et re. Ois utriusque
quod. Ite die festo missarum integrarum audire. Item i quas
dragesima ieiunare et invigilare apostolorum et ceterum. Item
peccatum manus violentia in clericis non invenire sub
excommunicatione. xv. q. iij. Si quis suadente. Item
peccatum eccliam non infringere. Item cum hereticis et
excommunicatis non participare et huiusmodi plura. contra
quod facere est mortale. Sexta regula de transgressio
nis peccati liciti presider. vices quod ois transgressio
contra quodcumque licitu preceptum pertinens ad officium
cuiuscumque presidentis siue ecclastici siue
temporalis dum sit ex contemptu est peccatum mor
tale. Nam ad Romanos. xiiij. dicit. Qui resistit pos
testati dei ordinationi resistit. Qui autem deo resi
stunt damnationem sibi acquirunt. Unde Scorus
in. iij. dicitur. qd non imples piam iniunctam ra
tionabiliter a professore mortaliter peccat. Item
si quis ad mandatum episcopi non excoluit iuste de
cimas quas tenet. vel non seruat interdictum impos
sum. Sicut si quis puerum iustus parochiali non
redit cum possit et ceterum. Similiter si licito mada
to regis vel domini sui. aut patris aut matris contem
nit obedire presumit in his que ad salutem pertinent
mortaliiter peccat.

P Lirca tercius alia regule sequuntur et in or
dine. Septima regula de piculose exposiciois
vices quod quicunque seipsum vel primum ex propria culpa
exponit piculo peccati mortaliter peccat mortaliter.
Ratio quod facit contra charitatem. Unde Eccl. iii. Qui
amat piculum. Lyra. id est occasiones peccatorum. in illo
piculum sic auricula volitans circa laqueum. becibi.
Exempli gratia. dum quis aduertens inebriat se vel pri
mum peccat mortaliter secundum Thos. iiij. q. cl. Item dum
quis octo viuit. Latro. Diuina quies vices
alimenta ministrat. Item dum quis ad salutem ne
cessaria addiscere vult. et verbum dei audire contem
nit. Item qui cum mulieribus sine causa rationa
bili incaute familiariter conuersatur. Item mulier vid
na partum dum non coheredit: sicut iter qui bellum ignorans
rus non cohereditur. et huiusmodi se piculo exponit.
Octaua regula dicitur consensus alieni offensionis
videlicet quod quicunque consenserit peccati mortaliter primo
peccat et ipse mortaliter. Roma. i. Dignus sicut mor
te non solus qui faciunt sed etiam quod consentiunt facien
tibus. Dicitur autem quod quicunque consenserit pluribus modis. in
extra illos versus. Iustus consensus consensus palpo
recursus. Participans mutus non obstante non
manifestans. Nona dicitur scandalisatiois videlicet
quod quicunque ex se prebet scandalum alteri vel occasio
nem mortaliter peccandi. etiam si non placat sibi pecc
at mortaliter. Nam extra de iniuriis et dono dato
casu culpa. Scribitur quod qui occasionem damni dar
damnum dedisse videatur. Unde et Matth. xviii. Ue ho
mini per quem scandalum venit. O Ex hoc patet
quod ut Aug. xxij. q. vi. ille qui dicitur quod per hoc hominem
ad turram quem sciat falsum iuratum esse vincat ho
miciam. quod homicida solus corpore occidit. ille autem
duas aias scilicet suam et illius. hec ibi. Aliud exemplum
de coiungatis facientibus dormire puellas in eadem
domo in qua eis maritis copulatur. Item aliud
de mulieribus se ornatisibus ut concupiscantur. et sic
de aliis. Item de prelatis male viventibus quod ex
culo alii scandalizantur. Ultima dicitur neglectiois
vices quod quicunque negligit corrigere peccatum mortale
quodcumque dum ex officio tenet obuiare et possit fa
cere. etiam si scandalum non dedit ipse: nec sibi placeat
mortaliter peccat. et per te. Innocentius dicitur. ca
Error. et per Gregorium. Alioquin ibidem plibet ea. Exemplum
habemus. i. li. Regum. de Heli sacerdote qui per iniqui
tatem filiorum suorum coquus non corripuit ut debuit da
nare est. ut dicit Hieronimus. Alioquin ex eiusdem in lib
de septem donis. xiiij. spe. di. ix. ex exemplo. lxvij. ca
quod in ordinis clericorum. principio quodammodo ipse ordinem
itrauit et ceperat exire. propositus. cui apparuerunt
per te mater dum iam area mortui redargueret eum
ne exiret. et eadem cum tertia vice oino exire vellet: ap
paruit sibi in mensa tristis querens quod rite vult ex
ire. Rendit quod aspirat ordinis non potest sufficere.
in mensa ait. et quod poteris aspirare inferni sustinere.
cuius vide modicum experimentum. et ecce audiuit horum
dum grumini porco. ut videref. quod si celum scandi et
cadere super caput ei. et cum per timore deficeret ips
sum fortuitus mater. Post hoc audiuit inesse fab
ile suavitatem ois armonie celestis. tunc in mensa ait.
si vis infernum euadere et celum tenere pseuerare: et sic
pseuerauit. O quanto elige et tu celum euadendo a
peccatis. Rogemus xpm. et ceterum.

Post fuisse promissos de vices in generali: iam
restat agendum in speciali de uno quoque peccato capi
tali cum filiis.

Feria secunda post dominicam secundam Sermo. xv. de
superbie detestatione et remedio contra eam.

Propeccato ve*n*

stro moriēm̄: et quod ego vado vos non potestis venire. Job.vii.7 in euāgeliō hodie. Verba sunt redēptōris nostri deni ihesu loquetur ad iudeos. Sup quod verbis Orig. decret quod cunquos non credit in xpm moritis in partis suis.7 quod intēdit ad contraria eoz que considerant in xpm in partis suis moritis. hec ille. Sed quod aliud gliderāt. regimus in xpm: nisi maximā builitatē. Non despectume builiauit scipm carnē moritalē in rego verginis assumēdo: builitatēquos de mere humillima inter bouēt asinū nascēdo in stabulo. deniquos tota vita xps builitatē tenuit: et tandem humillima morte inter latrōes moritu ē in cruce: ut sic nostrā supbia confunderet: et builitatē suo exēplo nobis zemendaret. Quare hec: nisi quod qui vult habere gratiā dei et gloriā celestē per builitatē solā premeret. quod Jac. viij. Deus supbis resistere humilibus aut dat grāz. sed viuiscātur. Und decret In partio moriēm̄.7 quo ego vado. sed ad gloriā per humilitatē passiōis et mortis. vos supbis in credulī non potestis venire tere. ut proptera in euāgeliō Ihesu de supbia quod aiam mortificat et gloriā celesta predicere facit: tria mysteria notabimus.

Prīmū der detestatiōis.

Secundū der extirpatiōis.

Tertiū der remediatōis.

Res Circa primū de supbie detestatiōe inquiredū est. quod quilibet fidelis der supbia summe inter oīavia detestari. Ad quod fig theologos tradunt plures ratiōes. Prīma ro diuine execratōis. Intanciū emus deus execrat supbia quod a principio mudi nunquos aliqui supbi placuerūt deo. Judith. ix. Supbi non placuerūt tibi deni ab initio. Et intratum quod prece ceteris partis grauius a principio vltus ē. ut propter primo in agelis: quoz innūcerbile multitudine de celo eiecit preter vanā supbia prepetue damnātorum tere. Ihesu in primis pentibus qui voluerūt tere ut dicit: quos cū omni posteritate innūcerbili der paradiſo eiecit a innūcerbilibus miseribus huius vite subiecit omnis vt discamus non supbie: sed builitatis causam ex his habeamus. Und Eccl. x. O debilis ē corā deo et hoibus supbia. Et infra. Sedes ducū supborum destruxit dens: radices geniū supborum arefecit a principio. Ihesu deniquos de intanciū odit supbia quod propriet cā etiā si lateat in homine spūnali.7 qui sanctus videt puuat illū grā et promittit cadere. Bernard. sup cantica ser. xl. Argumētu supbie puatio ē gratie. Istid. desūmo bo. li. quod Deus nonunquos deūcūt occultā meritis supbia per carnis manifestā ruinā ut builitetur supbus per id quod erubescit tere. O gloriā habere caue. Sed di ceras. quod deus prosequitur intaciū supbia. Res decret fig Auro. in compēdio li. iij. ca. xv. quia superbus id quod dei ē versurpat sibi. sed gloriā. cū ramen dicat deus. Esa. xlj. Gloriā meā alteri non dabo. In bonis emus opibus que facimus duo sunt. scz ho

nor vertitatis. sed primū deus sibi refuat: sedz nobis tribuit. veris debemus deo parē suā relinque si nostra parte nolumus spoliari. hec ibi. et sic propter ro. Scda a ratio quod debet supbia detestari der inuidē perturbatiōis. quod vt Augustinus dicit prout alleget Auro. vbi super supbia oībus inuidet. sed maioribus quod eis non equat: inferioribus quod eis equari timet: paribus quod ei equatur. hec ille. et propterea omēs perturbare nititur. Und odibilis ē deo et etiā oībus superbus ut sed. Tertia ro dicitur diabolice designatiōis: quod supbia signū certū habet quod homo a diabolo possidet. sic in castro erecto verillo alicuius designat castri illius possessio ab eo cuius est verillū. Und quādo in hoc de positū ē verillū crucis xpi quod est builitas penitētē et erigitur verillū diaboli signū ē quod talis est castri et possessio diaboli. Job. xlj. Ipe ē rex scz diabolus sup oīms filios supbie. Und Greg. Evidētissimū signū reproborum ē supbia. Quaranta ro dicit infatuationis quod hocē supbia infa*tuat* et faciū demonstrat. Promet hoc. quod vt dicit Grego. xxvij. moral. Scultus ē oīmis supbus quod cum alia multa scz et seipsum nescit: et quod magna scz celestia gaudia per vili stercore precievolū ratis et paruo vento glorie vendit. et quia credit se posse cum sua supbia celū obtinere quod diabolus in celo existēt supbiēdo pdidit. In huius exēplū Nabuchodonosor supbus ifatuarus fuit rōne amittēn. et vt bos fenii comedit Danielis. iij.

Unitatis ro dicit exēplificatiōis. Nam devidemus naturalis oīa etiā animalia ferocia supbis esse ifesta: et builibus mitiora ut daret de leone: qui superbos et rubea veste popositos inuadit: prostratis autē parcit. Simile der de verso et de apro fig Amb. in examerō. Itē Brestoteles. quod Rhetorice. ca. viij. decret. quod canes non mordēt eos quod relish decret. zec propter quod etiā bruta detestatur supbia. Deniquos et ipsi superbī plimi dominū congregant scz dēstari mutuo in seipsum oīndunt eo quod se fē mordēt. Prover. viij. Inter superbos semp iurgia sunt. et hoc ob supbia singulorum. Prefea oīs creatura detestat superbia. quia vt der Thob. iij. Ab ipsi sumpliū inutiū oīs pditio. sed in oībus creaturum mudi. Cum emus primo agelus peccauit supbienodo et tandem habo: oīa creata punita sūt a deo quodā mō. O gloriā detestabilevitium perssimū: oī maledicta supbia quod eo tum perdidisti mudū

Xmas Circa scdm de supbie extirpatiōe quod verū possit aliquod industria humana ex corde penitus extirpari. Res decret fig Johānē Climacū. li. scz le sue. quod superbia ē duplex in hoco. Una intērior que ē in mere et hec extirpari ver curari non potest nisi a solo deo quod solus habet dominū plenū super cor humanū. veris Proverb. xiij. Sicut diuisiōes aquaz: ita cor regis in manu dominū quo cunquos voluerit inclinabit illud. Lyra. Sicut diuisiōes aquaz: quod sunt supra firmamentū ab his que sunt sub firmamento facte sunt a dei volun

Feria. III. post dominicā. II. quadra.

tate: ita cor regis. et p cōsequēs alioꝝ hoīum in
prāte ē dei. Ideo a deo debem⁹ petere. Ite Nū
remie. et scribit. Scio dñe qz non ēhois via et⁹.
Lyra. i. nō est in prāte hoīis recte abulare in via
iusticieſz a dō est. Alia est supbia exterior. et hec
pōt curari facil⁹ dei ḡfa adiuuante p remedia
qz subscrībem⁹. Exēplū ad id i Anthiocho sup/
billimo. q. Machab. ix. q licet eēt hūiliat⁹ exte/
ri⁹ qz apphendit eū dolor viscerū et vermes sca/
turient et feror irolerabil⁹: tñ in corde vītarē hūi
litatis plene nō habuit ut debuit. iō nec veniaſ
pmeruit ptoꝝ. q. Ite exēplū aliud legiſ in
Speculo exēploꝝ di. vii. exēplo. xxi. q qdā mi/
les victorias mītas fecit et postea ordine mino/
rū intravit. et adhuc etiā in ordine tēpatabat de
supbia. et dicit militibꝝ. Lū fuerim hacten⁹ fo/
ris alios ipugnādo de cetero volo eēfortis me
ipm impugnando deo iuuante.

Z. Līca terciū de remedijs supbie Notan
dū q plura tradunf remedia fm Anthōnīnū
in scđa pte lūme q valēt facere ne i boīe dñctur
supbia. Prīmū xp̄i exēplū et instructio. pte in
euāgelio. Scōm est exercitij vīlibꝝ occupatio.
ut abluere ollas et scutellas i coqna: v̄l ifirmis
seruire zc. Terciū est vilitatis prie ac miseriaꝝ
qz co:poris cōsideratio. Berñ. Mirū est vn
supbit hō: cui⁹ cōceptio culpa. nasci pena. vīue/
re miseria. mori necaria angustia. post mortes
vermis feror et horror zc. Quartū ē alioꝝ vite
melioris iūtio Grego. Sicut iacentiū elatio
nis est cōsideratio deterioris: ita cautela hūili/
tatis ē cōsideratio melioris. Unū ppēde sanctoz
vīta. Ultimū ē iudici⁹ dei animaduersio. qz de
us nullo mō patif supbos quin humiliet et cō
fundat. P. sal. Retribuet dñs abūdanteſ. s. pe
nas faciety supbiaꝝ. et pte ex p̄dictis. O ergo
charissimi caucam⁹ supbiām deo et angelis ac
oībus creaturis odibile. et bumillime p̄sterna
mus nos. Rogantes xp̄im dñm nostrū ut det
nobis in p̄senti gratiā et in futuro glīaz. Amē.

Feria tercia post dñicā scđam. Sermo. xv.
De supbia pessima qd sit. et d c̄sp̄ eō et filiabꝝ.

Wi autē ſe ex/
alz
q tauerit hūiliabit⁹. Math. xxi. et
in euāgelio hodierno. Verba sūt
xp̄i iſu qui suos discipulos et oēs nos ſep̄tā
verbo qz exēplo monuit fugere supbiā et ſecta/
ri hūilitate. pponēs pena supbia dicens. Qui ſe
exaltat. s. p supbiā in p̄ſent: humilabit⁹ ſz i fu/
turo p pena inferni. Ite cōtrario. pponēs meri/
tum humilitatis dicit. Et q ſe humilat exalta/
bit⁹. s. in celo. ppter ea et redarguit ſcribas et pha/
riseos qui vacabant supbia ambitioni et glorie
vane p omnia. ut pte in hoc euāgelio. Unde
de supbia pessima p̄ter predicta adhuc tria in
hoc sermone declarabimus mysteria.

Prīmū dī diffinitiōis.

Scōm dī specificatiōis.

Tertiū dī germinatiōis.

A. Līca p̄mū de diffinitiōe supbie inqrendū
est quō diffiniſt quid ſit superbia ut cognoscēn.
melius ſciam⁹ ipam cauere. Ad quod notādū
q Aug⁹. xiiij. de ciuitate dei. diffiniſt dī. Sup/
bia est puerſe celſitudinis appetit⁹. vnde ſuper
bus dīc qui ſupra vult videri qz est. fm. Iiij.
lib. ethimol. Superbi⁹ em̄ dīc quasi ſup id qd
est iens vel vadē ſz extolleo. Sed querit

Quare a pte prie excellētie reputat peccatum
mortale et graue: cum bīmō appetitus pertinet
ab bonū vītis et etiā naturalis ratiōis: qz ho
mo naturaliter desiderat pfectionē boni quod
cōſtituit in quāda excellētie et honorabilit̄ exiſten
tia. B. Reſpoſet ad hec fz ſanciū Thomā
ſcđa ſcđe. q. dtij. z in queſtiōibꝝ de malo. ac An
thoniū. q. parte. xi. iiij. q appetitus prie excellē/
tie quādo ſit fm regulā recte ratiōis. ſz debitis
modis et medijs in operando magna et ardua
vītis et ſcratatis opa: et ad debitū ſinem: uita
ſuā ſditionē ad vītē p̄tinet magnanimitas.
Sicut per cōtrarium deficere et retrahere ſe ab
ope magno et honore ſibi p̄portionato timore
deficiēdi pertinet ad vītū pūſillanimitat̄. ſz
quādo quis appetit p̄tia excellētia excedēdo
regulā recte ratiōis ſupra ſuā cōditionē: vel nō
ad debitū ſinem: hoc p̄tinet ad vītū ſupbia. Siē
cū qz ſacerdos vellat agere ea q ſunt cēporalis
auctoritat̄: et rustic⁹ ea q ſunt iudicarie vel reſ
gie dignitaris. Ite ſicut etiā cū p̄mi parētes vo/
luerit fieri ut dī. et mali ageli noluerit ſubefie
deo et ei⁹ regul⁹ obediēt. Et bīmō appetitus ē
p̄tm̄ graue: imo pte alijs graui⁹ mortale plibꝝ^z
rōnibꝝ fz Anthōn. vbi s. qz ſuā aliquas ponam⁹.

C. Prīma rō cōtemp⁹ et o p̄pōtiōis. qz ſup/
bus cōtemnit deū eo q ūl vult ſubīc̄t p̄ceptis
et regulis ei⁹. Ideo aſſimilat diabolo Job. xlj.
Ipc. s. diabol⁹ ē rex ſup oēs filios ſupbia. Deni
qz pte alijs vītis o p̄ponit ſe deo ſuperbia. Unū
Boet⁹ dī. qz cū oīa vītia fugiat a deo: ſola ſup/
bia o p̄ponit ſe deo. Pat̄ in filiis nērōr̄: qz cuſ
vellat edificare turrim p̄tingetēvſqz ad celum
ut poſſent defēdi a diluuiio contra deū: de⁹ cōfuſ
dit linguas eoz. Idē pte in Pharaō ſuperbo
bellātē cōtra deū. Scđa rō aggrauatiōis. Nā
graui⁹ est a deo auerti et peccare ex ſuperbia qz
proue eft in alijs pteis: ſz auerti ex ignorāntia
v̄l et cōcupiſſeriat⁹ et fragilitate: qz per ſupbiā
plus hō iniuriaſ et excellēti maiestati diuine quaſi
appetit equalitatē dei. Et cōtrariaſ p̄ cētis cari
tati dei. ideo ex ſuo genere ſupbia mortale p̄c/
catū eft. Hinc etiā ē q ūl qd p̄tm̄ q ūl ſit ex
ſuperbia reputat graui⁹. io ipm̄ ē grāuiffimū.
Nā fm Aretotelē. i. posterioꝝ. Propter quod
vnūquodqz tale et ipm̄ magis. D. Tertia
ratio permittiōis. qz minora mala permittunt

pter maiora evitāda. Juxta illō Phī in thopīas. Inter duo mala min⁹ malū est eligendum. Sed in remediu⁹ p̄tī superbie sepe videm⁹ q̄ deus p̄mittit hoīz ruere in peccata alia turpia. Quia ut beat⁹ Grego. in moralib⁹ dicit. Deus p̄mittit etiā spūales viros cadere in luxuriā: ut recognoscant ip̄i suā supbia. t̄ sic humilientur. Ergo sequit⁹ q̄ superbia grauis ē. Exemplū in vita patrī de quodā rāte l̄citatīs ut quotidie pascere ab angelo. Lungs superbire cepisset in se ita fuit deuice⁹ a stimulo carnis q̄ ad seculū fugere cepit. p̄ perficiēda luxuria. sed in via ap̄d duos germanos religiosos hospitatus dū ad eorū instantiā eos instrueret in se reuersus penitentiā egit. Quarta ratio aīatōis. sc̄z d̄monis. Nam diabol⁹ in nullo sic prosternit sicuti humiliat. ita in illo plus animaſ z cōfidit vince re hoīem q̄ in superbia. p̄t̄ dicit Aug⁹. li. 8. p̄nitiētia. Unde legit̄ etiā exemplū in speclo exē. di. vi. exēplo. xvij. et Lelari⁹ dialogo q̄ cū qui dā magne opinonis monachus virgo corpe vellit a quodā obſesso demonē ejcere: demon r̄dit. Istius nō timeo castitatem nec opa. superbis est enī. ergo. t̄c. Ergo carissimi: o v̄ xp̄ia n̄ discite detestari superbiam.

L̄ circa scđm de speciebus superbie Notandū q̄ fm Grego. xxiij. moral. quē sequitur docto. superbia habz q̄ tuor species in quib⁹ est p̄tī mortale fm gen⁹ quādo sit fm deliberatōez rationis ut dictat Anthoñ. vbi sup̄. alioqñ si non fiat deliberate venialis ē superbiam. Nā qñ homo nō vult subiici dco z regulis ei⁹ deliberato animo mortale est. ut pat̄z ex p̄dictis. al's mor⁹ superbie dū eis ratio nō cōsentit deliberate veniales sunt. Species aut̄ superbie a Greg. enūerantur t̄sūt cōfitede. Prima species cū q̄s extimac bonū quod habaz a seipso habere. Hoc declarat sica doctoribus z in agēlica lūma atq̄ Anthoñ. nina: q̄ ex quo recta fides tenet q̄ om̄ia bona sunt a deo auctore Jaco. i. Om̄ne datū optimū et z om̄ē donū p̄fectū desursum est descendens t̄c. aliud tenere infidelitatis esset. Sed q̄ aliquis p̄ter ino: dinati⁹ appetitū. p̄t̄ excellētē ita gloriet de suis bonis acsi ea a seipso haberet b̄ p̄t̄ net ad superbiam. ut quādo q̄s bonū naturale sc̄z ingenīu fortitudinē pulchritudinē z bmōi. vel temporale ut diuitias porētias honores dignitates z bmōi. vel etiā spūale ut sapiētā p̄dicatōez p̄phetia gratia z bmōi sibi attribuit q̄si a se haberet nō a deo hoc ē superbiam. sicut fec Anthioch⁹ quia se extimauit nō a deo q̄ potestatē haberet in tūdeos. Sic multi ex superbie elati sunt intātum q̄ extimāt se habere diuitias dignitates z bmōi ex sua industria non a deo. Sūliter q̄ sapientes sunt vel bene p̄dicat v̄l p̄phetant z bmōi. Sc̄da species superbie est cū q̄s bonū q̄d habet ascribit a deo suis p̄p̄t̄s meritis obtinuisse v̄l obtinere. Unde superbis extimac q̄ meritis suis

bona q̄ habet a deo acq̄sierit. s. diuitias et alia p̄dicta. Et sup̄bo videt⁹ q̄ de⁹ s̄c̄sibi obligatus ē illō ad Titū. iii. Nō ex opib⁹ iusticie q̄ fecimus nos: s̄z fz misericordiā suā saluos nos fec Tertia sp̄es cū quis iactat se habere bonuz q̄d nō habet vel ap̄d se existimat: aut plus habere q̄d habeat v̄tate. ut prudētā magnā in agēdis vel industriā aut ingēniū ap̄tissimū v̄l scientiā vel se sanctiorē putat p̄ter bona opa. Quarta sp̄es est cū despēctis cētis singulariē vult videri. s. tanq̄ melior p̄e alījs. sicut scribit Lu. xvij de phariseo dicēre. Nō sum sicut cētī hoīm. t̄c.

L̄ circa tertiu de virtūs q̄ nascunt ex germine superbie tanq̄ ex radice. Nota q̄ q̄uis generaliē ex superbia habeat oriri oīavitia. ut d̄ Gregori⁹. Prop̄fea Lassio. sup̄ psal. xvij. ait. Superbia ex agēlo diabolū fecit et hoī mortē inculit: om̄ maloz m̄r. sc̄leq̄ fons: vena nequicie. hec ille. Tamē specialiē ex superbia nascunt filie criminoſe. ut p̄t̄z p̄ doctores. Prima ē sc̄lī abitio. Sc̄da vanā glā. Tertia p̄suptio. Quarta excessus curiositatis. Quinta rixosa cōtētio. Sexta beneficioz in ḡtūtū. Septima irrisio. Octava alioz rum temerariū iudicū. de quib⁹ cōfitendū est. Et ideo alibi de certis cap̄vt videbūt necessere populo tractabim⁹. Nec ad p̄ns sufficiāt. Et p̄ finali cōdudam⁹ q̄ oīs homo diligēter d̄z cauez res superbiam in singulis sp̄ebus z filiab⁹. q̄d de⁹ semp̄ destruxit z confundit superbos. Unde beata n̄go dicit Lu. ii. Deposuit potēces de sede z ex̄ altauit b̄siles. Ite legit̄ exēplū etiā in Antho nina vbi s̄. q̄ dū quida doctor magn⁹ legeret. epl̄as Pauli. z ex superbia dixiſz q̄ meli⁹ inelli geret q̄ ip̄e Paul⁹ apl̄s. statim de⁹ eū sic puniuit q̄ oblit⁹ ē penit⁹ oīs sciētē: ita ut nec litterā cognosceret. Rogem⁹ ḡ rpm. t̄c.

Feria quarta post dñica secundā Sermo. xvij de ambitionē q̄ nascit ex superbia.

Wivoluerit in

q̄ ter vos p̄mus esse: erit vester fius.

Matth. xx. z in enāgelio hodiemo verba sūt saluator̄s nr̄i: in q̄bus rep̄hēdit z p̄fuit ac fugiendū docuit abitōis virtū p̄cūlosum. Lū em̄ r̄ps p̄dixiſt suā passionē z relur̄ rectionē. putan. illico xpm̄ in mūndo regnaturū mūdialis fili⁹ zebedai⁹ iohānes z iacob⁹ q̄sicerūt per m̄ris inēcessiōnē habere p̄matū sup̄ cētōs ī regno r̄pi: ut vñ⁹ ad dexterā sed erat ali⁹ ad sinistram. sapiebat em̄ adhuc aliqd terrenū atz carnales. z de hoc etiā alij discipuli adhuc carnales idignati fuit. Prop̄fea r̄ps dñs būlicat̄s m̄gr̄ redarguit taz illos duos dī. Nescitis q̄d petas z oīs alios ut abitōne p̄siderēt z honoris cui⁹ tarat̄ admonuit. pat̄z in euāgelio. Itaq̄z de abitōnis virtio p̄ter q̄d multi peridicant̄ tria myſteria ī b̄ fmone dedarabim⁹.

Feria. iii. post dominicā. II. quadra.

Primum de culpabili offensione.

Scom de mortali grauatione.

Terciū de eius mali abominatiōe

S circa p̄mū de offensiōe culpabili ambi-
tiōis. Querit̄ unde ambitio reputat̄ offendere
deū culpabilēt̄ graueū. cuī em̄ honor sit p̄mū
virtutis. iij. ethicoꝝ. q̄ saltē virtuosus p̄t lici-
re ambire honores. q̄ q̄libet liceat p̄t appetere
illō qđ sibi debet. p̄ p̄mio. miꝫ ē ḡ qđ p̄bo viro
nō licet honorē appetere: cuī etia ut idē p̄bus
vi. topicoꝫ dicit q̄ oēs boies honorē appetunt.
Sed ad hec r̄det fm̄ frarr̄ Angeluz in summa
q̄ ses honor bñ p̄t liceat appeti qñ nō ppter seſ
ipm̄ hō appetit honorē ſz ad glāz et laudē dei.
vel. ppter ſalutē aiaꝝ. z ſic ſoluſt obiectio. al's at
appetere ſp̄ est p̄tm̄ ppter iordinatioꝫ. Ut fm̄
Aler. ij. pte ſumma. z Tho. ij. ij. q. cxxxi. abitio dif-
finiſt ſic. Est iordinatio appetit̄ honoris vel po-
tentie v̄l dignitatis. Et q̄ inordinatio appetit̄
opponeſt ordinato. q̄ abitio p̄tm̄ est. z b̄ decla-
rat ex triplici ratione.

Prima ratio originationis.

Scđa p̄trariationis.

Zercla inordinationis.

Prima rō originis.qz a pessima radice appa-
gatur.Nā Aug.li.de vera religiōe dicit:qz abī-
tio peedit ex supbia et cupiditate,qz sūt grauiā
peccātū.sz qz om̄is arbor mala fructū malos facit
Matth.vii.gz sicut fructū est ifecit qz ex ifecta ra-
dice v̄l arbore generat.ita et acētū humanū qui p-
cedit ex peccāto oportet qz sit peccātū.bec Aler.
Se-
cunda rō xtrariatiois.qz gñalis regula est qz oē
illud est peccātū mortale qd̄ xtrariaet directe cha-
ritati dei vel pximi vt patuit fmone dñice.sed
ambitio est hmōi.vii.i.Lorj.xiii.Lharitas nō
est abicitio.svi glo.dicit.id est nō vult alijs pre-
poni.charitas em̄ diligic.prīmū sicut seipm.z
ideo nō vulp̄ primū subh̄cere sibi sz sociū esse.
imo appetit scrūrire.primo et nō sibi scrūiri.sic
filiū hoīs nō venit ministrari sz ministrare.Dē-
nīqz abicitiosus facit etiā deo iniuriā xtra chari-
tate dū vult dignitatē v̄l honorē aut p̄sidentiā
ab hoīc.qz sicut iniuriā faceret regi qz sine regis
cōsensu ab aliquo vellet p̄fici i regno vt esset lo-
co regis.sic qz dignitatē q̄rit ab aliqz alio qz a dō
Heb.v.Illc qlqz sibi sumat honore sz qui vo-
caſ a deo.
H Tercia rō inordinationis.qz
fm Tho.vbi sup̄.honor ordinare debet exhibe-
ri.p̄ reueretia excellētē virtutis vel dignitatis
hoīs.hoc autē qz homo excellit alium hoīem nō
habet homo a seip̄o.sz est quoddā diuinū in co-
donū a deo datū sibi.iō qz et hoc nō debet sibi
p̄ncipalr̄ honor.sz deo cui⁹ est z a qz.Jēc b̄ qz bō
excellit dāt a deo hoī.p̄terea vt alijs psit.p̄ter-
ea nō ordinate appetit hō honorē vel p̄sidentiā
nisi appetat.p̄tē dēū ei deficiēt.v̄l utilitatē alio
rū.et qz abicitiosus iordiate appetit.qz nō p̄ter-
pmissa.iō abicitio peccātū est; et co ipo qz appetit se

indignū honori redditivl̄ p̄sidentie. qz eo ipo vi-
tiosus ē t̄ prau⁹ q̄ nō est dign⁹ honore. iiii. c̄hī
cop. Et rēplū f̄m Bern. devimbra q̄ insequeſt̄ fu-
git. z fugiēt̄ lequit. Proin. i. q. j. c. p̄ncipia⁹ d̄c.

I Circa scdm de mortali grauatioē queritur
Utrū abitio semp grauat hoīem mortalr. Rū
detur fm Anthoñ.ij. pcc.ii.ij. ca. v. et etiā i Bz.

gelica. q̄ nō semp̄ s̄ appetit̄ honor̄ vel p̄siden-
tie v̄l potēcie iordinat̄ p̄tē c̄ triplicis. sic gra-
uare p̄t mortalit̄. Primo q̄n̄ appetit̄ honor̄
de excellēcia quā nō b̄ abz qd̄ ē appetere honor̄

*supra suā p[ro]portionē: ut si malus vult honorari
rāc̄ bon⁹ vel ac si c[on]sūt scūs et m[od]i nil curat de vir-
ture, vel si d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s regimē p[re]sidētiā q[uo]d nō debet
nisi tru[s]sis: ut est platio eccl[esi]astica. Und[o] p[ro]g[ra]m-*

nerali regula tenēdū est fm Angelicā, q̄ q̄cīq̄
appert aliq̄ bñficiū eccl̄asticū v̄l etiā officiū
seculare aut pñcipiati scīes se indignū ad illud
rōne criminis v̄l ignorātię z hm̄i, peccat mor

talit. et rō. qz dliberate vult qd lex phibet. di. lti.
miramur et alibi. Scō qn̄ appetit honorē per
illicta media vel piculosa. puta qn̄ qs appetit
plura bñficia eccliaſtica extra casus licetū moz
tali est. ut p. c. p. c. h. h.

tale est. pars extra de p[ro]p[ter]is ar.ca. quia intantur. It[em] si etiam licet tamē simoniaci vult acq[ui]re res similes si appetit tale officium seculare quod est periculosem. ut fuit thelonius iniusta vel exactio[n]e et officio usurpare alibi[us]. Tunc ergo

nes et officia pluraria et homoi. Tertio qui appetit fine illicito scilicet quod in ipso honore constituitur sine non referendis ad honorem dei vel utilitatem aliorum. Ut si quis appetit dignitatem quam habet curia ait ait vel etiam aliis beneficiis propriis me habeo videlicet mortuorum

audū officiu pñcipalit, pñt hono: vider morta-
le, siliter si a pñpetit officiu sc̄lare pñcipalit, pñt ho-
norē vñ pñcipatiū, pat' qđcūq; mortale cōmitere
re, p 2señda tali potētia vel honorificētia mor-
tale pñctū ē, sic pñt, s; macrūnitas pñtuosa ten-

et in p[ro]pt[er]is magnitudine tua resu-
dit ad honores ordinate[m]. cui q[uo]d virtuosos act[us] p[re]se
qui[us] int[er]cedes p[ri]ncipaliter ex illis honorare dei vel
fui[re] deo et p[re]destinatio p[ri]mis. Iz ex p[ro]sequenti sibi p[re]ue
niat honor de q[ua]d gaudet et contentat. Ex istis p[ro]p[ter]is

R Circa tertium de abo iatōe Norādū q̄ ambi
tēlōwīrū abērādū est a fū cīdū meer tria.

Primo qz multa crimina inducit.
Secondo qz quietē mētis collit.
Tertio qz oīs iūst̄ illud fugit.
Primo inquā qz mēta crimina inducit. Nam

Patio in quaque mille et unius invenit. V. Anthon. vbi s. allegat quodam p. h. dicente sic. Hoc maritim malum hz abitoius qz non respicit deum vel se vel alios. hz p. fas et nefas et per mille picula ad dignitate reddit quam appetit. metu. ad.

gnus Alexáder ex ábitioē multa bella fecit: p̄e terca Absalon p̄em. p̄iuī dāuid de regno ejcē re voluit. vroresq; illi⁹ publice cognouit et ma/ le ipse in queru p̄dēs occubuit. q̄ Reg. xvii. Itē Achalia vt sola regnaret oēs filios regi oēs cidi feē p̄ter Joas absconditū. iiii. Reg. xi. Q̄s possit enūerare q̄ta mala fecit ambitio. Scđo q̄ mētis q̄tē tollit. Unde Bern. li. iiii. de 2sidē ratiō ad Eugeniu dicit. O ábitio ábitiū crux quō oēs torques et omib; places. Nil acr⁹ cru ciat. nil molestius inquietat. et nil apd miseros mortales celebri⁹ negocij⁹ eius. hec Bern. pp̄e ea fugiēda est ambitio. Tertio quia omnis iustus illō fugit. patz hoc primo in dño ieu q̄ fugit cū vellē facere regē Job. vi. Itē Moy ses cū dñs vellē cū mittere ut esset dur pp̄l iſrl exaluit se. Ero. iiii. Et Hieremias cū mitteretur ad annūciādū super regna et reges Rñdit a a dñe deus nescio loqui. Hiere. i. Itē Mar cus euāgelista pollicē apurauit sibi vt sacerdo/ tio reprobo habere. Et Greg. magn⁹ fugit euz in papā acclamare. sic innumerabiles iusti am/ bitione detestati sunt. Rogem⁹ ḡ dñm. t̄c.

Feria q̄nta post dñicā secūdā Hermo. xvii. de vana gl̄ia p̄op̄az variaz et p̄st̄m i ornatu.

Dmo quidam

b erac diues et induebat purpura et byssō. Lu. xv. et ī cuāgeliō bodier.

Verba sunt dñi ieu. q̄ in b diuite pl̄ma vicia insinuat. p̄ter q̄ dānatus ē. Nā pri mo insinuat q̄ erat valde supbz p̄opus et va/ negliosus in hoc q̄ dt. q̄ iduebat purpura sc̄z ad p̄opā gl̄ie sue. Scđo q̄ erat carnalis et deli/ ciolus in b q̄ dt. Et byssō indutū p̄ dñcjs car/ nis. Tertio q̄ erat gulosis. q̄ epulabat īquit splēdide. Quarto q̄ p̄atis lingue erat plen⁹ sc̄z mēdacijs iactatijs falsidacijs detractiōib; piu/ rijs et hmōi. ideo dt xp̄s q̄ in lingua cruciabat acr⁹ in q̄ refrigerari petebat. vt b dictat Bern. Deniq̄ q̄nto q̄ erat imūfīcōs paupib;. q̄ La zaro mēdico nec micas dabat. vt hec patet ī cuā gelio. Erq; aut̄ diues iste dānat⁹ inter alia vicia denotat de p̄op̄a vane gl̄ie in vestū ornatu. de h̄ria mysteria in hoc fmone declarabim⁹.

Primo de detestabilitate.

Scđo de mortalitate.

Tertio de varietate.

L Circa p̄mū de detestabilitate p̄op̄az in ve/ stibus et ornatu vel apparatu. Norādū q̄ p̄les sunt cōsideratoēs que corda hoīm retrahit ab affectiōe pompe et hmōi vane gl̄ie in vestib; vel ornatu et detestari faciūt. sicut hortat etiā sc̄ptu ra Eccl. xi. In vestitu ne glieris vñq̄. nec in die honoris cui ex collaris sc̄z in supbia pomposaz et hoc pro alio ebemate. Prima cōsideratio est p̄mordialis ostensio. q̄ deus cū hoīm creauit p̄ciosam aliam eius ad imaginē suaz factā sub

vili carni⁹ sacco abscondit ad ostendēdū q̄ cor/ pus n̄m vilenō debet p̄ciosum regumētū ha/ bere. deniq̄ deus q̄n eiecit p̄mos parētes et pa/ radiso nō fecit eis tunicas lericas: sed pelliceas de pellib; sc̄z animaliū Ben. iiii. vt cognoscerent se similes bestijs effectos. et viliter iduedos ad tegendū nuditatē et frigus arcendū. Sed vnde adiunctorū sunt tot p̄ciosē vētes modo. Rñdet Anthoñ. florē. pte. q̄. ii. iiii. ca. v. q̄ adiunctorū p̄s sumptio nouitatu que est filia vane gl̄ie trāni/ tas hoīm q̄ prius pānos lanceos ex lana ouīt q̄fecit. Postea scđo lineos in molliciē carni⁹ et corticib; herbaꝝ adiūxit cōterendo bis nō cōtē/ ta Tertio supinduit lērica ex stercorib; vñmū. Quarto adiunctorū varia ex pellib; muriū. s. her/ s mellinis labellinis vulpinis et hmōi preciosis. Postremo addidit gēmas aurū et argenti etra/ nitate. sed timēdū est q̄ in inferno cū reprobis dicāt tales illud Sap. v. Ue nobis qđ profuit nobis supbia aut diuītiaz iactātia qđ cōculit nobis. M Scđo est secundialis cōfusio. quia fm veritatē homo deberet potius secun/ dari et erubescere de veste q̄s gl̄iarī. quia vestis ē signū p̄ti parētū n̄foꝝ. ppter qđ introductus ē vīlus vestīū. vñd Bern. Qui gl̄iatur de veste si milis ē furi gl̄ianti de cauteriovl aūnū absensiōne. Itē Guilbel. in sūma vītioꝝ dicit. Sic ad gl̄iaz loripedi nō cedit q̄ pedē lignēū habet; etiā si ipm̄ pedē lignēū depingeret vel deauraret. cō/ sit remedium infirmitatis. sic nō est ad veram gl̄iam ornat⁹ vestīū sed ad confusōnē hoīs. q̄ signū ē q̄ homo habet ex p̄tō turpitudinis eri/ bescientiā Ben. iiii. Tertia ē diuinalis d̄bonoꝝ ratio. q̄ per hoc q̄ si homo se ornat. ostēdit q̄ se deus nō satis bene et pulchre fecerit hoīm. et sic iniuriā facit deo. Ideo Innocēt⁹ devilitate. ca. lxxv. dicit. Artificialis species hoī duz supducē/ siue in fucatiōe siue in veste hoīs artificiali artes suppare cōredit creatoris. N Quarta cōside/ ratio est irrationālis infatuatio. Nā satuitas or/ nandi se ostēditur ex multis. Primo q̄ aiam p̄ciosissimā ornare nō curat. et tamen vile sacrū/ stercoꝝ sc̄z corpus magnis expensis ornante ut alioꝝ oculos in aspectib; stercoꝝ talū pascant a q̄bus sc̄z stercorib; corporoꝝ nil aliud q̄d vīmes et spēntes hereditabūt. vñd Guilbel. in sūma. allegat q̄ quidē p̄bus cūdā militi turpia vñb/ p̄ferēt ait. aut vestes aureas depone. aut teipm̄ mēdiciū tuaz vestīū conforma. Alius q̄d dixit. Valde mirabile est q̄ hoīes maiores bñt oculi/ los q̄ ventrē et ora. q̄ pro oculo sc̄z v̄videātur gl̄iosi ī vestib; multas expēlas perdūt; sed pro ore famelico et v̄tre ac aia min⁹ curat. Scđo satui sunt tales ut Seneca. iiii. cpl̄a ad Luallū dicit. Quēadmodū stultus est q̄ equū emptus rus nō ipm̄ asp̄c̄t sed stratus et frenos. sic stul/ tissimus est qui hoīem ex veste existimat. t̄c. sic est in p̄posito. Tertio quia stultus esset qui

Feria VI. post dominicā secundā

ad mortē dānatus qui cū ducere ad suspēdiū potius cogitaret de ornatu ut sericis funib⁹ su⁹ spēdatur q̄z quō aiam a morte tali liberaret. sic in apōlo. qz vt Aug. dicit. Nil aliud est répus plentis vite qz quida cursus ad mortē. Ergo dementia summa vane glie. Quinta p̄sideratio est ruinalis occasio qz ornat⁹ van⁹ multos ad lasciviam p̄uocat et occasionē p̄bet ruine aiaꝝ. Un̄ cōsideret hō qz vt Greg. dic. tot mortib⁹ dign⁹ est et tot penis iferni. quod aīab⁹ p̄bet ruine occasiōz extra d̄ iurijs et dāno daco. ca. Si culpa. Qui occasionē dāni dat. dānu dedisse videatur. et talis fort⁹ dāna qz occasionē corporalis mortis daret. Et cplū narrat Anthōn. vbi sup̄ de quadā comitissa que licet erat liberalis ad oēs paupes et orationib⁹ dedita s̄ i ornatu vana. et post mortē appuit cuidaz deuote mulieri sibi familiaris h̄is caput plenū serpētib⁹ mortis dentib⁹. et dixit se dānata p̄ter ornatū capitū.

O Lirca scdm p̄ncipale de mortali culpa. q̄nt in qbz casib⁹ sit lice⁹ viri v̄l mulieris ornatus. ac etiam alioꝝ s̄z domoz et suppelleculū cultus. et in qbz illic⁹. Rñdeſ fm fratrē Angeſ lu de clauaf. in summa et docto. q ad h̄ v̄ sit lice⁹ tū regrun⁹ p̄cipua ser. Primo recta intentio. nā si fiat. p̄ter libidinē idubitatē est mortale. et si. p̄ter supbia vel alia causaz q̄ est p̄cēm. tale erit qle p̄cēm itendit. Nā fingere pulchritudinē nō licz. s̄z occultare turpitudinē lice⁹ est nisi talis occultatio fieret irētiōe prava. Un̄ p̄ter causam rōnabilē etiāz fucare moderate licet. ut qn̄ p̄ h̄ aliq̄ turpitudiō i facie nō naturalis s̄z ex aliqua egritudine accidēs occultaſ sic dicit Tho. ij.ij.q. clxix. et i Anthōn. et p̄fertur ut iuges sibi mutuo placeat s̄z vir vrori et ecouerto. Itē cuſ mulier innupta ornata se ut placeat alicui accipere ea in vrorē nō est p̄cēm. et similiſ cū q̄s se ornata ut nō sit in p̄ceptū honestis psonis. s̄z fucis vti vir sit sine p̄cō fm Alexā. iō tut⁹ est cauere ut in angelica. Scđo regrif honestatis obseruatio. vnde qn̄ aliqui vestimenta brēvia portat sic q̄ turpia virilia apparēt. v̄l in mulierib⁹ p̄cez et mamille vident. tales nō excusant̄ a mortali qn̄ notabilr excessū nisi aliq̄ ex necessitate hoc facerēt aliqui. vel itra domu sua corā p̄pria cōtige quis faceret. hec latius in Angelica.

Tercio regrif p̄sone cōuenientia et p̄ditio. nāz alii habitū debet h̄re religiosus. alii clericū. et similiſ alii vir alii mulier. vñ qn̄ sine legitima causa mulier ornata se veste virili vel vir veste muliebri peccaret mortalr ut p̄z ibidē secus si causa legitima. Quarto regrif moderatio. nā in supfluitate notabilr excessū rā q̄ ad multiitudinē diuersitatē qz quo ad p̄cōlitatē et cuſ nositatē p̄cēm est mortale ut coiter volūt doctores. et iste excessus cōsiderari debet fm Alexā. ij. q. fm cōsuetudinē et mortē patrie vel terre illius et fm nobilitatē p̄sone. et dignitatē officij. ita tñ

in oībus intelligēn. q̄ assit intēcio sancta. Quinto v̄cūteſ nūmia sollicitatio et scādalatio. nāz si q̄s nūmis sollici⁹ ē circa ornatū et pompā ut p̄ter hoc dimittat necessaria ad salutē. v̄l nō cū ret q̄ v̄cūteſ scandulū ruine in cōcupiscētā mortale est. Sexto v̄ nouitatē caueat ad inuētio que s̄z lascivia esz. p̄uocatiua. hec etiā Anthōn. in cōfessionali.

P Lirca tertiu de varietate pompaꝝ Notandum fm Anthōn. ij. parteybi ſ. Multi sunt v̄arij modi peccāti in pōpis et ornatibus. Nā pri mo aliqui glianſ in vestimentis et fuce pulchrū tuđinis ut dictū est. Scđo alij i equis et egrarūris et a p̄paratu in illis. s̄z aduertat q̄ angel⁹ dñi de hoc redarguit heracliu impatorē cū crucem xp̄i portaret in birlm et portas clausit ac būliſtate xp̄i super asina sedētis in exemplū. p̄suis. Tertio alij glianſ in cōuiujs et vasis aureis et bmōi. s̄z aduertat q̄ diues epulo splēdide epulans dānatus est. Quarto alij in edificijs et palacij. sed aduertat maledictoz dei. Nicere. xxij. Ue qui dicit edificabo mihi domū lajā et spaci osam. Quinto alij in nobilitate generis et potestia ac diuiujs. sed aduertant illud Apoc. xvij. Quantū se glificaueruntū date ei tormentum. Ultimo alij gliantur in lectis et lectisternijs. s̄z audiant ut maledictiōis eñne a deo Amos. vj. Ue vobis q̄ dormitis in lectis eburneis et lasci uitis i stratis v̄ris. Deniqz tales aduertat q̄ ut Aug. dt. xps lectū ſuū in quo dormiuit p̄ mortem s̄z crucē in testamēto dimisit discipulis. q̄ ḡ vult cū xp̄o q̄escere in celo iaceat in crucē lecto moriat in cruce si vult xp̄m videre. considerene etiā tales quale lectū habebūt i futuro. Sicut et cplū narrat Anthōn. ibidē. q̄ frater qdā viliſ tās quēdā mūdanū scolarē cōpatriotā ſuū; v̄dit in illiſ camera pōpā lecti delicati et ait ei. Larissime recorder⁹ qd̄ dt Eſa. xij. de calib⁹. Lōci dit cadauerutū. s̄z in morte. subf̄te sternet tinea et opimētu tuū erit vermes. Et h̄ v̄bū adeo im̄ pressum ē cordi illiſ q̄ nō potuit q̄escere; s̄z reli gione intravit. Rogem⁹ xp̄m. tc.

Feria sexta post dñicam secundā Sermo. ix. de p̄cō cōcētiois q̄ nascit̄ ex vanitate superbie.

Allos male per

m det et vineā ſuā locabit alij s̄ agricōlis. Matth. xxi. et in euāge. bodier. Hāc ſentētā p̄tulerūt cōtra ſeipos iudei et cōp̄s dñs approbauit cā tanq̄ verō ut dt Lyrā. Lūz em̄ ſacerdotes iudeoz ſcribe et pharisei quenib⁹ ſent cōrra xp̄m̄ ſupbia plenū ac inuidia cōtentioſe ageret ḥ dñz. ip̄e dñs xp̄e. p̄suis eis pabolā d̄ vinea locata agricol. q̄ fuos dñi occidēt. et heredē. ſic fecerūt iudei. p̄phis dñi et tādē aplis. ac ip̄m filiū dei xp̄m̄ occiderunt. Interrogavit

ergo xp̄us dices eis. Lū venerit domin⁹ vinee. id ē ecclie scz ad iudicādū quid faciet agricolis. Rñderūt malos male p̄det. et hoc fecit q̄ roma nos perden. iudeos. et vinea. i. eccliaz suā tradis dī alij. s. discipulis et cōuersis ex ḡtib⁹. p̄t in euāgeliō. Ex quo aut̄ hec pestis virtuosa superbe contētiōis ex vana gl̄ia nascit. et est valde picu/losa ac dānabilis. ideo d̄ ip̄a ut cauere studea/ mus tria m̄ysteria hoc f̄mone declarabim⁹.

Primiū d̄ effugatiōis.

Scom d̄ diversificatiōis.

Itē aliud thema p̄ hoc p̄tponi illud Phil. ii. Nibil facietis p̄ contētiōne neq; p̄ ianē gl̄iam. Q̄ Lirca primū d̄ effugatiōe contētiōis Notā q̄ cōtētiō litigatiōis reprehēsibilis ēt fugiēda ppter plures ratioes. Primo ppter assimilatio nēnā contētiōis assimilat̄ diabolo. vñ Aug. ut allega in summa vītio p̄t. q̄ vīc nibil est ita sitē actib⁹ demonū q̄ litigare. Rō quia sic dia bolus semp sup̄be et p̄tinaciter cōtradicit deor suā senectiā falsam defēdit sic talis. tē. vñ Pro verb. xvij. Semp iūrgia q̄rit malus scz homo. agelus aut̄ crudelis mitet̄ cōtra eū. Lyra. s. vt a iudice occida tanq; sedicōlus. Et p̄lū etiā babem⁹ de iudeis quib⁹ ait Moses Deico. xxij. Scio contētiōe vestrā et ceruicē durissimā et adhuc me viuēt̄ semp contētiōe egistis p̄ tra dñm. quāto mag⁹ cum mortuus fuero. s. quia contētiōe cōtra xpm egerūt. vnde tūc om̄s infēcti sunt in deserto deo ordināte q̄ exierant de egypto ppter Josue et Laleph fiddib⁹. et post xpi aduentū oēs sunt p̄ romanos partim occisi p̄ tim captiuati. R̄ Itē inter bestias assimila tur fm comestorē in summa ip̄i cani. Nā si queritur. Cur vel vnde est q̄ canis statim ut strepitū audit vel sentit alicuius latrare incipit. Rñder magn⁹ Alb. de aialibus. q̄ ex innata sibi melā colia canis statim vel sentit aliqd latrare incipit nō cōsideras siue sit amic⁹ siue inimic⁹ v̄l extra nūs sit ille de quo scz latrat. sic homo contētiōis. statim em̄ re satius canis post q̄ alia qua v̄ba audierit loqui incipit et cōtēdere. non curas an sit ad xpositū vel nō. hec comestor. Fu ge ergo o homo tē. Scđo fugiēda ē ppter perturbationē. q̄ hō contētiōis alios perturbat in se perturbat. Prouer. xvij. Homo puerus suscitacōles. Et rō. q̄ in seipso contētiōis habet carnis ad sp̄m. et vītioz cōtra sele cōtētiū. nā contētiō signū est q̄ talis sit carnalis et caro non obediit ratioi. i. Lor. iij. Lū sit inter vos zelus et contētiō nōne adhuc carnales est. S. Pro inde Egidius de roma. li. iij. p̄t. i. ca. viij. tractat q̄ mulieres plus q̄ viri sit contētiōle et in litigādo p̄seuerat. Et rñder. q̄ in eis minus viget rō q̄ possit hoīes retrahere. s; si qñ q̄ retrahunt h̄ est et v̄cundia. Itē fm alios q̄ vir factus ē im mediae d̄ terra. sed mulier de costa viri. si autē

costa cōcussa fuerit sonat. nō sic ē de terra. ḡ tē. Pro exēplo p̄tra hec in vitas pat̄p̄ quidā pater remediū docuit di. Si q̄s loquit̄ tecū de q̄cūq; causa noli cōtēdere cū eo. si bene dicit dic bene. si male dic. tu scias quid loq̄ris. et sic mens tua erit pacifica. Tertio p̄tēto fugiēda est p̄p̄vitiō rum deriuatiōe. ab ea em̄ sepe deriuātur plurima scādala odia dissensiōes rīce. et qñq; post verba venit ad v̄bera. et aliquā tota cōitas turba turv̄q; ad sanguinis effusionē. Eccl. xj. Abyna scintilla augēt ignis et a doloso augēt sanguis. Un p̄bus. v. politico. ca. viij. docet q̄ p̄teriores in q̄libet policia sunt lūme vitāde tanq; cōmu/nitatis destructiue. Ob quod p̄ncipes et milites inter se dissiden̄. et cōtēden̄. mouēt bella in q̄bo sequit̄ paupez op̄ressio et plura mala. H̄en iā impletū vidēt̄ illud Ps̄. Effusa est p̄tēto su p̄ncipes et errare fecit eos. Lyra. id est iusto iudicio d̄ p̄misit errare illos i invio decūādo a iudicio rōnis recte. rñō invia. s. dei esse que est via caritatis et mādaroz a qua decūāt. Quar̄to fugiēda ē ppter acquisitionē. s. honoris digni et ḡfēdei ac glorie. nā Prouer. xx. d̄. Honor ē hōi qui separat se a contētiōib⁹. Itē Roma. xiiij. Nō in cōectione et emulatiōe. s. abuletis. sed in duim̄ dñm ielum xpm imitādo eius hūilitatē et sic habēt̄. in aia xpm p̄ ḡtam. tē. de hoc exemplū in fine f̄monis.

T̄ Lirca scđo de diversitate contētiōis Notā dū q̄ contētiō prout est vītū. p̄p̄e diffinīt̄ fm Alex. in. iij. sume. et in Angelica sic. Lōtētio est impugnatio vītatis cū fidētia clamoriz. vnd nascit̄ evana gl̄ia sup̄bie. q̄r vult vincere cū clāmore ppter apparere. et p̄t fieri diversis modis et causis. Primo mō p̄ defēsiō et vitatis p̄t fieri p̄tēto. q̄r ut scribit̄. xli. d̄. In p̄ncipio. Rusti et̄ arrogatiā garrulitatē putat auctoritatem. Un qñ ē hereticos q̄s nō p̄tēderet rustici scādālisarent̄ i tali disputatiōe. sic narrat̄ fuisse cracō uie in disputatiōe cū buscaris corā rege. q̄s mōr̄ kozlinzki sagaciē v̄bor̄ m̄ltitudine et argumētōz cōuicit. et h̄mōl p̄tēto meritoria est ut dicit Anthōn. iij. p̄t. Scđo mō p̄t fieri cā correctio nis fz̄ Alex. nec b̄ ep̄tēm qñ sic nece ē frēz corrigi. Tertio p̄t fieri cā disputatiōis v̄l eruditōis et b̄ l̄ nō sit p̄tēm si fiat mō debito p̄tēm ibi cōcurrere veniale p̄tēm ex inordinato clamore vel ex aliq̄ titillatiōe evane gl̄ie v̄l honoris sicut legit̄ de aplis. Luce. xx. q̄ facta est contētiō inter eos q̄s et̄ videre ēt̄ esse maior. V. Quarto causa emulatiōis sicut discipuli Jobis cōtēdebāt de suo maḡo. s. baptista. et d̄xpo. sic et mō p̄tēdūt aliqui de religiosis et coz̄ fundatorib⁹ vel d̄ doctōrib⁹ et p̄dicatorib⁹. et hoc etiā licet sic venia/le de se. ramen sepe cōcurrūt mortalia. puta de tractiōes et huiusmodi. Itē simile est de illis q̄ p̄ferre contēdunt aliquē sanctū in celo alij. Ultio p̄t fieri contētiō causa male litigatiōis ve

Sabbato post dominicā secundā

cum q̄s cōtendit cōtra fidē vel 2tra bonos mores v̄l 2tra veritatē notabilē p̄cīm mortale est. Si aut̄ cōtēderet cōtra veritatē aliquā in his i q̄bus nullū est p̄iculū z ex q̄dā leuitate nō cēt p̄cīm mortale. Itē si quis enī in notabilē iniuria vel dānū p̄ximi 2tenderet sicut faciunt sepe aduocati z p̄curatores vel litigare cōtra iusticiam mortale p̄cīm est sc̄iēter talia facere. O ergo homo disce talia confiteri tē.

X Lirca tertīū de circūspectiōe Notanduz q̄ recolligedo ex scripturis plura sunt genera boiuſ que val de circūspecte debet hō obſtware vt nō cōtendat cū talibz. Primo cū diuīte et porēte Eccī.ca.viiij. Ne litiges cū hoīe porēte ne forte incidas i manū illius. nō cōrēdas cū viro locuplere ne forte ecōtra 2ſtituat litem tibi. hec ibi. Sc̄o nō est 2tēdēndū cū verboso garrente Eccī.viiij. Ne litiges cum hoīe linguato ne struas in ignē illiū ligna. hoc est fomenta rixe amplioris. Tercio cū pestilētē ifamātē. quia talis cōvitia z ifamatoria obprobria obijicit tibi. Prover. xxiij. Ne cōrēdas cū pessimis. Lyra. icorrigibili. y Nā talis z si tūc nō dīcat ifamatoria postea dīc. Sicut de lupo p̄bs viij. de aīalib⁹ dīcīt. q̄ cuī marime irascit dissimulat z se inuadentē abire p̄mittit ac si nō atēdat quoq̄z imp̄metitū illuz iuēiat z tunc cum occupat ne euādar. Quarto cū vxore non tacētē p̄sētīm corā aliquo p̄sētē. nam se p̄scādala exorīnt̄ iter patrē z filiū. z iter fratres vel vicinos p̄ter p̄tētēs muliez. s̄z vir sapiēs rōne deberryti nō litigio. z vnuſ q̄sq̄ debet suā corrigere in secrero. iuxta illib⁹ apostoli. Lū patiētā supportatēs inuīcē in charitate. Ephe. viij. Sic enim mēlī sc̄adālū alioz cauez z pax tenet. Quā magni meriti sine p̄tētēs sine cōtentioē viuenī.

Z Exemplū legit̄ in vīcas p̄tētēz q̄ sc̄o Machario orātē vor insonuit ad eū dicens. Nō dū ad mēsurā p̄uenisti duaz mulierū habitantū in prima ciuitate. vnde Machari⁹ venies iter⁹ roganit illaz querlationē. Rēpōderūt q̄ crāt mulieres duorum fratrūz z quindecim annis simul habitān. nec verbum contentiōis nec factū cōtristariōis vnuq̄z libiūniē fecerant. b̄ audiens Macharius edificat⁹ recessit. Rogem⁹ ergo christum dominū tē.

Sabbato post dñicā sc̄dam Sermo.xx.
de sup̄boz ingratitudine ad deū z ad hoīes.

Doleſcētior fi

a lius p̄egre. p̄fec⁹ est in regionē lōz ḡinqua: z ibi dissipauit substātā suā Luč. xv. z i euāgelio hodierno Uerba sunt saluatoris nostri pabolice dicta. i q̄b⁹ designat ingratitudinē hominū ad deū. Proposuit nā q̄ pabolā talē dicens. Homo qdā habuit duos filios tē. Lyra. i. de⁹ p̄ nobis humanae. duos filios: id est iustos z p̄tētēs habet. q̄ p̄tētē

res licet nō sint p̄ grām filiū dei: tamen sunt ad imaginē dei z per baptiſmū adoptati. z sic filiū dei. adolescētior id est peccator qui morib⁹ cīuſ uenit peregre. p̄fectus ē longius per p̄cīm clonagando se a deo: z ibi dissipauit oīa bona gratiūta: terciā nature inquātū per p̄cīm peiorauit luxuriādū cum diabolo. facta fame verbi diuinī adhesit vni cīuū. i. diabolo: pascit porcos id est vitia que immūda sunt. z tandem in se reuersus ad penitētā rediēs suscipit a deo in grām. z de hoc gaudere oportet omib⁹ angelis z bos̄nis hominib⁹ prout de his pater in euāgelio isto. Erquo aut̄ iste adolescētīs filius ingratis⁹ mus patrī relinquent illū: significat ingratos peccatores ut dīctū est. z vidēmus istis cōporibus multos factos ingratos ad deū ad parētes z quoscūq̄z benefactores. quod orīt et radice dānabilis superbie. Idecirco de ingratitudinis superbia in hoc sermone declarēmus tria mysteria. Pro hoc sermone aliud thema vīz de ex infra scriptis.

Prīmū dīc̄ ūlificatiōis.

Sc̄dū dīc̄ mortificatiōis.

Tertiū dīc̄ pīdītatiōis.

B Lirca pīmū de qualitatē ingratitudinis notēm⁹ tria pīcipia.

Prīmo qd̄ sit ingratitudo.

Sc̄do q̄ modis cōmītīt ingratitudo.

Tertio dīc̄ exēplari documēto.

Prīmo ergo notādū ve nouerīm⁹ quid sic ingratitudo q̄ fm̄ Thomā sc̄da sc̄de. q. cvij. sic diffiſitetur. Ingratitudo ē vītū quo beneficia nō retribuit bñfactori qd̄ debet. Et p̄ hoc aduertēdū est q̄ p̄mo oīm z p̄ncipali⁹ quilibet debet deo eo q̄ ipē est primū p̄ncipiū a quo est om̄e bonū nostrū. Ab ipō nāq̄z ratiōiales cōdītī suīs. ab ipō oīm creaturā subiectā habemus. z sustētationē vite recipim⁹ quotidie. Ab ipō toleramur in nostrīs malis cōnīminis: cīi tamen ve Aug⁹ dīc̄t p̄tētē nō ē dignus cīi pone quo velicitur. ergo nec veste. Item ab ipō deo post grandia peccata reuocamur z venia datur. Ab ipā gratia datur z auxiliū ve proficiāt̄ in boīno. Ab ipō regni celestis gloria. p̄mittit z redit̄. Ideo ipsi debemus et tenemur reddere amore timore laudē z gratiā actionem. Undō Apostol⁹. j. Thessal. v. ait. In omnībus deo gratias agite. Et Lōl. iiij. Om̄e quodcūq̄z facit in verbo aut̄ in opere in nomine dñi ielu xp̄i facit te gratias agētēs deo z patri. tē. Cum ergo homo peccat mortaliter cōtra deū offendit et non reddit ei debītū amore z honore. ḡ ingratutus est. Sc̄do debet hō p̄tētēb⁹ a quib⁹ ē z educatio nē accepim⁹. Tertiū debet p̄tētēs z rectōrib⁹ ac p̄sonis digniorib⁹ ex quib⁹ cōmūnia beneficia hoīm cōmunitati p̄cedunt. Quarro debet homo quib⁹cūq̄z benefactorib⁹ a q̄bus aliqua sp̄cialia beneficia p̄cepim⁹; p̄o quib⁹ p̄tētē

Sermo

XXVII

lariet tenemur esse grati. Unde si his non reddimus quod debemus in gratitudo est. **B** Sed dicitur quid et quiter debemus reddere. Rudefum docet theologos quod benevolentia gratitudinis tenet per beneficium recognoscere. Secundum per ipsum gratias agere et laudes. Tertio retribuere pro loco et tempore suam facultatem et per infra ex dictis Senecae libro de beneficiis. In secundo restat notandum quod modis committit ingratitude. Rudefum in Angeli Thos. viii. iij. q. xvij. quod in toto sex modis quod acceperunt ex iis dictis in precedentibus. Primo quod quod beneficium de cibis hominibus non recognoscit. Secundum quod gratias et laudes beneficiorum non agit. Tertio quod non recipiat beneficiorum dum possit vice faciendo honorem vel fuit vel auxiliu illi tempore suo. Ad hec Seneca. iij. de beneficiis ordine retrogrado dicit sic. Ingratus est qui accepit beneficium et non retribuit. quod ad tertium. Ingratus est qui dissimulat. quod ad secundum. In gratissimum oim est quod oblitus est. ut nec velit recordari. hec ille. et hoc quod ad primum. Quarto quod quod in corde remansit beneficium receptum vel ipsum beneficiorum quod ei non beneficerit sed male dabo beneficium tale. Quinto quod murmurat vitupando beneficiorum et beneficium vilificando. Sexto quod facit iniuria vel respectu illi beneficiorum vel aliquid reddens malum per bonum. et hoc est diabolicus. **E** Tertio in exemplorum documento. Nota quod coram deo ingratus est nimis et dannatus quod quod piem suum vel matrem conteneret recognoscere; sed negaret propter paupertatem vel defectum corporis. scilicet cecitate vel claudicationem etc. Item similiter quando quis non subuenit parceribus talibus beneficiorum buscum potest vel non laudatur in quibus laudandi sunt. hec Antho. Denique quando quod patrem magistrum maledicit vel iuriatur facit. Propterea quod quod summo deo respectu facit maledicentem. scilicet in tribulacione dei. Utina non creasset me deus. vel dominus filius etiam tale quod loquendo vel deum blasphemando etc. Neque quod multi sic peccat.

D E circa secundum de mortali offensa. Queritur primo verum ingratitude sit peccatum mortale et cōfiteendum specialiter. Ad quod rūdēdū fuit Petrus aureo. in iiii. di. xxij. q. ii. in fine. quod ingratitude potest cadere in hominem duplicitate. Uno modo taliter circumstancia acutus. sicut dum quod recipie multa beneficia a deo. tamen quippe cetera dum formicatur. et sic non est per se speciale peccatum sed circumstancia peccatum aggrauans. tunc licet bonum sit cōfiteri quod ingratus fuerit deo tamen non est neccarium; quod non peccauerit ex talis fine. scilicet intentio ingratitude. sed sufficit cōfiteri peccatum formicatōis quod comisit. et hoc tenet oīno cōfiteri. Alio modo ingratitude considerat et cadit in hominem per se. sicut quod non alio fine mouetur ad tale faciendum: nisi quod despiciat vel parvupedit beneficia dei vel non recognoscit; et sic est peccatum speciale et cōfiteendum. Nam fuit Thomas secunda secunda. similiter Antho. parte. iij. ti. iij. et summa angelica quando quod ex contemptu premitur recognitione beneficiorum vel beneficium putat patrem matrem et quemque beneficiorum contemnit mortale

peccatum est. Sicut quod quis non recopensat; sed subtrahit recopensationem debiti quod necessario tenet beneficiorum a beneficiorum pura non subuenit ei in magna necessitate cum possit subvenire mortale est. Item cum quis obmitteret laudare beneficiorum quod est laudandum. et ex tali obmissione segregatur illius superius vel infamia mortale est. Et a fortiori cum non solus premitur sed contrarium agitur: ut punitur est. Sed quod preter eos casus diversos esset aliqua omissione sola. pura quod non recognoscit vel non retribuit in his ad quem non pertinet necessario veniale est. hec ibi est. **E** Secundo queritur quid de ignorantia. Rudefum fuit Antho. supra cum Thos. quis ignorat beneficium sibi factum non est ingratius si beneficium non recopensat dum non est paratus recopensare si nosceret. Unde a peccato excusat qui oblitus est quod fuerit ei pater ignorans defectu ratiocinabilis. Tertio queritur quid de ipso sente. Rudefum fuit Antho. ubi super quod non potest aliquis se excusare a virtute ingratitude et ipotentia. quod scilicet non posset recopescere beneficiorum. quod ad debitum gratitudinis reddendum magis attenditur voluntas quam opus. ut de Seneca libro de beneficiis. et ideo sufficit voluntas recopensandi cum facultas deest. Unde nec oblitio ex negligencia facta excusat.

F Circa tertium de piculo ingratitude nota quod ex ingratitude multiple pericula incurrit. Primo quia grā dei auferit. Aug. Quod deus dederat gratias auferit ingratias. Exemplū in primis parceribus quos deus in padiso posuit. et gratia impluit; sed propter ingratitude eicit. Secundum quod infirmitates et alia mala imittuntur. Nam Ezechias rex post peccatum exercitū senacherib ab angelo dei. iij. 5000. quia per gratiam actum non fecit canticum egroravit ad mortem. ut dicit Lysa. Isa. xxvij. Tertio quia tempore maxima iuriaria irrogat. Unde Berninus persona Christi dicit. Vide hoc que pro te patior: ad te clamor: pro te morior: vide clausos quibus confundior. et cum sic tatus dolor plus tamē crucior: quod te ingratus expior. Et per eos sequentes sequitur quod etiam beate virginis matris maior fit iniuria. Ultimum quod aduersario super ingrato potest cōcedere et pessime periclitare. sicut patet factū in absalon ingratisimo suo pī davidi qui male periret in corpore et anima. Exemplū ad idem narrat ex libro apum in Spec. di. v. ex eplo. et. quod in primis gallie quidam iuuenis ab adolescentia semper parceribus ingratus et inobedientis illos et alios ad amaritudinem perducebat. Tadē postquam mortui sunt parceres eius: ipse post aliquot annos infirmatus est: et in agone sumptis sacramētis ecce demores videt turmatim ingrediētes quod qui assisterebat licet non videbat tamē quod si turmas strepēt. audiebat. Exclamauit iuuenis infirmus horribiliter dicens. Accipere omnes arma iuuate me quod ecce pater meus conatur me occidere. Nec dicens exiliuit. videbatur enim sibi quod in specie

Dominica tertia quadrag.

p̄is sui diabol⁹ cū occidere veller, p̄ter rebellio-
nē r̄ gratitudine ad patrē. Nec mora cadēs in
terrā terribilē damās expirauit. Rogem⁹ ḡ tē.

Dñica tertia in q̄dragesima Sermo. xxi. de
excrēda vana gl̄ia q̄ est p̄mogenita supbie.

Wm eiecisset. s.

Jesus demoniū locu⁹ ē mut⁹ et ad/
mirare sunt turbe. Lu. xj. et in euāge/
lio bodier. Sc̄a eccl̄ia p̄ p̄nti dñica legit euā/
gelii q̄o xp̄s dñs eicat demoniū mutū ad si/
gnificadū q̄ multi sunt quos diabolus p̄ hoc
tpe quo deberēt xp̄iani loqui in p̄tōz p̄fessiōe:
facit mutos ut nō cofiteant. et sic in p̄tis peant.
Nā vt Lyrā et doct. dicit. diabol⁹ nō in sc̄z ab/
effectu dicis mutus: q̄ mutū efficit hoīm pec/
catorē q̄ possidet nō p̄fiteat. Et quoniā fm̄
Bonaue. sup. ii. demones h̄nt diuersa maledi/
ciōis officia inter se q̄s eoz qd efficerē habeat.
Taciturnitatē aut̄ cōfessiōis p̄tōz maxime fa/
cit dñm supbie r̄ vane gl̄ie ne p̄tōz seip̄z h̄uiliat
et accuset. ideo dñm iste q̄ fecerat h̄uc mutū fuit
demon vane gl̄ie r̄ supbie. Sed si liberari quis
vult a tali demonio r̄ quo cuq̄z alio accedat ad
xp̄m dūm petar̄z ut libereat et sic loquat̄ in con/
fessiōe. Et si p̄tōz qui habebat demoniū mutū
supbie r̄ vane gl̄ie. i. lucifex ab hoc fuerit libera/
tus tūc p̄ cōfessionē poterit liberari. ḡra xp̄i ab
alīs etiā demonijs. sc̄z māmona auaricie. Sa/
thā ire. beelzebub gule. Asmodeo luxurie. leuisa
than inuidie. belial accidie. Videam⁹ iraq̄z euā
gelii. Erq̄ aut̄ vana gl̄ia est p̄mogenita filia su/
perbie: ex qua oriunt̄ septē alia fm̄ Grego. xxi.
moral. et tanq̄z p̄ncipali electa alia p̄sequēt̄ fa/
cile ejciunt̄. Idecirco d̄ ipa in hoc fmone agen̄.
tra mysteria declarem⁹.

Primū de modali notificatiōe.

Sedim de execrabilē cōditōe.

Tertiū de mortali offensiōe r̄ cōfessiōe.

Ite p̄ alio themate hui⁹ fm̄onis potest accipi
illud apli Gal. vi. Spū abulemus nō efficia/
mūrūnāis gl̄ie cupidī.

S̄ Circa primū mysteriū. s. de modali notifi/
catiōe vane gl̄ie tria cōsiderem⁹.

Primo q̄lis gl̄atio reputat̄ vana.

Sed o qd sit diffinitiue vana gl̄ia.

Tertio quō differt vana gl̄ia a supbie.

Primo inquā cōsideradū est ut discernamus
q̄lis gl̄atio reputat̄ fore vana. Pro quo notāz
dū fm̄ doc. et sc̄pturas q̄ gl̄atio distinguīt̄ sic.

Primo quedā em̄ ē diabolica.

Sed o quedā ē beatifica.

Tertio quedā vera r̄ sc̄ificatiua.

Quarto quedā ē vana r̄ dānificatiua.

Primo quedā est gl̄atio diabolica quādo q̄s
gl̄iat̄ de malicia sua de qua Ps. Quid gl̄ias
ris in malicia q̄ potēs es iniquitate Nicō. d. L

ra. q̄si dī. Hec est pessima gl̄ia r̄ p̄ cōsequēs dia/
bolica. Nā vt Metrista ait. Dupliciter peccat q̄
se de criminē iactat. et hoc est diaboli. p̄riū. quia
peccat ex certa malicia: vnde diabolū facit ho/
minē. Prop̄ea ibidē Ps. dicit. Dilexisti maliciā
et iniquitatē magis q̄ loqui eq̄tatem. p̄fēa
deus delruit te in finē. s. pdendo cū diabolo. et
euillet te de tabernaculo tuo. s. per mortem.

Sed o quedā ē gl̄atio beatifica. s. que dabitur
iustis in patria. Ps. Exultabūt̄ sa nē in gl̄ia.
Et idē. Gl̄iabunt̄ in te oēs qui diligunt̄ nō men/
tuū q̄ tu benedī. tē. O q̄ stulti q̄ illā p̄ caduc̄
pdunt. Tertio queda ē gl̄ia vera r̄ sc̄ificatiua
que est cōscientiē sancte testimoniu. iurea qd
Aplus. ii. Lor. i. dicit. Gl̄ia nostra hec est testi/
moniū cōscientiē nostre. q̄ in simplicitate. s. recē
incentiōis. r̄ sinceritate. i. puritate vite sc̄te. i. ḡra
dei conuersati sumus. hec ibi. q. d. fm̄ Lyrā. In
bis cōsistit vera gl̄atio hoīs r̄ sc̄a nō in ore ho/
minū tē. Quarto ē quedā gl̄ia vana r̄ dāna/
tiua ut est gl̄ia mūdana siue de corporalib⁹. s. pul/
chritudine sanitare fortitudine r̄ hmōi. siue de
spūlib⁹. s. ingeniositate vel scientiā vel sc̄ritā/
te. siue d̄ ext̄oribus. s. diuītis pompis r̄ hmōl.
in talib⁹ gl̄iari vanū est. Tum q̄ non sunt vere
gloriosa cum sine sterco. Ideo. i. Mathab. ii.
Mathathias dicit. Gl̄ia p̄tōrum stere⁹ r̄ ver/
mis ut patet si p̄spicis sepulchra. Et enī q̄ gra/
uior supplicio obligant. Apoc. xviii. Quātū se
glorificauit tā. d. i. cor. tē. Und nō licet gloriar̄
de hoc q̄ quis altius ceteris suspendit̄ r̄ torq̄/
tur. Prop̄ea Aug. v. de ciuitate dei. d. San⁹
videt qui amore laudis vitium esse cognoscit.
V Sed sed o vidēdū quid sit. Blerā. ii. parte.
diffinitiue. Vana gl̄ia est appetitus inordinat⁹
et delectatio inordinata humanae laudis. Unde
dicit̄ gl̄ia fm̄ Lyrā. quasi claria c̄ murata in g.
q̄ est clara. i. manifestatiōis ad laudē delectato.
Amb. de offi. Gl̄ia est clara cum laude noticia
sc̄z corā hoībus. Tertio aut̄ de differētia eius
a supbie. Nota fm̄ Anthōn. ii. p̄te. ti. ii. q̄ vana
gl̄ia siue genitrici supbie multū assimilat̄ ut q̄si
vnū sint. q̄ vrobiq̄z ē appetitus. p̄prie excellētē
appetit̄ aliqui doctores ponunt vrobiq̄z p̄ uno
capitali. tamē realiter differēt̄ in hoc q̄ supbie
appetit̄ excellētē r̄ sibi appetit̄ magn⁹ intus. s.
vaniglōsus appetit̄ excellētē hui⁹ māfestatōē
exterius ut laudes in ore hominū et famet̄.
Sed dī. Quare alia a p̄petere sic p̄tēm̄: cū tamē
dicat Eccl. xl. Lurā habe de bono noīe. i. fama
Et Prouer. xxi. Melius est nomē bonū q̄ di/
uitie multe. Rūndetur fm̄ doctores q̄ bene cu/
randū est de bono noīe in q̄ntū est vtile ad dei
gl̄iam r̄ primoz edificationē r̄ salutē. sed p̄pet
solā laudē. p̄pria a p̄petere viciū est fm̄ Thomā
sc̄a sc̄de. q. xxii. q̄ est cōtra ordinationē diui/
nam. I Pro quo notem⁹ fm̄ theologos
q̄ deus bñdictus est mensis hoībus regulas

ne q̄s sup̄ id quod p̄ficiū est a diuina regula ex̄ cedat p̄ superbia & vanā gl̄iam. Propterea apl̄s i. Lox. r. dī. Nos aut̄ nō in immēluz gl̄iamur: sed fm̄ mensurā gl̄ie quā mēsus est nobis dē. Prima regula est obediētie p̄ceptorū ne q̄s ea trāsgrediat̄. Sc̄d̄a est p̄eminētie p̄imōꝝ in honore & dignitate ne q̄s talia appetat nisi ad ser/ viendū deo & ad vtilitatē p̄imōꝝ licatis mōis. j. Lor. xiiij. Laritas nō est abitioſa: nō querit q̄ sua ſunt ſed q̄ ielu xp̄i. Unde p̄ctm̄ eſt ambicio. Tertia regula eſt innoſcētie bonoꝝ operum. vt nō ad p̄priā laudē oſtētemus oga nr̄a ſed ad dei laudē & p̄imōꝝ vtilitatē vel edificationem. Matth. v. Siſticeat lux vía corā boīb̄ vt vi/deant vía bona oga & gl̄ificet. t̄c. Quarta regu/la eſt gl̄ie diuine in attributiōe oīm bonoꝝ. q̄r̄ oīa a deo ſunt r̄a bona temporalia q̄s ſpūalia Ia/ cobī. Ideo nō p̄o homo veraciter d̄ quoq̄z bono gl̄iari cū nō ſint ſua. ſz ut d̄r̄ p̄ apostolum Regi leculoꝝ ſoli deo bonoꝝ gl̄ia i ſolb̄ ē attri/bueda. q̄ peccat hō gl̄iaz p̄priam q̄rens in quo cunq̄z Un̄ Bern. ſup̄ can. fm̄oe. xiiij. Quicqđ captaſ fauoris. qđ ad deū nō referas partē dei furar̄ & crīmē leſe maiestatis incurris

R. Circa ſcd̄m de erēcratiōe vane gl̄ie nota q̄ deſtanda ē & erēcranda. ppter plura. Primo ppter altissimorū deiectionē. Qr̄ vt Chryſ. dicit Letra virtut̄ cīm mō in fuis diaboli habitat. va/na gl̄ia aut̄ etiā in ſeruſ ſci habitaculū reperit & aſſiſſimos deſiſit. p̄t̄ in āgelis de celo in ifer/num deieciſt & p̄mis penitibus d̄ paradiſo. Rō aut̄ ſcd̄m anthoñ. ſ. ci. iiii. eſt quia. exquo ratio/nalis creatura facta eſt ad gloriām perpetuaz. ideo naturaliter appetit gloriām & cum nō po/test in vita ppetuari eo q̄ mori oportet querit pſamam in hoīm memoria ppetuari. ideo etiā viri alte ſanctitatis de gloriē appetitu temptan/tur & cū offerit delectantur niſi per gratiam ſe co/bibeant. P̄o exemplo ergo dum ſanctiſſimus ap̄licus creatur̄ quidā eleuans ſtupā accēſaz in arundine poſiſā clamat dices. Pater ſcē ſic trāſit gloria mundi. vt ſz caueat. L. Secūdo ppter bonoꝝ operuꝝ et meritorū deperditionē. Unde Chryſ. ſup̄ Matth. dīc. Sicut ex ligno naſciſt vermis qui lignū exterminat et ex vesti/mēto tinea que comedit illud. ſic de bonis ope/ribus naſciſt vana gl̄ia pdens illa. Hinc Aug. queſtioneum pulchrā quis hoīm ſit melior ſol/ueno li. de vera innocentia dicit. q̄ melior eſt in malefact̄ humil̄ cōfessio q̄s i ſbois ſup̄ba gl̄ia/rio. hecille. Exemplū p̄t̄ d̄ pharifeo & publicāo orantib̄ Luc. xvij. Tertio deſtāda ē ppter crebriozē infestationē. nā veluti muſca canina igerit ſe crebri opi bono. M. Sed q̄ritur an. ppter vane gl̄ie infestationē debeat hō dimitte/re op̄ bonū. R̄ndc̄ fm̄ Chryſ. ſup̄ Matth. q̄ vana gl̄ia tripl̄ ſe ingerit bono operi. Primo pcedēdo. ſ. ppter p̄cipiā intētionē malā. t̄c̄ Chryſ.

St. M̄eli⁹ eſt nō facere bonū puta elemosynā et hm̄oi q̄s ppter vanā gl̄iam facere. q̄r̄ q̄ non facit in celo nil inuenit & in terra nil p̄dit. q̄ aut̄ ppter honorē facit & in terra p̄dit & in celo nil inuenit. Hec ille. q̄t̄c̄ dimittēdū eſt. Sc̄d̄o ingerit co/niūdāo & tūc opus nō eſt dimittēdū ſz pſicidēdū opus bona intētōe inchoatū ſicut ſeminator nō dimittit ſeminare. ppter aues deuorātes plu/ra ex ſemine. Exemplū narrat de ſcō Berni. predi/cātē. cū in medio fm̄onis vidēs ppl̄in flētē inci/diſſet ſibi vana gl̄ia. cogitauit vt dimitteret pdi/cationē. ſz ſpūſſci instiſtu ait. nō ppter te cepi nec ppter te pſiciā. ſic fm̄onē nō dimiſit. Ter/tio ſubſeq̄ndo. t̄tūc orde vincēda eſt fz. Chryſ. Quarto vana gl̄ia deſtāda eſt. ppter diſſicio rem remediationē. Chryſ. vbi ſ. dīc. Quāto plu/ra bona faciſ vanā gl̄iam nō compelſis ſz exci/tas. q̄r̄ cū om̄e malū ex malo naſciſt. ſola hec de bono pcedit. ideo nō extinguit p bonū ſz magi/nutrit. hecille. II. Querit ḡ qd̄ ſaciēdū ſit. p remedio. R̄ndc̄ fm̄. doct. q̄ p̄mū ſ ſumū cōtra vanā gloriā ſe diſſicio eſt orationis humil̄ ſup̄plicatio vt dicit Chryſ. ſup̄. Sc̄d̄o eſt bonoꝝ ſum ſi gl̄ie deo attributio. vt cū tibi gloriā offert: dic cuz Ps. Non nobis dñe ſed nomini tuo da gl̄iam. Tertiū eſt mortis & penaz fu/cuſa cōſideratio. nā pauo gl̄iam pennarū exēſarū deponit viſo pede. ſic t̄c̄. Quartū eſt exē/cratiōis dei recognitio. nā tam iſeſt q̄ in nouo testamēto dē ondit q̄ ſumē odie vanā gloriām etiā in regib̄: vt pat̄ ſcipue in ſcō rege David q̄ cū nueraſſet p̄l̄m ex vana gl̄ia. q̄. Reg. xiiij. deus p̄ p̄herā Had penā denūciauit et eligeret aut ſep̄tē anis famē in terra ſua: aut tribi mēſi/bus fugere corā aduersarijs: aut tribi diebus peſtem. & hoc tertio electo. ſoooo. mortui ſūt ex iplo t̄c̄. deniq̄z in nouo testamēto p̄t̄ in xp̄o ſi filio q̄ concepſit gl̄iam mūdi oēm & dīſcipulos q̄ de miraculis factis gl̄iabant̄ redarguit exem/ple ſathane Lu. xj. O ḡ hō tu xp̄iane caue. O Circa tertiu de mortali offensia Notanduz fm̄ doc. vt in Angelica cōpen. & Anthomina ba/betur. q̄ vana gl̄ia et ſe venialis eſt: ſz fit mortaliſ & pſitēda neccario. Primo caſu ex pte ope/ris ſz de quo q̄s gl̄ia. nā ſi q̄s gl̄ia ſe de ope/re qđ ſe p̄c̄t̄ mortale & dīberato animo peccat mortaliter. ſecus ſi de veniali: vt de mēdacio io/ſco. Sc̄d̄o caſu et parte affectōis. vt ſi quis tantū afficiſ ad aliqđ bonū puta diuinitas ſcien/tiā & hm̄oi. & ad eorū gl̄iam q̄ prefert deo mor/tale ē. q̄r̄ p̄trariaſ caritati. Exemplū ſi q̄s ppter ta/lia bona & eoz gl̄iam nō perdeſdā nō pſitēdē deū vel fidē: aut nō pdcatvel nō de vītātē dū ceneſ. Tertio caſu ex pte intenti finis. nā laus p̄t̄ q̄r̄ aliqđ ppter vītādū malū infamie. ſicut Samuel ſe laudauit. j. Reg. xij. & aliqđ ppter dei gl̄iam & p̄/ximi edificationē. & in iſtis caſib̄ nullū e p̄ct̄. Nā & paul⁹ ſic cōmedauit ſe. q̄. Lor. ii. Deniq̄z K

Dominica tertia quadrage.

aliquando laus querit propter lucrum avaricie siē pbarisci faciebat. et tūc est mortale fīm Bureol. in compendio. Et ibi pro regula generali ponit qd qd cunctis laus constituitur pro fine ultimo. et que rit qd ea propter se patius facere etiā ptra pceptus ut assequatur laudē mortale pcam est. Secus qd qd in aliq actu venialis pcam vult laudari. p eo qd venialr in laude delectatur. qd sic veniale est.

Quarto casu ex pte boni spūalis cū sit propter laudē vel gliaz vanitatis pncipalr. vt si qd pre dicat vel missas dicitur sacramenta pfer pncipaliter propter gliaz suā. pncipalr mortale pcam est. sūl r faciendo alia opera virtuosa. Hecin Angelica.

P Insup pfitendū est de filiab vane glia que br cenodoxia fīm Papiaz. Et enumerant iste fīm doct. vīz cōtentio: electio: ptnax: nouitiatū psumptio: obedire nolle: discordia: ornatus vano: xpī a fide error: hypocrisis: iactantia adulatio. De his latr practica subscripta si placet pse qre cā. Rogem⁹ ḡ xpī rē. Notem⁹ finaliter p documeto simpliciū practicā de modis qd debent hoies pfiti v̄l pfitores iter rogare sciāt. put videbit expedire. et si cōfites in telligat talia videlicet de pcam spūbie et el⁹ pmo genitavana glia cū filiab eap qd sunt mortalita in casib istis. Primo pfitendū de spūbie specie bus. de qd fīmone. xvij. E. Scđo de vana glia vt in sermone pfecta. Tercio de spūbie filiab p ordinē sermone. xvij. F. De seculi ambitio. xvij. sermone J. De psumptio cōfitendū est sic. Si psumpsit facere talia qd sunt supra pditionē vel pfitates suā: pura iudex secularis iudicat cleris vel nō subditos: mortale est fīm Antho. Itē si existēt medic⁹ ignar⁹ medicat. vel pfitor ignarus pfitios audit et absolvit qd nō pot. Itē si iudex ignarus vel adiucat⁹ ignar⁹ fuit et ex h̄ dānū accidit alicui min⁹ iuste. De curiositate. si qd vult scire altiora qd non capit. vt de trinitate vel pdestinatio. et sic in errore cecidit mortale ē. Itē si scire v̄l expiri de effectu icantatiōis v̄l artis magice vel phibite et hmoi volute. Itē si qd videre vel audire vult quō agit⁹ pcam mortale delectanter mortale est. De cōtentio. ser. xix. U. De ingratitudine. ser. xx. D. De irrisio. si irrisit sacramēta vel alia diuina vilipendens ea mortale est. Item si irrisit platos aut scđos aut deo servientes vel religiosos vt sic retrahat eos mortale ē. Itē si irrisit quēcūq; itēdē ex h̄ iniuria notabilē v̄l perturbatoz illi⁹ mortale ē. Scđo si ex levitate l̄ causa ioci. De alioz temerario iudicio. Si dlibate alteri⁹ facta dubia qd nescit qd aio facta sine v̄l fiat in malā p̄tēterat⁹ ē. et sine si gno sufficiētib iudicauit cundē peccasse mortalr ex pposito. ipse sic sine signis sufficiētib ad maliciā illi⁹ ondēdā iudicās mortalr peccauit. Scđo si de veniali iudicauit. idē si iudicauit de mortalibz nō sic qd ille itēdē tale fecisse. pposito deliberato peccādi mortalr veniale ē. Quarto

tādē pfitendū de filiab cenodoxie. De pfitio. si tactū ē. De electio pfitaci. si qd eligit tenere sen tētia aliquā v̄l opiniōz ta pfitaci qd nec docto rībō nec sī ecclia determinaret. tūc crederet mortale ē. De nouitate. si qd adiuenit nouū modū peccādi mortalr v̄l inducēdī ad tale vel taxādī iuster. v̄l fraudādī. pcam mortale est. De iobes diētia. ser. xiiij. O. De discordia. si qd discordat in neccarijs saluti. pfectum tenēdo heresim. vel si ex odio in notabilib mortale ē. Scđo in opinio nbo de his qd nō sūt neccaria ad salutē. De ornatū. ser. xvij. O. De xpī fidei errore. si qd dubitas ut de fidei errore sectat̄ mortale. De hypocriti si qd simulauit scitatem. vel virtuosa fecit opa ad decipiēdū aliquēy assequat̄ plationē. v̄l vt deſtūt̄ ei elemosyne sicut scđo viro cū sit mal⁹ mortale ē. De iactantia. si qd iactauit se de aliq facto mortali. Item si iactauit se in vitupiū notabile alioz mortale ē. De adulatio. si adulat̄ ē caluni de pcam facto. s. mortali. v̄l si adulādo puocauit ad faciēdū tale mortale ē. Itē si laudādo adulatore intēdēt decipere illū notabilis p̄spalib vel spūalib mortale ē. Scđo si aliqd iustū intēdēt ab illo h̄ē p modū doni vt histriōes. Nec sufficiat p breuitate epilogādo posuisse q̄tēt̄ sciat qd pdcita fore vt cōter mortalita et pfitenda. Et sic d alijz etiā virtūs tractabim⁹ suis locis. Rō gemus ergo dñm. rē.

Dñica eadē post pādiū Sermo. xxij. de periculissoimo vīcio ire.

Ratres abula/

f te in dilectionē sicut et xp̄s dilectenos. ad Ephes. v. 7 in eplā hōdier. Sanctus paul⁹ apl̄s i his v̄bis hōtaſ nos omnes xpianos vt exēplo xp̄i diligam⁹ inuicē deponētes irā et odiū. Aduertēdū ḡ carissimi qd xp̄s domin⁹ diligēt nos. Primo dilectionē plenissima. qd oia nob̄ dedit qd nō amore i se assūpſit̄ v̄gine Maria. s. carnē in cibū: sanguinē i potū: aiām in pcam redēptiois: deitacē aut̄ pmissi pmiū cēne felicitat̄. Sic et nos d̄bem⁹ primos diligere vt i oibz salutē coꝝ pleno corde velim⁹. Sic etiā p̄t̄ d̄pc. di. ii. Lartas. Scđo xp̄s diligēt nos dilectionē sc̄tissima. qd diligēt nos: s. nō diligēt immo redarguit et reprobauit nra vīta. Sic et nos debem⁹ primos diligere. Aug. Sic diligāt̄ hoies vt coꝝ nō diligēt̄ errores. i. pcam Tertio diligēt̄ nos xp̄s dilectionē pacatissima. qd cū essem⁹ iūmī recōciliavit nos deo et āgel. Etē plū dās vt oēm irā et odiū d̄ponam⁹ et pacē cū deo et primis tenebam⁹. Et ad hec apl̄s hōtaſ i v̄bis pdic̄t̄. Ambulate in dilectionē rē. pater in eplā. Itaqz de ira qd contrariaſ dilectionē tria mysteria declarabim⁹ p fīmone.

Primū de retētiōis pīculositate.
Secūdū de offensiōis mortalitate.

Tertiū dē pductiōis viciōitate.

Dūcē pīmū de periculōritate ire retētē. qm̄ multi sunt q̄ facilē irascunt̄z diu irā tenēt̄ contra pīmū nec volūt̄ pacificari. tales ḡaudiant̄ q̄ pīculū dānatiōis subslunt̄. Prīmū pīculū aboīatiōis diuīe. Eccl. xvii. Ira z furor erecra/bilia sunt. Glo. in cōspectu dei. S̄z q̄re. Dicen/dum q̄ pīmo q̄r trīnītās sc̄issimē imaginē destruit̄z diaboli imaginē in se ponit̄. Greg. sup Job. v. dt. Māsuetudo seruat̄ in nob̄ imaginē dei q̄ semp̄ trāqllus est; sed ira dissipat̄z. Si ḡ q̄s crucifixi imaginē de ecclia ej̄ceret̄z deltrue/ret̄z loco illius diaboli imaginē poneret̄. sic z.

S̄do q̄r diuinā maiestatē d̄ suo habitatculo d̄urbat̄z diabolo locū dat̄. Un̄ Bern̄. z Aug. sup Ps. Sicut in pace fac̄ est locus dei: ita in ira z discordia nō nisi loc̄ est diaboli z. Un̄ si q̄s regē de suo grato hospitio exturbarēt̄z ini/micū itroduceret̄. sic z. Tertiū q̄r solī dei est sibi v̄surpat̄. s. vindictā quā sibi solī d̄fua/vit. Roma. xij. Mibi vindictā et ego retribuā d̄t dñs. Sicut ḡ v̄surpās coronā regis offēdit. sic z. Exēplū leḡ in vita sp̄a. q̄ quidā sc̄ūs p̄dixit q̄ iracūdus etiā si mortuos suscitaret̄. nō poss̄ d̄o placere. z hoc Athanō. p̄t. iij. cl. viij. c. i. ponit̄ itelligēdō d̄ eo q̄ leuiter irascit̄z tenet̄ irā. R Secūdū pīculū breuiatiōis vite. h̄ oñdīt Prīmo ex lege theologica Eccl. xxx. c. Zel̄ z ira minūt̄ dies. S̄do ex lege phīca. q̄r phus. s. d̄ aia dt. q̄ ira ē accēsio ferudi lāguinis circa cor. Et ḡ Damascen̄ li. ii. c. xvij. diffinit̄ et sic dicēs Ira est feruor sanguinis circa cor ex euapora/tiōe fellis v̄l p̄ returbatiōe fellis. hec ille. Et ta/latiūt̄ passiōe corp̄ marie trāsmutat̄. vt patet p̄ Greg. v. moral. dicēt̄. Ire stimulis accensū cor palpitat̄. corp̄ tremit. lingua se p̄pedit̄. facies ignescit̄. exalperant̄ oculi nō recognoscunt̄ no/ta. qd̄ loq̄t̄ ignorat̄. lic̄ ore f̄ mone format veluti arreptia. hec ille. Et cōseq̄nter ex his sequit̄ di/minutio vite. Un̄ z phus d̄t q̄ aīalia iracunda sicut sunt canes defacili mordētes z latrantes sunt breuis vite. Itē narrat̄ Aug. de ciui. dei. q̄ qdā cōlūl romanoȳ noīe Silla: cū pre ira tur/bulētissim̄ estet fracta ē sibi vena sanguinis in corpe vñ mortū ē. Tertiū declarat̄ ex lege ca/nonica. xij. q. j. ca. i. Et extra de iudeis. c. et si iu/deos. vbi d̄t sic. Mus in pera: ignis i sinu: ser/pens in gremio male suos remunerat̄ hospites z. Sic facit z ira q̄ corrodit̄ cor rāq̄ mus perā z accēdit̄ et morderet̄ ac sic p̄seq̄nterit̄ breuiat̄. Et hoc videm̄ in mult̄ q̄ pre ira ferudi nec si/būpis parcit̄ s̄z morti se exponit̄. Nec etiā cu/rant̄ primos nec vroze nec filios nec parētes: s̄z p̄tumelhs oēs afficiūt̄ z in illis se vindicat̄: cū i/taberna vel alibi cōmōti se vindicare nequerūt̄. z sic qñq̄ tale nocumēt̄ alīhs infest̄ q̄ p̄ leges occidetur. Et sic p̄t̄. S̄ Quarto oñdīt pre/terea ex lege poetica. Nā fm̄ valēt̄ denaturis

rerū. Antiqui ire vitiū sub specie martis depin/gebāt̄ sic. Erat figura hoīs furēt̄ i curru sedē/ris flagellū i manu gerēt̄ āte quē lupus stare d̄pingebat̄ z. Nec aut̄ significabat̄ p̄mo q̄ ira est insana furia. vt dicit Seneca li. ii. de ira. Iō in figura furēt̄ hoīs erat. Secūdo q̄ volib̄ lis foreret̄z homo talis vite breuis. iō i curru.

Tertiū q̄ vindictiua esset̄. ideo flagellū tene/bat. Quarto lup̄ depingebat̄ corā codē. quia sicut lup̄ dilacerat̄ oues: sic irati p̄ncipes dul/acerat̄ z deuastāt̄ paupes: etiā p̄ calūniā. Siē ad idē Elōpus ponit̄ exēplū gabolici. vīz q̄ duz lupus iet̄ cū oue quadā z venissent̄ ad fluuiūz biberē ceperūt̄. Lupus a parte supiori fluentis aque: ouis aut̄ ab inferiori. Et imposuit̄ ouis sc̄z calūniōle q̄ turbauerit̄ aquā. Ouis simplex re/spondit̄ veritatē. Dñe ramē ego sum ab infra. si a me eset̄ aque turbatio ista deflueret̄ z vos nō impēdīret̄. Lup̄ r̄ndit̄. Ab tu loq̄ris sic supbe/sicūt̄ z pater tuus semp̄ cōtra me supbit̄. Et sic deuorauit̄ eā. Sic multi diuites z p̄ncipes fal/sa calūnia deuorāt̄ paupes. Tertiū pīculū i/ira est crucifiōis xp̄i z iniurie. Nā adeo ira fa/sit̄ iniuriā xp̄o passo: vt videat̄ singulas eī pas/siōes renouare. Juxta illō Hebre. vi. Rūlus crucifigēt̄s xp̄m in semetip̄s. Nā xp̄us capri/uari voluit̄ vt nos liberaret̄ a diabolica capri/uitate. Contra hoc xp̄ianus per iram captiuari vulta diabolo. Guibl. i sum. Tenes irā cū p̄t̄mo tādiu teneret̄ a diabolo. Itē xp̄s flagellat̄ ē z sanguinē fudit̄. iracūd̄ mēbra xp̄i. i. primos flagellat̄ z sanguinē fudit̄ illoꝝ vīdicān̄. Itē xp̄s iniuste iudicat̄ est z cōdemnatus a P̄ylato: q̄ debuit̄ potius penā inferre iudeis cū sc̄ret̄ q̄ il li xp̄m p̄ inuidiā tradiderat̄. Sic iracūdus nō punit̄ quē deberet̄. i. sc̄ipsum iratū: sed primū q̄ est xp̄i mēbrū z lepe innocēs. Itē xp̄s in cruce orauit̄ p̄ inimicis vt cōuertātur: nec se vindicat̄ ut. sed iracundus vindictā expert̄. O ergo ira/ cunde cōpatere saltē xp̄o z noli cū in membris p̄sequi cuī sanguine redēptus es a diabolo.

T Quartū periculū dānatiōis iuridice. Nā in hora mortis diabol̄ potest allegare ztra ira cundū z iuridice illū possidere i eternū. Prīmo ex regula iusticie euāgelica que habet̄ Matth. vi. vbi xp̄us dt. Si nō dimiseritis hoībus: nec pater vester dimittet̄ vobis p̄t̄a vestrā. S̄do ex regula canonica simūl q̄z et Tertiū ex lege ci/ulica q̄bus cōcordiē sanctū est q̄ heres nō ser/uans testamētū defūcti exhereditadūs ē. xj. q. j. ca. Silvester. z L. de fidei cōmissis. l. ap̄l. S̄z. quia xp̄us legauit̄ hereditatē celestē illis q̄ ob/seruat̄ caritatē z pacē fraternā: ideo iustū est vt exhereditet̄ z damneſ̄ is qui irā tenuit̄. U

Quintū pīculū exoraciōis cōtra se impēcatorie quia talis orādo dominica oratiōem contra se impēcat̄. Unde Athanasius sup dñica oratione dicit. Si nō dimicatis iniuriā quētib̄ facta est;

Dominica tertia quadrage.

nō orationē p te facis sed maledictionē super te
inducis cū i oīone dñica dicis. Dīmitte nobis
debita nra sic et nos dīmittim⁹ debitorib⁹ no/
stris. Si dicas. nōne ḡ meli⁹ est talib⁹ nec orare
pater noster. Rñdet fm Alerā. de ales ⁊ Astor.
q̄ nō debet. pterea dīmittere qn̄ orant. qz si nec
orat nec q̄ cqd boni faciū dyabol⁹ maiorē p̄a/
re in eis habebit. Sz tales orēt pater noster in
psona ecclie ⁊ nō in psona p̄pria. qz sic mētirent
z sup se maledictōez imp̄caren̄t ut dictū ē. Ecce
ḡ p̄z q̄nto in pículo sunt positi irā tenētes. Ve
ḡ et ve talib⁹. O xp̄ane nolt i te fouere dyabolū
p̄ irā ⁊ odiū ex q̄b⁹ inumerā mala oriunt. s. ho/
micidia ⁊ hmōi. Itē bella maledictōez ⁊ rixē. ⁊
q̄n̄q̄ recursus ad sortilegia. Exemplū p̄ solato/
riuz p̄ exercitatiōe dormitatiū narrat q̄ vror cu/
lisdā viri recurrēt ad mulierē sortilegā voluit
maritū suū ut incantatiōb⁹ puocaret illuz ad
amorē suū. Et illa cōmisiit ut lobi apportaret de
pilis oculoz mariti. Lūqz vir ille ad mercadū
cū socijs deberer ire lōgi⁹ vror ei⁹ dixit ei. O mi/
dñe dñ mihi aliqd de pilis oculoz tuorū vt re/
nā inerim apud me p̄ memoria tue dilectoris.
Uir astut⁹ dīt sibi d̄ pilis farette sue quā sup
se hēbat. Lūqz peransita dīta cū socijs hospita/
ti forēt in hospitio ⁊ sero lete querisarent. ecce fa/
retra illi⁹ pēdens in gōto cōmota strepitū fecit.
Dixerunt oēs. Quid hoc. Uir ille recognoscēt
dixit. forsicā vias vult currere. ⁊ sic tercio cōmo/
ra reuersando sagittis excidētib⁹ hic et illi⁹ exi/
vit p̄ ostiuz donec domū puenit. Un̄ illi⁹ vror
cōfusa p̄tra intēcū verbēta incurrit.

L Circa sc̄m de morali offensa ire. Que/
rit q̄re ira reputat p̄ctm graue ⁊ mortale. Lūz
em̄ ut Aug. dīc. null⁹ peccat in eo qd vitare nō
pōt. Sz irā null⁹ hō vitare p̄t cū sit naturalis pas/
sio bois. Un̄ psal. iij. scribit. Irascamini ⁊ noli
ce peccare. Ubi glo. dicit. Mor⁹ ire nō est i p̄a/
te nostra. ḡ nō vide⁹ peccatu. Sz ad becrñde⁹
fm Tho. ij. ij. q. dviij. ⁊ Antho. ij. parte. ti. viij. ⁊
etia Angelica lūmā Bureolū i cōpēdio ⁊ alios
regulas certas recolligēdo. Prima de passiōe
qua q̄ turbat q̄ nulla passio ire vel alter⁹ cu/
liscūqz est p̄ctm sub ratiōe passiōis sed h̄z po/
tius rationē pene. Rō q̄ inest nobis a natura.
sicut passio famis sit ⁊ tristis metis ⁊ hmōi.
Unde. iij. ethicoru. Passionib⁹ naturalib⁹ nec
meremur nec demeremur. Et qm̄ ira. p̄tie lo/
quēdo est passio naturalis aie sensitiva a q̄ vis
irascibilis denotat. oī vitari nō pōt. vt p̄z p̄ ob/
iectiōez iā p̄fāra. ⁊ sic nō est p̄ctm. Nā vt sic etiā
in brutis est ira. ⁊ oēs hoies iclinati sūt ad irā.
magis tñ colericī rōne ignee cōplēctionis. ⁊ mu/
lieres rōne debilis rōnis. Eccl. xxv. Non est ira
sup irā mulieris. Sc̄a regula de ipa passiōe
dum rōne regula q̄ oīs passio inq̄ntū rōne re/
cta regula est bona. ⁊ inquātū ordinē rōnis ex/
cludit est mala. Proinde passio vel morte ira in

hoie pōt esse quādōq̄ virtuosa et bene merito/
ria sicut cū q̄s rōnabilit̄ irascit p̄ter p̄ctā sub/
ditoz vel alioz. Et hec est ira p̄ zelū. Nā sic xp̄s
etiā irat̄ cōtra phariseos redarguit eos ⁊ cecit
emētes cōyēdentes in tēplo. Itē potest ira esevi/
tiosa q̄n̄ nō est fm ordīnē ratiōis. ratalis dicitur
ira per virtū. q̄ diffiniſ sic. Est inordinat⁹ aperi/
tus vindictē fm doctores sup̄. Et norāter dīc̄t
inordinat⁹: qz si esset ordinat⁹ appetit⁹ vindicē
nō esset p̄ctm sed zelus laudabilis. Sz quo sit
inordinat⁹ talis appetit⁹. Dicēdū q̄ trib⁹ mōis
Primo ex p̄te malī qd alteri appetit⁹ Secundo
ex p̄te modi quo q̄s intra se irascitur. Tertio ex
p̄te facti qd extra ostēdit. vt p̄z in reglis subse/
q̄ntib⁹. y Tertia regula q̄ ira pōt esse mor/
talis culpa ex p̄te malī qd alteri appetit⁹ p̄vindi/
cta vīc̄ si appetit⁹ q̄s inūstā vindictē vel puni/
tionē. primi notabilē deliberate. hoc aut̄ sit p̄z
mo si puniri vult cū q̄ nō meruit. Sc̄o si plus
q̄s meruit. Tertio si nō fm modū legīmū pro/
cessit ad puniēdū illū. Quarro si nō p̄ter bonū
iusticie cōseruādū hoc. s. voluit: sz p̄ncipalr p̄c
vindicādū vel p̄ter malū illū vt ex eo facit. qd
liber horz mortale ē. qz cōtra caritatē ⁊ cōtra iu/
sticiā intēdit: als veniale est. vt punire in modi
co sicut trahere puez capillis ⁊ hmōi. Quar/
ta regula q̄ ira pōt esse mortalis culpa ex parte
modi q̄ q̄s irascit ab intra. s. cū q̄s ratāvēhemē/
tia ire feruēt ut dīc̄t a dilectiōe dei ⁊ primi qd
p̄tingit q̄n̄ ira trāscit in odiū. tūc em̄ sit mortale.
Hec Anthōn. Quinta regula de facto v̄l si/
gno qd oīdīt est. s. q̄ ira pōt esse mortalis cul/
pa ex p̄te signi vel facti quod q̄s ostēdit ab extra
vīc̄ cū q̄s ex ira ostēderet signa odiū. ⁊ ex b̄ sc̄a/
dalisaret notabilr p̄mos. qz negat signa cōia
caritatis vīc̄ salutatē nō resalutat. infrogāti dū
deberet nō rñdet. vel cū cōiter orās illū inūsticā
excludit ab orōe. Hec fm Rich. Sec⁹ d̄ signis
specialib⁹ ad que q̄s nō tenet ostēdere. qz venia/
le est. Siz̄ est de ira coz̄ q̄ gerūt curā domoz̄
z subditoz in q̄bus accidit quotidiana ira ⁊ p̄t/
bario aliqz. sicut d̄ xp̄s marthe Lu. x. p̄t vīalis
z nō mortalē talis ira vt cōis. Hec Anthōn. s.
Z Circa tertii de filiab⁹ q̄ p̄ducit ira querit.
Quales sunt filie ire criminose de q̄bus p̄fici
tenent hoies ex necitate. Id qd fm Greg. xxxi.
moral. ponunt̄ aliqz q̄bus in Angelica supad/
dunz p̄les. aliter tamē p̄leqm̄ur practice. Et pri/
ma d̄ indignatio. Sc̄a rīta. Tertia animi cu/
mor. Quarta cotumelia. Quinta vītuperij claz/
mor. Sexta maledictio. Septima dei v̄l sc̄o p̄z
blasphemia. Octaua iniustū bellū. Nonā san/
guinis effusio. De aliqz̄ boz̄ p̄lō magis. s. ne
cessarijs agem⁹ etiā in specialib⁹ fmōnib⁹. Sz
hic b̄cūi⁹ notem⁹ p̄ practica p̄fessiōis q̄ p̄fici
dum est. De indignatiōe. Si q̄s ex ira non lo/
quit̄ p̄ primo in casu quo tenet ex p̄cepto morta/
le est. vel si b̄ facit cū scandalo notabili vt dictū.

est quia regula. De ira. Si ritat q̄s peccatum
primum aio vindicādi v'l nocēdi notabilis mor-
tale est: al's veniale v'r in puer'. De animu v'l mē-
ris timore: b̄ ē q̄n q̄s implicat mentē deliberate
excogitādo vias diuersas z modos q̄b posset
se vindicare et de b̄ iudicandū ē eo mō q̄ deira
et q̄ pcedit v'r paruit. De contumelia vel contumelias.
Si dicit alia verba. s. q̄ lunt ifamatoria corā
alijis morale est. de b̄ sermōe. xxiij. R De
damore: b̄ est fīm Aureo. duz q̄s exaltat vocē p
vituperiū: idē vt de contumelia. De maledictiōe.
ser. xxv. D. De blasphemia dei et sc̄rōz. ibidez. L.
De bello. Si q̄s mouet bellū iustū. z oīs q̄ dat
auxiliū z silū z fauorē mortalē peccat z ad resti-
tutiōe tenet. sec' d iusto. De sanguis effusioe. s.
notabili vel enormi si sine iudicio iusto fecit v'l
homicidio z silū vel causa dedit. Nec sufficiat
ad p̄lēs. Rogem⁹ aut̄ dñm ic̄sum v'r det zc.

Feria sc̄da post dñicā tertīā Sermo vicesim⁹
tertīa de ira pessima capitali z ei⁹ remediatōe.

Epleti sunt omes in ira Luc. iii. z in euāgeliō bodierno.

Sicut Lyra dicit dñs iesus multis
miraclis suā deitatem p̄firmā. inter suos p̄pīn/
q̄s pauca miracla fecit. q̄r erant indigni eo q̄
miracula xp̄i n̄ credebāt c̄ v'a. z ip̄m sp̄ciebat
p̄pter pauprētē suā z pentē suoꝝ. q̄ l̄ forē no/
biles crāt tñ paupes. Un̄ pharisei illi de nazā/
reth dixit ad iesū d̄spectue. Quāta audiuim⁹
faca in caphar fac et hic in patria tua. ac si di.
Si faceres v'a miracla cit⁹ faceres inter p̄pīn/
quos z in ciuitate tua q̄s iter extrancos. Sz ip̄e
xp̄s dñs r̄ndit ostenden. p̄ exēpla belie z helylei
q̄ n̄ nisi et ip̄oꝝ malicia ēt q̄ non faceret inter
eos talia. Sicut nec helias miss⁹ fuit ad multe
res alias eo q̄ n̄ essent ita deuote: sed ad sare/
ptanā gētīlē deuotā. nec helise⁹ mūdauit alios
leprosos. p̄pter ingratitudinē erga dñū. q̄r de/
dinauerat regnū israel ad idolatriā. Sz naamā
mūdauit gētīlē q̄ erat bon⁹ z ad dñū queritur.
Tūc illi d̄ nazareth replete sūtoēs ira: hec audi
en. sz q̄ pponebat eis gētīles z voluerūt occi/
dere eu. l̄ dñs v̄tute deitatis p̄ mediū illoꝝ il/
lēs trāsluit. Et vt Beda dīc. descedēs de mōte
sub rupe latere voluit vbi satū illud tanq̄ cera
soluta sinū fecit. in q̄ xp̄s ē receper⁹. z omia line/
amēta z ruge vestis ibi adhuc apparent. De his
in euāgeliō. Iaqz d̄ ira in qua z mō mlti pleni/
sūt z peccat ztra xp̄m restant adhuc tria myste/
ria deciarari in b̄ sermone.

Primum de cius petī grauitate.

Secundū de capitali sublimitate.

Tertīū de remediali qualitate.

A Lirca primū de ḡuitate petī ire queri/
tur v'rū ira sit ḡuissimū oīum p̄tōꝝ contra p̄/
ximū cōmissōꝝ. Nam Chrys. omel. xlviij. super

Job. vide dicere q̄ sic. Nil inq̄ turpi⁹ v̄isu fus/
rētis. ire em̄ z insante nil ē mediū. Sed r̄ndetur
fm Rayne. in lūma iuxta dicta sancti Tho. q̄. q̄
q̄. clviij. q̄ circa ḡuitate petī p̄nt tres attendi z si/
derationē fm quas iudicat grauius vñu alio.
Primo p̄t̄ siderari ḡuitas petī ex cius nocu/
mēti illatiōe. Nam illu d̄ p̄t̄m ġui⁹ est qđ mal⁹
nocu[m]ēti infert. p̄ximis. z sic ira in effectu exte/
rioz v̄c rapina homicidio z bello achmōi po/
test ēē ġui⁹ p̄t̄m q̄ internū odiū. Sed si coside/
rem⁹ ira. p̄t̄m modo manet in corde z similis
ter odiū: sic grauius p̄t̄m est odiūz q̄s inuidia.
z inuidia ē ġui⁹ q̄s ira. Ratio. q̄ odium appes/
tit primo malum vel nocu[m]ēti sub rōne maliz/
sz iuid⁹ appetit sub rōne. p̄rie glorie. iratus aut̄
sub rōne vindicte qđ habet aliqd̄ iusticie qñq̄
ideoq̄ min⁹ malū ē ve sic ira q̄s inuidia. q̄r ira
appetit vindicā sub rōne cuiusdā boni iustioz/
ris qđ est vindicta. Sz inuidia sub rōne. p̄rie glo/
rie vt ip̄e sit felicioz altero cui inuidet. odiū v̄o
q̄r appetit sub rōne malū malū. qđ ē pessimū z
ztra charitatē. B Sc̄do p̄t̄ siderari gra/
uitas petī ex charitatis oppositiōe. Et sic ceteri
parib⁹ inter omnia petī q̄ cōmittunt̄ in primū
odiū est ḡuissimū. p̄ter directā cōrraricatē cha/
ritatis. Sicut em̄ charitas ē v̄tutū potissima:
ita a contrario odiū ē oīm v̄tioꝝ pessimū. Et sic
claret q̄ odiū multo grauius est q̄s ira. Primo
q̄r odiū ūtia charitati direcre: ideoq̄ et suo ge/
nere ē mortale. sed ira nō semp nec ex suo genere
ē mortalē. Un̄ glo. sup illō. Ps. Irascim⁹ z no/
lite peccare. dt. Uenialis ē ira que non ducit ad
effectū. s. notabilē. Secūdo q̄z q̄r passio ire cīn⁹
transit: sed odiū p̄manet. Und p̄bus. q̄. rhetori
ce dt. q̄r odiū est magis iſonabile q̄s ira. Tertio
p̄t̄ siderari grauitas petī ex modali deordi/
natiōe. z sic illō p̄t̄m grauius est qđ magis au/
ferat ratiōem hois z min⁹ habet de misericordia ī
primū. z sic ira est ḡuissimū p̄t̄m: q̄r sup oīa
alia auferat rōne hois. Latbo. Ira ip̄edit animū
ne possit cernere verū. Et q̄r est ferocissima z im/
petuosa sine villa misericordia. Proverb. xxvij.
Ira nō haber misericordia nec erupēs furor. z sic
intelligēdū est dictu Chrys. sup i obiectiōe. z sic
patet. L Sed di. Quid de cōcupiscētia: an
grauius petī sit q̄s ira. R̄ndet fm p̄dictos doct.
ac alios cōiter: q̄r q̄r ira tēdit in vindicā que ē
iusticie bonū. ideo ē min⁹ malū q̄s cōcupiscētia.
que tēdit in bonū delectabile qđ nō haber rōne
iusticie. Un̄ p̄bus. vii. ethic. dt. q̄r incōtīnes cō/
cupiscētia est turpior q̄s incōtīnes ire. Uerū si
ira deducit ad odiū p̄seuerās: est ḡuissimū oīz
p̄t̄m in primū cōmissōꝝ ceteris parib⁹. q̄n̄ ve
Aug. z Chrys. de cōpūciōe dicit. Nūanū ē pec/
care: sz diabolici in odio p̄seuerare. O ḡ homo
xp̄iane noli fieri diabolus p̄ irā.

D Lirca sc̄dm de capitali sublimitate inq̄ren/
dum est: q̄r ira magis ponit provisio capitali

Feria. III. post dominicā. III. quadra.

¶ odiū: qd̄ tñ ḡui p̄ctm̄ est cōiter. Rñ dēt fm̄ Antho. p. q. t. vij. ca. i. Quia inq̄t ira habet finē multū appetibile, qm̄ appetit malū sub rōne boni: id est iusti magis qd̄ odiū qd̄ appetit sub rōne mali. Itē qz habet plures species. et odiū acalīa multa vitia ex ira tanq̄z et p̄ncipali or/ un: ut patuit sermōe p̄cedēti. Sz qz que sūt sp̄es ire p̄ hilosophus. iij. li. ethicoꝝ ponit tres.

Prīma acuta.

Secunda dicitur amara.

Tercia dicitur grauis.

Prīma dīr̄ acuta qua q̄s cito et subito irascit et leuiter cessat ab ira. et hoc est optimū in talibꝫ q̄ nō retinet irā in corde qz dīr̄ Eccl. c. vi. Ira in sinu stulti reḡ escit. et tales sūt sepe cholericī fm̄ Alber. li. j. de motibꝫ aīaliū tractatu. q. Secundā dīr̄ amara q̄ p̄manet et in vetustate deuenit. et sunt amarissimi in se donec diutī iram digerāt ad quā maxie disponunt melācolia fm̄ Alber. sup. Tercia dīr̄ grauis v̄l̄ difficultis que obfūac̄ repus ad penā inferendā. nec cessat ab ira cōcez̄ p̄tā do nec vindictā faciat. et h̄ est pessimū.

Norandum aut̄ q̄ vt p̄bs. vij. ethicoꝝ. et sup̄ eodē Alb. di. q̄ ira sup̄ oīa alias passiones corporales est valde naturalis. qz freq̄nter innascit a pentibꝫ et trāsit ab eisdē in genitū. causam quā ponit dimittit. Exemplū recitat ibidē Alber. q̄ qdā accusatus de h̄ q̄ p̄ez̄ p̄cesserat excusā. se dixit. q̄ ira foret sibi ex p̄cē īgenita. in cui⁹ signū patet su⁹ patrē et au⁹ paupuz̄ p̄cesserat. et ostēdit filiū suū puez̄ dicēs. Et iste fili⁹ patiet me cuž increuerit. oībꝫ inq̄t nobis fm̄ totā genealogiā ira est. et alt⁹ p̄ filiū suū tract⁹ ad ostiū dixit filio. Ulteri⁹ nō trahe. qz et ego ip̄e antea p̄ez̄ meū non vltra q̄ ad ostiū trāteret. et sicira a pentibꝫ cōtrahit: licet inequalis sit in patre et filio. Nec Alber. Ecce ergo pessimū hoc vitium quantū debent cauere omnes.

Līrca tertium de remedioꝝ q̄litate nota plūma remēdia ire tradita a doctoribꝫ q̄ debet hō cōsiderare ut irā possit vicere et patiēs fore. Prīmuꝫ dīr̄ aduersa ire a deo admissio. qz Aug. p̄ generali regula ponit q̄ nil sit in mundo qd̄ non ex aula impiali diuine maiestatis p̄cedat. Sic q̄ cogitans q̄ dīr̄ p̄misit tibi talia aduersa et pati vult vincens te ne irascar. sicut vincit dauid sc̄i maleficēt a semer di. Dñs misit eū ut maledicat dauid. iiij. Reg. xij. Sc̄d̄ dīr̄ beatiitudinis future p̄mitatio quā xp̄s p̄misit patiētibꝫ. Tercium dīr̄ crucis xp̄i cogitatio Greg. Si passio xp̄i ad memoriam reuocet: nil raz duꝫ qd̄ nō eq̄ aio toleret. Quartū dīr̄ defectuū p̄priorū recognitio. qz facilis quis portat defectū alienos dū. p̄prior agnoscit Aug. Irascer̄ seruo tuo ne peccet irasceret ibi ne pecces. Quintū dīr̄ elocutionis cuiatio. Ps. Posui ori meo custodiam dum cōsisteret p̄tor aduersuz me. S. Und legit̄ exemplū in vita phoꝝ q̄ Drogenes silen-

tio irā vicit. Nā cū qdā in eū cōspuisset p̄terne: et ip̄e nil diceret inrogat̄ an cōtra illū esset irat̄. Rñdit. Nō irasco: s̄ dubito an irasci oporteat ut narrat Sc. li. iij. de ira. Rursū cū alt⁹ eū v̄bis honestaret et taceret inrogat̄ cur nō rñderet. Rñdit. Nolo cōtēdere cū boīe sup̄ re in qua ille q̄ obtinēt viliōz̄ habet. Itē Theodosi⁹ impator cū se iratu sentiret nūq̄ sentīa ferebat nisi p̄r̄ xxiiij. Iras morose intra se diceret. et p̄cepit ministris ut nil p̄derosum qd̄ sero p̄cepisset et cōgrez̄ tur nisi mane idē confirmaret. Q̄ qnū ḡt̄ p̄iani deberet se ab ira cauere. Sextū dīr̄ future mortis incerta cōditio. Unū Eccl. xxvij. Memento no uissimoz̄ et desine inimicari. Et plū in vita spa. legit̄ de sc̄to isaac abbate. q̄ req̄situs q̄re demones eū timeret et fugeret. Rñdit. Ex quo factus sum monachus statui ī me vt ira extra guttur meū nō p̄cederet. ideoq̄ sic metumēt demones. Et p̄ cōtrariū ad iracundos accedūt p̄st̄ in morte. qz ius possēdiōis habet in eis. Ut ḡt̄ ali bus. Rogem⁹ xp̄m. tc.

Feria tertia post dñicā tertīā Sermo. xxiiij. de cōtumelīs et cōvitīs ac vitupīs que nascīt̄ tur ex ira.

Omīne quoti

d̄ ens peccauerit in me frater meus et dimittā ei. Matth. xvij. et in euā gelio bodier. Hāc questionē fecē per trus xp̄o. et ip̄e dñs xp̄s docuit eū et oīs discipulos. i. xpianos q̄ nū q̄ debet irā tenere: sed dismittere. p̄ primis leptuagies et cōpties. i. roties q̄t̄ ens. qz nū eris dēcimār̄ ponit p̄ inderīmato Docuit etiā quō debeat vniuersq̄s corrigerē fratreū p̄ccatē. Primo in occulto. Secundo in aliorū conspectu. Tertio in publico p̄ eccliam et ei⁹ platos. ut de istis patz clare in euāgelio. Sz qm̄ multi solent q̄t̄ die peccare in ira ī primos p̄ cōtumelias et cōvitia ac vitupia et hmōi q̄si cōfuetudinarie. Idcirco de isti vitijs ut sciāt cōferti tria mysteria declarabim⁹ ī b̄ fmone.

Prīmuꝫ dīr̄ sollicite cohibitiōis.

Secundū dīr̄ mortifere offensiōis.

Tertiū dīr̄ pacifice tolerariōis.

Gliō thema. p̄ b̄ fmone Prover. x. Qui profert cōtumelia insipieſt. Lī. i. oīdit se insipieſt p̄ cōvitia. qz cū ex abūdātia cordis os loq̄t̄. Mathei. xij. patz talē esse in corde malū.

Līrca p̄mū de cohibitiōe cōtumelie v̄l̄ cōvitiorū et vitupiōz̄ ut nouerim⁹ talia vitia fore valde detestabilia notem⁹ tria. Primo de noticia qd̄ sit cōtumelia. Et fm̄ Antho. iiij. p̄c. tīc. vij. c. vi. ac frēm̄ Angelū. aliosq;. Cōtumelia est exp̄sio defectū alienis corā eo p̄ v̄ba v̄l̄ etiā p̄ facta ad ip̄m dehonorādū. vñ Slo. Ro. i. dīr̄. Cōtumeliosi sunt q̄ dictis v̄l̄ factis iniurias et turpia alij̄s infērūt. Et plū grā de v̄bis. Si q̄s dī-

cum alicui in vituperio. quod est latrictus fur et homini. Si autem puerat lutum vel sputum et homini in illis factis irrogat contumelias. Secundum de differencia. quod vices differunt contumelias et contumeliam. Et secundum Alexan. et Tho. iij. iiij. ac theologos. contumelia proprie est soli culpe. ut si dicat aliquis furum adulterum et homini. Sed contumeliam excedit se generaliter ad omnem vices defectum culpe vel etiam pene. ut dicendo aliquem slavum spuriu: mendicu: cecu: cum sit: contumeliu dicit enim. Sed dicendo illum furum iniuriosam contumeliam simul et contumeliam scilicet enim per reliquias acceptam indifferenter. Et apud nos constat vice vituperio nostrum. i. zyrbok.

Tercio ergo de malitia detestabili talium peccatorum notandum. quod pluribus rationibus debet coherere et se cohibere ab hominibus virtutis. Prima dicitur vulnus charitatis. quod talia verba multe vulnerant et ledunt charitatem et amicitiam hominis quod penetrant et vulnerant cor amici. Unde Eccl. xxiiij. Mittes lapidem in volatilia deinceps et cetera. Sic quod contumeliam amico dissolvit amicitiam. Unde sicut debet quis cauere ne lapidib. imperat proximum vel peccati illius baculo aut vulneret ictu: sic nec peccare debet contumeliam. Secunda vero dicitur infernalis idiomata. Nam Eborac. dicit Unusquisque de qua genere sit per linguam. i. idiomate cognoscitur. Sic quod est de terra vel gente infernali per talia mali loquia et contumelias agnoscitur. quod hec habent esse in inferno. Sicut per eternum verba laudis diuine sunt locum perpetuum in celo. Ideo Prover. x. Labia iusti considerant placita leonis domino. os autem impiorum pueris et ceteris. Sed heu monstra videmus quod curiales multiglant et gaudent de his quod non et iudicato modo virtutum formare norunt. Sed huius quod alius est quod gaude re de dyabolica similitudine et damnatione. Nam primo omnium dyabolus dicit vituperium mediarum etram deum in padiso dicit penitentibus primis. Nequeque moriemini. scirem deo quod quaecumque hora comedent apient oculi vii. et ceteris. sicut dicitur et sic iudicium deum esse dixit. Tercia vero dicitur contumelias culpe multiplicis. Nam in talibus contumelias innumerabilia medacia dicendum filium antiqui canis vel asini vel filium meretrices et homini. Itē quoniamque currunt famam. quoniamque per iurum et dei blasphemiam. bella iusta. homicidia. et sanguinis effusio. quod inde primus contumeliam ad iniurias. verbera et plena. Denique talibus assuetus nec sufficit et iterum oia homini peccata et viri corrigi. iuxta illud Eccl. xxiiij. Non assuetus verbis proprio ratione obviis diebus suis non erudit. Ut ergo multa plera libri cum mortaliter in hominibus peccauerint. R. Sed quod licet an licet correctio. cum dicere alicui homini contumeliam vel contumelias siue vituperia. R. Unde secundum Tho. iij. iiij. q. lxviii. et in Angelica. quod sicut licet verbare vel in rebus damnificare causa discipline: ita et contumeliam dicere. Nam et ipsi dominus dixit discipulis. O stulti et tardi corde. Et paulus insensatos galatas dicit. Unde Aug. li. de sermone domini in morte dicit quod raro et magna necessitate obiurgationes sunt adhibendere. in quibus non ut nobis sed ut domino

seruitur in istem. Denique in Angelica. c. in interrogacionibus circa iram dominum. Adverte hoc quod licet quis non dicit contumeliam vel contumeliam ut illi auferat honorem: sed causa correctionis. si tamē dicit talia quod de se notabiliter ledunt: puta mulier dicit quod est putana. et mere trix pessima: vel alicuius quod est traditor et homini. et audiens scandalisans de tali cui dominus. quod sic creditur esse non excusat a mortali peccato. Nec Angelica.

Lirca secundum de mortali offenditio. quod Utrum contumeliam vel contumeliam sit mortale peccatum. R. Unde secundum Thomam. Alexan. et Antonium. et Angelicum. quod per gratiam tenetur est hoc vices quod in peccatis verbo maxime attedetur est quo ait verba proferantur. Potest autem verbo homini dici tripliciter. Primo ait iniuriam. ut per verba quod profert auferat honorum alterum. et huius propriez per se est dicere contumeliam vel contumeliam. et sic loquendo est peccatum mortale non minus quam furtum. quod ledit proximum in honore contra iusticiam et charitatem: honor autem iniurias profertur. Sed si quis talia alio animo dicit: non est contumeliam formaliter et proprieta sed per accidens et materialiter in quantum. s. dicit id quod potest esse contumeliam. Unde potest homini dici Secundum ex animo solitudo et tunc est veniale peccatum. s. cum verbo proferatur ex aliquo animo levitatem vel leuius ira absque firmo propenso honestitudine: ut puta quod interficit irritare leuatorum illius. Si autem etiam ait solitudo et levitatem vel ludu. p. pferret verbo tale quod esset contra honorum alterum. vel de quo extimare posset ipsum notabiliter trahere et odii incurrit: vel aliquod graue peccatum non excusat a mortali etiam si hoc non intendet. Sed cut cum quis in ludo graue peccaret multilando non excusat a culpa. Prout inde dicitur homo est moderatus. quod est de Matth. v. Qui dicerit fratri suo fatum: reus erit gehenna. Sed hoc percepit et ceteris ligatus si dicerit ait iniuriam. et talis ultra mortale tenet ad satisfactionem. Sed dicitur. Quoniam tenet quis satisfactionem primo queverbo legitur. R. Unde secundum. Unde tertium in expositione regulae. et Antoniu. et vii. c. vii. S. v. prout. iiij. quod tenet prout offendit in secreto vel in publico. Nam si offendit verbo in secreto et offensus querat sibi satisfactionem fieri in publico non tenet offendit sicut fur qui latenter accepit non tenet publice: sed in occulto restituere. Excepit si factum in occulto est publicatum: denique si offendit in publico non sufficit satisfactionem in occulto. Sed quod si offendit non vult et iterum nisi offendit dicat le fuisse mentitum. R. Unde secundum quod si verbo dicit non tenet: nec ille debet exigere: sed si scit vel credit esse falsum vel incertum aut dubium per dicere aliquod verba alleuia. puta quod audierat et tunc credebat. nūc autem non credit. vel quod ex ira dicit si sic est. nec dicitur se fuisse mentitum si non fuit mentitum. hec in Antono. Tertio potest dici tale verbo ex ait corrigendi. tunc nullum est peccatum si fiat obito modo ut dicitur est superfluous nec dicitur satisfactionem.

Mirca tertium de toleratione. quod tertium homo tenet illatas contumelias semper tolerare patientem. R. Unde secundum Thomam. vbi s. et Antono. et in Angelica. quod quantum ad preparacionem animi. s. quoniam opus esset semper

Feria. iii. post dominicā. iii. quadra.

sustinere dicitur sicut et alia datura. Ut Christus dicit per prophetam
te maxilla parberit. Et secundum Augustinum hoc quod tenet secundum
paratorem animi quantum opus est. sed quantum ad actu
num semper tenet sustinere; sed

Aliqñ tenet nō sufferre.

Aliqñ aut̄ decet tolerare.

Bliqñ nō satisfactiōnē exigere.

Primo aliquā tenet q̄s nō sufficerē s̄z rep̄hēdere
nā t̄ salvator cōtumelias factō cū p̄cessus est
i faciē p̄cessorē rep̄hēdit Job. xit. Et ad h̄ tenet
bō triplici casu. Primo q̄n talis rep̄hēlio cedit
in bonū cōtumeliātis. v̄puta ad rep̄mēdū ei⁹
audaciā. Sc̄o q̄n ex suffrētia alioꝝ pfect⁹ ipe
diref. Un̄ Grego. sup Ezech. dt. quoꝝ vita i exē
plo imitatiōis e polita: debet si p̄nt verba d̄ra
bētū sibi cōpescere ne eoꝝ p̄dicatōes nō audiāt
q̄ audire poterāt t̄ in prauis morib⁹ remanen/
tes bñ viuere cōtenāt. hec ille. Tertio q̄n ex tacis
turnitate cōtumelias infamia incurreret. q̄r ve
Aug. dt. crudelis ē q̄ famā negligit. p̄riā. xii. q.
j.ca. Nolo. Sc̄o aliquā dec̄ tolerare. s. ratione
evitāde temeritatis ne magis ad trā accedat cō
tumeliātē. t̄ ratiōe cōseruande virtutis patiētis. t̄
etia ratiōe icorrigibilitatis. Lū em̄ cōtumelias
ē incorrigibil nec in eū habes autoritatē: suffe
re debes. Sicut t̄ xps corā heroder pylato ob/
stinatis iudeis cōtumeliātib⁹ nō r̄ndit. Tertio
aliq̄n licet satissatioꝝ exigere in iudicio. q̄r fm
Lyra t̄ in Angelica. Lōuitorac v̄kra petītū tene
tur p̄ sev'l p̄ incōpositā p̄sonā cōtumeliatō culpā
suā dicere t̄ veniā petere satissaciōdō ut p̄mo ar
ticulo dictū est. ¶ Excipit prelat⁹ t̄ paffa/
milias q̄ corrigēdo līc excesserit nō tenet pete/
reveniā a subdito: s̄z a dño deo. ne dñi nimis ser
uat būllitas regēdi frāgat autoritas vt d̄ Aug/
ust. in regula Intelligēdū tñ hoc est dūmodo
platus v̄l p̄ familias nō excesserit nimis venio/
re vindicē ex p̄posito. q̄r sic tenet petere veniam
Exempli legit in sū. Anthon. p. ii. t. vii. c. vi. §. iii.
in fine. q̄d cōtumelia itulit cuiud fratri noie
Nicolao neveniā petuit. post paukos d̄ies illi
le morruē. t̄ post morte ecce idē appguit ip̄i fra/
tri Nicolao petēsveniā de cōtumelia. Lui Nico
laus ait. Veniā pete a xpo in cui⁹ stas iudicio.
et ille xps mihi n̄ vulc dimittere nisi p̄us veniā
a te petā būllit. Qd nicola⁹ libēter fecit. t̄ sic dis
paruit t̄ veniā a xpo obtinuit. Rogem⁹ xps t̄.

Feria q̄rta post dñicā tertiam. Sermo. xxv.
de maledictiōe creaſaz̄t dei blaſfemiarū l'sc̄toꝝ.

Wi maledite!

q rit p̄i v̄l m̄ri morte moriat. Mat.
xv. 7 in euāg. hoð. Nec v̄ba de⁹ di-
xit in v̄ci restamēro ⁊ allegat xps i
enāgelio ut hoies caueat a maledictōib⁹ q̄nici
q̄z creaturaz. precipue aut pris t m̄ris carnal' ⁊
spūalis. ⁊ maxime a maledictō blasphemie di

Record. et. **N**ā deus ē summ⁹ pater oīm. **s**ō ipz
blasphemare ē sup oīa pessimū. **S**ō heu horē
dissimū est q̄ iā in vſu; venit etiā ap̄ ipianos
maledictiōes facere v̄l dicere cōtra creaturas v̄l
filios aut filias ex ira vel patrē et matrē. et quod
ē pessimū deo maledicūt a pio deo imp̄can. ma-
lu. **H**ugo. Blasphemia ē cū obprobriosa iac̄
i aliquē maledictiō: q̄ sit dōptumelia. **E**aprop̄
in hoc fīmone agemus de pctis maledictiōis et
blasphemie vt audita grauitate pcti caueat ho-
mines ne morte moriant̄ cēna. **N**ā euangeliū h̄
dit. Qui maledixerit patri vel mīri morte mo-
riat̄. Itaq̄ de ipsa maledictiōe et blasphemia
declarem⁹ tria mysteria in hoc fīmēc. Pro quo
aliō thema. Bñfacite pſeq̄ntib⁹ et nolite male-
dicere. **R**oma. xij.

Primum de creature maledictis.

Secundū de hui⁹ culpe offensiōe.

Littera p*m*ū d*o* maledictōe creature t*a* rōn*z*
lis q*z* irronali*s* norādū. q*f*m Aug. xxiij. q*iij*.
c*D*e*r* doc*M*aledictio p*ri*ce ē imp*ac*tio mal*i*
facta alicui sub rōne mal*is*: h*est* intedens mal*ū*
inq*n*ti*m*al*ū* mal*ū*. H*oc* aut*q* p*es*simū sit vi*u* i*o* q*z*
cau*ed*ū ost*ed*it ex pl*ib*us rati*ob*ib*v*. Primo ra*ti*
t*o*e am*issi*o*s* regni celesti. N*ā*. s. L*or*. v*j*. Ap*l*'s
d*c*it. Nolite errare: q*z* neq*z* fornicari neq*z* idol*fu*
fuentes neq*z* maledici neq*z* rapaces regni di*si*
possideb*ut*. ecce q*z* graui*b* p*er* c*on*umeratur.

Secido ratiōne diuine vltōis: qz de⁹ sepe vltōis
scatur hoc p̄ctm ita q̄ maledictionē quā aliq̄s
imp̄cat alteri super caput maledicētis cōuerit
Bēn. xxvij. Qui maledixerit tibi sic ille maledi-
ctus. et Eccl. xxviii. Qui in altū mittit lapidem
Lyra. s. directe p̄jcedo sursum: sup caput ei⁹ ca-
der. z plaga dolosi diuidet vulnera. id ē plaga a
doloso hōie imp̄cata diversa mala sup eū mul-
tiplicabit. vñ Bēn. Inexcusabilis eo o hō in q̄
enī alii iudicas. s. maledicēdo teip̄m 2dēnas.

Lterio rōne crudelissima maledictiōis. Nam cū q̄s maledicti agētib⁹ cōtra sc̄ē magna crudelitas. qz portius cōpati deberet illis tanq̄ infirmis in aia. Iēc cū pateryl⁹ m̄ maledicit filio est maior crudelitas. qz imp̄catur malū filio qd̄ n̄ liceret imp̄cari etiā diabolo. Similē nec cuiac qz inimico dicēn. Deus perdat te. z h̄mōi est imp̄etas maxima. Ratio. qz se constituit iudicē. z deū vult esse suū toro. rē quod est iniuria deo. Ideo Aug. in quodā finone in psona dei dicit. Tu miser homo irasceris z dicis. Deus p̄das v̄l occidas illū meū inimicū: ille malus est. tu imp̄cando malū plus mal⁹ fac̄ es. ergo petis ut p̄mū te occidā: cū sim de⁹ tu⁹ torto et tuum mestituis. s̄ sic mibi iuriā facis. Preēca tales sūt etiā crudelissimi 3 sc̄ip̄os. qz aiam. p̄priā occidūt ex ira. Silēs ḡ sunt ap̄ris seu iussimis q̄ im̄ pingūt i lanceā venator⁹ vt illū ledat z se i lanceā magis z magis intrudat. z sic patz. P

Sermo

XXV

Quarto rōne ihibitōis. qz sacra scriptura ibi
bet maledicere oī creature etiā dyabolo Ecc.
xxi. Lū maledicit impi dyabolū maledicere ipē
aīaz suā: b est fm Lyrā. cū p̄tōr hō dīc dyabo
lū iustū cōdēnatū maledicit aīaz. i. denūciat dā
nādam eo q ī factū dyabolū maledictū imitat.
Unū nec dyabolo debem⁹ maledicere iāntū est
creature dei. qz vt sic bona ē: s̄z p̄ culpā incurrit
maledictōes. z sic culpā tñmodo ill⁹ possim⁹
maledicere nō naturā. Exemplū in ep̄la iudeo dī.
q̄ michael archangel⁹ cū altercaret cū dyabolo
de corpē moyſi s̄z q̄ dyabol⁹ volebat illō reno
care. ppter idolatria filijs israel. qd michael oc
cultauerat. tūc michael nō ē auf⁹ dyabolū ma
lediceret: s̄z aīc. Impet tibi de⁹. S̄z dī. Quid g
descrit de q̄b legim⁹ q̄ dauid maledixit mōti
bus gelboe. q̄ Reg. i. z Job dici suo. Itez r̄ps
maledixit fūlīne. P̄terea noe maledixit cha
naā Gen. ix. et hēlīse puer⁹ dī. iridēdo. Ascēde
calue. z hmōi. Rñdet cōter fm doctores. q̄ sci
q̄ legūt maledixisse creatur̄ i b nō peccauerūt.
q̄ nō nīl licit⁹ modis et iſpiratiōe spūſci b
fecerūt. iō nō ē trahēdū in ſeq̄ntiā veynus q̄s q̄
p̄ suo libitu creatur̄ maledicat. r̄p̄z i ſeq̄ntib⁹.

D Circa scđm de offensiōe q̄rit. vtrū male
dicere sit sp̄ p̄tīm mortale. Ad qd fm doctores
cōmunicer. p̄t̄r̄z Alexā. z Tho. q. q. lxxv. z
Anthon. q. p. t. vij. rñdet. q̄ maledictio p̄t̄c
nī p̄cipue q̄tuor modis z caulis. Pr̄io ex ani
mi ideliberatōe. s. ex subira ira z q̄si cā correctio
nis vt tal̄ terreat sic q̄tide faciūt pentes erga fi
los z mḡri disciplis z dñi fūis: q̄ tñ nō optat
illis mala illa. z b ē veniale. Nā et Aug. xxi. dī.
S. Al's ea dñm. hmōi inter venialia computat.
Verūt̄ cauedū est ne i cōsuetudinē ducant. q̄
fm Alexā. pñt fieri mortalia. ppter p̄t̄p̄t̄ z qñ
q̄ de tales punit. sic Aug. dī de qdā vidua ha
ben. decē filios. z cū vna diez ex aliq̄ illoz ope
sibi diſplicēt maledixisse oēs effecti suntoto
corpe tremuli vt vidētes oēs miraren̄ de eis.
D di iudicia terribilia i talib⁹. Secō ex animi
deliberatiōe z liuore vindicte v̄l' odi⁹ v̄l' iudicē.
z sicē p̄tra charitatē z mortale: pura cū optādo
malū dī. Mors pdat te v̄l' ifirmitas accidat ti
bi: v̄l' pes frangat. v̄l' dyabol⁹ accipiat aīaz tuā
z hmōi. Et rānto ḡui p̄tīm est: q̄nto p̄sonā cui
maledicit pl̄dēber. diligere z reuereri: vt sunt
pater m̄f z plati. S̄l' si q̄s seip̄m maledicit ex
ipacītī mortale ē z ſitēdū. **R** Tercio ex di
ſformatiōe z amore iusticie. q̄ talis videt deū
vellerale malū hoī illi. z sic ex iſtinctu spūſci
viri sci legunt̄ aliq̄b⁹ maledixisse: vt p̄t̄simō
ni mago dī. Pecunia tua sic tecū i p̄ditionē. z
paul⁹ helime relis̄t̄i v̄bo dei dī. Percutiat re
de⁹ cecitate fili⁹ dyaboli. z hmōi oīa que legunt̄
direrūt sci p̄nūciādi aio nō aut imp̄cando vt
cōter tenet. Itez sic noe maledixit chanaan. qz
kham deris̄t ip̄m p̄iem. z hēlīse pueris deridē

tibus se qui erāt fili⁹ idolatratiū patrū fm Lyrā. iiiij. Reg. ii. et dauid mōtib⁹ gelboe. ppter cēdē
israel ibi facrā. z Job dici suo dī. Maledicta dī
es in qua nat⁹sum. z c̄. intēdēs q̄ dies nativitatis
nō possit dici dies gaudij: s̄z meror⁹ eo q̄ cō
traxit p̄t̄m originale. Sic etiā r̄ps maledixit fi
culnce ad significādū q̄. s. p̄lus iudeorū. ppter
p̄t̄m sua maledictiōi subiiciebat. S̄l'iter cu ali
q̄s malediceret alicui optādo v̄l' p̄nūciādo ali⁹
quā egritū dinē v̄l' aliud impedimētū: nō ppter
alid nīl p̄ hoc bon⁹ efficiat. vel a bonoz alio
rū impedimētō cesser. p̄t̄ esse sine p̄t̄o. q̄ amo
re iusticie facit. Hec in Anthon. Quarto p̄t̄
q̄s maledicere irronali creature v̄l' demoni vel
alteri cuiūq̄ facture. z hoc p̄t̄ etiā esse morta
le si facit in dēstinationē dei in rali ope. nā blaſfe
mia esset. S̄l'iter mortale esset si faceret referen
do in p̄fessorē illi⁹ ex maluolētia quavult ut
dānificēt. prim⁹. s. p̄ mortē equi: bouis et hmōi
notabili dāno. Si aut̄ maledicit creaturā b̄z se
tm respiciēdo. vt q̄ aliq̄ brutuz nō mouet ut
vulcyl nocet sibi. z hmōi ex quo irascit appetēs
ei penā: veniale p̄t̄m est. sicut vanū z oclōsum
z p̄ rāto illūtū. Hec oīa Anthon.

S Circa tertii de blasphemia. Notādum q̄
sup om̄ia debet homo cauere blasphemia dei z
sanctor̄. Primo quia est crīmē grauissimū.
Und Glo. sup Elsa. xvij. dicit. Om̄ne p̄t̄m blas
phemie cōparatū leui⁹ est. vñd patres veter̄ res
tāmētī nec audire volebāt eam. Nā fm Thos
mā scđa scđe. q. xij. blasphemia graui⁹ p̄t̄m est
infideli paganismo. quia pagan⁹ loquit̄ d̄ deo
que credit esse vera: licet sint falsa. b̄z christian⁹
blasphemans loquit̄ cōtra veritatē quā credit.
Graui⁹ etiā dicit esse q̄s homicidiū in q̄tū ē dī
recte cōtra bonū dēū: homicidiū aut̄ cōtra pro
ximū tñmodo ſepe intēdit. Itez graui⁹ et p̄t̄o
crucifigētū r̄pm. Aug. Magis peccat blasphemie
mātēs dēū triūphantē in celis q̄s q̄ crucifixēt
ābulantē in terris. **T** Secūdo quia ē mor
tale peccatū fm genus suū. Nam fm Alexā. et
Anthon. in cofēt. Blasphemia ſiuē sit in ore di
cēdo ſiuē in corde credēdo dēū nō esse iūſtū in
oībus v̄l' nō curare de actib⁹ hoīm vel nō posse
hoc v̄l' illud: ſemp̄ ē mortale. nīl ex surreptione
hmōi diceret: v̄l' nō aduerteret aut̄ nō intellige
ret quod dicit. quia tūc nō haberet ratōz blas
phemie. ſed eſſet veniale. vt in Angelica. **T**er
tio quia ē om̄ni lege dānabile graui pena dignū
vt patet etiā ap̄d saracenos z alios. Quarto
quia mirabilr̄ a deo est punitū in oīm exēpluz.
vt patz. iij. dyal. Grego. in puerō q̄nḡ annoz.
Aliud exēplū refert Petrus Damiani quod
habet in ſpeculo dī. i. q̄ in Bononie partibus
duob⁹ viris amicis in mensa cōſedētib⁹: allato
gallo oblatō vñ⁹ in frusta illū diſsecuit pipato
liqm̄ie ſupfuso. tūc alcer ait q̄. s. Pe. hūc gallū
reintegrare nō poſſet. Ali⁹ dixit. S̄z z ſi ip̄e de⁹

Feria. V. post dominicā. III. quadra.

impet hic nō surget. Mor ecce gallus viuuus et
plumis plenus exiliuit; alas peccavit et cecinit. et
plumis cōcussis rotū liquorē super cōuscētēs
aspicit. in qua aspersione mox lepra peccati sunt.
Quā plagā nō timmō ipi vlsq; ad obitū prulevit
s; et posterū suis in oēs generatiōes velut qddā
hereditariū reliquunt. Rogem⁹ ḡ tē.

Feria q̄nta post dñicā tertīā Sermo. xvij. &
pcō luxurie turpissimo cauēdo et cō occasione

ribat demōia

e a mltis clamātia et dicētia q̄ tu es
fili⁹ dei. Lu. iii. et in euāge. bodier.
Carissimi si diligēter aduertimus.
apte cognoscim⁹ qm̄ diabol⁹ libēter diligit ha
bitare in luxuriosis. vt p̄t̄ tā in veci q̄ nono te/
stamēto. Nā Job. xl. dt. q̄ vehemōth. i. diabol⁹
libēter dormit in loc⁹ humētib⁹. i. in luxuriosis
vt exponit Grego. et doct. Et Matth. viii. legio
nes dmoni q̄s xp̄s voluit ejcere de duob⁹ de/
moniacis pertuerit ut mittetur in porcos. et sic
factū ē. p̄ porcos aut luxuriosi figurant fm do
ctores. Idcirco xp̄s dñs volēs nos in aīa cura
re a pctis oībus: curauit in signū hui⁹ varios
corpor̄ languores et demona eiecit: vt doceret
nos q̄tinus penitē. ejcere curarem⁹ demona
vitior̄ p̄ grām xp̄i. Unū b̄ euā gelū d̄ q̄ xp̄s va
rios lāguores curauit. et exhibat dmoia. s. ad ei⁹
impīu a multis. Itaq; de pcō luxurie vt scia
mus c̄l⁹ a nob̄ dmoni ejcere et cauere tria my
steria in b̄ fmōe declarēm⁹. Gliud thema. Nec
ē volūtas dei sacrificatio via ut abstineat⁹ a for
nicatiōe. s. Theb. iii.

Primum de nocumēti multa lesionē.

Secundū de ruinali prava occasiōe.

Tertiū de diuinali mira punitiōe.

U Lirca p̄m̄ notādū q̄ luxuria et eius cōcu
piscētia si cōsentī eidē multa mala et nocumen
ta infert hoīb⁹. idcirco sumo studio ē detestāda
et vitāda. Primo q̄ aīe ratiōe obnubilat et in
fatuat. qd̄ p̄t̄ p̄mo auctoritate Ps. lvij. Sup/
eccidit ignis nō viderūt solē. Glo. ignis prae
cōcupiscētia sup̄ cor cadēs nō sinit videre solēiū
sticē xp̄m. Jo Greg. i. dyal. dt. Carnalit̄ blecta/
tio mētē quā inficit obscurat ut videre claritatē
veri lūis nō valeat. et p̄ q̄s nec picula dānatio
nis etne et alia q̄ incurrit aduertat. Unū b̄ Gene
ca in plogo declamañ. ait. Nihil ē tā mortiferū
ingenijs q̄ luxuria. siq̄ dē rōnē peurbat; intelle
ctu c̄berat; mēorū eneruāt; obliuionē et ignorā/
tiā iducit. hec ille. Scđo p̄t̄ ratiōe fm̄ Egidiū
de roma. li. ii. pte. i. ca. xx. q̄ aīe rōcinatio viget i
ipo cerebro qd̄ ē instrumētū aīe sicut martellus
fabro v̄l dolabriū carpētario. zḡ sicut dibilitato
illo dibilitat̄ actio carpētarij in fabricando. sic et
dibilitato cerebro et alijs mēbris nobilib⁹ runc
ipedit aīa ab rū rōnis v̄t nō possit. s. bñ q̄silias/

ri de expeditib⁹ ad salutē. Prop̄ ea etiā phus
v̄. ethi. dt. q̄ ac̄ venereus intātū ipam rōnē cab
sovet q̄ ipossible ē aliquid intelligere i ipsa blecta/
tiōe tali. Et fm̄ q̄dā relinquit p. xxiiij horas in
aīa hmōi peurbatio. Tertio p̄t̄ exēplaritacē.
Nā rex Salomō sapientissim⁹ fuit p luxuriā ifa
tuat⁹ adeo vt in senectute idola coleret singlaz
v̄ro p. Iē Samson amore Dalide fuit decep⁹
ita q̄ p̄ties vinculat⁹ picula nō aduertit capē
ē ac exēcat⁹. Judicū. xvij. i. figurā q̄ luxuriosus
exēcat̄ i mētē a dmonijs. Scđo q̄ bestijs as
similat et feridissimo stercore inq̄nat. Joel. i.
Loputruerūt iūmēta in stercore suo. qd̄ Greg.
xxiiij. moral. exponēs dt. Qui carnali affectiōe
succubūt nō hoīes s; iūmēta narrant. Jumēta
q̄ppe in stercore suo cōputrelcere ē carnales ho
mines i fecoz luxurie vitam finire. hec ille. O ḡ
pessimūtū. X Sz q̄lib⁹ brutis assimilat
hoīem. m̄d̄ fm̄ Ehrf. sup̄ Matth. et doct. ac
phos q̄ portissime assimilat⁹ luxuriosus porco
hyrcinos ocl̄os hnti i feridissimo stercore iactē
Rō. q̄ porc⁹ ē aīal luxuriosū et delectat̄ in ster/
corib⁹ v̄l luto iacere ferido. Sic hō luxuriosus
nō libenr̄ vult exrigere de sceno luxurie vt dicat
Grego. moral. q̄ s. O culi aut̄ hyrcini libidinosi
sunt. vt dt̄ Isid. xij. erbym̄. et significat illud Aug.
dictū. qm̄ impudic⁹ ocul⁹ ipudici cordis ēnun
cius. O ḡbō caue tibi tē. Tertio q̄ corp⁹ de/
bilitat et fortitudinē eneruāt. Unū Hugo d scđo
vict̄. Luxuria ēvenēt̄ blectabile q̄ hūanū cor/
pus debilitat et viril animi robur eneruāt. Erē
plū habem⁹ i plū fortissimis q̄s luxuria ifi/
mauit. Primo in Sāsone. de q̄ Hiero. ad Eu
stoch. dt. Sāson leone fortior q̄vnuis et nudus
mille psecu⁹ armatos; i dalide mollescit am/
plexib⁹. hec ille. Scđo in David q̄ leonē vicit et
in oīo bellis triūphū habuit. vni⁹ mīleris. scđ
Bersabee cōcupiscētia v̄tē amisi. vt dt̄ Amb.
Profl̄ etiā Anthōn. in sū. p. ii. n. v. c. i. & xij. rō/
nē buī s. Quare atq̄tus plus viuebat hoīes et
robustiores erāt. nūc aut̄ paz viuūt et plēniūt
dibilitate; dt̄ hāc esse. q̄ erāt maḡ cōtinētia. Nā
tarde cōrabebat matrimonū. s. circa. xxvij. vel
xxx. ānos. vt dicit phus. interim fūado castita/
tem. nūc aut̄ ab adolescētia. trahunt et ab etate
ad huc puerili incipiūt luxuriant. sō nō sunt fo/
tes nec multum viuūt. Quarto q̄ diuinitas et
oīa spūalia dissipat. vt p̄t̄ de filio pdigo q̄ oīm
substantiā suā dissipauit viuēdo luxuriose Luc.
xv. Job. xxx. Qui nutrit scortū pdit substantiā.
O quot et q̄nta expēdūt in hmōi stercora ad cō
sequēdū cōfāta cōrētā: p que possent lucrari ce/
lestia regna si ergo garen̄t̄ in pauper̄ subsidia. s
q̄b̄ rō exēgit. Ultimor̄ plūma coprehēdam⁹.
Luxuria vilis extēminat oīa bona et expoliat ac
extremis malis obligat. nā aufer hoīis ratiōe.
corpus; gloriā; fama; diuinitas; honores; vitā.
Et qd̄ maius ē oīa spūalia. i. virtutes; merita;

grām et glāz, et insup ad etnā penā obligat. De quibz hic causa breuitat̄ ptransiēt. in alijs ser/monibz tangem⁹.

E circa scđū d' occasiōe ruine in luxuriā No/rdū q' Robertus Volkus sup li. Sap. ponit ples occasiōes luxurie. Et quibz p̄cipue septez p̄sequit Anthoñ. p. ii. cī. v. Et hec bonū est scire ut caueam⁹. Prima occasio dicit̄ ocositas. Bern. Dīm tēprationū malaꝝ causa et sentina vitiōꝝ ē ocū. Exemplū de sodomis. Ezechiel. xvi. Necfuit iniqtas. i. causa iniqtatis sodome: su/gbia: saturitas panis: et ocū. Ideo Hiero. Scē per aliqd facito ut te diabol⁹ iuueniat occupatū.

Secūda d' somni⁹ et q̄etis diuturnitas. La/Tho. Nā diuturna quiesvit⁹ alimēta mīstrat.

Tertia mulierū familiaritas. Proverb. vij. Nuqđ hō pōt ignē abscondere in sinu suo; ut nō ardeat sua vestimenta. sic q̄ couersat cū muliere familiaris et. Ideo Eccl. xlj. scribit qd̄ dā mirū dicu. sic vīz. In medio ml̄iez noli cōmorari. melior ē em̄ iniqtas viri q̄ bñfaciens ml̄iez. hec ibi. Sed hoc expōit Lyra sic. Melior est iniqtas viri. i. min⁹ mala: q̄ bñfacies ml̄iez ad cohabitādū. Maḡ em̄ piculosum ē hoī cobabitare cū ml̄iere extranca. i. bona: q̄ cū vi/ro iniquo. hec ille. Quarta d' vīni supfluitas Jo Epb. v. Nolite inebriari vīno in q̄ ē luxuria. Exemplū de Lotb et. Quīta sensu curiositas q̄ est in aspectu pulchre rei v̄l chōreaz v̄l in auditu turpiū cātilenaz et hm̄oi. Ideo Eccl. ix. Auere faciētū a ml̄iere compta. Sexta carnis deliciositas p̄sertim in cibis: v̄stez leccister n̄is. Bern. Perdicatur castitas in delicijs.

Septima d' elatiōis prauitas. vnd Hugo. Sepe hō intra se supbit et nescit. iōq̄ pm̄tit ca/dere in luxurie vītu manifestuz q̄d erubescit. et patuit sup̄ fm̄ōe de supbia.

E circa tertū de punitiōe luxurie Notādū q̄ bñdictus et iustus dē v̄t oñdit d̄estabilē fore luxurie hoībo et dānabilē atq̄z eucādā: mirabiliā exēpla fecit et mōstrauit p̄ mūdū. Primū in diluuiō. In q̄ totū mūdū istū iferiorē dissipavit: et oia aialia frestria acyolatilia et hoīes occidit. p̄ter illa q̄ in archa Noe fuerūt collecta. Ter rāq̄z torā steriliōz ē reddidit et sallis aq̄s mar: ex q̄bus diluuiū p̄ maiori p̄te effebuit: fm̄ Lyra. et sic oia frenalētia et place et semina et herbe d̄fecerūt in v̄tutis valore. Et hec oia fecit deus i. punitiōe d̄estabilis luxurie v̄t p̄z Hen. vi.

Secūdū exēplū in sodomizaz incēdio. Gene. xix. Sup̄ q̄s pluit deus ignē et sulphur de celo ad scđū q̄ luxurie fetidissima puniēt ppetuo igne inferni feridissimo. vtpore sulphureo. et sic etiā sodomizaz puulos et boues et oia q̄ hebat in detestatiōez pdidit. Tertiū exēplū patet in hystoriaz documēto. et inter multa legū i. dialo go Grego. et in spe. di. i. exē. lxij. Qz q̄da peccauit cū q̄dā iuuēcula: et itrauit eccliam subseqnti fe-

sto pasche. et p̄ sex h̄tinuos dies sub octaua. die aut̄ septima subitanea morte defūctus est et se/pulture tradit⁹. Et ecce vidētibz cūctis de sepulchro ei⁹ flāma eribat p̄ lōgū rēpus. et rādiū ossa ei⁹ cōcremavit quisq̄ oē sepulchrū illi⁹ psumēt: et era que in tumulo collecta fuerat defossa videre. Subdit ibidē Greg. q̄ in b̄ exēplo nos bis formidabili oñdit de⁹ vt p̄sideremus nos qd̄ aia sentiēs p̄ reatu suo in iferno patit: si tan to ignis supplicio etiā insensibilia ossa p̄cremātur. Ut itaq̄z v̄e luxuriosis q̄ nolunt peniteret quia p̄nient ppetuo igne in aiaz corpe. Rogemus ergo xp̄m. et.

Feria sexta post tertia dñicā Sermo. xxvij. d luxurie graui offensiōe et de ei⁹ spēbus.

icit ei. i. muli

Iesus. Bñ dixisti qz non habeo viꝫ. qnq̄z enī viros habuisti et hūc quē habes nō ē tuus vir. Job. iiiij. et in euangelio hōdicer. Dñs iesus oñdit pietate fore plen⁹ p̄ oia i b̄ euāgelio. Primo qz discurs̄ rebar p̄ hoīm salute pedestre v̄sq̄ ad fatigatio/nē nūmā itiner⁹: etiā i etu mario dici etiā s̄cūtis. Jō dē b̄ euāgelij q̄ fangat⁹ xp̄s ex itinere venit ad fōte hora ierra. i. meridici q̄ solis estus feruet. et petuit a ml̄iere bibere. p̄t sitim et estus refrigeriū ut ait Chry. Scđo q̄s marimā pie tate oñdit. qz a tali ml̄iere quā squit fore adulērā bibere petuit: et eidē fm̄one de alt⁹ mysterijs fecit. ut ea a p̄tis quereret. Et etiā in hoc exēplū dedit q̄ pdicato liben⁹ pdicare d̄z paucis cū n̄ h̄bet sufficiētē p̄plm. Tertio qz nō dure obiurgādo s̄z p̄t illi⁹ secreta reuelādo ex r̄nūdōe illi⁹ p̄yssimez cōuenientē reā oñdit. et ea a p̄tis luxurie adulterij et fici mēdaciō d̄ marito illegitimo redarguit et querit. Utinā et nū tales quererētur. de ist⁹ p̄t euāge. Itaq̄z de luxurie vīno in quo sicut hec ml̄ier sic et multi nūc peccant: tria mysteria declarabim⁹ in b̄ fm̄one.

Primū de ei⁹ mortifera offensiōe.

Secūdū de ei⁹ specifica variatiōe.

Tertiū de ei⁹ maligna cōditiōe.

Alio ebēma. p̄ b̄ fm̄one pōt poni illud Eph. v. Hoc sc̄iōtē itelligen⁹. q̄ ois fornicator aut̄ imūdus nō b̄ hereditare in regno xp̄i et dei. Et fm̄ Lyra. p̄ b̄ q̄ dicit: aut̄ imūd⁹. includunt̄ oia advi/tū luxurie p̄tētia: ut sp̄es ei⁹ et filie.

A circa p̄mū d̄ offensiōe Querit vñ luxuria p̄ba et mortal⁹ culpa sp̄ extra legiā m̄rimoia. Bd q̄d breuiter r̄n̄det fm̄ doc. q̄ fm̄ oēs leges scripture patz luxurie sp̄ cē p̄ctim mortale: nūl̄ ex cusez m̄rimoniū lege. Un̄ marime errat q̄ dicunt heretice q̄ simplex fornicatio q̄ cōsoluti cū soluta: nō sit p̄ctim mortale: imo sp̄ ē mortale fz̄ oēs leges. Primo qz ē extra legē diuinalē Ero. xx. Nō mechaberis. Sup̄ quo Aug⁹. dicit. q̄ noīe mechic ois illicitus cōcubit⁹. s. extra matrimo-

Feria. III. post dominicā. III. quadra.

nū atq; illoꝝ mēbrorū nō licet⁹ v̄lus intelligit
fore p̄hibit⁹ vt p̄z. xxxij. q. iij. Meretrices. Ite
Istd. ibidē. q. v. c. Nō mechaberis. i. nec q̄s q̄s pre
ter matrimonij federa alijs feis misceat ad ex
plendā libidinē. nec ob alia causā vt addit glo.
Et sic p̄z. p̄positū. Scđo q̄ est 2tra legē p̄phe
ticalē. Thob. iij. Ut rēde tibi. i. caue ab oī forni
catiōe t̄ p̄ter v̄rorē tuā nunq; patiaris crimē sci
re qd̄ p̄rie mortale d̄r. Tertio cōtra legē euā
gelicalē Matth. v. Qui viderit mulierē ad 2cu
piscedū cā: iā mechar⁹ est t̄c. ecce cōiter de mulie
rē. ḡ intelligēda ē nō solū de cōjugata: s̄ etiā d̄ so
luta quā solo v̄isu cōcupiscere est p̄cm mortal
mechic. vt p̄z p̄ Grego. xxix. q. v. Qui viderit.
Et intelligit de v̄isu ad 2cupiscedū turpis deli
berate. A fortiori ḡ mortale ē ope forniciari.
B Quarto cōtra legē aplicalē. Nā in p̄mo cō
cilio p̄ apl̄os hierosolymis facto mādatū fuit
cōuersis ad fidē er ḡtēlibꝫ vt abstineret se a for
nicatiōe Act. xv. q̄ pagani putabāt sibi b̄ lice
re. Et apl̄os Gal. v. dt. Manifesta sunt opa car
nis: q̄ sunt fornicatio: imūdicia: ipudicicia: lu
xuria. Lyra. sic oīa que p̄tinent ad hoc v̄ciū sub
noī generali sc̄ luxuria includunt q̄ non sunt
etiā ānumerata. Et subdit apl̄us. Que predico
vob̄ sicut p̄dixi: qm̄ q̄ talia agūt regnū dei non
cōsequen̄t. Sed nō excludit hoīem a regno dei
nisi p̄cm mortale. ḡ. t̄c. Quinto q̄ ē cōtra le
gem canonicalē. simul t̄ Sexto 2tra legē ciuilē
vt p̄z. xxxij. q. iij. p̄ Amb. c. Nemo. dicente. Ne
mo sibi blādiaf de legibꝫ hoīm. s. ciuilit̄ tolerā
tibus meretrices in lupanari. q̄ nō excusant p̄
hoca p̄tō mortali. Idcirco ibidē subdit Amb.
dices. Nulli licet scire mulierē p̄ter v̄rorē. Ite
in Angelica sumā. p̄baꝫ p̄ Hostien. t̄ Joha. an
dree t̄ Panormita. q̄ nō lic̄ cōcubinat⁹ etiā de
iure ciuili. Jō fm iura nō d̄z absolui cōcubina
rius nisi a se abhiciat mulierē malā. xxiiij. q. iij. c.
Legat. L Exēplū narrat Anthōn. parte. iij.
ti. v. iij. Q, quidā cōcubinari⁹ cū eset infirm⁹
t̄ cōfessor nollet illū absoluere nisi cōcubinā de
domo emitteter: ille assensit. sicq; cū lachrymis
sacramētis suscep̄tis decessit. tādē cōfessori pro
co orāt̄ vt poss̄ illū liberare ex purgatorio quo
purabat trāsist̄ p̄ter p̄niā. ecce apparuit eidē
asserēs se fore dānatū. p̄p̄t hoc solū: q̄ intēdebat
cōcubinā reassumere si euāsisset. Septimo q̄
est cōtra legē naturale. q̄ d̄ ab initio fecit ho
minē sic q̄ v̄nam vni tñmō voluit copulari ad
generationē prolis legitimo matrimonio. Un
cōtra dictamē legis nature ē vagus 2cubit⁹. vt
p̄z p̄ exēpla naturalia etiā in aialibꝫ plibꝫ. Nā
v̄li d̄. xij. ethymo. d̄. palibꝫ. i. colibꝫ ba siluestr⁹
fm. Katholicon q̄ in arboribꝫ n̄dificat amissio
copali 2sore solitaria incedit nec p̄ter illū car
nale copulā req̄rit. Ite de turturē li. p̄rietatū. t̄
p̄ Bern. sup̄ cōrica ser. ix. d̄. cōsilē. q̄ vno cōcēta
cōpare illo amissio alii nō req̄rit. t̄ nū q̄ i viridi

ramo resiđet s̄ybiq; gemit. Deīq; fm Tho. ii. q. iij.
q. liij. in oībus aialibꝫ generaliter cernit q̄ in
cis nō est vagus cōcubin⁹ sed certi maris ad cer
tam feminā vñā vel p̄les. O ergo hō agnosce q̄
multas leges violat luxuria tua t̄ caue.
D Lirca scđm de sp̄ebus luxurievarijs queri
tur p̄ simplicibꝫ edocēdis q̄t t̄ que sunt sp̄es v̄l
modi differētie ip̄o p̄cti luxurie. de q̄bus tenet
se hō accusare in cōfessiōe. Ad qd̄ respōdēt recol
ligendo fm doc. p̄cipue Aureo. in cōpen. q̄ sūt
octo differētie q̄s p̄ captu ponem⁹ fm lras hu
ius dīcōis luxuria refoluēdo t̄ in c̄t s. P̄r
ma sp̄es vel differētie d̄r ab llibidinosus exē
sus p̄iugalis q̄ qñq; ēvenialis qñq; mortalis:
vt cū amor tal delectatiōe p̄ponit deo: puta cū
q̄s patiū ē facere q̄cūq; turpis cōtra deū in talib
bus sine v̄llo timore dei. t̄ tūc ē mortale: als sc̄
cus si fiat vt d̄z naturalis. De his p̄dicatoꝫ nō ē
loquī in p̄dicatiōe. cōfessorū em̄ est in p̄uato do
cere. Secunda sp̄es vel differētie d̄r ab ū va
ga. s. fornicatio simplex q̄ est soluti cū soluta. sc̄
a vinculo mīrumony: p̄iugunitatis: ordinis:
voti: t̄ hmōi. sicut sunt meretrices vel 2cubine
v̄l corrup̄te. Tertia ab x t̄ eius sono c̄d̄ con
tra naturā: vt sodomia. t̄ hoc v̄tiū ē q̄ui oībꝫ
alijs sp̄ebus luxurie. de q̄ cōfessores h̄nt in fro
gare modos. Quarta ab eodē x t̄ sono eius c̄
d̄r sacrilegiū q̄ cōtinētia deo dicata ledit: vt in
clericis t̄ religiosis virs t̄ monialibꝫ v̄l. alijs q̄
cūq; emiserūt votū cōtinētia. t̄ tales grauiē pec
cant. Quīta differētie ab ū d̄r v̄gīnis stupri
v̄l defloratio. Sēcta d̄r ab i raptus sive v̄gī
nū sive nuptē altī. Septima ab i d̄r incēst⁹ q̄
vinculū p̄iugunitatis v̄l affinitatis vel salte
cōpatnitatis corrūp̄t. hec Lōpen. Octava ab
a d̄r adulteriū qd̄ ē alieni thori violatio. De istis
oībus t̄ singulis cōfiteri q̄s tenet p̄t peccauit.
q̄ singula mortalia sunt. Ite de filiabꝫ luxurie
etiā cōfēdū est de quibꝫ causa b̄reuitatis h̄ per
transfo: sed in subseq̄ntibꝫ fm̄onibꝫ p̄seqm̄ur.
vt parebit intuēti.
E Lirca tertii de luxurie malignitate notans
dū q̄ glōsos Hiero. in cpl̄a qdā cā assimilat
igni infernali. Silt̄ t̄ Hugo de scđō vicē. vt per
h̄ clarescat malignitas. i. mala ignētā ei⁹ Pri
mo quidē p̄ter insatiabilitatē. q̄ sicut ignis in
fernā nū q̄ satiat aimaz p̄culis. sic t̄ luxuria.
Un p̄hus. iij. ethbi. dt. Insatiabilitis ē cōcupisen
tia q̄nto q̄s plus se dat veneri: tārō apl̄o ecclat⁹
appert⁹ ad illā. Ideo Proverb. xxx. Tria sūt
insatiabilitia. infern⁹ os vulue. luxuria. t̄ ter
ra q̄ nō satiat aqua. Jō fatui sūt q̄ dicūt nūc sāz
tissimā cōcupiscentie t̄ postea abstinebo. Secun
do p̄ter feriditatem. quia sicut ignis infernalis ē
fetidus: vt pote sulphure⁹: sic luxuria feret. Ps
Ignis sulphur t̄c. Tertio p̄ter maloz mult
plicitatē. q̄ in infernali igne omīa vitia habent
penas suas. Sic in luxuria 2currit plura. Un

Agiste

de Hiero. in ep'la sup' exclamañ. dt. O ignis in
fernalis luxuria cui⁹ materia vel ligna gula. cu
ius flama superbia. cui⁹ scitille prava collo quia
cui⁹ fumus infamia. cui⁹ cinis inopia. cui⁹ fi
nis gehena. Nec ille. Et ep'lū narrat in ser. xxviii.
q̄ quidā sodomitā dū in extremis admoneret
ad confessionē t spem r̄n̄dit. quid mibi de deo: ec
ce video apertū mibi infernū t d̄mones patos
ad rapiēdū. t sic cū diabolo cepirauit. F Ult
imo. ppter demonū localitatē q̄ sicut ignis in
ferni patut est diabolo. pte dī Matth. xvi. ita
luxuriosi corp⁹ t aia tradenda ē demoni. p loco
habitatiōis nisi peniteat t subijat ei⁹ potestati.
Et ep'lū legit in speculo ep'lopōz di. it. ex. xxvii
q̄ iuuenis quidā luxuriosus curvidisset mulie
res malas intrātes rubetū: intravit t ip̄e inten
tioē peccādi cū illis. Et diabol⁹ accepta in eum
prāte occurrit eide dices. Uade bene tibi soluā:
Lui vñtius p̄grediēti ecce occurrit xp̄s i habitu
religiōis di. Quova dis fili. Et ille. Quid ad te.
nō es tu pater me⁹. Tūc xp̄pus apte oñdit ei ma
nus cruentas t latus t pedes. Ecce vide q̄ ego
sum p̄ tuus p te crucifitus. Sit ille. Dñs deus
me⁹. Dixit ei xp̄s. Uade cōfiterere cito: q̄z diabol⁹
q̄ tibi occurrit expectate p̄tātē habēs vt iā fran
gat collū tuū. Disparuit q̄z xp̄s. Et ille cepit ex
ire statim de rubero t festinare ad cōfessioñz. Lū
q̄z exierit: diabol⁹ expectās ibidē cū nō agnouit
z respicēs in eū dicebat. Lerte tu nō es ille sup
quo ego accepētā potestatē vt occiderē cum vi
delicis. p̄pē intēriōre luxurie. Qui cōpūctus con
fessus est. t dei misericordiā talem circa se pēsañ.
intravit religiōē t sancte vixit. Rogem⁹ ḡ tc.

Sabbato post tertiā dñicā Ser. xxvii. de
piculoso vicio luxurie t filiabz ei⁹ ac d̄ remedij

Agister hec mu

m lier mō dēphensa ē in adulterio Job.
vii. t in euāgelio hodie. Nec verba
iudiciū imp̄i pleni iniqtate dixerūt dñi iesu tem
prantes cū vt possent accusare cū. Unū fīm Lyrā
maligne insidiabantur xp̄o in ista interrogatiōe.
Primo in hoc q̄ mulierē bāc in adulterio depre
bēsam adduxerunt: cū fīm legē eadē pena vtriq̄ essent
plectēdi. Et hoc fecerūt ex malicia: vt sic possent
ponere in corde p̄lī suspicionem q̄ ille adulterer
fuerit aliq̄s discipuloz xp̄i t ideo nō adduxerēt
illū ad iudiciū xp̄i. Secundo q̄ p̄suerūt q̄stio
nem brigosā cui⁹ respōsio ad quālibet p̄tē vide
bat esse p̄tra xp̄m. Nā si diceret nō lapidādā: ac
cusareb⁹ q̄ esset trāgressor legis. Moysi que mā
dauit tales lapidari. Si aut̄ dirissit lapidāndā
illi ip̄osuissent xp̄o q̄ faceret p̄tra sua dicta t p̄
dicatiōes de misericordia t pietate. Sed xp̄s la
pietissime illos cōfutauit scribēs in terra illorū
patā vt eos onderet ineptos ad accusandū illā

mulierē. q̄ grauiora ip̄i fecerāt. t sic cōfusi exie
runt. p̄tē in euāgelio. Itaq̄z ex istis claret p̄ciu
lositas luxurie. Idcirco de ea in h̄ fīmone tria
ad huc restat mysteria declarāda.

Primiū de cōdēnatua p̄icitatiōe.

Secundū de maledicta generatiōe.

Tertiū de saluifica remediatiōe.

Ite aliud thema. p̄ hoc cōsermone p̄tē p̄oni illud
j. Lor. vi. Fugite fornicationē. Ite aliud eiusdē
x. Quidā ex ip̄is fornicati sunt ceciderunt na
die. xxij. milia. Ad id hystoria p̄tē Nume. xxv.

H Circa primū de periculo dānabili luxurie
Norādū q̄ multiplici ratiōe. p̄baꝝ luxuria fore
piculissima t dānabilis culpa sup alia p̄tā.
t p̄ p̄ns detestāda. Primo rōne ap̄lioris infes
tiōis. Nā Greg. dī. l. c. Quia sc̄itas. in fine. dt.
q̄ pauci iuueniunt sine carnis luxuria. t sic pa
tet q̄ oēs inficit t pdit preter paucos. Und̄ eriā
Aug. li. de agone xp̄iano dt. Inter oīa xp̄ianoz
rum certamina q̄diana est pugna castitatis t
rara victoria. Nec ille. pat̄z ḡ apliūdo vñs ife
ctiōis hoīm. Secundo rōne breuiatōis vite bo
minis t accelerate mortis. Nam triplicē mortē
accelerat.

Primo mortē naturale.

Secundo mortē casuale.

Tertio gehēnale.

Primo mortē naturale. q̄ vt Brest. iiij. t. vij. p̄z
bleu. t li. d̄ lōgitudine t breuitate vite dt. Lux
uria calorē naturale t humidū pingue minuit et
desiccāt: corp⁹ nimis debilitat: t sic mortē acce
lerat. H Und̄ aīalia luxuriosa sūt breuiatōis
vite vt patet de passerib⁹. Et mul⁹ ē lōgiōris
vite q̄ equis t asina et q̄bus generat: p̄ter b
q̄ equ⁹ t asin⁹ sunt luxuriosa. vt ibidē deducit
p̄bus. Nā eriā de hoīb⁹ legunt p̄les fore repēte
mortui i luxurie actu. vt narrat Valeri⁹. li. viii.
de duob⁹. s. d̄ Cornelio balbo. t de cicerio roma
no. Narrat etiā P̄c. Damia. de q̄bus dā. Idēle
git t de Achila rege hunoz in cronicis t sic de
alijs. Scđo mortē casuale accelerat. Quot enim
p̄pē luxuriā intoxicant: q̄t violēter occidunt: q̄t
infatuant: q̄t a dño i punitionē peste t cladi
p̄uant vita celeri⁹: certe innūeri. Pat̄z i diluvio
in sodomie: i sibimitis p̄cussis. p̄pē dynā i tri
bu Bējamin delata. pyrore leuite. Ite p̄pē hele
nā p̄ dece aīos troja fuit destructa t multa mi
lia hoīm occisa. vt Boetius. c̄agit. iiiij. de sol.

Tertio accelerat mortē gehennale. Hiero. ad
matrē t filiā dt. Qui luxuriat viuēs mortu⁹ est
sc̄ morte culpe t gehenne. Ue ḡ v̄ luxuriosis.

Tertio piculosa ē luxuria rōne coinqnatiōis.
nedū aimelz t corporis t insup etiā fame. Unde
j. Lor. vi. Qui fornicat in corp⁹ suū peccat. Et
ca. iiij. Nescit: q̄t cōplū dei est. Si q̄s aut̄ cōplū
dei violauerit dispdet illū dñs. Quarto rōne
diabolice subiectiōis. Nā in luxurioso diabol⁹
p̄tē habet sicut in pecore suo habet q̄s ad occi

Dominica quarta quadrage.

dendū. ut p[ro]t[er] Thoh. vs. expresse. ubi legit[ur] q[uod] de
moniū occidit. viij. viros Sare. p[ro]pter luxuria[rum].

In Quinto rōne expoliatōis ḡe ois Hen.
vij.c. Nō ḡmanebit sp̄us me⁹ in hoie qz caro est
id est carnalis. Nā luxuria aufert nō solū ḡraz
gratū faciente⁹ vtur, sed etiā graci⁹ datā. Ad qd
Greg.lib.dyal. crēplū narrat q̄ cū qbusdā pōis
cantib⁹ vtatē fidei lingue p̄ wandalos fuissent
abscisse radicie⁹: po stea miraculoſe loq̄bant ore
vacuo pfecta verba formādo. Sz vn̄ illorū in
luxuriā postea cadēs pdidit b̄ donuz. Itē nar-
rat Petri Damiani q̄ qdam sc̄tūs p̄sbyter dū
missaz celebrarec̄ eōs ueruerat angel⁹ aduenire ⁊
corp⁹ dñi ex offerētis manib⁹ assumebat vidēte
pncipe cui⁹ erat capellan⁹. Sz postea cecidit in
luxuriā ⁊ ab eo tpe ḡraz hāc amulit. Et sic patet.

Ultimo rōne fortioris inhesiōis. Unū Greg.
dicit q̄ luxuria ē turpioris iqnatiois p̄ alijs vi
eis: isamieq̄ ḡuoris t̄ adherētie fortioris: ita
vt raro cā q̄s dimittat vſq; ad seniū ob delecta
tionē assuetā: t̄ sic raro tales n̄e penitēt. O ḡ pi
culosissimum vicium.

R Circa secundū de maledicta gñatōe filiā p
luxurie inqrendū restat. Quē t̄ q̄t s̄nt filii luxu
rie. Ad qd̄ r̄ndet. fm Greg. in Moral. ponūt
octo. **P**rima d̄r cecitas mēc̄. q̄r vt Aug. dic̄
p luxuriā tota rō absorbet. Et sic cognitiōēz dei
z suūpius z necessarioz ad salutē aufert. vt pa
tuit fm̄.xxv. **U**. **S**ed a d̄r sc̄lōideratio sc̄
mōre iferni z alioz nouissimoz fm̄ Aureo. in
cōpēdīo. Proinde tales iuercēde se oī luxurie
dant sine timore. **T**ercia d̄r p̄cipitatio qua q̄s
currit p̄cipitan̄ exponēdo se etiā p̄iculis mortis
pter luxuriā faciēdaz fm̄ Aureo. **Q**uarta d̄r
amor sui q̄ q̄s desiderat longā vitā ad h̄ vt am
plī expleat voluptate suā. ibidē Aureo. Quin
ta d̄r futuri seculi horror vel desperatio ex q̄ hō
vellet nū q̄z mori. s̄z dicit sibi sufficere vt frueret
bonis huius seculi. vxore diuinit̄s z hm̄oi in ppe
tuū. mortale ē fm̄ Antho. ā sc̄f. **S**exta d̄r incō
stātia. s. q̄n q̄s n̄ stat. stātārē i bono qd̄ d̄libera
uit agere. s̄z fac̄ z trariū amore vel passiōe luxu
rie. Hec in Angelica. **S**eptima d̄r mūdanoz
affectio. s. q̄n q̄s toto corde affectat p̄sentis sc̄lē
bona. h̄ ē. diuinitas: sanitatē: fortitudīe z hm̄oi
vt q̄ hec voluptrē sue luxurie quā opear p fine
p̄seq̄tur. **H**ec Aureo. Octaua d̄r odiū dei. s. q̄n
q̄s odio h̄z deū vel eī legē eo q̄ phibz z cupiscē
tiāyl punit. Et hoc est cūissimū fz̄p̄dictos sil.

Lirca tertii de remedijis luxurie Nota
dū q̄ pl̄ma valent p̄tra eā. **P**rimū d̄: abstinentia
ieiunij & afflictio. Nam ec̄ calstrū expugnari
pot̄ cū subtrahis cib⁹ & pot⁹ illi. **S**ic q̄ntucunq;
q̄ fortis teneat q̄s a dyabolo p̄ luxuriaz; expu-
gnari pot̄ ieiunio p̄ dei grām & vigilia oīonis
assidue. **U**nde & xps dñs dicit Mar. ir. **H**oc
genus demonior̄ nō eijsit nisi in oīone & ieiuni-
oīo. Ideoq; Grego. ad celātium dicit. **A**rdētes

diaboli sagitte. s. cōcupiscētiē carnis: vigiliāz t
iciuniorū frigore sūt restringēde. Secundū dī
bonorū operū occupatio. Unū Hiero.ad Rusti
cū dī. Nunq̄ q̄s ocio vacet s̄z xtinue alenatim
laboreret: nevno labore nimis attediat⁹ se fatiget
s̄z mō legat: mō oret: mō agros colat: nunc scri-
bat: sicq̄ tēpus occupat⁹ deducat: ne cū spirit⁹
fornicatiōis opp̄mac. Idē. Ama sc̄ctiā sc̄ptura
rū z carnis vitta nō amabis. Nec de cōle. dī. v.
c. Nūq̄. Tertiū dī crucis xp̄i z passiōis cogi-
tatio. Unū Bern. Nil ta efficac remediu⁹tra oia
victiorū tēpmēta quēadmodū passiōis christi
freq̄ns mēoria. Quartū dī dura carnis dos-
matio. Eccl. xij. Maliciavni⁹ hore obliuionem
facit luxurie magne. z loquif de malicia. i. pena
carnis. M Ad hec habem⁹ exēplū invitas
patr. q̄ qdā sc̄t cū senserūt carnis tēpratoz in
vrticas z sentes sc̄piccerūt. qdā i souē nūe ple-
nam. qdā man⁹ igne cōbusserūt. Quidā enī ad
olescēs grec⁹ vt dī Hiero. ad Rusticū. Lū nulla
abstinetia: nullo ope: temptatōis flāmā posset
extinguere. abbas p̄cepit cuidā fratri vt iurgia
z cōutia atq̄ iniurias illi irrogaret. z sic vera/
tōe tribulatiōis liberat⁹ fuit āno expleto: sepi⁹
infra illū annū p̄turbat⁹. Quintū remediu⁹
euitatio occasionū. De qb⁹ ser. xxi. Ultimū
dī finis p̄sideratio. s. mortis: iudicij: z ifernaliū
penarū: ac p̄uatiōis regni celestis. Unū sc̄tus pat̄
frācis⁹ legit⁹ q̄ amore castitatis se nudū inter
repres ponēs spinis lacerat⁹ sanguinē sparge-
bat erū rose excrescēbat⁹ q̄s āgelo mādate xp̄o
z bē v̄gini Marie in ecclia appēntib⁹ obrulic
z indulgentiā portiūcule ip̄etravit. Xps autē p̄
cepit eidēt rosas illas p̄taret pape in testimo-
niū v̄taris. z sic papa 2firmaret illas indulges-
tias. qd̄ z factum est. Rogem⁹ ē xp̄m. z c.

Dñica q̄rta q̄dragēsimē i manē Ser. xxir. de
abomināda gula z spēb̄ ei⁹ ac mō offensiōis.

Ecepit Jesus

a pāes z cum grās egīslz distribue
discū bētibz Joh. vi. et in euāglio
hodier. Dñs n̄ iesus xp̄us voluit
panes bñdicere cū grāz actioe i suo quivio fa-
cto p̄lo. 11. Erb fm Lbryf. iōr̄ ondat eos q̄
coedere icipiūt grās agere optere deo z bñdicez
re in noīe dñi. Qui? vna rō ē: yr dei bñficiū reco-
gnoscim⁹ in b̄ q̄ q̄tidie pascit nos. Iz sim⁹ p̄cō
resz dei ūnic. Nār̄ Aug. ait. p̄cōr̄ nō ē dign⁹
etia pane q̄ vesic̄l̄z dei benigntate pascit. Nāz
videm⁹ q̄ boues oves z porci ac alia bruta cū
coedut faciē inclinat t̄revn hñt cape cibū. z reco-
gnoscūt suos nutritores. zē. q̄nto magis d̄z bo-
re cognoscere deum q̄ dat escā oī carni z pullis
coruoz inuocātibz ei. vt d̄ Ps. Unde bestija
peior ē q̄ pro cibo z potu deo nō regratias. Alia
ratio est. vt vtrute ororis z grārū actiois infidias
demonū effugare possim⁹ q̄ nos decipere z in-

pcm gule satagit deñcere p actū comestiois. si/ cur dcepit p pdidit p gulā pmos parētes nō os
Gen.iiij. O q̄s enumerare sufficiat q̄t aias dia/ bol⁹ p gulā p̄ditarī facit etiā modo inter tpias/
nos sanguine xp̄i ablutos. Id circovt caucam⁹:
audiam⁹ qm̄ xps panes bndixit ḡas aḡes. vt
de cūa gelū. vide tertū si placet. Erq̄ itaq̄ do/ min⁹ ielus panes cū gr̄ariactōe bndixit p h̄
do ceret nos maledictionē gule euitare t cauere.
Ideo de ipa gula tria mysteria declarabim⁹ in
hoc mōne. Pro quo aliō thema Lu.xxi. Atte/ dite vobis ne forte grauent̄ corda via crapula
t ebriate. hec ibi d̄ xps.

Primum d̄ abominationis.

Secundū d̄ offensiōis.

Tertiu d̄ specificatiois.

O Circa p̄m̄ de abominatione vitiū gule vt
magis inducamur ad cauedū Norādū q̄ mul/ tis ratiōib⁹ gula hoī ē abom̄abilis. Primo
q̄ est atiā multarū p̄icitatiua. Nam ipsa rotū
genus huaniū in primis parētib⁹ pdidit mor/ tī dānauit. Ecce experientia teste oēs hoīes capite
plectunt p̄vna gula. iuxta illō Gen.iiij. Quacū/
q̄ hoīa cōmederit morte moriem̄. i. ne cītacē
morti icurretis. Ite ipa Elau cū oīb⁹ suis poste/
ris bndicōe p̄auit cū p̄mogenita. p̄ edulio lē/
tis vēdidit Gen.xxi. Ite ipa lodo mitici peccati
causa fuit t q̄noz ciuitates subuerit. vt p̄z Eze/
chielis.xvi. Hec fuit iniqtas sodome abūdātia
panis t vini. Unī Petrus Damia. i ep̄lari suo
dicit. q̄ cū vēter incaute refici: luxuria accēdit.
Ep̄ponit exēplū d̄ quodā q̄ dū fr̄itas studiose
carnes furtive comedisset. illico tātus ardor li/
bidinis cū inuasit q̄ p̄cm̄ cōtra naturā qd̄ nū/
q̄tācea fecerat diabolo instigātē cōmisit. Pre/
ea ipa gula filios isrl̄ magna plaga p̄strauit p̄
desiderio carnis t nausēa māne sapidissime. vt
p̄z Nume.xj. Prefea q̄t aie etiā modernis tpi/
bus p̄ gulā peccent t p̄diten̄ experientia testis ē.
neclūficiū enarrare. Nā apud oēs statut̄ ho/
minū cōmune t q̄tidianū p̄cm̄ ē. Et sicut de iu/
da legim⁹ q̄ post buccellā panis intrauit in cū/
sathanas. ita in innūcrabilib⁹ xp̄ianis ip̄le q̄
p̄ gulā intrat in cū sathanas. vt Petrus Dam.
vbi s.tāgit. P Nūmiz vt exēpla naſaliap/
ponam⁹: diabol⁹ sic soler nob facere sicut fp̄es
de q̄ Breſto. viij. de anialib⁹ de q̄ fp̄es carnes li/
benter cōedit t fugit eaz̄ hūditates. habz autē
q̄tuor ordines dētū: duos in mādibula infes/
tiori: t duos in supiori q̄bus vorat coluber ser/
pens carnes vt de idē. v. d̄ aialib⁹. p̄p̄ea videm⁹
in sepulchrī latitare fp̄entes. Sic diabolus li/
benē delectat̄ in gula hoīz t mordet talū aias
q̄tuor dentū ordinib⁹. q̄ morsu cōscie. t ama/
ra morte. t dira pena ignis. t v̄mis infernalis.
Deniq̄ narrat̄ a phisologo. t lib. xviij. de p̄p̄e/
tib⁹ rerū. q̄ cocodrill⁹ herbas bonas gulose
cōedit libēter inter q̄s cindores serpēs qdā par

uulus q̄ ei inimicaf̄ caue se inuoluit. t sic iner
herbas cocodrill⁹ serpēt̄ trāglutit q̄ ip̄i visce/
ra corrodit t ip̄m occidit. Sic facit diabol⁹ gu/
losis. Prop̄ pdicta bñ scribit̄ Eccl.xxij. horran
do singlos. Quasi a facie colubri fuge p̄tū sc̄
p̄mo a serpēt̄ p̄sualuz. Secūdo q̄ est bonoz
oīm lesiua. Et pater.

Primo in bonis sp̄ualib⁹.

Secūdo in bonis corporalib⁹.

Tertio in bonis tpalib⁹.

O Primo ledit in bonis sp̄ualib⁹. q̄ ut Gre.6c
xxi. mōsl. dū vēter a gula nō restrinquit cuncte
v̄tutes obruunt̄. Idē Incassū inq̄t bellū cōtra
exteris gerit̄ si ita menia vrbis hostis sisidias
habet̄. Sic incassū ī mundū t diabolū q̄s pu/
gnat̄ si ita se gulā nō refrenat. Sc̄do ledit in
bonis corporalib⁹. q̄ Eccl.xxvij. In multis escis
nō derit infirmitas. t auditas appropinqt̄ ad
colera. Sup̄ q̄ Guibl. in sumā vi. dt. Qui vicio
gule laborat sepe p̄ delectatōe vniū mēlis. Tertio le/
dit in bonis tpalib⁹. Proverb. xij. Qui diligit
epulas i egestate erit. Exēplū de filio. p̄digo. Lu/
ce. xv. Tertio q̄ gula ē corporalib⁹ morti acceler/
tiua. qd̄ oñdit p̄mo scriptura sacra Eccl.xxvij.
di. Prop̄ crapulā multi obic̄t. q̄ aut abstinen̄
ēadūc̄t vitā. Nā abstinen̄ia ē sumā medicia vt
de Galien⁹ t Ly. ibide. vii idē Galie. fer̄ dixisse
q̄ multo p̄les p̄ mūdū occidit crapula v̄l gula
q̄ gladi⁹ v̄l mōrsvolēra. O q̄ q̄satuus qui p̄
gula explēda toto studio laborat q̄si q̄ sibi mor/
te p̄curat. Sc̄do hoc idē ostēdūt exēpla hūana
q̄ cū hoīes āte diluuū non comedebāt carnes
s̄z cōtēti erāt herbis tress fructib⁹. t aquā bibē/
bat ml̄to q̄. p̄p̄ea plus t sani⁹ viuebāt. vt p̄ Ly.
dī. Deniq̄ t sc̄ti p̄s in heremo sobrie viuētes
longū vixerūt. R Tertio oñdit ipa natura
q̄ vt doceret cēperatiā gule dedit hoīos paruūz
respectu corporalib⁹ q̄ntitat̄. vt d̄ phus. Et sic or/
dinavit q̄ delectatio q̄ ad gustū vix ē latitudis
duo p̄ digiroz in linguat̄ i fauicib⁹. pur d̄ Alb.
t Berni.li. de miseria hoīos. vii Breſt. iiij. ethicoz
ca. xij. reprobat q̄ philoreus erili⁹ p̄scū t pul/
mēti vorator eristēs orabat iouē vt dū cōederet
ficeret gutur ei⁹ longūs sic gruis vt sic longius
delectaret̄ in gusto. Nā oēs ph̄i tenet cēperatiā
vitā plōgari. Nūmiz sicut teste Breſt.li. de plāt̄
Arbores q̄ in plenilunio iſerunt̄ fruct̄ p̄ducēt
putridos v̄l cīro putrefēcēt. p̄p̄ humore nūmū
q̄ i plenilunio augēt̄ i illis: ita arbor corporis nū
si plena humore igluuici sit ex supfluitate citi⁹
putrefēt v̄cerib⁹ scabie t apostematib⁹ infirmi/
tib⁹ t morb̄ erit̄ generat̄. S Quarto ab/
om̄abilis ē gula. q̄ ē dei honori maxic̄ droga/
tiua t iuriatiua. qm̄ vt apl̄s dt. Bulosi ventrē
suū stercore plenū hūt pro deo. Pbil. iiij. Mlt̄
ābulāt̄ q̄s sepe dicebā vob nū caue t flēs dico
quo p̄ finis interit̄ quo p̄ de vēter est zē et sic

Dominica quarta quadrage.

peius idolatriæ q̄ pagani. S̄ q̄re dicit de⁹ fo⁹ re guloso venter ipius. Ad hoc nideſ fm Hu⁹ goneli. i. de clauſtro anime. c. xvij. et Alanū de planet. psa. vi. q̄ p̄ ſilitudinē inquit venter deo assimilat̄ in guloso. q̄ tota ei⁹ aia circa ventris cultū deuore min⁹ iſtrat sua facta celebrādo. Nā ſicut in tēplo dei laudes canūtur. ſic cantilene in comelatione. ibi oīo: hic detractio ⁊ fabula ⁊ calix inebrāis. ibi fiūt. pcessiōes: hic choree ⁊ tri pudia. ibi dicit dñs vobifcū. Rñdēſ. ⁊ cuſ ſpū tuſ. hic mutua exhortatio ad ingurgitādū di⁹. vt recuz ſit ⁊ meci⁹ de⁹. debes bibere. b̄ piccariū eſt dei hoc amor sancti Job. v. Nicolai. Ibi. p licentia canit̄. Ite missa ē. hic dicit̄. Ite mela eſt ſez euacuata t̄ vasa vini exhausta. Hec ⁊ plura ibi. Nam cuſ bodi dñsca letare dicit̄. iō calia leta ſint. p doctrina. Ultimo q̄r gula eſt euidentis fauitatis onſiuia. Primo q̄r ſatuū eſt. p tam vili ſtercore vt ip̄o impleat ſaccū corporis ſui tantuſ laborare q̄. p ea aiam ſuam p̄ciosiſſimā p̄dat. Nā gula nō niſi ſter⁹ ⁊ gregat. Seco q̄r ſatuū eſt larduſ vermiſ ad ſepulchrū ſplendide nyſtire. Nā vt Seneca q̄rto declamationū dicit. Quicqđ auſu volitat̄: quicqđ pſciū natat: q̄c⁹ quid ferari ſiſcurrit: totuſ in noſtriſ ventribo ſepelit̄. ⁊ ſic ſtercuſ ⁊ eſca vermuſ efficiſ. Deniqz tercio q̄r ſatuū eſt. p t̄ vilib⁹ ſterco: ibo ⁊ gregat ſibi penā ſez ritas rapinaſ luxuriām tc.

L Circa ſecon⁹ de offeniōe gule q̄r̄. vtrū gula ſit p̄cīm mortale. Et rō. q̄r cibi ⁊ poe⁹ delectatio eſt natural' boi ſano. nec vitare p̄t. Quō ergo ēē ſecon⁹: cuſ etiā ſaluator Matth. xv. di. Qđ iſrat in os nō coinqnat boiem ſc̄. Deniqz nō videt p̄cepto. p̄hiberi aliquo. Mir⁹ ḡ vnde reputat̄ eſſe mortale. Ad hec rñdēſ fm Alex. de ales i cōpēnd. ſuo ⁊ in Angelica. cōcord. Tho. ii. h. q. celiſ. ⁊ i Anthoñ. par. ii. vi. q̄ quis gula ſit capitale virtuſ. m̄ nō ſp̄ eſt morale p̄cīm: ſed q̄nq̄ ſe in ea peccat venialr: quādoq̄ mor taliter. Et hoc p generali regula tenendu eſt. q̄ quādoq̄ ſe aliq̄s. p̄ter delectoſ gule auertit ab ultimo fine. i. a deo paraſ facere cōtra p̄cepta dei v̄l ecclie eſt p̄cīm mortale. Nam q̄uis nō ſit directe cōtra p̄cepta decalogi: tamē idireſte p̄ quāda reductionē eſt p̄tra p̄cepti de ſanctificatiōe ſabbati. in quo iſtelligit precipi ut ho quiescat in ultimo fine. i. in deo nec auertit ab illo. U Unde p clariori noticia aduerterē ſe doctores p̄dictos q̄ appetitus vel delectatio comedēdi vel bibendi p̄t eſſe p̄cipue q̄nq̄ modis. Primo appetēdo ſolū natural' vel delectādo. ⁊ vt ſic eſt naturale. vñ nō eſt p̄cīm. q̄r ut dicit̄. iij. ethicoz. In naturalib⁹ dīſiderijs non eſt q̄ ſe p̄cīm. ⁊ ſic qđ iſrat in os. i. cibus ⁊

potus fm ſuā ſubſtātiā ⁊ naturā nō coinqnat boiem ſp̄ualiter veſ ſ. Proind ſi q̄ ſan⁹ idigēs cibo vel potu cū delectatioſ comedat vel bibat ⁊ in ſapori plus vel min⁹ delectat̄ fm q̄ habet gūſtu meli⁹ diſpōſitū: ⁊ fm q̄litatē cibi ⁊ potus ipa bm̄oi delectatioſ de ſe nō eſt mala cuſ ſit natu ralis. ſed cuſ hoī cōplacit in cibo ⁊ potu p̄ncipa liſter. p̄ter delectatioſ: nō p̄fūſtationē. hoc ē p̄cīm ſz veniale. Secundo affectu nimio occu pando ſe totaliſ bm̄oi delectatioſ ſic uſecat di ues epulo q̄tide: hoc ē vicinū mortali. vt i Angelica. Tertio cōtra p̄ceptu dei v̄l ecclie tranſgrediendo ſez frāgēdo ieunia extra neceſſitate.

Quarto delectatioſ tali finaliſ iherēdo. ſ. dū pa tus eſt facere q̄cunq; putat ſiſuras furta ⁊ bm̄oi: vt ſue gule ſatiſfaciat. ⁊ in iſtis duobi caſib⁹ eſt mortale. Quinto eſcā nocuā vel potu aduers tenter ſumēdo: putat ſi. p̄ter gulā comedit ſcien ter aliqđ quo iſfirmitatē notabilē vel malū iſcur rit. yl̄ bibit potu in quaſtirare ſata q̄ p̄dī ſum ratiōis eſt mortale. ſecus ſi nō aduerterē ſume ret. Sed ſi modicū noſumēti et tali iſcurrere ſe credat v̄ſimilit. ſicut infirm⁹ q̄ potius vultu p̄ti augmentū febris q̄ ſitum ⁊ bm̄oi tūc eſt ve niale. vt in Angelica. O ḡ homo diſce cōſideri de gula. o xp̄iane vide xp̄m. p̄ te in cruce ſelle cibas tum. ideo abſtine.

X Lirca tertiu de ſp̄ebus gule querit. q̄ ſunt ſp̄es gule. Rñdēſ fm Grego. in moral'. Et de conſe. diſ. v. ca. Quinq̄ modis. q̄ ſunt q̄nq̄ de q̄bus ſunt v̄ſus. Propre laute nimia ⁊ ardēter ſtudioſe. Hec fm oēs doc. Et iſtis moīs ē con fefſio ſaciēda dum p̄cīm eſt mortale q̄d cōmifit iuxta p̄dīra. Prima ſp̄es vel mod⁹ eſt p̄tere comedere. i. hora debitā comedēdi p̄uenire: p̄ ſertim die ieunii. vt p̄z fmone de ieunio i alio q̄dragesimali. Sc̄da ē lautiores cibos q̄ ſu eniat ſue q̄litati q̄rere. di. xl. ca. i. ⁊ ſeq. Ter tia ē nimia mēſurā comedēdi vel bibēdi excede re. ſz de q̄nitirare cibi ⁊ potus vt ūt Anthoñ. ſ nō p̄t dari certa regula oībus fm candē men ſurā. q̄ plus ⁊ min⁹ erigit fm varietatē huane complxiōis ⁊ fatigationi. Unus etiā ⁊ idē ho plus idiget vno tpe q̄ ſe alio fm variā diſpoſitionem ſu corporis. y Und ſp̄us li. ethicoz narrat de quodā fortissimo viro milē q̄ come debat ſolus aliq̄ ſine grauamine ouē. ⁊ alius de paucis buccellis grauabaſ. Hocm̄ p docu mēto q̄ ſeneat vt nō vſq; ad nauſeam ſumat: ſz cuſ aliq̄lī ad bucca p̄teri comedēdi finē faciat Ideo Hiero. in eplā ad leta de ſic. Lomedat ut ſemp aliq̄ntulū eliriat ut ſemp poſt cibū legere poſſit. ſ. diſtincte. Quarta ſp̄es ē ardenter ſeu nimia auidentate ſumere. tales ſepe ſine debita masticatiōe ſumunt. ⁊ ſic nō poſſunt bene digere re: ſed infirmitatē incurrit. Quinta ſp̄es ē ſtu diſenimis ⁊ accurate cibos p̄parare. p̄ter ma iorē delectatioſ capiēda in cibis exq̄rendo vaſ

rios saporez cū aromaticis p̄ciosis. Et iste sp̄ces gule qñ s̄nt mortales vel nō iudicandū est ex dictis sc̄o articulo. Z Pro exēplo fina/ li legit̄ in speculo exē. etem. lxxij. dī. vii. q̄ qdā sanctus monachus helias raptus vidit ab angelis p̄parari tribunal miro ornatum in quo rex xp̄s sole lucidior sociatus multitudine sc̄oꝝ cō sedet et cepit facere iudicium. et ecce demones adduxerunt qndā aiā igneis catenis ligatā; istar fornae sulphurea flāmā erupente. q̄ cepit diris vobis clamare. Ue ve mibi digna sum ait eternis ignibz: qm̄ in pompis mudi et virtutis ac cōfationis stulticiis nimis delectabatur. Tūc iudex suam tulit dānationis ppetue p̄tra eā: et sic demones rapient. cā dire damañ. recesserūt. Ibidē legit̄ di. vii. q̄ nocte qdam miles q̄ antea fuerat mortuus fortiter pulsauit ostium domus vbi filius suus morabat. et forte tūc epulabat. interrogatus q̄s forat. Rūdit. Ego sum miles ille dñs qndā hui⁹ posselliōis intromittit me. cūq̄ dūctus pullasset et territi illi sibi nō agirent. tandem dicit. Detis pisces istos q̄b ego vescor in inferno filio meo: ecce ad portā illos suspendo. Mane factio exētates de domo repperūt multi tūdinē horredoz. bufonū atqz serpentiū suspezoz in porta. Ue ḡ gulosis: q̄ in inferno habet būc cibos h̄mōi. q̄ igne sulphureo decoquens. Rogemus ergo xp̄m et cē.

Dñica eadem post prandiuꝝ Sermo. xxx. de ebrietate et filiabz quenascunt̄ ex gula.

Ratres bone /

fste ambulemus nō i comeſatiōibz et ebrietatiōibz: s̄z induimini dñm ieluz xp̄m. Verba sūt apli 'Rop. viii. et carnit ecclia in cpl'a dñice p̄ie. In q̄b horraf nos ad cauendū gulā oēm: et p̄serit ebrietate: et seq̄ xp̄m induendo p̄ imitationē ei⁹ sc̄itatis querisatōne. A Nimirū dñs ielus multipliciter nos docuit gulā: comeſatiōes ac ebrietates oīs mode cauere et refrenare: tā suis sac̄ exemplis q̄s dicitis. Primo q̄dez in puericia qm̄ ut canit ecclia. Feno iacere p̄tulit p̄sepe nō abhorruit p̄s uoqz lacte pastus ē p̄ que nec ales esurit. Parvo uo inge latte. s. v̄gineo. ad significandū p̄citatē licet em̄ beata v̄go hicr vbera de celo plena lacte m̄ xp̄s p̄p̄sumpsit p̄ comendēda t̄pantia. Lū em̄ de lanco Nicolao legat̄ q̄ in infantia ieiunabat q̄ra et sexta ferijs sel̄ timmō fugēs vbera fortius credendū est q̄ xp̄s in lugendo p̄citatē tenuit. Sc̄do in vita. Nā et euangeliuꝝ bodie dī. q̄ xp̄s panes et pisces dedit p̄p̄lo miraculoſe multiplicando: m̄ vinū cū bene posset: eis nō dedit bibere ne inebriarent̄. Ite licet xp̄s cōm̄ vitā duixerit. m̄ vinū raro legit̄ bibisse in euangeliō sc̄z in nuptijs qñ aquā querit in vinū: et in ultima cena qñ de vino suū languinē q̄scravuit: ut do-

ceret exēplo sobrietatē. Tercio in doctrina q̄ Luē. xxi. dixit. Attēdite vobis ne forte gra. cor. ve. crapula et ebrietate et supueniat in vos rep. dies. s. iudicij. Quarto in morti hora. q̄ vinū myrrhatū sibi oblatū cū gustasset noluit bibere ut acerbior esset p̄ea s̄z et i cruce felle cibat̄ et acetato potar̄. et sic p̄t. Unde de ebrietate quā debemus vitare exēplo xp̄i tria mysteria declarēm⁹ p̄ isto fm̄e applicādo sil' et dī filiabz alijs gule

'Prīmū de execrabilī cōditione.

Sc̄dū de eius mortali offensione.

Tercium de modali cōfessione.

B Circa p̄mū de execratiōe ebrietat̄ ut inductum ad cauēdū nota plures rōnes. Prīo q̄ autoritas oīs legis ip̄am cōdēnat ut claret p̄mo lege diuīa Hen. ix. vbi legi⁹ noe fuisse inebriatū. d̄ q̄ Amb. dicit. c. Serto die. di. xxv. In p̄ncipio generi h̄māni ignorabat̄ ebrietas. p̄m̄ noe vineā plācauit et inebriat̄ ē: vbi malū ebrietatis agnouit ad remediuꝝ. s. sobrietat̄ se t̄pauit. Ec̄ifra dicit. Nō esset bodie fuit̄ si ebrietas nō fuisset. Hec ibi. Un̄ q̄ mala sit ebrietas p̄t ex malo pene ex ea securō. q̄ ex h̄ factū ē q̄ noe desudaret̄ et a filio suo cham iridere. et p̄seq̄nter noe ip̄m chanaā malediceret et fuituti subiç̄ret. Sc̄do lege. p̄phetica ebrietas p̄dēnat̄ Elsa. v. Ue q̄ surgit̄ mane ad ebrietatē sectādāz et potādū vloqz ad vesp̄erā. Ec̄ifra Ue. s. dānatoris eterne. fm̄ Hiero. q̄ poteres estis ad bibēdū vīnū et fortes ad miscedā ebrietatē et cē. Sic qdāz faciūt dūcas. Ite Jobel'. i. Erpgiscimini ebrij Lyra. i. aduertite h̄ malū. flēt et vluat̄ oēs q̄ bibit̄ vinū in dulcedine. qm̄ p̄it ab ore vistro. q. d. Sicutis in inferno i eternū. Plures autoritates cā breuitat̄ trāleo. Tercio lege euāgelica ut p̄t ex v̄bis xp̄i Luce. xxi. supradict̄. L Quarto lege apli. v̄ p̄t i themate passūpro. Et Eph. v. Nolite iebriari vino i q̄ est luxuria: sed implemīt sp̄ūstō. Quinto lege canonica. Nā. x. q. iiij. c. Ad mēsam Lbryf. di. q̄ cū ebrios nec ebij debet q̄s sumere: s̄z debet eos vita re. Ite fm̄ Ray. eps v̄l p̄sbyt v̄l diacon⁹ ebrios si admonit̄ nō delistat deponit̄. inferiores v̄o aut etiā laici cōione p̄uant v̄l v̄berant̄. xxv. di. Ep̄s. z. c. vi. Ite de vita. et bone. cle. V crapula Serto lege ciuilica q̄ dicitat q̄ s̄nia lata a iudicē temulēto nō valeat. L. d. penis. Un̄ et valeri. li. vi. c. ii. narrat q̄ ml̄ier qdā inoceſ dānata fuit a philippū: s̄z sobrij. Rex ḡ aduertens. causa illi⁹ p̄specra s̄niaz reuocauit. Septio lege ph̄ica q̄ p̄bs. iii. ethicōz dīc. q̄ ebriosus meret duplices maledictōes. Et h̄ fm̄ Tho. ii. ii. et Antho. p. ii. c. vi. c. ii. p̄ter dupler p̄ctū. s. ebrietatis et culpe sequēt̄ ex ea. s. etiā melie. rīce et h̄mōi. Qm̄ lex cuiusdā p̄caci ut dī. ii. politicoz. statuit. q̄ ebrij si peccerēt p̄l punirent̄ q̄s sobrij. q̄ tales pluries iūrānt̄. O ḡ quāco maḡ debet xp̄ianū

Dominica. III. quadragesime

exercari et cauere ebrietatem quam etiam pagani dabant. Sed exeranda est quod bestiis vilius hominem deturpat. Tum quod in aia rationali peccati turpitudine facit taliter diaboli: cum excludit deum gloriam. quod non habet locum in bestia. Tum quod rationis usum tollit: quod solo homo peccat bestias. Tum quod turpissimos actus facit homo ebriosus quod nulla faceret bestia scilicet infundendo potum ultra mensuram: secreta pandendo: turpiter vomendo. in luto repetando: et alio homini: ac peccata committendo. Nam quoniam vimbram salutem. Unus pbs. vii. ethico. de. quod homo pius centies millesies peior est omni bestia. Ad hec gestis romanorum legimus per exemplum capitulo eiusdem. dicit Josephinus in quo lib. de causis regni naturalium refert quod vicus Noe inuenit vitrum silvestre. labruscam: que cum esset amara tulit sanguinem aialium istorum scilicet leonis: agni: porci: galli et viri. quibus terre commixtis fecit simum quem ad radices labruscam posuit: et sic vitrum dulcoratum fuit. Indeque de aliquo potentes vitrum sunt superba loquentes ut leones: alijs devorantes usque ad laetimas taliter agni: alijs pappires in lumen et luxuriam ut porci: alijs secreta palantes ut galli canentes: alijs autem repente irascentes et murmurantes ut viri. Hec de vita non habemus ex scriptura auctorita: tamen de ebriosis sic facere expetitur.

Tertio ebrietas detestabilis est. quod crucifixi et passioni mortis iniuria irrogat. Iohannes apostolus. Pbil. iij. vocat tales crucis christi inimicos domini. Multi ambulant quod et nunc flens dico crucis christi inimicos quorum deus venter est et gloria in confusione. Quia namque tales primo pertinaciter christi cum christis passus sit. pro nobis famem et litim. Isti nec volunt. pro christo paci ut temperent se a superfluitate. Secundo christus pro nobis continuo laboravit. isti oportebant in tabernacula ludentes: pluriante in nocte christi: et sic tempore expendunt. Tertio christus tristis fuit. pro nobis usque ad mortem et sepe fleuit. per patrem nostrum. Ebriosi autem leti cantant et turpia. Quartu christus affixus est cruci manibus et pedibus. isti saltant plaudunt et ceteri. Quinto christus se rotum exposuit. pro nobis ut rediret a peccatis et a potestate diaboli. Nam aiaz corpus et sanguinem exposuit. sed ebriosus se rotum exponit peccatis et dat diabolo. Unus allegatus in summa virtute Gregorius. di. sic. Ebrietas est blanus demon: dulce venenum: suave patrem. quia quod habet: seno habet: quia quod facit non solus peccatum facit sed totus patrem est. Denique ut deus dicit. xxv. c. vlti. et xv. q. i. c. sancte. per Ambrosium. ebrietas omni virtute formes et nutrit eum. quod quam criminis cauerit non possumus quod sobrium cauemus. Hec ille. Exemplum de Lother.

Quarto detestabilis est. quia debilitates accumulat et vitam extermit. Nam iij. rhetoris corpor. et q. li. secreti secreto. Aristoteles ponit mala que facit vitrum multum sumptum in aia et corpore et in sensibus. Et hoc plura etiam Augustinus. Nam cerebus turbat: intellectum obscurat usum rationis tollit et memoriam obliuiosam fa-

cit. linguam profundit. Ita in corpe debilitas in corporis ut nec stare nec ambulare possit: sanguinem corruptit: membrorum tremorem generat et appetitus fugat: complexio distet: calor accedit: somnia phantastica facit et lepra inducit: mortales accelerat. Unus enim in pleurem. iij. petra. id est Aristotle dicit. quod crescentes iuvenes citius moruntur si multum vitrum biberint non lymphatum. quod nota bene. Denique de sensib. id est vitrum super. dicit quod ledit vitrum multum oculos quoniam sensus. Laudatur: gustu et cetero. et persistit facit lippitudinem oculorum. et vitrum res factum apparatur quasi duas. Exemplum ad id per solatorem excitatio refert Rob. Holkoth. super libro Sapientiae. et rusticus quidam iebrius quod videt duo sibi apparebat. redit domum et videt filios suos duos appurit quod enim quartu. ipso uite ergo vero quod duos illorum generasset sine scitu suo. illa negat iussit. per purgationem vomere asserit et ponit in ignem. dicit vero quod oino non crederet nisi ferri ignitum manu nuda portaret. At illa prudens femina dicit. Ego faciam: sed tamen ferrum ipsum ignorans manibus capies mihi trade. Quod ille tangens manum coquesset et sobrium esse cepit. Additum quod etiam narrat ab aliquo. quod mulier cepit vitrum suum aure capta ad iugum trahere. Eui ille. Quid sic facit. Illa respondit. quod bos facies quod drupes manibus et pedibus retrans: iugum te trahere oportet. Sicque ille se recognouit et tandem abstinuit. O vitram moderni ebrii hoies corrigenter ex dictis.

Sed circa secundum de mortali offenditio querit. utrum ebrietas sit spiritus patrum mortale. Rundet enim Alex. q. q. et in Angelica concordat. Tho. et Ancho. aliosque doctores recolligendo. qui ebrietate per quod peccare quadrupliciter.

Uno modo usum rationis non totaliter privando sed alterando.

Alio modo usum rationis totaliter tollendo sed raro.

Tercio modo usum rationis frequenter et assidue perdendo.

Quarto alijs occasione dandovolum sentiendo. Et enim hec iudicandum est et sentendum.

Primo inquit quoniam quod est in ebrietate non totaliter priuat usum rationis sed alterat: ita quod scilicet quod facit. tunc si sed accidit ad uertentem siue raro siue etiam frequentem non est spiritus mortale. quod non facit a proposito et scilicet ter. nec ita tenet taliter alteratio. utare sicut ebrietate quod priuat usum rationis totaliter. Si autem scilicet rotum biberet quod taliter grauatus incurreret. et sed cum nota bili lesione rationis non excusat a mortali. quod piculo ebrietate se scilicet exponit ut deus in Angelica. Secundus si sine notabili lesione rationis grauaret quod veniale esse sic. Sed secundum quoniam in ebrietate tollit totaliter usum rationis: sed accidit raro. Et tunc notatres casus. Prunus si homo inebriatur senescit visus non poterit: vel nescit quod certi potum possit inebriari: vel non aduertit potum esse immoderatum: sic poterit nullum peccatum sicut credit de noe: vel saltem est peccatum veniale. Secundus si aduertit potum unus

moderatus esse: tñ dubitat an possit inebriari ex cali. tunc in hmōi dubio nō debet se periculō ebrietatis exponere bibēdo adhuc de potu. alio/ qn mortalr peccat fm Bonauē. et Tho. Secus si estimaret q nō pōt iebriari ex luxuriae. qz tūc veniale esset: s̄z in dubio mortale. Tertius si ad uertit bene potū esse imo deratū et iebriare valētem. sciens sua cōplexionē dispositā ad ebrietate/ rē: et tñ magis vult ebrietatē incurrere qz a potu abstinere. tūc mortalr peccat fm oēs docto. qz se sciens p̄uat vsu rōnis et exponit pīculo pecca- ti. Terrio. qn ebrietas est assidua vel p̄sueru- dinaria pdendo vsum rōnis. Nā ebrius p̄pre d̄z q̄s̄ extra briam. i. regulā rōnis fm Anthōnī. Et de b̄ Aug. xxv. di. h. als ea de nū. d̄. q̄ ebrie- tas si sit assidua mortale p̄ctū est. et b̄ fm doct. p̄dictos: nō p̄pter iteratōne actus vel freqūta- tionē: q̄ p̄ter b̄ veniale nō fit mortale. Sed q̄ nō pōt esse q̄ b̄ assidue inebriet qn sciens two- lens ebrietates incurrat dū multo tēns experit suā iabilitatē ad vinū. 3 Quarto qn occasio- nē dat q̄s̄ vel cōsentit in alterius ebrietatē. et de b̄ fm doctores sup̄dictos ponunt̄ casus tres.

Primus est generalis. q̄ quicq̄s̄ p̄curat ut q̄s̄ inebriet. siue b̄ faciat et levitate ut inde sola/ tū sumat. siue studiose: peccat mortalr si etiam nō sequat̄ ebrietas in illo. qz in dānū notabile p̄imi cōsensit et occasionē peccati mortalis illi dedit qnū ex se. extra de iniur. et dā. dato. si cul/ pa. Secundū casus de tabernarijs. q̄ qnū q̄s̄ tabernarij pp̄endit alijs et vino nūmio lūpro inebriari qd̄ experti sunt p̄lies in eis ut in ebrio- sis et nō curant resistere qnū lic̄. sed p̄pter au- riciā dari illis plus de vino q̄s̄ op̄t̄r̄t̄ gūiter peccant fm Anthō. p. q. t. v. c. viij. Tertius cas- sus est de infirmis qb̄ lic̄ possit dari vinū su/ p̄fū ad. p̄uo cādū vomitū: tñ nō v̄sp̄ ad ebrie- tate. als dans et bibens mortalr peccat nisi cre- deret ex illo potu nō posse iebriari. hec sufficiāt. R Lirca tertii de mō z̄fessionis nota q̄ fm Grego. xxx. moral. et doctores ponunt̄ p̄cipie qn̄s̄ filie gule de q̄b̄ faciēda est z̄fessio. Unde practice ponēdo. p̄ simplicib̄ p̄mo z̄fendū est de gula iuxta sp̄s̄ dictas fmone. xxix. Ite p̄ser- tim si ieiunia de p̄cepto existēta nō fuauit. Se- cundo de filiab̄ eiu. quaz p̄ma est ebrietas fm fratrem Angelum in summa. Sed Grego. vbi sup̄ponit hebetudinē mentis. b̄ est: rōnis sub- uerſionē. ut dt Aureol. in cōpen: et sic p̄ eo dē ac- cipiunt̄: lic̄ aliquo mō different. Un̄ de istis p̄ mo z̄fendū est si scienter se inebriauit: ut patuit b̄ fmone. Item si alteri causam inebriandi de- dit scienter mortale est. Ite si induxit alijs iu- venes vel mulieres ad tabernā ut peruerterat ad turpia v̄l fecit frangere sine cā ieiunia. tē. hec cō- ficienda sunt. Secunda filia ē v̄bi ml̄tilo quiū. Nā gula facit effluere in multiloqua inania. et b̄ cōmunicer veniale est: nisi sint nūmis turpia v̄l

infamatoria vel ex causa mala dīcta. Tertia est leticia inēpea ut sunt choree tripudia et hmōi. et z̄ficienda sunt hmōi si facta sunt intētione luxu- rie vel cā scandalo. Quarta filia est leccacitas. Grego. d̄t. scurrilitas et idē est. Nā fm Latholi con libru scurrilitas d̄r a scurra. qd̄ est leccator. vulgo in lingua nostra d̄r leubezes. Proinde de b̄ z̄fendū est videlicz si fecit actus vel gest̄ scurriles q̄ p̄uocant ad luxuriā v̄l ob b̄ dīctio eulatoria verba lasciuia. qz mortale ē nūsi cū legi- tima v̄to fm Tho. et in Antho. Ite si fecit ta- crus: amplecti vel oscula v̄l cantus lasciuos v̄l l̄ras vel exēnū misit ob amorē libidinosū mor- talia sunt. Item si mediator fuit inter tales vel associauit cūnē ad hmōi sciencē peccauit. Quin- ta filia gule est abominanda īmūdicia. Et fm Tho. et Antho. sup̄ itelligit̄ de qua cūq̄ sup̄fisi- tate. sicut ē crucatio ferida: vomitus: et p̄serrim pollutio carnalis. Proinde z̄fendū est si cācū le ingurgitauit et delectatiō gule q̄ vomitū fa- cere oportuit: lic̄ en̄ vomere sit vtile: tñ viciolū est et gula se subdere huic necessitati. Item si co- medit vel bibit ut possit luxuriari mortale est p̄ terq̄ cā v̄to. Ite si pollutus est in somnis et gula vel cogitatiō aut delectatiō morosa p̄ces- denti. et si hoc intēdit mortale est. Si l̄ter si post ea in vigilia deliberate cōplacuit q̄ delectatiōe hmōi habuerit mortale est. als si accidat oīno p̄pter volūsatē pollutio. nec cōsentit rō nō ē p̄ctū mortale. 2 Pro exemplo finali legit̄ in Le- sario et in summa Francia cōmestoris de vicijs. q̄ qdā pegrinus vēst̄ sue pegrinatiōis p̄ vino forti exponens inebriat̄ est: ita q̄ a circūstārib̄ puraret̄ mortuus: et aīa eius ducebat̄ ad infer- nū: videt̄q̄ p̄tē p̄fundissimū: et sup̄ os p̄ncis p̄em tenebrar̄ diabolū sedere. Interim qdā ab bas ipsi pegrino bene notus fuit adduct̄. quē diabolus ipse p̄nceps salutān̄. potū sulphureū ignitiū in calice sibi porrexit. quē bibens in pu- teū illum p̄cipitatus est. tunc pegrinus nūmis timuit. et ille diabolus alte clamauit di. Addu- cite buc et illū q̄ vestē pegrinatiōis vino expo- nens se inebriauit. tunc videns pegrinus ange- lū suū astanē. p̄misit q̄ nūq̄ amplius inebria- ret̄ et petuit liberari. et sic liberatus et experges- tus diem et horā notauit et in terrā suā rediens dictū abbatem illo die obiisse cognouit. Ecce q̄ dānabilis est ebrietas. Rogemus tē.

Feria secunda post dñicam quartā quadragē- simē Sermo. xxxi. de auaricia vendentū et cīmē tū vel mercatorū et negotiatorū.

Bcendit iesus

hierosolymā et inuenit in templo ven- dentes. Ite aliud thema. Nolite fa- cere domū patris mei domū nego- ciatiōis Job. q. et in euangelio hodierno. Dñs

Feria II. post dominicā. III.

Iesus voluit de tēplo ejūcere vendētes et emētes oues boues et colibas ad significandū q̄ multa p̄tā cōmittuntur inter negotiatores. p̄tē q̄ dīgnū et iustū est t̄les a dei regno ejūci. Un̄ Alchibius sup b̄ euangelio dī sic. M̄ystice dñs q̄ die suā eccl̄iam spūalr intrat. et q̄liter ibi vnuſ q̄s p̄uerſet attendit. Laueamus ḡne in ecclia xp̄iana fabulis vel odijs vel cupiditatib⁹. et sic fraudib⁹ ac q̄busuis vitijs insistamus ne xp̄s veniēs sez in morte nos flagellet et de ecclia lctā ejūciat. s. in infernū. becille. Proinde xp̄s facto flagello cecidit tales de tēplo et dixit. Nolite face re domū p̄is. i. aīaz q̄ est domus dei. domū ne go ciatiōis. s. vitiōle. vt patz in euāgelio. Itaq̄ de auaricia mercantū et negotiatorū in q̄ multi peccant tria mysteria declarerū in b̄ finō.

Prīmū de illicita 2dītione
Scđm de iusta app̄ciatiōne

Tertīū de illicita defraudatione. et q̄ p̄seq̄ns de sollicita cautione.

M̄ Līcā p̄mū de licita 2dītione q̄rit. Ut rū licitū sic mercari vel negotiatiōes exercere xp̄ianū: ita q̄ possit in tali statu saluari. Rō q̄onis est. quia L̄bryf. sup Matth. xii. 5. q̄ mercator nō p̄t̄ dō placere. Nullus ḡ xp̄ian⁹ dī eē mercator aut si voluerit esse p̄yiciat ab ecclia. Qui em̄ emit et vendit nō p̄t̄ esse sine piurio. becille. S̄z ad hec rūdet fīm Aler. iiij. p̄te sūme. aliosq; theologos et canonistas: vt in Angel. q̄ negotiatio vel mercantia de se nō est mala nec illicita. Sed L̄bryf. sup loquī exēratue. p̄ eo q̄ pauci et rāro sine p̄t̄ cā exercēt. Juxta illō Leonis dictū. de pe. di. v. q̄litas. Difficile est inq̄ntū vendētis enētisq; cōmerciū nō interuenire p̄t̄. Proinde notadū q̄ negotiatio p̄t̄ esse mala et plib⁹ a q̄b̄ est cauendū fīm Aler. et Tho. et Antho. p̄. ii. s. i. c. xv. ponit septem rōnes.

Prīmo rōne intenti finis cupidi

Secundo rōne p̄sonē clericī

Tertio rōne offensiū mediū

Quarto ratione loci sacri

Quinto rōne temporis festi

Sexto rōne iniusti consorth⁹

Septimo rōne male acquirendi

Prīmo rōne intenti finis cupidi. Nā si q̄s p̄p̄n̄ capitaliter intendit solū p̄t̄ cupiditatē negotiari finē vltimū in lucro ponēt. et solū diuitias in iū mensum augere intendēt in statu dānatiōis ē talis. q̄ est p̄t̄ mortale auaricie tali intentiōe 2gregare fīm om̄s. N̄ S̄ di. Quali ḡ intētione debeā negotiari. Rūdet fīm p̄dictos doc. q̄ nō nisi. p̄t̄ finē honestū et necessariū: vel vtilitātē reipublice. Un̄ p̄t̄ negotiatio et mercatia ēē licita. Prīmo p̄t̄ necessitatē ad sustentatiōs sui et familie iuxta statū suū 2decētē. q̄ si nimis supflua 2gregat ad ditandū se et suos vltra cōs̄ decentiā p̄t̄ est. Scđo p̄t̄ etiā esse licita. p̄t̄ p̄t̄ p̄t̄ et iude p̄augib⁹ subueniat v̄l in causas

pias croget. Tercio p̄pter publicam vtilitatē ne res necessarie ad hōūm vitā patrie desin v̄l. p̄t̄ mis. sic sit fine bono et lucru talis idē līcē experit. nō quasi finēs et quasi stipēdū laboris sua/ tis alijs circūstatijs nō dānat talis mercatia. Scđo illicita sit rōne p̄sonē clericī. q̄ talib⁹. p̄b̄ beñ negotiatio. di. lxxvij. p̄ totū. Un̄. q̄. Tūmo. ij. Nemo militās deo iplicat se nego. scđarib⁹. Tercio rōne offensiū mediū. hoc est mediatiōb⁹ medacijs p̄iurijs et fraudib⁹. Nā si q̄s itēdīc. p̄ xīmū decipere p̄ talia mendacia notabilr p̄t̄ mortale est. Secus si in modico. Similr si q̄s mendacio vtitur in emēdo v̄l vendēdo ut cōfuet se indēnē: puta vt vēdat rem suā iusto p̄ao mētitur sibi 2sticisse plus q̄s 2sticisse peccat venialr fīm Anthōnī. sup. et b̄ tene. q̄ quis q̄dā dīterunt esse mortale. verūt̄ si p̄iurat mortale ē fīm oēs

D. Quarto rōne loci sacri. sicut q̄n̄ in cymī terio v̄l in ecclia vendēre aliquid. Nam si irre uerentia fieret loco sacro. Et vt scribit̄ in Angēlica summa i ecclia nō potest fieri sine peccato mortali negotiatio nisi magna necessitas excūser. vt p̄t̄ terra de imunitate ecclie. decet domū dei. li. vi. iuncto. c. Relinqui nolum⁹. de custodia eucharisticie. Et hoc intelligēdū dicat de actua/ li 2tracōe rez. q̄ sine strepitū fieri nō p̄t̄. secus in p̄t̄tiōe alicui⁹ rei emēde v̄l vēdende postea. q̄r nō cēt mortale p̄t̄. Hec ibi. Sed quid de cādelis que ibi vendunt̄. Et ibi dērūdet q̄ p̄t̄ ibi vēdi. q̄r sine v̄bis et sine strepitū sit venditio illa. Ancho. aut̄ v̄bi s. dicit q̄ b̄ faciūt ad satis faciēdū deuotioni fidelū q̄ eas offerūt in honore dei excusant̄. Si aut̄ p̄ncipalr faciūt p̄pter cupiditatē et lucru nō excusant̄ a p̄t̄. sicut nec sacerdotes veteris testamēti in his q̄ vendēbāt in tēplo. Necille. Quarto rōne ep̄is festi. q̄r hoc p̄hibet extra de ferijs. ca. j. Et de hoc late ser. de sc̄ificatiōe festi. Sexto rōne iniusti cōsortij. q̄r quis societatē facit cum eo q̄ nouit esse male cōsciencie p̄ fas et nefas male negotiari. Nā te/ net p̄hibere sociū q̄n̄ p̄t̄ vel societatē soluere et de iniustis lucris p̄cipare nolle. Hec Anth. Septimo rōne male acq̄rendi. s. p̄ v̄suras p̄sy/ moniā et b̄mōi negocia q̄ de se sunt mala. S̄lē p̄ ea negocia quib⁹ homines vt plurimū abusuntur ad malū. vt facere tatillos et chartas: aleas: et ornamenta lasciva et oīa b̄mōi que bō tenetur nō vēdere eis quos sc̄it abuti ad p̄t̄ mortale: puta meretricib⁹. q̄r cooperant̄ tali in crīmine. Idē de balissas vendētib⁹ vel lanceas vel sagittas vel gladios vel venena et b̄mōi de quib⁹ ledun̄ homines. Nā si quis talia illi sc̄enter vendat qui abutit̄: penaz incurrit oīm et scelerum tanq̄ cooperat̄. ij. q. j. Notum. Hec in Anthōnīa.

P. Līcā scđm de iusta app̄ciatiōe querit. Ut rū alijs possit sine peccato vēdere rem p̄ao cariori. v̄l cōsere p̄cio minori q̄valeat iusta. B̄d

hoc breuis r̄tendo et pl̄ma q̄ circa hec docto-
res tractant dimittēt p̄ simplicib⁹ dicere sufficiat
tria p̄cipua documenta. Primum est q̄ re-
gularit̄ et ve cōiter nō licet r̄ vendere v̄l emere ni-
si iusto p̄cio. Unq̄ sc̄ientē vendit notabilis plus
q̄; valeat in respectu ad v̄sum n̄m. v̄l q̄ minus
emit; peccant mortalit̄ et tenet ad restitutionē;
vt p̄t ex l̄uma Angelica et Antho. vbi s. Si di-
cas. Quare nō licet mihi fm meū placitū vendere
re carius cū nullus cogit me ad vendendū. Et
q̄; pueriū legale est q̄ res tantū valet q̄ntū vē
di p̄t. Rūdet fm Antho. et doc. q̄ quis te nō
cogat q̄s vendere. tñ si vēdere vis: iusticie regu-
lā fūare teneris. Et cū dī. q̄ res tantū valet q̄n-
tū vendi p̄t. intelligit de iure q̄ntū valet: nō de
facto. vt dī Antho. de burrio. Un accipe p̄ciū p̄/
ualens est p̄ctū. q̄z ī iusticia. Q Sc̄m do-
cumentū q̄ fm iūra q̄n p̄ciū q̄ vendit res exce-
dit medietate iusti p̄ciū. seu p̄ciū q̄ emit deficiat a
medietate iusti p̄ciū: tractus est nullus et vicio-
sus. extra de emp. et ven. cū dilecti. Exempli grā.
Valet res decēflo. put̄ cōiter extimaf. et tñ ven-
ditor vendit p̄. xvij. flo. vel tñ valet decē empor
emt. p̄ q̄tu cū dimidio. Et talis corract⁹ p̄t
p̄ iudicē irritari et defectus suppleri. Tertium ē
q̄ in foro p̄scie etiā mior in p̄cio excessus q̄s me-
dicatas iusti p̄ciū si notabilis sit est p̄ctū morta-
le. fm Sc̄o. in. iij. di. xv. et Tho. ii. q̄. lxxvij. qz
ibi est iniustitia et p̄seq̄ns est restitutio facien-
da ab eo p̄ que sit deceptio aduertenter in p̄cio
notabiliter. Secus si fiat deceptio bmoi igno-
rante; qz extimat empor v̄l venditor tantū va-
lere. sic nō est mortale cū sit p̄ errorē. Sz cū post
ea ppndit tenet ad satisfactionē les. Sed cūz
in bmoi ledif. primus in modico veniale est. et
dz satisfactio erogari pauperib⁹. xiiij. q. v. q̄ bas-
betis. Hec Anthonina s.

R E circa tertium de fraudib⁹ varijs in negocia-
do vesciat quisq; cauere v̄l cōmissa p̄ficeri. No-
tabimus p̄les modos peccandi in fraudando
Primo em̄ peccat q̄s alterādo. i. alia r̄e. p̄ alia
vendendo. vt auricalū. p̄ vero auro. vel vinum
limphatū. p̄ puro. vilem pannū. p̄ p̄cioso. sicut
narrat de Ipri r̄c. Sc̄o bonis mala misse-
do. vt vinū defectuosum vino bono infundēt.
corruptas carnes cū sanis vendet. oua vetera
cū nouis r̄c. vel aromata antiquata et sic virtu-
te debilitata. p̄ recentib⁹ r̄c. Tertio cōpaciscen-
do. s. q̄ nullus mercator det minorū p̄cio tales
merces. Quarto defectū rei tacendo vel sophi-
sticando. sicut qdā dicit q̄ equus talis nō ascē-
dit arborē et bmoi. S Queris ḡ An vendit
rei teneat semper dicere defectum rei quā vendit.
Rūdet fm Tho. s. et Antho. q̄ si defectū ē occul-
tus et reddit v̄sum rei noxiū puta vendit equū
claudicantē. p̄ veloci. vel cibū corrupti. p̄ sano.
tenet manifestare. p̄ter p̄culū. primi vitandū.
Si aut̄ defectus nō totalit̄ impedit v̄lus rei nec

reddit noriuz. et tūc demit de p̄cio q̄ntū ip̄portat
tal⁹ defec⁹: nō tenet manifestare. Item si defec⁹
ce est manifest⁹ puta equ⁹ est monocul⁹: nō tes-
netur manifestare. Sz tenet p̄ciū diminuere. nisi
v̄lus eius esset p̄culosus v̄l noxi⁹: tūc em̄ tenet
dicere empori illō ignorati. Nec i Anthonina
Quinto peccat extir. et hospitib⁹ carius vēden-
do. Sz p̄t extra de emp. et vendi. c. Placuit. Se-
to fasificādo sz p̄dus vel mensurā v̄l modiū
v̄l monetā v̄l copuratiōez. Septimo fraudē
quōcūq; cōmitēdo. s. ore mētēdo vel giurādo.
vel ope q̄c̄z iniuste faciēdo. Exemplū legit et
Lesario et in Specu. di. vi. exem. xxv. q̄ duo ci-
ues Lolonēi confessi sunt p̄ca iniustaz mer-
cationū. et dixerūt se nil posse lucrari sine mēda-
cio: giurio et fraudib⁹ r̄c. Quibus cōfessor ait
Promittite talia cauere et ego p̄mitto vobis q̄
iuste negotiādo ditiones erit. Qd cū illi suscep-
pissent: p̄mo illo āno (dyabolo rēptāte) nil. p̄fes-
cerūt. Sz ad p̄fessoris p̄fortatiōez pleuerātes po-
stea fuerūt nimis dirati ī breui. et grās deo ege-
rūt et p̄fessori Rogem⁹ xp̄m r̄c.

Feria. iij. post dñicaz q̄ . . . à Sermo. xxxij.
de p̄cio mendaciū quod lepe nascit ex avaricia.

I dixerō quia

S neliō cū (s. deū patrē)ero s̄lis vo-
bis mēdar. Job. viij. et in euāgelio
bodierno. Hec v̄ba xp̄s dñs dixit ad iudeos
q̄ erāt ml̄ti mēdaces. Nā vt dicit b̄ euāgeliuž:
cūz cūz xp̄s dixisset. Nemo ex vob facit legē qd
me q̄rit iterficere. q. d. Lex p̄b̄bet occidere in
nocētē sicut suz ego inocēs. Rūderūt iudei dī.
Demonū habes. q̄s te q̄rit iterficere. Et in hoc
mēdaciū dixerūt. q̄ cū q̄rebāt iterficere vt ī tex-
tu exp̄sse dī. Christ⁹ itaq; dñs redarguit illos
de mēdaciō vt p̄t ī themate. Sz q̄m ml̄ti sunt
etiā xp̄iani q̄ q̄tidie peccātū mēdaciō. cōtra q̄s
scriptura cōminat psalmo. v. dicens. Perdes
ōe q̄ loquunt mēdaciū. q̄des. s. tu dī. Et ideo
Ecc. vij. Noli velle mētiri ōē mēdaciū: assidui-
tas em̄ ei⁹ nō ē bona. Et hec p̄nt poni. p̄ thema
te alio. Un dē mēdaciō tria mysteria dclarem⁹.

Primum dicitur realis notificationis.
Sc̄m dicitur mortalis aggrauationis.

T hirdum dicitur damnabilis perditionis.
T E circa primū de reali notificatione quid
sit mendaciū. Magister in. iij. di. xxvij. diffi-
nit sic. Mendaciū est falla vocis significatio
cum intēctione fallendi. In qua notantur duo
que p̄stituunt mendaciū. Primum est falsita-
tis expressio. Sc̄m fallendi intentio. Nam si
quis dicat falsum nō intendens dicere falsum
quia sc̄ilicet credit esse verum qdā tamen nō est
verum: tunc nō est mendaciū. vt dicit Aug.
xvij. q. q̄. Is auct̄. Nam formale ī mendaciō
est loqui p̄tra mētē. mentiri em̄ dicitur quali-

Feria. III. post dominicā. III.

Æ mente ire. Unū fin Raymū. et doc. Aliud ē dis-
 cere falsum et aliud dicere mendaciū. qz falsum
 dicit qz id qd nō est vez. liz ipse dices credat
 esse vez. Sed mendaciū dicit id ore qd nō
 credit mēte. sed intēdit fallere. Unū si in deus dicit
 xp̄m esse deū vez. dicit. si tu aio nō ita credit ipe
 verū dicens mentit in se. vt h̄ d̄ in Catholicon.
 Est ḡ mendaciū nō solū in falso dico sed etiaz
 in vero qd mēte qz nō credit. vt d̄ in Anthō.
 p̄t. qz. t̄. x. c. i. U. Notādū ḡ. p̄ captu simpli-
 ciū q loquēdo general' vel large mendaciū fit
 pl̄bo in materijs. Primo aliquid in solo corde
 nō in ore. vt q loquit̄ verū de primo qd nō cre-
 dit. sicut q in facie laudat. p̄s. Qui loquit̄ pacē
 cū primo suo ma. autē in cor. z̄c. Scđo aliquid
 mentit qz solo ore. nō in corde. vt cū qz dicit si
 cuit credit cor de. liz nō sic sic in re. et talis nō dicit
 mendaciū. Ap̄ie nec peccat mortal' r̄. nū in casu
 quo tenebat adhibere debitā diligentiam et nō
 adhibuit. pura in actu testificandi vbi. primo i-
 minet notabilem dāmū. vel in iudicio. qz sic est
 mortale. vel cū h̄ iurare. xij. q. q. Aniadueren-
 dū. Hec angel. Tertio qz mentit in noīe. s. fal-
 se nomen portado. Unū Anf. ix. de silitudinibz.
 p̄ regla generali ponit q om̄e p̄tm̄ mendaciū
 esse. pba. qz q̄tiens qz peccat totiens deo men-
 tit. q̄ id qd p̄misit in baptismō. s. abrenūciare sa-
 rhane et oibz opibz e'. de p̄se. di. iij. c. p̄ma iij. t̄.
 Ideo Amb. xij. q. v. Lauete inq̄t fr̄es om̄e mē-
 dacū. Mēdacū est xp̄ianū se dicere noīe et xp̄i
 opa nō facere. Mendaciū est ep̄m vel sacerdo-
 te vel clericū se. p̄fiteri. et p̄ria huic ordini ogari.
 Hec ille. Quarto in fictione vel simulato ope
 Unū dico. c. Lauete Amb. d̄t. Nō soluz in fallis
 v̄bis sed etiā in simulatis opibz mendaciū est.
 qd intelligit qn̄ fit b̄ inctio fallendi. p̄mū. se
 cus si fiat fictio. p̄ter bonū. X. Numirū fin
 Blerā. q. q. de hypocrisi. et Bonaue. in. iij. di. xix
 viii. Simulatio qn̄ fit rōne cautele ut aliquod
 malū evitetur. nō est p̄tm̄. Sicut fecit David mu-
 tan. faci suā corā Abimelech. Sil' iter qn̄ fit rō-
 ne instructionis vel doctrine. nō est p̄tm̄. sicut
 religiosus maiorē sanctitatē qz h̄ simulās in se
 obseruādo a dissolutione. p̄p̄t. h̄. vt. p̄ximi bonū
 exemplū capiant imitandi. nō peccat. h̄ meret:
 ve p̄t p̄ Grego. xxi. moral. Sic et de v̄bis et fa-
 cies instructorijs. Jo Aug. li. de q̄stionibz euā
 gelicis d̄t. Nō om̄e qd fingimus mendaciū est.
 h̄ qn̄ fictio nil boni significat mendaciū est. Lū
 aut̄ fictio nr̄a referit ad aliquā significationē nō
 est mendaciū. sed figura alicui⁹ veritatis. Sic
 aut̄ dicta ita fingunt̄ etiā facta sine mēdaciō ad
 aliquā rē significandā. Hec Aug. Exemplū sub-
 iungit ibidē de figuratis locutobz in qbz fingit̄
 aliquid. nō vt alleraſt ita esse factū sicut narrat. h̄
 ea. p̄ponimus vt figura alter⁹ qd asserere volu-
 mus. Sicut Judic. ix. iuerū ligna vt sibi p̄sti-
 tuerent regē. et in multis gabolis noui testamē

ti. Itē de factis cōsimil'r legit q xp̄s finit se lo-
 gius ire Lu. xl. ad significandū qz itur⁹ erat in
 celū. Hec in Anthōnina vbi s̄. Itē qn̄ etiā qz
 simulatioz facit rōne significatioz. sicut Jacob
 simulauit se Esau. p̄ accipieā bñdictio qz sibi
 a deo fuit ordinata. b̄ nō est p̄tm̄. Sicut etiaz
 si qz in representatione mysterij p̄sūlōt xp̄i fungit̄
 se esse p̄ylacū v̄l in deū v̄l xp̄m et hm̄i. nō pec-
 cat ut d̄ in Angelica. Sz qn̄ fit simlatio ad deci-
 piendū h̄ est p̄tm̄. y. Quinto mēdaciū p̄t
 cōmitti in p̄missio. sicut freq̄nter artifices faci-
 unt de pp̄andis opibz ad certū cēpus. v̄l de sol-
 uēdis debitis et nō implēt. De h̄ fin Tho. q. cr.
 arti. iij. et in Anthōnina d̄t. qz cū qz p̄mitit sim-
 pl̄r. s. sine iuramento. si h̄ animū id faciedi qd p̄-
 mitit. nō mētiſ qz nō facit cōtra id qd habet in
 mēte. al's si nō intendit facere qd p̄mitit peccat
 mēdaciū. p̄mitēdo. qz si intendit facere h̄ postea
 nō facit videſ agere ſideliter p̄ h̄ qz animū mu-
 tat. Poteſt en excusari ex duobz. Uno mo si p̄/
 miserat id qd ē illiciū. qz sic p̄mitēdo peccat. et
 illud seruare nō debet. Unū Iſid. xij. q. iij. ca.
 In malis inq̄t p̄missis rescinde fidē. Alio mo
 excusat qn̄ supuenit cauſa rōnabilis nō implē-
 di. puta nou⁹ casus imp̄meditati⁹. aut muta-
 tio p̄ditiōis p̄sonaz et negocior̄. sicut apl's nō
 fuit mētiſ nō cūdō Corinthiā q̄ ire p̄misrat.
 qz postea ip̄dimēta supuenit. Sil' Pet̄.
 di. xpo. Non lauabis mihi pedes. z̄c. xij. q. iij.
 Beat⁹. Deniq̄z etiā si nō supuenit imp̄dimētu
 nō sp̄ est p̄tm̄ mortale nō ip̄lere p̄missum. nū
 fin Antho. S. sz. qn̄ qz se obligare intendit ad
 implēndū tūcētē ſi p̄t de necessitate. et marie
 qn̄ p̄missio ē alicui⁹ imp̄orātie. ita qz graue dā-
 nū ſeq̄ret ex fractiōe p̄missi. Hec ibi.
 Z. Circa ſedm de mortali grauitate mēdā-
 cij q̄rit. Utz om̄e mēdaciū ſit p̄tm̄. Id qd fin
 Bona. in. iij. di. xxvij. et Rich. ibidē. ac Blerā.
 q. q. et doc. coiter. etiam canonistas. qz mēdaciū
 p̄rie dictū nō p̄t cē ſine aliquid p̄tō ſalēveniali.
 Et ideo nulla cauſa mētiēdu est. Unū veritatem
 occultare p̄t qz ſine p̄tō ut p̄t p̄ Aug. xij. q.
 iij. Neq̄s. Sicut legum⁹ de Abraā et Ilaac. uter
 qz em̄ vrozē ſuā dixit eſſe ſororē. et in h̄ nō ē mē-
 tit⁹ ſuā veritāē occultauit. p̄ter obuiādū malis.
 Et h̄ mo fin Antho. poſſet qz ſine p̄tō v̄i ver-
 bis ſophisticis ad obuiādū malis. vt dū quis
 ad mortē q̄rit. interrogatibz te an illū videris p̄
 illā viā trāſiſſe. tu dicas. nō trāſiūt hincitens
 dēs loq̄ de loco in q̄ ſtas p̄ nūc. et ſic dicas veri-
 tāē occultañ eaſ. en in iudicio nō licet ſic loq̄
 ſophisticē iuridice interrogato. Hec Antho. Si
 endū tū. p̄ declaratiōe vt ſciām⁹ qn̄ peccat qz i
 mendaciō veniaſt vel mortaliter q̄ fin Aug. et
 Magistr. i. iij. ſen. di. xxvij. mēdaciū diuidit̄ i
 tres ſp̄es ḡnaliōres. Primū d̄r iocōlū qd fit ſe-
 riōſe. ſicut Joseph dixit fratribz ſuis. Explorato-
 res eſtis. et hm̄i plura. Scđm d̄r officiosuz

qđ ulli nocet s̄ aliquid vtile est. Tertiū d̄ pnicio sum qđ ē nociū alicui notabilis. De pnis duobus gñalr teneat qđ de se sunt venialia. Sed mē daciū pniciosum de se & ex suo genere ē mortale. Verū p̄ accidens etiam illa iocosa & officiosa p̄nit esse mortalia. Proinde nota qđ in qnq; ca sib; p̄cipue iudicat esse mēdaciū mortale fīm theologos & fitendū. Primo fidei & dei charitati p̄riando. puta qn̄ vītate fidei & occultat vel corruptit; ut hereticī faciūt scripturaz veritatē p̄ uertendo vel corrūpendo. Scđo qđ virtuosos mores dānādo & vītia admittēdo. puta qn̄ fornicationē v̄l vīsurā d̄ nō ē p̄ctū. Secus si d̄c aliqd qđ nō refert ad salutē vīz sic v̄l sic cognoscāt. qđ sic veniale esset. vt si p̄dicator vel doctor aliqd tale mentiat in p̄dicatione vel lectura. n̄ s̄ scandalū vel p̄ceptū esset annexus. vt d̄r in Angel. Tertio p̄to notabilis nō cōdo in cōrpe v̄l rēo v̄l fama. sicut sit in testificando & bmoi.

Quarto affectu nimio mentiendo. ita qđ p̄ nibi lo dicit mentari. & si esset etiā mortale nōllat ab stinere. cūcliz ess̄ mendaciū iocosuz fieret mortale. p̄f p̄ceptū. Quinto scandalisando; vt cū qđ aduertit scandalisari alios ex mēdaciō. & tñ nō vereb̄ publice mētiri etiā in ponderosis: mortale est. Sic etiā mortali peccāt̄ p̄nūciantes publice fallas indulgētias & reliqias & autoritates sc̄b̄c absoluēdi mēdaciō. Hecin Anb. & ange.

& Circa tertiu de dānabili p̄dictione q̄rit Qua libi signis euidentē cōprobat qđ dānat & p̄det mendaces. Rñdet ponēdo pl̄a signa. P̄mū abominationis diuine Prouer. vi. Odit d̄ lingua mendacē. Et b̄ intantū qđ sic d̄ Anb. nō p̄ot deus dispensare vt b̄ dicat mendaciū sine p̄ctō. qđ nō p̄t recedere a vītate p̄ma sua. Defurto aut̄ potest dispensare. qđ cū oia sine sua crea ta p̄ot dare alteri cui deus vult auferendo a qđ vult. Sic & de homicidio potest dispensare &c. Scđm signū possētōis diabolice. Nā men dar diabolū porrat in corde & ore. qn̄ p̄mo dia bol⁹ adiuvēt mēdaciū cū dixit. Nequaq; moriētini. Job. viii. Mendax est. s. diabolus. & p̄ mendacij. Tertiū exhereditatiōis iuridice. Q̄r xij. q. v. Laucte. Amb. d̄r. D̄s q̄ amant mēda cū filij sunt diaboli. Filij aut̄ iuridice debet hereditas p̄ris. s̄ hereditas diaboli est infern⁹. Apoc. xxij. Mendacib⁹ ps coꝝ in stagno ignis & sulphur⁹. Ue ḡ talib⁹. Quartū signū detesta tōis ois creature. Nā mendax cōiter exosus est hoib⁹ & aialib⁹. qđ cui liber displicet se decipi ab alio. & nulla creature vult mētiri nisi diabolus & b̄ malus. Quirū occisiōis repente rā in aia qđ in corpe. Nā Sap. v. D̄s mēdat occidit oiam. Exēplū de Anania & Saphyra Act. v. c. q̄ repente mortui sūt. p̄t mēdaciū. Rogem⁹ ḡ.

Feria quarta post dñicam quartā Sermo.
xxij. de ecrebili peccato periuri.

I quis dei

cultor
ētvoſ
lūratē eī facit hūc exaudit. s. deus
Job. ix. & in euangelio bōdierno.

Verba sunt dicta p̄ cecū natūrā qđ dñs Jesus illūinavit. Quib⁹ pbauit iudeis & tradicentib⁹ miraculis xp̄i atq; sc̄titati eī derogatib⁹ dicēdo. Nos sc̄im⁹ qđ b̄ bō p̄tōr est: qđ b̄ false mētirent. Et b̄ pbauit q̄ effectū miraculosū dī. Sc̄imus qn̄ p̄tōres d̄ nō exaudit Lyra. s. in facien do miracula ad testimoniuſ sc̄titatis illoꝝ. Sed si qđ cultor dei ē. p̄ actū latrīc debitū. & volūtate eī facit. implēdo mādata. būc exaudit. s. facien do miracula i testimoniuſ p̄ declaratiōe sc̄titatis ip̄i. & sic pbauit xp̄m cē sc̄im. vt p̄t̄ de his i cuā gelio. A Exq̄ ḡ dei cultus req̄rit eī nois reverentiā & volūtās dei est in hoc p̄cepto. Nō assumes nomē dei tui i vanū Erodi. xx. qđ p̄t̄ esse aliud thema. Et qm̄ fīm doctores cōter b̄ p̄cepto directe. pbibet piurū. qđ cū d̄r. Nō assu mes nomē dei tui i vanū glo. iterli. dīc. iurādo p̄ vano. i. p̄ utili v̄l n̄ibilo v̄l p̄ falso & bmoi. est piurium. Idcirco de piurio agēn tria mysteria declarem⁹ hoc sermone.

Primi dicitur excretionis.
Scđm dicitur modificationis.
Tertiū dicitur punitionis.

Lirca p̄mū de excretione piuri. Notandū qđ pessimū vicū piuri ē oib⁹ ecrebile & cauēdū pl̄ib⁹ rōnib⁹ p̄cipue trib⁹. Primo rōne pīculo sitat. qđ piurū dēū cōtra se iuocat dī. Sic me de⁹ adiuvet. & sic p̄ cōtrariū fīm Guil. Lugd. in sumā vīctoriā tātu est acsi dī. De⁹ p̄dat meli falsum dico. vñ talis. p̄prio laq̄o se iugulat iurā illud. Prouer. vi. illaqueat̄ es verbis oris tui & sic p̄t̄ qđ est p̄cōlū. Itē qđ fīm tundē Guilh. qđ talis sc̄ipm dānari eternalē erorat: cūz dicit. Sic me de⁹ adiuvet. s. tanq̄ mēdaces demōes qđ de⁹ dānat. Deniq̄ qđ talis manū sua illā q̄ tagit euāgelū v̄l reliqias in qb̄ iurat dyabolo dat. similēr z lingua falso iurādo atq; aiaz dyabolo dat & obligat. Unde donec d̄ piurio penitentia manū illa z lingua & aia sunt dyaboli. & qn̄ se signat manū illa v̄l comedevl bibit totū fac manū z lingua dyabolica. vt hec dīc idē Guil. sup̄. Ideo Eccl. xxij. Ut multū iurās replebit iniqtate. & sic plene habebit a dyabolo. B Scđo rōne enormitatis. qđ piuriū est enorme vītū. Et hoc ondī p̄mo. qđ de⁹ p̄ ipm sume in honorat. s. fīm Aug. Jurare est dēū in testis iuocare. s. locutiois lue. Sz deus est sume vēritas q̄ mētiri nō p̄t. iō ipm inducere i testē falsitatis est iniquū & blasphemia dō. certe hoc nō facit vñ boi ciui q̄ scires q̄ ei displicet mēda cū v̄l piuriū. deo autē sume hoc displicet vt sic testis falsitatis qđ est impossibile. ḡ &c. Scđo qđ piurare enozmūs & peius est adulterio. vt p̄t̄ p̄ Rich. & in Angelica. qđ iniuriat deo. & ad

Feria. III. post dominicā quartā

dei blasphemā plū approrimat et sacrilegiū qdā mō. Tercio qz piurās peius peccat qz crucifixo res xp̄m crucifigētes. qz illi itulerūt xp̄o penaz tñmodo. iste aut iuoluit xp̄m in culpā ad testi ficandū. Quarto qz pei⁹ peccat talis demonib⁹ et ifernalib⁹. qz demones et dñani credunt et con tremulūt Jac. h. piuri aut nō cōtremiscunt no mē dei exerabili⁹ offendere. Exemplū habemus qz dyabol⁹ qn̄ rēprauit p̄mos pentes: mēdaciū qdē dixit di. Nequaqz moriemini sed turamen tū mendacio nō ad didit. et sic piuri peius pec- cane demonib⁹ qz mēdaciū iuramēti addunt. Nā. iij. Iniaz magister dicit. qz piuri est mēda ciū iuramēti firmatū. Ergo xp̄iane hortor ca ue. E Tercio rōne inexcusabilitatis. qz piuri nullo casu excusat a pctō mortali. nec ex ioco piurādo. nec ex lapsu ligue. nec ex vnu dñmō aduertit ut ifra patet. Sed qrit vnu met⁹ v̄l violentia excusat a mortali piuri. Respōdet in summa Angelica qz cōter tenet a doctorib⁹ qz in iuramento assertorio nō excusat. extra de his qz vi meruqz cā fūr. c. Sacris. qz nullus p̄rabso lute cogi ad iurādū falsum. Unqz dñs mādat villico ad piurādū vterqz piur⁹ est. xxiij. q. v. c. s.

D Lirca secundū de modis piurandi qrit. qz lib⁹ modis dī qz piurare mortalr. Respōdet fm doctores recolligēdo ex summa Antho. par. ij. t. c. viij. et ex Angelica plurē modos p̄ sim plicib⁹. Primo aio cōtrariū credēdo: vt dum quis iuret esse v̄p quod tñ credit esse falsuz. et ecōuerso. dū iurat esse falsu qd̄ credit esse veruz. Et qm̄ reaz lingua nō facit nisi rea mens ut dicit Aug. xij. q. h. Hocies. ergo sic ē mortale. Ses cundo blasphemā sonando. Sicut iurare p̄ dei vel sanctoz mēbra viciōse. et sic fm Angelica mortale ē. Nā talis laicus exēcitat. cleric⁹ depo nit. xxiij. q. j. Si qz p̄ capillū. Un iurans ex irreuerētia v̄l cōtemptu p̄ caput v̄l ocl̄os v̄l vulne ra tpi et sanguinē et hmōi honesta mēbra mor- calr peccat. Secus si cū reuerētia. dicēdo p̄ sc̄m caput dei et raro. qz sic veniale. Exemplū legit qz qdam miles in alea duz p̄ ocl̄os dei iurasset mor ipius p̄p̄ oculi de capite exilentes super alea ceciderūt. Lauēdū ergo est. E Tercio cōsuetudinarie ex ioco v̄l ex lapsu lingue piurādo. et tūc si qz aduertat se iurare. et aduertit etiā falsuz esse qd̄ iurat mortalr peccat fm Bona. et Rich. in. iij. di. xxix. et Tho. ij. h. Rō. qz non curat diuinā irreuerētia s̄ magis auger quo/ dāmō. Rēptū cū in ioco assumit in testimoniu falsitatis qz si in necessitate assumere v̄l p̄ vtilitate. Sed si nō aduertit de aleo illo p̄. v̄l de dico. licet aduertat de iuramēto vel ecōuerso: pura aduertit qz iurgt in deo s̄ nō aduertit esse falso. imo putat vez et hmōi. i cōmuni locutiōe nō sunt mortalia s̄ venialia p̄tā. et a fortiori si de neutro aduertit nec delibera. sed totū pfert ex surreptōe. nisi qz deliberare posset et in p̄tēt ret. qz sic mortalr peccaret etiā ex surreptōe. p̄p̄

Rēptū. Un fm Aureo. sup. iiij. di. xxix. et in An gelica. qn̄ qz dī. Juro p̄ deū: v̄l p̄ fidē meā: i veritate et hmōi sine aio tñ iurandi. sicut cōter iurat in locutiōe cōi boim pl̄mor̄. p̄sertim m̄liez nō est mortale p̄tā: qz talis nec iurare int̄dit. nec qb̄ iurāt accipit p̄ iuramento. Et s̄līt qui iurat p̄ ignē vel celū ut nō peccent p̄tā in Angel.

Quarto de criminē vel illatio se obligando. vt de occidendo et hmōi. sic peccat mortalr iurādo. et teneat necessario ut nō impleat. xxiij. q. iij. c. in malis (inqt). p̄missis rescindit fidē. s. nō obser uādo. Hec Istd. Quinto dubia et incerta affie mando. Nā in re dubia nullo mō dī bō iurare asserēdo p̄ v̄o. sed teneat debitā diligentiā p̄scrūtatiōis adhibere. nec excusat a peccato mortali ignorātia crassa cū poterat scire certitudinē. fm Ray. xxiij. q. v. qz piurat. Et sic dī bō iurare. scita p̄ sc̄ris. audita p̄ auditis. dubia p̄ dubijs. credita p̄ credit̄ et c. Et fm Aureo. dī dubia assere rebūtano mo. sicut r̄ndet qz p̄ ordinandis. dī. qntū p̄mittit būana fragilitas. Sic em̄ assere re nō est mortale. ut dī in Angel. S Geto exigendo piuri ab alio. Un Aug. xij. q. v. c. qz exigit (inqt) iurationē multū interest si neficit ilū iuraturū fallum an scit. Si em̄ nescit et iō dī Jura mibi: ut fides ei sit. nō est p̄tā. tñ būana. rēptatio est. Si aut̄ scit cū fecisse et cogit cū iurāre. homīcida est. Ille em̄ se piurio incriminat. sed iste manū interficiendi imp̄lit. hec ibi. S dī. Quid ḡ mibi cū ille me dānificauit. nec vult restituere s̄ vult piurare oīno. Rūdē qz in iudicio nō debes ad ei⁹ fidē bō cōmittere. Itē iudex si p̄cipit aliud: teneat si iuris ordine p̄tā v̄tā teneat ut nō p̄mittat tali piurare. sed potius alteri p̄ti qā putat veridice. pcedere iuramētu imp̄bat et testes adhibito s̄ diligenter examinet. Et em̄ plū bonū legit ad id in gestis romanoz. c. cxxv iiij. qz regnante Maximiano qdā miles iustus mortuus est. cui p̄dia aliis miles cupid⁹ vōlens possidere. cartam scribi fecit et falsos testes tres adiuxit qui testarent̄ qz p̄dia illius pecunia emisit ab illo dū viuebat. Nota ḡ lite cū filio defuncti et adhibito s̄ testib⁹: iudex prudens vōlato rno testū interrogavit eū. secrete an sciret dñicam oīonē. Et ille. Scio. Dic inqt. et recitas. ut. bunc ḡ statim iussit intrare in domū. Et vōlato altero dixit secrete audientib⁹ coassessorib⁹ sic. Ebarissime ecce socius tuus dirit nob̄ ita v̄rū sicut p̄tā nō st̄. iō scito qz nō et tu v̄tā fatearis ad patibulū te iudicabimus. Iste ḡ putauit ex bō qz socius ille p̄mus eisdem veritate aperuit. et timēs totā veritatē fassus est. Quo seorsus separato. Tertiū vocauit et dixit. Ecce p̄mus v̄m ita vez dixit sicut p̄tā nō st̄. Secundus qz veritatē dixit. Nōli ḡ et tu veritatē fatearis patibulo iudicaber. Et sic iste primēcēs v̄tā fassus est et fraudē capuit. Et sic actor quicqz fuit dī inqtate. S Lirca tertii de punitiōe Nota qz piurātes multū modis puniunt. Prīo qz infames effici-

unū. vi. q. i. infames. et ad restitutionē de dāno tenent. Scđo qz cōuicci ad testimoniū in iudicio nō admittūt etiā post pñiam. ibidē. Tertio terribilē mala morte a deo et aduersitati punitūt. Nā ve habet. ij. Reg. xxi. tpe David facta est famē trib⁹ annis. pp̄ h. s. q. Saul iuramento si lior̄ isrl̄ Sabaonitis firmato frato: m̄l̄tos gabaonit⁹ occiderat. nec cessavit famē vel sterilitas donec filij Saul occisi sunt. Iē Sedeichi as post qz fregit iuramentū fidelitatis factūnā buchō donosor: sterilis effectus est et in nullo speratus. h̄z tandem caput et croculatus. Hiere. xxi. Deniqz in vita sancti Nicolai legit qz qdaz dū artificiose piurauit mūtuatā iudeo pecūiaz restituisse di. b. co qz in baculo cauato illi tenendū interīm dederat: male fuit mortuus. Deniqz piuri in futuro eternalē cruciabunt. Unū in speculo historiali Vincē. li. x. c. cxv. d̄z qz in Bleran/ dria qdā vidua dicissima noī Melantia in iudicio accusauit Eugenij virginem de stupro. et oīs familia vidue falsum dedit testimoniū. Et ecce nō dū post vidue domus cū oīb⁹ ibi existentib⁹ celica flāma fuit cōbusta. Rogem⁹ ḡ tē.

Feria quēa post dñicā q̄rā Sermo. xxxiiij. S̄ iuramento debite et licite faciendo.

Ccepit omēs tī/

^a mor et magnificabant deū. Luc. vii. et in euāg. bōdierno. Dñs iesus post qz suscitauit defunctū filiū vidue in porta ciuitatis Nam corā discipulis et multitudine pp̄li: accepit dēs timor et dēs magnificauerūt. In qz do/ cemur nos xp̄iani qz post qz scimus ex euāgelio qm̄ xp̄s verus deus qz vsl̄ mō et in fine mūdi nō cessat mortuos suscitare spūal̄ et corporaliter miraculose. Nā p̄serrit in fine mūdi suscitabit oēs mortuos hoies ad iudiciū ut fides cathe/ lica teneret. Idcirco debemus timere ne ipm̄ deū offendamus: irreuerentē et p̄serrit illicite iurando. h̄z potius magnificemus ipm̄ oī reuerentia debito cultu et licito iuramento. ut possit verifi/ cari in nob̄ h̄z qd̄ d̄. Accepit timor tē. p̄z in euā gelio. Itaqz de timore dei in iuramento obser/ uando et magnifica reuerentia noīs diuini in/ vocandi in ipso: tria mysteria in hoc sermone re/ stant declaranda.

Prīmū de iuramenti liceti circūspēctione.

Scđm de iuramenti legitiimi p̄ditione.

Tertiū de iuramenti alluefacti remediatōe. Iē. p̄ bis aliud thema p̄t poni illō. Hiere. iij. c. Jurabūt in noī meo viuit dñs i veritate tē. vel aliqz ex infraschptis.

Nā Līra p̄mū de circūspectōe licetē iuracōis Notandū qz ex oī lege et serie sc̄pture tenet bō ut sit valde circūspectus in iuramento ad faciendū licetē. Prīo ex lege naturalē qz dictat hoi qz deū sumo honore reuerentē et fidelis sit. p̄xio i p̄mis/

sis. ḡ tē. P̄o in de fīm Tho. ii. q. q. xciij. si pa/ ganus etiā p̄ idola iuraret. licet peccet iurādo: te/ net tū fūare iuramētū factū de re in selicitā. qz fidelitas in p̄missis est de iure naturali. Et licet nō sit licitum exigere ab infideli inducere ut per idola iuret. m̄ ad firmādū pacē vel pacū cū eo de re licita: nō ē illicitū. vt ei⁹ iuramēto rōne sc̄ fidelitatis ad quā ille tenet. Et sic Machabei cī fecerūt ligā cū romanis vsl̄ sūt iuramēto eoꝝ ut crediſ p̄ idola q̄ colebat. sīc d̄. xxij. q. i. h̄. sic etiā. Unū d̄z bō circūspect⁹ cē in iurādo. Scđo ex lege diuinali. qz deus p̄cepit Ero. xx. Nō assūmes nomē dei tui in vanū. Contra qd̄ p̄ceptū peccat qz dupl̄r. Uno mō qm̄ assūmit nomē dei iurādo sine cā debita: ut d̄t Lyra ibi. Scđo qm̄ assūmit in vano. i. in falso qz nō bō firmātū vita/ tis ut p̄z p̄ glo. interli. et Tho. ii. q. xciij. J

Tertio ex lege p̄bicali Zach. viij. Iuramētū mendat ne diligat: hec em̄ odit deus. Iē Eccl. xxiij. c. Vir mltū iurās ip̄lebit iniq̄tate et nō dis/ cedet a domo illi⁹ plaga. Et si in vacuū iurauit Ly. i. sine cā debita: non iustificabit̄. replebit̄ em̄ retributiōe pessima domus illi⁹. hec ibi. Ly. qz altqñ etiā filiū punitū p̄ pentib⁹ t̄p̄al̄ p̄ ad/ uerla. Nā et filiū audientes p̄tēm frequentē vane iurant̄. qz sūl̄em modū et ipsi accipiūt. Unū fīm p̄ uerbiū cōe clēs nūqz p̄spānē post qz piurauerit.

Oīto ex lege euāgeticali. p̄z Mat. v. Audist̄ qz dictū ē antīqz. Nā piurab̄. Reddes autē dño iuramēta tua. Egō autē dico vob̄ nō iurare oīno/ neqz p̄ celū neqz p̄ frā neqz p̄ caput tuūz. Nec et p̄la ibi. Ubi notat̄ doc. qz xp̄s dñs nō phibz nec vult dicere qz in nll̄o casu debeat qz iurare: cuz in casu necessitatē et magne utilitatē rōnabilr̄ p̄t̄ et d̄z bō iurare. Unū et sc̄tōs boies legim⁹ iurasse. david Abraā et paulū in epl̄is suis. al̄s hoc p̄t̄ naciter dicere qz nūqz licet iurare p̄t̄ner ad he/ resim. h̄z phibet xp̄s iurare sine cā et icaute v̄l̄ in/ discrete: tā p̄ nomē dī qz p̄ creaturas: ut d̄t Lyra. Nā fīm Bonavē. in. iij. dī. xxix. et cōiter logicos. Negatio p̄posita signo v̄l̄ c̄q pollet p̄t̄lari ne/ gatiue. Unū xp̄s dī. bō iurare oīno. hūc sensu vult dicere. nō iureti oī mō. v̄l̄ nō sp. qz sine cā et necel/ sitate nō ē iurādū: h̄z aliqui cū debit̄ circūstātis iurādū ē. hec in Antb. Quicō lege canonicali. Nā. xxij. q. v. Chrys. c. q̄ piurare (in qz) pat̄ ē aut̄ qz iuret piur̄ cē videt̄ corā dō. Et postea cū iug/ rat cū solēnitate gūl̄ ē p̄ctm. iō sollicitē cauēdū ē. Sec̄to lege ciuli qz phibz et varie punit̄ cor/ poralr̄ trūcādo piuros tāqz infames. fī. de iure iurā. et pl̄b̄. R Ult̄o ex lege gētīlī et p̄bicali. Nā Astro. i. Mecha. dē. qz insurāndū ap̄ d̄ gē/ tiles erat honoratissimū et nullo mō putabāt le/ cere ē illud venire. Unū Valerius refert li. viij. c. iij. qz Alexander dum iter ad diruendū Lapsa cū ciuitate obviauit ei qdā sibi charus p̄cep̄or Anaximenes. quē Alexā. sciens qz p̄ces ire sue opponeret; iurauit se nō facturū qz qd̄ ille pete

Feria. VI. post dominicā quartā

ret. Tuncille ait. Precoz ut Lapsacū diruas. et sic vībs illa saluata est. Itē narrat Virgilius. q̄ cneis. q̄ cū Blaricus velle edificare Troiā et videns q̄ opus istud vīres p̄prias excedebat; iuravit in deo q̄ vīcī si cū adiuuaret singulis annis certa sacrificia offerret; et sic fuit edificata ipsa. Lū postea a sacrificijs destituerunt illis troianis: p̄ grecos funditus sunt deleri. Et hec sufficiant. Unū et oībo istis p̄t q̄ illicite iurat contraria omnes leges peccat.

Līcea scđm de 2 ditiōe iuramenti Nota q̄ fm. Hosti. Hoff. et in angel. seprē sunt attēdēta in oī iuramento vt fiat legitimate. v. Quis cui. p̄ q̄ p̄ qd et cur quō qn. Primo q̄s p̄t legitime iurare. Et rñdet fm doc. pdictos q̄ oīs q̄ est dol capax. Unū nec pueri q̄ nō sunt dolcapaces obligant ex iuramento. xiiij. q. v. p̄uuli. nec etiā admittunt ad iurandū. Silr etiā nec furiosi: amētes nec ebrij oīno. Scđo cui fiendū ē iuramētū. Rñdet q̄ in iudicio iudicii cōpetēti. sed extra iudiciū p̄t fieri cūq̄. M Sed di. An peccat p̄sona p̄uata q̄ cū dubitat de vītate pura q̄s ex suis in domo furatus sit b̄ vel illud. et in hmoī casu exigē iuramētū ab illis. Rñdet fm Aug. xiiij. q. v. q̄ exigit. q̄ veniale p̄tēt. q̄ ex infirmitate būana. p̄cedit. Sz du sc̄t veritatem et cogit falsum iurare illū quē sc̄t piuratu: et mortali peccat. Etio nūq̄ est deferendū iuramētū illi q̄ est vēhemētū sūspicio de piurādo. al's mortal'r peccat deferēs. Nisi b̄ faceret q̄s vt p̄sona publica et ordine iuris ad instātiā p̄t. q̄ sic fm Rich. in. iij. di. xxix. nō peccaret. tñ qntū iuris ordo admittit dī iuder imponere iuramētū ei quē putat nō piurare. Itē addit̄ in Angelica q̄ etiā ille q̄ dat iuramētū vt p̄sona p̄uata isti quē sc̄t fallsum iuraturū: qn iste est dispositus tñ piurare puta q̄ obtulit se iurare. nō peccat ille q̄ dat: faciēdo ex aliq̄ rōnabili cā. sed si induceret v̄l co gereret nō dispositū iurare: esset mortale. Et sic intelligit. c. Ille. xiiij. q. v. Nā q̄ patut ē piurare iā piurus c̄ fm Chrys. Tertio p̄ q̄ p̄t iurari. Rñdet q̄ p̄tēt iusta et honesta. Nā p̄ illicta pura. p̄ p̄tēt mortali nō tenet iuramentū. q̄ v̄ḡ in interiū salutis eterne. Silice qn qd iurat est p̄tēt veniale in se. Uel qn iurat s̄ 2 silia euāgelica. puta q̄ nō efficiet religiosus et hmoī. Silr qn iuramētū excludit opus pia int̄tio faciēdū. p̄ deo. vt iurās q̄ nūq̄ mutuabit vel nō erit. p̄ aliq̄ fideiūsor. v̄l nō ibit ad domū alicui. Itē qn vergit iuramētū in dispensū corporis magnū v̄l reipublice. vt q̄ nūq̄ erit iuder et. Hec et plā in Ange. N Quarto p̄ qd licet iurari. Et rñdet q̄ iuramētū fit aliquā nō p̄ aliq̄ s̄ solo fmone. sicut in veteri lege diuinis dñs. vel in noua. Testis ē mibi deo. vel vereitatem dico in tpo. Itē testis est mibi sc̄ia. vel p̄ deū dico. vel p̄ fidē vel p̄ ḡia. Aliq̄ sit p̄ aliqd vt p̄ euāgelium v̄l crucē vel p̄ secōs et reliquias v̄l p̄

ordinē sacrū. xiiij. q. i. si aliq̄. Sed q̄rit an licet iurare p̄ creaturā. Rñdet fm Bonauē. in. iij. et in angelica q̄ iurare p̄ creaturas sic q̄ inuocen̄ in teste fm se. sic nō licet; ne honor dei transferat ad creaturā. Nā p̄ eas iurare sic est in eis credere aliqd numinis rōne cui p̄ posset veritas p̄fir mari. Et sic intelligit illud Mat. v. c. Dico vob̄ nō iurare oīno neq̄ p̄ celū neq̄ p̄ terra et. Si tñ creaturā inuocaret q̄s in teste in q̄stū reluet in ea diuine vītatis vestigii. sic licet. q̄ sic iuraret p̄ deū. sicut Joseph dicit fratrib⁹ Persalutē phas̄ raonis nō exhibitis hinc. i. sic dicit deo salutē. Unū iurare p̄ creaturas p̄ imp̄ationē: vt dicēdo Ia viuac filius meus. sic licet. q̄ deo inuocat. Qui to Lur. i. q̄ fine et causa debeat iurari. Nā iurare sine cā necessitatē vel vītatis p̄tēt vīl primi: p̄tēt est. Silr iurare p̄ illicita vel turpi causa.

Sexto quo fieri dī iuramētū. Rñdet Hiero. sup Hieremīa. xiiij. q. iij. c. An iaduertēdū ē inq̄ q̄ ius iurandū hos babeat comites: veritatem: iudicū: atq̄ iusticia. si ista defuerint nequaq̄ iuramētū erit s̄z piuriū. hec ibi. Rō fm Bonauē. sup. iij. in lra. q̄ iuramētū cōpat ad tria. Prior ad rē de q̄ sit. et sic debet veritas p̄sc̄e. Scđo ad eū q̄ iurat. et sic debet iudicū b̄ est discretio et diligenter aduertat ac discernat q̄d et q̄l r̄ iurat. Tertio ad cām. p̄ q̄ sit. et sic debet iusticia. i. causa iusta. p̄t. Septēto qn. i. q̄ tpe liceat et q̄ nō licet iurare. Et rñdet q̄ in iudicio illicitū est die bus festiū iurare. nisi fieret p̄ pace et alijs p̄ijs causis. extra de ferijs. c. 2 questus. Hec sufficiat O Līcea tertū de iuramētū assuefacti remedio nota q̄ Primū remediu ē aliquā penam sibi statuere q̄tēns accidit piurare. Legit q̄ qdam miles in fmone cōpunctus statuit sibi ea die a carnib⁹ abstineat q̄ die piurasset. et sic assuevit in piuriū. Scđm est orare q̄tēde vt possit eauere. Unū in dñica orōne p̄ma petitiō ē. Sc̄ificet no men tuū. s. p̄ debitā reuerentia hoīm. Tertiū ē a dei punitione extimescere. Nā Vinc. in speclo lib. xiiij. narrat. q̄ tpe Karoli magni dux qdāz false iurauit q̄ nō teneret sororib⁹ q̄ in iudicio q̄ cū erat 2 queste. Et statim vt piurauit crepuic medius et sanguine p̄ os oculos et aures ac nares effluēte: mortuus ē infra duas horas. Itē in spec. exc. di. ix. exc. dixit. legit qd̄ refert Orosius q̄ romani legatos miserūt p̄ pace firmāda. Et gētes qdā cū iuramētū pace cū eis firmara; p̄dōtō illos occiderit. et in derestatōz piuri panis q̄ frangebat ab eis sanguinē emittebat. Italia etiā domestica cū balatu ab eis ad siluas fugerūt. Imperator romāo p̄ bellū q̄ eos mouit et eos in capo vīcos occidit. p̄ter. 4000. q̄ fugerūt ad mōtes. et ibi illi statim 2 gelati ad modū lapidū facti sūt imobiles a di vidicta. Rogem⁹ ḡ xp̄m.

Feria sexta post dñicā quartā Sermo. xxiij.
de execranda vīture auaricia.

Ihesus tollite lapides
ge. ho. dñs iesus ait hec dñ resuscitauit Lazarus de monumeto. vbi Aug.
z Chrys. di. q dñs iesus resuscitauit. lazarus fleuit ut doceret flere debere homines super petros tanq; mortuos in aia. Sz quare pcepit lapide remouere cu poterat etiam de sub lapide iacente resuscitare. et poterat etiam sola voce lapide remouere q potuit voce mortuum suscitare. Utioz ppe mysteriu ad significandum q si q s vult resuscitari per priam ad gte vitam dñ remoueri lapis. i. quietas et frigiditas cordis obdurata in peccatis q significant p lapide durum quietem et frigidum. h est. ut hoc velite abuiscere peccatum. Sed qm auari usurarii in peccato valde sūr obdurata ut nolint desistere. aut si desistunt nolunt restituere usurarias. Idcirco tibz pcpit dñs iesus inter alios potissimum di. Tollite lapide. s. si vultis resuscitari. vide euā gelium.

Iaqz de usura q multū viger in xpiano orbe ut possit dici de eis illud ps. liij. Nō defecit de plateis eius usura et dolus. hoc p alio themate. Tria ergo mysteria in h sermone declarabim⁹.

Primum d̄r excreatio. (oppugnaū. cā. Scdm d̄r offensionis.

Tertium d̄r modificationis.

P Lira p̄mū de excretione usure Notadū q h viciū est excrendū plib̄ rōnib⁹. Primo rōne difficillime cōuerstionis. qz usurarius valde difficile p̄t facere veram p̄mē querstionē. qm vlera cōtritionē cōfessionē et satisfactionē q sufficiunt p aliis p̄tis penitēdo usurarius insuperent q restituatur aliena. qz ut Aug⁹. dt. xiij. q. vi. si res. Peccatum nō remittit nisi restituatur ablatū. Nec p̄fessor nec ep̄s v̄l aliis placit p̄ testi sibi remittere ius alienū. sed h ipsi nolunt facere ut burlam evacuent. Siles em sunt valculo terreo in quo denarū ponūt nec extrahib⁹ ex eo possunenisi frangant. sic isti usq; ad mortē nō restituūt. et sic damnant. Scđo rōne amplissime peridictatiōis. Primo qz alia peccata actores suos p̄dunt. Ezech. xvij. Filius nō portabit iniqtatē patris. sed vnusq; qz in iniqtate sua moriet. Sed usura sicut et alia iniuste acquisita transit de p̄genie in p̄genie obligando dānationi in p̄petuū nisi restituant. Sola ignorācia inuincibilis in h habet excusare et nō crassa fm Anch. par. ii. Q Scđo qz oēs p̄cipantes in usura digni sunt dānatione. Primo notorij scient p̄ficienes sup usuras instrumenta. Scđo aduocati patrocinates. Tertio statuta facientes sup usuras et iudicantes fm ea et usura p̄bentes ad bmōi statuta. Nā sunt excoicati extra de usura. c. ex graui. in clemēti. Quarto domos locates ad fenerandū et bmōi p̄les p̄cipian. Preterea p̄cūlosa est. Tertio ipsi usurario. qz omni vice quotiens deliberate de talī tractu illico cogitat mortaliter peccat coties. Villiter in om̄i

abo: in oī cōputo. in oī nūcratione. in oī sc̄ptu ra vel registro: et in oīn cogitatione cu dolet nō posse assequi suū intēcū semper mortaliter peccat et sic die ac nocte usura rodit aiam illius ad dānationē: ut dicit etiā Leo papa qdam fmone. Quarto deniq; p̄ditan dāminatione quiq; dñi p̄sentiū et p̄mittū usuras p̄pter quā inde recipiendā: vel p̄pter munera exinde sibi puenientia. Quinto p̄cerea p̄dican etiā p̄fessores sciēter absoluētes sine debita restitutio. O ḡ p̄re rōculosissimū viciū z̄. R Tertio execranda est rōne multimo de punitiōis et maledictionis: ut ponūt in Angelica lūma. Primo qz sūt infames: infamia iuris manifesti usurarij. Se cūdo: qz ad cōionem altaris nō sunt admittēdi nec ad oblationē offerendā. Tertio qz testamen ta eoz nō valent. nec dñ aliquis interesse eoz testamētis nūlū sacrificerint. Quarto qz ad modū raptoz et furū nō solū teneat restiture rē quā accepit. p̄ usuras usurarij: sed etiā teneat restiture fructus qz p̄cepit. et qz p̄cipi potuerunt a vero dño fm Rich. in. iij. disti. xv. et cōiter doctores. Quinto qz usurarij nō sepeliant in ecclesiastica sepulchra. extra de usurijs. c. quia in oīb. Nā se pelientes tales usurarios sunt excoicati ipso facto: ut patz in clemētē de sepulturis. c. eos. Hec et plura in Angel. Exemplū legi⁹ qz qdam diues usurarius cu esset mortuus: ipm plebanus nō lebat in cymiterio sepelire. Instantib⁹ aut. p̄pinq; quis illius fortiter. tandem in h p̄uenerit qz corpus mortuum ponere sup asinū plebani qui nō fuerat assuetus nūlū libros plebani portare ad cymiteriū vbi plebanus p̄dicabat. Imposito ḡ cadavere sup asinū nullo ipm ducente sub patib⁹ bulū reportauit. et ibi sterit donec deposuerit. et sic patuit qz ibi sepeliri debuit. Sz qz dicatur manifestus usurarius ut p̄dictas penas incurrat. Rñdef in eadē Angelica qz ille qz notoriū est de iure lcsz qz p̄uictus in iudicio: p̄fessusqz d̄ usura sponte et cōstatu a iudice vel coram la cerdote et testib⁹ in articulo mortis p̄fessus se fore usuraij. Itē si cu h qz notoriū ē de facto. i. notoriate facti. qz publice tener mēs et mutuādi oīb volentib⁹. qn ḡ oīa hec sīl p̄currūt tunc māifestus usurarij et fm Fredericū. als p̄fessio sola extrajudicial nō faceret māifestū usurarij. S Lira scdm de offensiōe qn p̄mo quid sic usura. Ad qd mñdet fm Hoffre. in lūma sua. dis finit sic. Usura est qe qd sorti accedit p̄cedēte intentione vel pacto. Sors autē capiē hic p̄ pncipali mutuata re vel capitali. Et qz p̄z fm docē. oēs p̄ regula. qz usura nō p̄sistit nisi in solo mutuo vero v̄l interpretatio. Unū et a magistrj diffiniūt sic. Usura est lucrū et mutuo p̄ncipalr intēcū. Etēpli ḡa. mutuo tibi centū florenos hac intentione p̄ncipalr ut aliqd plus recipiā vltra illos centū florenos: siue etiā siue vestē v̄l frumētū v̄l quocūq; noīes illud: usura est ut Amb. dt.

Sabbato post dominicā quartā

xiiij.q.iij.pleriqz.Unde si q̄s nō mutuaret nisi speraret se plus accepturū sola spes luci etiam sine interuētione pacti vslurā facit.Eripip̄ si spe raret ex b̄ caprare amoēt̄ tm̄ illi vel beniuuo lentiā et b̄mōi q̄ nō mensurant pecunia.Nā et si mutuo tibi: ut et tu mutues mib⁹ postea cū in diguerō nō est vslura nisi in pactū ducēdo face, rē in b̄ obligationē.Hec fīm Tho.z in Angel.

L Secō q̄rit̄ q̄re vslura est dānabilis culpa. Et vslurarij arguit in ḥrū sic.q̄ nō est ḥ charitatē; sed p̄ charitate eo q̄ vergit in vtilitate vtrū usq; p̄tis. Lū ḡ ego feci illi magnā grām et cha ritatē mutuādo.q̄re ḡ nō licet ve ille mib⁹ refū dat aliquo lucro. Ite q̄ ille q̄ accipit mutuū a me volutarie dat mib⁹ aliqd vel vslura.q̄ null⁹ cogit eū ut ad vslurā accipiat s̄z volutarie accipit et dat.ḡ zc. Ad hec r̄n de fīm Tho.q.iij.q.lxxvij et doce. q̄ vslura nō est ḥ charitatē tāq̄ aliqd in uile.sed est ḥ charitatē tanq̄ vtiōsum et malo admixtū:nec accipiens mutuū dat voluntarie vslura:sed cū qdā necessitate in qntū indiget pecunia accipe mutuo quā iste nō vult sine vslura mutuare. Proinde fīm oēs theol.in.iiij.dīs.xv. et canonistas: ut p̄t in Angelica. Vslura est dānabilis culpa. Et p̄baꝝ p̄mo autoritate leḡ dīs uincēt̄ veteris q̄ noui testamenti. Nā p̄t. iiij. scribit. Dñe q̄s habitarib⁹ in tabernaculo tuo i. in celo. Et subdit. Qui pecunia suā nō d.advisu rā. Itē Ezech. xvij. 2 simile dī. Deniq̄ r̄ps dñs Luc. vi. ait. Mutuū date nibil in desperantes s. ciale. Secō p̄bat rōne etiā legis nature. Usu ra cīn est malū in se et fīm se p̄ter q̄d nulla cir cūstantia pōt bñ fieri de potestate ordinata etiā a deo.sicut homicidiū vel furtū posset bene fieri in casu sc̄z seruato debito ordine et b̄mōi. et sic homicidio peius est malū vslure. q̄ est 2tra rōs nē naturale. Nā pb̄us. s.li.politicoz et v.ethico rū dī. q̄ vslura quā vocat achatos. qd̄ est p̄tis denarioz:est marie p̄ter naturā eo q̄ nec a na turā nec ab arte denarijs cōperit parere denarijs os. Quicq̄d ḡ vtilitas puenit ei cui mutuū de di:b̄ nō pecunia fecit: sed industria eius q̄ ipsa pecunia sagaciter vslus est. duz ḡ vltra capitale q̄o exigit plus est ḥ naturā app̄ciatiōis q̄ dedit viro industriā. et est etiā ḥ iusticiā q̄ in re p̄tū sui lucū querat et alieno. Hec est rō Scoti in iiij.vbi sup̄. Plures alias rōnes causa breuitatis dūmictio. Tertio ex dictamine legis canoniz ce q̄ p̄hibet et punit vsluras: ut sup̄ patuit. et q̄ p tinaciter asserit vsluras nō esse p̄tū ḥ dēnat̄ tanq̄ bereticos.in clementi ex graui sc̄z de vsluris.

Tertio q̄rit̄ verū p̄tū sit recipere mutuū sub vslura. Rñdef fīm Rich.in.iiij. et Tho. 5. q̄ nō licet inducere aliquē ut mutuet sub vslura: tñ ab illo q̄ patus est facere et exercet vsluras bene licet mutuo accipe. p̄ter aliqd bonū:puta p̄tē nece sitatē. p̄p̄ia vel alcerius. sed accipe. p̄tē malū:puta in alca ludēn. vel ad sc̄tandū et b̄mōi morz

tales est. p̄t̄ in Angelica. O vtū deus meus p̄t̄ sare xp̄iani q̄ in b̄ peiores sūt iudicis. q̄ illi nō accipiunt vslurā sup̄ iudeos. s̄z isti sup̄ frēs sūt xp̄ianos accipiunt.

U Circa tertū notandū q̄ multi modi et casus sunt in vsluris. sed hic aliquē tñ plus assue tos in ista patria et necessarios cōfiteri breuerit ponemus. Primo vslura cōmittit aio intēden do. s. p̄ncipalit̄ lucrū et ob b̄ mutuādo. Nā si q̄s p̄ncipalius p̄ter charitatē mutuat. et ille spon te ei et gratis aliqd munētis offert nō ē vslura cī accipit. nō p̄tē mutuū sed tāq̄ gratis oblatum p̄serrim si verbotenus b̄ erp̄mat: als si accep ret. p̄ter mutuū vslura esset fīm Ray. Secō cō mutuū bona fructifera imp̄gnorādo et fructus in sortē nō cōputando:puta agrū: possessiones domos et b̄mōi. Tertio sociando in 2diuidēdo lucro sed nō in sortis pīculo:puta ille dattī bi pecuniā tñ. et tu ponis te ad q̄stus laborē. si qd̄ lucrat̄ p̄tē accipit. si autē p̄dis q̄lcerat̄ p̄tē pecunia datā integrā reddi sibi vult. similiter et de alia re quā extimat̄ in capitulo intelligendū. xijij. q.iij. Si feneraueris. Quarto dilationem r̄pis in soluēdo sup̄uēdēdo. Nā fīm Scotiū ipsi q̄s vendēt̄. vslura cōmittit: q̄ nō est suūm. Quinto emolumentū a lingua expectando: ut q̄ mutuat p̄terea ut cōmendēt̄ ad obtinendū bñficiū aliq̄d vel officiū vslura est. Sexto famularū recipiendo ab obseq̄o ut q̄ mutuat paupi. p̄ter b̄ et laboret in agro vel vinea vel alio fūtio. c. 2su luit. de vslu. Septimo granū vel bladū vetus mutuando p̄ nouo recipiendo si facit. p̄ter me liorationē obligando de soluēdo nouo eadē mensura vslura est: ut in Angelica. Exēplū fina le narrat̄ in Ancho. p.ij.ti.1.c.vj. q̄ qdā vslurari de lecto suo subito etiliens dicit. En raptus fui ad iudicium dei et audiui iudicē cōtra me sūnam culisse ut demones in me p̄tārem habeant eo q̄ vslurā mō nolui penitere. Lūc festinans ad qdā monasteriū cucurrīt. Lūq̄ cū ad pñiaz et spēni misericordie monerent nil. p̄fecerūt. Landēho ra sc̄ta. p̄winq̄ cū ducebāt domū p̄ pontē trans sien. et viderūt nauē qndā p̄ fluvium ascēdentes cursu rapido a nullo ut videbat 2ducta: s̄z soli vslurario videbat etīc demonib⁹ plena. Qui ait Ecce veniūt demones ut ad supplicia me raptāt. Statim autē de manib⁹ illoꝝ raptus in nauim pīctus clamās. Ue mib⁹ ve. disparauit. Roges mus ḡ xp̄m zc.

Sabbato post dñicā q̄rtā Ser. xxvij. de furto multiplici et rapina in bonis etiā mortuoz.

Wi sequitur me

q̄ nō ambulat̄ in tenebris: s̄z habebit lu men vite Job. viij. et in euāge. hoc dier. Verba sunt saluatoris nři ieu. q̄b̄ docet nos ip̄m sequi sīde formata charitate: ut expōit 2.

Es sic nō ambulabimus in tenebris ignoratiōe et
victioꝝ s̄ habebimus lumen vite. sc̄. eternae in p̄ia
s̄ qm̄ mlti sūt malii xpianū q̄ nō sequunt̄ xp̄m:
s̄ ambulat̄ in tenebris vicioꝝ. int̄ q̄s sūt pl̄imi
fures et raptorez q̄ solerit̄ in tenebris etiā corpali
bus ambulare et p̄ p̄tā lumen vite eternae pdere.
Unq̄ de furto et rapina in b̄ sermonē restat agē
dū. Pro q̄ aliud thema. i. Lox. vi. Neq̄ fures
neq̄ auari neq̄ rapaces regnū dei possidebūt.
Idcirco de ipso furto et rapina declaremus b̄
sermonē tria mysteria.

Primo gñalr de furii et raptorum offensione.
Scdo spealiter de mortuorum spoliatione.

Tertio differenter de modoꝝ variatione.

X Lirca p̄mū generalr de offensiōe furū t̄ rā-
proz t̄ mouant ad derestandū q̄rit. vñ p̄bač
furū t̄ rapina fore mortalis t̄ ḡuis culpa. Rñ
def̄m doc. t̄ Ancho. pte. ii. t̄. c. xiiij. q̄ plibus
rōnib. Primo q̄ ḡuiter ledit charitate q̄ est vi-
ta sp̄ualis aic. t̄ sic ea occidit. Nā est ḥ dei chari-
tate t̄ etiā ḥ p̄ximi dilectionē vt infra. Scđo q̄
ḡuiter offendit ḥ iusticie eq̄itatē. Nā iusticia ē q̄
redit vnicuiq; qd̄ suū est. vt etiā dt̄ Ber. t̄ Tūl-
ius. Iti nō reddit sed auferūt alienum. q̄ t̄c.
Tertio q̄ peccat ḥ legū vniuersitatē. Nā p̄mo
dupl̄r offendit decalogū diuinale vbi duo p̄ce
pr̄a ponūt ḥ b. f. Nō furtū facies. vbi. phibetur
ois v̄surparū illicite rei alienē. vt dt̄ Aug. xiiij.
q. v. penale. t̄ sic noīe furti intelligit etiā rapina
phibita. Itē aliud p̄cepit. Nō ōcupisces rei pri-
mitui. t̄ sic q̄drupl̄r peccat. q̄ ḥ dēū dupl̄r trās
grediendo duo p̄cepta. t̄ ḥ p̄ximi charitatē etiā
dupl̄r. Scđo offendit ḥ legē naturalē q̄ dt̄. Qd̄
tibi nō vis fieri alij̄s nō facies. Tertio ḥ p̄bale
vt pr̄. Quarto ḥ legē euāgelicalē. Mat. xxiij. Di-
liges primūt̄. Quirco ḥ legē ap̄licalē Ro. xij.
Plenitudo legis est dilectio t̄c. Sexto ḥ legē
canonicalē q̄ multipl̄r phibet sub penis ḡub.
Nā fm̄ canones excōicanf̄ raptōres manifesti:
vt pt̄. vi. q. iij. placuit. Itē raptōribz t̄ etiā furi-
bus denegat p̄nia nisi restituāt ablata. t̄ si de-
cedant impenitētes viaticū t̄ sepultura eis ne-
gabili. extra de raptōribz. c. sup eo. Deniq; tā di-
stricte phibet q̄ nō p̄mittit canon t̄ sc̄ptura fu-
rari etiā. p̄terea vt elemosynas faciat: q̄uis sic
v̄surarius cui furat. t̄ si furat? q̄s est tenet resti-
tuere. xiiij. q. v. c. forte alijs. t̄ in Angel. Septio
peccat ḥ legē ciuile q̄ turpi morte ḥ dēnat fures
t̄ raptōres. O ḡ qd̄ putamus q̄ acerbe puniāt
in inferno. Y Si aut̄ q̄rat. qd̄ horz ḡuius
sit p̄cm̄ t̄ ḡuius in inferno cruciēt̄ an furtū an
rapina. Rūndēt̄ fm̄ Tho. ii. ii. q. lxxi. Et in An-
thonina. q̄ rapina est ḡuius p̄cm̄. p̄terea t̄ ḡ
uius puniāt̄ etiā fm̄ leges. Rō. q̄ p̄ rapinā non
solū infernū p̄mo i rebz dānū v̄c in furto. s; etiā
infernū violentia t̄ iniuria p̄sonē. Verūt̄ boices
vanigliosi plus verecūdanf̄ de furto: cū m̄ v̄/
raciter debetēt̄ de rapina plus grubescere. q̄ v̄

recūdia est de turpi actu. iij. ethicorum. et rapina ē
turpior. Sed qz in rapina magis appetit exte-
rius strenuitas qdā virtutis sue corporalis hinc
est qz minus verecūdant. hec ibi. Sed qm̄ m̄l-
ti seriosius peccat rapiendo bona mortuorum qz
sunt executores in testamentis. Idcirco de hoc
agemus in sequēnbz.

Z Circa secundū spēcialē de mortuō spoliatio
ne q̄ graue sit b̄ p̄tū oñdī pl̄ib̄ rōnib̄. Pri
ma rō ē abominationis dei spēcialis. *Ela. lxj.* Ego
dñs amans iudicū et iusticiā: et odio h̄ns rapí
nā in holocausto. q̄r talis rapit et his q̄ sunt ec
clesie legata vel in pias causas ad sacrificandū
deo. Rō. q̄r q̄nto amabilē scriuū regis dep̄dare
ris vel spoliāres: tāto plus regis odiū incurre
res. S̄ exentes in purgatorio sunt deo graci et
electi spēcialr. *Jō etiā Ela. iiij.* Rapina paupis in
domo via q̄re acerteris p̄l'm meū dicit dñs r̄c.
Pauprima q̄p̄ est aia in purgatorio. q̄r nō p̄
aliūde se iuuare et liberare n̄li p̄ suffragia: et his
p̄ tales fraudant. ḡ tales sūt deo odibiles. Se
eūda rō excoicatiois legalis: q̄r 2clū d̄c. *vij. q̄*
vij.c. Qui oblationes inq̄e defunctor̄ aut negat
ecclesijs aut difficulter reddūt tanq̄ egentiu ne
catores excōicens. *r. c. sc. in tertu cū glo.* tales di
cunt fures: homicide: et sacrilegi. raptiores r̄c.
Rō aut̄ dicit q̄ p̄ his sūt adhuc peiores. q̄ illi
nocent viuis in rebus vel corpe q̄ p̄t se subleua
re. sed isti nocent aie q̄ cruciat acerbissimo igne
q̄dū liberaet aliūde: et est pauprima. Tertia
rō diabolice crudelitas. q̄r sicut diabolus vulc
torqueri aias: sic et isti. Et peiores sūt in b̄ q̄ cū
illi torquēat aias reprobas: isti torqueri p̄mit
tū electas in purgatorio tādiū. Un̄ etiā p̄bus
vij. rethorice d̄c. q̄r q̄ mortuos spolian: assilane
canib̄ q̄ mordent lapides. s. *l. 2. se.* peccatos ex cru
delitate. sic fit q̄ mordendo dentes p̄pos ledūt
et sic isti p̄priā aiam. Ultima rō iuste punitiois
eternalis. Nā fin iustas leges heres nō fūans
testamētu pentis defuncti est exbereditādus. *vij*
q. j. siluester. et in autē. Ut cū de ap̄pone cognō
scit. *S. causas.* Sic iuste tales executores mali et
heredes de celesti patria exbereditāt. Itē q̄r dei
iusticia dānat q̄ paupib̄ nō dant p̄pria p̄do. ḡ
plus dānat illos q̄ auferūt bona paupez aia p̄
de his alibi latius.

Lirca tertii de modorū variationē et differen-
tia notemus aliquā casus p̄ doctrinā vel modos
de q̄bō p̄fessio est factēa specialius. Primo de
filio familiæ furāte a pente. Nā s̄m Ancho. pte
ij. vi. i. c. xv. Si aliqd notabile de bonis pentuz
abstulit ē voluntatē eoz furū cōmisit et morta-
le ē: ac teneat restituere. et fort̄ emācipat̄ teneat ni-
si b̄et remissionē a pentibō s̄m Ray. Scđo de
vroure. si p̄tra voluntatē mariti occulit de bonis
illū in notibili quantitate dedit sanguineis suis
vel in vanitatibō exp̄dit mortale furū cōmisit
nisi in extrema necessitate alicui⁹ et sine notabili⁹

Dominica de passione

li detrimēto stat^s sui dedisset. **I**xxv. dī. Nō sat.
qr tūc pōt etiā cōtra voluntate viri dare. **B**B
Sed qm̄. an vror possit dare elemosynā vel p
pys causis dare sine consensu viri. Rūdet fm̄
Anthon. vbi supra. t i Angelica. q pñc in plus
ribi casib. Primo i casu extreme necessitatē in
paupevt pdictū ē. t Scđo. si habet paernalia:
h est quecūq; habet vror pter doces. vt sūc suc-
cessiōes hereditarie v'l legata ei facta v'l donata
t hmoi. qr sua sūt. Tercio. si lucrosa ē: pura scit
aliquā artem. vt aurificiū: lanificiū: serificiūz t
hmoi. tūc de lucro suo pē dare notabilr. Quar-
to. si vtiliter gerit negociu viri: pura qr videt vi-
ru crudelē t sceleratū vt de auertat picula dat
elemosynas sicut fecit abigail. s. Reg. xxv. Qui-
to. si cōter cōsueta dat: pura de pane: de vino t
hmoi q coiter p̄suevit viri cedere eis erogā
da familie. Et licet calia viri aliquā phibeant de-
bet sibi formare p̄sias fm̄ Rod. t Jaco. d lau-
de. q icendāt phibere sic eas a nimio t nō a to-
to. **S**exto. si assignatū bz certū q d sibi a vīro p
victu t er bis dare p̄t. Septimo. si dom⁹ dispē-
satio prinet ad vrorē dū sc̄z facū est vir. vel ab/
sens v'l p̄griñans rē. **H**eckm P̄c. de paluō.
pter hos casu a furtiu dādo. peccat t tenet re-
stituere. Tercio mō de genita p adulteriuz ple-
v'l alienū p̄u supponēte. Nā qd vror expede-
ret. p nutritiōe t gubernatiōe illi⁹ postq; iam a
puericia excrevit furtū cōmittit. t ad id in quo
succederet putatio p̄i tenet totū restituere qn̄
tū possibile ē. t quō debet in h pcedere p̄feso-
rib relinq. **B**B Quarto de iniētiōe. Nā
Aug. riūj. q. v.c. Si qd (inqt) iuuenisti t nō resti-
tuiti: rapuisti. Un d̄ debet. p clamari. t si nec sic
sc̄t cui⁹ est debet in pias causas dari nisi ip̄e in
uētor cēt mltū pauq. qr tūc de lnta p̄fessor sibi
posset retinere. Quinto de p̄cipiatōe. Nā b fit
plurib modis. v. Iussio p̄siliū p̄sens palpo
recurs⁹. Particpās mul⁹ nō obstās nō mani
festās. Et quō tales tenet restituere habes p̄mo
qdragesimali fm̄oe. cluj. E. Ultimo de iniq de
cepiōe in artificio v'l i societate negotiatiōis et
hmoi q̄ltercūq; fraus fiat furtū ee pōt. Eēplū
finale er Lelario legit in speculo dī. vi. crē. ciij.
Religiosus qdas retulit q dū adhuc q̄si puer
firmat⁹ epirrasset angel⁹ aiaz iudici p̄sentauit.
cul⁹ vultū iratū p lambē vdit t dyabol⁹ accus-
auit di. Puer iste obolū a germano sua fur-
tus ē nec penituit. q dānari debet fm̄ iusticiaz.
Lps rñdit. Justicia mea ē cū mifcordia. nō de-
bet q̄. p rāto dānari z purget. Un piec⁹ i ignez
purgatoriū indicibiles penas sensit. post horā
itez iudici p̄sentat⁹ vdit clare faciē xpi t cuz eo
beata v̄gine t i circuitu mltitudinē āgelo z ac-
scōz om̄ in splēdorib marimis. qb̄ petrib
restituta est aia corpi. miracib cūctis q aderāt.
t viden. signa in eo crediderūt dicitis eius. tan-
dē ip̄setā amore gl̄ie q̄s timore pene excep intra

mit religionē. Rogemus ḡxpm rē.

Dñica de passiōe in mane Sermo. xxxvij. de
iniqua auaricie cupiditate gñalr cū filiab suis

Glerūt lapides

c iudei ut iaceret in eū. iesus aut̄ abscondit se et exiuit de templo Job. viii. 21 euangelio hodierno. Exhortissimi sc̄a eccl̄ia hō dierā dīe vocat dñicā de passione. quia hodie dissimiliter iudei in suo tempore interficere dñm item sum postq̄ feria sexta. prime p̄cedenti suscitaue rat lazaz̄ a mortuis. ipse qd̄ miraculū manifestū multi credebāt in iesum. et in signū huius eccl̄ie in illa feria sexta legit euāgelium de resulectatione lazari. et hodie euāgelium legit quō xp̄m voluerūt acutu lapidare iudei. Sed tps volens mortē crucis pati abscondit se et exiuit de templo In q̄ facto fīm Aug. et Bedā designat mysteria liter q̄ sicut iudei q̄ erant cordis lapidei. q̄ in petris obdurati voluerūt xp̄m lapidare. ita et in mīlī xp̄iani obdurati xp̄m lapidare volūt. Unū Beda. Quorūq̄ malas cogitationes et affectiōes q̄s in corde assūmit. tot lapides in iesum mittit vlp̄p̄cūt ut ip̄m ctinguat in scipso. et sic iesus a talib̄ se abscondit. et de templo cordis illi⁹ exiit. Et Aug. ait. Ueillis a q̄rū lapideis cordib⁹ defugit. ve sc̄z eterne dānatiōis. Videam⁹ ḡtextū euāgeliū. Erq̄ d̄ auaricia restat nob̄ fīmo q̄ quā mīlī etiā xp̄iani lapidant spūal̄ iesum et expellunt de templo cordis sui. Idcirco de ipsa tria mysteria in hoc fīmone declaremus.

Aliud thema ex inscriptis autoritatibus in sermone isto potest accipi.

Primum de detestationis

Scđm đr offensionis

Tertium de modificationis
A Circa primū de avaricie detestatiōe notam
dū q̄ h̄ virtū est maxime detestabile ppter pluri
mas rōnes sīm doctores. Primo rōne multi
plicis maledictiōis. q̄ in scripturā nō inuenit ali
qd̄ virtū cui tā multipliciter ve maledictio q̄ eccl̄ia
denūcieſ ſicut avaricie. et p̄t̄ inducitur. Primo
in lege diuina q̄ p̄bber effectū et affectū. et ſic duſ
p̄leē p̄ceptū ponit q̄ avariciā qd̄ nō facit q̄ alia
taliter. Nā p̄cipit. Nō furaberis. q̄ fm̄ Aug. p̄bi
bet oīa usurpatio rei alieni. Et itez p̄cipit. Non
cupiſces rē primi tui Ero. xx. Unū et Deut. xx
vii. dt̄. Maledictus q̄ tranſiert termios primi
ſui. Lyra. vt ſic ſureſ p̄te terre primi z̄c. Et ibidē
Maledictus q̄ accipit mūera. ſi. vt puerat iudic
ciū z̄c. Scđo in lege p̄blica multipliciter maledicit
Ela. v. ve q̄ domū ad domū ſiūgūs et agro
copulat. Et. xxxij. Ue q̄ p̄dar nōne et ip̄le p̄daſ
ber. Jeſe Abachu c.ij. Ue q̄ multiplicat nō ſua ut
qd̄ ſgregat q̄ ſe dēſū lucū. Ibid. Ue q̄ ſgregat
avariciā domū ſue. Plures alias in p̄blicis p
tranſeo. B Tertio in lege euāgelica. Nam

Luē. vi. xps. dt. Ue vobis diuitiib⁹ q̄ habetis h⁹ p̄solationē viam. Et fīm Hiero. vbiq̄ i sacra sc̄ptura ve denūciat semp maledictio eterni dā nationis designat. ḡ r̄. Propterea idē dñs iesus admonuit nos Luē. vii. dī. sic. Vide te et ca/ uete ab offū auaricia. Et subiūtit exemplū ter/ ribile de hoc q̄ auari sepe inopinat et more re/ pentina moriūt de diuite q̄ dī. Ampliabo bor/ rea mea r̄. Et dictū est ei. Stulte hac nocte repe/ tente aiam tuā a te: et que ḡgregasti cui⁹ erūt. bec/ ibi. Ecce maledictio mortis subite. Quarto in lege aplīca. Iac. vlti. Agite nūc diuities: plorate v̄lances in miserijs q̄ adue. vobis. diuitie. v. puerefacte sunt aurū v. et argē. eru ginauit et eru/ go eān testimonij vobis erit. s. dānatiōis et mā/ ducabit carnes v. i. affliget corpus cū aia post iudiciū. Jē Apōc. viii. Ue ve ve habitantib⁹ in terra. s. p totale affectum terreno. Et dō: ter ve. Primum in aia. Scđm in corpore post resurre/ ctionē. Tertiu in tpaliū bono. simul et celestiu p̄uatione. Ideo Aug. Ue illis q̄ sic viuūt ut au/ geantres perituras vnde amittant eternas. hec ille. L Scđo detestanda est ratione insatia/ bilius appetitiōis. Nam Ecēs. v. scribit. Auarus nunq̄ implebit pecunia. Et Boe. q̄. de sol. ac Quidij⁹ p̄mo fasto. 2 cordis dī. q̄ si hoī tot da/ ren̄ opes (vel aurei) q̄t sunt arene maris. et q̄t sydera celi: adhuc cor humānū semp cuperet di/ tari p̄libo. Si petras cur hoc. r̄ndet. q̄ h̄ est p̄rō/ p̄tē aie creationē ad imaginē dei. ideo ipius ap/ petitu nō p̄t satiare aliud q̄z solus deus. sicut/ cera sigillata nō bene p̄uenit implere nisi figu/ ra sui sigilli q̄ est figurata. Alia rō est. p̄ter au/ racie ignitatem: q̄r ignis sc̄z auaricie nunq̄ dicit: sufficit. Prouer. xxx. Nā ignis p̄ appositionē lis/ gnoz nō extinguit: sed crescit et augēt in infini/ tū. q̄ de aia. Sic auaricia nō extinguit appositi/ one diuitiaz sed augēt. Unde. i. politico. p. c. q̄. Appetitus pecuniae est infinitus nec est termin⁹/ nec finis pecuniae. Jē dicit Juvenalis. lib. iiij. Crescit amor numi q̄stū pecunia crescit. D

Tertio rōne p̄sideratiōis. q̄r fere totus mūd⁹/ hoc vicio p̄dītāt et diaboli laqueo capīt. Nam j. Thimo. vi. Qui volūt diuities fieri incidūt in laqueū diaboli et in deside. mul. et no. q̄ mergūt in p̄ditionē. et claret de omni statu seculariū regū p̄ncipū mercator⁹ nobiliū et ignobilii. Jē ecde/ siastico. plato. p̄sacerdotū clericor⁹ docto. r̄. Itē monacho. r̄. In q̄b⁹ impletū videmus illud Hiero. vi. A minore vloq̄ ad maiorē om̄s auaricie student. et a p̄peta vloq̄ ad sacerdotez cūcti faciūt dolū. Deniq̄z hoc vicio captos dia/ bolus p̄culosiū tenet ut nō euadant vloq̄ ad mortē: q̄r vi Hiero. dt. Lū cetera virtus in hoī se/ nescant: sola auaricia iuuenscet. Et q̄r ēgūtate/ ponderis aur et argenti trahunt deorsum in in/ ferum. Unq̄to de pfundiori terre viscere tol/ lunt: tanto plus ferent dū exurunt in furmo. q̄r

apropinquāt pl̄o ad ignē sulphureū inferni. et/ sic dat intelligi etiā ex b̄ q̄ locus avare diligē/ tiū aurū est infernus. E Quarto rōne iniu/ riatiōis. q̄r b̄ vicio summa sit iniuria. Primo di/ vine maiestati eo q̄ auaricia est idolo. p̄fuitus/ ve dī Epb. v. Hoc sc̄tore (ait) q̄ oīs fornicator/ aut auarus q̄d idolo. p̄fuitus nō b̄ heredita/ tē in regno xp̄i et dei. Sz q̄r rō fīm Lbryf. super/ Job. omel. lev. ē. q̄r sicut hō idolatra sacrificat sī/ mulacro aureo vel ero et in eo latenti diabolo/ sc̄auarus aīaz suā et totū corpus sacrificat the/ sauro et ei⁹ diabolo. s. co. p̄ amore diuitiaz. ca/ put p̄ supbia et corpus p̄ luxuria. q̄r Aug⁹. dt. Uermis diuitiaz et supbia et luxuria. p̄terea ma/ nus sacrificat diabolo per furū et rapinā. os et/ lingua piurādo: pedes currendo p̄ acq̄rendis. Scđo iniuria sit xp̄o et b̄tē marie v̄gini et sc̄is/ ac angelis dei. q̄r grauius q̄z iudas v̄dit xp̄m/ vt ait Aureol. in cōpē. Judas v̄didit p̄ trigin/ ta denarijs sc̄z. Sz auarus sepe p̄ uno denario p̄/ iurando nomē xp̄i et sc̄oz. Tertio sit sibi p̄psi. q̄r/ nō audet ad sufficientiā sue necessitatī satissim/ re ne defectū partiat in pecunijs. Et q̄ sc̄ipm p̄/ eis exponit multis p̄culis. idcirco assūlat bufo/ ni. de q̄ Alb. li. de aialib⁹ dicit. q̄ de terra nō au/ det maducare ad sufficientiā timēs q̄ terra sibi/ deficit. p̄fcea Hiero. in p̄logo dt. Guaro deest/ cā q̄d b̄; q̄d nō b̄. F Quarto iniuria gra/ vissima sit p̄pinq̄z et filijs et vrozi. Lū q̄r dei ius/ dicio iuxta puerbūt cōc. Rebus male queſit⁹ nō/ gaudebit tertius heres r̄. Lū q̄r male acq̄sita/ illis relinquēdo oīb⁹ sc̄enē retinetib⁹ dat occa/ sione dānatiōis: q̄r et illi tenet restituere. extra d/ vslu. c. tua. Nam p̄cm nō dimittit nisi restituat/ ablatū: vt de Aug. xiij. q. v. si res. Ultimo iniu/ ria om̄i. primo p̄serit paupi. p̄p̄ q̄d sepe de/ punit auarici. Un legit et p̄plū etiā apud phos/ et poetas fabulosum: vt habeat. i. politico. p. c. xv/ iij. z. xij. metham. Quidij. q̄r myda re frigile duz/ ex auaricia periret ut q̄cqd tāgeret quereret in/ aurū. iudicio iusto dū sic cib⁹ et potus quereret/ fame periret. Exemplū aliud. de xp̄ianis legit in/ cronica martiniāna. et ponit Antho. pte. ij. c. i. / q̄dā diues et auaritia emebat in messe blada/ mīta ea fūas v̄ caristiā induceret. Et ecce dei iu/ dicio mures innūeri egredien. sup eū corroscit/ corp⁹ et corā oīb⁹ nec ab vllis hoīb⁹ potuit de/ fendi. et sic pessime mortu⁹ est ad dānationem. P̄les rōnes p̄nt accipi et infrascept⁹ si placuerit/ G Circa scđm de offensiōe auaricie q̄rit. q̄r/ auaricia iudicat fore p̄cm graue. Rō q̄onis ē. q̄r cum tpalia sint bona et a deo facta ut sint ad/ vslum hoīm et sustentationē. Unū et p̄s. dt. Lelū ce/ li dño terrā autē dedit filijs hoīm. Eur ḡ nō lice/ at ea hoī amare. Ad hec r̄ndet fīm doct. theolo. et canōistas q̄ tpalia bona amare et possidere bñ/ lz ad vslu lz nō lz ad abusuz ut dicer. Hiero. vij. q. j. duo sūt. cū glo. Sz abutit tpalib⁹ q̄ iniuste et

Dominica de passione

male ea possider vel sumo derate et superflue amat
bic. Nam enim Tho. q. h. q. cxiij. et Alex. et palia bona ad usum hominum ordinata sunt in debita. s. co
mēsuratioē et iusto ordine possidēda: al's ē auaricia. Nota qd sit auaricia. et diffinit ab Aureolū
in cōpē. fīm Tulliū sic. Guaricia ē inordinatus
amor homini. Itē fīm Bern. est quilibet rex infā
tiabilis et in honesta cupido. Nam Istd. et ciby. de
Guaricus dī qsi audius eris. H Est gau
ricia sp̄ p̄tū vel mortale vel veniale fīm Tho.
Et p̄mo est h̄ria legi naturali: ut p̄t p̄ Amb. di
xlvij. sicut hi. Et Hiero. dī. c. duo sūt. Et p̄t per
exempla naturalia. qz videmus q̄ era oia p̄ciosa
z cupisibilis abscondit in se ab oculi hominū. Itē
hō in maria pauprētate nudus nascit et corpore est
erecte stature et usus celū solis planis calcans frā
ac tandem in morte nil secū ausert. qd p̄temnere
h̄mōi. qz p̄ luto natura horret aiam p̄dere. Nā
ser. de aduentu dī Bē. Quid est auxiliū nisi terra
rubea. et argenteū era alba. Sed qd fecit ea rā p̄
ciosa nisi extimatio hominū faciat. hec Bē. Se
cūdo qz est h̄ria dilectioni dei et primi: ut potera
dix ois p̄t. I. Lm. vi. Radix om̄i malorum cupi
ditas. Tertio qz h̄ria tristitia et imode
rantia. p̄t qd est viciosa et piculosa. Nam scribit
Eccl. ix. Sicut pisces hamo: et aues laqueo: sic
boies capiūt in tpe malo. scz p̄ auariciā. Numqz
esca posita sup̄ hamū bona ē p̄līc: s̄z hamū no
ciūs. Sicut palia sunt bona homi: s̄z hamus cu
piditas imoderata est nocivus homi. Itaqz si p̄
scis diligēs escā in hamo latēti positrā caper de
ea paulatim et moderate nō caper hamo: sed qz
totū s̄l vult deglutire. s̄o sua culpa perit. sic in
xposito. I Quarto qz est h̄ria iusticie et pa
cas qz. Nam qro te o homi qd est qd perturbat totū
modi pacē et nō sinthoies qz vivere. Audi rā
dēntē Seneca dī. sic. Qui etiūmū vivēt boies
si hec duo p̄noia meū et tuū de medio tollerent
Hec ille. et in his significat auaricia. Ad id exē
plū in vitaspā. legit̄. et Antho. ponit enā q̄ duo
frēs nū qz potuerūt rixari: lic̄ vnius aliū puoca
ret de morte in q̄ dormire habebāt dicēdo. mea
est. ali⁹ statim sibi cessit dī. Sic tua in noīe dei.
O si moderni p̄ncipes et caes obseruarent pat
esser. Sed qz auaricia regt in eis. p̄dat et p̄dant
et bellant et c. O ḡ charissimi xp̄iani nos accēda
mus exēplū xp̄i q̄ oia frenā zēp̄lit: pauprīm⁹
natus est: et in pauprētate vixit: et summa pauprētate
nudus p̄ nobis in cruce pendēt. mortuus est.
R Circa tertium de modificatione varia spēz
vel differentiaz auaricie ut sciamus discernere
qñ sit culpa moralis et necessario p̄fēda v̄l ve
nialis fīm Alex. et Tho. q. h. q. cxiij. et summā An
gelicā recolligendo aliosqz doc. generales mo
dos ponemus octo qb̄ peccat qz in ipsa au
aricia. Primo appetendo. et sic est mortale. Si
appetit voluntate delibera illicite aliena nisi il
lud esse parū. Item similiter si appetit ea que

sine peccato nō p̄nt teneri pura chelonia iniusta
et h̄mōi exactiōes vel bñficia plura et c. Secū
do vēndo: et sic est mortale: exponendo ad pec
cata faciēda sua bona. s. ad meretrices et h̄mōi.

Tertio acq̄rendo. et sic morale est. si p̄ iniusta
media acq̄rit. ut p̄ furtū rapinas piuria et c. vel
etia p̄ partē illicitā aut phibitā: ut p̄ nigromātiā
et h̄mōi. Similiter mortale est si acquirit superflua
sic q̄ appetere dimittit ea que sunt necessaria ad
salutem. ut missam audire in festo. et h̄mōi.

Quarto retinendo. et est mortale si scienter re
tinet que tenet restituere et potest. vel si retinet su
p̄flua sibi et familię in casu q̄ aliquis primus est
in necessitate extrema. Quinto iniusto titulo
possidendo pura usuratio vel calunioso mora
le est. Sexto p̄dendo. hoc est: et auaricia the
saurisando. et sic mortale ē: si solū ex affectu ava
ricie facit. Secus si. p̄ utilitate reipublice v̄l cul
tus diuini ampliandi. vel filioz. aut filialz ser
uato p̄sonae statu et mō. Septimo inutilis ser
uare etiū intendēdo nec erogando dū oportet.
Et h̄. phibit ecclesiasticz. xij. q. h. auxiliū. Octa
uo affectu nūmio amando. et sic est mortale si a
more diuiciarii paratus est facere etra p̄cepta.
al's cōmunicer ē veniale. L Deniqz de filia
bus auaricie notandū q̄ fīm doc. plimē sunt
ei⁹ filie. Sed p̄cipue sunt p̄fēde iste qz ponaz
hic. p̄ captu iuxta lras matris eaz. q̄ dī. Lupidi
tas. Prima dī p̄cupia rei alienē ita q̄ veller il
licitē carpe furādo. s. v̄l rapido v̄l alio mō ma
lo. hec fīm Istd. vocat rapacitas. Scđa dī v̄su
ra: ut ponit̄ Angelica. de bac vide fīmōe. Ter
tia dī. pditio. si vīz. pdidit p̄sonā aliquā v̄l ciuit
atē vel castrū inimicis. vel res iniuste auferēti
bus. vel secreta nisi talia essent iniqua et p̄ iur
ationes et aliquē bonū vel etra ciuitatē. q̄ sic lie
ret. Al's in pdictis singulis ultra mortale p̄tū
tenet ad restrictionē de om̄i dāno inde securō.

Quarta dī iuratio falsa. ut in emptione. de q̄
sup̄. Quinta decepcio siue fiat p̄ fallacias ver
boz siue p̄ fraudes in factis. Sexta inbūniz
tas. hoc est: imiscordia ad pauges in necessi
tate p̄lētū extrema. Septima turpe lucru si
quiētū pecunia p̄ ludū vel meretricū. vel pro
testimoniō ferendo: et h̄mōi. Octava dī acce
ptio p̄sonaz. s. in iudicio querēti. iusticiā p̄pter
munera vel. p̄pter amorē vel odiū et h̄mōi. No
na dī symonia. si dedit aliqud rēpāle. p̄ spūali ve
p̄ sacris. vel si accepit. Siliter. p̄ beneficis zē
rendis vel obtinendis. vel p̄ ordinib⁹ p̄mouē
do. p̄ p̄cunia. Et h̄mōi plura remitto ad sum
mas p̄fessionū. Pro finali exēplo legit̄ in dia
logo Cesarī. et in spez. di. vi. et c. lxv. q̄ qdam
mulier auara et v̄suraria cū esset moritura vidic
campū totū coruī et cornicib⁹ repleri. et clama
vit. Ue qz ecce demōes lanīat pecus meū. et ire
rū ve qz extrahūt aīaz meā. et sic mortua est. Tā
dez eadē nocte corp⁹ de feretro videbat ab illis

q̄ aderat p̄jcl̄ in altū v̄sq̄ ad trabē ip̄singendo. Indeq̄ decidit iuxta lumen ostij & fractū. Et sica diabolo extinctis lūnarib⁹ fugerunt oēs hoīes. Tandem mane illō bestiali sepulture tradiderunt in signū dānatiōis. Rogemus ḡxpm̄ r̄c.

Dñica eadē vīcē de passione post prandium Sermo. xxviii. de maligno vīcio detractiōis.

Anguis christi

femūdabit sc̄iam n̄am ab opibus mortuis ad fūndū deo viuēti. Verba sunt apli. Heb. ix. et in ep̄la hodierna. M
Qui bō oñdit vītūe et efficaciā sanguinis dñi n̄i ic̄u q̄ h̄z nos a pctis emūdare. Et h̄ plib⁹ mōis. Prio q̄dē redimēdo. Sc̄o abluēdo. q̄r sanguis xp̄i effluit de corpe deitati vīnto et de corde xp̄i in q̄ est fons dñi amoris. Un̄ Apoc. j. Dilerte nos xp̄s. s. redimēdo. et lauit nos a peccatis n̄is in sanguine suo. In cui⁹ mysteriū sanguis et aqua exiuit de latere xp̄i vulnerato. Sāguis in redēptionē. aq̄ in ablutionē. vt de Chrys. tractatu d̄ passiōe. O ḡiesu bōe tibi laus et grauitatio q̄a nos redemisti a diaboli captiuitate et abluisti sanguine tuo a pctis n̄is. Deniq̄ tercio emūdat nos sanguis xp̄i infēllado. Nā vt glo. sup Hiere. v. d̄. Sanguis Abel vindictaz clamat. s̄ic et sanguis cuiulcuqz. s. boīs iūste occisi. Sanguis aur xp̄i nemine accusat h̄z veniaz clamat. s. penitēb⁹ et salutē interpellat; cū sit ad uocatus n̄ apud p̄iem. Amb. Sāguis xp̄i clavis est padisi. Ipm̄ ḡo charissimi in corde teneamus ut sic p̄ eu in celū intrare valeamus. Ultimo sanguis xp̄i nō solū emūdat pdicē modis ab opib⁹ mortuis. i. a pctis mortalib⁹. s̄z et obli-gat ad fūndū deo viuēti. vt d̄ in themate. Jō j. Lox. vj. Empet est p̄cio magno. s. sanguine xp̄i glificare ḡ et portare deū in corpore. s. libi deler uiēdo. nō diabolo. Sz heu m̄lti xpiani redēpti sanguine xp̄i portat diabolū in corpe p̄ carnalia p̄ta. Et adhuc p̄les et inuerabiles portat in lingua p̄ detractionē q̄ fūnit diabolo: adeo q̄ sic Hiero. et glo. sup Prouerb. xxiiij. dī. in b̄ vīcio detractiōis spēalr̄ p̄idita fortū genus hūanū. iō de ipsa tria mysteria declarabimus. p̄ b̄ f̄mone Aliud thema vide intra f̄monem.

Prīmū d̄ horrende malignatiōis.

Sēcundū d̄ varie modificationis.

Tertiū d̄ mortifere offensionis.

N Circa p̄mū de horreda malignitate Nota q̄ plib⁹ rōnib⁹ ipsa detracțio est horredē ḡuitatis et malignitatis ac p̄ seq̄ns execranda. Prīa d̄ dīna detractionis. Nā apli. Roz. j. d̄. Su-surrones detractores deo odibiles. q̄ talia agūt digni sūt morte: nō solū q̄ faciūt: s̄z et q̄ sentiūt faciētib⁹. hec ille. Sz q̄re int̄ alia vīcia detractionis spēalr̄ d̄ deo odibil. Rūnde f̄m. Ancho. p. ii. c. viii. c. iii. q̄r q̄ dei est p̄priū sibi v̄surpat v̄l au-

fert. Naz dei p̄priū ē de occētis hoīm iudicare et eo p̄ occēta mala publice manifestare. q̄d faciet deī finali iudicio. Et b̄ d̄rabēs v̄surpat. ḡ r̄c. Prop̄ea Jac. viii. c. Nolite detrahēre alterū p̄fres mei. q̄ detrahit frātri aut iudicat frātre: de trahit legi. Nec ibi. Lyra. Detrahit talis legi diuine q̄ p̄hibet Leuit. xix. Nō eri susurro nec cri-mator i pplo. nō maledices surdo nec corā ce-co pones offendiculū. glo. Surdo maledicit q̄ absentī detrahit. Offendiculū ponit ceco q̄ notificat perīm̄ alicuī ei q̄ nesciuit q̄ idē sc̄andalisat. Detrahit ḡ do. Prefea detrahit p̄rio detrahit mēbro xp̄i. et s̄ic p̄i xp̄o. O ḡ horredū vīciū mordere deū et xp̄m i p̄rio. O Sc̄a rō d̄. uq̄ isamatio. Nā iter exētiora bona fama p̄emīer diuītis tāq̄ p̄ciosissima corōa oīm hoīz siue maiorū siue minorū siue dñi siue ciuiū siue platorū siue subditorū siue sc̄ularū siue religiosorū virorū v̄l m̄liez. Prouer. xxiiij. Melī ē nomē bonū q̄ diuītis m̄lē. Jō Amb. dī. q̄ tolerabiliōres sūt fu- res q̄ diripiūt bona n̄ra q̄ detractores q̄ lacerāt famā n̄am. Itē p̄tz. vi. q. i. Detractores. vbi Anna det̄ papa dīc q̄ peiorēs sūt etiā raptoz. Itēz ibide. c. Suma Alex. papa dī. Suma iniqtas est frēs detraherē. Ois q̄ detrahit frī suo homicida ē. Necille. Ad id p̄ exēplo p̄tponi q̄d scribēt de pe. dī. s. c. Homicidioz (iqt) tria ḡna dicebat b̄tus Pet̄r̄ et pena eo p̄ plē. i. s̄ic q̄ntū ad deū vt ibi dīc glo. Et subdit. Qui occiderit et q̄ odit frēs siuū et q̄ detrahit ei p̄iter homicida ē. demōstrat. Nec ibi ex ep̄la Elemen̄. Et sic p̄tz ḡuitas p̄. Tercia d̄ crudelissima lesio. Nāz q̄d sit i toto mūndo q̄d crudelissime possit ledere et occidere hoīes. Et r̄m̄ det̄ ex sacra scriptura et ex rōnis doctrīa ac exemplari euīdētia q̄ ligua morisera detractionis q̄ exedit etiā ifernī acerbitatē crudelissimā. Declarat. q̄r scribitur Eccl. xxviii. Mors lingue. s. detractoz v̄l p̄ue. mors neq̄ sima. et v̄tilis pot̄ ifern̄ q̄ illa. Nec ibi. Et rō. q̄r ifern̄ nō ledit nisi aīas in p̄ctō existētis. Sz lingua detrahet etiā inoccētes. Itē q̄r ifern̄ ledit et cruciat i se positos. Sz lingua detractoris ledit etiā distates p̄ mille miliaria tā viuos q̄ moris tuos ifamādo. Un̄ Bern. sup p̄s. Unus ē sepe q̄ loq̄tur et v̄nicū ē immō v̄bu q̄d loq̄. et tū re-pente vno icū p̄mit magnā m̄lititudinē. s. totā ciuitatē v̄l. p̄uinciā v̄l religionē ifamando. q̄d certe nullū gladī: nill'a feral' crudelitas armoz p̄t facere. O P̄o exēplo Novim̄ p̄ceclia ca-nit fore dirā lācca q̄ vulnerat̄ fuit xp̄s iā mor-tu⁹. eo q̄ vno icū tria vulnera ifurit. Unū i la-tre. Aliud i corde. xp̄i v̄sq̄ illō pfodiēdo f̄m Bern. Terciū i aīa v̄gil Marie copatēt. Sic in p̄posito. Un̄ Bern. O dirā lācca triceps lin-gua detractoris q̄ vno icū tres z̄fodit. dicentē et audiētē et illū i fama cui detrahit. Itē scripture exēplū q̄ compar detractionē serpēti Eccl. x. Si mordet serpēs i silētio nibil eo min⁹babz qui

Dominica de passione

derabit i occiso. Et h̄ cognitio p̄tio q̄ p̄m̄ oīm̄ in mūdo dyabol⁹ i spē serpēt̄ fec̄ detractōe; i p̄diso dices. Sicut de⁹ q̄ q̄cūq̄ hora comedenteris apient̄ ocl̄ v̄i z erit sic ut dī. z sic dē dixit iui dū mēdaci⁹ detraheret. Prop̄ ea detractores me rito dicūt serpētini siml̄ z dyabolica. Sc̄do q̄ serpēs ut dīc p̄bs. vi. de aīlibo. carnes z sanguis n̄ v̄l h̄uiditates carnis libēter fugit. vñ z in se pulcris cadaverz latitat. Sic detractor. Unde Greg. xiiij. moral. exponēt illō Job. Quare me p̄seq̄mini sic de⁹. s. castigādo z carnib⁹ meis la turam̄: di. Qui alienē vite detractōe pascunt̄. p̄ culdubio alioz hoīm̄ carnib⁹ saturant̄. O de⁹ me⁹. o ieu bone: qd̄ b̄ ē ut xp̄iani sese mordet̄ z carnib⁹ pascant̄. p̄tio: cū tu p̄ceperis ut xp̄ia n̄us diligat primū sic sc̄p̄z. Prōinde Eēplūctiā leḡ i vitaspaz z i Anthonina q̄ qd̄a sc̄us pater dixit. z Dell⁹ e. i. min⁹ malū comedere carnes aīliū i die leūnij q̄ carnes hoīm̄ p̄ detrac tōem. Quarta rō d̄ grauissima restitutio. vñ metrista. Diffamare caue: nā reuocare ḡue. H̄ec q̄ m̄lti tales n̄ restituēt. false penitēt. De b̄ ista. Ultima rō d̄ reprobatoria designatio. Nār̄ Aug. z Hiero. dicit. Qui libēter mala d̄ primo loq̄tur dolose signū ēreprobatiōis etere ne. iurta illō Ps̄. Dñe q̄s habitabit i tabernaculo tuo aut q̄s req̄. in mōte san. tuo. R̄ndit in fra. Qui loq̄tur v̄itacē. q̄ nō egit dolū i lingua sua. nec fecit. primo suo malū z̄. Un̄ leḡt Nu meri. xiiij. in h̄uīfigurā. q̄ null⁹ filioru israel q̄ detraheret terre itare potuit i terrā p̄missio nis s̄z oēs mortui sūe i illo deserto. O ḡterribi le iudiciū v̄inā pertimescerent detractores.

R̄ circa sc̄dm̄ de variomodo detracōis Notandū p̄m̄ oīd̄ sic detracō. Et diffiniſt̄ fm̄ Greg. in moral. ac cōter dōcto. sic Detracō est denigratio alienē fame p̄ v̄ba occ̄ta. Et d̄r occ̄ta respectu ei⁹ d̄ q̄ talia v̄ba dicunt̄. q̄ in eius absētia p̄ferūt q̄zis postea ei nota fieret. Nā si apta v̄ba i facie loq̄ret. tunc nō d̄ detracō p̄p̄t̄z z tumelia possit cē dū derogat honori. H̄ec fm̄ Tho. ii. q̄. lxxij. z in Angelica. S̄c̄do notadū q̄ modis sic detracō famam denigrando. i. obfuscādo v̄l minuendo. Et fm̄ Alex. ii. q̄. tractatu e. d̄r q̄ septē modis. Prim⁹ est negati⁹. s. cū q̄s negat sc̄tēter ali⁹ bonū q̄d̄ de illo narrat̄: dicendo. Nō ē v̄x q̄ ille sit talis bon⁹ z̄. Sc̄os mod⁹ ē occ̄stati⁹ q̄n̄ q̄d̄ esset manifestādū tacet. Si c̄ si ali⁹ interrogaret̄ de ali⁹ an eēt idone⁹ ad plationē vel ad bñficiū. et ille sc̄ret illū cē idoneū z v̄tuosū z taceret. aut si de ali⁹ puella nubill̄ interrogat̄ si eēt honesta et sc̄es ea honestā taceret v̄l diceret. Nō curo d̄ ta libo z hm̄oi. indirecē famā lediceret. Un̄ Guib. porritan⁹ di. Grauis rapacitas est cū verā al teri⁹ gliaz z si mēdacio nō corrūpit: sūlētio p̄ter⁹. H̄ec ille. Terc⁹ mod⁹ ē publicati⁹ cū occ̄ta p̄tā publicat̄ v̄l manifestat̄ his q̄b̄ n̄ deb̄: aut

ordine q̄ nō d̄z. vt faciendo libellos famosos: cantilenas z hm̄oi. Quare ē venenatiūs. cū dicūt bona im̄scendo mala di. Bonus qd̄e est sed b̄ bz malū z̄. z sic venenū dāt sub melle.

Quintus ē dep̄uatiūs. cū d̄t bonū sed māla intentōe factum di. q̄ ex hypocrisi v̄l p̄ vana gl̄ia facit. Sextus est ipositiūs. cū falsa cr̄mina im̄ponit alteri siue sciencē siue ex suspicōe asserēt̄. qd̄ nescit v̄x esse. siue ex odio siue ex loq̄itate mentiēdo z̄. I Septim⁹ mod⁹ ē augmētati⁹. s. addēdo vel agḡuando factū in mō loquēdi. vt dicere q̄ ḡuit p̄cessit cū tm̄ leuit̄ p̄cesserit z hm̄oi. Pro exemplo p̄t poni z̄. latorio qd̄ narrat̄ factum in b̄ regno in oppido noīe Batha. q̄ qd̄a frater dū q̄stus causa p̄dīc̄ carer stans sup dolū. z fistulatorz qdam in foro ac q̄stū aduersaret̄ cēde. multo sibi⁹ p̄sis detrac̄bētib⁹ publice: astutus fistulatorz ficta detrac̄ne accessit circa dolū sup q̄ ille p̄dicabat. z clā sub pallio rescidit circulos dolū. Lūq̄ p̄dīca. ille cū impetu pede fortiter tangēt. sup dolium diceret. Hic idē submergar si nō v̄x est qd̄ dīco. Mor asserib⁹ decidentib⁹: p̄dīcator ipse in feces dolū cecidit z̄. Sic solent etiāz demones ludificare detractores q̄ dū detractiones affir mant cadūt subita morte in feces inferni.

U. Circa tertij de mortali offensione Notandum q̄ in detractione p̄t q̄s peccare mortalē tribus modis. Et fm̄ hoc variū sunt casus.

Primo in loquendi intentione.
Secundo in audiendi delectione.

Tertio in restituendi neglectione.
Primo q̄ ḡrit̄ Quali intentione loquēdo p̄cat̄ q̄s mortalē in detrac̄tōe. Ad qd̄ fm̄ theolo gos sc̄z Tho. ii. q̄. q̄. lxxij. z Alexā. An̄tho. z An̄gelicā p̄cor. canonistas. Pro regula generali te nendū est q̄ oīa p̄tā verboz maxime sūt et int̄entiōe dicēt̄ iudicāda. Ex hac ḡ regula ad q̄stū m̄ndet̄ fm̄ esēdē doc̄. q̄ detrac̄o in verbis iudicanda est et int̄entiōe ipius loq̄ntis q̄n̄ sit ve nialis v̄l mortalis. Quāuis em̄ detrac̄o p̄p̄t̄z formalē semp sit mortalis q̄ inēdīc̄ ledere famā primi qd̄ est z̄ charitatē. cū materialē in v̄bis dicēt̄ p̄t̄ c̄se nullū vel veniale p̄t̄m̄ et int̄entiōe bona. Et b̄ pl̄ib⁹ casib⁹. vt p̄t̄z P̄rio lo q̄ndo talia. p̄p̄t̄ correctionē fuitō debito ordīc̄ z circūstati⁹ iurra euāgelīū p̄us corrigendo in secreto. postea si nō desistit̄: dicendo c̄s q̄ hñt̄ z p̄nt̄ cauere. vt patri: matrī: p̄lato z hm̄oi. Sic nō est p̄t̄m̄. Sc̄do p̄p̄t̄ iusticie publice bonū accusando vel testificando in iudicio. Tertio p̄p̄t̄ z passionē vel q̄rulationē z hm̄oi. Quarto p̄p̄t̄ v̄itacē manifestādā z audientiū correptionē. Nā ob b̄ z sc̄ptura describit multoz cr̄mia hoīm̄. Quinto p̄p̄t̄ cauelā z ausilatiōe alioz bonoz ne ipsi decipiant̄ in rebo vel p̄sonē damnis ab ali⁹ occulito fure vel latrone. In hm̄oi z silib⁹ licatis nō est p̄t̄m̄ obloq̄. Sexto p̄p̄t̄

Sermo

XXXIX

loquacitatem vel lapsum lingue. tunc est veniale si non aio infamandi de talia. nisi essent vba querit ledentia fama. tunc enim esset mortale. etiam ex loq citate dicere. Si vero vba non sunt de se infamatoria. puta quod pote intelligi etiam de veniali culpa. ut dicitur. Talis est magnus superbus vel nimis irascidus vel avarus: non sunt mortalia. nisi aio infamandi dicere maligne. Siliter secundum Secundum. in viii. di. xv. q. iiii. quoniam ex loquituritate de se enim auctoritate aliq. infamatoria. primi: non est mortale. nisi adderet aliqd quod puocentibus ad credendum illa. Item sicut ille cui dicitur habebat eum per scelerato. quod iam infamatus erat apud eum de aliis: et si non de isto. Hec in angelico. Secundum de auditore queritur. Utz audiens detractio ne peccet mortaliter. Rursum deinde secundum superdictos docet. quod si libenter quis audire mortaliter peccat. Unde Bernadus ad Eugenium dicit. Detractere vel detrahere audire quod homo detrahibile sit non facile dixerim. Id est de consideratione de. De trator et detractoris libes auditor viceque diabolus portat. Ille in ore. iste in aure. hec ille. Debet ergo resistere. Et tenet audiens cum scit detractorem loquitur falsum vobis etiam dicere. dicit. Se scire huius esse verum. Si autem scit verum esse quod dicitur: non debet dicere quod falso sit. Sed si placitus est quod audit. tenet illud redargueret quod frater culpatus est manifestat detrahendo. Si autem est placitus dominus nihilominus signis ostendere quod ei detractio displicet. vel auertendo faciet. vel triste vultu ostendendo. non quod debet ridere. Vnde descendit quod copartit illi. vel quod non sunt credenda cito recte. Si autem quis simpliter audit detractionem ex eo quod credit ipsum loquente moueri et charitate ad remediandum: non peccat. Et si propter verecundiam vel timor reprobationis auditus similes: dum non placeat in corde: veniale est ut coiter. nisi placito. Tertio de negligentia restituere famam propone infamare oculos doctores super. iiii. dis. xv. cenetur quod mortaliter peccat qui obligatur restituere. put de his in alio quod dragatis malis peracrauimus in sermone. xliii. s. de restituitione legitima. Non. Sed hic queritur in quo casibus potest quod est excusari ut non teneat ad retractandum suum dictum falso crimen imponendo in detractione. Rursum in summa Angelica quod in scripto casib. Primum quoniam sequitur et hoc maiore infamatio illius in reducendo in memoriam illud quod oīno est oblitum. Secundum quoniam piculus maius fieret restituendo. s. aliquid mortali culpe vel mortis corpora: quod tunc est. Ile malum ponendum est fame. Tertius. quoniam dicitur venialis vel talia quod non sunt infamatoria detrahendo ut se patuit. Quartus. quoniam denunciavit quod debuit modo debito. Quintus. quoniam infamis fuit ille apud illos quod detrahit de illo. Sextus. quoniam audiuisse se enim dicitur: nol addendo. Septimus quoniam sciat ille cui dicitur: postea ab alio vel per alias vias puta quod tunc erat secretum nunc publicatum est per alios. Hec in angelico. Addi potest volemus. quoniam offensus exigit ut detractor dicat in publico se mentitur fuisse cum peccauit in secreto. de his sermone. xliii. L.

de secundum. Sicut per quod sic pfectum de detractione. Z. Exempli finale legit in specie. ex. vi. ix. ex. lv. et seq. q. quoddam clericus et alius quodam laicus erat maximus detractor. clericus infirmatus sine confessione et penitentia decessit: sed et ille laicus quod tales indigni sunt confessio et misericordia. Post mortem clericus apparuit cuiusdam noto ignis totus et dicit se perpetuo damnatus. Et ille. Quod. Responde. Cum inquit esse coram iudice vidi multas alas sole lucidiores manibus extensis contra me clamantes dominum. Vnde die domini sanguinem nostrum de isto detractori. et sic inde sinuam cultus damnatoris. et sic iste infelix disparuit. Laicus autem apparuit post mortem huius linguam ignitam ab ore usque in terram dependentem quam ipsi semper crebris mortibus lacerabat. et rurus reformabat et mordebat. Interrogatus respondit. Domine vixi per linguam detrahendo peccavi. Jo. propter baculum perpetuum habeo puniri. Ut ergo mihi responde. et sic disparuit. O ergo detractores primescite et penitentiam agite. Rogamus ergo proximum tecum.

Feria secunda post dominicam de passione. Sermonem. viii. de inuidia penitentia sive filiab. suis.

Iserunt principes

m. et pharisei ministros ut apprehenderent iesum. Joh. vii. et in euangelio. hodie vero. Dicit iesus quod veritatem predicabat et virtus iudeorum arguebat. Idecirco ex inuidia liuore commouebatur principes iudeorum et pharisei et proximi iesu. innocentissimum filium agnivit. Nam ut Cassiodorus ait super psalmum. Ira et inuidia iudicio caret romanis. Et Augustinus in epistola. Sicut acerbi corrumperunt vas si diutius ibi fuerint: sic ira et inuidia corrumperunt cor si durauerint recte. Unde princeps iudeorum et pharisei per inuidiam ira accepta est christum ita sunt obsecinati et mente corrupti ut est legem ipsum innocentissimum quod mirabiliter et sanctitas gloria fulgebat occiderent. Sic ergo motu inuidia miserunt ministros ut apprehenderent iesum: ut dicit euangelium. Itaque de inuidia que multos infestat homines miseris quod et occidunt in scipiosis iesu. s. propter mortificationem animam tria mysteria declarantur in his finibus. Propter quod aliud thema. Peccatum. Deponentes oculis maliciam et inuidias et oculis detractiones crescat in salutem. Maliciam exposuit. et malam voluntatem.

Primum ergo mysterium de execratione.

Secundum de notificatione.

Tertium de generatione.

B. Circa primum de inuidie execratione et euangelio note sunt plures rationes quare sic execranda.

Priua ratio. quod charitati summa gratia est. et per primo de charitate dei. Nam deus est charitas. et quod manet in charitate in deo manet. s. Joh. iii. Et deus intantus est charitatius quod etiam de malis quod sunt in modo elicere bona maiora: ut dicit Augustinus in encyclo. Et plato. Procul a deo oculis inuidia est relegata. id est exclusa. quod oculi sua bonitatem coicat. Sed per secundum inuidus

Feria.II.post dominicā de passione

manet ī odio et p̄seq̄ns nō in deo s̄i dyabolo
et dyabolo in ipso. Qui enī d̄ bonis alio p̄ elicit
mala. i. tristitia cordis sui. t̄ velle q̄ alijs sc̄ū nō
cōicare bona s̄i sol⁹ b̄fer ea et exaltare. Unū sic
videm⁹ q̄ ap̄s enī de flore male herbe mel su-
git. s̄i aranea ec̄tra etiā de bono flore venenū
sumit. Sic h̄o charitatu⁹ ētāq̄ ap̄s s̄i inuid⁹
vt aranea. Itē de charitate primi claret q̄ p̄tra
riat cā in aio volēdo illi mala q̄ in actu nocen-
do v̄l̄ d̄rahēdo et hm̄. Sc̄da rō. q̄ inuid⁹ ip̄i
inimicat i. p̄p̄i caput retorqtur. Unū Lypria
nus li. d̄ zelo et luore dic̄. Inuid⁹ nulli⁹ magis
q̄ suip̄i⁹ inimic⁹ existit. q̄ sc̄pm̄ pl̄oib⁹ alijs
ledit cū hostē salutis in peccore gerit. Hec ille. Et
Chrys. sup Mat. omel. lv. dic̄. Nil luore dete-
ri⁹. Nā vt alii p̄dar siml̄ et semetip̄m p̄dit. et de
vita alteri⁹ morit. i. tristado d̄ bono alteri⁹. ac d̄
morte alteri⁹ vivit. i. gaudēdo d̄ maloyl̄ morte
alteri⁹ vt r̄agit etiā Bure. i. cōpēdīo. Hinc So-
crates p̄bs dicit. Utinā inuidi in oib⁹ clivitab⁹
oc̄los et aures haberēty de oīum felicitate tor-
q̄rent. Unū iudicio fit q̄ iuido retorq̄ malū
q̄ alteri vult i caput suū. Sic Saul q̄ ex inui-
dia q̄reb̄at iterficere Dauid. pluries ip̄e Saul
tradebat̄ dei iudicio i man⁹ Dauid. licet ip̄e per-
cerit eidē. s̄i sp̄elūca vbi dauid laritabat et saul
illuciitrauit purgare vterē. Et alia vice i suo ten-
torio dormiens q̄n dauid venit et tulit hastā et
vas aq̄. Deniq̄ pat̄z i exēplo d̄ iudeis q̄ dixerūt
q̄ ip̄s debaret occidi ne forte veniat romani et
tollat̄ locū et genē. et tñ ex h̄ facto romani vene-
rūt et hec fecerunt eis.

B Tercia rō q̄ dyaboli
police p̄petrati assimilat̄. Nā p̄p̄i est dyaboli
iuidere alienē felicitati. Et sicutales ut Chrys. ait
sup Matb. omel. xviij. iuidi sūt demōib⁹ siles
q̄ peccat̄ ex certa malitia. primū odit̄es. Und
Aug. sup Job. Dilectio sola discernit inter fili-
os dei et filios dyaboli. Nā et ip̄s dic̄ Job. xiiij.
In h̄ cogsc̄t̄ oēs q̄ mei est̄ discipli si dilectio
ne habuerit̄ ad iuic̄. Prop̄ea ibidē Aug. sub-
dit. Baptisen⁹ oēs hoies. signēt se signo cruci.
oēs cantēt all'a. itēt ecclias. nō discernunt̄ filij
dei et filij dyaboli nisi charitati vel odio. Hec
ille.

Quarta rō. q̄ orbis tot⁹ p̄ eam q̄dilit̄ et
diffic̄lt̄ curat̄. Nā in p̄ncipio mūdi vt scribit̄
Sap. ii. iuidia diaboli mois itrauit i orbē ter-
rap. Landē ex ip̄a. p̄cesserūt oēs falsitates erro-
nū et p̄secutiōes bonoꝝ. Nā p̄m⁹ fili⁹ ade cayn
ex iuidia occidit abel fr̄em. Inde cepit p̄ncipa-
tus amor vt dic̄ Chrys. et gl̄ia vana et auaricia.
vt post diluuium p̄z i Nēroth q̄ cepit p̄m⁹ cē po-
tēs i terra et raptoꝝ ac opp̄mēs alios. et b̄ ex iu-
dia. nā sol⁹ volebat dñari vt dicit̄ Lyra. Heca
p̄ncipio i curi⁹ regū viguit. vt pat̄z i curia p̄mi
regis iudeoz. Saul p̄tra Dauid. et nūc regnat
in curi⁹ oīum regū et magnatoꝝ. Nā hec deuo-
rauit Joseph p̄ fr̄es. hec i egypto opp̄s̄it̄ filios
israel. Landē hec occidit p̄m⁹ dñm oīum. et vsq̄

in finē bonos oēs p̄sequit̄. Idcirco Chrys. omel.
xxxv. dt. Fera venenosa ē inuidia. venia nō bñs
oīum m̄t et cā maloꝝ. inextinguibil̄ ignis. et cun-
ctis vitijs difficult̄ ad remediantū. vt de Las-
sio. li. coll. O ḡt̄iane cauetib⁹ a tali vicio.

Sed di. Quo ḡt̄ remediarī possit. Rñdet̄ fm̄
Antho. p. ii. n. viij. c. i. alios q̄ p̄mū ē p̄sidera-
re charitatē supnale. vt ponit̄ Bre. in moral. q̄
in celesti p̄ia nullus alteri inuidet̄. ḡt̄ nos cui
temus. Sc̄dm̄ est p̄siderare affectionē nr̄az cor-
poralē. q̄ vñ mēbz n̄i corporis nō inuidet̄ alte-
ri. et sic in oib⁹ bonis illa sibi mutuo p̄cipiat̄ et
p̄gaudēt̄. Jō Aug. sup Job. ser. xxij. dt. Tolle
inuidia et sicutū est q̄d habeo et meū est q̄d h̄es
sicut ocl̄us nō videt̄ sibi soli s̄i oib⁹ mēbris t̄c.
Tertiu⁹ est p̄siderare fraternitatē in xpo et cōplas-
re. q̄ ip̄s nos oīus adop̄auit̄ in fr̄es charissi-
mos et in se exemplū dedit̄ charitaris q̄ p̄ nob̄
laborauit̄ passus et mortuus est. O ḡt̄ inuide
p̄tra fr̄em̄ cui nīl̄ xpo inuides. Sufficiant̄.

D Circa sc̄dm̄ de notificatiōe. Videlū ē q̄d

sit inuidia vt nouerim⁹ eā. Et Job. Damas. li.

ii. suaz s̄niaz diffinit̄ q̄ Inuidia ē dolor v̄l̄ tri-

sticia de alienis bonis. Pro q̄ diffinitiōe deda-

randa Nota fm̄ Alex. ii. volūine sūme. et Tho.

ii. ii. q. xxvi. ac in Angelica. quadrupliciter p̄c-

q̄s dolere vel tristari de bono alterius.

Primo ex metu alicuius nōcumenti.

Sc̄do ex defectu illius boni.

Terti oēt̄ motu sensus indeliberati.

Quarto ex p̄sensu sp̄us maluoli.

Primo ex metu alicuius nōcumenti. cū q̄s do-
let̄ ab alicuius bono ideo q̄ rim̄ versil̄r nocu-
mentū iminere ve ledat̄ ab illo. siue ip̄met̄ sibi
timeat̄ ab illo dānificari. siue alios bonos. Si-
cūt cū tristaf̄ q̄s de p̄sp̄erit̄ alici⁹ tyran⁹. q̄z
sc̄it̄ q̄ ex h̄ magis tyran⁹abit̄. Et hm̄ dolor v̄l̄
tristitia nō est inuidia. vt de Greg. xxiij. moral. et
p̄bs. ii. Rhet. Exemplū. q̄ filij isrl̄ letati sūt et
cancri deo cecinerūt de submersione egyptioꝝ.
Unū et ecclia orat̄ vt hostes ecclie p̄terat̄. et sicutō
est p̄t̄m̄. Sc̄do ex defectu illius boni. s. cū q̄s
dolet̄ nō q̄ p̄mū illud bonū h̄. sed q̄ illud
bonū sibi deficit̄ q̄d ali⁹ h̄. et hm̄ dolor nō est
inuidia nec p̄t̄m̄. s̄i ē laudebil̄ s̄i ē de honest̄ bo-
nis. Jō apl̄us. ii. Lop. xiiij. Emulam̄ carisma-
ta meliora. Et Hiero. ad Letā de instructōe fī-
lie dt. Habeat̄ socias cū q̄b⁹ addisc̄at̄. q̄b⁹ inui-
deat̄. q̄b⁹ laudib⁹ mordeat̄ t̄c. Si aut̄ celi⁹ de bo-
nis t̄p̄alib⁹ in q̄b⁹ ip̄se deficit̄ alijs abundantib⁹
hoc esset̄ p̄t̄m̄ sed vt cōiter veniale. et posset̄ esse
mortale. s. q̄n talia essent̄ t̄ deus. et sic doleret̄ q̄
ip̄sen̄ habet̄ talia.

E Tertio ex motu sens-
sus indeliberati. et sic est veniale. Nā naturalis
est passio sensualitatis inuidere. Et vt de Aug.
lib. 2fess. Vidi inq̄t̄ et exp̄t̄ sum parvulū nō
dū loquenter et collectaneo suo iuident̄. Est enī
in brūcis. Maxime aut̄ vigeret̄ in ml̄ierib⁹ p̄p̄er-

Sermo

XL

vanā glāz pulchritudinis ornat⁹ et hīmōi qua
cupuit ceteris p̄cellere et ob hoc alijs p̄cellētib⁹
inuident. ut dicit in Antonina s. Deniqz inui
dia naturalis est etiā i viris pfect⁹ et religiosis.
et inqneū est ex passione naturali peccati nō ē. s̄
ex surreptiōe est veniale. Et s̄m p̄m. iij. rheto.
abūdat in hīb⁹ similiū artū p̄ca figur⁹ iuidet
figulo. Hec ibi. Sed nō p̄sentire hīmōi mortib⁹
iuidet et dīberat̄ aio p̄radicere meritorū est.

Quarto ex sensu sp̄iū maliuoli. s. cū crīstā
de bona alter⁹ aio dīberat̄ inqneū alter ex
cedit. p̄m. xl. mala voluntate. et sic ē. p̄rie iuidia.
et ē p̄ctā mortale q̄ p̄tra charitat̄. Nā. i. Lox.
p̄ij. charitas nō emulaſ. i. nō iuidet. s̄ gaudet
bonis alī⁹. Et s̄af. p̄z et p̄dīc̄. quō sit p̄fīc̄.

15 Circa tertium de gñatiōe filiaz. Notandum
q̄ s̄m Gregorii. xxxi. moral. et iuidia gignūt
q̄nqz filie. Prima est oduū. h̄ est. velle malū
p̄cio et nolle bonū. Secunda ē detractio. Tercia
exultatio i aduersis primi. Quarta susurratio
sc̄ latēs. Quinta afflictio i p̄spis p̄cim. Ecce/
plū finale legi in speclo excep̄o. dī. iij. eccl. lvij.
q̄ in monasterio q̄daz cisterciens ordinis frater
qdā alteri iuidēs accusabat falso illū apud ab
batem. Ille autē hūiliter et paciēter ferēt orabat
deū. p̄ illo p̄secutore et beatā Mariā. Lōgit ḡ
semel Ecce in matutinis horis deuotionē ma/
gnā lentes iste frater hūilis videt beatā Vgine
cū sc̄ Jobāne euāgelista nimio lūine choruscā
tes et altari dīscēdere. et iteris dicētib⁹ frīb⁹ Blo/
ria patri et filio et sp̄uīlanc̄. mor reuerēt̄ se in
clīnare. Et rādē frī dīc̄. Ego suz mater filij dī.
sc̄to q̄ glāz tibi ip̄etrāerim. p̄ patiētia q̄ inui
dū tolerasti. et emulo tuo p̄ter tuas p̄ces veni
am obtinui. At ille iterrogauit eā cur se iclinas/
set ad Glāia patri. Rūdit q̄ oēs v̄tures celoz
se iclināt ad id adorān sc̄m trinitatē. Et his di
ctis visio disp̄git. et totū choz tan⁹ odor reple
uit vt oēs mirareñ vñ cētā suauitas padis/
si. Et re cerra cognoscēt̄ hec emul⁹ ille culp⁹ dī
xit et z̄fessus ē Abbas aut cū fratri z̄filio cū ex
p̄i forent mirifici hu⁹ odoris fragrantia. lapi
des vbi steterat pedes bēt̄ Marie erui et i reue/
rendo loco iussit reponi. p̄ memoria tanti mi/
raculi. Ecce p̄z quātūz bonū sit iuidoz p̄secu/
tiones tolerare. Rogem⁹ ergo xp̄m tc̄.

Feria tercia post dñicā de passione Sermo
xl. de accidīa circa precepta implenda.

Bo testimonij

c um p̄b̄eo d̄ illo. s. mūdo. q̄r̄ opa
ill⁹ mala sunt Joh. vii. et in euāge
lio hōdierno. Verba sunt saluato/
ris nostri Jesu. quib⁹ cōminaſ p̄tra mūdanos
hoīes qui negligūt̄ suare p̄cepta dei. s̄ mala et
peccata plurima pp̄errāt. Nam tales i iudicio
habebunt tria testimonia p̄tra se q̄ digni sunt

eterna dānatione. Primū testimonij veter⁹ te/
stamenti Deū. v. Lustodite et facite ea q̄ p̄cepit
dñs vobis ut vivatis. s. vita eterna et c̄. Secundū
testamenti noui Matth. xix. Si vis ad vitam
ingredi sua mādata. Et qdlibet hoīz p̄t̄ ponī
p̄ alio themate. Quib⁹ manifestū ē q̄ nō p̄t̄ q̄s
vitā hīz nīl p̄cepta seruet. Tertiū testimonij ſ
malos xp̄ianos facit ip̄sem et xp̄s. qm̄ nos ta/
tū amauit q̄ incarnatus passus et mortuus est
p̄ nobis ut nos ad dei amorē traheret et p̄cepto
rū obſuantā. Unū si negligimus ip̄le p̄tra nos
testimonij p̄hibebit qm̄ opa nostra mala sunt
vt de in themate et euāgelio. Itaqz de p̄cepto p̄
diligenti obſeruatione ne p̄ accidīa et opa mala
dānem tria mysteria declarabimus. p̄ b̄ ser/
mone. vt p̄z.

Prīmū dī districte obligationis.

Sc̄dm dī debite obſeruationis.

Tertiū dī saluifice crucificatiōis..

Circa p̄mu de districta obligatōe ut agno
sc̄n. q̄z stricte velut deū p̄cepta sua obſeruari
magis sumus solliciti ondī om̄i lege. Prio
lege naturali. Nā legimus q̄ tpe legi adhuc na
ture institute. p̄mu p̄entes p̄ transgressiōe vñci
p̄cepti cū tota sua posteritate durissime morti et
alijs miserijs ac penis sunt obligati Ben. iij.
Quacūqz hora comederis morte moriem. h̄ ē
necessario habebit̄ mori. et nō simplici: s̄ plur̄
p̄lici morte. Primo morte aie p̄ culpā. Nā oēs
in origiali culpa nascimur. Secundo morte cor
poris vel nature. Tertio morte infirmitatis et
mifie multe. p̄ter q̄ vt Greg. i. omel. de marty.
dī. epalis vīa mors potius dicenda est q̄z vita
Ip̄le em̄ q̄idianus defectus corrup̄tōis quid
est aliud q̄z qdaz plixitas mortis. O q̄t hoīes
infirmitates moriferas hīt̄ pati multo tōns.
q̄t fame et siti mortifera cruciant̄. quot dolores
pati habemus q̄s enīerabit. Deniqz Quartū
morte gehēne et p̄uationis visionis diuine in p̄
petuū. Ecce vnius p̄cepti transgressiōe q̄dure
puniuit deū En̄ vidēmus chārissimi q̄ om̄s
capite plectimur. i. morte p̄ vna transgressione.
Quid ḡ fieri p̄ multis transgressiōib⁹. Unū Zach.
xij. Adam exemplū meū ab adolescentia mea.
Et sic p̄z. Sc̄do er lege diuinali. vbi legimus
q̄ deū p̄ vnius p̄cepti transgressiōe multa stra
gem hoīm fecit. Nā. p̄ luxuria totū mūdū dilu/
sio deleuit. p̄ sodomia citates q̄nqz subuertit.
p̄ duricia inobedientie pharaonē cū multitudi
ne exercitus sui in mare p̄emis et c̄. Deniqz filios
israel p̄ adoratione vituli: p̄ gula et p̄ alijs offe
sionib⁹ intancū p̄puniuit q̄ oēs mortui sunt in
deserto q̄ egressi fuerat ex egypto pl⁹ q̄. 600000
p̄ter Jōsue et Laleph q̄ soli ex illis cū filiis isrl̄
in deserto post exitū ex egypto natīs intrauerūt
terrā p̄missiōis. Preterea ecce vidēmus q̄ oēs
iudei p̄ transgressione et xp̄m expulsi de terra sua
p̄ orbē sunt dis̄pli et p̄ incredulitate eternāt̄

Feria. III. post dominicā de passione

Dānādī. O terribile iudicium dei. Terro ex lege ap̄bali. Nā p̄t ad dñs. Tu mā. mādata tua custo. nimil. Et viq̄ numis. q̄r d̄beret hō pot̄ mori q̄ transgredi ut fecerit sancti dei. ap̄bete: apli. et martyres. de q̄bo breuerit trāseō. Quar to lege euāgelicā. Nā vt r̄p̄t̄ d̄t. ex toro xpianis tate nullus aliis saluari pot̄ nisi q̄ facit dei vōlūtātē Matth. vii. Non ois q̄ d̄t mihi dñe dñe intra. in re. ce. sed q̄ fa. vo. pa. mei tē. H̄ Un̄ nec p̄phare nec demōia ejcere nec miracula face re valet ad salutē sine p̄cepto p̄ ip̄lerōe. vt ibidē d̄t xp̄s. sed sub districtiōe iudicij et damnatiōis eterne oēs obligat. p̄t̄re subdit ibidē. Mult̄i dicēt̄ mibi in illa die. Dñe: nōne in noī tuō p̄ phetaūm⁹ et demonia eiecamus: et v̄tutes mul tas fecimus. et tunc p̄ficebor illis q̄r nūq̄ noui vos. discedite a me tē. Quinto lege aplicali. i. Job. i. Qui d̄t se nosse dñū et mādata eius nō custodit: mendat est. i. falsus xpianus. Et h̄ tā stricte q̄ sicut Jac. ii. scribit. q̄cūq̄ totā legē fua uerit offendat aut̄ in uno: factus est oīm reus. H̄ est eterna dānātōe dignus. Serro idē p̄t̄ lege canonicali. Nam de pe. dis. v. c. p̄siderer. Et c. t̄r̄s. cer. cū glo. d̄t. q̄ totā legē obseruauerit: offendit at̄ in uno: factus est oīm reus. H̄ c. p̄ il la vna offensione ita dānnabili sicut et dānare si om̄ibus esset inuolutus. liz̄ nō tantum pu niāt̄ sicut. p̄ oīb̄. Sed q̄dā cauillā. dicit̄. Ego a papa de h̄ habeo l̄ras disp̄satiōis. Lōtra q̄s ex p̄fīt̄ habef̄. xxv. q. s. c. sunt qdā. z. c. seqn. q̄ nec etiā papa pot̄ dispensare ē vnicū dei p̄ceptū. li et posse de būanis. q̄r tenet̄ obediē dei p̄cept̄ etiā papa. Septio lege ciuili q̄ sub varijs penis astringit hoies et puni transgressores p̄cepto. pura adulteros decapitādo. fures suspe dendo. latrones crunfragio. sacrilegos cōbus rendo. et sic de alijs. Irēlex ipsa dictat q̄ qui nō obediē mādato p̄ncipis debet mori. ff. de re militari. l. desertorē. A fortiori q̄ nō obediē mādato sum p̄ncipis. i. dei. Ultimo oīdīt̄ lege phi cali. Nā Lassiod. lib. de aia d̄t. q̄ manus nostre pedesq̄ nr̄ ideo denario dīgoz nūero formā tur ut cotius vite n̄re cursus et opatio sacra cele stis decalogi p̄tinēt̄. vt p̄ter legē dei aut cogi tare aliqd aut agere nō p̄sumeremus. Hec ille. I. Circa secūdū de obseruacōe debita querit̄ Qualiter d̄z et tenet̄ hō obseruare dī p̄cepta. s. in decalogo posita. R̄ndet̄ fm sc̄pturas et doc. q̄ tenet̄ q̄nq̄ modis. Primo addiscendo Deut. vi. Erat v̄ba hec q̄ ego p̄cipio tibi in corde tuo. et nō mouebunt ab oculis tuis. i. nunq̄ obliui scaris. Un̄ fm wilhel. in rōnali. q̄libet fidelis te net̄ operā dare vt sciat p̄cepta decalogi. R̄o. q̄a cā sūt necessaria ad salutē iō qui negligit ea scire p̄culo se expōit. Un̄ dñs p̄cepit Mat. xxii Diliges dñs dei tuū et toro corde tuo. i. ex tota icelligētā conādo cogscere dei voluntatē. Hinc Grego. di. xxviiij. q̄ ea. d̄t. Stultus in culpa sa/

piens erit in pena. Sc̄dō subdit̄os docendor obseruari facēdo. Deut. vi. Narrabisq̄ ea filiis tuis tē. Exemplū de Thobia q̄ filiū suū ab in fantia docuit timere dñū. Unde tenet̄ hō filios erudire ad salutē et corrigerē peccantes. al̄s sil cū illis dānnabili. lxxvij. di. facient̄ (inq̄) cul pam habet q̄ cū possit negligit emēdare. Ter tio ope implendo. Non em sufficit scire nisi im pleant̄. Quarto de transgressione penitendo Matth. xij. P̄niam agite tē. R̄ Quinto in obseruātā p̄seuerare intendēdo. Matth. xvij. Qui p̄seuerauerit vsq̄ in finē hic salu⁹ erit. Idcirco deus decalogū dedit descriptū in lapi dīb̄ ad significādū q̄ firmo. p̄posito sūt in cor de scripta vt nulla delect̄ obliuio: nlla frangat tēp̄atio tē. Sed di. Lur de⁹ tā dure vult age re cū hoīe vt si q̄draginta annis v̄l v̄ltra fuauit hō p̄cepta et iā declinat a p̄seuerātā ad vnicam transgressionē: totū fuitū p̄stū perdit. Quis regū crudelū faceret vt p̄ vno impudico asp̄ctu mulieris seruū suū a multis annis fuentē salario p̄uaret et carceri p̄peruo māciparet. Et r̄tē nec soldanus faceret. Sed ad bec̄ndēt fm sc̄m Vincentiū de valētā tali exemplo. Si rec tibi cōmitteret filiā custodiādā: quā a multis annis custodisti et iā ipsam p̄stitueres latrico. nōne mortē acerbā demereret̄. Irēsi cōmitteret rex tibi p̄ciosissimas res i cista portare vsq̄ ad intra domū. et tu a maria distantia portasses et iā p̄ domū p̄ijceres furib⁹ rapiendū tē. Sic in p̄posito.

L. Circa tertīū de saluifica impletionis fructificatiōe Nota multos fructus ex sc̄ptura. Primo q̄r amicus dei talis efficīt Job. xv. Sc̄dō q̄r bānditionē dei multiplicē sequit̄. Deut. xxvij. c. Si custodias oīa mādata eris bāndit̄ in ciuitate. in agro. ingrediens egr̄. tē. Ter tio q̄r celestē brūtūdīcē p̄meret̄. Proverb. xxix. Qui custodit legēbeatus. Quarto q̄r deo ha bitaculū reddit̄. p̄t̄ Job. xiiiij. Si q̄s diligit me fm monēmē ser. et ac̄ eū veniemus et manſi. tē. Quinto q̄r oratio eius exaudīt̄. Aug⁹. de ope monach. Litius exaudīt̄ vna oīo obediēt̄ q̄ decē milia p̄tēntis. Sexto q̄r flagella sibi ca uenit Eccī. viij. Qui custodit p̄ceptū nō experit̄ q̄cōs mali. Septio q̄r p̄mīs dīcabit̄ in celo. Pro exemplō nōremus q̄d d̄t de Erod. xv. q̄ p̄cepta fuantib⁹ nō inducit plagaē egypti: sed nō obfūatib⁹ oēs inducet: vt d̄t Hiero. in glo. collat̄. Erod. xx. intelligēdo saltē spūalr. Prima aut̄ plaga est aque in sanguinē p̄uersio. et bec̄s significat p̄tā ḡua q̄ vocant̄ sanguines in sc̄ptura. Sc̄dō est ranaz̄ plaga. significāt̄ horriduz̄ iferni cibū. Tertia est musaz̄. i. demonū insul tus. Quarta ē v̄lcez̄. i. corporalū ifirmitatū. Qui ta sc̄inum. i. remorsus et sc̄ie q̄ ē v̄mis iferni. Sesta plaga grādo occidēs. i. iudicij sūta. Se p̄t̄ma locustaz̄ q̄ breuivolatu significat breue

Bermo

XLI

VII. Octauia occisio pecor significas brutales mortes sine sacris. Nona tenebraz. s. exteriop. et interior. q. sunt in inferno. Decia occisio primo genito rui. mors eterna aie i gehena. O greciores ptes mescite de tot malis q. leqntur sup vos nisi peccati egerit. Rogemus ergo dominum iesum tecum.

Feria quarta post dñicā de passiōe Sermo
qdragesimus pm^o de diligēti obediēti pcepto
rur et malo iobediētie vl accidie ipceptis iplēdis.

Wes mee vo

o cēmā audiūt et sequunt̄ me et nō
pibūt in eternū Job. x. et in euāge
lio hodierno. **V**erba sicut
saluatoris q̄bo insinuat signa p̄cipua p̄ q̄ cog/
sci possit bō q̄ sit d̄ nūero saluādorū et nō pibit
in eternū. Prīmū signū īnocēt̄. iō dīc. Ques
q̄ sūne mansueta alalia et nō nocētia ut dīc Al/
chūn⁹. S̄edum signū fidei r̄plane. ideo addit
mee. Nā H̄eb. xij. Sine fide ip̄ossibile est place
re dō. Terciū signū obediētia. iō dīc. Uoce meā
audiūt id ē p̄cep̄t̄ meis ex aio obediūt̄. S̄ic ex/
ponit Alchūn⁹. Un̄ Deus. xxx. Elige ut viuas
et diligas dñm dñm tuū atq̄ obediās voc̄t̄ er⁹.
Hecibi. q̄d p̄test poni. p̄ alio themate. Ut id
Aug. sup̄ Ps̄. dicit. Sola obediētia tenet pal/
mā celestē. Iola obediētia tuerit penā. tu q̄ verā
requiēt̄ q̄ post hāc vitā xp̄ianis p̄mitit̄ q̄r̄. Et iā
h̄ cā ic̄er būl̄ vice molestias suauas gustabīs si
p̄cepta iplere dilexer̄. Necille. Sz q̄m plurimi
ex malicia v̄l̄ negligētia accidie transgrediunt̄.
pt̄erea q̄rtū signa daf̄ penitētia. iō addit̄ r̄ps
di. Et sequunt̄ me. si cruce p̄nie portāda. sicut
et r̄ps crucē p̄ nob̄ prulit̄ p̄niaz agēdo. p̄ p̄cis
n̄ris. O ḡbō si vis vitā eternā et nō pire obfua
be signa. de q̄bo i euāgeliō. Itaq̄ d̄ diligēt̄ im/
pletione p̄ceptoꝝ ztra hmōt̄ accidīa tria myste/
ria declaremus in hoc sermone.

Primum de amore inductionis.

Scđm dicit pículo se inobeditionis.

Terciu dicit dulcorose facilitatois.
¶ Circa p̄mū de iudicōe amoroſa ad obe-
diēdū diuinis p̄cepis. et diligēter iplendū no-
tāduz q̄ plures rōnes iudicūt ad id. Prima rō-
de mādat. s. dei maiestas. Quāto enī p̄cipies ē
altior̄ maiestat̄; rāto sibi p̄ alijs obedire debet
ſbdit. al.s pena icurrēt. h̄ de⁹ ē infinite maiestat̄
sup oēm diuīnū ḡ t̄. Un̄ ero. et. q̄n̄ de⁹ p̄cepera
b̄ dī p̄misū q̄ddā p̄ ambulbū d. sic. Ego ſū dñs
de⁹ tu⁹ nō habebis dōs alienos. et ſic d̄ alijs p̄/
cep̄. p̄ſeq̄. q.d. fm̄ Lyrā. Ego ſū dñs tot⁹ mū-
di p̄ gabinatioēz. de⁹ p̄ creatioēz. tu⁹ p̄ ſp̄ecalētui
electoēz p̄ ceteri pplis ad meū ſcultū ut obedias
mibi. s. tu r̄piane. et diligas me. q̄ redemi te de
fuitute dyaboli. p̄r̄io ſanguine meo in cruce. p̄
te fuso tāq̄ israel d̄ domo fuitut̄ pbaraōis. Et
io p̄ceper ista obes ſollicite fuare mādata. P̄o

inde Aug. li. q. cōfes. t dī. viij. c. Que cōtra. dicat
Sūale pacū legi ē boies obtēpare regib⁹ su⁹ is
quārō mag⁹ do ad ea q̄ iussit fūiedū ē. Sic em⁹
in potestatib⁹ societatis būane maior p̄as mis-
noris ad obediendū p̄ponit: ita de⁹ oīb⁹. hec ibi.
Et sic p̄tq̄ p̄ dei p̄cepta nulli dño est obediens
dū. Scđa rō dī acceptor⁹ t bñficio⁹ largitas
Nam a deo accepimus aīam t corpus t om̄ia
bona q̄ habemus. t singulis dieb⁹ t horis ab
eo p̄seruamur viuimus t souemur. Jō. p̄ graz
titudine tenemur semip ei obedire. Un̄ Ber. Di
gn⁹ t iustū est semp deo fuisse q̄ nūq̄ cessat no-
bis bñfacere. O īſu bone dign⁹ plane est mor-
te q̄ ubi recusat viuere. Necille. Eemplū bñi⁹
cape in xp̄i cruce. q̄r xp̄s pependit p nob⁹ t mor-
tuus em⁹ in cruce bñre modū figurex. q̄ l̄fa t decē
significat. t sic decalogū fūādū xp̄ianis iussūat

Feria. V. post dominicā de passione

N Circa secundū de inobedientie pīculositate nostra. q̄ pīculo sūmū virtū iobedientie pība. Primo q̄ scriptura ipsam ḡuissime dēnat tāq̄ id latrīe virtū et infidelitatem. Regū. xv. Quasi ari olandi pītū est repugnare. et q̄si scīl' idolatrie ēnolle ac̄cēscere. s. dei pīcepti. Prop̄p̄ca Gre. viiiij. q. i. c. scīdū. dt. Sola cōobedientia q̄ fidēi meritū possidet. sine q̄ quisq̄ infidelis esse quīcīt etiā fidētenere videat. Ibi glo. dt. q̄ inobedientia heresi eq̄para. Scīo q̄ in iobedientia facta bōa q̄ciq̄ deus nō acceptat etiā si q̄s martyriū sustineret. Rō. q̄ vera charitas consistit in obe dientia pīceptoz. Sine charitate aut si q̄s tradi derit corpus suū ita ut arde et nō pīdest. L. Loz. xiiij. Un̄ inobedientis martyriū nō placet deo. Si cur exēplū ponamus et ciuilib⁹ legib⁹. vbi ha b̄c̄f q̄ nō obedit mādarō pīncipis etiam si id qđ facit sic vīle et līcīu ac gl̄iosum. pura q̄ vin cit hostes: tñ d̄ mozi. ff. de re militari. l. deserto re. Proinde narrat Valerius li. iiij. c. iiiij. et Aug. li. de cui. di. q̄ Posthumi⁹ h̄ns filiū noīe An thonū forē et armis doctissimū. q̄ ī mandatū pīsua spōnce egressus a custodia castroz. cū hostib⁹ et romā bellācib⁹ pīfīgen. illos deuicit et magnā victoriā reportauit. Sed pīnceps ipse sc̄ pī eius eūdē decapitari iussit. pī inobedientiā ne cī exēplo pīceptū pītēneret. Sic q̄ nō obe dit dei pīcepto etiā si bonū faciat deo displicet.

Tertio q̄ ardore gebēne sola inobedientia crūciat. Un̄ Bern. Nihil ardet in inferno nisi pīpa volūtas. colle. pīrīa volūtate et nō erit infernus Hec ille. Sed pīrīa volūtas est q̄ nō pīformat̄ dei volūtati obediendo fīm docē. Quarto q̄ maledictionē sibi multiplicat iūcta illud. Ps. Maledicti q̄ declinant a mādatis tuis z̄. Itē Deut. xxvij. Si nō audier̄ voce dñi ut facias oīa mādata. venīt sup te oēs maledictionēs iste maledictus eris in ciuitate. maledictus in agro maledictus horreū tuū. maledictus reliquie. maledictus fructus ventris tui. et fructus terre tue armenta boū et ouīi tuā. maledictus ingrediens et egrediens. Hec et plā ibi.

R Circa tertii de facilitatiōe dulci querit. q̄ līcer pōt̄ bō facere ut sibi sit facile et dulce pīcepta oīa obfūare. Ad qđ rīndēt̄ q̄ pīcipue q̄ttorū sūt̄ q̄b̄ id valet efficerē. Primū est amoris xpi ac censio eius passionē recognitādo. Un̄ Greg. Si passio xpi ad mēorā reuocēt̄ nūlā durū qđ nō equo aio tolteret. Scīm est bītūdīnis ipes et expectatio de remunerādo. Si em̄ fūus libent̄ obedit regi. p̄ dādo uno castro. q̄nto magis dō obediendū est libent̄. p̄ dando celesti regno ppe tuo. Nā fīm Hiero. pīcula maris vel itineris et laboris spes lucri cōpensat. Exemplū de Abra am legit Ben. xxiij. c. q̄ veus valde difficile sibi pīcepit ut p̄baret eius obedientiā vīcī. q̄ imolaret filiū. pīrīū. Itē vīnigenitū. Itē Isaac miraculo se pīceptū in senectute. et quē diligebat summe

Itē ut occideret illū gladio. Itē ut etiā holocau stū faceret ex illo. i. rotū cremaret ad honorē dei ita q̄ de filio suo nō remaneret nisi cineres qui statim p̄ flacū venti sc̄ disperserēt. et tñ fīm L. Abraā pīstāt̄ obediuit. sūltēt̄ et Isaac pī obediuit ut ligaret̄ et occideref̄ ad ipsius dei pīceptū cū posset resistere tāq̄ iūuenis fortis anno p̄ tri ginta seni pī. Sed q̄re. rīndēt̄ doctores. q̄ pī spēm resurrectiōis future et remūnerationis faci ende a deo p̄ xpm cuius passionē p̄figurauit.

Tertii est pīfūtu dīnis inducīo se freqnē cas tīgādo exemplō aplī. L. Loz. ix. Lastigo corp⁹ meū et in fūtūtē redigo. s. obedientie. Quartii est dānatiōis tremefactio de eternal'r cruciādo. Nā Ecēs. vij. Qui timet nūbil negligit z̄. Erē plū habemus de vīro Lōth: q̄ pīter inobedientiā versa est in salis statuā dānata. Tres de saul rege quē deus pīauit regno et diabolo vītare p̄ misit. pī inobedientiā z̄. Rogem⁹ ḡ xpm z̄.

Feria q̄nta post dñicam de passiōe Sermo. xlj. de pīcepti pīlīb⁹ datis et q̄ remurmurāt acci diosi.

Ides tuate sal

fūa fecit: vade in pace. Lū. vij. et i cuā gelio bōdierno. Verba sūt xpi ad magdalēnā. fīm scripturas nō oīs fides saluat hominē: sed sola fides formata charitate: obfūando sc̄ in fide dei pīcepta. Un̄ d̄ Deut. vi. Erit nūrī misericors de⁹ si custodierimus et fecerim⁹ oīa pīcepta eius. Hoc pōt̄ poni. p̄ alio ebēmatē. Proinde post q̄s xps dirit. Fides te saluam fēc addidit. Vade in pace. Pax em̄ vera est cū dei voluntate p̄cordare in pīceptis fīm Lyrillū. Un̄ restant adhuc de pīcepti dei tria mysteria declarāta etra accidiosos remunerances.

Primū de plurali variatione.
Secundū de modali eruditōne.

Tertii de exemplari reuelatione.
S Circa pīmū de pīlītare pīceptoz mīti sūt pīlītūtū accidiosi q̄ sepius murmurant et de pīcepta. Et dicere solent q̄re de⁹ dedit pīlīma pīcepta boīb⁹. Nā cū pīuidet de⁹ q̄ mīti boīes nō fūabūt̄ sua pīcepta. melius (inquit) fūisset nō pīcepisse: ne exinde laqueū peccandi bītent. et pīse quēn̄ inciderent in pīculū dānatiōis. Sed ad bec rīndēt̄ fīm Bonātē. sup. ii. di. xvij. circa līaz c. fi. Et Aleran. in. iiij. p. q. xrv. recolligendo. q̄ et pīceptis a deo impositis nulla facta est boī iniuria. imo facta est magna vīlitas meritorū et pīmioz amplioz et obediētia illoz. Q̄ aut̄ etra riū alicui cuenit et inobedientia: b̄ est ex culpa sua: et nō est et dei pīceptis. Nam talis ex inobedientia sua querit sibi bonū in malū. sicut in pījā et pīcōrībo oīa bona querit̄ in malū. pīter impiorū illoz maliciā et culpā adeo q̄ ipse pīceptor sibimet querit̄ in malū. Nam teste Ps.

Qui diligit iniqtatē odit aiām suā. Deniq̄ p̄f*istiū* euetuō p̄fusionēnō debuit deus dimitte re dare mādata. Tū q̄ ex b̄ deus p̄mitē maius bonū eliciendū sīc iusticie manifestationē ī dā natione reproboꝝ: vt de Aug⁹. in encl. Tū q̄ ordo vniuersi t̄ decor iusticie nō d̄z intermiti p̄p̄ incōmodū alicuius sp̄cialis creature. sīc nec quenit ut rex dimittat iūltas leges p̄ bono coti us regni p̄dere cū sc̄t aliq̄s malefactores exide punedos p̄ trāgressiōe. I. Itaq̄ decebat deū ut p̄oeret p̄cepta t̄ pl̄a. Pr̄io ut ap̄lior̄ obe dietie maius meritū acq̄rat. Si em̄ nullū foret p̄ceptū nec esset obediētia nec meritū obediētia. Sc̄do ut d̄ dīna volūtate hō erudit̄ ī q̄ deo d̄z esse subiectus. Nā exq̄ hoīes p̄ni sunt ad errore tā in intellectu q̄ in affectu. t̄ b̄ ex corruptōe na ture vel foimite vel ex mala p̄suētudine. Jō necel secerat ut darek lex p̄ceptoꝝ pl̄imōꝝ q̄ crudirek t̄ nosceret hō q̄lia mala cauere deberet tāq̄ dei p̄cepto p̄hibita t̄ q̄lia bona facere deberet tāq̄ in dicta. t̄ ad hec mouereſt affectus boīs amore. p̄ missiōis dīne vel a p̄hibitis retrahereſt timore cōminatiōis. Et hāc rōnē ponit Alex. vbi supra Tertio ut differētia inf̄ obediētia t̄ p̄tēnētēm demonstret. t̄ sic iusticia illos p̄mians t̄ istos puniens māfestet. Quarto ut iurisdicō dīna tōnis dīne sup̄ hoīe oñderet. in eo q̄ deo p̄cepit boī ostēdit se iurisdictionēz t̄ imperiū bīc sup̄ hoīe in vita t̄ post mortē. Hec oia ex Bonauē. Un̄ p̄petr rōnes dicras deus in veteri lege deſ derat sercēta p̄cepta legalia: ut p̄t̄ per Aug⁹. ad Januariū iuxta rabbi moy. Exemplū capē o hō qd̄ p̄ferret tibi bīc kū t̄ nīl iurisdictionis exer cere p̄ eum vel in eo nec in aliquo tibi obediēt. Sicin p̄posito.

U Līrca secūdū de mō eruditōis notandū. q̄ deo in p̄ceptis decalogi instruit t̄ erudit nos pl̄ib⁹ modis ad salutē. Pr̄imo si p̄sideramus q̄ in scriptis dei digito sunt tradita. Dei digito est spiritus sanctus: q̄ fecit celū t̄ terrā t̄ q̄ scribet electros suos in libro vite: ipse sc̄p̄lit p̄cepta decalogi. Deus. ix. Dedit mībi (in q̄) moyes duas tabulas lapideas dīn̄ scriptas digito dei. S̄ q̄re b̄. v̄t̄q̄ ad significandū t̄ instruēdū nos q̄ ḡchīq̄ vult ascribi in libro vite d̄z fuare hec dei p̄cepta exstēdo in grā sp̄issanci. hoc est sine oī p̄to mortali. Sine em̄ grā nō sufficit ad salutē decalogi obfūtiā fīm genus opis. Nam d̄. i. Timo. i. Finis p̄cepti est charitas d̄ corde puro t̄ p̄scia bona. Et hec p̄bat Bonauē. sup. iij. dī. xx viii. exemplū de iudeis. Sc̄do si p̄sideram⁹ vbi sūt delicta. Et nota q̄ delicta sunt in duab̄ tabulis Deut. 5. Nā fīm Aug⁹. quē ī b̄ cōter se quinf doc. catholici. in p̄ma tabula sc̄pta sunt tria p̄ma p̄cepta q̄ ordinat ad deū. In secūda se p̄t̄ p̄cepta q̄ hoīes ordinat ad primū. Sed q̄re hec. nīl ad docendū q̄ due sūt p̄ceptoꝝ oīm ra dices sc̄z charitas dei t̄ primi. Et q̄r̄ deus habi

tar in celo: sed primus in b̄ mōdo. Idcirco p̄ hec instruimur q̄ q̄ nō obseruat p̄cepta p̄metabuſ le nō mereſt habitare in celo vbi deo est t̄ q̄ non obfūat mādata secūderabule: nō ē dignus habi tare in terra vel in mōdo isto vbi primus est nec in celo q̄ h̄ dei p̄ceptū facit q̄ p̄cepit primū diligere. t̄ p̄seques relinquit q̄ habitet in inferno vbi est locus diaboli p̄petu⁹. X Tertiō si p̄sideramus q̄tēns sine sc̄pta t̄ data. t̄ scri p̄tura dīc̄ q̄ bīna vice. Nā p̄mo data sūt in duab̄ bus tabulis lapideis q̄ p̄ceptā idolatrie filiorū isrl̄ p̄ moysen descendantē de ipso monte vbi fuerat cū deo ad radices montis. p̄i cīdo sūt p̄fracte. t̄ tandem ad instar illar̄ alie facte sūt due p̄ moysen dolate iterū digito dei descripte. Exod. xxvii. Sed q̄re hec. dīc̄t̄ doce. q̄ p̄metabule sī gnificat statū bīane inoccētē. sc̄de at statū p̄ni. Sic q̄z p̄ hec docemur q̄ si cōtingat tabulas. i. statū inoccētē frangī p̄ p̄ceptā mortalia debet p̄ cepta p̄ p̄niā verā regari ut hō possit saluari. Est em̄ iuris p̄siderudo q̄ instīa vetustate p̄sum̄ p̄ea vī alter lacerata p̄ manū notariū renouant̄ et̄pl̄ata cadē autoritatē cū originalib⁹. ita sp̄us aliter est in p̄posito. Un̄ Aug. dī. Penitētia rea parat inoccētā amissam t̄ reduci in ḡdū p̄stū nū. Quarto si p̄sideramus q̄lī obligat̄ t̄ sūt ordīata ad vitandū vniuersa p̄cē. Nā mīgr. iij. lib. dī. xl. in fine dīcit sic. Audistis decc̄ chordas psalterij vītēs sc̄ptū impositas q̄ charitate tangenda sūt ut vītōꝝ p̄fere occidat̄. hecibi. Sup q̄ Tho. in sc̄p̄to e. dīcit sic. Per decē chordas psalterij decc̄ p̄cepta intelligūt̄. Sic em̄ dāvid. sono cythare t̄ psalterij sp̄m malū a saul fugabat t̄ vītū t̄ leonē interfecit. j. Regū. xvij. Ica xps decc̄ p̄ceptis feras oīm mortalū p̄tōꝝ in nobis occidit. Nec ex Tho. y Pro q̄ notā dū est fīm Berson. cancellariū pari. in cōpen. tra catus de decc̄ p̄cepto. q̄ in decalogo inq̄fit esse cīue t̄ vītūl̄ omīs peccati mortalis p̄hibitio Prohibet em̄ ibi septē capitalia peccata. Et de claraſ. Nā luxuria p̄hibet p̄mo p̄cepto. q̄ luxuria p̄tēne deū q̄ p̄cipit̄ colī in p̄mo p̄cepto bīuli obediētia t̄ adoratiōe. Avaricia p̄hibet septē p̄cepto. s. Nō furtū facies. Et decc̄. s. Nō p̄cupiſ ſces rē. p̄imi. Luxuria ſexto p̄cepto. s. Non meſ chaberis. Ira q̄nto. s. Non occides. vbi p̄hibet oīe nocumētū in p̄sona. Bula tertio. s. de ſcīficādo festo q̄ p̄cipit̄ ut hō q̄ſcat̄ in vītū ſine. i. in deo. nec auertit̄ ab illo p̄ delectatiōe carnis vīl mōdi. s. Auertit̄ p̄ gulā. Inuidia q̄ libētē primo detrahit t̄ fāſū ſectionū p̄hibet. p̄hibet octauo. s. Nō loq̄ris fāſū t̄c. Accidia in dīnis terro ſc̄z Sabbathā ſacrificē. In his aut̄ q̄ ſūt ad primū q̄rro. s. Honora patrē t̄ mīrē t̄c. Prefea idē cācellariū ibidē dīc̄t̄ q̄ nō ſolū omīe capitale p̄ceptū ſc̄z etiā omīe aliud mortale. p̄hibet in p̄mo p̄cepto t̄ ſedō. q̄ p̄cipit̄ q̄ deo ſup̄ oīa diligat̄ cor de roſto. ore t̄ oīe mortale aut̄ p̄transīat̄ charitati. ḡcē

Feria. VI. post dominicā de passione

sc̄ p̄hibitū oētale. O homo disce hec.

Z Lirca tertiu de exēplari reuelatōe sufficiat p̄ poplī edificatiōe exēplū qđ legiſ in li. de gaſo. viç qđ qdā ſetū ſaſ noīc Arſenī ſū orā ſet deū ut ſibi reuelaret hoīm mūdanoy ſtatū. ecce rapē ſpū vidit qndā hoīe nudi roto corpe. h̄ tñmō babebat capite mitrā aureā. et ille nō eſt pm̄iſſus i celū itare ad ſpectū dei. h̄ dā nat̄ ē. Angel⁹ auē dicit arſenio. Iſte ſignificat xpianos q̄ fidē habet tñ tanq̄ mitrā aureā ſed nudi ab opib⁹ q̄ debuerunt ex p̄cepto facere nō ſunt digni deo. Ite aliū vidit nudi tñmō cyro thecas aureas habētē. angel⁹ dicit hūc largas elemoſynas feciſſe. h̄ q̄ p̄cepta nō fuauit dana tuis ē. Ite tertiu vidit nudi tñ i calciamētis. et hūc dicit pegrinatiōes feciſſe. h̄ p̄cepta nō fuauit. ḡ rē. Ite qrtū vidit nudi h̄ cingulū tñ au reū b̄fe i ſignū caſtitat̄. Ite qntū vidit nudi h̄ ſcept̄ aureū tenere manib⁹. et dicit hūc regnaliſ ſe et viduas defendiſſe h̄ ſine p̄cep̄oꝝ obſerua tia. Un̄ oīb⁹ talib⁹ excludiſſe d̄ celo et dānaſ; vlt̄mo vidit optime veſtitū et illū itare celū et coro nari. p̄ obedietia. O ḡb̄ cogita q̄ r̄p̄ dñs vt tibi faceret corona dec̄e roſis vernatib⁹ dcoratā p̄ dec̄e p̄cep̄oꝝ ipletiōe d̄cies ip̄e. p̄ te ſanguinē ſacri fudit. Pr̄io in circuſiōe. Sc̄do i ſanguine ſudore. Tercio i flagellatiōe. Quarto in corona eō ſpine. Quinto in manu dext̄ra. Sexto in ſinistra. Septimo i pede detro. Octauo in ſinistro. Nono in latere. Ettū ſimilē dūmo i cor de ut dicit Berñ. O ḡxpianē obſua decalegoꝝ amore xp̄i paſſi ut mirear̄ corona ppetuā. Ro gemus ergo dñm christum rē.

Feria ſexta post dñicā de paſſiōe Sermo q̄ dragelū ſterti⁹ ſup̄ſtitiōib⁹ quas cauſat accidia frigescēt̄. a fide vera.

Ex̄ſus moritu

i rus erat. p̄ gēre ut filios dei q̄ erāt diſp̄li cōgregaret i vnū Job. x. t. i euāgelio hodierno. Ecce chariſſimi euāgelista exp̄le dicit q̄ dñs iſus idcirco erat moritur⁹ p̄ hoīb⁹ ut filios dei. i electos ad vitā q̄ erāt p̄ destinati. ut exponit Aug. Qui in q̄ diſp̄li erāt p̄ diuersos ri⁹ et ſectas ſup̄ſticioſas getiliū h̄ cōgregaret i vnū. i. in vnā fidē verā ecclie. Sed q̄re h̄. nū ut ver̄ de⁹ vn⁹ h̄a fide ab oīb⁹ agnoscere et colere. ſic p̄cep̄it de⁹ Ero. xx. Ego ſuſ dñs de⁹ tu⁹. nō habebis dōs alienos qđ p̄t eē alio ſthema fmōis. h̄ qm̄ dyabol⁹ mītros heu decipit etiā xpianos q̄ ſunt filii dei p̄ adoptionē ut diuersas ſup̄ſticioſes error̄ ſectēt̄. p̄ſcribiſ accidiosos frigescēt̄ ab amoreveri dei et ei⁹ cultu. Nā et r̄pm̄ dñm ſeptādo d̄ h̄ dyabol⁹ lus dicit Mat. viii. Oia ſez regna mūdi tibi doſi cadēs adoraueris me. h̄ ſp̄us dñs r̄ndic Scriptū eſt Deut. vi. Dñm dei tuū adorabis

et illi ſoli fuiles. ſ. cultu laſtric. qđ etiā p̄t eſſe thema. A forori ḡ diabolus ſeptat de h̄ xpianos qm̄ vt. xxvi. q. v. c. nec mir. Aug. ſt. Ad h̄ diaſ bolus ſp̄ nitit ut adoreſ q̄ ſi de⁹. et hoc ex odio et ſupbia ū deū. Proinde ū oēs ſup̄ſticioſos ut coſtingant̄ errores illoꝝ et verū dei cultus amplexat̄ a xp̄icolis tria mysteria declarabim⁹ h̄ fmone de p̄cepto p̄mo decaſtogi. pſeq̄ndo.

Pr̄imū de excrabitili offenſione.

Sc̄dm de mortalī criminatiōe.

Tertiū de modali diuerſificatione.

Z Lirca pr̄imū de excratiōne p̄cti cuiuſlibet ſup̄ſticioſis nota ad id p̄les rōnes q̄re ſup̄ſticioſes om̄s ſint excrante. Pr̄ima rō ſt. p̄cepto rie. p̄hibitōis. Nā de⁹ p̄mo oīm p̄ceptoꝝ p̄hibit. ad ſignificandū ei⁹ grauitatē p̄cti. q̄ in bmōi attribuiſ creature qđ debet creatori. vel pactuſ fit cū demone exp̄iſſe vel tacite. ut ſt Aug. ii. de doctrina xpiana. Pro declaratione norādū. q̄ de⁹ bñdic⁹ poſuit tria p̄cepta obligatiā hoīe q̄ ad ip̄m dei. Pr̄imo fm̄ Aureolū. Idecirco ut credamus trinitatē pſonāꝝ in deo. ſ. patrē filiū et ſp̄iſſcēt̄. Un̄ p̄mu p̄ceptū poſuit de diuini tate q̄ priuet ad patrē oīm dñm dices. Ego ſuſ dñs deus ſez verus et vniq̄. Nō habebis dōs alienos. Sc̄dm poſuit de veritate iuramenti in noīe dei. et veritas attribuiſt̄ filio; q̄ ait. Ego ſuſ via veritas rē. Jōq̄ ſc̄dm p̄ceptū poſuit ſic. Nō assumes nomē dei tui inuānū. h̄ e fm̄ qđ Hugo li. de ſacriſ ſt. Deū tuū in natura aſſumpta crede reuerendū in veritate lo quele. Ideo norāter ſt. aſſumes. et deū tuū rē. Tertiū p̄ceptū poſuit de ſp̄iſſcō in q̄ habemus ſanctificari. recognoſcēdo bñficia bonitatis diuine dices. Sab̄ata ſanctifices. Sc̄do iō poſuit de⁹ tria p̄cepta de ſe ut eū colamus triplici ſtute. ſ. vera fide. ve ra ſpe. vera charitatem. nec auertamur ab eo cor de idola credēdo. nec ore p̄ nomē ſuū mentiēdo nec ope p̄tē deputato cultū debitū nō exhibēdo. p̄terea dedit talia p̄cepta ut p̄t p̄ Lancellariū parisiē. in cōpē. tracſ. de p̄ceptis. Terrio iō poſuit hec tria fm̄ Tho. i. p̄c. ii. q. c. Ut ſciamus p̄ deo trib⁹ obligamur. ſicut q̄libet etiā ſubditus tenet p̄ncipiū hec tria. Pr̄imo fidelitatē ne honore p̄ncipiū debitū alteri deferamus. Ideo p̄cepit deus ne adoremus dōs alienos rē. Sc̄do te nemur reuerentia ne inuiriā p̄ncipiū irrogemus. Jō ſecūdo p̄cipit nō giurare in noīe ſi. Tertiio tenemur obsequiū debitū. Jō diē tertio. Sab̄ata ſanctifices. Ad. p̄poſitū ſup̄ſticioſi et dñi ū hec oīa ḡuillimē peccat̄ fidē pacū et cultū dia bolo dando ip̄m reuerendo et ſp̄ando et ei ſuic̄do. ḡ rē. B Secūda rō ſt. arris diabolice et inuentiōis. Nā Aug. de vita xp̄i. t. xvij. q. q. c. illud. dīc. Om̄s arces bmōi vel nugatorie vel noīe ſup̄ſticioſis ex quadam pefiſera ſocietas te hominum et demonū quaſi pacta inſidelis et dōloſe amicicie pſtitura penit̄ ſūt repudiāde et

Hermo

XLIII

fugende a xpianis. hec ille. Itē ibidē. q. viij. c. Nō obseruetis. idē Aug⁹. dī. q. qui superstitiones obseruat. t̄ q̄ talib⁹ credit vel eos ȝsulūt̄ t̄ interrogat. ōs tales fidē xpianā negat t̄ baptisimū. et pagani ac apostate ac dei inimici ad dānatiōes etiā radūt̄ nūl̄ pñia agat. Pro exēplo pono q̄ stione. Unū est q̄ femme in maiori multitudine requint̄ superstitione q̄z viri. Et rñdet̄ fm Aler. de Bles. q. p. sume. q. liij. t̄ alios. q̄ sicut in padiso aggressus est diabolus p̄mo mulierē. ut pote q̄ minus habeat de rōnis discretōe t̄ suā doctriñā p̄ mulierē trāfudit in vīz. ita t̄ mō m̄lierib⁹ maḡ miscer diabol⁹ collo q̄a deceptio sue artis. Tū q̄ m̄lieres pñiores sit ad credēdū dia bolo. sic t̄ euā creditit. t̄ sic seduca fuit a dia bolo. Adā autē nō credidit līc. p̄p̄e mulieris cōplacentia trāgressus sit. ut de magister in. iij. dī. xij. allegando Aug. Tū deniq̄ q̄ m̄lieres mi nus pñt secrēta celare. Jō talē artē malā maḡ vult diabolus suggestere mulierib⁹ ut p̄ eas p̄ dat p̄les cōpares feminas edocendo. t̄ sic p̄f̄ q̄nter ad viros disseminādo. Tertia rō diui ne detestatiōis. p̄s. xxi. Dñe deus v̄titatis odisti ōs obſuātes vanitates. Rō. q̄ v̄ſurpat p̄p̄i dei. Nā scire ȝtingēt̄ futura ſolius dei ē. p̄p̄i ſicut ſcriptura Eſa. c. xli. dī. ſil'r ſanare infirmos ſine medicinis t̄ remediis naturalib⁹ ſolius dei p̄p̄i est. ſi diuini p̄ auguria t̄ diabolica pacta volūt̄ ſcire futura t̄ occulta. t̄ p̄ incantatiōes vo lūt̄ ſupstitioſi ſanare. ḡ v̄ſurpat id qđ est dei. p̄p̄i. Exemplū legit̄. iij. Regū. j. q̄ rex Ochotias milis ad ȝſulendū deū acharon v̄t̄ posſit viuere de infirmitate ſua. t̄ nūcjs occur reū. Helias. p̄pha dixit. Nūqđ nō erat deus in iſrl̄ ut eatis ad ȝſulendū beelzebub deū acha roj. quāb̄z̄ bec de dñs. De leculo ſup quem ascendisti nō descenderes. ſed morte morieris t̄. Siccir ſil'b⁹ alijs. Quarta rō dī. horrende punitiōis. Nā lege dīna p̄cipit p̄ncipib⁹ Erod. xij. Maleficos nō partiar viuere ſup terra. Et Deut. xij. ſil'r p̄cipit. Itē ſi ȝſulentes illos dicit dñs Leuit. xix. Anima q̄ declauerit ad magos t̄ ariolos iſerficiā eā de medio p̄pli mei. t̄ Deut. xvij. Non ſit in vobis q̄ cōſulat dīnos. p̄terea ōs tales in futuro punient̄ morte eterna. Deniq̄ lege canonica diuinus t̄ maleficiſ ſi ſunt no torij eucharifta negat. de ȝſe. di. iij. c. p̄ dilectōe. Inſup ſi clerci ſunt. deponēdi ſunt t̄ oia bñſida amittit. t̄ in monaſterio retrudendi ſunt. Si v̄o laici. excoicandi. xxi. q. v. nō oportet. cū duob⁹ ſe. c. Pr̄terea tales t̄ etiā ad ipſos recur rentes ſunt infames. vi. q. i. infames. Nle admittit debent ad teſtimoniū v̄l̄ accuſationē. iij. q. viij. c. q̄ſq̄s. Et ōs fautores t̄ receptatores talib⁹ ac fecatores ſunt in eternū dānabiles. xxi. q. viij. Nō obſeruetis. Inſup lege cuiuila ſunt p̄cremā di igne t̄ eoz bona ȝſicanda. L. de maleficiſ t̄ mathematicis. l. nemo. t̄ l. culpa. Ubi etiā dī. q̄

culpa ſillis est tā. p̄hibita diſcere q̄ docere. Unde tenent̄ nedū deſttere ab hīmo: ſi etiā libros cō burere. aliter abſoluī nō pñt; ut dī. in Angelica. O diabolici p̄cī ſē. D. Ultima rō dī ſtū te obſeruationis t̄ ſupuacue credulitas; q̄ verā efficaciā nō hñt quecūq̄ ſupſticioes t̄ incanta tioes. ſi tñmō p̄ tales deceptioes p̄dūt diabolice aias hoīm. Unū. xxi. q. viij. c. admoneat. Aug⁹. dī exēpſe. Admoneant fideles ſacerdotes p̄plos ſuos ut nouerint magicas artes incantatioes q̄ buſlibet infirmitatib⁹ hoīm nūl̄ remedij poſſe p̄ferre. no aīalib⁹ languētib⁹ claudicatibus ſue vel etiā moribundis quicq̄ mederi: ſed hec eſſe laqueos t̄ inſidiās antiq̄ hostis q̄b̄ hoīem de cipere nūt̄. hec ibi. Unū autē ȝtingēt̄ qñq̄ effectū ſortiri dicemus in ſequentiib⁹. Exemplū legit̄ in le genda ſancti Sebaſtiani q̄ Eromacius p̄fecit de infirmitate nūnq̄ potuit ſanari idola plus q̄ ducenta adorando. Sed cū beatus Seba ſtianus p̄misſer ſibi ſanitatē: ſi tñ cōfringere idola p̄misit omnia p̄fringi p̄ter vñū qđ occulte reſeruauit. Lūq̄ nec adhuc ſanare ſic. tandem t̄ illo ȝfracto ſanatus eſt a deo. Itē legit̄ etiā de ſancto Bern. q̄ cū in puericia graui dolore ca pitis vexare. adducta eſt ḡ incantatrix. ſi Ber mor exclamañ. repulit eā. t̄ p̄terea p̄ dñm ȝt̄ nuo ab omni dolore eſt liberatus. Hūc fmone ſeci. pliōrē ad p̄dicandū in feſto occurrenti. L. Lirca ſeōm p̄ncipale ſez de mortali crimi natione q̄rit̄. Primo. v̄t̄ ſortilegia t̄ ſupſtitionē ſim obſeruātia ſint ſemp p̄cī mortalia: an in caſu aliq̄ ſint venialia. Rñdet̄ fm Ven. de bru maria in p̄ceptorio. aliosq̄ doc. theologos cōi ter q̄ generaliter loq̄ndo pñt elīa fieri tripli. Pri mo ſic q̄ p̄ talia credit q̄ ſrealiter aſſequi qđ int endit. pura ſurti reuelationē vel alicuius amo re vel futuri ȝtingentis p̄ cognitione t̄ ſic ē mor tale. Scđo ſic q̄ luc̄ nō credat tñ vult experiri. vlt̄ aliqd efficacie ſit in tali actu vel nō. Et hoc etiā eſt mortale ſed minus p̄mo dīcro. q̄ talis ē dubius in fide. Dubius autē in fide eſt infidelis fm Aug. Tertio ſic. q̄ talia quis facit ex leuitate animi v̄l̄ intentiōe ſimpli putādo fore ſe b̄ licitū: cū ſibi nō apparet maniſta iuocatio demo nū vel pactio v̄l̄ alicuius creature adoratio nec credit nec experiri vult in talib⁹. t̄ ſic veniale pec catū eſt. niſi audiffit fore illictū a p̄dicatorib⁹ vel aliūde fm Antho. S. Scđo q̄rit̄ de diuina p̄miſſione. Lur de p̄miſſie effectum ſortiri maleficiꝝ in aliq̄b⁹ hoīm. q̄ v̄ Aug⁹. xxi. q. v. nec miru. dī. Magice artes nūl̄ pñt efficere ni ſi aut iusto iudicio aut p̄miſſiōe dī. Rñdet̄ fm doc. q̄ Primo. p̄ter p̄cī ſe punitiōe vel purgatiōem. Unde in coll. pa. Lassianus dī q̄ bo ni hoīes q̄ ſunt in charitate nō pñt ledi in alia nec cogit in p̄cī p̄demones t̄ maleficiꝝ. ſi tñmō do in reb⁹ corpe vel fama qđū p̄miſſū a deo ad eoz meriti ſe p̄batiōe. v̄t̄ p̄t̄ in Job. S. in ma

Primo ſortilegia et ſupſtitionē
obſeruātia ſint ſemp p̄cī mortalia.
Tertio a. 3. Per. J.

2.

3.

*Itē quare ſubinde
caenam et fructū.*

Sabbato post dominicā de passione

lis hūc p̄tātēz majorē p̄tētā sua. Scđo p̄pter animi implicatiōē. Nam fīm Tho.ii.ii. q. xcv. Et casu accidit p̄us q̄ bō effectu sup̄sticiōis ex̄piat. Sz postmo dū cū incipiūt animū hoies i bmoi implicare: m̄lta sic euemūt deceptiōē de monū vt plus attrahant ad obseruandū t̄ credendū talia erroneā: vt Aug. de doc. xpiana dt. Tertio p̄tē fidei pbationē. Deut. xiiii. exp̄sse habet q̄ tēp̄at deus hoies p̄ talia. s. vt app̄areat si firmi sunt iu fide t̄ vere diligūt deū nō credēdo erroribz: t̄ sic p̄bēt fore electi. Nā er p̄fidia hoies fit vt effectū lortianū incantatiōes. s. in fide p̄se uerantibz nil p̄n̄t efficeret. Exemplū legūt in spee. ex̄.di. t. ex̄.xvi. q̄ ml̄ier qd̄ p̄cio dato cuidaz sortilego emit̄ t̄ dolorē oculoz suoꝝ cartā scri/ p̄ca p̄ illū sic. demō euellat oculos tuos t̄ sterco ribz impleat loca eoz. Mira res: mulier p̄fidie credens sanata est. Postq̄ aut̄ audisit p̄dicantē q̄ nil valerent bmoi carē. illa restituit̄ b̄is il/ lius. Tūc p̄dicatorz acceptit̄ cartā illā t̄ displicās eā: vulgariter sibi exposuit̄ scripta in ea. Mor illa stupens p̄niām egit. t̄ decetero talibz nō cre dens meliorē sanitatē obtinuit. Simile accidit febricitanti cuidā t̄c. Sz Tertio q̄rit̄ de re/ mediatōē Qualia remedia valēt ad tollēda ma/ leficia. Nā p̄les riugati sūt maleficiati qnq̄ vt teneant odia int̄ se. vel vt nō possint riugale de/ bitū sibi reddere. v̄l vt ml̄ieres aut vacce p̄uen̄t lace. Et bmoi p̄nt facere demōes si a deo p̄mit/ tan̄. vt dt̄ Isid. viij.li. ethimo.c. ix. Ad hec r̄ndet̄ fīm Aureo. in.iiij.di. xxxiiij. t̄ in angelica q̄ ma/ leficiū nō lic̄ tolli p̄ alio maleficiū. vt determi/ nauit̄ etiā articulus parisien. q̄ sic tolli nō p̄t̄ sīc p̄tō infidelitatis. Sz m̄ si q̄o eset actu di/ spōitus ad faciendū maleficiū: p̄t̄ aliquis vi/ eo ad bonū suū: q̄zūs indispositū vel nolementz nō licet ad id inducere. Et p̄t̄ latius in angelī/ ca. Proinde maleficia tollere modis nō sup̄sti/ tiosis nō est p̄t̄. Primo nāq̄ p̄t̄ maleficiū/ liceat destrui p̄ latū exorcismū t̄ adiutoriōes di/ uinas p̄ sacra euāgeliā t̄ bmoi. Scđo p̄ p̄tō p̄/ z̄fessionē t̄ sacroꝝ dignā susceptionē. Tertio p̄ elemosynaz t̄ bonoz operz p̄ p̄t̄ satisfactiōez.

Quarto p̄ sc̄toꝝ t̄ religiōz oīonē t̄ intercessiōē. t̄ sic p̄t̄. Sed di. Nōne excusant̄ maleficiati di. se nō posse z̄tinere a tali muliere. vel nō posse diligere riugē. t̄ bmoi. R̄ndet̄ q̄ nō excusant̄ a p̄tō: tū q̄ volūtas hoies nō p̄t̄ cogi. Iac. iiij. Relistite diabolo t̄ fugiet a vob. tū q̄ p̄nt̄ p̄dica remedia facere t̄ deus p̄sto est subuenire. Sz Līca terrū notandū q̄ diversi sunt mo/ di t̄ sp̄es sup̄sticiōis de q̄b̄ requirēt̄ z̄fessio. vi/ de fīm līcas dīctiōis: diuinatio. Primo em̄ fit demonē inuocando. vt inq̄rendo thesauꝝ latē/ tem: t̄ q̄cūq̄ mō riurādo. Scđo incantando siue hoies vel serpentes t̄ aialia t̄c. Tertio vi/ sionēs somniādo. Pro q̄ nota. q̄ somnia fiunt̄ pl̄ib̄ ex causis vt tractat̄ doc. t̄ in Angel. t̄ in An-

thoñ. Primo aliqñ fiūt a deo vel a sc̄tis angel. Et tūc luc̄ credere t̄ futura ex bō p̄dicere: si certuz est fore ex dei v̄l sc̄ti angeli reuelatōē. Scđo fiūt ex causis naturalibz intrinsecis vel extrinsecis. bō est: ex acris vel celestis influētis dispositiōē q̄ sunt extrinseca. Et sic de intrinsecis p̄notificante medici sine p̄tō. pura q̄ somniū volandi signi/ ficat abūdantia sanguis. natālē abūdantia fle/ gme. t̄ sic de alijs. Item de extrinsecis. vt dū est influētia pluiae somnijs p̄uidet̄. Nāz bruta su/ dando p̄cognoscit̄ bmoi. Tertio fiūt ex p̄cedē/ ti cogitatiōē v̄l ex casu somniādo prīnentia ad forunā: vt inuenire thesaurū. vel q̄ occidaſ ab aliq̄. t̄ bmoi. sup̄sticōsum ē obſuare. q̄ ut pl̄i/ mu imilcer se diabolus. Et q̄ difficile est intelligere v̄n̄ p̄ueniāt somnia: An ex deo vel angelo v̄l diabolo v̄l ex casu. ideo temerariū est ea ob/ seruare credendo t̄ phibet sc̄ptura Deut. xviii. 3. Quarto sit inuictuado bō ē infantī fascinā/ do. Nā fīm Guicē. menstruate mulieris oculus inficit acrē. sic. t̄ speculū nouū t̄ trahit ipuritatē extalis ml̄ieris aspectu. t̄ sic infans tenellus ac re inspirān. inficit t̄ ledit̄. Sīl̄r̄ verula v̄hemē/ ter ad maliciā cōmota aspectu venenoſo inficit p̄uerū: demōe cooptante fīm doc. Cōtra bō signū crucis cū oīone dīnica t̄ aue maria ſep̄ties dice/ re exptū est valere. Quinto nigromantia exer/ cēdo t̄ bmoi ad p̄nōscendū futura. Sexto au/ guriando. bō est: ex voce aialū vel volatu aut cur/ ſu aialū vel v̄lulatu canū. aut occurſu religio/ ſoz infortunū credēdo v̄l omen ex v̄bis būa/ mis t̄c. Septimo cartas vel caraceres vel bre/ uia ſuspendendo. Octavo inspiciēdo: ſiue cō/ stellarōes p̄ bona hora fortunē: ſiue ſata natī/ uitatis ſiue inspiciendo figurās q̄ apparent in palmo manus. hec dīr̄ cyromantia. Si aut̄ in aq̄/ ſuſa cera v̄l plūbo: dīr̄ ydromantia. Si in lapide vel terra: geomantia. Si in igne: piromantia. Si in aere: aeromantia. Si in oſſibz aialū vel v̄ſce/ ribz vt Ligani faciūt in capitibz ſerpens ſoſe: au/ ſpiciū dīr̄. Hec ex Antho. Ultimo vt pl̄a ſil̄ di/ camus: obſeruādo q̄cūq̄ sup̄sticōla v̄l ſorſil/ gia. vt inq̄rēdo res p̄dicas. vel obſeruādo dies egyptiacos t̄ q̄q̄ ſilia. Exemplū finale in legē/ da de ſc̄tā Justina virgine q̄ ſigno crucis vicit om̄s artes demonū. Rogem̄ xp̄m t̄c.

Sabbato post dīnica de passione Ser. xluij de homicidio ad q̄d 2seq̄ ſolēt despatio filia ac/ cide.

Digitauerūt p̄t̄

capes ſacerdotū vt t̄ lazarū interfice/ rent. s. cū iefu. Job. viij. t̄ in euāgeliō/ bō. Mira iudeoz crudelitas t̄ malignitas in/ bō apparet fīm Ly. t̄ voluerūt nō ſolū iefum dei/ filū occidere ſz t̄ Lazarū quē de⁹ viuificauerat. Per q̄s deſignant̄ pleriq̄ hoies crudelissimi q̄

occidunt primū sine misericordia. qñq etiā simul cū filio vel uxore vel aliq de familia illi. Ad qd seq̄ solet dei iudicio desperatio et impunitetia q̄ sunt pessima peccata et filie accidie. et sic sequuntur sequitur et na dānatio. Sicut factū est de iudeoꝝ p̄ncipibꝫ de qbꝫ h̄ euāgeliū loquit̄. Proinde de horreō homicidiū p̄cō qd deꝫ exp̄isse phibuit. Ero. xx. in decalogo. et Mat. v. Nō occides. Qui autem occidit reꝫ erit iudicio. qd potest esse aliud thema. declaremus tria mysteria.

Primum dicit̄ de testationis.
Secundū dicit̄ de modificationis.

Tercium dicit̄ de punitionis.

R. Circa p̄mū de detestatione et cuitatiōe. Nota plures rōnes fm scripturas et doc. Prima rō. qd horrendū fore homicidiū natura indicat. Nā ius nature dicitat. Qd tibi nō vis fieri; alteri ne facias. vt xp̄s test̄ est Lu. vi. et in decreto dis. i. ca. i. Sed tu et oīs hō naturaliter morte fugis. q̄ alteri nō inferas. Pro siḡ mirabili h̄ experientia et natura testat̄ q̄ qñq ps̄itorie vel occulte interficie boiem; ad homicide huiꝫ p̄sentia de iā oīciso corpe solet sanguis effluere. sic dicit fore exp̄cum. Petr⁹ paduan⁹ sup. pbleu. p. vii. pbleu. vi. Idē dicit Galien⁹. vi. medicinaliū. et allegat cōmestor i summa vi. Lerte h̄ est signū mirabile magis horroris naturalis in boie; cū nō videam⁹ tale ptingere in leone occidente vīsum vī leonē al terū; nec in eq̄ nec in ceteris animalibꝫ. Sed vī hoc Lōmestor plures rōnes ponit; inter q̄s vīa narrat p̄cipua q̄ fortassis aliq gutte sanguis remā seruit in occisorē puta in gladio vel in veste q̄ naturali pformicata simile sibi sanguinē attrahit et educit. marie pcurat̄ diabolo ut sinistrā fidem boībꝫ īgerat. vel ut talī signo vīlo occidat occisorē in p̄tis sine p̄tritione et cōfessione ab illis q̄ q̄ runt vīlōne talis sanguis. Sed verisimili⁹ in q̄ videſ q̄ ad detestationē homicidiū deꝫ velit h̄ p̄mittere i occisis. Nā cōiter h̄ nō sit nisi cū q̄s p̄ditorie et occulte interfici. Hec cōmestor. Proinde Nota q̄ n̄ sufficit h̄ solū signū vt q̄s adēneſ ad morte tanq̄ homicida. sed testes sunt inq̄rēdi et alia certiora siḡ adhibēda. p̄ iudicio certo et iusto. Scđa rō. qz vindicta a deo p̄ occisorē. p̄ clamat Gen. iiij. vbi dñs dixit ad Layn. Quid fecisti? En vī sanguis fratrū cui clamat ad me de terra. Nec mīz. qd mai⁹ est boiem occidere ap̄ deū q̄ oīa aīalia occidere et celū sideribꝫ ac terrā arboribꝫ et p̄nare; cū hō sit dignissim⁹ p̄ oībus.

L. Nā fm scripturas q̄ttuor p̄cā sūt clamātia ad deū. p̄ vindicta facienda. Primū vor sodo moy. Secundū vor sanguis. Terciū vor opp̄s sōp. Quartū merces detēta laboꝫ. Pro exemplo ponam⁹ qd etiā Brestoreles p̄pēca li. de secreta ad Alexādrū dt. O Alexāder monui te frequenter et adhuc moneo: vbīq̄ parce sanguinē fūde rebūani generis et caue q̄nq̄ potes. qd soli deo cōuenit q̄ nouit secreta cordiuꝫ digna morte. Noli

iḡis tibi assumere diuinū officiū. Hec si seruaueris regnū tuū durable erit. q. d. alioq̄ p̄ clamo re sanguis vindictā a deo excipies et regnū gdes.

Tercio qz p̄ deū et xp̄m ac b̄tōs iniuriā maxima interrogat dū q̄s p̄tū necat. Declarat. Primo deo patri. qd boīem factū ad dei imaginē destruit. et diaboli imaginē homicida in seipm aliū sumit. Nā Job. viii. ille. l. diabolus homicida erat ab initio. s. mīdi: qñ p̄mos parētes occidit. Sic q̄ homicida diabolus fit imitādo. Scđo chris̄tō filio dei. qd xp̄ian⁹ oīs est frat̄ xp̄i et mēbrū xp̄i ve dicit apl̄s. et sic talis p̄mit fratrē xp̄i et ei⁹ mēbrū. quō q̄n p̄spectū xp̄i stabit̄ i iudicio. Terzio secō sp̄ni. qd ei⁹ tēplū destruit. l. Lox. iii. Vos esti tēplū sp̄nisci. q̄ autē dei tēplū violat disperset illū dñs. Quarto angelo custodienti q̄ deberet p̄seruare illū. et cōseq̄nt̄ oībo angel. qā oīs optat bonū homī. Prefecta iniuriā facit b̄tē virginī q̄ est mīf oīs xp̄iani. Et oībo sc̄is q̄ sunt frātres nī in deo. Unū exēplū legit. q. Reg. x. q̄ etiā ip̄li Deus uidetō et licite boies plurimos occidēti deꝫ dīxit. Nō edificabis mībi domū: eo q̄ sis fusor sanquinis. hoc i signū diuīe detestatiōis homicidiū.

M. Circa secundū de modificatiōe q̄ritur Utz̄ homicidiū possit aliq mō fieri sine peccato. Errōneū fm doc. brevi⁹ recolligēdo q̄ homicidium p̄t fieri nō soluz sine p̄ctō led etiā cū merito ex diuīo p̄cepto. Nā ve dicitat Lācellari⁹ parisiep̄ in cōpen. trac. de dece⁹ p̄cepti. de⁹ q̄ phibuit d. Nō occides. loquī p̄sonis p̄uat̄ q̄ nullaz h̄nt iuris dictionē vel autoritatē occidēdi. idē de⁹ p̄cipit occidere legi vel mistro iusticie: di. Ero. xxii. Maleficos nō patiar̄ viuere. Unū iudet fm leges occidens boiem: dumō nō desit iust⁹ ordo. i. iudicij quē lex statuit. nec desit iusta causa; ita q̄ meref̄ ex p̄ctō occidi. nec desit iust⁹ animus vel intentio ſez; vt nō sit luore vindictē sed amore iusticie: tūc nō peccat sed meref̄. Hec et Angelica. nam fm Lbo. iiij. q. lxiij. occidere malefactorez ordinaet ad bonū et salutē cōt⁹ cōitatis. Ideo ad illū solū p̄inet cui cōmītis cura cōitas p̄seruāde. Sicut ad medicū p̄inet p̄cidere mēbrū putriduz qñ ei cōmissa est cura totū corporis. Unū p̄pria autoritate nec iudēū nec paganū nec hereticū licet occidere. s. iudicio iusto. N. Sz̄d homicidio extra iudiciū Norandū fm doc. et Lācel. aliosq̄ p̄ potest fieri plibꝫ modis vt peccet q̄s in hīmōi vel remālitter vel mortalit̄. Prio aīc solū volēdo. et h̄ qñq̄ solo odio. l. Job. iiij. Qui odie fratrē sūt homicida ē. Itēz qñq̄ firmo occidēdi p̄posiro. sicut Esau voluit ip̄li Jacob. hec mortalia sunt. Secundo k̄bo. et hoc sit qñq̄ p̄cipiēdo: qñq̄ p̄sulen do morte alicui⁹ sine lege. sicut cayphas de xp̄o occidendo. qñq̄ false testificando p̄ aliquē. qñq̄ p̄dendo. sic fecit dauid vīrie. et iudas xp̄o. Item qñq̄ fit detrahēdo. vt in ser. de detractione. Hec mortalia sunt et p̄fitēda. Tercio ope vel facto. Et h̄ sit qñq̄ venenū sterilitas. p̄curādo vel p̄ceſſū

Dominica ramis palmarum.

ptū setū suffocādo vel potū aut medicinā calem
dādo ut nō possit talis generare aut p̄cipe v̄l na/
scis boles cōcepta. oēs h̄mōi peccāt mortaliter
Nec excusat tumor scādali de hoc q̄ adulteriū v̄l
fornicatio alicui⁹ partu manifestat. De irregu/
laritate autē qr̄ nō pertinet ad pp̄lm ideo b̄ n̄ euro
agere. O Quarto causam dando, puta q̄n
mulier cām dedit ut abortire; opam dādo rei il
licite. s. et nimia inluuie v̄l nimia strictitudine
vestiū lasciuaz; aut saltu i choreis vel ludis; vel
longo balneo nimis calido; aut grandi labore.
H̄s em̄ fm̄ Alb. x. li. de aialib⁹ accidit aborsus
Sic etiā viri et mulieres rei sūt homicidiū qr̄ lu/
rurian⁹ cū imp̄gnat⁹. Nā dicit idē Alb. ix. de aia
lib⁹ q̄ p̄sertim post octauū mēleme cōpletū; cōt⁹
cū imp̄gnata abor⁹ facit. Deniq̄ viri rei sunt
homicidiū q̄ pecutiūt imp̄gnatas. Quinto ipso
uiso casu. et tūc cū nō sit voluntariū excusat si da/
bat opam rei licite; puta dū edificat domū v̄l p̄
cidit arborē et ibi casu lapidis vel ligni aliq̄s in/
terq; si diligētia debita nō obmittit q̄c̄b⁹ de con/
tingētib⁹; excusat. al's dādo operā rei illicite non
excusat a pctō. ut patet exp̄dice. Usū parentes q̄
collocāt filios tenellos iuxta le non excusat il/
los opp̄mēdo. iij. q. v. Consuluiti. Nisi forte ita
paupes essent q̄ nō possent illos pānis fouere ḥ
frig⁹. Hec Angelica. Sexto iusto bello. ut pui/
gnādo ḥ paganos vel hereticos. v̄l defendēdo se
ab eo q̄ vult occidere in necessitate ieiuitibili; ex/
cusat. see⁹ si poterat evadere. Septimo sp̄ualiter
occidēdo. hoc fit q̄n. p̄ cogēdo ad peccādūm alt/
que. q̄n. p̄ malo exēplo scandalisando. Iē mala
docēdo. Ultio fit ob mītēdo. s. cū posses libera/
re primū a morte. patet dist. lxxvij. q. i. Unū An/
thon. p. i. ci. xiiij. q. ix. allegās glo. sup̄ dicta dist.
lxxvij. dt. q̄ medici tenent̄ mederi iſfirmis paupi/
bus. imo etiā medicinas emere si p̄nt; cū altē de/
salute illis. puideri nō possit; al's peccate. Silt
q̄ nō subueniūt in extrema necessitate indigētib⁹
homicide reputant̄. ut dicit Amb. lxxvij. dis. Nō
satis. Pasce fame morientē; si nō pauisti occidiſ
sti. Hec in Antboi.

P Lirca tertii Nota q̄ puniſ homicidiūz
Prīo pena legali ut patet in ve. et no. test. Mat.
xv. Dis q̄ accipit gladiū; gladio pibit. Et insup
in legē civili et gētili patet. Scđo pena canonī/
calis. irregularitate. et astringit ad faciliādūz.
al's nō absoluūt. Tercio pena diuinali. et patet in
casu q̄ occidit Abel. Iēz in Achab et Isabell q̄p
sanguinem canes lūterunt in loco ubi occide/
runt Naboth. iij. Regum. ix. Iē in iudeis chri/
stum occidentibus. Ultimo pena gehennali
fm̄ scripturas. Hec sufficiant. Rogemus chri/
stum. et.

Dñica Ramis palmaz mane Sermo. rly. de
accidia vel negligētia cōfessiōis et cōmunionis fa/
ciende ex p̄cepto ecclēsie.

Vntes discipu

e li fecerūt sic p̄cep̄t illis iesus. Mat.
xii. 7. i euāgelio bōdiere solēnitatis.

In q̄ docemur charissimi q̄ nos xp̄iani libenter
faciam⁹ oīa p̄cepta dūi ieu. ut sic sim⁹ boni disci/
puli ipsi⁹ et sic nullū p̄ceptū negligam⁹. Sz heu
multe sunt pigri ad faciendū cōfessiōez cōtōnem
et verā p̄niām; q̄ m̄ p̄cep̄t dñs Jesus. Lōcta q̄s
euāgeliū b̄ dicit q̄ discipuli deposituerūt vestimē
ta sua ponētes sup̄ asinā sub ieu. plīma etiā tur
ba strauerūt vestimēta sua in via corā ieu. Sic
Lyra dicit sup̄ Ls. q̄ vestimēta significant̄ mo
di viñēdi. Qui ḡ nō vult deponere vicia in cōfes/
sione et p̄posito finē eis statuēdi; talis nō honorat
christū sed pot̄ dishonestat̄ i se denudādo et crux
cifigēdo ip̄m. Itē alij sternebat ramos oliuaz et
arboꝝ flores corā ieu. Dicte aut̄ Lbry. q̄ bone
volūtates et sc̄ē affectiōes sunt suavas corā deo
quēadmodū odoriferi flores. Nos ḡ flores nō
sternit xp̄o q̄ negligit deuota opera et orōnes et re/
cognitionē passiōis xp̄i ac p̄nie act⁹. Deniq̄ tur
be peantes et seq̄ntes clamabāt xp̄o. Bñdīc⁹ q̄
venit in noīe dñi. Hoc faciūt sp̄ualit̄ et sacrame/
taliē boni xp̄iani xp̄m veniente in se in eucarī/
stia digne suscipiētes ut tenent̄ p̄ suo pāsco. Sz
mali ad bec pigri p̄ accidiam mortale xp̄i passi
onē renouāt. iuxta illud Heb. vij. Rursus cruci
figētes xp̄m i seip̄sis. Itaq̄z bōdie etiā passio xp̄i
legit ut patet clari⁹ quō xp̄m quem boni bono
rant; malis suis op̄ito ignominiose debonētane
cū iudeis. Proinde de accidia z̄fīcēdi p̄sertim et
cōcāndi ac penitendi veraciter q̄ facere p̄cep̄t ie
sus et ecclēsia statuit pro h̄s cōp̄b⁹ tria mysteria
declaremus p̄ sermone.

Prīmū de accidiē h̄mōi detestatione.

Scđm de eucharistie negligētia sumptione.

Terciū d̄ sumēdi idigne v̄l obmittēdi p̄tōe
Iē alij thema q̄ se p̄ fm̄oe isto Ecēs. viij. Qui ti/
met dēū nihil negligit. s. qr̄ non dimitit necessa/
ria ad salutem.

O Lirca p̄mū de detestatiōe accidie Notan
dū q̄ p̄les tradun̄t ad id rōnes q̄re accidia in q̄
cungz bono ope ad salutē necessario p̄sertim de
penitēdo et cōcāndo detestabil̄ sic cuiilibet. Pri
ma rō d̄ artissime obligatiōis q̄r m̄lērum stricte
obligauit nos de⁹ ad seruēdi sibi sollicitē et stu/
diose in oī bono et p̄cepto. et b̄ q̄ oēs modos q̄b⁹
pot̄ q̄s alteri obligari. Nā. ff. de obligatiōib⁹. Et
Insti. Quib⁹ modis cōtrahib⁹ obligatio; habet.
q̄ vñus p̄t alteri obligari q̄nq̄z l̄ris q̄nq̄z v̄bis
q̄nq̄z reb⁹ accōmodat̄. deniq̄z q̄nq̄z p̄c̄s dat̄s.
H̄s oīb⁹ modis obligati sumus obseruire deo
in oīb⁹. Prīo l̄ris tanq̄z instrumēt̄ obligatorijs
obligauit nos de⁹. s. l̄ris leḡ nałe q̄ dicit in oīa
q̄ sup̄ oīa dēū diligam⁹ et ei obediam⁹. Iē l̄ris
leḡ veteri scripte et l̄ris leḡ euāgelice et legis ec/
clesiastice. Unū accidiosus offendit et p̄diccas leſ

ges. Scđo vbi⁹ obligati sumus i baptisimo p/ mitēdo abrenūciare lathanet et oīb⁹ opib⁹ eius. qđidē frāgit p̄t̄r̄. Tercio reb⁹ accōmodat⁹. Naz dedit nob⁹ de⁹ aiam et corpus et oia bona mūdī ve deo seruam⁹; non diabolo. Quarto precio dator p n̄a redēptiōe. s. sanguine filij dei. Ideo. Lox. vi. Emp̄i est⁹ p̄ eo mag⁹ glo. ⁊ por. de. i cor. 2c. Berñ. Ue mibi si ingrat⁹ fuero. ve si pniām nō eḡo. qz req̄f̄ sup me sanguis ille iustus q effusus est. p me in terra. R Scđo rō dr pculose incurſiōis. Nā signū est q̄ talia necessaria salutē negligētes ruūt multiplicitē in picula dāt natiōis ētē. Ideo aplus de talib⁹ Heb. ii. dicit Duō nos effugiem⁹ dānatiōem si tantā neglere rim⁹ salutē. q. d. nullo mō. Declarat p rōnēm. qz negligētes cōfiteri ⁊ cōicare p̄nt̄ facilē morte in opinata mori vel loqlā amittere existētes i mor tali in q̄ decadētes oīno hñt̄ tānari. Itē q̄ mlt̄a p̄t̄ ex dilatatione obliuiscen⁹. obliuio aut̄ crassa n̄ excusat in talib⁹ fm Raym. ⁊ doc. Deniq̄ ta⁹ les sunt in piculo iudicij. qz p̄ban⁹ plus dleriss se caligas ⁊ scotulares q̄ aiam. Lū em illas q̄t̄ die a luto mūdare velint. aia⁹ vir⁹ p annū semel mundat. et sic iusto dei iudicio damnant. Vinc Berñ. O nimia insania homin⁹: sordes pudet ab sterger. s. in p̄fessiōe ⁊ nō pudet trahere. abster ḡis caliga ⁊ p̄enit̄ aia. Nec ille. Aug⁹. etiam ait. Rogo te ppone aia⁹ tuā caligetue. s. in emūda tione. Prefea patet b̄ exēpl̄o. Narrat qđē in Anthōn. p. q. ti. ix. ca. viii. q. iii. q̄ leḡt̄ in vitaspa. de qđā bono viro q̄ erat v̄go sed cardus ad p̄fessiōne. Un̄ in iſfirmitate vidit r̄pm iudicare mūdū et cū iudicasset plures fm opa sua ventū est ad ip̄m ⁊ accusat⁹ est de tarditate cōfessiōis. p̄t̄ qđ sna data est q̄ traheret ad penā. sed b̄t̄ v̄glie in tercedēre. p eo q̄ sibi fuerat deuot⁹ fuit sna mu tata ut illa vice p̄ceret ei. ita tñ q̄ de cōfessiōis ta li pigricia se emēdaret. S Tercia rō dr rui nose crimiatiōis. Od ostēdit p̄mo ex p̄creatiōe sc̄ viciōz. Nā m̄ hec accidia gignit vicia mlt̄uz ruinosa. p̄sertim negligēdo cōfessionē ⁊ cōionem sc̄ ipsam despatiōne que est culpa diabolica. et alia guia de q̄b⁹. s. ei⁹ filialb⁹. p breuitate alio ser mone dicem⁹. Sed b̄ ponā exemplū qđ narrat qđā doctor theologie vienneñ. q̄ Rome custos ecclie sc̄ri Petri petiuit b̄m Gregorii papā ut i crastino festi oīm sc̄to⁹ celebzaret p̄ se vel p aliu missaz. p anniversario cuiusdā cuius q̄ dotauit ibidē vñl alrare vbi⁹ sepulc⁹ est ⁊ ordinavit missam p̄petuā. Lūq̄ sc̄tūs Grego. missam diceret. Req̄s c̄nā dona cia dñe r̄. vor celt̄ sonuit dicens. Nō faciā. Sed dubitās si b̄ eset a deo vel diabolo. iterauit q̄papa Regem c̄nā r̄. itey i sonuit Nō faciā p̄ ista aia dānata. Lūq̄ petiuis set deus in canonē reuelauit q̄ ideo dānata est: qz qđā anno nō cōicauerat tenēs irā. nec penitū it de b̄. Erinde papa statut⁹ missē introitū s. ite rare p memoria hui⁹ reuelatiōis. Scđo ostēdit

ex ruine deductiōe. nā fm Ruptū sup Ben̄. isto ordine ducit b̄ ad casum. Prio negligit modis ca. Scđo se ocio dat. tertio raro p̄fice. ⁊ sic inducit p̄ diabolū in dānabile p̄t̄m. Sic ut Exēplū: circ̄a dolū vini sūt magni circuli q̄ in extremitatib⁹ suis quis v̄gule sūt colligati; q̄b⁹ solutis soluunt circuli. ⁊ sic totū dolū decidit. Tercio ex rōne. qz vt Bureo. in cōpēdīo d̄t. accidia tenet incitāmēta oīm viciōz p̄ ociositatē adiūctā. ⁊ lo cū diabolo p̄pat. qz b̄ ociosus est q̄si puluinar diaboli: in q̄ req̄f̄scit in hoīe p̄ser̄t̄m negligēte pe nitētiā ⁊ cōionez. qz hec sūt diabolica. Un̄ Heli nādus d̄t. Stare ⁊ nō cadere in p̄t̄ angelicū ē. Ladere ⁊ resurgere hūanū est. Ladere b̄o ⁊ n̄ re surgere diabolū est. O p̄t̄ primēsce. Z Quarta rō dr obstinate despatiōis sibi annexa. Querit nāq̄ fm doc. Ut p̄ accidia sit oīm p̄t̄s rū guissimū. Et r̄ndet Alex. ii. q̄. trac. d. e. q̄ de ac cidia loq̄ndo fm qđ emīat v̄l p̄sumat in despatiōne: sic est guissimū p̄t̄p. q̄uis rōne generis p̄t̄ nō sic guissimū. Nā p̄ despatiōne annexa habet finalē impenitētiā. et sic est guissimū p̄t̄m in spūmēt̄m. Ultia rō dr dignissime dānatiōis qđ oīndit r̄ps qñ fculneā in q̄ fructū quē desides rabat n̄ inuenit ideo maledixit Mat̄b. xiij. Et i pabola de fculnea quā succidēdā oīndit ne sine fructu terrā occupet in vinea. i. in ecclia Lu. xij. Nā b̄ ad b̄ creat⁹ ⁊ ad fidē vocat⁹ est vt fructu⁹ faciat ētē salutē. Ad qđ exēplū dāt creature. an geli dēū sp̄ laudādo. sidera ad ortū currēdo. plāte crescēdo ⁊ fructificando. Preterea o b̄ accipe exemplū a christo q̄ p̄ te v̄sq̄ ad mortem labora mitte te ad imitandum prouocare.

U Līca secundū de negligētia cōicādi spe cialiter agēdū cēsui. qz mlt̄a in b̄ peccāt̄. Prio qz alīq̄ nō cōicant ex obstinatiōe. Scđo alīj ex falla hūilatōe. Tercio alīj ex ignoratiōe. Quarto alīj ex tepefactōe. Prio q̄ de illis q̄ ex obstinatiōe n̄ cōicant eoq̄ p̄manēt in p̄t̄ mortalī nolētes di mittēre. s. in odio v̄l luxuria vel alienoz̄ detērōe ⁊ b̄mōi. Hoc p generali documēto tenēdū ē fm doc. ⁊ in Anthōnina. p. q. ti. ix. c. ix. q̄ quis min⁹ peccāt̄ tales q̄ si in p̄t̄s manētes cōicarē. tñ p̄ p̄t̄rea n̄ excusant̄ a mortalī si obmittunt cōicare. Rō. qz p̄nt̄ ⁊ debēt dūmittere p̄t̄ et nō p̄manēt̄ re i obstinatiōe. ac cēnenē satiſfacere p̄cepto ecclie. Et de b̄ lati⁹ sc̄p̄si sermōe de cena dñi alia p̄t̄.

Scđo de illi⁹ q̄ obmittunt ex falla hūilatōe. qz. s. reputat se idignos tāto sac̄o iō dūmittunt. X Hoc p generali regula tenēdū est q̄ falsa v̄t̄q̄ hūilatōs est q̄ frāgit p̄cepta. ideo n̄ excusat̄. Nimi rū si accēdat solū magnitudo existēt̄ i sac̄o: nul̄ la creatura iuēnit digna ip̄o: nec apl̄: nec martyres. Sed nec b̄ de⁹ req̄rit a nob̄. s. tantā disposi tōne ⁊ sc̄itātē q̄nēt̄ meref̄ maiestas ipsi⁹. sed q̄n̄ta est possibilitas fragilitatis n̄t̄e. Itē nec req̄rit̄ q̄ efficiam⁹ oīno ip̄ecabiles. sed q̄ doleam⁹ s̄ p̄ceperit ⁊ p̄ponam⁹ abstinenē firmit̄ in futur⁹: oīc̄

Dominica ramis palmarum

cassiones primas evitando. Nam et Petrus discipuli in cena coicantes postea ceciderunt. Tercio de negligentiis et ignorantiis quod resursum se ad id teneri: ignorantia crassa videatur: cum sit preceptum generale publicatum ad oculos. ideo non excusat. Quarto de tepidis quibus difficilis labor videatur se pugnare ad confessionem et coitionem: et quod implicans sic terrenis quod postponunt spiritualia: mortaliter peccant. Et cetero.

Preterea Ultio si quis obmitteret coicare vel confiteri ex impotencia vel causa rationabili puta quia perducitur in mari constitutus vel incarcerated. vel quod timet exitus domum propter inimicos capiteles. vel quod non potest habere sacerdotem ut in finitimus castris et mercenariis paganoꝝ. vel si de licetia confessoris obmiserat. In hincasibus non peccat: dum habeat desiderium sumendi et aposolus supplingendi defectum quoniam poterit. Sed impedimento sublatu tenet coicare. alios peccat mortaliter. Nam in hunc figuram in veteri lege precipiebat quod impediti die suo non possent comedere agnus pascale: mense sequenti supplere comedendo. Nec Antho. s. Sed quid. Quid si quis obmisit confiteri vel coicare in anno cum petro mortali. Nunquid tenet in subsequenti anno supplere bis? fitudo est et bis coicando. Rundis fm Antho. vbi s. quod quis taliter post pascha teneat supplere deficitum ut iam dictum est. et quicunque acquisiens firmat se in positivo non fitudo vel coicandi putat ecclesia mandat: toties mortaliter peccat. Si en talis distulit confiteri usque ad aliud sequens anni pascha. tunc iam licet non teneat necessarium bis confiteri et coicare bis propterea: et quod ecclesia tam semel obligauit in anno ad illa. Sicut a sili excepit: si quis violauit festum aliquod non teneat festivitatem die altero in hebdomada illud supplere. Veritatem ex congruitate debet et inducere est prouisio: ut plures quam semel confitentur et coicent: si alios est idoneus. Hec ibi.

Z Circa tertium de penitentia indigna coitionis vel obmissionis Notandum fm doc. et Antho. quod id est gne coicantes. s. quod sine coopereti conscientie discussione accedunt vel cum conscientia petri moralis in contriti vel non dum confessi. Et etiam quod obmiserunt penitentem coicare: multipliciter a deo puniuntur. Ideo cauedum est. Primo quod aia taliter excecat ut non possit videre quoniam a dabo capiua et occidit. Nam quod digne coicat i aia illunina ad cauedum picula ita ecclorium excecat negligens. Sap. ii. Excecauit illos malitia eorum.

Exempli legis in vita patrum et narrat in Antho/ nina ubi s. quod mulier quodam maritata honesta et casta maleficio quedam operante visa est sibi et aliis quod esset conuersa in equum. Marie quod plagebat quod eum iaceret in lecto suo. nec panem videbatur illa manducare nec responsum dare loquentibus. Lunus ad sanctum Macharium fuisse adducta. Rundis scimus. quod oculi omnes illorum sunt cecati vel seduci. Et expulsus quod idcirco hec sibi permisit sicut a deo quod distulerat coicare. Et pcepit ut nunquam cesset a coitione. et sic sanauit eam. Secundo punitur per ipsum quod boni etiam et mali sepe coiter ob hanc qualiter affliguntur in bla-

dis: vincis: et alijs. persertim cum publice peccatis. nec a superioribus corriguntur. Hec fm Aug. Tercio quod crucifixoribus Christi in iudicio compansk. ut apostolus docet. i. Cor. xii. de talis quod re erit sanguis Christi.

Quarto quod diabolo amplius subiungunt. ut patet de iuda. Ultio quod criminaliter damnant. ut patet ex superscripta reuelatione facta sermone Gregorio pape. Rogamus pro Christum tecum.

Domini Ramis palmarum post praeclaram Sermo xlv. de sensuum custodia et accidie filiabus

Ratres hoc sen

fite in vobis quod et in Christo Iesu. Verba sunt apostoli Philippi. iij. ca. 7 in epistola ad Corinthon. In quibus verbis hoc taliter apostolus oculos Christianos sentire in scriptis (Lyra). i. habet in corde: ea quae sunt in Christo Iesu domino nostro. B. Et notemur charissimi quod per cipiuem tria debemus corde nostro sentire in Christo. Primo re amando admirandam charitatem quod per nos ipse de omnibus factum est hoc. Unus. i. Job. iiiij. In apparuit charitas dei in nobis: quoniam filius suu unigenitus misericordia est vivus per eum. Greg. in psalm. O mira circa nos tue pietatis dignatio. O inextinguibilis dilectionis charitas; ut seruum redimeres filium tradidisti nos tu deus misericordia tecum. O propter charissimi sentire in vobis re amationem per tantam charitatem in Christo ne reddatur odio peccato per tanta Christi dilectionem. Secundo debemus sentire in Christo copatiendo humiliam et passionem et dolorositatem. Unus Hebreus. xiiij. Recogitate eum quod tales sustinuit a peccatis hunc dicit. ut non faciat animi vestris deficiendum em in visu ad sanguinem restitutus aduerteretur. per ipsum quod de morte deberet resistere: recogitando quod Christus passus est per nos ut a peccatis erueret. O propter Christum singulos sensus quod Christus dominus primus in visu et oculis passus est et abominatione et sic caliginatione: ut et tu lachrymas proprie fundas et ab illicito visu caueas. Secundo in auditu passus est blasphemias et vituperia ac detracções: ut tu a talibus auditum cohibeas tecum. ne de primo velis audire. Tercio in gustu Christi felle et acero potaris: et ut tu refrenes te. Quarto in odoratu fetores spumatos iudeorum sustinuit: ne tibi placeat odoram et ad luxuriam puocatia tecum. Quinto in tactu passus est Christus per dolores omnium membrorum: ut tu carnis delicias horreas et pinacum tanquam crucem sufferas. Tercio propter debemus sentire in Christo imitando etiam oportet etiam exemplaritatem. ut iam dictum est. Unus apostoli Ephesius. viiiij. dicitur. Testificor in domino Iesu ut iam non ambules sicut et genites ambulant in vanitate sensus. hec ibi. Hoc per themate alio. q. d. Per deum peto et hortor vos in Christo refrenate sensus vestrum a viciis ne sitis sicut pagani sed veri Christiani. Et sic patet. Itaque ut per amo rem Christi per nobis passus sensus nostros a viciis refrenemus et custodiemus eorum accidentia non negligamus: de hoc tria mysteria declarabimus pro sermone.

Primum de inductionis.

Secundum de offensionis.

Tercium dictum remediactionis.

B Circa p̄mū de inductō videlicet Quare de beat q̄libet christianus sollicite custodire sensus suos Notem q̄ pluribz rōnibz ad id inducentibus. Prima ratio est accidie mortalis ruinationis quia dum sensus exteriores nō bene custodiuntur peccatum mortalis accidie sepe incurritur Et hoc declarat̄ trib⁹ considerationib⁹.

Primo ex accidie quiditate.

Scđo ex eius culpe gravitate.

Tercio ex geniture prauitate.

Primo si cōsideramus quid sit accidie. et Bure. in compen. diffinit sic. Accidie est de virtutē laudabili exercitio virtusq̄ hoīs languida deiectio. Nam accidiosus in aīa attrediat de omni bono spūali; mēteqz euagā circa illicita querens extēriores in sensibz delectationes et in hoc seperuit in crīmē. Secundo si cōsideram⁹ culpe accidie gravitatē. Tho. iij. iiij. q. xxxv. arti. iij. dicit. q̄ accidie ex suo genere est mortale. q̄n sc̄z est fin deliberationē ratiōis. et q̄ cōsequens ut sic graui⁹ est p̄cim q̄ gula vel vana gloria. Ratio. q̄a fin p̄ priam rationē accidie est cōtra charitatem q̄ habet gaudere de bono diuino. accidie autē tristia. Nam ab accidine dī q̄li accida seu acetosa q̄ sunt frigida. frigiditas autē facit carditatem in motu Ideo senes quia frigidis sūr: graues sunt ad ambulandū. Sed iuvenes ecōverso q̄ viget in eis calor naturalis festināter discurrent. Accidie ergo est q̄dam frigiditas a feroore diuini amoris q̄ quis difficilis fit ad bñ opanduz. Nec ex Tho. q. s. Sed talis frigiditas anīe a dei amore et torpor in bono ope maxime oris ex sensibz exterioribus diffusis incaute ad delectationes corporales vel mūdiales. q̄r ut Grego. ait. tanto quisqz a sūpno amore disiungit quanto in infimis delectatur. Hoc experientia certa docet q̄ post delectationē visus auditus et colloquij carnalis tepidus sit bō ad orationē et ad spūalitā bona frigescit. Tercio si cōsideram⁹ geniture. s. accidie prauitatē. Nam vesciam⁹ de ea confiteri et ipsam cauere Notandum q̄ accidie sic crescit et ingrauit fin Bureo. in compē. Primo bō mouet ad tediū et tristiciaz de ope bono inchoando ex naturali appetitu sensitivo q̄fēcēdi. et sic nullū est p̄cim. ve cum naturaliter horret ieiunare: vigilare etc. Nam fin p̄bum. iij. Etb. naturalibz passiōibz nec meremur nec demeremur. Secundo p̄cedit tale tedium ad obmittēdū talia bona q̄ possit facere: ad q̄ tñ ex precepto nō tenet. et sic est veniale. Tercio p̄cedit instantum q̄ obmittit etiā ea que sunt necessaria ad salutē. Et tunc pro regula generali tenendū est fin doct. oēs q̄ accidie et quecūqz eius filie q̄n cōsistunt in obmissione eo p̄ q̄ sunt necessaria saluti sunt mortalia. et venialia: nisi p̄cedat in desperationē. Et cōpli-

gratia. Si accidie redundat instantū q̄ frāgit p̄ cepta dei. vñ si p̄cepta ecclie sine cā rōnabilit̄: mor talis culpa est. Quarto accidie ultra p̄cedit p̄ducendo plures culpas filiales et sensus suos relaxādo ad delectationes. et tūc graui⁹ peccat q̄n to plura talis vicioz accumulat. D Sune autē filie accidie fin Greg. et in Angelica. Prima torpor circa p̄cepta obseruanda. Secunda euagatio mentis et sensuū extērioz et circa illicita. Tercia filia est pusillanimitas respectu cōsiliorum. Quarta ocositas. Quinta malitia qua q̄s dēstak bona spūalia. Sexta desperatio. Ultimo ergo accidie crescit et p̄cedit in desperationē et sic in finalē impenitentia et ad occidēdū se sicut iudas. Proinde ut talē ruinā quis evadat caueat sensus. Pro etēplo accipe o tu hō qd Grego. dicit. Qui p̄sentē seculi voluptatibz pascit̄ quasi p̄ amena (sensibz) prata ad suspēdū ducit̄. s. patibuli infernalit̄. Scđa rō custodiendi sensus est diuine volitatis delectatio. q̄r de vult et dili git custodias sensuū; vt anima et corpus in oī sanctitate seruit tanq̄ dei templuz et habitaculum mundū ab omnīs peccati stercore. Un. i. Thes. iij. Nec est voluntas dei sacrificatio vestra ut sciat ynuisqz vestrū suum vas possidere in sanctificatiōne nō in passiōe de siderij. E Itē sicut regē valde placet q̄n bene munīt et custodit̄ castruū suū in quo ipse habitat et tenet spōsam suā: p̄scr̄tim si castruū tale est in metis inimicoy pugnātū. Sic in p̄posito deus cū sua sponsa. i. anima dilectissima p̄ fidem despōsata manens in nob̄ diligēt̄ custodij huius castri. Unde Bern. in sermone Domus bcc. dicit. Lastrū aīe in terra inimicoy sicutum est: vndiqz impugnat̄. s. a demonibz. ideo et omni p̄te est munidū. vt nec p̄ ocu loy fenestras: nec p̄ ceteroz sensuum portas detur ingressus morti. Nec Bern. Deniqz p̄ p̄traū magna sit deo iniuria q̄n hō seru⁹ dei fact̄ tradimētū talis castri: p̄ aliquā fouē sensus intronitēdo diabolū. Si cōlegit de ciuitate Babylonie p̄ quadrum in giro nobilissime sita bābens in q̄libet frōce. xv. miliaria. et muros cubiz to p̄ ducentoz in altitudine. in quam fluvio magnum p̄ fouē influebat. quam fouē q̄r nō obseruauerūt: aduersarij flumē ad alīā p̄tem deriuantes: p̄ illam ingressi ciuitatē ceperunt. F

Tercia rō est ad id sc̄z diabolice fraudis evitatio. q̄r diabolus p̄ quinq̄ sensus exteriores sollet deceptio homines incautos. Sicut et p̄mos parentes decepit Ben. iij. vbi legit̄ q̄r auditi vboz rum serpentes hoc est diaboli: et visu et gustu silenz tacu et odoratu decepti sunt. Uldir (inq̄) mulier q̄r bonum esset lignū ad vescendū. s. ex odore bono fragāte. sequit̄: et pulcrū oculis aspectuq̄ delectabile. et tulit (tangendo) et comedit. Ecce oēs sensus p̄currerūt ad deceptionē: q̄s sensus p̄serūt auditi vboz p̄cedentem et visum si cauiss mulier nō p̄ssem̄ns. Et hoc mirū est q̄ serpentē

Dominica ramisplmarum

loquentē nō expauit. Sed hoc ideo qz vt Beda dicit ostēdit faciē v̄gineā quam mulier respiciēs caudā serpētū illius nō p̄siderauit. Sic multi erā mō a diabolo decipiuntq; delectabilis sensuum illetri. sicut aues dulci cantu fistule aucuspis. qz nō p̄siderat nouissima f. moris et dānatio nis future. De q̄b Deut. xxxij. Sens absq; prudētia v̄tīnā sapent et icligerēt ac nouissima p̄uiderent. Ergo hō aduerte hec et caue. **S**Quarta ratio est offensē multiplicē periclitatio.

Prio q̄ p̄ sensus accendit p̄cupiscentia carnal. Et hoc mo in tam nephāda peccata cecidit mūdus q̄ totus diluuiō p̄i. Gen. vi. Uidentes filij dei filias hoīm q̄ essent pulere; accepérunt uores tē. Et hec fuit p̄maria causa diluuij. Et fm Lyrā q̄ filios dei intelligunt̄ filij Sech q̄ erant vni veri dei cultores. sed per filias hoīm filie de Layn descendentes q̄ p̄pose r lasciuie se ornabāt ut p̄cupiserent̄. Iē Samson q̄ fuit deo p̄secreta ab uero; visu Dalide p̄clitare r exēcat̄ est. Iē David cui facta fuit promissio de xp̄o aspiciens Bersabee se lauant̄ adulterauit et homicidia fecit; et multipliciter a deo punit̄ est tē. Qm̄ multi q̄ sensus corruerunt̄ etiā sancti cōcupiscentia deprauati: nō sufficit tēs enarrandi. Sed o e sensib⁹ occasio ois offensionis et p̄ditionis accidit etiā in iudicij⁹ ut p̄ p̄cupiscentia oculor⁹ uisus munerib⁹ falsam ferat iudices suā. Sicut p̄ cōsolatorio narrat̄ de q̄dam viro pauge qui in agro vidit canem suū pedibo fodere; accurrensq; repperit thesauroz abscondit⁹ et furatus est. canēq; instantū dilexit q̄ cādē mortuū sepeliuit in sacro cimiterio. ppter qđ p̄ plebanū tract⁹ in iudicij⁹ et vidēs q̄ dānabilis p̄ suā; ob uulte singulis iudicio pecunia magnā dices. q̄ canis su⁹ per linguā mortu⁹ fuerit r in testamento hec ip̄sis legauerit. Iudices uisus aureis accepti illeci; falsam suā rulerūt̄ r plebanū q̄ debuisset ire p̄cessionaliter cū cruce ad sepelidū canētale. Ecce q̄ patet q̄ ex sensibus nō bñ custodis orit̄ nō em luxuria; sed t̄ auaricia; sacrilegiū; falsum iudicium. r multa alia crīmia.

N Circa secundū de offensione p̄cti in sensib⁹ ut sciamus qualiter cōficeri debeam⁹ de eis Querit. quō vel q̄t modis cōmitit q̄s mortale p̄ctū. et q̄ p̄seq̄ns necessario cōficerēdū in actib⁹ q̄n q̄s sensuum exteriorū. Ad qđ r̄ndet q̄ c̄tuor modis. Et s̄m̄ bos modos ponunt c̄tuor de h̄ regulē. Primo offendit in anio mortaliter c̄cupi scēdo. Secundo cōcupisci volēdo. Tercio cōtem p̄tu aggrauādo. Quartu periculō p̄cti se exponē do. Prima ḡ regula est. Ois acē cuiuscumq; sensus exterioris q̄ sit deliberato oīo ad cōcupiscēti p̄cti mortalitatis ēculpa dānabilē. Et p̄t̄ Mat. v. Qui viderit mulierē ad c̄cupiscēdū cā iā me chat̄ est in corde suo. s̄m glo. notāter dicit; ad cōcupiscēdū i. intētione cōcupiscēdi. q̄r̄ videre absoluētē mulierē ut pulcrā rē nō est p̄ctū. sed videre

vt concupiscat ea pcam est. Et idem iudiciorum de alijs sensib; scz q; t audire verba t colloqua mulieris vel ea tangere vel gustare cibum aut potum cum ea hac intentione; pcam est mortale; eo q; ex fine intero iudicat actus fm doctores. Secunda regula est q; ois accus sensus exterioris q; fit delirerante intentione huius finis ut scz cōcupiscat in seqlo pcam mortalis; est culpa danabilis. Non aut gustin⁹ in regula dicit. Appetere vel appeti velle scz in factu mortale; vtrumq; est danabile. Unum licet tu nolis pcam petrare; tamen ipse aspergimenter vel tagis vel audire vis vba ei⁹ ut ipsa concupiscat te in pcam mortale. vel ut possis q; talia decipe ea in rebus notabiliter est mortale. Tercia regula est. q; omnis actus sensus exterioris ex contempnū pōtiori mortalis; pura qm patut est vel facit etiam h̄ p̄cepta dei vel ecclie remendo ppter delectationē sensualez. Exempligra. Proprie videre spectacula vel ppter interest chorois; aut epulis; aut ludis; dimittit in festo missam audi re; aut tpe q; tenet consisteri vel cōicare contemnit; aut giurādo metit; aut furat ppter gustū et hmoi. Unum de pe. dist. i. Tres sunt glo. dicit. Si q; contemnit venialia ppter p̄ceptū dignū efficiat morte eterna. Quarta regula est q; q̄nq; bō ad ueritatem sibi iminere piculū peccati mortalis pali quē actus sensus exterioris et tali piculo se volitacrie exponit; nec vult sibi cauere a tali; peccat mortaliter. Unum Eccl. iij. Qui amat piculus. Lyra. i. occasionses pcam p; gibit in illo. sicut auicula volitā circa laqueū. Exemplū de nimia t frequentia miliaritate i visu auditu et tactu; ac alijs peccat q; nō abstinet; cum p̄cipit sibi vel illi piculū pcam iminere. Nec sufficiant.

¶ Circa tertium de remediis Notandum quod plurima sunt remedia quibus homines sibi cauere a peccatis sensu exteriorum. Primum est humanas conditiones considerare quia de singulis sensibus nostris sub aliquo custodia condidit ut discamur custodire a peccatis. Primo oculos clausit palpebra duplice superiori et inferiori; cum tamen aures sola interiori palpebra habeat claudere oculos. Bestie autem solu superiori ut homo oculos vndeque custodiatur. Item auditus a retro habet carnem cartilaginosam visum delicet per custodia ut sit immo ad anteriora. I. sae lucifera aptus. Item gustus clausus est dentibus et labiis tanquam serpens. Item odoratus nascitur longitudine que defluunt imundicie ut discamur fetorem percepimus recognoscere et emundare. Item tactus cutis tegit et insup vestimentis ut caueatur. Secundum remedium eternaz punitionem primis cere que singulis sensibus iuxta numerum percepimus remetem. sicut epulo qui in lingua plus peccauit plus puniri est. L. u. xvi. Tercium est crucez christi mortis cogitare quanto tempore. Quartum est auertere sensus citius ab oblectacione. Unde Augustinus in regula. Oculi vestri si faciant in fessimina in nulla figurantur. Impossibile enim est non ratiungi visionis quicunque. Ultimum est deum orare ut caueatur.

R Pro finali documento cautele exemplis ponam⁹ qđ scribi⁹ in speculo exem⁹ dist⁹ ut exem⁹. xiiij. qđ demon apparuit cuiusq; verule ⁊ dixit. A plurib⁹ annis laborau⁹ ponere discordia infil⁹ lū virū ⁊ vxorē eius nec potui qđ non habeo lin⁹ guam qua possem familiariter loq⁹ eis ut audi⁹ tū mibi accōmodarēt. Tu g̃ cū possis hoc si fece⁹ ris dabo tibi pecunia magnā. Illa pmisit. racte⁹ dens ad domū illius vxori dixit qđ vir ipsi⁹ alia mulierē iuuenculā adamauit ⁊ cū illa adultera⁹ tur. In signis veritatis ecce hodie veniet inq̃ illa iuuencula ut accipiat pannū tunice p suo prelio. Tandem secrete viro dixit qđ vxor sua cū qđā cleri⁹ eo haberet illiciū amoē ⁊ die altero si obseruat̃ uerit in ecclia colloquens mutuo: ordiauit̃ qđ cū eodē viro qđ p sua iuuenculā quā destinaret illa die p accipiēdo pāno mitteret sibi pānu a se em⁹ ptū: cuius p̃ciū ecce nūc inq̃ tibi persoluo. Tandem misit iuuenculā p panno ⁊ vir ille pannicida dedit eidē. Vxor hec vidēs est suspicata dī ma⁹ qđ p̃dixerat verula. Deniq̃ peurante verula die altero vxor in ecclia cū clericō cōfabulant̃. et sic suspicio generata est viro de vrore. Tandem verula cōsuluit vxori qđ de pilis barbe viri cum rasořio sumeret et sic verula p pilum efficeret qđ vir cō plus amaret. sed viro secrete dixit qđ obseruaret: qđ vxor eū rasořio occideret. Lūz g̃ille vir singens se dormire vxor rasořiu cepisset; ecce vir repente surrexit ⁊ discordia magna fit inf̃ eosde⁹ et cōsanguineos vtriusq;. Ecce lingua et audit⁹ quanta mala cōcitant. Tandem dei iudicio dia⁹ bolus potestate accepta verula illā rapuit ad īfernā. et orantib⁹ istis deus p discretionē p̃fessōris declarauit maliciā. et sic vir ⁊ vxor ad amo⁹ rēpristinū reduci sunt. O g̃ christiani discite co⁹ uere sensus. Rogemus p̃pm r̃c.

Feria secūda post dñicā ramispalmaꝝ Ser⁹ mo. xlviij. videlicet de p̃niciōissimis p̃ctis in sp̃ritūsc̃m de qbus restat post predicta saltem breuiter agendum. ut cauere sc̃z vel confiteri dicāt peccatores.

Rix pedes Je

v su ⁊ domus impleta est odore vngue⁹ ti Job. xij. ⁊ ī euāgelio hodierno. Libri⁹ issimi in hoc facto magdalene vngentis pedes ielu figuraꝝ vnguentū cōtrictiōis ut dicit Berū. sup cant⁹. ser. xij. Dum em⁹ ex vnguento cōtrictiōis confessio ex p̃ctōꝝ recordatiōe vereq; penitendo vngit p̃ctōꝝ homo Iesum qđ cor contritū ⁊ humiliatū non despiciit sed amat. tūc dom⁹ aie ⁊ totius ecclie implet⁹ odore delectabili. quia gaudiū est deo et angelis et sic oīb⁹ electis sup peccatorē penitentiā agente: ut xp̃s testaꝝ Luce. xv. Sed heu quia multi de hoc displacentiā accipiūt ⁊ remur murant. sicut dī de iuda qđ indignē tulit et murauit. qđ multi sunt despiciēti ut iudas qui loſ

quoniam contra sp̃ūssanci bonitatē erronee. sc̃z qđ deus non remittit p̃ctā: p̃sertim qđ sunt in sp̃ūm̃ sanctū: male interptantes verba xp̃i Math. xij. ut infra patebit. Unū cōtra hm̃oi p̃c̃t̃ erā poni p themate illud apli dicentis Eph. iiiij. Nolite fr̃tres cōtristare sp̃ūm̃sc̃m dei in qđ signati est⁹ r̃c. In qbus omnes horraꝝ christianos ne cōtristet sp̃ūm̃sc̃m peccādo certis ⁊ sp̃ūm̃sc̃m p̃ctis. de quib⁹ hic agemus. nec cōtristent errore et despatiōnis inductione credentes vel docētes qđ sunt talia p̃ctā que etiam penitentiō remittit deus. deniq̃ nec alijs p̃ctis mortalib⁹ qbuscunq; cōtristent expellentes dei grām. sicut fecit Judas de quo in hoc euāgelio. Itaq; de peccatis in sp̃ūlancum declareremus tria in hoc sermone mysteria.

Primum dicitur notificationis.

Secundum dicitur specificationis.

Tercium dicitur remissionis.

L Circa p̃mū de notificatione ut sciamus qđ dīcaꝝ qđ peccare in sp̃ūm̃sc̃m vel qđliter No⁹ tandem est fm̃ Tho. ij. q. xiiij. ⁊ Antbo. par. ii. viij. ca. viij. qđ de p̃ctō in sp̃ūm̃sc̃m doctores lo⁹ quoniam tripliciter declarāt̃ ⁊ notificando illud.

Primo aliqui dicitur qđ est qđ cōtra sp̃ūlancum dī blasphemia.

Secundo ali⁹ dicitur qđ nō est aliud qđ finalis impenitentia.

Tercio ali⁹ dicunt qđ est p̃ctm qđcunq; factū ex certa malicia.

Primo inq̃ p̃ctm in sp̃ūm̃sc̃m dī blasphemia que dī p̃tra sp̃ūssanci psonam. ⁊ hoc dīcūt̃ antiq̃ doctores. sc̃z Athanasius. Hilari⁹. Amb. Hiero. et Lbrysostom⁹. iuxta illud xp̃i dictum Math. xij. Quicq; dixerit ṽbū cōtra filiū hominis remitteſ ei. Qui aut̃ dixerit ṽbū; contra sp̃ūm̃sc̃m nō remittet ei neq; in hoc seculo neq; in futuro. Hec ibi. Nam erq; r̃p̃s dīns erat de⁹ ⁊ homo: quedā faciebat būanit⁹. s. comedendo; bībendo; dormiendo ⁊ hm̃oi. qđā aut̃ faciebat dīvinit⁹ p̃ opationē sp̃ūsc̃t̃ qđ erat plenus; ut miracula faciendo; demones pellendo; celestia secreta reuelādo ⁊ hm̃oi. Judei aut̃ p̃mo dixerat blasphemia in filiū homis. i. vīrgis dicētes eū vorace⁹ potatorē vini ⁊ amicum publicanop̃. ⁊ hoc fuit p̃ctm graue. postmodū dixerunt blasphemia in sp̃ūm̃sc̃m dī opa diuinitatis qđ faciebat operante sp̃ūlancro attribuerūt principi demoniōꝝ. dī. In beelzebub ejicit demonia. Et hoc fuit g̃uissū mū p̃ctm iudeis qđ eis ppter ifidelitatē ⁊ obdūrationē nō est remissum. Secdo ali⁹ doctores ut Aug⁹. li. de verbis dñi ⁊ eundē sequentes: peccatum in sp̃ūm̃sc̃m esse dicitur finalē impenitentia qđ. s. aliq̃ i p̃ctō mortali p̃seuerat usq; ad mortem. ⁊ tale dī ṽbum nō solum oris: sed ⁊ cordis et opis p̃tra sp̃ūm̃sc̃m. qđ est qđ remissionē p̃ctōꝝ qđ sit p̃ sp̃ūm̃sc̃m. ⁊ tale p̃ctm r̃p̃s dixit qđ non remittet neq; in b̃ seculo neq; in fuſo; siue illis ius-

Feria II. post dominicam ramis pal.

deis christi blasphemantibus; siue alij qbuscum
qpcō: pniā nō agentibz vscz ad mortem
qz post mortē nulli poterit esse pnie loc⁹. M

Tercio alij doctores dicūt q generalis oē pcc
catū qd sit ex certa malitia est pccm in spūmſan,
ctū. qz ex malitia certa peccare est facere h̄di bo
nitatē scienter ex ztempu. bonitas autē attribui
tur spūmſcrō. Unū mḡ. iij. s̄nīaz. dist. xlīij. dicit. qz
ille peccat in spūmſctm cui malitia p se placz. Nā
hō pōt peccare qnqz et peccat ex infirmitate. i. ex
passione; vt cū temptat cōcupiscentia vel ira zē. et
tūc d̄r peccare h̄di patrē cui attribuīt potentia.
Item qnqz peccat ex ignorātia. z tūc peccat in fi
lium cui attribuīt sapia. Qnqz autē peccat ex cer
ta malitia nō solū ex certa scia. qz hoc etiam acci
dit in pccō ex infirmitate. sed ex ipsa electiōe mas
li. Ideo nocēter dicit: ex certa malitia. et nō sim
pliciter ex malitia; ad plus. s. designandū q pec
cat qz in spūmſcti bonitate cōtemnendo. II

Oueris qz qualis malitia facie pccm in spūmſan,
ctū. Rñdef in summa Angelica et Anthonica s
qz peccare ex malitia pōt ztigere pluribz modis.
Uno mō ex malitia simplici; hoc est ex voluntate
mala qz eligit facere malū peccati. Sed ex incli
natione habuīt viciōsi qz d̄r malitia. et isti modis
licet sit pccm mortale; tñ adhuc nō est in spūmſan
ctū. prie. Exempliḡa fm̄ Bonauen. in. iij. dist.
xliij. Si alijs senet qz nō babet zcupiscentiā for
nicādi excitat seipm ad fornicāduz; qzvis peccat
mortaliter ex industria et malitia qdām; tñ illō
nō dicit pccm in spūmſctm. Tercio qz peccat qz
ex malitia eoqz ztemnit et abiūcere zpendit id qd
posset cū impedire ab electiōe pccī. pura cum ali
quis intēdit peccare et occurruīt meti aliqz instiga
tiones vel timoris dei punientiā vel spei vel enor
mitas pccī et bmōi. sed ipse abiūcet vel cōcēnit stu
diose bmōi vel liberi⁹ peccet. tūc ex certa malitia
peccat in spūmſctm. Exempli de sc̄o Lōgino
et legenda cui⁹ festū q̄rta die post Gregorij colis
qz cum esset centurio gentilis caliginosis oculis
sed visis signis in passione xp̄i: pcc̄t qz sanguin
ez xp̄i ex vulnerē p lanceā decurrente clare vidit
erilli⁹ ztractu; nō cōtemplit; sed in xp̄m creditit.
et postea sc̄tūs martyr fact⁹ est. vt infra patebit.
sed iudei oīa contempserūt dei signa ve effrena
te occiderent christum zē.

O Lirca secundū de speciebz querit. Que et
quot sunt species pccī in spūmſctm. Rñdef fm̄
mḡm in. iij. dist. xlīij. et doctores. qz lex sunt speci
es. Prima despatio. Secunda veritatis agnitione
impugnatio. Tertia obſtatio. Quarta plū
ptio. Quinta inuidentia fraterne gratie. Sexta
finalis impenitentia. Et isto z. p clariori intellectu
Norādū fm̄ doc. s. qz spūmſctis sex modis sug
gerendo vel instigando in nobis impedit pccm.
Et sic sex modis hō ztemnendo tales spūmſcti in
stigationes peccat in spūmſctm ve dicitū est. Prī
mo instigat qnqz pccōres ad spēm diuīse mis̄cōie

ve zſiderādo qz deus misericors pat̄ est remittē
tere pccā penitentibz et dare p̄mīa celestia repro
missit. Ideo qz resipiscat et relurgat. sed hō prau⁹
hoc a se remouet q desperationē. Et sic p̄mīa spe
cies d̄r desperatio. q licet credat q deus peniten
ti remittit pccā; alioqz hoc nō credēdo esset here
ticus vel infidelis. tñ cum talis inspiratio tagit
cor suū: cōtemnit vel nō recipit nec ad pniāz cō
uertit. sed p̄suaderet sibi se fore damnandū nec de
um ignoscitur. et sic libere peccat. z hoc est pessi
mū om̄ pccōz; in qz pccō p̄t cayn d. Maior est
iniq̄tas mea qz vt veniā merear. Berñ. Meni
ris cayn mentiris. qz maior est dei mis̄cōia qz to
tius mundi iniq̄tas z culpa. Nam vna sanguis
nis xp̄i gutta sufficeret ad remittēda totū mun
di pccā. Hinc etiā Leo papa de pe. dist. iij. Sce
leratioz. dicit. qz iudas graui⁹ peccauit despans
do qz xp̄m tradendo. Quia Iis. de sumo bo. de
Peccare mōs aie est. sed deligare est descendere
in infernum. et sic diabolicū est. Sed spūmſctis
instigat ad veritatis fidei et salutis agnitionē il
lustrādo qnqz p scripturas vel p̄dicationem v̄l
silo mō. s. vt intelligat qz talis errat in fide v̄l z
tra mores; puta v̄suraz esse pccm vel fornicatio
nē zē. Sed hō reprobo p̄seuerat ztra spūmſctm
defendēdo suū errorē. et tūc sequit̄ veritatis ipu
gnatio. z intelligit̄ de veritate agnita in h̄is que
sunt necessaria ad salutē. et nō in alij. Naturā
libus vel artificialibz. patet in Anthoni. Exemplū
de scribis iudeoꝝ. Tercio instigat ad abomī
nandū pccī prauitatem. qz ait Greg. Momenta
nē est qd̄ delectat. sed eternū qd̄ cruciat. Unū des
beret hō resipiscere. Sed ztemnendo sequit̄ obſtatio
natio qz h̄talē inspirationē spūmſcti firmat in pec
cato. Quartu spūmſctis instigat ad timorē ius
dicij dei iusti mortis z dānationis. sed hō preluz
mendo abiūcet hoc. et sic sequit̄ p̄sumptio. s. qz si
ne meritis z sine pniā saluabilis. Quinto instigat
spūmſctis p auxiliū ḡre subleuātis a pccī. S̄ra
em̄ spūmſcti sola hoīes subleuant̄ a pccī vt Au
gust. dicit. qd̄ cernimus fieri in multe. qz dīcī ad
deū cōueris. Sed pccō: b̄ abiūcet dolēdo qz ḡra
dei crescit in hoīibz qz videt p̄uerit̄ in p̄dicatione
a suis pccīs. sicut paganos legit̄ qz dolēbat de
hoc qz mlti p̄uerit̄ ad fidē p aploꝝ p̄dicationē.
P Et hec est inuidētia frāne ḡre ztra
spūmſctm. Exemplū legit̄ in speclo exē. dist. x. exē.
xxvij. qzutor qd̄s doles ob qz dīmūtōne qz
cōtra calceos rostratos p̄dicaret maledicē p̄dī
canti de b̄. z diabolus terribili specie viri appa
rens. arreptū illū sutorē p capillos violenti ipē
tu eōto in terrā diecēt ut auulsa cū sua pelle co
ma capitū in manu illī remāserit et sanguineā
iste coronā habuerit. Sicqz ad horā p̄dītis sen
sibz in terra iacuit v̄tice cruentat̄. tandem orantibz
p eo sacerdotibz restituto sibi v̄lu rōnis di
dicit non maledicere nec dolere qz ab hmōi de
sistit. Sic etiā peccat qz dolent qz amasit ad casti

tatem cōuertun̄. Serto spūsc̄tūs instigat p
remorū sc̄ie de p̄cī turpi prauitate, sed pec/
cator ab̄jicit q̄ speciē sextā que est finalis impeni/
tēcia q̄ importat p̄positū nunq̄ penitēci. v̄l fm̄
Tho. nunq̄ vere cōitendi, p̄positū sed semp̄ fierē
D̄ ḡ p̄cōr̄ sc̄q̄ p̄dicas ispiratōes ne pecces z̄.

D̄ Lirca tertium de remissiōe p̄cōr̄ in spi/
ricūm̄ q̄rit̄ Utrū equalē deus remittat pec/
cata oia in spūm̄sc̄m̄ sicut et alia p̄cā. Respon/
de. nulli dubiū q̄ penitēci oia p̄cā a deo bono
remittunt ut sacrū sc̄iliū restat. i.q.vii. Si quis
oēm. post mediū. Si aut̄ dicas. Quare ḡ christ⁹
dicit Mactb. viij. q̄ non remittet. Rñdef q̄ fm̄
Aug. loquit̄ ibi rps̄ d̄ finali impenitēcia v̄sq̄ ad
mortē inclusiue. ut s̄ dictū est. Uel fm̄ alios hoc
dicit q̄ homines de talib⁹ p̄cī difficiilius cōuer/
tūk̄ coq̄ h̄riant̄ spūsanc̄to q̄ habet hoies a pec/
cato cōuertere v̄ia ostensum est. et sic xp̄s̄ dīc̄ q̄
nō remittunt̄. sicut dīc̄t̄ de infirmitate que
difficulter curat̄ q̄ hec nunq̄ curat̄. Un̄ r̄ phus̄
dicit. q̄ p̄ impossibili dicere solemus id q̄d diffi/
culter possum⁹. tñ si q̄s̄ etiā ex p̄cīs̄ in spūsan/
ctum querit̄ in presenti vita; de⁹ eq̄ faciliter ex se
remittit sibi oia. Sicut ad hec alijs dimissis sūc̄
exempla sc̄pture sc̄z de Paulo blasphemō p̄us
fidem impugnante; led postea ap̄lo mario. Itē de
Longino q̄ xp̄i latus vulnerauit crudelissime
coram virgine matre. sed quersus mō sup̄dicto
postea i capadocia monastice vixit. xxvij. annis
cui sacrificare idolis nolenti p̄ses̄ oēs dentes ex/
cussit et lingua excidit. tñ Lōgin⁹ loqlam nō pd̄i/
dit et idola securi cōfregit quoꝝ demones in p̄s̄i/
dem et eius socios intrañ. p̄side cecato ipse et oēs
insanientes latrabāt. cui cū Lōgin⁹ diceret. Nō
sanaber; nū qñ occisus fucro et post p̄te orauer/
ro. Iustis q̄ p̄ses̄ eum mor̄ d̄collari. et postea ad
corpus eius p̄strat̄ cum lacrymis p̄niā egit
et p̄fecte sanatus; tandem bene vixit. Rogem⁹
ergo christum z̄.

Feria tercia post Ramis palmaꝝ Ser. xlviij.
de obduratione cordis humani in p̄cīs̄ et q̄run/
dam p̄ditione; alioꝝ aut̄ liberatione.

M̄ domine sab

e baoth q̄ iudicas iuste p̄bas renes et
corda Hiere. x. et in ep̄la hodierna;
In quib⁹ verbis insinuat̄ q̄ de⁹ labaoth. i. exer/
citū. s. angeloz q̄ omnia que facit iusto iudicio
facit. p̄bat hoies; nō ut aliqd̄ sibi. i. deo occultū
innoteſcat. q̄ omnia nuda et apta sunt ocul⁹ dei
etiam cordis secreta teste apostolo. sed ut alijs in
notescant iudicia dei fore nō nisi iusta in oib⁹ q̄
facit vel pmittit. R̄ Tria aut̄ innunq̄ in p̄/
dictis v̄bis que deus soler̄ p̄bare. Primo renes
id est castitatem; an quis intra se p̄ayā cōcupi/
scētiā carnalē foueat et peccare int̄edat ad su/
am damnationē. Secundo corda; an sine dura/
tatem cōuertun̄. Tertiū spūsc̄tūs instigat p̄
remorū sc̄ie de p̄cī turpi prauitate, sed pec/
cator ab̄jicit q̄ speciē sextā que est finalis impeni/
tēcia q̄ importat p̄positū nunq̄ penitēci. v̄l fm̄
Tho. nunq̄ vere cōitendi, p̄positū sed semp̄ fierē
D̄ ḡ p̄cōr̄ sc̄q̄ p̄dicas ispiratōes ne pecces z̄.

ad rebellandis deo et eius inspirationib⁹ quib⁹
vocas homines ad fidem et p̄niā ac salutē. sicut
fuit in iudeis obduratis cōtra christū ppter qđ
deus puniuit illos. Tercio p̄bat eadem corda
an mollescant ad p̄niā de p̄cīs̄. p̄sertim autē
h̄is tēporib⁹ passiōis christi deberēt molliri cor/
da homin̄ ad p̄niā; contritionē sc̄z confessionē et
satisfactionē intuitu passiōis xp̄i que sc̄dit etiā
petras et monumenta aguit z̄. Propterea etiā
ecclesia a vñica de passione inchoando p̄ totam
hebdomadā canit̄ p̄ inuitatorio matutinali il/
lud Ps. xcij. dī. Hodie si vocem dñi audieris
nolite obdurare corda vestra. qđ p̄t etiā ponit
p̄ themate. Sed ve mundo ab scandalis quia
multi christiani etiam hoc tpe obdurati manet
sine cōfessione. Prōinde de obduratione in pec/
cīs̄ hoc sermone declarēm̄ tria mysteria.

Prīmū de cāuenda duricie occasiōe.

Secundū de q̄rundā in sua duricie p̄dīcōe

Terciū de q̄rundā dono ḡe liberationē.

S̄ Lirca p̄mū de cāuenda occasiōe obdu/
rationis ut sic remota causa remoueā effectus; si
cū q̄ venenosa et p̄iculosa cāuetutio est. Que
ritur ergo Ex q̄bus occasionib⁹ oris cordis ob/
duratione in hominib⁹. Responde. fm̄ doctores
vt claret in summa Anthoñ. par. ij. t. viij. c. ix. p̄
p̄cipue ex quinq̄. Primo ex auaricii nimia cu/
ra et sollicitatione. Un̄ Bern. ad Eugeniū. P̄u/
dentius te abstrabas a curi huius seculi q̄ tra/
baris ab illis ne paulatim ducaris ad cor duꝝ.
Exemplū de iuda q̄ p̄ pecunia et auaricia adeo
obduratus est q̄ christum triginta denarijs v̄
didit. et a tali duricia nec verbo christi nec ablu/
tione pedū eius humiliter facta; nec osculo amo/
ris eius retrahī potuit. Deniq̄ et p̄ncipes sacer/
dotum et phariseos auaricia obduravit. Se/
cundo ex bonoꝝ mundi p̄peratione. Nam v̄/
demus q̄ multi in infirmitate et paupertate vel
tribulatione sunt deuoti et cōpungunt de p̄cīs̄
Sed postq̄ p̄ueniūt ad p̄spēritatē duri fiunt et
crudeles. Un̄ Buḡ. ad Marcellinū ait. Nihil
infelicius est felicitate. i. p̄spītate peccantiū. quia
mala voluntas velut hostis interior roborat. i.
indurat̄ in sua malitia ex sua p̄spēritate. Exem/
plū de Anthiocho durissimo q̄diu p̄spēre. i. sibi
successit. sed postq̄ flagellatus fuit ifirmata; se
recognovit dī. Justum est subditū esse deo. et pe/
nituit indeos orare. p̄ se. ij. Mactb. ix. Tercio ex
criminū assuefactione. q̄r quanto dī. pliōri cō/
suetudine p̄ci teneat̄; tanto plus indurat̄ et diffi/
cilius surgit. Nam phus li. de memoria et remi/
niscentiā. dicit. Lōsuetudo est altera natura. Hinc
Greg. dicit. Difficile surgit quē moles male con/
suetudinis p̄mit. Unde Lazar⁹ mortu⁹ et sepul/
tus sub lapide ac feridus significans peccatorē
cōsuetudinarium et obduratum in peccati fetō/
re difficilius q̄s̄ alij mortui legitur resuscitatus
et christum; hoc est plurib⁹ concurrentib⁹ sc̄z la/

Feria. III. post dominicam ramis pal.

pidis remotione: christi fletu: oratione et clamo/ re. ¶ Quarto ex diuturne ire et odij tētione quia sic cor frigescit a dei et primi amore. et indu raf sicut glacies. Unū Gen. xl. 8. Maledictus furor eoz qz p̄tinat. et indignatio eoz qz dura. Maledicta ergo est ira pertinax et dura. Exemplū de Esau qui odio durus nō innenit locum p̄nie Heb. xii. Quinto ex emende cōtempu in flagellatione. Sunt enim heu mulci qz nec flagel/ lis emendant. sed magis indurant. sicut in ser/ rea et frequenti malleatione plus indurat d̄ ta li. Job. th. Cor eius indurabil qz lapis et malle atoz incus. Nec ibi. Sed tales p̄tinescat. qz vt Greg. dicit Quo s̄ p̄sencia flagella non corrigit ad futura supplicia p̄petua pducunt. Nam Eccl iij. cor durū male habebit in nouissimo zc. Etē plū de Pharaone qz flagellis indurat in ma/ ri perire cu suis oibz. Ve ḡt ve duris corde.

¶ Circa secundū de p̄ditione aliquoz qz. Quare deus bñdicit qz suavis est vniuersitatis: aliz qz p̄mitit sic indurari in p̄cis ut nunq̄ resur/ gant: sed in eternū p̄carent. Rñdē fīm Uleran/ drū de Bles. i. par. et Tho. et in summa Rayne. eo cordis qz: alios doctores sup. dist. xlj. assigna/ tur causa triplex qz cōcurrunt in hoc.

Prima est causa deficiens.

Secunda est causa p̄merens.

Tertia est causa p̄mitens.

Prima in qua causa est deficiens. s. homis liberz arbitriū qd vult et eligit malū. et sic impedimen/ tum p̄stat grē dei. Exemplū ponit Aug. xij. d. ci ui. dei. dicens sic. Sint duo boies equalis affe/ cti anio et corpe cōsimiles: videant vnā rem pul/ cram puta mulierē aut equū et similia. quā vnq̄ illicite cōcupiscit; alter nō. que causa huius: nō rei pulcritudo: cū eadē est in se eq̄liter mouens vtrūqz. Item non carnis cōcupiscētia; cum sit similis dispositionis vterqz. nec suggestio malis/ gni sp̄us: qm̄ ille qntum de se est vtrūqz equalē tempestat. Unū sequit qz huius diversitatis nō est alia causa nisi p̄pria vtrūqz voluntas. Sic a si mili qz iste p̄tor indurat et nō habet bonū p̄posi/ tum sed impedimentū p̄stret dei grē: alius aut vult grām dei: est a voluntate deficiēt in obdu/ rato. ¶ Secunda causa est p̄merē scz p̄c/ carū tam originale qz actuale. qz hō per peccatum suū p̄merē separā a deo et eius grā. Esa. lit. In/ quicquid vestre diuiserūt inter vos et deū vestrū. Sicut exempligra. Infideles p̄ suam infidelita/ tem demerent indurari. et malū christiani per vi/ cia varia que cōtinuant nec penitent. Tercia causa est p̄mitens ipse deo scz cuius iusticia di/ citat ut hominē p̄mitat in suo libero arbitrio et nō cogat eum qz non vult recipere grām et surgere a p̄cis. Et sic patz qz p̄dicio hominis in sua ma/ licia est ex seipso quā deus iuste p̄mitit ut erinde/ clarescat dei iusticia p̄tore p̄niens qz volūta/ tie peccauerūt. Sicut exempligra fīm Scō,

tum. Relegem statuit in istā qz fur suspendatur vel latro puniat: qz quis sciat qz multū nō curātes hanc legem furtum facient zc. nemine nō cogere debet a sua voluntate furandi. nec iustū est ut me in carcere ante qz furtū feci. sed iustū est ut furtū fecero puniat. Sic in p̄posito. Idcirco Osee. xiiij. dicit dñs. Et te perdito tua o israel. ex me aut̄ auriliū tuum. s. n̄isi p̄stes impeditū auctilio gratie que semp̄ presto est omni facienti quod in se est.

¶ Circa tertiu de liberatione aliquoz qz. Unde est qz misericors deus liberat adducēdo ad p̄niam aliquos etiā induratos: alios relicis in suis criminibz. vt patet de Petro et magdale/ na ac latrone ad p̄niam reducti. et de iuda ac iu/ deis induratis derelicti zc. Respōdef fīm Tho/ mā cōtra gentiles li. iij. ca. clxxij. et in summa Ray/ ne. qz hoc est z sit ex causis tribus.

Primo ex abundantia diuine bonitatis. Secundo ex evidētia diuine pietatis.

Tercio ex complacentia diuine voluntatis. Primo in qz ex abundantia diuine bonitatis. qz vis em̄ indurat p̄tor nō esset dignus fīm exigen/ tiā diuine iusticie vt subi infundere ḡa emolli/ ens ad p̄niam: nō deus vt ostēdat sua bonitatem immēsam p̄ter ordinē rebo indituz op̄. Sicue exempli gratia. cū cecū illūnat et mortuū suscit/ at facit p̄ter ordinē inditū rebo et sua ḡtuta bo/ nitate. Sic interdū ex abundantia bonitatis eos qz impedimentū p̄stant gracie peccando et indu/ ratos auxilio suo p̄uenit cōvertendo illos. Et si/ cut non omnes cecos illuminat nec omnes ad hanc vitam mortuos suscitat sed aliqz: ita non/ s̄s induratos liberat a p̄tor sed aliqz zc. Se/ cunda ratio vnde hoc fit est evidētia diuine pi/ etatis. vt sicut in reprobis ostēdit deus ordinē iusticie: ita in reuocatī indurat evidētia ostēdat magnitudinē misericordie et pietatis. et hoc docet apl's Rom. ix. Nam si nullus damnaret nō appareret dei iusticia. et si nullus peccator du/ rus reuocaret nō appareret misericordia dei tam magna. Tercio fit ex complacentia diuine vo/ luntatis. Sicut em̄ ex voluntate dei. p̄cessit vt fi/ erent creature ex nihilo et qdā alios digniores. et sicut ex voluntate artificis p̄cedit vt ex eadem materia simileiter disposita qdā vasa formet ad honorabiliores vsus: vt ad mensam picaria. qdā autē ad ignobiliores vt ollas et cacobas igne deturpādos. Sic in p̄posito: et quō tota natura humana generis facta est massa vilia et corrupta ī p̄mis parentibz p̄ peccatum: si quos deo et hoibz liberat ut sint ad honorē celestem et gloriā: p̄cessit sicut vult. et facit hoc ex mera grā et misericordia. qz autē ī culpa relinquit iuste facie sicut ille deme/ ruit. ¶ Unde Aug. ponit exemplū de hoc xxiij. q. liij. c. Nabuchodonosor. dicens. qz Nabu/ chodonosor post multas impietates flagellat̄ penituit. et regnum qd̄ p̄diderat rursus accepit

Pharao autem ipsis flagellis durior effectus p̄fuit
Cum enim cōs̄ armes essent q̄rum ad naturā om̄
bo homines: q̄rum ad dignitatem ambo reges
erant. Item q̄rum ad causam ambo captiuū
dei p̄plū possidebāt. q̄rum ad penā ambo fla-
gellis admoniti clementer. Quid ḡtines eoz fe-
cī diuersos nisi q̄ vnu ingemuit. s. penitēdo. al-
ter p̄tra dei misericordiam libero arbitrio pugnauit
Et tandem cōcludit q̄ boni q̄ ḡtam dei corrugatē
nō er necessitate p̄destinatio vel p̄scientie. q̄ p̄-
destinatio vel p̄scientia nō facit necessitatē. et sic
mali libero arbitrio pereunt. Hec ibi Aug⁹. dīs-
fuse tractat. O ḡptor audi deus clamante oib⁹
Zach⁹. Lōuertimini ad me et cōuertar ad vos.
O miser indurate vide xp̄m in cruce. p̄ te mani-
bus exp̄sis ut amplectet si cōuerti voluerit. aspi-
ce sanguinē. p̄ te fusum ad abluenduz. O ḡmania
christiana querere ne pdas te cum diabolo ob-
durato in p̄petuū. Rogem⁹ ḡxp̄m ut det nobis
oib⁹ ḡtam q̄ corda nostra ad pniam emoliant
et cōseq̄mūr ḡlam sempiternā Amen.

Feria eadem post prādiū Sermo. xliv. ponit
p̄dicandus p̄pter occurrens festū eodē die. s. san-
cti Bñdici ut hoc anno vel alio anno occurre-
te alio sc̄ festo sancti Gregorij vel sc̄ti Joseph⁹ ut
sepe cōtingit p̄pter interuallī variationē. Ideoq̄
poteſt q̄s p̄dicatoꝝ legēndā talis sancti applicā-
do p̄dicare de materia q̄cunq;. Sed nūc nobis
p̄dicanci sermo restat de accidie sc̄ negligētia
circa festa obseruanda. de q̄ cōueniēt thēma ap-
plicando. p̄sequemur.

Edit illi domi,

donus cor ad p̄ceptra et legēs vite et disci-
pline Eccl. xlvi. et c̄pla hodiernē festi-
vitatis. Item aliud thēma ex euangelio. Nō ve-
ni soluere legē sed adimplere. christ⁹ dicit Mat.
v. et in euangelio festi. Item aliud. Qd̄ vobis di-
co oib⁹ vigilate. s. ad implendum p̄ceptra
Mar. xiiij. et in euangelio festi. Reuera charissimā
mi maxima est ḡra dei q̄n daꝝ homini ut appo-
nat cor p̄ oia ad p̄ceptra implenda. et ad legēs vi-
te. s. eternē: hoc est ad consilia euangelica obser-
uanda. et ad legē discipline. s. docendā alijs. Nā
et christus dñs legēm impleuit. et iste sc̄tus cui
ius festum colimus hec obseruavit. O ḡcharissimi
vigilate ad hec. Sed qm̄ inter p̄ceptra obser-
uanda a deo mādaꝝ in decalogo Eto. xx. sabba-
ta. s. festa sc̄ificari. Et de hoc nobis restat sermo
ideo de h̄ tria mysteria declarabit⁹ p̄ sermone

Primū d̄r graui⁹ offendit⁹ violationis

Sc̄dm d̄r legalis puniū transgressiōis

Terciū d̄r modalis tentio vacationis.

A Līcā p̄mū de graui⁹ offendit⁹ violationis fe-
stoꝝ Notandū q̄ pluribus rationib⁹ probant
graui⁹ peccare q̄ festa violent. Et patet

Primo quia est magne ingratiūdīs

Secundo q̄ est magne pueritatis
Tercio q̄ est diuine odibilitatis.

Quarto q̄ est multimode dānabilitatis
Primo q̄ festa nō obseruare est magne ingratiū-
tudinis. q̄ ip̄e deus p̄pter hoc p̄cepit sabbata. i.
festa colere ut saltē illo die recogitaremus dei
bñficia impensa et ḡras deo ageremus. p̄pter qd̄
in principio huius p̄cepti poluit di. Memento
ut diem sabbati sacrificies. ut per hoc verbum
memento recordationē significet. Qui ḡ non
vult obseruare festa signum est q̄ non vult deo
grates agere p̄ suis bñficiis. s. creationis: conser-
uationis: incarnationis: passionis. et sic de alijs
Et q̄ consequens non sunt digni ḡra dei nec glo-
ria nec vita. Grego. Non est dignus de dandis
qui nō agit grates de datis. Exemplum. Si ali
quis tibi dedisset septē atrocos: ita q̄ ser habeas
ad nūc tuum. et septimū sibi reddere tenearis:
magna ingratiūdī essec q̄ sibi septimū velis
auferre v̄l furari. et p̄ter ingratiūdī posset le-
gitime reuocare ip̄e dator hoc donū. q̄ v̄t ha-
bet. L. de reuocācio donationib⁹. l. vi. p̄pter ingra-
ciūdīm donationes iuste reuocant. Sic ad
apostolum deus bñdictus p̄cessit p̄ nostra utili-
tate sex dies ad op̄andū. et diem septimū. i. festū
vel dñicam sibi reseruauit ad hoc ut ei tūc deser-
uat. quem si nō reddimus iuste reuocat nobis
dies cōcessos ad laborandū: tollendo nos de vi-
ta vel alio mō puniendo. s. frangendo pedēz vel
manū vel imittendo aeris indispositionē vel in-
firmitatē et h̄mōi. et ita fit q̄ q̄ vno die festo non
vult abstinenre a labore: sepe iusto dei iudicio p̄
grandinē vel guerrā aut fracionē pedis bouis
vel equi: aut aliter: oportebit abstinenre toto mēs
se vel anno. B Secūdo violare festa vel nō
obseruare est maritme pueritatis et fatigatis.
Primo quia talis potius vult laborare i seruī-
tio diaboli q̄s quiscere in seruitio xp̄i. Secundo
quia potius vult esse in statu miserie infernalis
cum magno labore in die festo acq̄redō sibi tor-
menta q̄s esse in statu patrie celestis vbi est q̄s
eterna. Unde Hiero. in testamēto. O quā de
mentia hōm̄: q̄nta fatigatis miserabilū mūda-
noꝝ q̄ cum etiā per labores et p̄cula parati sint
damnari: nolunt suave iugum dñi et onus leue
portādo saluari. Nec ille. Nonne fatuus est qui
magis vult laborare cū maritimis sudorib⁹ q̄s q̄
escere in regia dignitate celesti. Tercio q̄ cū bo-
ues et equos suos nō ḡmitrant onerari v̄lera q̄s
debeant. tamē ztra se pueritē agunt. quia in nul-
lo sibi tales compatiunt: sed quotidie etiā in fe-
sto portant onera laborū et peccatorū et tormentū
et infernū demerēdo p̄ h̄mōi peccata sua
Quarto quia cum in festo deberent q̄rere ḡtam
dei et sanctoꝝ amicitia: ipsi querunt irā et vicioꝝ
stercora sibi accumulane magnis laborib⁹. Un-
talib⁹ Malach. ii. dicit dñs. Disp̄gā sup̄ vultus
vestrum st̄c̄ solennitātū vestrarū. i. vicia i festū

Feria. III. post dominicā ramispal.

facta in cōfusionē vestrā puniā pena multiplici.

L Tercio qz violare festa est diuine odibilitat. Nā Ero. xxii. penā mortis et execōicationis a dei poplo cōminat deus violatoribz i signū odij specialis ad hoc p̄ctū. Dicit ei sic. Videret ut sabatū meus custodiatis. Qui em polluerit illud morte moria. q secerit in eo opus p̄ibit aia illi de medio populi mei. Nec ibi. Et sic pater p̄positū q deales puniē corporaliter occidendo et a celo etiā excludendo. Si petas q̄rēdo Unde est h̄ q tantū deodit violationē festi. Respondez qā cum festū sūi qddam signū recognitiōis diuie ut p̄dicūt. ideo eī violatio videt qdāmodo esse dei negatio. Insup cū hō se totū p̄ oī tpe habeat a deo a quo est et q̄liber momēto epis a deo conservat. Idecirco magna iniuria sit deo ut homo se totū subtrahat deo illo die q̄ deberet potius se dare deo. Insup donat se totū seculo vel diabolo dei inimico. p̄ter hec merito deodit tales.

D Quarto qz est multimode dānabilitatis. Nā oīs lex totius mūdi damnat et puniēdos dicat violatores festoz. vt p̄seqmūr. q̄. articolō sermonis. Nam non solū leges iuste: sed etiā rītus idolatrāz gentiliū puniebat violatores. vt patz exemplo vulgato in gest. romanoz. vbi legiē q̄ Athus in ciuitate Roma regnauit q̄ p̄ lege statuit q̄ dies p̄mogeneti sui colereb̄ sub pena mortis. Lūqz multi trāsgredērēt cōsuluit Virgilii et p̄tinuit ut arte sua faceret q̄ transgressores accularen̄. Virgilius ḡ arte magica fecit ut statura erecta in medio ciuitatis oīa hīmōi in ciuitate facta occulte in illo festo violando reuelaret. et sic plures occideban̄. Erat autē qdā faber nomine Focas q̄ laborabat i nocte festi. maneqz facio p̄erans cū malleo cōminab̄ dices. Situm p̄dider̄ cōfringā caput tuū. et sic domū redibac. Quosdā mane festi misit impator ad statuam illā ut req̄reret d̄ trāsgressoribz. et statua ostēdit illis tria metra descripta in frōte suo sic. Tēpora mutant̄ boīez q̄z deteriorant̄. Qui veritas tē dicit caput frācum habebit. Audi vide tace si vis viuere in pace. Itaqz impator venit ad statuam infrogās q̄s libi minaret̄. Et tandem respōdit q̄ Focas. Lapt̄ ch. ḡ et adductus. inq̄rentiqz impator cur p̄tra legem ageret; respondit. Dñe hanc legē nō possum seruare qz oī die octo denarios oportet me acqrere q̄s non possum sine labore habere. qz duos denarios soluere habeo q̄ tidie; duos accōmodare; duos p̄dere; duos autē expendere. Lūqz hec v̄ba nullus intelligeret: iuravit impator q̄ nō occidere si edisseret. et sic ille explanauit dices. Duos debo soluere. qz patrī mēo q̄ me enutrīvit dare teneor. p̄ victu eius paup̄tatis. duos accōmodo. q̄a filiū habeo in scholis discentē. p̄ q̄ soluo: q̄ rāde cum ego senue ro me nutrit̄. Item duos p̄do q̄s in vroē q̄ mihi cōgraria est q̄tidie expendo. duos autē in vloz necessitat̄ mee expendo. Et sic liberatus est Fo-

cas p̄ sapientiā. et a senatu cōmendat̄. Tandē post mortē impatoris electus est impator; in cuius corona capitis in imagine depicti sunt octo denarij.

L Circa secundū de legali punitione Nota q̄ oīs lex punit trāsgressionē festi. patet Primo lege intrinseca s. nature in aia. qz rō ipsa natura lū dicat ut hō aliqñ intendat vite p̄templatiue deū et dei bñficia recognoscēdo. et p̄ sequens cōscientia remurmurādo p̄ trāsgressionē punient dū decernit. Prop̄p̄ta de sc̄to Job q̄ fuit tge leḡ nature dicit. q̄ cū in orbē transīssent dies. i. in capite hebdomade qd̄ est dñica die mittēs sc̄ticas bat filios suos Job. i. sc̄z admonēdo de gratiūz dīnebñficiōz deī et corrīgēdo de p̄ctis. Ideo sub dī dī. Ne forte peccauerint filij tē. Sc̄do lege moysaica. Nūeri. xx. vbi dñs p̄cepit lapidari euz q̄ colligebat ligna in sabbato. Deniqz tercio lege. p̄phetica. Nūeri. xvii. Ezech. xx. et pluribz alīs dñs ponit multiplice cōminationē penaz cōtra transgressores. Quarto lege euāgelica Mat. xix. Si vis ad vitā ingredi serua mandata. et sic p̄ contrariū si non seruas damaberis. Quinto lege apostolica. Ab apostolis em̄ exorta ē dīci dominice celebratio p̄pter mīta eius. p̄ivilegia ut in speciali sermonē parte de tpe tractauimus. Et p̄sartim quia christus resurrexit die dñico et discipulis apparen̄s gaudiūz fecit. Sed malus discipulus sc̄z iudas traditor fīm qd̄ Augustin⁹ dicit. eodem die se suspendit audita christi resurrectione. licet euangeliste p̄r anticipationē scrib̄t hoc factum in serie passionis. Sicut mālis q̄ die dñica sc̄z nostre resurrectionis finalis suspenden̄ corpore et anima ad p̄petuam damnationē in iudicio. Item die dñica apostoli sp̄ritū sanctū acceperunt. ergo tē. Sexto lege canonica que p̄cipit extra de ferijs. c. omnes. dies dñicos celebrari omni veneratione. Item de conse. dist. iij. c. Peruenit. Gregorius decernit q̄ violatores dñice diei sunt antichristiani. Septimo lege ciuilica. Nam. L. de ferijs. I. vltima p̄cipit sub pena a milionis militēz p̄seq̄ptionis patrimonij non fieri in festo iudicia et spectaculū. Et sic patet tē.

F Circa tertiu de modo vacādi exquo sermone de tempore latius egī non oportet hic resp̄tere. Sed restat questio Utrūz christian⁹ die tōto v̄l maiori parte diei in festo vacare salubribus recreantur ex p̄cepto. Respondez fīm Lancelotū larium parisien̄. t̄ in Anthoina parte. q̄. cit̄lo viii. ca. vii. q̄ licet hoc facere esset bonū: nō tñ obligatur. imo potest q̄s in festo assumere aliquaz recreationē vel spaciātū vel solaciū dūmodo sic honestum et taliter fiat q̄ non cōmittat̄ peccatū mortale. Unde si quis audit missaz et postea tota die solaciatur vel ociatur honeste non peccat mortaliter sed venialiter: alīs sermo esset nimis durus. et multi p̄ter cōmune credere dānarent.

Sermo

Un ex pcepto nō tenet nisi missam audire et ab opibz servilibz abstineret sic a pctis. Sed qnto plus vacat: cato plus merei. Hec Anchonina. Exemplū legit in speculo. dist. viij. ex. lxxij. q̄ fessa q̄libet q̄daz deuote celebrauit diuernis vascans orōnibz. et i festo oīm sc̄tōꝝ migrauit deuo te: ac post mortē cuidā apparuit i glōia pulcri/ tūdine dicens ob hoc se sanctis associatū. Rogemus ḡchristum rē.

Feria q̄rta post dñicam Ramis palmarꝝ Sermo q̄nquagesimus de remissione pctōꝝ et eius regulis generalibz ac signis.

Esus autem dī

I cebat. pater dimittit illis: nō em̄ leūc qd faciunt. Lu. xiiij. et in passiōe euangelica que canit in missa bodierna. Dns Iesus charissimi pietate et misericordia plen⁹ orauit p̄ suis crucifixoribz ut nullus pctōꝝ q̄ntūcūqz in pctis p̄fundat⁹ desperat⁹ de pctōꝝ suoꝝ remissio si co uersus fuerit ad pniā. Proinde diligenter ad ueram⁹ charissimi q̄ christ⁹ dñs hanc oratiōe p̄ remissione nostrorꝝ pctōꝝ fudit q̄n erat cruci affixus et tribi clavis vulnerat⁹ ac sanguine sacro p̄fusus; ut doceret q̄ p̄ meriti crucis et sanguinis christi oia pcta q̄ntūcūqz grauia nobis donant vel dimittunt. si en̄ cōpatimur imitando ipm in eruce pnie in q̄ et nos debemus cōfisi trivio clavis. s. cōtritionis vere et cōfessionis et satiſfaciōis q̄bz vulneramur amore xp̄i. de q̄ Greg. dt. Ma la est sanctas cordis q̄ nescit dolorē būi vulneris et charitas q̄ opit multitudinē criminis et introductis in regnuꝝ etiē btitudinis. Un. ppheta ps. xxiij. dicit. Bti q̄ꝝ remisse sunt iniq̄ates et q̄ꝝ te etea sunt pcta. qd potest ponit p̄ alio themate. Ecce beatos dicit penitentes in charitate. qz. s. remissionē habent pctōꝝ p̄ sanguinem xp̄i et in spe beati sunt et si re nōdū existant. cū sine in grā q̄ est arra btitudinis future. Nec Lyra. Itaq̄ d remissio pctōꝝ mortalibz oīm de qbz p̄ totū hoc q̄drageli male egimus restat tanq̄ p̄ medela infirmata. tū aliqd saltem generaliter pponere. q̄uis autem in alio q̄dragelimali plurima speciali⁹ egerim⁹ de pniā: tū et b̄ q̄dragelimali necessitas cogit breviter inuehere p̄ p̄pli doctrina salubri. Unde d ipsa peccatorꝝ remissio declarem⁹ tria myste ria pro hoc sermone.

Primum de remissionis notificatiōe.

Sedm de regularitatibz obseruatione.

S Circa primum de notificatiōe q̄rit quid sit pctm remitti aut q̄lister fiat a deo remissio peccati. hoc utile est: ut nouerim⁹ quō a noſtris pctis d beamus expiari. Respondeſ fm Tho. in q̄stionē nō disputat⁹ de malo. q̄stione de pctō veniali. art. xi. q̄ pctm remitti nihil aliud est q̄ pctm homini nō imputari. et ostendit ex ſcriptura ſic. Nā cū

P̄s. p̄misisset dices. Bti q̄ꝝ remisse sunt iniq̄ates et q̄ꝝ tecta ſunt pcta: exponeñ hec ſubdit. Beatus vir cui nō imputauit dñs pctm. Et ſic pecatum remitti nō eft imputari. H Pro clari ori in celeſtu Nora fm inceſtō ſcoti ſup. iiij. dist. xiiij. q̄ poſtq̄ q̄ ſecit actū pcti licet iā acc⁹ transierit: tñ anima que peccauit manet in dei voluntate obligata ad penā pctō. s. cōmiflo correſpondenſe ut dicit Aug. ſup eadē verba p̄dicta. P̄s. Exemplū. Poſtq̄ q̄ ſoffendit regē v̄l iudiſ cēlicet actus offenditioſis iā transiuit tñ in offendite remanet i putatio ad penā. Sic in ppoſito manet poſt pctm in aia macula pcti ppter quaꝝ nō eft digna dei amore vel grā nec viſione diuina tanq̄ inq̄nara ſtercore pcti. Sicutem nō deſet nec admittit q̄ ſad cōſpectū regis facie ſterco riſata ſic in ppoſito. Un. Apoč. xiij. Nil coinqna ſtū. s. pctō intrabit i illō ſ. celū. Itē poſt pctm manet etiā reatus pcti ad penā quā oportet ſoluere anteq̄ pueniat talis. ſ. aia ad btitudinē. Tūc ḡ d̄: pctm remitti. Prio qn̄ tali aie peccatrici non imputat talis ſ. pcti macula. ſed inuifa dei grā deleſ v̄l tollit. Scđo qn̄ etiā nō imputat eidem illa pena a deo ordiata ad quā fuī obligata. ita q̄ de nō reſeruat tale ſiaſt ad penā. p illo pctō. nec vult vindicare p penā ipm pctm cōmiflum

I Secundo q̄ꝝ ex hijs q̄rit Quali homi deus nō imputat pctm. Rūdef fm Lassiodorꝝ ſu p̄cadē v̄ba P̄s. q̄ ſi agenti vera pniā. Propterā cū dicit P̄s. B̄tis vir cunō imputauit dñs pctm: ſubdit. nec eft in ſpū eius dolus. Ubi glo. Lui nō imputat dñs pctm nī illi in q̄ non eft dolus false pnie ſed ſe vero corde. ſ. penitēdo accusat in cōfessione et ſatisfactionē in cōdīc p̄fice re. Exemplū in Dauid q̄ cū peccasset cū Bersabee vrore Urię p̄pus ſpirauit de⁹ pctm ſibi p̄ ppheta Nathan: q̄ ppoſita gabola q̄ diues qdaz ppeccie ſuis ouibz et oniculā pauperis bois macrauerie pegrino aduenienti. Et data ſnia a Dauid q̄ ſile⁹ moris eft vir ille diues q̄ hoc fecit: ſubiunxit p̄ ppheta. Tu es ille q̄ Uriā occidiſti et vrore ei⁹ tulisti: q̄bū nō recedet gladi⁹ de domo tua rē. Sz cū Dauid vere penituerit cōfitem⁹ peccauit dño. ppheta moſefnā denūciavit remissiōne di. Dñs trāſtulit pctm tuū. ii. Regū. xij. O ſacra pniā q̄ pcta deles. R Deniq̄ tercio q̄rit Quō p̄ penitentiā tegit de⁹ in aia pctm ut dicit P̄s. vbi ſ. ſez q̄ꝝ tecta ſunt pcta. Quō em̄ ſit in bſificato ho mine ut cōmilla in b̄ mō pcta nō ſint apta deo cū deo nil p̄t celari. vel tegendo abſcondi cui oia ab eīno nota ſunt et apta oculis ei⁹ Heb. iiij. Et p̄ ſequēs mirū eft q̄ nō videat etiā bti. Sed reſpōdeſ fm Lyra et doc. cōiter. q̄ pcta homi cōmilla nō ſic dicunt̄ ſegi ut nullo mō videant̄ v̄l cognoscant̄ fore facta. qz b̄ eft imposſibile ut pte ritū nō ſit pteritū. vel q̄ deo ſit ignotū. Sed di cunct̄ ſegi vel tecta p̄ pniā. qz nō vider̄ deus ad puniēdū illa. nec erit ad p̄fusioz hois i p̄tia bē

Feria. III. post dominicā ramis pal.

qua videbunt tanq̄ dei misericordia et gratia res
missa. hoc aut p charitatem penitentie annexam
Nā. i. Pe. iii. Charitas op̄e m̄ltitudinē p̄tō p̄
Sicut em̄ ferrū cū in se sit turpe et rubiginosum
stignituz fuerit totaliē splēdorem ignis induit et
sit pulcrū nec appareat rubigo ī eo. sic erit in aia
igne charitas et gloria splēdētē ī celo. Et sicut mili-
ti q̄ in bello cecidit si postea surgens hostes stra-
vit magnifice: casus nō est ad cōfusionē. sic in p̄
posito. **L** Itē ex dīc̄t̄ Hugo. sup Eccl. Exē-
plū pōc̄ ponit tale. Si q̄rā te o hō qd̄ est. pfundi
inferno. R̄ndet Hugo ibi q̄ p̄t̄m. nā si nō essec
p̄t̄m. nō essec infern⁹. et p̄l⁹ est esse ī p̄t̄o q̄ in
inferno sine p̄t̄o. vt patet per Anf. li. silicudinū.
Itē si q̄rā. Quid est alt⁹ celo et angelis q̄ sunt ī ce-
lo. R̄ndet ibidē Hugo q̄ iusticia. q̄r̄ angelis p̄ iu-
sticiā ascēderūt sup̄ celū. s. ad di visionē: in q̄ celo
a p̄ncipio fuerūt creati. Et subdit idem Hugo.
Quantū ḡ descēdit q̄ de celo ad infernū descēdit:
tātū descēdit q̄ de iusticia ad iniqtatē ruit. Et qn-
tū ascēdit q̄ de inferno ad celū ascēdit: tantū ascē-
dit q̄ de iniqtate ad iusticiā redit. Nec ille. Sed
q̄ de celo in infernū cadere est summe cōfusionis
vt patet in demonib⁹. Et p̄ h̄rū de inferno si q̄s
posset in celū ascēdere: hoc essec summe glorie. vt
patet in xp̄o resurgēte vīc⁹ et ascendēte cū sanctis
patrib⁹. Sic in p̄posito nō cōfusio sed vīt̄ glo-
ria magna erit in celo eis q̄ p̄niam de pfundi-
tate. s. p̄tō p̄ tanq̄ de inferno ascēderūt in celestē
būtitudinē. O ḡ sacra p̄nia q̄ mirabilis t̄t̄c̄ es.
O qnū amari deberes.

D Circa secundūz de regulis obseruādis
premissiōe p̄tō p̄ obtinēda. Notādūz q̄ plures
regule generales tradunt̄ de hā doctorib⁹ recol-
ligēdo et dīc̄t̄ Lācellarij parisiens̄ et aliorū. Pri-
ma regula fidelitatis Heb. xj. Sine fide ip̄ossiblē
ē placere deo. Un̄ Hugo. xxiij. q. i. c. Ubi sanā
fides nō est nō pōt̄ esse iusticia. q̄r̄ iust⁹ ex fide vi-
vit. Exemplū de hereticis et scismaticis. Itē de sor-
tilegīs et hm̄i. Nā q̄ fidē sanā nō h̄nt̄: nō p̄seqn-
tur p̄t̄ remissiōne. Scđa regla dīc̄t̄ integrat̄,
vīc⁹ et p̄t̄m mortale vnum nō remittit sine
alio. ideo integra est p̄nia agēda: nullo mortali
recēto. Nam de pe. dist. iiij. §. Vis aurorūtatisbus
Leo papa. et dist. v. c. Fratres. Innocent⁹ exp̄sse
dīc̄t̄ hāc regulā. Rō fm̄ Lācellarij. q̄ manen-
te vīnico mortali remaneat intīmicitia p̄t̄ris ad
deū. ḡpnia de vno v̄l̄ plurib⁹ recēto aliq̄ morta-
li nō valer ad remissiōne etiā illoꝝ. Unde cōtraſ-
riū tenere est heresis. vt ibidē dīc̄t̄ Lācellarius.
Exemplū de homī q̄ licet de alīs p̄t̄is penitē-
tis: nō vult restituere alienū. talis p̄nia nō fa-
ciē remissiōne p̄tō. vt patet p̄ Hugo. xiiij. q. vij.
Si res. Lū valet ad alia ep̄alia retribuēda. sic
opus bonū in mortali faciū. Silt est dīc̄dū de
p̄nia iram retinēt̄ vel meretrīcē z̄c̄. **N** Tertiā
regula de venialis q̄litatis. lez q̄ p̄t̄ veniaſ
lia existente hoc in mortali nō remittunt̄ nisi re-

missio p̄t̄ mortali. Ep̄atz fm̄ Rich. in. iiij. vi.
xvj. q. z̄ ar. fi. Quia hō q̄dū est ī p̄t̄ mortali
est inimicus dei. Aug⁹. Sc̄io deū esse inimicū oī
crimioso. inimico aut̄ q̄dū est inimicē nō remis-
siō offensa nec magna nec p̄ua. q̄r̄ remissio culpe
nō fit nīl p̄ grām sp̄ūsc̄t̄ a q̄ talis est alien⁹. er-
go manente mortali q̄ ad culpā nō remittit̄ re-
misse. Nec pōt̄ dici q̄ veniale possit remitti p̄ p̄t̄
penitentia sine ḡf̄a. q̄r̄ talis p̄nia est informis non
accepta deo illa acceprationē q̄ req̄rit̄ ad remis-
sionē p̄t̄. Verūt̄ mortale remitti p̄t̄ sine veni-
ali et vnl̄ veniale sine alio veniali. Nec Rich.
Exemplū. Qn̄ tu cōtr̄ies de moreali: nō tñ tā-
to feruore ut etiā venialia tollant̄. nam mortale
tollit̄ p̄ tritionē solā. sed venialia p̄ feruore con-
tritionis v̄l̄ charitas q̄ impliuite vel explicite cō-
tritionē cōtinet; vt p̄ aquā bñdicāt̄. dñcā ora-
tionē et hm̄i fm̄ q̄ntitatē feruoris tollit̄ pl̄ vel
minus de venialib⁹ q̄ sunt iniqtierabilitia. nec pōt̄
homo oī memorari. **O** Ad p̄dīcta exēplū.
naturale. Si man⁹ sit fetorib⁹ stercoris sordida-
ta: fetores non tollunt̄ nisi sterc⁹ abluit̄. Et qn̄q̄
ablate stercore adhuc fetor manet. Quarta re-
gula dīc̄t̄ necessarie veritatis. s. q̄ ad remissiōez
p̄tō p̄ necessaria est vera cōtr̄itio. Nec aut̄ consi-
ste in p̄t̄ detestatione et p̄posito cauēdi et p̄p̄
sico confitendi et satisfaciendi. vt patet ex diffini-
tione cōtr̄itionis. Sine cōtr̄itione aut̄ vera nee
p̄fessio nec satisfactio valet remittere peccata. pu-
ta si quis habet voluntatē peccādi: licet cōfiteat̄.
Quinta regula dīc̄t̄ totalitatis. i. cuiuslibet
partis vīc⁹ penitētē vna pars p̄cepta altera nō
sufficit remittere peccata. puta si quis cōfiteri ve-
re nō vult vel satisfacere: licet descat̄. Nam cum
nō potest quis cōfiteri sufficit habere p̄posituſ.
similiter de satisfaciōe. Sed si cōtēnit: ita q̄ non
vult cōfiteri vel satisfacere: etiā si posset: hoc dā-
nabile est. et patet de pe. dist. i. §. Ex hījs. z̄c̄. Mē-
suram. Sexta regula dīc̄t̄ amoris et charita-
tatis. lez q̄ ad remissionē peccati requirit̄ vt hō
mo agat penitentia et amore dei et charitate sine
qua nō est salus. j. ad Lorinth. xij. Septima
regula dīc̄t̄ semp̄iternitatis. vīc⁹ q̄ semp̄ velit do-
lere sc̄d̄ dum menti occurrit peccatū cōmissum.
Unde Hugo de sancto vīct̄. dīc̄t̄. q̄ deus quēs
cunq̄ absoluīt a peccatis ligat eundē vinculo
p̄petue detestationis. s. habitualiter. et dū recidiv-
datur teneat̄ etiam actualiter. Proinde si q̄s peni-
tit̄ sic q̄ p̄positum babet in posterū aliq̄ recidiv-
diandi: nō consequit̄ remissiōne. Si aut̄ peni-
tit̄ cum p̄posito nō peccandi de cetero: tunc vera
penitentia est et remittit̄ peccatū. licet postea cō-
tigat̄ recidiuare. Nec talis damnaſ. p̄ peccatū de
quib⁹ prius penituit. sed solū pro recidivo de q̄
nōdū penituit morte p̄uentus. De istis omnib⁹
in alio quadragesimali latius. O ergo peccator
agnosce q̄ misericorditer tibi parcit̄ deus et age
penitentiam.

Bermon

Per circa tertium de cognoscenda remissione peccatorum quod Utrum homo possit cognoscere certitudinem aliter quam sibi remissa sunt peccata. Respondeat fratres Rich. in. iij. dist. xiiij. ar. ix. q. j. quod de lege communione non potest certitudinaliter scire quod hoc certitudine scire. iuxta illud Eccl. ix. Nemo scit verum odio vel amore dignus sit. Dicitur de lege communione quod de legi speciali aliquo sensu certitudinaliter fuisse legimus revelatum. ut Paulo apostolo et eius secundo Francisco usque ad nouissimum quadrantem, et sic de aliis sanctis. Veritatem etiam de lege communione potest homo de suorum peccatorum remissione esse certa certitudine probabilis conjecture. Et hoc sufficit penitentibus. Nec Rich. **Q**uidam quod signis possit homo probabili conjectura agnoscere quod sibi remissa sunt peccata. Respondet quod summa est. Primum est quod ponit ibidem Rich. scilicet fecisse quod est in se veracissime dolendo considerando satisfaciendo et positum cauendi babendo. Et iuxta promissas regulas signum est remissionis hoc. Secundum quoque est ardenti amore Christi de peccatis dolere. et sic sentire ardorem dei charitatem et peccati dolorum et horrorem in corde. Unde Luc. vii. Christus dixit magdalene. Dimissa sunt ei peccata multa quae dilixerunt multi. Tertium est lachrymas vero corde abundantanter fudisse. Bug. Lachryme testes sunt doloris. Isaac abbas dicit in coll. ps. Lxx ad regionem lachrymarum quenam scito te erauit dicit per tuorum remissionem peccatorum. Nec ille. Quartum est consolationem propulsori in conscientia serena accipisse. Bern. ad fratres dicit. Si de peccatis communione penitentes nondum propulsori consolationem accepisti minus te pniam egisse cogita. quod supplex eris ergo quod deest. Idem. Serenitas mentis ex pniia signum est remissionis. Unus post. ait. fratres multitudinem dolorum meorum solatiores tue letificauerunt animam meam. **R** Eemplum legitur apostoli et in speculo exempli dist. v. et cetera. cxxx. quod puella quadam generosa in amorem cuiusdam iuvenis demonum insultu sti-

L

mulae: et multis lachrymis est confessa. Lungi instanti fuisset granata temptatione ut nec dormire nec comedere posset. Ecce Christus sibi apparuit et videt quod crucifixum plagi recentibus et dicit sibi. Ne diligas quod sum formosus et super omnia bonus. Et sic tantum gaudium propulsori precepit sibi infusum ut ab omni temptatione fuerit liberata. Unde multum valet memoria passionis Christi. **S** Alius ibidez in sequenti exemplo referit quod militi in cruce religioez per fiduciam penitentia de peccatis temptatione occurrit a diabolo ut exiret. Qui Christus apparuit dicit. Grossum panem ordeaceum intinge in vulnera lateris mei et sanguine madefactum comedere. Videbam autem illi quod sanguis fluueret recens de vulnera Christi. Unde ille panem cruentatum horret sed ad Christi preceptum ori applicasset: sensisse in pane dulcedinem mirabilem super omnem suavitatem et sic comedidit et ab omni temptatione tranquillus permaneauit usque in finem vite in sancta pniia. Ergo tu peccator. o peccatrix anima recognosce Christum per te passum: vulneratum: et sanguine fusco in cruce mortuum: ut te a cuius peccatis ablueret. et amore eius qui tentantum amavit age pniiam: fac finem viceis: ut cum ipso eodem domino Christo eterniter regnare possis in beatitudine patris celestis. Quod nobis post idem dei filius Jesus qui cum patre et spiritu sancto vivit et regnat deus per infinita secula seculorum. Amen.

Sermones per diebus sequentibus plurimos habebus descriptos in aliis partibus sermonum Postmerij.

Ad laudem ergo domini nostri Iesu ac ad honorem et gloriam beatissime virginis Marie matris eius et seraphici patris nostri Francisci totiusque triumphantis curie celestis finit quadragesimale de vicibus sermonumque hominis opus Pomerij. Rego autem ut ore tur deus per me: tanto labore fatigato ad uelicitatem animarum ex Christi charitate.

In no
in se incipit La
metriq; cōcī; in l
jōginali de via

25

sum
bafpl
Bom
num plne ḡdi
Bosc obediens f
Bodia an sū ḡauſi
Bodia q̄ obmitti
Bodia circa sensi
dam
Bodia q̄d t an n
Bodia circa p̄ce
Ambitio eſt ḡue
Bnie appenq̄
Brboris plātare
Buarica ḡ ſit d
Buc q̄n mona
die z filiabus
Surum q̄d eſt nu

Laſpben
b da
Bona q̄ g
videlicet d
Bona opera noſtr
quiter
Bonum opus an
rana gloria
Bonis q̄litas afflu

Bdere et re
Ladere ne
licum effab
Lanis q̄re ſtarim
Ldo quid ſit alnus
Lcadonili quieras
Legationū ſpecie
Lgnolcer certuca
nulla
Lifellonis practica
Lifellonis practic
Lifellonis practic
erdecne filiabus
Lodellonis pract
abs
Lodellonis practica
Lodellonis practic
filiabus
Lodellonis practic
Lodellonis practic
*filiabus eius

Tabula

In nomine domi

ni Iesu incipit Tabula sive ordinis alphabeti de materiis ceteris in hac parte Pomerij viciis Qua/ dragesimali de viciis.

Bonumabile est

summe pccm deo et angelis. Et probat pluribus signis	vi. D. vsqz fi.
Abominatur ne deus boiem peccatum plus quam diabolum	vi. P
Abrae obedientia fuit magna	xli. R
Accidia an sit gressus pccm per alijs	xlv. T
Accidia quod obmittit confessionem vel communionem	xlv.
Accidia circa sensuum custos	(U) X Y
diam	xlvj. B. et sequent.
Accidia quod et an mortale sit et de filiabus eius. ibidem	
Accidia circa pccpia splendida. vide ubi de pccpia	
Ambitio est gressus et abominandum pccm. xvij. p. co.	
Anie appetit quare non nisi deo satias. xxvij. L	
Arbores platerare in plenilunio non valet. xix. R	
Avaricia quod sit detestanda et quod sit. xxxvij. A. et se.	
Ite quod mortale pccm sit et de speciebus ac modis et filiabus. ibidem.	
Burum quod est nisi terra rubea	xxxvij. D
b Lasphemia dei et sanctorum est cauenda	
Bona quod pccm quod perdit an denique alijs videlicet electi dei saluadis	ij. L
Bona opera nostra diabolus tribus modis insequitur	vij. D
Bonum opus an sit dimittendum cum se ingeneret vana gloria	xxi. M
Brutus quilibet assimilatus luxuriosus	xxvj. X
c Adere et resurgere humanum est. viij. D. et	
Ladere et non resurgere diabolus licum est. ibidem	(xlv. S)
— Canis quod statim ad oem strepitum latrat. xix. R	
Celum quid sit altius et inferno profundius	i. L
Locodrilli appetitas	xix. P
Logitationis species et obiecto varians.	vij. S
Lognoscere certitudinaliter peccata sibi fore remissa	i. P. Q
Loſfessionis practica de superbia et vana gloria. xxi. P	
Loſfessionis practica de ira et filiabus eius. xxvj. Z	
Loſfessionis practica de luxurie speciebus. xxvij. D	
et de eius filiabus	xxvj. R
Loſfessionis practica de gula et ebrietate ac filiabus	xx. R
Loſfessionis practica de furto et rapina. xxvj. Z	
Loſfessionis practica de avaricia et modis ac filiabus	xxvj. R. L
Loſfessionis practica de inuidia et filiabus eius	
Loſfessionis practica de accidia et filiabus eius	(xxvij. F

Confessione vel communione obmittere contingit
quattuor modis

xlv. V

Item An obmitterens teneat bis sacre ad sup
plendum sequenti anno

xlv. V

Confessione vel communione obmittit punis plu
riplaciter.

xlv. Z

Contentio est fugienda persicatum cum aliquo et huius
de hoc

xix. Q. et sc.

Locumelia et concupiscentia quod sint et quod detestanda sint
et an licet dic causa correctionis. Itē quod mortale
pccm committit in talibus

xxvij. D. et se.

De concupiscentia et proximo offensione quod sacrificatio
requirit. Et an semper sint tolerande.

xxvij. L. M. plura ibi.

Correctionis. An placatus vel prefamilias dum in cor
rigendo excedit modum teneat veniam petere.

xxvij. N

Electatio morosa quod sit

vij. B

Detractio quod est detestanda.

xxxvij. N. et se.

Detractio quod modis sit mortale pccm. et de audi
ente detractionem.

xxxvij. U X

Detractor assimilatus serpenti. ibidem

P

Deo displiceret summe peccatum

i. S

Deus quod pccipit id facere non est pccm

v. E

Deus et pccm se non copiuntur in hoie

i. L

Diabolus pccm placere ostendit plures signis

i. B

Diabolus an possit dici cum pccm. ibidem

B

Diabolus sine investigacione an fiat aliquid pccm

i. L

Diabolus quod locundari possit de pccm hoies

i. D

Brietas quod excusat a pccm.

xxij. L

Ebrietas est detestanda

xxx. p. co.

Elogari a pccore de quo dicitur.

ij. J

Emptio de hoc ubi Negociatio.

Excommunicati qui sunt vitandi. de hoc. ij. J

Executores testamentorum. de hoc. xxvij. Z

Exempli de despato in hora mortis

ij. N

Exempli qui apparet crucifixus reuocavit quidam a peccatis

xxx. Q

Exempi qui Christus postulat pccoribus

ij. Z

Exempli consolatorium de vana sollicitudine.

vj. L

Exemplum qui peccatum summe abominatur de
us et angelis

vj. O

Exempli qui patres in deserto orationes pro se fieri
ordinabant extra temptationes etiam dum ipsi dor
mirent

vij. T

Exempli qui deus post temptationem dat consol
ationem

vj. Z

Exempli de cruciatibus maxis in inferno

i. N

Exempli de grauitate pccm

ij. R

Exempli qui Christus suscepit animas suorum deus

Exempli qui quidam in extremis

co. xij. Z

videt infernum aptum

xij. E

Exempli qui Christus simili culit ut pccor aut soluat

pccm sua aut damna perpetuo

xij. D

Exemplum consolatorium qui conceperit grauius

xij. N

Zabula

- E**xemplū q̄ gebēne terror et padisi gaudiū anū
māt p̄tore ad penitēdū. xiiij. O. Aliō. xvij. P
Exemplū q̄ supbia etiā in religiosis esse h̄z. xv. Q
Exemplū q̄ in lugbo nec castitate eius timer dī.
Exemplū q̄ supbiēs de sciens (abolus. xvi. D
tia oblitus est oīa q̄ scūt. xvij. S
Ecplū q̄ ornat⁹ pōposus vel lasciu⁹ dānabilē
Exemplū de contentione cauen⁹. xvij. N
da. xij. S. Aliud ibidem Z
+ **E**xemplū de ingratiudine circa parētes. xx. S
Exemplū q̄ iracundus etiam si mortuos susci
tet deo nō placet. xxij. Q
De ira supanda. **E**xempla plura. xxij. S
Exemplū cōsolatoriū q̄ sortilega mulier delusa
fuit q̄ cuiusdam virti pharetram. xxij. U
Exemplū q̄ offendens p̄ximū tenetur petere ve
niam. xxij. N
+ **E**hem de matre q̄dā maledicēte filios. xxv. Q
Ecplū de blasphemia dei v̄l' sc̄to. p̄. xxv. T
Exemplū de luxurie dānatione. xxv. Z
Exemplū q̄ cōcubinarios dānabiles. xxvij. C
Ecplū de sodomia q̄ inducit in despationem
Exemplum q̄ christus appārēs. xxvij. E
renocauit quandam a luxuria. xxvij. S
D, luxuria p̄uat hominem gratia; plura exem
pla. xxvij. J
Ecplū de castigatione carnis q̄ luxuriā plura.
Ec q̄ obiurgatio valet q̄ eandem. xxvij. M
De gula detestāda pl̄a exempla. xxx. P R y Z
Exemplū de horredis cibis ifernalib⁹. xxx. Z
Exemplū q̄ sīa iudicis ebrij non valet. xxx. L
Exemplū quare ebrij dissolutiones varias faci
unt ex vino q̄ vīcē Noe plātauit talis. xxx. D
Exemplū de rustico inebriato qui filios videns
singulos p̄ duobus putauit. xxx. S
Ecplū de ebrij damnatione. xxx. L
Ecplū q̄ iuste negocian⁹ pl̄o ditant. xxx. S
Exemplū de piurij punctione. xxxij. D S
Item S. ibidem
Exemplum de penis piurij. xxxij. O
Exemplū q̄ gentiles obseruauerunt iuramenta
sua. xxxij. R
Exemplū contra usurarios. xxxv. R U
Exemplum de auaricia. xxxvij. S. Z
Exemplū de detractione. xxxvij. P Z
Ecplū q̄ superstitionis et incantatores. xl. D S
Exemplū de negligēcia cōfessionis et cōmuni
nis. xl. R S Z
Exemplū de q̄ng⁹ sensib⁹. vbi etiā exēplū cōsolat
oriū d̄ eo q̄ canē in cimiterio sepeliuit. xl. S
Exemplū de inuidia. xl. S
Exemplū q̄ duo fratres non potuerū ritari
quia non erant auari. xl. J
Exemplū de inobedientia (legale est). xli. Q
Exemplū q̄ varijs modis mundani offendunt
circa p̄cepta et in bene opando deficit. xli. Z
Exemplū q̄ retula mala plus q̄ diabolus pos
test semiare discordiā int̄ iugatos. xlvi. R

- E**xemplū q̄ sutor maledicēs predicanti contra
calcos rostratos punis⁹ est. xlvi. P
Exemplum de sancto Lōgino qui christum in
cruce lancea q̄ latus transfixit. xlvi. N Q
Exemplū de Nabuchodonosor compuncto et
Pharaone obdurato in flagellis. xlvi. Z
Exemplū defoca rome laborante in festo. s. pro
octo denarijs acq̄rendis. xlvi. D
+ **E**xemplū de cultu deuoto festoz. xlvi. S
Exemplū q̄ christ⁹ est p̄diligēdus oīo. I. R
Exemplum q̄ passionis christi memoria dulci
ficat penitentie oīa. I. S
- Esta violare est p̄ctī graue. xlvi. S
f Festum violantes oī lege puniunt. xlvi. Z
In festo quāta parte diei de; (D E
bet q̄s vacare deo vel salubrib⁹. xlvi. S
Fictio sc̄z in opere. v̄l' figurata aut ficta locutio
an sint peccata. xlvi. X
Fraudes varie cōmittunt in negotiādo. xlvi. R
Fruct⁹ plures consert obseruācia p̄cepto. s. L
Furtum q̄ sit graue peccatum. xlvi. X
Furtum an grauius peccatum sit q̄ rapina vt
econuerso. xlvi. S
Furari de bonis mortuorum q̄ graue peccatum
est. xlvi. Z
Furtū varijs modis fieri reputatur. xlvi. Z
- Loria vana quid sit. et plura. xxi. q̄ totū.
g Gratiās deo agere debemus cum come
dere incipimus. xlvi. N
Gradibus septem ruit q̄s in peccata. q̄. V
Grauitas in peccatis quomō p̄ponderat. s. L
Grauitas maxima p̄cti ostenditnr. x. O. z seqn.
Gula est abominanda multiplici rōne. xxi. O
et plura de hoc q̄ totum.
Gula est causa luxurie. ibidem.
Gustus delectatio durat per latitudinem duō
rum digitorum. xlvi. R
- Historia vite sancti Lōgini martyris. xlvi. S
h Homicida coram deo fit q̄s. N. z Q
sola voluntate. xlvi. E
Homicidiū est multū detestādū p̄ctī. xlvi. R
Homicida q̄n presens est quare effusit sanguis
et occiso homīe. ibidem
Homicidiū quomō fit sine peccato. xlvi. M
Homicidiū p̄ctī punis⁹ plurib⁹ penis. xlvi. P
Humilis falsa est que frangit p̄cepta. xlvi. X
Humilis confessio in malis factis melior est q̄
in bonis factis supba gloriatio. xlvi. L
- Ieiunium duabus alis leuat in celum.
i Ignorācia qualis excusat a pec
cato. xlvi. S
Induratio in peccatis fit. vij. gradibus. q̄. V
Inferno quid sit. profundus. I. Z
De penis eius. xlvi. N

Tabula

Ingratitudo qd sit z qt modis cōmicit z qn sic
 mortale. et plura de ea xx. S. et p. to.
 Inuria multiplex sit deo p peccatum x. M
 Inuidia est execranda. et de filiabus. ac plura
 alia de inuidia xxxix. p totum
 Ira am tenere est péculosissimum xxx. Q. z seqn.
 De ire mortali offensa z de vindicta xxx. X. y
 De ire filiabus. ibidem Z
 Ira an graui p̄ctm sit q̄ cōcupiscentia z q̄ alia
 p̄cta cōmissa in p̄ximum xxxii. A. B. C
 De ire speciebus et remedij. et q̄ innascit a pa-
 rentibus. xxxii. E. F
 Juramenti de circumspectione causa et de con-
 dictionibus xxxii. D. L. z sequē.
 Juramentū exigere an liceat p̄sonē p̄uare. z an p̄
 creaturā iurare liceat. z p̄la d iuramento. xxxii.
 (M) n
 Legenda sc̄i Longini. xlviij. N. et Q
 Liberat de⁹ alijs a p̄ctis alijs in obdu-
 ratione p̄missis xlviij. V. y
 Libertas est maximū bonū hominī v. L
 Lupus cuius irascit dissimilat xii. y
 Luxuria mala multa facit xxv. U
 De luxurie occasiōib⁹ z q̄ de⁹ testat eā. xxv. y z
 Luxuria q̄ sit mortale. z de speciebus. xxv. p totū
 Luxuria q̄ péclosa sit et de filiab⁹ ei⁹ ac reme-
 dijs eius. et plura xxxv. S. z sequē.
 (M) m
 Mala multa facit p̄ctm homī in vita et in
 morez post mortem. ij. S. M. z seqn.
 Mala que facit p̄ctm i mūdo. iiij. P. Q
 Mala plura alia q̄ facit peccatum iiiij. p totū
 Maledictio creature est caēda. xxv. O. et seqn.
 Maledicere an sic mortale. et qd de sc̄is q̄ legū-
 tur maledicisse. xxv. P. Q. R
 Maleficium an liceat tollere p̄ aliud malefici-
 um xliv. S
 De maleficijs plura vbi de superstitione.
 Mendaciū quid sit z q̄t modis sit z quando sic
 mortale. et de detestabilitate xxxij. p totū
 Mercatura plura de ea xxxi. per totum
 Mors maloꝝ homī differt a morte bonoꝝ. iiiij.
 Mulieres quare sunt magis conten- (M)
 tiose q̄ viri xii. S
 Mulierū familiaritas est péclosa. ideo melior
 est iniq̄as viri q̄ mulier bñfaciens. xxv. Z
 (M) b
 Egligentia cōfessiōis vel cōionis q̄ dete-
 stabile p̄ctm sic xlvi. Q. z se.
 De negligentia plura ibidem per totum
 et vbi de accidia.
 Negociationem christiano an liceat exercere et
 quomodo xxxi. M. z seqn.
 De negociendo plura ibi per totum.
 Negociator vel venditor an tenet dicere vicium
 vel defectum rei quam vendit xxxi. R
 No cumenta plurima que facit peccatum. i. E. et
 iiiij. p totum.

Oduratio in p̄ctis vñ oris xlviij. S. T
 Obdurari homines quare p̄mitit de-
 us. ibidem T. z sequen.
 Obedientia Abrae z Isaac xlj. R
 Obedientia an sic maxima virtutum. et p̄ oppo-
 sicut de inobedientia. xlj. P. Q
 Obedire debemus deo p̄libo rōnib⁹ xlj. N
 Obedientib⁹ deus q̄re p̄misit in ve. ce. ep̄alia. sed
 in no. test. eterna. ibidem O
 Obedientia dulcicē ex quatuor xlj. R
 Obligatio fieri pōt q̄tuor modis xlj. Q
 Odū deus p̄ctm summe. vi. O. z. x. N. z p̄ totū.
 Ordatus pōposus z lasciuus q̄ cōtēndens sic
 Et de offensa ac varietate xlviij. p. to.
 Spa dum p̄secrat stupa accēdit. xlj. R
 Paterfamilias z p̄lat⁹ in corrīgēdo sub
 ditos excedentes modum an debent pe-
 tere veniam xlviij. N
 Peccati summe placet diabolo j. B. B
 Peccatum pro nullo cōmodo vñ incōmodo est
 faciendum. v. per totum
 P̄ctm qd sit z d̄ ei⁹ radice z p̄gressu. vi. J. K. M
 Peccatum vnum alio fore grauius quomō in-
 dicatur. ix. G. et per totum.
 P̄ctm clericoꝝ an sit graui q̄ laycoꝝ in eadem
 Peccatum quare p̄mitit de⁹ in Specie. ix. k
 mundo cum sit pessimum ij. R
 P̄ctā inter capitalia qd est graui ceteri. ix. J
 P̄ctā clamantia ad deū p̄ vindicta q̄tuor sunt
 Peccata in p̄mis motibus quo/ (xlviij. L
 modo sunt iudicanda viij. B
 P̄ctā in spūmētū que z quot sint z quo dican-
 tur irremissibilita. ix. D. z. xlviij. p totum
 Peccata qualib⁹ regulis cognoscunt esse mor-
 talia. viij. z. xlviij. p totum.
 P̄ctā venialia cauenda sunt. p posse xlj. S
 Item An sine peccatis venialib⁹ possit quis du-
 cere vitam xlj. X
 P̄ctā venialia i q̄b⁹ differunt a mortalib⁹. xlj. y Z
 Peccata q̄b⁹ nō impurat deus. i. J. Et plura de
 peccatorum remissione.
 Penitentia quomō regit peccata l. k
 Periurii z de modis ei⁹ ac d̄ execratiōe. xxxij. A
 Perleuerantia in p̄ceptis requiritur xi. k
 Plage egipci cōminans a deo non observanti-
 bus precepta xl. L
 Pollutio nocturna xxx. k. infi.
 Precepta dei q̄ districte tenemur implere. xl. S
 Item de preceptis ibidem plura z vbi (D
 obedientia.
 Precepta plura quare data sunt hominib⁹. xlj
 Precepta quo ad deum tria posita sunt (S
 et quare. xlviij. B
 De p̄ceptorum modis pro nostra instruzione.
 Probare solet deus hominem in. (xlj. U
 tribus.
 Promissum nō seruare an sic mortale. xlviij. y

Tabula

Qualitatem pccōꝝ voluit deus nobis fo re occultam et q̄re	xiiij. B	Sugstitiones et sortilegia an semp sine morta lia pccā. et an habeat efficaciam	xlij. D E
De q̄litate obseruādi pcepta.	xi. J	Item q̄re pmitit deus quandoq; effectum for tiri in calibus. ibidem.	
De q̄litate leuificādi obedientia	xli. R	De sugstitioni maleficij remediatione.	xliij. G
De q̄litate homicidij. et an possit fieri homicidiu m sine peccato	xliij. M	De sugstitioni spēbi et modis varijs. xliij. N	
Quinq; sensus extiores q̄ sunt custodiendi. et q̄ bus modis p̄ eos q̄s peccat. xlvi. p̄ totū. et plu ra ibidem.		Supplicia inferni quomodo correspondentia p̄ tem capitalibus pccatis.	x. N
Spina de ea vide vbi de furto		Emptationes easdē fecit diabolus christo et quas primo homini fuit species.	v. A
Regule de pccōꝝ cognitio. An sint mor talia vel venialia. xiiij. z. xliij. p̄ totum.		Temptationes q̄re pmitit debo. viij. S	
Regule de pccatis qnq; sensuum	xlv. H	De temptationi cautela. ibidem	X
Regule p̄ remissione pccōꝝ obseruāde	l. M	Temptatio quādo fit a diabolo et quādo a car ne quomō habet cognoscī	vij. L
Remedia p̄ traēptiones.	vij. F	Temptationi q̄li difficultas est resistere.	vij. L
Remedia utilia p̄ sensib; custodiendis	xlv. J	Item de remedij. ibidem	
Remedia p̄ assuefactionē iurādi	xliij. H	Temptatio quō aggrauatur.	vij. E
Remedia p̄ traē inuidiam	xxix. L	Tria ponuntq; male remūterant hospites suos	
Remedia cōtra maleficia	xliij. S	Tristari de bono primi quō est pccati	(xiiij. R
Remissio pccōꝝ qd sit et q̄li sit	l. S. et se.	et quō p̄t fieri sine pccati	xxix. D. et se.
Remissa fore peccata qbus signis potest quis cognoscere	l. P. Q		
De peccatis in spūm sanctum quō dicunt nō re mitti. ix. D. z. xlviij.		Ana gloria qd sit et plura.	xij. p̄ totum.
Rēstituere famā in qbo casib; q̄s excusat ut non teneatur	xxvij. y	V De vane glie offensa filiabusq; et reme dij. ibidem.	
Ruina hominis etiam pfecti quō sit	xlv. S	Vindicta an liceat fieri in loco sacro et in festo. et plura. xxij. Et vide de negociatione.	
Acamētū qdcūq; suscipiens p̄terq; ba s p̄tsum prius confiteri debet de non dum confessis	xiiij. R. L	Virtutū que sit maxima	xij. P
Satisfacere quō tenet q̄ vbo offendit	xliij. L	Virtutare vide vbi contumelia et conuicium.	
Item an tenet dicere se mentī fore. ibidem.		Voluntaria dicunt cū esse peccata	xij. H
Item qd de p̄lat et patrefamilias an tenent ves timenta petere a subditis. ibidem	II	Usura q̄ sit execrāda. et plura. xxiv. per totum.	
Sensus extiores q̄ sunt custodiendi. et de bijs plura	xlv. p̄ totum	Uxor an possit elemosynam dare sine viri sui cō sensu	xxvij. AB
Serpens in qua specie tempauit p̄mos parē tes. ibidem			
Serpentis et cocodrilli. p̄rietates	xxix. P	Ips in infantia parce surisse lac virginis	
Signa qib; cognoscunt electi	xli. M	et matris putatur	xxij. B
Simulatio an sit pccati mortale.	xxij. X	Ips in vita et in morte moderantia ver bo et exemplo docuit. ibidem.	
Superbia detestanda est. et q̄ usurpat propri um dei	xv. R. S	Xpi sanguis emundat conscientiam nostram q̄c tuor modis	xxvij. M
Sugbia quō possit curari	xv. Xy	Xps tria testimonia fert in iudicio cōtra malos	
Sugbia quid sit et q̄ mortale peccatum sit. Item de eius speciebus et de filiabus	xvj. p̄ totū.	et in principio.	
Sugstitiones in somnio. obseruātia	xliij. H	In christo sentire debemus tria p̄cipua	xlv. B
Sugstitiones q̄ sunt execrāda. xlviij. B. et seqntib;			
Sugstitiones magis sunt mulieres q̄ viri et q̄re.		Pocrisis quō sit peccatum mortale. vide	
Item de sugstitionib; absolutione	xliij. B. L	inter filias vane glie specialit. xij. p̄f. si.	
		Pocrisis simulatio v̄l ficio an liceat in	
		verbo vel opere et qbo ex causis.	xxij. X

Finit Tabula.

Sermo

I. II. et. III.

In nomine domini
in Ieu sequit certum Quadragesimale dome-
rij de pceptis decalogi, psequen. registratu.

Quia nēpe dictāte

philosophoꝝ pncipe s. Arestotele, s. Phisicoꝝ.
z. viij. Thopicoꝝ. pcam est fieri p plā que pos/
sunt fieri p pauciora. Lū in partibꝫ precedētibꝫ
fmoniarū pomerij sufficiēter licet sparsim con/
fecti extēt fmones devnoquoꝝ ipoꝝ pcepto/
rum decalogi. Ideo superflū iudico hic iterū
scribere nisi quātū oportet aliqua addere, p sup/
plementō materie talis t coapratōe. Sed suffi/
ciat peosequi hic solū registrādo ordinē t series
predicādi de eisdē: annoādoꝝ remittere illuc
vbi iuuenitur alis fmo v'l materia de huiusmo
di pcepto de quo placet pdcari. Et quoniā
deuotio populi gliscit euāgelii de die uno qꝫ
quadragesimali audire. Hac ob rem statui the/
ma pro singulis diebꝫ accipere ex euāgelio. et
eidē competēter materiā eiusmodi fmonis ap/
plicare. vt parebit intuēti.

In capite ieunij sc̄z die cinex. Sermo pm̄
sc̄z de districta obseruātia pceptoꝝ dei.

Thesaurisate vobis

cauros in celo Matth. vi. t in euā
gelio hodierno. Verba sunt nr̄i
saluatoris ieu. in quibꝫ hortatur
nos ad thesaurisandū celestes thesauros i per/
petuū ḡmansuros. Numirū carissimi si inqra/
mus quis thesaur⁹ est v'e preciosissim⁹ in toto
mūdo: sacra scriptura respōdet nobis qꝫ pao/
fissim⁹ thesaur⁹ fug om̄ia ē caritas. sicut docet
apostol⁹. i. Cor. xiiij. di. Maior horū est chari/
tas. Und Aug. xv. de trinitate. t Magister di.
xvij. dicit. In diuinis donis nil mai⁹ e caritate.
hanc q̄ h̄z diues ē; etiā si nil videat habere; sine
qua si habet quis etiā si multū videat habere
Idē Aug⁹. Burū habēs in arca diues est: quō
ergo deum habēs in conscientia diues non est.
Sed quoniā h̄c thesaurū caritatis nemo ha/
bernisi p obseruantia pceptoꝝ. sicut exp̄sse dicit
christ⁹ Joh. xiiij. Qui haber mādata mea t ser/
uat ea ille est qui diliget me. Idecirco sancta ce/
lesia per xpi verba i hodierno euāgelio docēt.
nos filios suos quomō debeam⁹ his diebus
sacris ieunare videlicz sine om̄i hypocrisi t ma/
licia: inducit thortat ut vngamus caput id est
christū placare. s. oleo pietatis t operū charita/
tis. faciēt etiā lauare p penitēcie lachrymosē aqꝫ
t thesaurisare in celo thesauroꝝ charitatis p ob/
seruātia pceptoꝝ. quasi dicaret. O vos pecca/
tores qui hoc āno a mltis diebꝫ thesaurisastis

vobis irā dei p yaria peccata. superbis: auari/
cam: luxuriā. tē. iam nunc in ista q̄dragesima
cōuentum ad deū t thesaurisate vobis obser/
uando dei precepta in charitate thesauros vice
eterne: quos nec tinea nec crugo demolit. patet
in hoc sacro euāgelio. Itaqꝫ d̄ pceptis pdcān.
tria mysteria in hoc fmonē declarabim⁹ dei p
obſeruātia pceptoꝝ diuinorū in gnali.

Prīmū d̄ districte obligatiōis.

Secūdū d̄: dēbte obſeruātis v'l impleriōis.

Tertiū d̄ saluifice fructificatiōis.

De istis vide in forma eadē scr. xl. in scđo q̄dra/
gesimali sc̄z de vitijs.

Feria quinta post cinex. Sermo secūdus de
obedientia dilītēti in pceptis dei.

Vlti venient

m ab occidente t oriente t recumbēt cū
Abraam Isaac t Jacob in regno
celorū Matth. viij. t in euāgelio
hodierno. Verba sunt saluatoris quibꝫ edocet
q̄ ad regnū celorum intrare quis nō valet t cū
sanctis dei regnare nisi per fidē rpi t obediētā
pceptoꝝ diuinorū. sicut Abraam Isaac t Ja/
cob t om̄ies electi p hec saluati sunt. Und legis/
mus Matth. xix. q̄ dum quidā interrogasset
dominū ieu dī. Magister bone q̄ d boni fa/
ciam vt habeā vitā eterna. Respondit ieu dī.
Si vis advitam ingredi serua mandata. p
ro inde etiā in hodierno euāgelio christ⁹. Lēturi/
nis fidem cōmēdauit. t pditit iudeos non cre/
dētes in eum eternalitē damnādos. qui v'o cre/
derent fide formata. s. charitate obseruādo pcp/
ta: cum sanctis patriarchis in celo corregna/
turos. pat̄z in euāgelio. Itaqꝫ de obedientia dili/
genti pceptoꝝ dei tria mysteria in hoc fmonē
restat declarāda.

Prīmū d̄: amorose inductiōis.

Secūdū pīculese inobeditiōis.

Tertiū dulcorose facilitatiōis.

De istis vide in secundo quadragesimali devi/
tis sc̄liz sermone. xl. vbi sub eadem forma di/
uisiōis habētur.

Feria sexta post cinex. Sermo tertius sc̄z de
plalitate pceptoꝝ dei.

Ictū ē atquis

d Diliges proximū tuum t odio ha/
bebis inimicū tuū. Ego autē dico
vobis: diligite inimicos vestros
Matth. v. et in euāgelio hodierno. Saluator
noster voluit nos obligare non solū ad diligē/
sum deū sed etiā proximū. Et sic dedit plā pce/
pta. Unū de diligēdo deū. Secūdū de diligē/
do proximū. Tertiū quod difficultius est etiā
de diligēdo inimicū. Quare hec nisi q̄r ut Chrys.

Sabbato post cinerū

Dicit dilectio dei et proximi etiam inimici coactare sunt. ita quod una sine alia haberri non valeret. Nam qui diligit deum eius precepta seruat; quod precepit proximi etiam inimici diligere. Quod autem si quis dicunt fuit: odio habebis inimicū tuū. hoc est origo intelligi de diabolo qui obstinatus est in malo ergo odiatus. Sed proximus etiam inimicus homo diligi debet propter deum in quantum homo particeps generis beatitudinis quod quis malitia eius non sit diligenda. ut ait Augustinus. Et quod proximus diligatur propter deum et in deum. ideo corporis deus diligenter in proximo. Unde i. Job. iiiij. Hoc mandatum habemus a deo ut qui diligat deum diligat et proximum. Qui enim dicit quod diligo deum et proximum odit: medax est. Unde Christus in hoc euangelio docet de istis et alijs pluribus. patet intuiri tertium. Iacob ex quo data sunt plura precepta dilectionis ut dictum est: tria mysteria ponemus in hoc tempore.

Primum de preceptis plalitate.

Secundum de documentorum modalitate.

Tertium de exemplaritate.
De quibus sub eadem forma divisionis vide in secundo quadragesimali. scilicet de virtutibus ser. xlj.

Sabbato post cinerem. Sermo quartus de preceptis prima tabule et scde et superadditis.

Eprecabantur

ut vel simbria vestimenta ei tangere et quotquot tangebant salvi fiebat. Marci. vi. et in euangelio hodie nostro. Sicut sacerdos canit euangeliu: cum dominus Iesus supra mare ambulauit. discipulis nauigatis et propter ventum contrarium labores etibus in remigando apparuit. Illi quod turbati sunt putant esse fantasma. Unde exclamaverunt. sed dominus Iesus confortauit eos et in nauem ascendit et cessauit ventus. Per hec mystice designauit quod ipse dominus Iesus suos christianos in temptationibus et tribulationibus veratos solet confortare et consolari per gloriam et quietatem. Tandem euangeliu dicit quod egressis de nauem ceperunt ad Iesum venire multi et infirmos circumferre ad eum et in plateis ponere et deprecabant eum ut vel simbria vestimenta eius tangerent. et quotque tangebant salvi fiebat. B. Spiritu aliter simbria Christi que est pars ultima eius induimenti significat ultimum vite Christi. id est passionem et mortem: quia qui tangit Christum salvus erit. Sed quomodo debet et possit tangere. Nota enim nos et Richar. sup. iiij. dist. xix. art. i. q. i. Anima humana utramque vel spiritualiter tangit passionem christi per fidem et dilectionem que dilectio consistit in observatione preceptorum. et talis anima salua erit. Non enim sufficit christiano solum videre passionem Christi per intellectum. nec solum audire in scripturam predicationis. nec solum odorare per deuotio simplicis affectum in oratione. nec etiam solum gustare in sacramento eucharisticie. Sed requirit ut tangat etiam

perfide et charitatem que anima coniungit deo. i. Job. iiiij. Qui manet in charitate in deo manet et deus in eo. Tunc ergo charissimi manus id est opere implendo precepta in charitate et sic salvi erimus. patet de predictis in euangelio. Iacob de ipsis preceptis adhuc tria mysteria declarabuntur. Primum de preceptis tabule prima. Secundum de preceptis tabule secunda.

Tertium de preceptis additis ex scriptura.

Lirca primum de preceptis prima tabule Norandum quod ex quo preceptis omnibus est primo debet deus diligere. secundo autem proximum sub deo et secundo deus dedit primo precepta que ordinat hominem in deum debite diligendum. et de hoc dedit in prima tabula tria precepta priora. sed quare est quod quo ad dilectionem dei etiammodo tria sunt data precepta. nec plura nec pauciora videbantur in scd quod dragesimali scilicet de virtutibus. finitum. dij. sub libro A. notandum quod deus benedictus vobis littera.

Lirca secundum de preceptis secunda tabule notandum deus de proximi dilectione dedit septem precepta in secunda tabula ad id ordinaria. Primum honor patrem et matrem. Secundum non occides. Tertium non mechaberis. Quartum non furtum facies. Quintum non loqueris falsum testimonium. Sextum non concupiscens rem proximi tui. p. Exod. xx. Sicutque in prima tabula sunt tria precepta de dei dilectione et in secunda septem de dilectione proximi que in toto faciunt decem. que dicuntur precepta decalogi a deo quod est decem et logos quod est sermo. quasi decem preceptorum legis sermo. B. Sicut uera beccaria potuerit. Quare et modo decem precepta sunt tradita in toto et non plura nec pauciora. Redetur p. Thomae. i. q. 9. c. ar. v. et post eum Raynerius et Antho. in summa sua pte. s. et. viij. declarant per similitudinem humane communitatibus dicentes. Quia inquit sicut precepta legis humanae ordinant hominem ad communitatem humanae: ita et precepta legis divine ordinant hominem ad quamdam communitem sub deo. Ad hoc autem ut homo in aliqua communitate bene commoretur duo requiruntur scilicet Primo ut bene se habeat ad eum qui preest communitatibus tanquam ad caput multitudinis. Et cum hoc secundo ut bene se habeat ad multitudinem scilicet ad alios communitatibus socios tanquam ad membra nam manus male staret in corpore si vel capitulum etiam ceteris membris non deseruerit ut debetur. Sic homo in multitudine si se haberet ad principem communitatibus bene in his tribus quibus continet scilicet fidelitate et reverentia ac famulatu. utique bene stat. alioquin si vel in uno se male habeat malum est. sed quoniam deus caput principes omnium est. idcirco requiret a nobis primo fidelitatem in primo precepto. ne honorem eius alteri tribus mus. ideo precipit. non adorabis deos alienos coram me. Secundo requiret reverentiam sui nominis. ideo precipit. non assumes nomem dei cui invanum.

Tertio requirit famulatū in sabbati sc̄ificatō
Secūdo qz homo bene se habet ad multitudi
nem cōmunicatis in duobz videlicz. Primo vt
nulli hoī noccat; nec opere nec ore nec corde. Et
sc̄o vt debitū speciale cui deber reddat. Et qn
tum ad hoc debitū reddendū precipit quarto
p̄cepto sc̄z honora patrē z matrē. qntū autē ad
nōcumentū posset quis nocere primo sc̄z vel in
psōna propria. ideo phibet. Quinto non occi
des. vel in psōna coniuncta: ideo p̄cipit. Sexto
non mechaberis. nā mechia nocet inviore z in
agacōe prolis proximi. Ite posset q̄s nocere
in rebus. ideo phibet. Septimo. nō furtum fa
cies. vel in v̄bis oris: ideo p̄cipit. Octauo nō
falsum testimoniū dices. vel posset q̄s nocere cor
de volēdo: ideo p̄cipit. Nono z decimo prece
ptis cōcupiscēta v̄oris z rerū.

Lirca tertiu de p̄ceptis additis. Notandū
fm Anthōn. st̄or. p̄ma parte sū. t. xiiij. c. iij. h. vi.
q̄ bñdictus deus vltra hec p̄cepta decalogi di
gito dei d̄scripta ī tabulis voluit in sacra sc̄ptu
ra veteris testamenti addere aliq̄ que voluit vt
deferañ populo cōmuni a deo: mediātē doctrī
na z instructiōe sapientū subtiliori eoz. cōside
ratioe. z hoc ordinavit deus. Primo ppter con
futurō iudeoz male exponetū. Sc̄o ppter
damnationē hereticoz male sentientiū. Tertio
pter caudā astutiā demonū seduccētiū. Hec
Anthōn. Sed q̄ sunt illa p̄cepta addita Rū
detur fm Anthōn. ibidē enumerādo sc̄lz q̄ in
p̄mo p̄cepto vbi phibet cult⁹ alienoz deoz. p̄
hibet addēdo om̄e illū qd̄ ordiat ad cultū ido
lorū. sicut habet Deutero. xvij. vbi prohibetur
lustratio filioz aut filiari: z sc̄scitatio p̄ ario
los z obſuatio ſomnioz z auguria z cōſultatio
maleficioz incātatoz phitonū z diuinoz. z ſic
om̄is ſupſtitio z vanā obſuatio phibet. Ite
ſcd̄o p̄cepto quo exp̄ſe prohibet periūriū ſup
addit̄ eidē prohibitor blasphemie. Leuit. xiiij. z
phibitor false doctrine. Deutero. xij. z irritatio
votoz. zc. Tertio p̄cepto quo p̄cipit exp̄ſe
vacare deo. ſupaddit̄ oia cōmorialia diuini
cultus in festo exercēt. nunc aut illis cēſtantibz
addit̄ culē noui testamētū fm ordinatiōe ecclie
in sacramētis z diuinis officijs z colēdis festis
ſtatutis. vt patet diſ. t. ecclasticaz. Quarto
p̄cepto de honore parentū ſupaddit̄ vniuer
ſia p̄cepta de obedietia facienda prelatis z reue
rentia ſenū. iuxta illud Leuit. xix. Honora psō
nam ſenū z cozā cano cōſurge capite. Ite addit̄
tur etiā de beneficētia exhibēda. primus tam in
temporali elemosyna q̄s in ſpūalibz. Item cura d
subditis z filijs. zc. Quinto p̄cepto de phib
itōe homicidiū addit̄ o diū. phibeti. Leuit. xix.
Non oderis fratrē tuū in corde: ſed publice ar
gue cum. Et itez ibidē. Nō ſtabis cōtra ſangu
inem primi tui. Et ſimilē phibetur detractio q̄
occidit lingua. Sexto de phibitōe mechic.

prohibitio addit̄ de om̄i luxurie ſpecie. Seſ
primo de phibitōe furti. additur phibitōe ſuſ
re z fraudis om̄is in vēditōe vel emptiōe z ra
pine z hmōi. Octauo p̄cepto de phibitōe fal
ſi reſtioniū. addit̄ phibitio falſi iudiciū z ois ge
neris mēdaciū z ſuſurratiōis. Ultimo in no
uo z decimo p̄ceptis ſimilitōrū cōcupiſcēta z
cogitatio mala prohibetur. Hec ex Anthōn. et
ſufficiant.

Dñica p̄ma q̄dragēſime ī mane Sermo. v.
sc̄z de ſupſtitioibz oibz cauēdis.

Irit ei Jesus

vade lathana. Scriptū est em̄ do
minū dēi tuū adorabis. Matth.
iij. z in euāgelio ho dierno. Larissi

mi aduertamus in ho dierno euāgelio quomō
dñs iefus a lathana temptat⁹ fuerit. p̄mo d̄ gu
la. ſecundo de gl̄ia vanā. certio de auaricia. z q̄
diabol⁹ ip̄i p̄mittebat ſe datuz om̄ia bona mu
di ſi adoraret ip̄i. xp̄s aut̄ dñs dure increpās
dixit eidē. vade lathana. Scriptū est em̄ zc. pat̄z
Deufo. vij. ca. Sed quare hoc nūlī qz hec adora
tio cedebat in cōtumelī dei. cū honor dei trans
ferreñ in creaturā. Et qm̄ xp̄us hmōi rēptatiōi
bus nō cōſensit. ideo ſequēt in euāgelio q̄ ſageli
acceſſerit ministrān. eidē. In his oibz docemur
p̄dictavitia cauere z p̄ſertum idolatrie ſupſtitio
nes. quia ad hec renemur ex ſcripturis. ppter qd̄
z xp̄s ſcripturas allegat p̄tra dictas rēptatiōes
diaboli. led heu multi xp̄ianoz in his vitis cō
ſentīt diabolo in p̄nicē animaz ſuarū. Sz ac
tendite o xp̄iani. o anime xp̄i ſanguine a diabo
lo redēpte attēdite quid dixerit xp̄s dñs diabo
lo de ho temptationi. Vade inquit lathana. ſic de
bes z tu repellere talia. zc. Proind ſe ſupſtitio
nibus q̄buscunq̄ ſūmōe vitandis put ad id
obligat nos p̄ceptū dei primū in quo prohibetur
om̄is ſupſtitio: declarem⁹ tria mysteria in hoc
ſermone.

Primum d̄r̄ exterrabilis offensiōis.

Secūdū d̄r̄ mortalis criminatiōis.

Tertiū d̄r̄ modalis diversificatiōis.
Debis ſub eadē forma diuisiōis vide in q̄dra
gesimali ſcd̄o. f. de vitis fmone. xljj.

Dñica eadē p̄ma post p̄adiū Sermo. vi. de
cultu dei in fide pura z ſpe ſalutis ut p̄cipit.

Omnīdeum

vadem adorabis z illi ſoli ſervies.

D̄ Hec verba xp̄us domin⁹ allez
gauit ſcripta ſc̄z Deutero. vi. et in
ho dierno euāgelio. Matth. iij. z hoc eſt princi
piū fundameſtale p̄mi p̄cepti decalogi z ſequētū
ter ſequētū. vt dicit Lyra ſup Deutero. vi. z fm
Rayne. in ſum. ſicut in edificio domus ponit

Feria secunda post dominicā primā

fundamentū. sic in edificio spūali quo homo fit bonus req̄rit p̄mo oīm fides vera de qua est h̄ p̄ceptū: in quo p̄cipit̄ veri dei vnius cult⁹. et ve/neratio oīm falsoꝝ deorū cultu excluso. et sicoi sup̄sticōe remota sicut in p̄cedēti fmone paruit p̄cipitur nobis in hoc p̄cepto religiōis sacrefū damētū vt. s. vñū verū dēū credam⁹ et illū colā⁹ cultu latrie sibi soli defūcēdo et adorādo. s. qm̄ ut Aug. x. de ciuitate dei. ac doc. sup. iij. sententiaꝝ dis. ix. Latria que est cult⁹ soli deo debet⁹ in intēriorib⁹ potissime cōsistit in virtutib⁹ theologic⁹ scz in fide spei caritate. quia sicut dicit Rabanus sup̄ Beñ. adorare ē dēū qui est adorādus tota mētis intentiōe q̄rere. et hoc per fidē spei et charitati. sequit̄ ergo q̄ in hoc p̄cepto scz dñm dēū tuū adorabis et c. p̄cipitur vera fides ad deum in spe et charitate. ideoq; de vera fide qua debemus dēū colere et amare ac in ipso sperare. tria mysteria hic declarēm⁹.

Primum de fidei pure adoratōe.
Secundū de spei firme securatiōe.

Tertium de fidei xpianae certificatiōe.
E circa primū querit̄ quare debeat et obligatur homo dēū colere solū vera fidēyinca excluso cultu et fide oīm alioꝝ deoꝝ: et oīm sup̄sticōe remota. Ad qđ respōdet̄ fmone Thomā. et post ilz. lumen fmone Anthōn. flor. pre p̄ma sumēti. viiiij. ca. iij. q̄ ad id p̄les assignant̄ rōnes iductiue.

Prima ex dei largitate.

Secunda ex dei dignitate.

Tertia ex pacti fidelitate.

Quarta ex p̄mij felicitate.

Prima ratio ex dei largitate. quia om̄e bonū siue naturale siue réporale siue spūale nō aliun de q̄ a deo solo p̄ncipaliē habem⁹. i. Lor. iiiij. Quid habes quod nō accepisti. Et certū est q̄ oīa in nibilū redigeretur nūlī man⁹ dei oīpotētis ea sustētaret. dicit Grego. in moral. Ergo nimis ingrā⁹ est qui dēū nō colit a quo oīa bona recepit. Sil's est talis fili⁹ israel q̄ miraculis multis ostētis liberati a futurite egyptiaca saḡito postea in deserto coluerūt idola vītulorūt. Sic xpiani mali faciūt ingratī quos xp̄us sua passione et morte redemit a diabolo. et tñ diabolum colunt p̄ sup̄sticōes: cū diabolus nil boni fecerit nec faciat illis s. portius corquebit in inferno. Proin dñ Deutero. xxij. Nunqđ nō ip̄e ē p̄fectus. q̄si diceret. ip̄e deus est q̄ possedit et fecit et creauit te. ḡ tē. Secunda ratio ex dei dignitate. quia vt dicit Ecclesiastis. Unus est deus oīpotens rex potēs et metuēdus nimis et c. vñ om̄ia alia nec quicq; boni nec mali facere possunt homini nisi q̄tū deus p̄mitit. ḡ tē. Tertia ratio ex pacti fidelitate. quia in baptismo quilibet xpianus abrenūciat diabolo et pompis eius et oībus opibus eius. q̄lia sūt om̄ia sup̄sticōes et vitia. obligat q̄z se homo christiā⁹ ad seruandū fidē et mādata dei. vñd magnū suppliciū

demeretur frangēs p̄missum. Heb. x. Irritam quis facies legem moysi duob⁹ aut trib⁹ testib⁹ bus occidit sine villa miseratione. quāto magis purandū est derenora mereri supplicia q̄ filiū dei cōculauerit. Quarta ratio ex p̄mij felicitate. quia nulla lex p̄mitit obseruatorib⁹ suis tam felicissimū premiū sicut promittit lex xp̄iana. Declaraꝝ primo nanq; iudei credūt venturū messiam at̄christū in quē sperant pro premio expectāt̄. restitutionē regni sui et terre. p̄missio nis. et sic terrenū premiū vel mundiale expectat̄.

Secūdo saraceni et thuri credūt et sperant in suo fallo. p̄phera machometo pro obseruatione sue legis carnalia p̄mia scz habituros in futurō fluuiū lactis et mellis et uxores multas et huīsimodi. et ppter hīmōi premia sollicitē colūt̄ iudei q̄z saraceni contra hoc p̄ceptū deos alie nos stultissime. Tertio hereticī ac scismarici. p̄ sua heresi offendēda vñq; ad mortē se exponit. sperat̄es in illa heresi posse saluari et tamen certum est q̄ preter vñicā fidē verā et catholicā sancte eccl̄ie romane nō potest esse salus. ut christ⁹ docuit qui. Petro ap̄lo elaves dedit: et omnis etiā scriptura clamitat. vñd pro p̄mio debetur ignis etern⁹ hereticis. Sed xpianis verā fidem seruātibus promittit grā in p̄senti: et glā p̄petue beatitudinis in futuro: angelos et societas et oī bonū in celo. O ergo q̄stultissimi sunt q̄ fidem tenent in sup̄sticōibus nec pure credūt in dēū. q̄ per hec perdūt p̄mia beata et se tradūt diabolo et infernali supplicio.

Lirca scđm de spei firmatiōe vel securatiōne querit̄. Quomō quis colens dēū verū christus iesum possit esse firm⁹ et securus q̄ per hīmōi fidēi cultū indubitāter erit saluādus. Ad quod respondēdo nota regulas fmone litteras hīmōi dis̄ciois fides. p̄t̄ habes d̄scriptas p̄re p̄ma p̄mij de tē fmone. xxx. U. x.

Lirca tertiu de fidei christiane certificatione p̄ testimonia infallibilita. vide de hoc parte scđa Pomerij de répōte fmone. lxviii. ar. iij. p̄ rotū

Item si placet de fide plura alia p̄dicare vñ de spe vide recolligēdo ex tabulis eiusdem pomerij. s. quia ego pronūc̄ intēdo de alijs fmones fas cere. ḡ per trāsēo.

Feria scđa post dñicā primā Sermo. viij. de regulis p̄ceptoꝝ gnālibus et implicite cōtētis.

Enite benedi/

v eti patris mei possidete paratū vobis regnū Matth. xxv. et in euāgeliō hōdierno. Saluator noster domin⁹ iesus in hoc euāgeliō docet d̄ futuro iudicio terribili. quomō om̄is impios p̄tōres q̄ p̄cepta dei non seruāt: nec mīficordie opera p̄mis̄ impēduit maledicēt et eterno igni infernali tradet cruciādos. bonos vero et mīsericordie

op̄a exercēt. bñ dicet t ad regnū celeste inuitabit t introducet. S̄ vñd̄ ip̄i mali demerebunt maledictionem perpetuā nisi ex malis opibus t p̄ceptoꝝ dei p̄serti trāsgressione. nā certū est q̄ ip̄a op̄a misericordie nō sufficiunt homini ad salutē nisi obseruer p̄cepta diuīna. vñ P̄s dicit. Maledicti qui declinant a mandatis eius tē. Deniq̄ vñd̄ iusti homines merētur a xpo benedictione illā perpetuā nisi ex p̄ceptoꝝ oīm obseruātia. idco idc P̄s. dicit. Beatus vir qui timet dominū: in mādatiis eius voler nimis. Generatio rectoꝝ bñ dicetur. t infra. In mēoria eterna erit iustus: ab auditioꝝ mala nō timebit. i. a sentēcia maledictionis que audiet in iudicio. Proinde tunc xpus domin⁹ inuitādo bonos dicit p̄dicta verba. Venite bñ dicti patris mei possidete regnū sc̄z quod meruitis per obseruātiaz p̄ceptorum t opera misericordie. p̄atz in euangelio. Erquo aut̄ cepimus in p̄cedētibus predicare ō p̄ceptis diuinis decalogi: restant adhuc in generali tria mysteria declarari fm̄ regulas illorum.

Prīmū de cōuenienti ordinatiōe.

Secundū de differēt. p̄positiōe.

Tertiu de virtuali implicatiōe.

S circa prīmū querit. Utru p̄cepta decalogi cōuenienti ordine tradita sunt ut sciām⁹ ratiōe quare sc̄z pro p̄mo p̄cepto oīm ponitur p̄ceptū hoc de cultu vñ⁹ dei t remotione cultus alioꝝ deorū. t quare p̄ sc̄o ponitur de reuerētia noī minis dei. t sic consequēter. Ad hāc questionē respondēdo ex Raynerio in lūma sua. t Rich. in.ij. dis. ix. Thomasq̄ p̄ma.ij. q. 100. ar. vi. elizimis aliquas regulas siue vītates. Prīma regula de ordinis equitate q̄ p̄cepta prime tabule que sunt de dei dilectiōe p̄ponuntur recte ordine p̄ceptis tabule sc̄e. Ratio ē fm̄ Rich. supra sc̄z in.ij. di. ix. vbi querit utrū latria sit nobilior inter alias v̄tutes. quia cū omia p̄cepta etiā de proximoꝝ dilectiōe finaliter in deū ordinent hominēt sc̄z deus diligat t cius voluntas simileat. ergo primo oīm de ip̄o deo diligendo tanq̄ de nobilissimo fine debuerūt p̄cepta trādi. nam finis melior est ordinatis in finē. ij. thopicoꝝ. Secunda regula de impletōis salubritate videlic̄ q̄ nō sufficit homini p̄ salute mādata decalogi impletē sine grā t charitate. Ratio fm̄ Bonauen. t Thoma. ac concordiē Scotiastas sup. q. di. xxvij. t ēt s̄. ij. di. xxviij. t. xxvij quia deus in p̄cipiēdo vult t intēdit q̄ homo ip̄a p̄cepta ex charitate impletat ac in grā vt vitā eternā mercatur. Und̄ si homo implet mādata q̄ntū ad genus operis vel essentiā lic̄ non p̄cesser p̄tō obmissiōis: tamē nō merē vitā eternā nili impletat in grā. quia vt Aug⁹ lib. de libe. ar. dicit. Sine gratia nec infantes nec etate grandi saluari possūt. Exemplū de iudeis quorūz aliqui implet aliqua p̄cepta. similic̄ de infidelis

bus qui carēt gratia. ergo nō saluant. Tertia regula de trāsgressiōis p̄ grauitate in p̄ceptis pri me tabule respectu sc̄e sc̄z q̄ trāsgressio contra p̄cepta p̄metabule grauior est ceteris paribus q̄z cōtra p̄cepta sc̄e tabule. Ratio quia illa ordinat immediate in deū quē sicut regē in p̄pria p̄sona offendere graui⁹ est q̄z ledere in subditis nam instic̄ de iniurijs. s̄. actoꝝ. t extra de sentēcia exē. ca. cum illoꝝ. caro offensia t iniuria grauior quāto p̄sona que offēdit est dignior. g. tē. Erregula sequit̄ q̄ idolatria t blasphemia similit̄ t periuriū graui⁹ p̄ceptū est q̄z adulteriū: vel alia sp̄es luxurie. p̄cept p̄ Richar. sup. iiij. dis. xxix. art. iii. q. q. Et ibidē di. xxxij. ar. v. q. v. excipit p̄ceptū luxurie tra naturā. quia hoc vide tur peius etiā homicidio fm̄ Rich. ibidē. Sed di. Nunqđ ergo periuriū graui⁹ p̄ceptū est q̄z hoc mācidium. Redetur fm̄ Sc̄ortorl. sup. iiij. li. dis. xxix. q̄ aliqui dicūt simplē q̄ periuriū graui⁹ est ratiōe eadē dicta. Sed aliū cum Rich. homicidiū dicūt fore maius. p̄tēra q̄z in homicidio est maior libido t malitia sc̄z peccādi. nec hoc ē contra dictā regulā. quia in ea addit̄ ceteris p̄ceptis. in istis aut̄ non sunt paria cetera sc̄z libel do mālicia oīm ac conceptus. nam si periuriū fieret mere ex odio dei. homicidium autē ex odio proximi. cūc periuriū graui⁹ esset etiā fm̄ Rich. super. iiij. libro. di. xxix. art. iiij. q. j. **S** Quarta regula de culpe t singulis p̄derositate videlic̄ q̄ in singulis p̄ceptis culpa offensionis p̄cepti prioris grauioris est p̄deris. p̄ceptis ceteris. q̄z offensia p̄cepti posterioris. Declarat̄ ex Raynerio sup fm̄ Tho. p̄mo ō p̄ceptis prime tabule que ordinat hominē immediate ad deū. nam ibi illud p̄ceptū p̄mo ponit̄ cuius trāsgressio magis est cōtraria tam ip̄i fini. id ēt deo. q̄z etiā ratiōi. prop̄pēta trāsgressio bñ⁹ p̄mi p̄cepti p̄ oībus grauis est. Exemplū ponit̄ si sc̄z cut em̄ in exercitu qui ordinat ad ducē v̄l regē sicut ad finē miles tenet̄ regi vel duci fidelitatē. deinde q̄ ip̄m reuereat̄. Tertio q̄ famuleꝝ vel obsequiāt̄ eidē. Maius aut̄ p̄ceptū est prīmū sc̄z infidelitas: sc̄z cū miles infidelis agēs cū hoste pactū habeat: q̄z si aliquā duci irreuerētia exhibeat. Et etiā hoc sc̄dm mai⁹ peccati est q̄z tertiu sc̄z q̄ in aliquo obsequio ducis deficiēs iueniat̄. sic a simili quia magis ē contrariū ratiōi q̄ homo circa finē sc̄z deū per infidelitatem peccat̄. ideoq̄ tanq̄ grauiſſimū primo p̄cepto p̄hibet t sc̄o sc̄dm t terio tertiu. hec Tho. Item nota q̄ bñ̄i grauitas p̄tōꝝ p̄ponderāda intelligē debet in iudicio dei. q̄z sepe aliter iudicat̄ in iudicio humano vt p̄t̄ ex Rich. sup. iiij. di. xxxij. art. v. q. v. Declarat̄ sc̄o de p̄ceptis sc̄e tabule q̄ hominē ordinat ad proximū. quia illō p̄ceptū ē graui⁹ q̄d magis ratiōi repugnat. t hoc duplē pot̄ considerari. Primo q̄d magis repugnat ex p̄te debiti. q̄z magis peccat̄ bñ̄ si nō seruat ordi-

Feria tertia post dominicā primā

nē debitu ad psonas quib⁹ magis est debitor puta ad parētes quib⁹ pre alijs tenet. ideo inter pcepta ordinaria hōie ad proximū primo posnitur pceptum de honore parentum. Secūdo pot̄ cōsiderari grauitas pti ex hoc q̄ magis repugnat ratiō ex parte nocimēti. et sic graui⁹ peccatum est peccare vel nocere ope q̄ ore vel corde. et inter pti openis graui⁹ est homicidii p̄ quod priua vita q̄ adulteriū. et adulteriū q̄ furtum exterior⁹ rex. et ultimo ponit peccatum cordis qd et si sit prius alijs in executiōe: tamē est minus graue in lesione. ideo hoc posteri⁹ cadit in ratōe pcepti. Hec Thomas. et sic pacet. O ḡ p̄uari caores redite ad cor ne pereatis.

¶ Circa secundū de differēti ppositiōe. quia pcepta quedā pponuntur affirmatiue: quedā autē negatiue. Unde fm Rayneri⁹ sup. et cōmūniter doctores pceptū diffini⁹ sic. Preceptū est iussio vel imperiū faciēdi aliquid vel nō faciēdi. Et sic diffinit Alexā. d. ales. in p̄f. sume. q. xxv. sed q̄ re voluit deus p affirmationē et negationē scilicet iniungendo affirmatiue et prohibendo pponere. Ratio pcpia ponit sup̄ p̄ Rayneri⁹ talis. q̄ sicut trāsgressor pceptorū demeret penā eo q̄ peccat mortalit̄. ita obseruator meretur vitam eternā. sed vita eterna datur non solū pro bono ope faciēdo ad quod obligat affirmatiua pcepta: sed etiā p abstinentia a malo ad quod obligant pcepta negatiua. Unde circa hoc notem⁹ adhuc regulas pceptoriū tres. Prima regula de pluralitate negatiōe scz q̄ plura pcepta sūt in decalogo. pposita negatiue q̄ affirmatiue. nā tñmodo duo pponuntur affirmatiue scz sabbata sacrificies. et honorā patrē zc. alia omnia negatiue. pponunt. Ratio regule quia plures inclinātur ad malū q̄ ad bonum. ergo ut retrahātur homines a malo plus extēndit prohibitiō vel negatio. voluit aut deus illa duo affirmatiue. pponere ad docendū q̄ deo et parentibus nō possimus equivalētē honorē reddere. dicit̄ etiā. viij. ethicoz.

I Secūda regula de pceptis affirmatiuis fm Alexan. sup. concordit Scotus q̄ pcepta affirmatiua obligat hominē semp: sed non ad semp. hoc est dicere q̄ obligant in omni tēpore sed non ad omnē tempus sine intermissione. verbi gratia. honorare parentes teneor semp ex pcepto dei affirmatiuo. sed non teneor ad semp quia nō est possibile nec et pedies. nec necesse omni tēpore sine intermissione honorare. scz tñmodo cum tēpus requiri⁹ et necessitas parentū ac possibilitas ex parte mea. si miltiter ē de sacrificiōe sabbati. Tertia regula de negatiuis fm Alexan. sup. et concordit doctores q̄ pcepta negatiua plus obligant q̄ affirmatiua. quia obligat semp ad semp. sicut exēpli gratia. nō adorabis deos alienos. et illō. non mechaberis obligant semp et ad omni tēp⁹ scz ut nūq̄ et p nullo tēp factale.

R Circa tertium inquirendū est qualia pcepta implicitē et virtualiter continentur in hoc pcepto. id em̄ scire vtile est: ut discatis qualiter confitēdum sit. Ad quod nota fm doctores res colligēdo q̄ in hoc pcepto primo implicitē et virtualiter precipiuntur aliqua duplicit̄. Primo qdā prohibitorie seu negative. Secūdo quedā affirmatiue et d̄ eorum offensa confitēdum est. Primo namq; prohibētur omnes pacticōes de moni et omnes suggestiōes obseruatōe de quib⁹ supra sermōe. v. vide. Secūdo prohibētur oēs errores et secte contra fidem et bonos mores. Tertio fm cancellariū parisien⁹ tractatu decem pceptorum prohibēt superbia. quia contēnit desum et pcepta cum bic pcpia humilis subiectio et cultus dei. Quarto prohibēt omnis peruersa appiciatio. et nimius amor creature. nam Dic̄ ronim⁹ ait. Quod q̄s plus amat et venerat q̄s deū: hoc illi deus est. pura superbo honor et gloria: auaro diuitie: guloso vēter deus est. Pbil. iii. caplo. et luxuriolo carnalitas: iracundo vindicta et. et sic est in talib⁹ spiritualis idolatria. Secūdo demandātur in hoc primo pcepto alia qua affirmatiue. Primum est illud pceptum. Domini deū tuu⁹ adorabis et scz in fide vera spe et caritate. Secundū est illud. Diliges domi⁹ num deū tuu⁹ ex toto corde tuo et. Tertium q̄ pcepta legis nature tanq; a deo indita obligat quilibet. nam fm Alexadrū de ales vbi supra. Lex naturalis que est insita cōsciētie scz cuiuslibet hominis continet implicitē in decalogo. vñd facere contra cōsciētiā peccatum est et confitēdum siue de bono faciendo siue de malo vitando. Quartū q̄ omnia pcepta dei sūt implēta necessario ex charitate. Ultimū q̄ voluntari diuine debem⁹ cōformare voluntatē nostrā ut tenemur. Consequēter infra agemus de aliqbus predicationis r̄vvidebim⁹ expedire. Nec itaq; nota o bosmo: et fm hec disce cōfiteri de primo pcepto des calogi.

Feria tercia post dñicā primā Sermo octauus de naturali legi pscietie que etiā implicitē continet in pmo pcepto.

Elicitis illis sci-

r licer iudeis: abiit foras in bethaniā ibiq; mansit. Matth. xxj. et in euangelio bōdiero. Domin⁹ iesus verbis et factis docet nos saluari. nam ve dicit̄ in hoc euangelio ascendēs in hierusalē et eccl̄ de tēpō vendētes et emētes qui mala cōsciētia sacerdotū auarop̄ induixerat populu⁹ talia exercere in tēpō quatenus illicita erat fieri inibi. prop̄ p̄ca ipsi⁹ domin⁹ redarguit illos ex scriptura di. Scriptuz est scz Esaie. lvj. Domus mea dom⁹ orationis vocabitur. vos autem et. Et in hoc docemur q̄ homo dum errat in cōsciētia debet suā pscietiā

rectificare p scripturā sacraꝝ, z sic euadet errorē. Deniqꝝ subdit euāgelii q sacerdotes iudeorū z scribe obstinati i malicia redarguebant xp̄m. q m̄ ex scriptura quic̄t z cōfutauit illos. z reli/ctis ill̄ abiit foras zc. Spūalr xp̄s p hec facra docet rectificare p sc̄ientiā in obedieō pceptis, z q̄ b̄ nolūt illos relinquet i sua malicia obſti natos p̄ire; z abiēs manet libenter in p̄scia bo/na. nā bethania f3 Hiero. d̄ ic̄erpt̄a. no. hebrai. interpt̄a dom⁹ obedieō t domus gratificata dñs. io significat p̄scia rectā hois obedientē deo t in charitate ac ḡa dei eristē. vt enī dicit Bern. de p̄scia. Bona p̄scia templū ē dei ba/bitaculū xp̄i gratissimū. In hui⁹ mysteriū xp̄s mansit i bethania. p̄z i euāgelio. itaqꝝ erq; obli/gato sub p̄cepto p̄mo implicite lex p̄scia d̄ ipsa tria mysteria in hoc sermone declarēmus.

Prīmū de cōſcientie obligatione.
Sc̄dm de conscientie discretione.

Tercium de cōſcientie rectificatione.
De p̄mo articulo vide q̄ntū expedit ex multis tractatib⁹ de b̄ p̄cepta f̄moniū pomerij de p̄ce f̄mone. xij. sub l̄ra. f. vslq. 17. De sc̄do arti. vide ibidē f̄mone. xij. L. vslq. P. De tertio ibidē sub sequēter sub l̄ra. P. quārū placet salē applicādo. Exemplū in fine illi⁹ sermonis positum.

Feria. iij. dñice p̄me. Sermo. ix. de voluntatis nostre conformatiōne ad diuinam.

Vicinqꝝ fece

q uis voluntatē p̄ris mei q̄ in celis est. ip̄e me⁹ frater est Matt. xij. z in euāgelio hodierno. Saluator noster in v̄bis istis ostendit quantū amet obſeruantes p̄cepta dei z sic faciēt voluntatē eius. q̄ s. eos amat sicut fratres z sorores z qđ maius est sic matrē virginē mariāz p̄ aliquālē similitudinē. Deniqꝝ in precedenti passū euāgelij ostendit redarguendos dānandosq; z dyabolis subi/ciendos ōs qui nolunt facere voluntatē dei in p̄ceptis. z quia in p̄cepto p̄mo decalogi im/plicitē precipit̄ cōformatiō diuine voluntatis vt dictum est f̄mone. vii. idcirco de voluntatis diuine cōformatiō fienda in nobis z debita hoc sermone tria mysteria declarabimus.

Prīmū de voluntatis diuine cognitione.
Sc̄dm de voluntatis nostre conformatiōne.
Tercium de cōformatiōne fienda inductione.
De his articulis sub eadem forma vide quātū tibi placet per singulos articulos prosequi in parte estivali pomerij sermone. xvij. vbi tractatur de hoc per totum.

Feria quinta post dominicam primā. Sermo. x. de adoratione debita deo z imaginib⁹ ascens̄tis z modis eius z cōmendatione.

Illa venit et

a adorauit euz sc̄z ielum dicēs. Dñc adiuua me Matt. xv. z in euā-

gelio hodierno. sicut expōit Lyra/bec mulier chananea adorauit dñm ielum ad/oratiōe latrī. quia credidit ip̄m esse verū deum cui soli debet latrī. z hoc fuit magnū z mirū in tali muliere pagana: ideo p̄pter eius fidē ve/ram meruit sanationē sue filie a demonio verā te illā. ideo christ⁹ domin⁹ cū non statim ei⁹ pe/titionē exaudiuit voluit vt clarescat eius fides z deuotio feruēs qua non desitit petere vſq; q̄ domin⁹ pro sua humili supplicatiōe z magna fide beneficium p̄staret. z comēdañ. eam dixit. O mulier magna ē fides tua fiat tibi sicut vis. In quib⁹ z nos docemur q̄ christū adoremus vt verū deum. p̄ salutē nostra humiliū z in fide magna ac spe p̄seuerāce z sic obtinebimus.

2. Ex quo aut̄ adoratio p̄cipit in hoc p̄cepto dñm deū tuū adorabis. z hoc p̄ceptū iclusū demandat̄ in p̄mo p̄cepto decalogi vt p̄dictū ē idcirco de ip̄a adoratiōe tria mysteria declarābūt̄ in hoc sermone.

Prīmū de q̄litate distinctiōis.

Secundū de varietate veneratiōis.

Tertiū de cōmēdabilitate talis deuotiōis.
Līca prīmū querit̄ Qualiter habet distin/gui adoratio. Ad quod nota f̄m Sc̄otū Bos/nacū. Richar. Thomā Aureolū z Alexan. z co/muniū om̄is theologos z doct. sup. iij. li. senten/ciāz dis. ix. recolligēdo. vt etiā habet in sū. Ray. q̄ adoratio est triplex.

Prīma d̄r adoratio latrī.

Secunda d̄r adoratio dulie.

Tertia d̄r adoratio hypdulie.

Prīma adoratio sc̄z latrī est quidā honor v̄l cultus qui soli deo debet. ita enī diffinitur: z hoc tripli ratiōe. Prīmo in recognitionē be/neſiū creationis. Sc̄do in recognitionē cōſerua/tiōis. Tertio in recognitionē sup̄remi dominij z potestatis sc̄z infinitē respectu omnis creatu/re. Und̄ sicut nec dei substantia vel natura. nec creatio nec conservatio in esse potest cōmunicari alicui creature. sic nec adoratio latrī potest li/cere impēdi creature. 3. Sed in quo cul/tu consistit specialit̄ latrī: R̄ndetur f̄m Sc̄ot/istas z Thomā. concordē q̄ sacrificij oblatiō est adoratio latrī. Sz nota q̄ sacrificium ē tri/plex. Prīmū bone op̄ationis. z hoc sit z est in om̄i virtute s. humilitate obedieō. zc. Sc̄dm sacrificiū est oratiōis. z hoc sit deo z est in virtu/tibus theologiciis sc̄z fide spe z caritate. Tertiū est sacrificiū immolatiōis: z istud ē speciali⁹ la/trī. hoc etiā in sū. Angel. Und̄ latrī f̄m Aug. de ciuitate dei. z doct. sup. accipit̄ etiā p̄ theuse/bia. i. p̄ diuino cultu. z sic respicit cultū dei in/teriorē potissime qui pertinet. p̄spie ad virtutes.

Feria. v. post dominicā. I.

theologicas q̄b̄ sol⁹ deus colit. Scđa adoratio scz dulie est quidā honor vel cult⁹ qui creatura debet cōiter. et hoc debet rōne alicui⁹ magne vel p̄cipue dignitatis quā creature talis p̄cipiar a deo. Vbi grā. dignitas dñi p̄ poten⁹tia data est a deo platis. dignitas sapie docto⁹rib⁹. dignitas bonitatis sanctis hoib⁹ t̄ beatis angelis. ideo debet eis dulia. Tercia adoratio. s. h̄p̄dulie d̄r ab h̄per in greco qđ sonat super: t̄ dulia q̄sī dignior dulia v̄l supior que debet creature p̄cellenti rōne singularis autētice a deo date. puta b̄tē virgini Marie t̄ cruci xp̄i: vt in sequentibus patebit.

¶ Līra scđm de varietate adoratiōis vel veneratiōis impēdende v̄l exhibēde inqrendū restat. Eū et q̄liter adoratio impēdēda ē. qđ nō vna t̄ eadē veneratiōe adorat⁹ vna creaturā q̄ alia. Jōq̄ nota fm Rayneri⁹ post supdictos recolligedo doctores. Octo sunt p̄cipua que salubrit̄ a xp̄iāis venerat̄: t̄ variō mō vērātōis

Primo deus vel maiestas essentia diuine.

Scđo trinitas p̄sonae in diuinitate.

Tercio xp̄s in quo sunt due nature.

Quarto humanitas xp̄i. i. caro t̄ anima dei tati vnti.

Quinto imago xp̄i. p̄ ip̄i⁹ representatione.

Sexto crux xp̄i p̄fusa xp̄i sanguine.

Septimo b̄tē v̄go maria. p̄ maēna dignitate.

Orauō sanctorum reliquie.

Primo de adorat̄ adoratiōe latrie vt predictū est. Scđo trinitas que eadē adoratione. s. latrie est adorāda. Unū pater fili⁹ t̄ sp̄ssanc⁹ eq̄ liter quelibet p̄sonarū adorat̄. qđ in eis est vna causa honoris. s. vna essentia diuina t̄ vna maiestas t̄ equalitas t̄ coequalis bonitas. t̄ quia sunt vnicus creator oīum creaturarū. ergo ec̄. Tercio xp̄s in duab⁹ naturis. s. deitatis t̄ h̄u-
nitaris adorat̄ vnicā t̄m adoratōe ex parte ip̄i⁹ christi qui adorat̄. qđ in duab⁹ naturis est vna p̄sona. Exemplū. si in uno homine sint plures excellentie. v̄c̄ platio scientia t̄ virtus sive probitas que sunt cause honoratiōis. in eadē hoie licet sint plures cause honoris. t̄n ex p̄te hono-
rati. s. bois qui honorat̄ exhibet eidē unus bo-
hoz quo honorat̄ tam. p̄pter p̄latiōez q̄z p̄pter
scientia t̄ virtutem. Sic in christo cum sit vna
p̄sona vna veneratiōe adorat̄ latrie. licet sint in
eo plures cause hmōi. v̄c̄ honor. Quarto hu-
manitas xp̄i adorat̄. sed quō hoc cuž ip̄a nō sit
dicta. Notandū fm p̄dictos doctores q̄ ip̄a
humanitas christi si cōsiderat̄ vt cōiuncta dei-
tati inseparabiliter sic adorari debet adoratiōe
latrie. Unde Damasc. iij. sententiāz ait. Ador-
atur caro christi cum incarnato deo verbo nō
p̄pter seip̄sam sed p̄pter vnitam ei deitatez. Si-
cuit exempli gratia vestis regis veneratur p̄pter
regem qui eam induit t̄ nō p̄pter vestem p̄rie.
Si ergo humanitas christi considerat̄ vt in se-

ip̄a. put est creature sola q̄ posset absoluta po-
teria separari deitate s̄z nūq̄ separat̄ tūc hyp̄du-
lia adoraret̄. qđ p̄re oībus creaturis est venera-
da etiā in seipa. Quinto imago xp̄i adorat̄.
Sed quō Nota q̄ cōsiderādo eam prout est q̄/
dam res. puta lignū sculptū vel pictū. sic nulla
adoratōe ē adorāda. quia reuerētā nō debetur
nisi rationali creature in p̄mū virtutis. cu⁹ ca-
pax esse nō potest creature irrationalis. S̄z cō-
siderādo imaginē vt ē imago xp̄i⁹ rep̄sentans.
t̄ tūc cum idē sit mot⁹ in imaginē t̄ in rem cui⁹
est imago. sequit̄ q̄ sicut xp̄s adorat̄ adoratōe
latrie. ita t̄ eius imago. quia vñ⁹ honor debet
imagini t̄ imaginato. Unde Damascen⁹ lib. iiij.
ca. viij. dicit. Honor imaginis p̄uenit ad p̄tho
typū. imaginati. De hoc pat̄z de cōse. di. iiij. ve-
nerabiles. O S̄z di. cuž scriptū sit Ero. xx.
Nō facies tibi imaginē neḡ adorabis. t̄. qua-
re ergo eccl̄ia cōtra hanc p̄hibitionē honorat̄ eā
Respondeat fm docto. p̄dictos q̄ ante incarna-
tionē christi cū deus eis̄ incorpore⁹. s. in v̄ci le-
ge p̄hibitū fuerit imaginē fieri t̄ colere. eo q̄ bo-
mines pron̄erant ad idolatriā. s̄z post q̄z deus
factus est homo p̄missum ē a spiritu sc̄o in no-
va lege imagines fieri. Primo quidē ad iſtru-
ctionē populi simplicis qui imaginib⁹ quasi li-
bris edoceat̄. de conse. di. iiij. platū. Secundo ad
remēorandū mysteriū incarnationis t̄ exempla
sanctor̄ dū quotidie oculis p̄sentat̄. Tertio ad
excitādū affectū deuotionis q̄ magis mouetur
t̄ inīcitat̄ vīlis q̄z audit̄. Prōinō etemplū les-
gimus q̄ xp̄s domin⁹ impressis suā imaginēz
faciei in veronica t̄ etiā in lintheo misso ad res
gem edisse Abagaz̄. Et b̄tūs lucas dicit depin-
xisse imaginē christi t̄ beate marie que Rome
habētur. Sexto adorat̄ crux christi special⁹
p̄ alīis instrumētis passionis. q̄ magis ē me-
moriale signū crucifixi. Sed quomō. Nota s̄z
Thomā q̄ crux potest̄ cōsiderari p̄mo in q̄z t̄ ē
res insensibilis. t̄ sic non debetur ei honor. Se-
cundo in q̄z t̄ ē quēdā res christi sanguine
consecrata vel contractu. t̄ sic venerat̄ hyperdu-
lia tanq̄z nostre salutis instrumētū. sicut ven-
eramur t̄ sacramēta. que etiā fm Bonauen. ve-
neramur simplici bonore vel reuerētā non la-
tria sed hyp̄dulia. fm Thomā ac Richardum.
Similis tanq̄z p̄cōsillimās reliquias propter
p̄tacū xp̄i veneramurz alia iſtrumēta passiōis
sc̄z clauos. lanceā. vestē. coronā t̄ sic de alīis. lic̄
non intantū sicut crucē christi. Tertio conside-
ratur in q̄z t̄ ē rep̄sentat̄ figurā christi extē in
ea. t̄ sic adorat̄ latria sicut t̄ christ⁹. Unde sic ec̄
clesia orat eā dicens. O crux ave spes vnicā t̄.
Aliero vero crucē in quācūq̄ materia. puta lapi-
dis v̄l ligni non nisi vt sunt imago xp̄i vel rep̄-
sentat̄ crucifixū adorat̄ sicut imago xp̄i t̄
latrie. Septimo adorat̄ beata xp̄i macer
adoratōe hyp̄dulie. p̄f singlārē excellētā macr̄

mitatis dei. Utrum autem maiori veneracione debeat
venerari quod crux Christi latius vide scriptum in Stet-
lario virginis Marie. li. xii. pre. i. art. i. Occa-
uo adoratur sanctorum reliquie adoratio dulie
que eis iuste debet secundum Iob. et Raynerium supra
quod ipsi sunt beati in celo qui etiam sunt nostri du-
ctores in celo tamen suis exemplis quod eruditioibus quod
meritis et itercessiōibus. Et parebit sequenti ar-
tū. Ergo homo Christiane disce saluari.

Per circa tertium principale notandum quod valde
comēdabilis et laudabiliter meritoria est devo-
tio in cultu reliquiarum non soluz Christi vel crucis et
imaginum: sed etiam sanctorum et ceterorum. put colligitur secundum
doctores theologos pluribus rationibus preparat
in summa Rayne. Primo ratione affectionis.
Nam videmus quod qui afficitur ad aliquem omnia
que ab ipso relinquunt post mortem venerantur in
memoria illius: puta libros: anulum: vestes et
similia. et in hoc ostenditur vere dilectionis affectus
ad illum. Secundum. posito venerando reliquias san-
ctorum et Christi claret quod veraciter amamus illos. et per
consequens reamamur a Christo et sanctis. Nam
Proverb. viii. scribit in gloriam Christi et sapientie:
Ego diligenter me diligo et ceterum. Secundo rōne cōun-
ciōis. quod veneramur propter regis magni cōun-
cionē filios eius amicos et cognatos. et etiam
domum seruos vestem: sellam et etiam calcaria et
sic de alijs. quanto magis sanctos dei qui sunt
amici dei et filii et templū spiritus sancti honora-
re debemus etiam in reliquijs corporū illorum
sanctorum et alijs pertinentibus. Tercio rōne
divine cōformationis. quia ipse Deus tales reli-
quias cōuenienter honorat in presentia eorum: mi-
racula faciendo. ergo prodeo honorando illos sic
meremur cum talia redundant in gloriam dei et
ipse vult honorare. Unde Matth. xxi. dicit Dominus
vni ex minimis meis fecisti: mihi fecisti. Quar-
to ratione fructus. quia anima que fuit vni-
ta tali corpori vel vtebatur in mundo talibus
rebus: nunc est beata fruens deo. Unde quicquid
quid petit a deo obtinet si absolute vult petere
et sic gratia et gloria tua porest obtinere. Quin-
to ratione futura beatificationis. quia certum
est quod id est corpus reunendū est anime ad beat-
itudinem perpetuum habendum. et tu ergo si sal-
uaberis cum tali sancto in eius gloria letaberis.
Ultimo ratione suffragationis. Nam scriptum
est Eccl. xxix. Ossa prophetarum pullulant de loco
suo scilicet suffragationes multiplicem liberando
a periculis et morbis a morte mala et alijs mis-
seris ut patet quotidiana experientia circa se-
pulchra sanctorum claret ex legendis eorum. Ro-
gamus ergo Christum et ceterum.

Feria sexta post dominicam primam Sermo
mo undecimus scilicet de precepto dilectionis
quod implicite continetur in primo precepto
Decalogi.

Huius ille homo

a tūcū ait iudeis quia Iesus esset qui
fecit eum sanum Job. v. et in euāgelio ho-
dierno. In hoc miraculo quod recitat euāgelium
scilicet de hoī qui non potuit curari nisi per imperium
domini Iesu. doctrina in mysterio datur quod vobis
non potuit perficere sanare ad eternā salutē cōseqn-
dam nisi in fide Iesu. Nam et quod dicitur in euāgelio
sicut ad aque motu factu ab angelo sanabat
egrotus qui prior intrasset in piscinā bethsaide.
Hoc ideo dicitur a plerisque fuisse quod crux Christi ibi
fuerat ante sepulturam. ut narrat etiā Lyra. Unde in
his cōsideremus charissimi. quod Iesus qui interpretat
saluator legem amoris et preceptra dilectionis isti-
tuit ad salutē. hāc predicauit sine qua homines non ēsa-
lus. Unde interrogatus quod esset preceptum primum et
maximum in lege in quo saluari possent homines
respondebat. Diliges dominum deum tuum et ceterum. Hoc quod
per preceptum supponitur et implicite continetur in pri-
mo precepto decalogi. put patuit superius. Proinde
sub ipso precepto primo decalogi opportunitū videatur
predicare de precepto dilectionis eo quod in illo conti-
netur implicite. et de hā tria mysteria declarabimur.

Primum de ipius maiestate.

Secundū de eius p̄mitate.

Tertium de proximi charitate

De istis sub eadē forma vide preceptuālē pome-
rī ser. li. sub littera D usque fine ut placebit.

Sabbato post dominicā p̄mā Sermo. xij. salutē
de superbia cauenda. put. p̄hibet p̄mo precepto.

Escendētibus

b illis de monte precepit eis Iesus dicens
Nemini direxeris visionem Matth. xvij
et in euāgelio hodierno. Sed quare Christus dominus
sue trāfigurationis maiestatē discipulū ostendit.
precepit ne cuique diceret hanc visionem: nisi p̄cep-
era ut dicūt doctores quatinus nos doceret fuge-
re omnē vanā gloriam et superbiā. ipse enim nū
quod in aliquo potuit peccare sed propter nos qui se
pe in talibus peccamus precepit ut caueamur et ceterum.
Et quod autem in primo precepto decalogi prohibet
superbia ut sit dictum est. Opportunitū ergo videatur saltē
vnu sermone de superbia predicare: de qua no-
tabimus hic tria mysteria.

Primum dicitur detestatiōis.

Secundū dicitur extirpatiōis.

Tertium dicitur remediatōis.

De istis sub eadē forma vide quod dragesimali ses-
cundo scilicet Pomerij de viuis sermone. xv.

Dñica secunda quadragesima in mane Sermo
mo tredecimus sequitur de secundo precepto deca-
logi scilicet Non assumes nomē dei cui in vanum.
Exodi. x. caplo. vbi crit thema ex euāgelio.

Dominica secunda quadragesime

De periusio Sermo.

Ic est filius

b

meus dilectus in quo mibi bñ
cõplacuit. ipm audite Matth.
xvij. et in euâgolio. Hec verba dixit de' pater de
xpô iesu. qb pcpit vt xpî mandata et cõsilia ac
documera libet audiam' ope implido. Et qr
xp's domin' docuit in euâgolio pcepta decalo/
gi obseruari si volum' saluari. inter que hoc est
scm pceptu. l. Nô assumes zc. ergo audiam'
charissimi et studeamus diligenter obseruare.

Aliud thema ex euâgolio alio fm seculares
Ecce mulier chananea clamabat dic̄s. Miserere
re mei dñe fili dauid. Matth. xv. et in euâgolio
Sicut dicit euâgeliu. hec mulier feruenter et cū
maria reuerentia adorando inuocauit nomē dñi
iesum nominan' ipm dñm et filiu dauid ab eo/
dē misericordia postulâdo p filia sanâda a dy/
bolo. Lui' ercplo docemur et nos reuereri no/
mē dei et dñi iesu. Quia de' pcpit in b scđo pce
pro. l. Nô assumes nomē dei tui in vanu sed cū
maxima reuerentia. Un de hoc pcpito loqndo
Notandum est q in b pcpito directe et exp̄ssiū
phibetur periusio fm qd glo. interl. et comuni/
ter doce. theologi qzuis plura alia pcepta ipli/
cite in eo contrinanc. vt patebit infra. Proinde
de giurio in b fmone declarem' tria mysteria.

Primum dicitur excreationis.

Secundum dicitur modificationis.

Tercium dicitur punitionis.

De istis mysterijs in forma eadē vide secundo
quadragesimali. scilicet d' vicijs. sermone. xxxij.
in Pomerio.

Dñica secunda post prandiu. Sermo. xiiij.
de maledictione et blasphemia: que prohiben/
tur secundo precepto.

Citis que pcepta de

s bis p dñm iesum. Nec est em' vos
luntas dei scificatio vestra. Scru/
busq; hec vba. s. ad Thef. viij. et in epla hodie/
na. In qb vbi sanctus Paul' in epla pmo
hortat nos ad discédu dei pcpita. Jo' d'c. scif.
scz fratre charissimi. Lyra. i. scire debetis dilig/
genter addiscédo. Un Aug. d'c. Nescio qua frô/
te audeat quis se pfecti xpianu qui pcpita dei
nō vult addiscere. et pauca verba in symbolo et
dñica orâne. Scđo hortat nos ad obedientiu
xpô p oia. Ideo subdit. q pcpita dederim vob
p dñm iesum. Lyra. i. de mādato ipius. cui sim/
pliciter est obediedu. Tercio hortat ad scificâ/
dū volūtate dei in mādicâ. vn subdit. Hec est
volūtate dei scificatio vestra. scz tam in corpe p
castitate: qz in corde p sanctas affectiones. qz in
ore p vba honesta et sancta cauedo maledicio/
nes blasphemias zc. Sed heu mlti christiani co

tra hēc faciūt alijs corpus luxuria fedam. alijs cor
da pessimis cogitatibz. alijs ora cõtra dñu blas
phemado vel alias maledictōes pferedo. Quo
ztra de' pcpit. Nô assumes nomē dei tui inva
nū. vbi phibent talia. Und de his tria mysteria
p hoc fmōe declarabim'.

Primum de creature excrecâda maledictōe.

Secundu de blasphemie pborrēda offensioe.

Tertiu de noitatiis diuine vana assūptōe.

De primo et scđo articulis vide in qdragesimali
Pomerij scđo. s. de vicijs fmōe. xxv. p totum.

Tertiu aut articulū his addim'. ppter populū

simplicē ut sciāt cōfessionē facere de trāgressiōe

huius pcpiti. Q. Und nota quod mōis di/
citur qz assumere nomē dei in vanu et tenet de

talibz pfecti. Et fm Ray. in fūma post aleman.

de ales. iii. pte. q. xxv. ar. v. aduerredū q nomen

dei assumit in vanu triplicis. Primo cordeva

na hoc est falsa fide. sicut faciūt hereticā sacramē

ta nō recte credē. et hoc semp est mortale pcam

Siliter in fide dubitātes vel in aliquo articulo

fidei: licet inuocēt nomē dei ore. Secundu ore

assumit in vanu. Et hoc sit pmo piurādo. vel p

vano. id est nibilo et sine causa iurando. Scđo

blasphemado dñu vel sanctos. Tertio votuz

emissum frāgedō. Quarto vana intēcioe orā

do vel pdicādo vel laudādo dñu. sic faciunthz

pocrise ore tm̄ dñu benedicētes. Tertio opere

male et in pctō viuēdo. sicut faciūt falsi xpianzi q

sacramētu baptismi et nomē christianū frustat

in se opibus. quia talis nec vitam xpianā gerit

nec fidē et ea que in baptismō pmisit obseruat.

Ue g et vatalibus. Rogem' g xp̄m. zc.

Feria scđa post dñicā secudā Sermo. xv. de

iuramēto licite pstanto.

Vi misit me

verax est. et ego q audiui ab eo hec
loquor i mudo. Joh. viij. et in euâ/
glio hodierno. Verba sunt salua-

toris nostri. in quibz docemur ut sicut deus pa/
ter qui misit christū i mūdū verax ē in oibz. si

mili' et xp's dei filius. Und p. Fidelis domi/
nus in oibz vbi suis et sanc' in oibz ope/
ribus suis. Nam de' est prima veritas et summa

que nec fallere nec falli potest. ut dicit Anselm'

Ita et nos xpiani debemus semp et in omnibus

verbis factis et opibus esse veraces maxime in

iuramēto faciēdo: put deus pcpit hoc secudo

pcepto decalogi sicut in pcedētibz dictu est. Un

de iuramēto declarem' tria mysteria.

Primum d' debite circūspeciōis.

Secundu legitime cōdiciōis.

Tertiu saluifice remediatōis.

De his sub eadē formā vide in Pomerij qdra/
gesimali scđo. s. de vicijs fmōe. xxxij.

Sermo XVI. XVII. XVIII. et. XIX

Feria tercia post dñicam secundam Sermo. xvij.
sqz de votis promissis rc.

Ecunduz ope

f ra eoz nolite facere. discunt em et
no faciunt. Matth. xxij. et in euangelio
bodierno. Verba sunt dñi
iesu qz docez et horat nos qz no simus tales
qles erat scribe et pharisei iudeoz qui ea q deo
vouerat et pmerat scz precepta dei. signiqz ex
terioribz ficeret oñdebat se ipa seruare precepta dei
et legez dilataratis philateriis inscriben. et m ope
no implebat. sic heu et multi xpiani facti qz pmi
serit et vouerut in baptismio no impler. io xps
dicit. fm ope eoz nolite facere. Un de voto im
plendo qd implicite picipitur in h scdo pcepto
decalogi notabim tria mysteria sicut habes p
te estivali pomerij fmone. lxxij. vide ibidem divi
sionem et quantum placet.

Feria. iiii. post dñicam secundam. Sermo. xvij. s.
ve sequitur de tertio precepto quod est de san
ctificatione sabbati.

Illiis ho minis tra

f bus sacerdotu et cõdenabut eum
morte et tercia die resurget Mat.
xx. et in euangelio bodierno. Verba sunt dñi iesu
qz pdixit suis discipulis suâ passionē futurā
et resurrectionē. hz qz hui⁹ resurrectionis diez sc̄a
ecclia celebrat et recolit p tot⁹ anni festa dñicas
lia qz instituta sunt loco diez sabbatoz ob me
moria pserit resurrectionis dñice vt dicit Leo
papa di. lxxv. qz die dñico. et p̄t̄ in decretis plu
ribz passibz. et qm̄ iā sequtur sermo de tertio pce
pro decalogi vbi pcepti. Memeto vt dī sab
bati sanctifices. idcirco de ipsa sanctificatione
festivitatē in hoc sermone agem⁹. naz et in hoc
euangelio no sine causa dñis iesus pdixit p̄us
suaz passionē et mortē et tandem resurrectionē. qz
in hoc docuit qz sicut oporebat xpm p̄us pati
et postea resurgere in gloriam. sic xpiani debet pri
us pati. p xpo saltē in vera pniā si volūt puen
re ad futura celestia festa. resurrectionis que mō
celebram⁹ in festoz solēnitatibz. Itaqz d sancti
ficatione dieruz dñicaz ob resurrectionis xpi
memoriaz instituta tria mysteria hoc sermone
declaremus.

Primi⁹ de sabbati in dñicā dies pmutatiōe.

Scđm de hui⁹ pcepti obligatione.

Terti⁹ de modali sanctificatione.

De his pater parte estivali pomerij sermone. l.
vide quantum placet.

Feria quinta post dñicam secundam. Sermo
xvij. de damnatione eorum qui festa violante
sontra preceptum.

Itilliabraam

babent moysen et ppheras audiente
illos Luce. xvij. et in euangelio bodiern
no. in quo inter alia hoc scribit q
d suis epulo dñanat p suis pccptis pserit qz no fe
cit misericordia pau pi lazaro tandem in inferno po
situs petebat mitti Lazarū ad suos fratres in
bac vita degentes. vt testaret illis ne et ipi dñanat
rentur. sed Abraam ait illi. Habet moysen et pph
peras i. eo pcripta. audiāt illos. quasi diceret
Si volūt damnationē evadere obseruet pccpt
pta. et sic etiā nos docemur q si volum saluari
obseruem decalogum. de quo ordinate proce
dens. instat predicādū de tertio scz ut sacrificem
festa. cōtra quod multi peccat et dñanatē digni
sunt. Proinde in hoc fmone prosequēdo de eo
dem pcepto tertio notem tria mysteria devio
latione festoz de quibz in forma habes i quas
dragisimali scdo scz de virtutis ser. xliz.

Feria sexta post dñicā secundā Sermo. xix. de
pceptis ecclie implicite p̄tētis in h pcepto tertio.

Omo erat pa

b terfamilias qui plātauit vincam
et sepē circundedit eā Matth. xxj.
et in euangelio bodierno. sicut expo
nit Lyra. homo iste significat deū q dicit paffa
milias. quia sicut parfamilias bene gubernat
subditos in domo. ipse plantauit vineā. hoc est
filioz israel synagogā. p̄t̄ dicit Esa. v. Et hec si
gurauit sanctā eccliam catholicā. Huius p̄sepem
circundedit scz clausurā mādatorū legis diuine
et sancte ecclie. sicut em̄ in sepe sūt maiora ligna
scz que dicuntur pali firmiter tenētes p̄sepem. et cē
hoc sunt minoria ligna scz virge quibz cōcepta ē
ipsa sepes. sic ecclia vallata est et munita pce
ptis decalogi tanqz fundamentalibz et majoribz
ac pceptis ecclie conseq̄tis velut minoribus.
quia sequuntur ius naturale et diuinū. Un sicut
scribit. Qui dissipat sepē. i. statutav' decreta pa
trū sanctoz et mandata mō debit a colubro. i.
diabolo Eccl. x. Sic ergo vinea. i. ecclia septa lo
cata est agricolis. i. hoibz qui nisi fidelit̄ ope
ren̄ bona opera obseruādo pccpta sequit̄ sens
tentia. q deus malos male perdet sicut pdidit
iudeos malos. et vineā locabit alij. i. electis q
reddēt ei fructū bonoz operū. Nec in euangelio
Exquo aut̄ in hoc pcepto tertio decalogi de quo
in pcedētibz agere cepim⁹ implicite p̄tinent et mā
datur obficiari pccpta ecclie p̄limavit de Anthonio
flor. p. i. c. viij. io de eis h tria mysteria declarō

Primū singulari de missaz auditiōe.

Secundū speciali de festoz sanctificatiōe.

Tertiū gnalicer de glorioz obligatiōe.
De primo scz de missaz auditiōe ad quod obli
gat ecclia speciali pcepto vide de hoc parte
estivali Pomerij fmōe. sub littera E. vñqz D.

Dominica tercia quadragesime

R. De scđo uocādū f'm Antho. flor. vbi sup. t. xvij. h. xij. Sācta ecclia p cultu & sc̄ificatiō festorū p̄cepit certa p̄cepta oīb̄ obſuanda sub obligatione mortalis culpe de q̄b̄ expedit ppl'o ſc̄re & fitri d' culpa. Primum p̄cepū est feſta colēda colere. d' q̄b̄ d'eterminat d' p̄ce. di. iij. c. Pronuiciandū. Scđm. missaz die festo audire ut dictū ē p̄mo articulo. Terciū vigilias festiuitati demadatas ieſunare. Quartu p̄cepū in q̄ dragesima & etiā i q̄ttuor t̄pib̄ ieſunare. de p̄ce. di. vi. c. Quadragesima. Et di. lxxvij. p̄ totū. Qui tu est ab eſu carnū in oī ſexta feria anni abſtineſſe niſi cū natale dñi ea die veire. di. iiij. d' eſu. extra de obſuaf. ieiu. c. fi. Gil'r & de die ſabbati p̄cepū ē abſtinenſea carnib̄ vbi ē talis p̄ſuetudo: ſi nō vbi nō ē b̄ cōſuetū ſicut apud grecos. ſextū p̄cepū in anno ſaltē ſemel & feſtione facere. Septimū in aīo ſaltē in paſca coicare. de iſtū duob̄ habet d' p̄. & re. c. Dis. Octauū circa ipam eucharistiā ē ieſu ſto macho eucharistiā ſumere niſi cēt q̄s guiter iſfirm'. d' cui mor te in p̄mo timereſſ. de p̄ce. di. ii. c. Līqdo. O ḡ xpiane diſce hec obſuare. S. De tercio articulo f'monis eiusdē nota f'm Antho. sup. p̄ter hec dicta ſunt adhuc alia p̄cepta ecclie plura q̄ extēdūt ſe generaliter ad oīs fideles. Et alia q̄dāz ad ſtatus diuersos p̄tinet: q̄b̄ aliqua magis opporuna enumerabim': ut diſcat p̄p̄l's illiplex de talū trāgrediōe & fitri. Primum eſt ḡna liter quēlibet ab om̄i actu p̄hibito ſub pena et coicationis abſtinenſe marie a pena late ſnie. Nā p̄trariū faciēdo ē p̄ctū mortale ſue ſit late ſnia a iure uiuēſali ſue ſyno dali ſue ab hoī. Erē plā de inuictētiō manū in clericū. & d' hereticis: & de violatiōe eccliaꝝ. de exacōe thelonioꝝ. a p̄fona eccliaſtica. de falſarijs lſarū apliſcarū zc. Scđm ē iterdictū obſeruare ſic tenet q̄ſq;. Ter ciū excoicatos p̄ſertiz denūciatos vitare. Quar tu q̄ ad ſtatū clericoz. officiū ſez canonicaꝝ horaz. q̄tidiē por:are. p̄tētēnēt. Item ſacerdotes f'm ritū p̄ſuetū in ſecrāt vestib̄ ecclia altariq; cū lumine & alijs hmōi debito modo celebrare. Quintū q̄ ad ſtatū religiosoꝝ regle ſue p̄cepta implere. alioq;n peccāt mortaliꝝ. ſextū medico rū. ſez iſfirmos ad p̄felliōes iducere. ſez cū vocāt ad medendū. extra de p̄. & re. Cum infirmitas. Septimū laicoz. l. decimas d'bitē fideliter ſol uere. Octauū q̄ ad ſtatū ſiugatoroz in q̄dib̄ t̄pibusq; & caſib̄ p̄hibit. m̄tūmonū nō p̄trahere. Alijs ecclie p̄cepta cauſa breuitatis p̄tāſeo.

Sabbato p̄ dñica ſedaz. Sermo vigeſim'. De non differenda penitentia in festo maxime. quia hoc p̄cipit ſecondo precepto.

Huit et adhesit

a. vni cuiū regiōis illiꝝ & misit illū in villā ſuā ut paſceret porcos. Luç. xv.

zī euāgelio. In quo ſaluator noster doceſſet P̄mo q̄z malū ſit. ſez homini relinqueret peccando ipm patre ſuum. ſez dñi a quo habet om̄ia boṇa na raz corporalia q̄ ſepozalia q̄z gratuita: que om̄ia peccatoroz homo ſicut filius p̄digus rece deſes a patre. i. a deo: dissipat viuēdo in peccato. zī cōſumit om̄ia bona. Secūdo doceſſet chrit̄ in mysterio būr parbole q̄ peccator homo dū differt queri a peccato quotidie etiā in diebus festis occurrentibus quib; ſaltē deberet ad penitentiā redire ſi nō vult. p̄iculose em̄ talis adhēret iurta thema vni ciuium. Lyra exponit. dia bolo qui eſt cuius in regiōe vmbre mortis. zc. & diabolū mītrit illū in villā ſuā: id eſt occupat om̄ino illū circa mūdāna quoꝝ ipſe diabolus p̄nceps dicit. Job. xiiij. Uenit princeps mundi būr. quia p̄ncipiat per vitia cōcupiſcētis mun danis. & hoc facit diabolus hoī ut paſceret porcos. id ē peccata quotidie cōtinuet etiā die festo que ſunt ferida. & ut ſic quaſi cū porcis iacētib; in ſcenō v̄l ſtercore ip̄e iaceat in peccatis. Nā talis peccat duplicit. Primo peccatum faciēdo. ſez luxuriādo. & ſic magis violat festū q̄z opus manuale faceret. Secūdo etiā peccat contra dei p̄ceptum tertiu. quia ex hoc p̄cepto de ſc̄ificādo ſabbato tenet ſeſtū ſanctificare cōtritionē for mando ſed contēnit. ergo zc. Tertio t̄p̄ docet q̄ ſalubre ſit ad dei mīrīcordiā cōſequēdā penitentiā agere de p̄c̄ris p̄terit. ad q̄d homo tenet f'm doct. p̄ſertim in die festo ex ip̄o p̄cepto ſcriſtandi ſeſtū ut dictū eſt. Nā penitētiā reddit ſtola p̄ma. ſ. gratie & venia daſ. paſz in euāgelio iſto. Prōin hoc f'mone expedit ostēdere q̄z perma ximū malū ſit penitentiā diſſere & in p̄co pſeu rare etiā in diebus festis. de hoc aut̄ tria mysteria notabim'.

Primum d' p̄iculoritatis.

Secūdu d' ſatuitatis.

Tertiū d' iniqtatis.

De iſtis in forma vide in q̄dragesimali p̄mo. l. de p̄nia f'mone. iij. Pomerij. Nam optime cōuenit huic materie applicare ea q̄ ibi ponunt d' dilatione p̄nīc. Ad hec eadē p̄tinet plura vide in f'mone ſignato hic. p̄ ſubsequēti die ſez dñica p̄tēt ſibi placet.

Dñica tertia q̄dragesime Sermo. xij. de cōtritionē obligatiōe in festo & q̄ hec p̄cipit impli citate in hoc tertio p̄cepto.

In digito dei

ſ. ejcio demonia. p̄fecto puenit in vos regnū dei. Lucc. xi. & in euāgelio bo dierno. Verba ſunt ſaluatoris nři in quibus ſi mulz in toto bo dierno euāgelio oſtēdit plib̄ ratiōibus & argumētis veriſimilis. q̄ ſaliz ip̄e ejciebat dīmonia virtute diuina & nō in virtute beelzebub. p̄tēt falſo imponebat ei iudei. Et qm̄

xps dñs dū ejecbat demōes ex corpib⁹ hoīm designabat q̄ ejceret potissime ex aiab⁹ huma nis spūalr: qd vslqz mō z vslqz in finē seculi non dīstic facere. sc̄ expellēdo p̄ verā penitētiā. z sic ad cōseqnātā eternā vitā liberādo hoīem a dy bolo q̄ possidebat illū p̄ pctm Sed op̄ē hoīt p̄uideat ne iterato p̄ pcti recidivū itroducat in se immūdū sp̄m. z sificant hoīs illī peiora no uissima porib⁹ q̄nponius aduertat qm̄ christ⁹ dñs in digito dei id ē in sp̄lētō quē ifsandit pe nitētē ejcīt demonia tot q̄t pctā habuit hō in se Ideo qz sciat qr̄ pfecto puenit i ipsū regnū dei: qd solicite custodire debet ne p̄dat. Et de hīs patz in h̄ euāgelio. Qm̄ aut̄ fm̄ Sc̄otū z alios doctores i tertio p̄cepto decalogū. s. de sanctifī cādo labato de quo p̄seqm̄ur implicite p̄cipit penitētiā p̄ pctō debita p̄serit in vera p̄tritō faciēda in die festo: vt patebit h̄ fm̄oe. ideo tria mysteria de hoc norabimus.

Prīmū de x̄tritōnī i festo opportunitate.
Sc̄dm de virtutis illius potestate.

Terciū de eiusdē multiplici utilitate.
De p̄mo z sc̄do vide in forma quadragesimali p̄mo. sc̄ de penitentia in Pomerio fmone. cir. Sed tertio mysterio vel articulo vide ibidē. fmone. xx. breui⁹ excipiēdo ea que tibi placent. Nam p̄ hīs diebus valde expedit populo de buismodi predicare.

Dñica eadē tercia post prādiū Sermo. xxij. de preceptis vere penitentie.

Eati qui audiūt

b verbum dei z custodiunt illud. Lu ce. xj. z in euāgelio bōdierno. Verba sunt nostri saluatoris iēsu. quibus p̄mitit eternā beatitudinē hīs qui custodiūt vba p̄ce prorūz dei. sicut z sue beatissime matris: q̄ beata p̄dicaēt porcādo z lactādo xp̄m. Sicēm fidelis portat xp̄m z reficit i corde dū vba dei p̄cepto rū ipler: vt p̄tz in euāgelio. Erquo aut̄ inter oia vba p̄cepto z dei maxime necessaria sunt ad salutē ve penitētiā mādata. Unū z xp̄s dñs p̄mo oīm de penitentia agēda p̄dicauit dices. Penitētiā agite appropinq̄bit em̄ regnū celoz. Mat. iii. Et h̄ p̄ceptū de p̄nia p̄cipue mādatur iplicitē in hoc tertio p̄cepto decalogū de sc̄ificando sabbato. Ideo de ip̄a p̄nia ac eis p̄ceptoriis ob ligatiōib⁹ tria mysteria declarabim⁹.

Prīmū dī general' in om̄i lege obligatio.
Sc̄dm dī modalis p̄nia distincō.

Terciū dī veritatis p̄cepto explanatio.

De istis vide Quadragesimali p̄mo. s. de p̄nia in pomerio. fmone. vi. vbi de p̄mis duob⁹ p̄tz informa. Sz de tertio ibidē vide. p̄ signis positis. sc̄ p̄cepta et eisdē eliciēdo in q̄b⁹ p̄sistit ve ra p̄nia. Nā p̄mo p̄ vera p̄nia agenda requiriēt ex necessitate p̄cepti penitentie. i. penā p̄ pctis te

nere in cōtriōe p̄fessiōe z satisfactione. Secūdo cīmēdare. s. vitā. Tertio negare occasiōes p̄tōp. Quarto indulgere. Quinto tenore iusticie habe re satisfactionē. Sexto errores oēs z fidē excludere. Septimo nolle peccasse. Octauo cōfiteri verēponere. Nono integralē oia p̄ca dolere. Decimo amore diuino predicta oia facere. hec fmone codē. Itē de cōfessiōe z satisfactione in se quētib⁹ dicem⁹ postea.

Feria secūda post dñicā tertia Sermovicesi musteri⁹ sc̄ dī labore manuali qd̄ p̄cipit codē p̄cepto tertio.

Wxerūt illū. s.

d iculum vslqz ad supelium mōtis vt p̄cipitarē cum Luce. iiij. z in euā gelio. Sicut colligitur ex euāgelio fm̄ Lyre expositiō. Isti pharisei erāt de patria xp̄i. s. de nazareth qui cōfēnebāt pauprētē xp̄i z deridebāt eī miracula q̄li nō essent vā. Und derisive di. Quāta audiuim⁹ facta in caphar naū fac z hic in patria tua. q̄li di. Si posses facere miracula potius faceres hic inter p̄tin quos tuos q̄z inter extraneos. Sed xp̄us dñs docuit q̄ p̄pter eoz incredulitatē z maliciā non faceret inter eos talia. Licet em̄ haberet potesta tem vbiqz: tamē illi erāt indigni ad tale gratias inter eos faciēdā. Sed illi obstinati z irati duixerūt iesum vt de mōte p̄cipitarē eum z sic inficerēt. Hec aut̄ facta sunt in die sabbati vt etiā p̄mittit in textu euāgelij eodē caplo. Unū isti homines peiores erāt diabolo: q̄ licet xp̄m duxit ve patz. Mat. iiiij. in mōte: nō tamē p̄cipitare voluit illuz. Sed heu qr̄ tales sunt bōdie mali xp̄iani q̄ sub noīe ipo xp̄iaō sūt sp̄uale frēs xp̄i tamē ope suo volunt p̄cipitādo sc̄ trāgressio nes p̄cepto z p̄ culpas occidere xp̄m quantū in eis est. a quib⁹ fugit xp̄us subtrahendo gratiā suam. Prīoīd p̄cepta dei sumā diligētia ob seruare debem⁹ ne xp̄m per pctā occidamus in nobis. Et quia inter p̄cepta adhuc agendū restat de tertio p̄cepto. s. sacrificatiōis sabbati: qd̄ p̄ceptū in secūda sua dausula obligat opera rialib⁹ dieb⁹. s. non festis. Cum em̄ dicāt in hoc p̄cepto Sabbathā sc̄ifices subdit. Sex dieb⁹ opaberis z facies oia opera tua. Et sic p̄hibetociari z p̄cipit manualis opatio. p̄ illis dieb⁹ cōmuniib⁹. Ideo d̄ ip̄a tria mysteria norabim⁹ p̄ hoc fmone.

Prīmū de laboris manualis p̄ceptiōe.

Secūdū de opis salubrib⁹ cōditiōe.

Tertiū de laboris spūalis occupatiōe.

De istis in formā vide p̄ctiūlē sermonū Po merij fmone. xx. sub littera F vslqz finē fmōis.

Feria tertia post dñicā tertia; Sermo. xxiiij. de remissiōe iniurie p̄ festi sc̄ificatiōe debita.

De feriis post dominicā tertia

Omne quoties

d peccauerit in me frater meus et dimic tam ei. vñq; septies. Dicit iel. No dico tibi septies sed vñq; septuagies septies. Mat. xviiij. et in euāgeliō hodierno. Dñs iesus xp̄us hec respondit Petrus qui hac interrogaōne sibi posuit. In quib; vñb; do cemur remittere primis in deo et ppter dñm iurias contra nos factas. et ad deponēdū idignatiōes ac ire rancorē p̄cipue tenemur in die festo quia fm Scoti super tertio. tenemur in festo esse in vera charitate. ita ut actus odij ad deum vel ad proximū nō insit: al's peccat homo cōtra illud preceptū de sanctificatiōe sabbati. Proin tria mysteria notabim⁹ i hoc fmōe de remissiōe iniurie de quo loquitur euāgeliū.

Primum dī obligatiōis.

Secundū dī modificatiōis.

Tertiu dī facilitatiōis.

De istis vide parte estivali Pomerij fmone. xij. in forma p̄tū accipiēdo quācū tibi placet.

Feria quarta post dñicā tertia Sermo. xxv. Sequit̄ de quarto p̄cepto. s. de honore parentū.

Eus dixit. ho-

d noia patrēnū et matrē. Mat. xv. et in euāgeliō hodierno. In quo do min⁹ iesus docet p̄mo parētes honare. quia hoc de⁹ p̄cepit cuiilib; in decalogo Secundo docet q; p̄p̄ traditiōes et institutiōes hominū nō debem⁹ obmittere qn impleam⁹ p̄cepta dei sicut iudei fecerat quos redarguit. Tertio q; cibis et potus nō conquināt hoīem sed cogitatio mala et p̄cepti trāsgressio. De istis p̄z in hoc euāgeliō. T Unde iam de q̄rto p̄cepto decalogi. p̄sequēdo p̄notādū est q; post p̄cepta prime et abule que hominem ordinat ad dñm diligēdū subsequentē p̄mo oīm in scđa tabula ponit hoc p̄ceptū. s. de honore parentū. Sed quare hoc: Dicēdū fm Thomā. ij. ij. q. cxxij. et Ray. q; primo ideo quia sicut deus est vniuersale principiū a quo habet esse omnia. sic parētes sunt particulare principiū nři esse. Et sic est quedā affinitas hui⁹ p̄cepti ad illa p̄cepta p̄me tabule. Scđo quia inter om̄s pronos maxime obligamur parentib;. s. oīus q̄ alia p̄cepta ordinatiā ad proximū debuit ponit de honore parentū. Tertio q; hoc p̄ceptū mandare voluit deus apponēdo remunerationē di cens. ut sis lōgeuus sup terrā: quod nō fecit in alijs. ideo p̄ponit tanq; dignius p̄mio: ilz alia p̄mient. Prōin dī de hoc p̄cepto honorādū parentes declarēm⁹ tria mysteria hoc fmone.

Primum dī obligatiōis plalitate.

Secundū de trāsgressiōis p̄grauitate.

Tertiu de p̄mūtiōis vel penitētate.

Līca primū questiōes occurrit. Prima: q̄lib; patrīb; et matrīb; ex hoc p̄cepto obligat̄ quicūq; homo. Ad quod respōdēdo notandum fm Ray. et Anthōn. i sūma p̄re prima. ii. xiiij. c. viij. alioq; cōiter doctores recolligēdo. multiplex ē pater et mater cui obligamur honorē. Prim⁹ ē carnalis. s. qui te genuit in mūdū. Secund⁹ dīci tur ecclāsticalis. vt est p̄lat⁹ ecclē. De hoc Deu tero. xxxij. Interroga patrē tuū et annūcabit̄ tu b. s. verba dei ad salutē necessaria. Et sic ecclā ē mater oīm fideliū. Et siis tenemur duplīcē honore. s. obedire et eos sustētare reddēdo p̄uenī debitur. s. decimaz et oblationū. Und. s. ad Thī mochē. v. Qui bene p̄sunt p̄sbyteri duplīcē honore digni sunt. Terti⁹ dīci sacramētalis. Unū xxx. q. i. Om̄s inquit quos in penitētā suscepimus. s. confessionē audiēdo nostri sunt fili⁹ sp̄ ritualēs. sicut quos baptismo regenerauimus s̄līter quos confirmatiōe habuimus et in ordīs cōsacratiōe acalioꝝ sacramētōꝝ administratiōe. Et sic p̄atz de patrīnīs. Quart⁹ dīci tēporalitēs hoc est tēpoze senior vel erate. vñd. Bplūs. Sesniores obsecra et honora sicut patrē. Quint⁹ dīci tur officialis secularis. Roma. xij. Om̄s aīa potestatib; sublimiorib; subdita sit. Idē. Deū timete: regem honorificate. Et ad hebrieos. xij. Obedite p̄positis vestris. Sextus dīci legalis hoc est adoptiūs. extra dī cognā. legali. Si q. Septimus dīci beneficētālis sive tēporalitētib; tibi bñficerit. puta nurriēdo et subsidia tēporalīa largēdo. sive sp̄ualr̄: puta docēdo i alīq; arte vel scieria aut quōcūq; beneficēdo. Nam tene mur grati esse honorādo illos. et sic p̄z. Secunda questio Qualib; honorib; tenet q̄s hoc p̄cepto parētib;. Respōdēfm Alexan. de ales in. ij. p̄te sūme. simulq; Anthōn. sup. alioq; re colligēdo q; fili⁹ parētib; obligātur p̄serrim ad q̄ntuplicē honorē exēplo xp̄i. Primo ad hono rem corporalī fuitus et obsequetie. Secundo ad honorē dulcē allocutiōis et diligētē. Tertio ad honorē obediētē. Quarto ad honorē beneficētē. Quinto ad honorē subueniētē in om̄i necitate tam in vita q̄s in morte. De his vide in parte hyemali pomerij fmone. xxij. sub littera B. Tertia questio qualib; viceversa i p̄i parentes obligant sui filiis. Respōdēfm Anthōn. sup. q; cura parentū erga filios sub hoc codem p̄cepto implicate māda et tenēt parētes fili⁹ q̄tum ad septē p̄cipua recolligēdo ex dīversis doctrib; et de istis habebis in eadē parte pomerij eodē fmōe sub littera L. in eodē etiā sermōe habebis pulchra exēpla ad idē.

V Līca secundū de grauitate trāsgressiōis hui⁹ p̄cepti Notandum q; grauitas trāsgressiōnis et peccati cōtra parētes ostēdī ex pluribus.

Primo q; est cōtra legē naturalē cū ipsi fili⁹ sūma beneficia acceperint a parētibus. vñz p̄mo esse existētiale qd om̄ia appetūc et illi⁹ cau-

sa agunt, ut dicit*ij.* de *aia*. Et secūdo acceperūt esse nutrimentale; quo p̄seruati sunt in esse natu-
re. Tertio q̄z esse doctrinale quia parētes debet
docere filios ad orādū *Pater noster*: *Ave ma-
ria*, et ad cōfessiones peccatorū faciēdas tē. q̄bus
acq̄rere possunt beatitudinē eternā. Secundo
peccant trāsgressores hui⁹ precepti contra legē
diuinālē et per consequēs cōtra legem prophe-
talē et sapientialē euāgelicalē et apostolicalē que i ser-
pturis cūctis sic dictant̄ obligat̄. O tu miser q̄
es malus fili⁹: quid dictur⁹ eris in iudicio vbi
tor testionia p̄tra te clamabūt. Autoritates aut̄
illarū scripturarum transco causa breuitatis.

Tertio post p̄dicta oia peccat̄ contra legē ca-
nonicalē que dicitat di. *xxx*. *ca. i*, ex cōcilio, q̄ qui
nō honorat̄ parētes debent eradicari. t̄ in plib⁹
passib⁹ iuris canonici cōportādo discernit q̄ ta-
les vident̄ fore homicide et infames. Et qui pa-
tres cōtēnūt om̄e ius perdūt in hereditate et pri-
uani oībus bonis patr̄is ut patr̄ in glo. *c. qn̄*
tauallis. extra de iure iurādo. vbi et leges allegā-
tur ad id. Unde dato q̄ filius fieret papa tenet
honorare parētes ut dicit *Baldus*. *ff. de in ius*
vocādo. I. ad opriū. qz fili⁹ semp et iure nature
t diuino tenet debita obedietiā et reuerentiaz
parētibus. ergo papa nō pot dispēsare. Quar
to etiā peccat̄ trāsgressores cōtra legē phicalē
qz p̄bus. viii. li. ethicoz. et Averrois et Guicen.
ac cōiter oēs dicit̄ cum Areſt. ibidē vīz q̄ fili⁹
intātū obligan̄ honorare parētes q̄ sicut nec
deo sic nec parētib⁹ reddere possūt inq̄t equalēs
sed semp tenet̄ in p̄petuū. ppter esse tria supra-
dicta. Per trāscō de poetis et paganis macho-
meticiis et bmoi qui om̄s suis legib⁹ ad idē ob-
ligat̄. Ob ergo ob ve et ve vobis ingrat̄ fili⁹
q̄ etiā paganis imo et bestiis peiores estis.

X Līca teriū de pene vel premiū remunerabili-
litate largissima malis vel bonis fili⁹. Querit̄
cur deus iust⁹ in oībus opib⁹ nō nisi huius
precepti quarti obseruatorib⁹ apposuit premiū
speciali⁹. q̄z uis et alia p̄cepta habeat mercedem
in celestib⁹. vel etiā penā iusta inducat trāsgres-
sientib⁹. Ad hec r̄detur fm Anthōn. floren.
vbi sup̄ post *Ihomā. ij. ij.* q̄ hoc fecit de⁹ *Pri-*
mo. ppter certificationē q̄ de⁹ dabit̄ p̄ bohoi pre-
mū nec purare possūt hoīes in hoc nil mereri
cum videat̄ in se naturā ad honorādū parētes
instigare. Secundo dicim⁹ q̄ hoc fecit ppter de-
signandā p̄ oppositū maloz filiōz dignā pu-
nitioē. Unde t̄ in lege sanxit q̄ mali fili⁹ punia-
tur p̄ inobedietiā et cōtumacia parētū plib⁹ pe-
nis. Primo quidē maledictiōe a deo oīpotēte.
Deuco. xxvij. et Gen. ix. Exemplū habemus de
Lham dicte Noe. Maledic⁹ Lham seru⁹ ser-
uorū erit. s. q̄ in hono rauis patre discooperū.
Secundo lapidatiōe Deuco. xxi. vbi hoc p̄cipit
exp̄sse. Tertio mala accelerata morte Ero. xxi.
Qui maledixerit patri vel m̄ti morte moriatur

Exemplū in Absalō cōtra David suū patrē isur/
gentē. Quarto q̄ si etiā supiuūt punitū ad/
uersitate et oīm bonorū priuatiōe et depaupera-
tiōe. Eccl. xl. c. Filioz p̄cōz perit hereditas et
erit eis obprobri⁹ assiduitas. Quinto q̄ si ha-
bebit filios et filias p̄ illos punient̄ talione. si/
cūt legi⁹ et refert̄ d̄ plib⁹ q̄s p̄sili mō dei iudicio
tracrauerit sui fili⁹ pessime sicut et ipi fecerit suis
parētib⁹ v̄ evidēm⁹. Ultimo punient̄ infernali
igne. ve ḡtali⁹. Tertio apposuit de⁹ huic pre-
cepto p̄mū ut designet q̄ larga sua bñdictione
dicab̄ bonos filios ppter parētū et honoratois
merita. sicut ppter merita David benedix̄ suis
postoris. Un dicit de⁹. Honora patrē et matrē
ut sis lōgeius tē. Primo quo ad vitā nature.
Scđo ḡt. Tertio q̄ ad bona geniture. Eccl. iij.
Qui honorat̄ patrē iocūdat̄ in filiis in quibus
q̄s diciēviuere i mō. Quarto quo ad bona
fame. nam bona fama dicit̄ quedā bona vita.
Quinto quo ad bōa. p̄spitatis fortune. Secundo
q̄ ad bona bñdictionis dei copiose. Eccl. iij. Ho-
nora patrē tuū ut sūgeniat̄ tibi bñdiction a deo
Præcautimo quo ad bōa p̄petue glie. Bmē:

Feria q̄nta post dñicā terrā Sermo vicesis
musset⁹ de opibus misericordie in proximos.

Urgens iesus

de synagoga itrouit̄ in domū Si-
monis *Luč. iij.* et in euāgelio ho-
dierno. In his verbis. s. q̄ dñs ie-
sus intrauit̄ in domū Simonis docet̄ i myste-
rio q̄ ip̄ dñs iuslēter ingredit̄ et reficīt̄ in
corde obediēt̄ ei⁹ p̄ceptis. nam fm Nero. de
interpre. noīm hebraicop̄. Simō interpratatur
obediēs vel obediēt̄. Hēq̄ idē dñs iūbi oga
misericordie exercuit̄. q̄ locū Simonis febricā
tem visitauit̄ et sanauit̄ et multos iſfirmos cura-
uit ac demoniacos liberauit̄. et p̄terea erat p̄di-
cās et docēs in synagogis. et sīcōpa fecit misericor-
die corporis et spūalis. ut et nos ei⁹ exēplo disca-
mus libēter oga misericordie exercere. de his p̄tz
in euāgelio. Proiñ de opib⁹ misericordie restat
fm. qm̄ fm *Ibo. ij. ij. q. cxij. et Rayne. ac Bn/*
thōn. sub p̄cepto de honorādis parētib⁹ intelli-
git̄ p̄cipi nō solū honor et libēdus superioribus
et tāz scđariū iplicite p̄cipīt̄ etiā oīm bñficiorū
exhibitio. quicq̄d debet ad reddēdū cuiūq̄ p̄
sone q̄ ad elemosynas corporales et spūales. Tra-
q̄ de opib⁹ misericordie tria mysteria declarabi-
mus hoc fmone.

Primi⁹ d̄r obligatiōis.

Secundi⁹ d̄r distiunctiōis.

Tertiū d̄r fructificatiōis.

De his vide p̄te estiuali pomerij ser. *xxi. II.*

Feria sexta dñicē tertie Sermo. *xxvij. sequit̄*
de q̄nto p̄cepto. s. Non occides.

Doominica quarta quadragesime

Iciteis iesus.

d Nevo ab⁹ est ut faciat voluntate
ei⁹ qui misit me Joh. viij. et in euā/
gelio bodierno. Verba sunt salua/
toris nostri iesu: in quibus suo exēplo docet nos
quod oīs noster ab⁹. appetit⁹ et desideriū volūta/
ris ad id tendat: ut sc̄z volūtātē dei in p̄ceptōrū
suōz obseruātia faciam⁹. Sed qm̄ post p̄dicta
p̄ceptū qm̄ est hoc sc̄z Non occides: in quo ut
dicit Alekā. de ales. et Ibo. ac doct. coiter quod p̄/
hibet explicite homicidiū: implicite vero p̄hibet
oīs motus ire et oīs lesio ac nocumētū qd̄ iser/
ti posset in ḡsona proximi. puta truncatio: vbe/
ratio: notabilis lesio: sanguinis effusio: t̄sic de
alijs. et etiā deliberata volūtās faciēdi talia p̄xi/
mo. Proinde de homicidio in hoc fmōe nota/
ria mysteria sicut habes in forma in q̄dragesi/
mali sc̄o pomerij. s. devītis ser. xluij. vide ibi.

Sabbato dñice tertie Sermo. xxvij. de ipo/
spūali homicidio. id est aīe occasiōe.

Ad eamplius

v noli peccare. Joh. viij. et in euāgeliō
bodierno. Verba sunt dñi iesu quod dū mi/
ficordis liberasset adulterā ne lapidaret̄ h̄z legē
mortis: licet demerebas. hec vba eidē dixit. Nec
ego te condēnabo. vade et ampli⁹ noli peccare.
Et in hoc mysteriālē docuit quod magis debet hō
cauere a p̄co quo occidit̄ aīa qz a q̄cunqz t̄pali
pena corporis. qm̄ sicut aīa p̄cōlior ē om̄i corpe
p̄testat Aug. li. lxxij. q̄stio. ita mors et occi/
sio aīe deterior est qz mors vel pena corporis. p̄te
qd̄ in hoc p̄cepto Nō occides. p̄ om̄i homi/
cidio corporali. p̄hibet ne occidas aīam. s. p̄tiam
vel aliena. Unde et Aug. de pe. di. i. Nō inq̄t pu/
to: et nō esse homicidii cū fratri male p̄suades.
cū cū male p̄suades occidit̄ sc̄z animā p̄ p̄tū
criminale: per iurū sc̄z furtū luxuriā fraudē t̄c.
Proin d̄ occisiōe aīe tria mysteria d̄clarabim⁹.

Prīmū de occisiōis aīe modalitatē.
Secundū de eiusdē magna dānositate.
Tertīū de ipo⁹ custodie studiositatē.
De p̄mo vide p̄te estivali pomerij. ser. xij. Dvls qz
G. De sc̄do et etiā tertio vide ibidē fmōe. iiij. qm̄
tum placet.

Dñica q̄rra q̄dragesime in mane Ser. xix.
de occasiōe in fama p̄ lingua detractoriā quod p̄bi/
hetur p̄cepto hoc codē.

Equebatureū

f sc̄z iesu multitudō magna Joh. vi.
et in euāgeliō bodierno. Līca hec
vba sacri euāgeliō aduertam⁹ chas/
tissimi admirādā mansuetudinē et charitatē in
xpo iesu. qm̄ ut doctores et Ly. exponēt. dicunt

Sequebant̄ dñm iesum multi. ex quib⁹ aliqui
p̄pter curiositatē ut videret̄ eius miracula et au/
dit̄ qz̄ p̄dicat. aliqui aut̄ ex deuotōe credēt̄.
in cū et reverētes ei⁹ miracula. vnde d̄r in b̄ cuā
gelio. qz̄ videbat signa quod faciebat sup̄ bis quod isir
mabant̄. aliqui ḡ etiā sequebant̄ ut sanarent̄ a lāz
guorib⁹ suis. sed hoc erat pessimum quod aliqui sicut
pharisei sequebant̄ xp̄m ut haberet̄ vñ possent̄ cū
reprehēdere et ei detrahēre. et tamē ip̄us n̄s p̄
se sequētibus exhibuit pietatis beneficium la/
tiando illos cū tamē om̄es sciret̄ quali intērōe
isidiarent̄. in hoc exēplū dās nobis patiēter co/
lerandi n̄os aduersarios et bñfaciēdi detracto/
rib⁹ et odītib⁹. Proin p̄tra tales bonoz boīm
detractores quoꝝ infiniꝝ est numer⁹ agēres quod
sc̄z nō curat̄ dei p̄ceptū quoꝝ p̄cipit non occidere
prīmū: neqz facto neqz vbo neqz aio inique. sc̄z
isti gladio lingue occidit̄ ut de detractōe peni/
teant̄. ergo tria mysteria declarant̄ p̄ hoc fmōe
sicut habes in q̄dragesimali sc̄o sc̄z de viujs.
fmōe. xxvij. vide.

Dñica eadē post prandīū Sermo. xxx. de li/
beratiōe a morte anime p̄ confessiōis p̄paratiōz
qd̄ includit̄ in hoc p̄cepto.

Ratres liber/

f tate xp̄s nos liberauit. Verba sunt
apl̄ Pauli ad Gal. iiij. et in ep̄la bo/
dierna: in quibus docet quod per dñm
iesum consecuti sum⁹ verā libertatē in morte et
passiōe ei⁹ ut docet exponēdo Lyra. s. qm̄ nunc
p̄leq̄mūr sicut cepim⁹ de q̄nto p̄cepto decalogi
qd̄ p̄cipit d̄. Nō occides. Scimus autē Aug. et
scriptura docēt. qm̄ aīa humana occiditur p̄
p̄ctim. p̄ter qd̄ ex p̄cepto tenemur cā p̄cauere: et
a morte spūali liberare gr̄a xp̄i. Sz̄ qualit̄ pol/
sum⁹ aīaz liberare a tali morte sc̄z culpe. Amb.
edocet d̄ pe. di. i. ecce. di. Lōfessio liberat a mor/
te padilum ap̄it. Et qm̄ ia iminet̄ tēpus q̄ tene/
mur cōfiteri ad qd̄ requiri debita p̄paratio. Id
circo opus est de ea p̄dicare ut p̄ ea a morte aīe
xp̄o donāte possim⁹ liberari. Un de cōfessiōis
p̄paratōe tria mysteria declarant̄.

Prīmū d̄r neccarie cōtritōis.
Secundū d̄r debite examinatiōis.
Tertīū d̄r amare recognitiōis.
De p̄mo vide in p̄mo q̄dragesimali sc̄z de p̄nia
fmōe. xvij. O. vls qz̄ fine quantū placet. De sc̄do
aut̄ et tertio vide ibidē fmōe. xxij. M.

Feria sc̄a dñice. iiij. Sermo. xxij. de homi/
cio spūali p̄ oītū et inuidiā.

Ixit iesus. sol-

d uite tēplū hoc in tribō dieb⁹ excita/
bo illō Joh. iiij. et in euāgeliō bō dier.
Sicut d̄r in līca dñs iesu b̄ dīci d̄

Sermo

XXXII. et XXXIII

tēlo corporis sui in q̄ deitas h̄icauit sic i suo tēlo. et
Lyra ac doc. dicūt q̄ hec dixit t̄ps p̄nūciādo qd iu-
dei erāe facturi. b̄ ē q̄ occideret t̄pm et sic soluerent
siam ei a corpe. na ipsi iudei tā cōceptant er iuidia
x̄pm maximū odii eoz vicia illoꝝ redarguebat.
Sic heu mlti nū faciūt odiētes bonos viros q̄ il-
loꝝ vicia corripiunt iuidēt eis ac inimicāt. s̄ accēdāt
sc̄ptū. i. Job. iii. Qui odit fra. sub ho. ē. Proide d̄ ho
micio spūali bm̄oi qd̄ pbibet eodē p̄cepto. s. Non
occides; tria mysteria i b̄ sermone declarabim.

Prīmū d̄ exercitatio talis odij i inuidie.

Secundū d̄ exercitatio notificatio eius culpe v̄l malicie.

Terciū d̄ obligatio fraterne amicicie.

De p̄mis duob̄ babes in q̄dragesimali sc̄do pome-
rū. sc̄ de vicīs sermone. xxxii. sed terciū articulū vi-
de i pte estivali pomerii sermone. xxxv. ar. ii. H

Feria. iii. dñice. iii. Sermo. xxxii. de homicidio
cordalig iram rīxā t̄ cōtumeliam.

Emo ex vob̄ facit legē. qd̄ me q̄rit̄ infūcere.

n Verba sūc t̄pi ielu Job. vii. t̄ euāgelio hodi-
er. i q̄ claret mira t̄pi māsuetudo t̄ initias
qz cū iudei dicerent sibi q̄uicia dī. Demonū h̄es. et
vellēt eū app̄hēdere t̄ querēt infūcere; māsuetē r̄ndit
nec cōuiciū reddidit. p̄ q̄uicijs. vñ i b̄ docuit exēplo
suo patiēt̄ māsuetē nos tolerare iac̄la v̄boꝝ coui-
cia t̄ cōcūelias ḥ nos ritātiū. de h̄is vide euāgeliūz
Et q̄ aūt̄ b̄ p̄cepto q̄nto. pbibet̄ i p̄licitee ois iordina-
tus mor̄ cordis. s. t̄re odij: marie. p̄p̄s i v̄ba cō/
tumeliosa cōuicia t̄ ritas vt expositūt̄ b̄ p̄ceptū idēz
t̄ps Mat. v. di. Audist̄ q̄ dictū ē: Nō occides. q̄ aūt̄
occ. rē erit iu. Ego aūt̄ dico vob̄: ois q̄ i rasc̄f̄ fra. suo
rē erit iudic̄o. q̄ aūt̄ dire. racha re. e. p̄ci. t̄ q̄ dī. fatue
rē e. gebēne. Un̄ fm̄ Bler. iii. p. q. xxv. t̄ doct. cōi. p̄/
bibet̄ illo p̄cepto eodē oē tale canq̄ homicidiū cor-
dis. Ideoꝝ de h̄is tria mysteria decla. hoc fm̄one

Prīmū dicitur defestationis.

Secundū dicitur offensionis.

Terciū d̄ sufferēt̄ vel defensōis.

De p̄mis vide in q̄dragesimali. ii. Pomerij. s. de vi-
cijs ser. xxxii. Sz an debeat q̄s se defendere i calib̄
p̄. Addem̄ b̄ aliq̄s q̄st̄ōes d̄ rīta vel p̄uato bello
cā defensōis. Prima q̄st̄io v̄rz licet cuilibet seip-
sum defendere. Rñdeſ breuit̄ q̄ regula iur̄ nafalis
ē t̄ positiui. ff. d̄ iust. t̄ iure. l. vt vim v̄z. cal. s. Vim
v̄ repellere licet cū moderamē iculpare rūcile. t̄ icel-
ligit b̄ moderamē illō. qd̄ equale illate violētē in q̄
licate armoz t̄ p̄cursu t̄p̄l z i p̄o actu violētē. al's
excedēdo videſt̄ esse vindicta t̄ p̄seqns p̄ctm̄. Und
er̄b̄ p̄t̄ q̄ defensio licita est vñiuersalit̄ oib̄ rāz laic̄
q̄ cleric̄ t̄ etiā religios. nā opinio ḥia reprobaſi cle-
mētina extra d̄ homicidio. si fūriosus. Sz q̄st̄io re-
stat. Nōqd̄ teneſ q̄ ad b̄. s. vt vi v̄ repellat. Rñdeſ
fm̄ Lbo. ii. ii. q. clj. q̄ null̄ teneſ ad b̄. sed maioris
p̄fectōis esset ſi ſufferret vel p̄mitteret ſeip̄m̄ incīſi
q̄ ſe defendēdo occidere cū nō posſet alīc̄ euadere. t̄
b̄ icellige q̄n̄ tal̄ eēt in bona dispositōe aie ſue b̄ eēt i
ſtatū ſalut̄. Nā ſic ſe ſetūs Lbo. martyr archiep̄s
canuarien. q̄ noluit p̄cludi ianuas ecclie nec ſe de-

fendi ab occisorib̄ ſz obtulit ſe: qd̄ fuit p̄fectiōis. Si
miliſ fecerūt ſci milites chebei ſz Maurici⁹ cū ſoſ
cūs. vñ qn̄ q̄ ſoſ nō eſſet in ſtatu ſalut̄ ſatue ſe expone
re morti corporis t̄ ſie. Deniq̄ etiā i bello iusto ḥ inī
micos ecclie v̄l ſideles. ſic int̄ cruciferos obpugn̄
tes ḥ ſaracenos t̄ alios bm̄oi nō deberet t̄pianus ſe
morti exponeſe ſed rēſiſtere t̄ deſēdere ſideles q̄ntū
p̄. Sc̄da q̄ſto v̄rz deſēſio bm̄oi līcita ſit vbiꝝ et
ſq̄ t̄ ḥ qſcūq̄ iuadētes. Rñdeſ q̄ līcita ē. Prīo etiā
in loco ſacred ſi ecclie ſe vblq̄. qz etiā ſi polluaſ ſe
ecclie ſanguis effuſiōe n̄ p̄t̄ reconciliari. Mag. ḡ
p̄oderāda eſt ſeruatio bois qn̄ ſeq̄ref mors; cū illa
ſit i restaurabil. ſed q̄ i cali caſu nō inuiriōle ſit ſan-
guinis effuſio. ſz ſe deſēdere ꝑp̄ ſic ſic ſi
polluaſ ſeclie. extra de ſe. ecclie. li. vi. c. vñco. Sc̄do
līcita eſt etiā in q̄cūg ſofficio occupato etiā ſi miſſaz
celebrās iuadīt ad mortē ſibi v̄l etiā q̄deūq̄ ſac̄m̄
miſtrādo. vñ t̄ tuſe deſendēdo t̄ occidēdo n̄ ſit irre-
gulari. vt patz i ſup̄ dicta clemē. Si fūriosus. Z

Sz di. Quid cū iuadī ſacerdos ad mortē qn̄ iā
pueſ b̄ p̄ mālō ad baptiſandū q̄ puer eſſet i arti-
culo mor̄. ita q̄ ſi ſacerdos diuertat ſe ad deſēden-
dū puer interim mor̄et ſe ſic dānabit; cū nō ſit ali⁹
q̄ bapteſet illū. Rñdeſ fm̄ Jobem de lignano q̄ in
tali caſu p̄eligēda ē mors corporal ſacerdoti; q̄ ē vñ
malū t̄pale. qz al's ſeq̄ref duo mala ſpūalia. ſ. mors
cēna pueri. de ſe. diſ. iii. c. Firmissime. et etiā negle-
ctus cure aia qd̄ eſt mortale ſacerdoti. extra d̄ etate
et q̄litate. c. cū ſit. Idē dīc p̄eligēdū cū forer dubiū p̄
babile d̄ morte v̄l vita pueri interiz. t̄ p̄taret d̄ mor-
te ſacerdotis niſi diuertet ad ſe deſendēdū. Nec fm̄
Job. de lig. Tercio deniq̄ līcita eſt p̄fata deſenſio
q̄ ſciūq̄ etiā ſup̄iores ſuos iniuste iuadētes. t̄ ḥ iu-
dicē t̄ p̄tēt̄ vel etiā t̄p̄m aut abbāt̄ iniuste iuadētes
Nā etiā monacho licet ſe deſendere p̄ſerit in caſu
ſi ſe p̄ vel abbas inuaderet vt ſubito occideret. ad p̄
dicta facit. L. de iure ſisci. l. phibituz. Tercia q̄ſto
p̄ q̄b̄ bm̄oi ſenſio ſit līcita. Rñdeſ fm̄ canonistas
t̄ legistas q̄ ſi ſolū p̄ ſeip̄ ſe etiā licet. p̄ filijs t̄ filijs
abv. t̄ p̄ v̄tore t̄ p̄ ſpōſa. Sed an q̄libet de pplo poſ-
ſit q̄libet deſendere. dicit ſe q̄ nō licet occidēdo iu-
ſores. ſz ſine occidiōe licet; p̄ſerit cū mādatū factū ſe vt
deſendant̄ tales clamādo ſenſio v̄l bm̄oi. vt notat
Bald⁹ dīca. l. vt vim. Un̄ aduerte p̄ regula q̄ ir-
regularitatē ſi effugit q̄. p̄ alteri⁹ deſenſio altez occi-
dit. parēt i ſūma Angelica. Jeū nunq̄d licet deſenſio
fieri p̄ reb̄. Dicēdū fm̄ Inno. t̄ Bartho. di. l. vt vim.
et frem Angelū q̄ ſic ſā p̄ reb̄ auferēdis ne auferōt̄
q̄. p̄ ſlat̄. vt recuperēt in continentī. n̄ ſi licet p̄ re-
bus ſeip̄ ſe p̄p̄ne morti ſcienter.

Feria quarta post dñicam q̄rtā Sermo. xxxii.

sequit de ſerto p̄cepto ſz Non mechaberis.

Bbbi q̄ ſe peccauit: hic aut parētes ei⁹ vt cec⁹

r̄ nascereſ. Job. ix. et i euāgelio. Dño ielu bāc

q̄ſtione ſpōſuerit diſcipli de ceco nato. Ad
quā respōdēdo dñs ielu ſocuit q̄ tal̄ defect⁹ mon-
ſtruouſus ſi ſp̄ ſit et p̄ctō parētu. v̄l ipſi⁹ ceci nati qui
accuale p̄ctm̄ nō habuit licet ſit i originali nat⁹. ſz qn̄;

De feriis post dominicam quartam

q̄ sit ut mālifestenq̄ miraculū oga dī illo. Verūtū
b̄ stat ut etiā docz Lyra q̄ gentes aliquā p̄ suis p̄c̄is
puniūt i filijs mōstruof ex divia iusticia. et dato q̄
in p̄seni si punianq̄: certū est q̄ in fuso punient̄ oēs
vicio luxurie peccātes. qz de p̄cepit Eto. xx. in deca-
logo dī. Nō mechaber]. q̄ p̄cepto fm qd Aug⁹. de p̄
hibet ois illicit⁹ cōcubit⁹ et mēbro p̄ illegitim⁹ v̄sus
quocūqz b̄ fiat p̄ter solū v̄su licitū cū p̄pria v̄core. s. le-
gitim⁹ qd p̄ceptū inūterabiles peccat. Proide d̄ lu-
xurie vicio qd phibet fm oēs sp̄cs z modos ci⁹ tria
Dñmū d̄ mōnēk̄. in p̄ficiūtū t̄mētū

**Primum de mortalibus offensionibus (mysteria declarata).
Secundum de modalibus specificationibus.**

Scdm d^r modalis specificatiois.
Zerclū d^r infernalis assimilatioi

Zetlitz de internalis allimilationis.
De isti hęs i q̄dragesimali.ij. scz d vicijs i Pomerio
ser. xryū. p. totū. Ad idē p. a. vide circa nonū fccēciū

Feria q̄nta post dñicā q̄rā Ser. xxxiiij. de cas
uēdo turpissimo p̄ciō luxurie z p̄cul̄ ei⁹.

Ihesus: Adolescēs tibi dico surge. Lu. vii.
8   et euāg. bodier. Si diligēt̄ p̄sideram⁹ cha-
rissim⁹; mortu⁹ iste p̄ dñm iſeu resūscitat̄ ſi-
gnificat p̄tōres luxuriosos q̄s ſepe y grāz luā xp̄s
resūscitat̄ a morte p̄tī ad obſeruādū dī p̄cepta. thū-
ic mysterio p̄gruit q̄ dī adolescēs. q̄a in adolescētā
feruet luxuria. et etiā q̄ dī: in porta inq̄t efferebas. q̄r-
tal⁹ luxuriosus p̄ portā q̄nq̄ ſenſuñ educit̄ ad ſepe-
liedū in p̄tī p̄ſuerudie veluti in morte. Proinde circa
6 p̄ceptū ſextū de cauēda luxuria adhuc reſtat fimo
ali⁹ de q̄ ſubſeq̄nt̄ vbi ſ. vide ſer. xxiij.

Feria sesta dñice q̄rte Ser. xxv. Sequit̄ iā de se
primo p̄cepto qđ est Non furtū facies.

Icit ei Iesus: q̄ credit i me etiā si mortu⁹ fūe
d
rie viuet. Job. x. 21 euāg. In q̄bō v̄bis dñs
Iesus docet fidei utilitatē, q̄r q̄ credit i me iqt̄
sc̄z fide vera z catholica: tal̄ etiā si mortu⁹ fuerit. Ly-
ra. s. morte culpe p̄ lapsū i p̄cēm aliqđ: viuet. s. refur⁹
gēdo q̄ p̄nīaz i obfūatia dñuior̄ p̄ceptoꝝ q̄ faciens
bō viuet i eis Deut. v. Et qm̄ iā istat nob̄ lermō de
septio p̄cepto. s. Nō furtū facies. i q̄. pbiberi intelligiſ
oia dāna i reb̄ p̄t̄ vt expōit Tho. q. ii. q. cxxix. ar. vi.
vii Aug. xliiij. q. v. penale. dt. Furti noie intelligiſ ētra
pina z ois illicita usurpatio rei alienē. Proinde de bō
p̄cepto vt bō sciat cauere oē furtū z rapinā t̄sic i fide
xpi viuat obfūādo p̄cepta: tria mysteria dclarabi⁹
de q̄bō hēs i forma i q̄dragesimāl. q. pomerij. s. d. vi
cūs ser. xxvij. rbi agiſ de furto z rapia m̄l̄t̄plici.

**Sabbato post dñicaz qrtá Ser. xxvij. de frau/
de vitanda in emptione et venditione.**

v Icebat Iesu: q̄ seq̄ me n̄ amblat i tenebris
Job. viii. 2 i euāg. ho. In q̄bō monet nos xp̄s
dñs vt seq̄mūr ip̄z i sc̄titate z vītate obſuādo ei⁹
p̄cepta: ac n̄ amblare in tenebris errorz vicioz. S̄z
beu mlti se tp̄iani q̄ pot̄ sequunt̄ diabolū p̄serit in
fraudibz z iniq̄ratibz q̄s 2mittunt̄ i empēde z vēdēte
cū tñ b̄ codē p̄cepto. l. Nō furū facies: oia talia icelli
gūlfore a deo phibita. vt d̄c Tho. z doc. Un̄ d̄ nego
ciatōe i emēdo v̄l vēdēdo tria mysteria d̄clarabz de
q̄bō i forma v̄is i q̄dra. q̄. pome. l. d̄ vīchis. F. xxi. put.

Dñica d passiōe i māe ser. xxvij. d (tibi placz eiulde pcepti septi trāsgressiōe varia p̄cipue d v̄sur).

Vix deo ē vba dī audīt. p̄f̄ea vōsū audīt.

q q; ex deo n̄ est Job. viij. t euāg. ho. Verba
hec dixit dñs iesus q̄ qdē se valde amabilitia
bonis & locūda. sed valde amara & tr̄ibilia tr̄asgres
diatriba p̄cep̄a dī. Nā exq̄ boies mali n̄ audītū ope ijs
plēdo & ba dī i p̄cep̄e. exp̄ssa: eo ip̄o ondūt se ec filios
diaboli. zp p̄nō etnāl cū diabolo cruciādos. Sed
bōt eo ip̄o q̄ audītū & obfūat p̄cepta ondūt se ec fili
os dī & p̄nō cū deo i suo b̄scicādos. Proinde Am
bro. i hodie. omel. dī. Hoc scitote fr̄es q̄ vnuſq̄s q̄
cui⁹ ope faſā et⁹ fili⁹ eī dī. Sz qm̄ int̄ p̄cepta dī b̄ est
vnuſ. s. Nō furaber. qđ mali boies mltiplicē trans
grediunt. Proinde de h̄ tria mysteria declarabim⁹

Scđm de varia eius culpe modalitate

Terciū de p̄firēda offēse in h̄ p̄trarietate.

De pmo et scđo vide i qđragesimali. n. pomerij. s. de
vicio ser. xxv. vies d vsura p. to. BB Sz adde p
ecio articlo q erq iā adueit ips pfecti d pcris Ideo
notādū ē q h pceptū mltpipl̄ boies peccat. Ideo q
pferi tenet iuxta h vt colligo ex Blerā. ij. pte sū. q.
xxv. ar. iiij. ac Rayne. et Antho. fto. p. j. t. viij. c. iiij.
Prio peccat q̄s aliena occulce accipieđo. nō h est fu
rari. q̄ furū ē extrectatio rei alienae fraudulēta et oč
culata; q̄līcūq̄s fiat h vt pdicti doc. volūt. Sedo bñ
ficia subterabedo. s. i extrea necessitate pauperz cum
deberet ill̄ cōicare. tūc ei aliena rapit ziuadit n̄ dādo
q̄s obligat d suis bōis dare ill̄ vt de Amb. di. xlviij.
s̄cē h̄j. Tercio capieđo vi v̄ cogēdo; sic faciūt n̄ solū
atrones i strat̄ publicis sed etiā ipsi pncipes et cōla
tes usurpates iusti aliq̄ fritoria villas et metas et fa
ciētes iustitas exactōes v̄l pedagia et collectas trice
sumas et hmōi. Ezech. xij. P̄ncipes ei? i medio q̄s
lupi rapi. pdā. Quarto defraudādo sic fit i negociā
do siue p̄dōra iusta siue alijs modis vt patuit d
empētē s. Quito ecclie bōa male expēdendo. s. i ma
os v̄lus. vii. xij. q. j. h. vi. glo. dt q̄ plati eccliaſtici si
on adiſtrāt loco dno p. s. si male loco pdonū; vii
tenet satificare. Serto fen⁹ v̄sure facieđo d q̄ iā pa
uit h ser. Septo false et iusta iudicādo. Esa. x. Ue q
odūr leges ini. et seri. iust. vi opp. i iudi. pau. vi tēcē
vidue p. cor. Octauo q̄wif dānificādo. s. i cedijus bell⁹
iust. et hmōi. Nono horredū sacrilegiū vel simoniā
omittēdo. Nero. xij. q. ij. gl̄ia. Amico rage furū ē
eccliaz fraudare sacrilegiū ē. hec ille. Decimo illicite
quocūq̄s ledēdo. s. primū i rebo rad id coopando cō
iliādo mādādo v̄l participādo. et sic alijs modis s
quisb̄ patuit sub ser. xxv. de furto Nec sufficiāt.

Dñica eadē post prādiū Ser. xxviiij. de p̄fessione
trāsgressionū p̄ceptoz decalogi.

Si fitur amur p*ro*p*ri*a n*ost*ra fidel*r* e*n* iust*e* de*v*ere
mittat nob*i*, Jo*.i*. In q*uo* t*hi*b*is* apl*s* certos
z securos nos reddit s*ecund*o*p* remiss*io* p*ro*sacr*a* z ve
r*it*at*e* p*ro*fession*e* obtin*ed*a. z b*ea* p*ro*mo et dei p*ro*m*itt*e*t* fideli
tate. q*uod* fidel*r* e*n* de*v*. s*i* p*ro*m*iss*is. n*on* p*ro*mis*it* ven*it* penit*ent*
tib*us* Mat*.iiij*. P*ro*ni*as* agite z*c*e*re* dei aut*r* t*hi*b*a* s*er* v*it*
i*fallibil**s*. S*c*do ex iust*ic*ie eq*ua*itate. v*n* subdit*r*. et iust*e* de*v*
N*on* l*az* nos n*on* meremur de*d*ig*it*. q*uod* q*ue* de*v* ex sua lib*a*
lic*it*ate p*ro*mis*it*; iust*it*u*s* e*n* fac*er*e. q*uod* o*mn*is*u*s cad*it* de*v*

Bermon

XL. et. XLI

bitū fīm iusticiā. t̄ qz xp̄s dñs sua passiōe t̄ sanguine b̄ nob̄ meruit fīm iusticiā satisfactiōis p̄ nob̄. vñ t̄ ecclia ī hodierna ep̄la cāit q̄ sōguis xp̄i emūdat p̄ficiā; nñaz ab op̄ib⁹ mortuis. i. mortal' p̄cni. q̄ prop̄ expediēs ēser monēb̄ facere vic̄z iscrēdo ē p̄fessiōe trāgressiōis p̄ce p̄toz. cū qz p̄ b̄t̄ p̄ficeri obligauit ecclia sc̄tā ē oībo p̄cti: q̄ qdē oīa ieludūt̄ i isti p̄cepti. cū qz dñuorio zpplī iſtructio id req̄rit. cū dentiq̄ qz b̄ p̄ceptū octauū de q̄ agēdū seq̄l. vic̄z Nō loq̄r̄ falsū testimoniū ē primū. ip̄lī cīte. phibet etiā taciturnitatē vitat̄ p̄cti in iudicio p̄fessiōis. vt p̄tz q̄ Alex. iij. p. lū. Et sic p̄ oppositū x̄tinet q̄ b̄t̄ v̄tac̄ p̄ficeri remeāt̄ i iudicio. p̄p̄ p̄fessiōis. qz Aug. j. d. ci. dei. c. xxi. d. c. q̄ testimoniū falli n̄ min⁹ re⁹ ē q̄ d̄ seip̄o falsū fact̄ q̄z si aduersus primū b̄ faceret. hec ille. Un̄ de p̄fessiōis vero testimoniō i foro p̄ficiēt̄ tria mysteria de Primū ē securitate diuise acceptatōis. (clarabi⁹).

Scdm de q̄litate debite notificationis.

Terciū de modalitate p̄ctice p̄fessionis

De p̄mis duob⁹ articul⁹ vide i q̄dragesimali. j. pome
rj. l. d̄ p̄nia accipiēdo q̄ placet ser. xxi. BB Sed d̄
ctio p̄ p̄ctica p̄fessiōis ē p̄cepti. d̄ca! oḡ Nota breuiē p̄
documento iuxta poplī capacitatē d̄ singul' p̄cepti. epilo
gādo ex p̄cepte. P̄tio d̄ p̄mo p̄cepto q̄ vic̄z p̄ficiē ē:
si adorasti aliqua creaturā v̄l̄ sup̄stitione v̄lus eo aut
sortilegijs v̄l̄ icātarōt̄ quōcūq̄ v̄l̄ p̄filiūisti. Iēsī in
aliq̄ articulo fidei dubitasti. Iēsī heretic̄ v̄l̄ iudeis fa
uisti. v̄l̄ fidē negasti. Iēsī si comedisti v̄l̄ p̄b̄ita fecisti cū eis cō
uersādo. itē si dñū sup̄ oīa n̄ dilectisti. Iēsī aliq̄ ē dñū
voluisti. Iēsī de sup̄bia. si p̄cepisti obedire alicui p̄ce
pro r̄c. De scđo p̄cepto p̄ficiē ē d̄ iuramētō sine cā. v̄l̄
si giurasti. si irreuerēt̄ b̄mōi. Iēsī d̄ voto. si fregisti v̄l̄
tardasti v̄l̄ d̄ malo fīdo voulisti. Iēsī d̄ blasphemia dei
v̄l̄ scđo. Iēsī d̄ sacrif. irreuerēt̄. v̄l̄ si i p̄ctō suscep̄isti
v̄l̄ falsa fide credidisti. Circa t̄cū p̄ceptū ē oīe ma
nuali. t̄ si missā n̄ audisti i festo. Iēsī si p̄ctm i festo feci
sti. v̄l̄ si d̄ fac̄ p̄ficiē n̄ formasti. itē si vāt̄ spectacul̄
v̄l̄ chōreis t̄ b̄mōi te dedisti. itē si vigilias t̄eiunia d̄ p̄
cepto n̄ t̄eiunasti. itē si p̄cepta ecclie n̄ fuasti. si p̄niaz n̄
egisti. si p̄fessiōez dū debuisti n̄ fecisti. Iēsī veniā pete
tib⁹ n̄ idulisti. itē si gule t̄ ebrietati d̄seruisti. t̄ sic de
alījs. Circa q̄ntū. si parētib⁹ v̄l̄ sup̄iorib⁹ v̄l̄ cōfessori
tuo obedīt̄ v̄l̄ reuerēt̄ n̄ fecisti. itē si gences p̄cep̄isti
si t̄ eis necessaria n̄ dedisti. si eos vitupasti. v̄l̄ si p̄ ell̄
sō dūcūt̄ n̄ orasti v̄l̄ n̄ subuēsti. itē si op̄a miei. p̄tios t̄
i paupes n̄ ip̄edisti. t̄ sic d̄ alījs. si maledixisti eisdes.
Circa q̄ntū. si occidisti corde odiēdo v̄l̄ irā tenēdo aut
ap̄positu occidēdo v̄l̄ mutilādi habuisti. v̄l̄ si v̄bo d̄tra
bēdo v̄l̄ scđo. si ad peccadū iduristi v̄l̄ docuisti. Circa
sextū. si mechar⁹ ē i q̄cūq̄ sp̄e luxurie. l. mercifico. adul
terio. stupro. icescu. sacrilegio. i. naſaz. v̄l̄ cū v̄xore illi
cito mō. v̄l̄ i festi magnis. t̄ sic d̄ alījs. Circa septimū
de furto. de rapacitate. de fraude. v̄l̄ v̄l̄ura. de simōia.
de sacrilegio. d̄ iudicio iūsto. de exactōe iūsta. t̄ d̄ a
no q̄cūq̄. Circa octauū d̄ falso testimoniō. de mēdaciō
Iēsī p̄ctis i sp̄m̄sc̄m̄ q̄ ē sp̄us v̄tac̄. d̄ q̄b̄ i sc̄q̄ntib⁹
Circa nonū de p̄cupia carnali cuiuslēq̄ alienē. d̄ vo
lūtate luxuriādi. de q̄nq̄ sensuū excessib⁹. d̄ cogitatōe
cū morosa delectatōe. d̄ pollutiōe. de tactib⁹. oscl̄o: am

pleru t̄ b̄mōi. p̄ponēdo i fīmōe honeste q̄ntū l̄z. Circa
decimū. de auaricia. d̄ malo q̄stu. de alienis retēs cū
ōberes q̄ntōt̄ restituere t̄ b̄mōi. Nec sufficiat breuiē
Exīst̄ q̄ppe p̄ q̄s p̄la excogitare. p̄ faciēda p̄fessiōe.

Feria. ij. dñice de passiōe Ser. xxi. de p̄ctis i sp̄m̄
sc̄m̄ q̄ est sp̄us v̄tac̄ phibes mēdaciū.

De dīx. s. iēsū d̄ sp̄u quē accepturi erāt credē
b̄tes i cū Job. viij. t̄ i euāg. ho. Dñs iēsū sc̄tēs qz
ois b̄o mēdaciū ēēt̄ se vt d̄ sc̄ptā: t̄ iudeos ē sp̄i
ritūsc̄m̄ mēdaces ēēt̄ ad fidei v̄tac̄ querēt̄ t̄ sal
uareē d̄siderabat a sp̄m̄sc̄m̄. p̄mitēbat. ido ex sumā
pietate i nouissimo die maḡfestūt̄. vt p̄les cōgre
gati audīt̄ clāmabat feruē d̄. Si q̄s st̄it̄. i. d̄siderat
v̄e vite doctrinā t̄ salutē. v̄eiat ad me. s. p̄ fidē. q̄ ei cre
dit̄ i me flūina aq̄ v̄iae. i. abūdāria ḡe sp̄ūsc̄t̄ fluēt̄ d̄
v̄tre ei⁹. i. d̄ inēnis p̄cordijs ei⁹ redūdātes p̄ doctrinā
i alios. b̄t̄ dīx d̄ sp̄ūsc̄t̄ quē accepēt̄ discipli in die
p̄tēb̄. i. s̄iḡ v̄sibiliū i sp̄ēligue ignit̄ ad significādū q̄ est
sp̄us v̄tac̄ docēs oēz v̄tac̄ p̄ mōz t̄ odīes mēdaciū
p̄p̄ q̄b̄ i p̄cepto decalogi sp̄ēal̄r̄. phibuit d̄. Nō
loq̄r̄ falsū testimoniū ē primū. In q̄ vt d̄ Aug. phibet
oē gen⁹ mēdaciū marie ē fidē. Et sic phibet ipūgatio a
gnit̄ v̄tac̄. ac p̄seq̄ne oēp̄ctm̄ i sp̄m̄sc̄m̄ q̄ ex illa ori
un̄. nā sp̄ūsc̄t̄ cordis oris t̄ op̄is ac fidei req̄rit̄ in
hoīe v̄tac̄. Proide sub b̄ p̄cepto octauū de p̄cepti ē
sp̄m̄sc̄m̄ Nota tria mysteria q̄ i forma vide i q̄drā
gesimali scđo pomerij. d. de vīcījs. ser. xlviij.

Feria tercia dñice de passiōe Ser. xl. de mendacio
q̄d̄ phibet eodem p̄cepto octauo.

Und⁹ me odit̄ q̄ ego testimoniū phibeo de illo
m̄ q̄ opa ei⁹ mala s̄ Job. viij. t̄ i euāg. ho. Verba
s̄ dñi iēsū q̄ int̄ p̄la docūmēta b̄ euāg. doc̄ p̄
cipue q̄ exēplo xp̄i ip̄i n̄ curē mūdanoy boim ranā
p̄placēt̄. nec eo z̄ nos oīia qn̄ v̄tac̄ t̄ iusticiā seq̄
mūr v̄l̄q̄ ad mortē illā obfūādo p̄cepta. morib⁹ v̄bo
t̄ vita testificān̄. Nā d̄ xp̄s Nō p̄ vos odire mōs. me
āt̄ odit̄. q̄ ego test. r̄c. Sz̄ q̄re b̄. Hui⁹ r̄o. q̄ oēsile dili
git t̄ applaudit̄ sibi sili: p̄ phm̄ d̄ aia. Et oēvez̄ vero
p̄sonat̄. i. eth. q̄ ḡ mūdāni hoīes s̄ mēdaces. p̄s. oīs
b̄o mēdar. ḡ n̄ mix̄ q̄ s̄iles sibi mēdaces diligut̄. Iēsī
alia r̄o. q̄b̄ verāt̄ sic fuit dñs iēsū sumē verāt̄. rēt̄
darguit t̄ testimoniū phibet vita ore t̄ope q̄ fallacia sic
dētestāda. et q̄b̄ mōdāni illā sequūt̄. dolēt̄ ḡ rep̄bēdi. sic
dū q̄s d̄testāt̄ t̄ p̄fūdīt̄ regēl̄ p̄rez aliq̄z t̄cū filij v̄l̄ fūi
reḡ illū irascūt̄ t̄ dolēt̄. rēt̄ mōdānoz ē diabol⁹ q̄ ē mē
daciō p̄f v̄t̄ d̄ Job. viij. ḡ r̄c. et b̄ ē q̄d̄ xp̄s d̄ Me odit̄
mōs. i. mōdāni hoīes. q̄ ego test. p̄. q̄ opa e. mā. s̄. s̄. cū
diabolo dānāda. Proide d̄ mēdaciō q̄d̄ phibet b̄ p̄ce
p̄ diuīo tria mylt̄. vide i q̄drā. ij. Pome. l. d̄ vīcījs
Feria. iij. p̄dñicā ē passiōe ser. xl. (ser. xxi. p̄ to.
et seq̄l̄ iā ē nono p̄cepto. l. Nō p̄cupisces v̄tac̄ p̄t̄ r̄i
Espōdit̄ iēsū. Nōne sc̄ptū ē i lege v̄ta: q̄ ego

r̄ dīt̄ dīj est̄. Job. r̄. t̄ i euāg. ho. Dñs iēsū alle
gat sc̄pturā legi dīcēt̄ d̄ hoīb̄ bōis er elect̄. q̄
cēt̄ dīj n̄ qdē natālē sic xp̄s s̄ p̄ p̄cipatōe ḡe diuīe
t̄ silūtūdīs. Et hec sc̄ptā b̄ p̄s. ltr̄. t̄ Ero. xx. Et q̄ ar̄
guit̄ xp̄s q̄ si hoīes fidēles dicunt̄ dīj t̄ filij det̄: a for
tiori xp̄s q̄ est̄ verū de⁹ et naſal̄ dei filius merito se
i p̄m̄ licite dicebat esse deū. Sed q̄re deūs būchono

De feriis post dominicā de passi.

re p̄sticie fidelib⁹ ut dicerent dñj ⁊ filij dei. s. p̄ticipati⁹ uenisi ut doceat in h⁹ q̄ sicut d⁹ est purissima lux. j. Job. i. D⁹ lux ē tenebre i co n̄ sunt vle. Ira q̄libet fidelis d⁹ esse pur⁹ p̄ suo modulo ab oī culpa eaz in ope q̄ i ore q̄ etiā in corde ut nulla p̄ua p̄cupia sit in ei⁹ corde. Prop̄cea de⁹ phibuit n̄ solū p̄cā luxurie ⁊ rapine i ope sed etiā phibuit p̄ua p̄cupiaz i cor de di. Nō p̄cupilces vtoꝝ primi cui. in q̄ phibet oē desideriū carnale illicitū fīn Blestan. Proide de cō⁹ cupiscētia carnali. s. luxurie tria mysteria nota sicut h̄es i q̄dragelimali scđo. s. d̄ vicijs ser. xxvi. p̄ to.

Feria. v. dñice de passiōe Sermo. xlvi. lcz de caue da p̄cupiscētia sensuū exteriōꝝ ⁊ p̄to.

Onuersus Jesus ad mulierē dicit simoni. c̄ vides hāc mulierē Lu. vii. ⁊ i euāgelio hodierno. L̄barissimi aduertēdū q̄ i b̄ euāgelio legit q̄ maria magdalena q̄ antea fuit peccatrix et p̄ oēs suos sensus se totā dederat p̄cupie carnali. cā dē ad xp̄m uerla de oīb⁹ sensib⁹ q̄b⁹ peccauerat per nicētē satisfactionē egit iurta pedes dñi ielu. Nā p̄ offensa oclōꝝ ex oculū lachrymas fudit. p̄ offensa au rū vba xp̄i diligēt iurta pedes illi⁹ sedē audiuuit. p̄ offensa gust⁹ ratū postea ieunauit q̄ triginta annis i beremo nil cibi corporal⁹ gustauit. s̄ diuina dulce dine refecta fuit. Icē p̄ odore vnguentū odorifex xp̄i pedis obtulit. ⁊ p̄ offesa vestiū crinū ⁊ corporis seto ca in pniā hūliauit. Jō xp̄s eā i exēplū pnie p̄ponēs signori ⁊ oīb⁹ p̄cōrib⁹ dixit. Vides hāc m̄līerē. q. d. Et tu seq̄re eā in pniā faciēda. Proinde de custodia sensuū p̄ q̄s itrat p̄cupia h̄ p̄ceptū Nō p̄cupilces re. nota tria mysteria ex fīmōe. xlvi. s̄cipiēdo sub l̄ra. Et p̄seq̄do vloꝝ finē ut habes q̄dragelimali scđo.

Feria eadē. v. p̄ter occurrēs festū sc̄i Bñdici v̄l̄ ioseph t̄c. fīmonē q̄dragelimali scđo p̄ p̄ndū appli ca d̄ sobrietate ad refrenādā gulā ⁊ p̄cupiaz carnis

Ratres sobr̄i estote ⁊ vigilate. i. Pe. v. In f̄ q̄b⁹ v̄bis sc̄iūs ap̄ls horaſ nos ad sobrietatē h̄ gulā ⁊ ebrietatē p̄ q̄ matre accēdīt p̄cupiscētia carnal⁹ q̄ phibet p̄dicto eodē p̄cepto. horaſ etiā ad vigiliā circa sensuū carnaliū custodiam. Et subdit cām. q̄ aduersari⁹ inq̄ v̄l̄ diabol⁹ q̄rit. s. per vicia gule: comētacōis: ebrietat̄: ⁊ sensuū exteriōꝝ ex cessu quē deuoret. s. idēcēdo ad mortale p̄cēn ⁊ p̄se q̄nc ad efnā dānaciōe. Et q̄m hic sc̄tū virit sobrie ⁊ vigilavit. Un̄ canit de eo. Ille p̄fessor dñi sacrat⁹ festa plebs cui⁹ celebrat p̄ orbē hodie let⁹ meruit sē creta scādere celi. Qui pi⁹ prudēs hūlis re.

Hic ḡ dī p̄dicto p̄cepto accipe fīmonē d̄ cauedā gula ⁊ ebrietate sic habes i q̄dragelimali scđo Pomerij ser. xxix. ⁊ xxx. vide ea q̄ tibi ex illis placēt.

Feria setta post dñicā de passione Sermo. xlviij. lcz de cogitatione mala q̄ phibet hic.

Billo ḡ dī cogitauerūt inēficerē eū. s. ielsus. a. Job. xi. ⁊ in euāge. bodier. Et q̄ accipi⁹ q̄ sic iudei cogitauerūt male ut ieficerē xp̄m dñm et h̄ pessime ip̄leuerūt ope: sic spūal̄r m̄lti mali xp̄i anū suis p̄uis cogitatōib⁹ carnalib⁹ dlectati volūt occidere xp̄m dñi p̄sentūt p̄cis ⁊ pessime illi⁹ q̄d cō⁹

cipiūt iplēt sepe ope p̄ci. de q̄b⁹ ap̄ls Heb. vi. Rur sus crucifig. xp̄m i semetip̄s. s. p̄ p̄uas cogitatōei re. Proide exq̄ h̄ eodē p̄cepto nono phibet etiā cogitatio carnal⁹ cū delectatōe: tria mysteria declarabim⁹ de q̄b⁹ habes in pte estivali Pomerij de pte sermo ne. lvij. p̄ totū. vide q̄ntū placēt eo.

Sabbato p̄ dñicā d̄ passiōe Sermo. xlvi. sequit̄

iā decimū p̄ceptū vici. Nō p̄cupilces rē primi cui.

I quis m̄lī misstrat me sequat̄. et vbī ego s̄ ū illic ⁊ m̄lī erit Job. vii. ⁊ i euāg. bodier. Verba sūt xp̄i ielsu i q̄b⁹ horaſ nos ad

sui seq̄lā p̄ cōtēptū trenaꝝ cupidoitati q̄ est venenuꝝ charitati ut de Aug. li. lxxvij. q̄stionū. Un̄ de Si q̄s m̄lī misstrat. Lyra. obediēdo mādas: meis: me seq̄lē cōtēnēdo oia mūdana. Et q̄m bñdīcēt d⁹ i p̄cepto decalogi decio. s. Nō p̄cupilces rē pri cui: nō domū nō agrū: n̄ bouēt̄ oia q̄ illi⁹ sūt. Ero. rr. infidicē oīs rei cupiditatē v̄l̄ avariciā ut de glo. ⁊ Ray. i. ū. Jō d̄ avaricie cupiditatē tria mysteria h̄ nota. de q̄b⁹ h̄es in q̄dragelimali scđo Pomerij d̄ vicijs ser. xxxvij. vi de q̄ntū tibi placēt. Icē sub h̄ p̄cepto poter̄ etiam sermonē facere de restituūtē q̄ precipit inclusiue. de q̄p̄les habes sermones i p̄mo q̄dragelimali.

Dñica Ramispalmax mane Sermo. xlvi. post decalogi p̄cepta: agēdū iā seq̄lē de p̄cepto euāgelie. Et p̄mo de remissiōe p̄cōꝝ p̄ pniā obtinēda.

Enēdicēt q̄ venit in noīe dñi osanna i excelsis.

b Mat. xij. ⁊ i euāg. h̄ solēnitatis. Nec h̄ba ec cineēt dñi ielsu turbe dñi iteraret i bērl̄m die i p̄a palmax. q̄ cārē ecclēia: ut doceat q̄liē debēt xp̄m laudare p̄sertiz. p̄ h̄ tē iminētē. s. pascali si volum⁹ remissiōe p̄cōꝝ p̄ pniā: ad quā tenemur p̄ h̄is tpi⁹ bus et ecclē p̄cepto. Jō d̄ i hac laude Bñdīcēt qui venit re. Et h̄ oēs xp̄cole canit̄ hōdie p̄ ora clericō rū. q. d. Tu ielsu bone es bñdīcēt. iō d̄ tua largitate dona nob̄ bñdīctōe tuā remittēdo p̄ctā n̄tā p̄ficiēt. b̄ ⁊ grāz ifūdēdo. Scđo debēt xp̄m coglēcere fidez p̄ficiēt ore q̄ ip̄e est vere de⁹ t̄ hō q̄ venit i mūdū. iō ibi subdis. Qui venit. s. i mūdū i noīe dñi. i. vera deitate. Tercio debēt optare terorare vt det nob̄ salutē etiā: i ecclēs sue beatitudis p̄cipes faciēdo. Jō ad dī Osōna. Lyra. i. obsecro salutifica i excelsis. i. in celestib⁹ Et q̄m ad hec p̄seq̄nda vt vēiat. s. xp̄s i mētē nostrā p̄ grāz. ⁊ vt dignē veniat etiā i nos sacralit̄ i euācharistia quā tenemur h̄is dieb⁹ suscige. ⁊ vt remittat p̄cīa ac p̄ferat salutē etiā: op̄ortz nos iplere p̄cēt p̄a dī i xp̄m ieuāgelio tradita de q̄b⁹ iā restat p̄ decalogū agere. Jō d̄ ill̄ p̄cepto euāgelicē p̄seq̄ndo p̄mo p̄dictabi⁹ d̄ p̄cepto pniā. Et q̄ de pniā aliq̄ i p̄cētēb⁹ egim⁹: restat h̄ loq̄ m̄mō de b̄. s. quō p̄ pniā remissiōe p̄seq̄mur p̄cōꝝ p̄ grāz diuīe bñdīctōis. Un̄ de remissiōe p̄cōꝝ nota tria mysteria d̄ q̄b⁹ habes in q̄dragelimali scđo sermōe. l.

Dñica eadē Ramispalmax p̄ p̄ndū Sermo. xlviij d̄ p̄cepto euāgelicē enērādis ⁊ breuitē p̄seq̄ndis.

Wmiliauit se/

b

metipm. s. dñs iesus facit obediens
vsg ad morem. Verba sunt apli
Phil. ii. et ecclia canit i epla hodie
na. ut et eplo xpi et nos discam humiliter obediens
reobibus mādatis dei sicut et tenemur. Ad obe
diēdū aut̄ iducit nos dñs iesus tripl'r. Primo
dulci admonitōe et pmissiōe Job. xiiij. Si dilig
itis me mādata mea fuat. q̄ h̄z mādata mea
et fuat ea ille est qui diligit me et diligit a patre
meo et ego diligāt̄ cu et manifestabo ei meipsum
sc̄ in br̄ visione. Sc̄do cōmīatiōe Job. xvij. d.
Nemo ex eis sc̄ discipul̄ perire nisi fili⁹ pditōis
sc̄ Judas. q. d. Illi loli pibūt in eternū q̄ nō di
ligit me mādata mea seruādo. Tertio exēplifiz
catōe. s. in oī creatura. qz oia deo obediunt p̄ce
solū boiem malū et diabolū. Et insup exemplū
dedit in seipso facit obediens ut patitur. Prōind
de p̄ceptis xpi in euāgeliō tradit⁹. postq̄ egum⁹
d̄ p̄ceptis decalogiā iā agēdū restat ut p̄p̄ls sciat
qliter obligat̄ et de trāgressiōe p̄niam agat: no
enus tria mysteria.

e Primum dicitur superadditiōis.

Secundū dicitur enumeratiōis.

Tertiū dicitur obligatiōis.

L Circa p̄mū querit ex quo ad salutē sufficit
xpiano obfūatio decalogi. Matth. xix. ca. Si
vis ad vitā ingredi fua mā. t̄c. Quare ḡ p̄cepti
Decalogi debuerit in euāgeliō supaddi aliq̄ p̄cep
ta etiā cōsilia. Rūdet̄ fm Tho. i. h. q. cvij.
et Antho. s. p̄ce sū. ti. xv. et L. sup Matth. v. q̄
vna rō accipit ex p̄to finis. qz v̄t̄ lex erat lex ser
uili timor⁹ nec itroducebat in hereditatē. i. ad
finē eterne b̄titudinē. ut p̄t̄ de oībus patrib⁹
sc̄tis illi⁹ vecis testamēti q̄ nō pueniebāt ad vi
sionē deitatis nisi postea p̄ xp̄m q̄ aperuit ianuā
in morte sua. opozuit ḡ q̄ in noua lege q̄ ē lex
libertas et amoris imēdiata itroduces in britu
dinē sup adderent̄ cōsilia p̄fectōis et p̄cepta euā
geliā nēcariā ad z̄seqndū finē b̄titudinē etiē
Alia rō ex impfectiōe vecis legis. qz cū esset illa
impfecta optebat ut a xp̄o supplere impfectiō
ei⁹ p̄ legēno. Und̄ Aug. i. oīnl. sup Matth. v. dt.
q̄ ip̄fectionē legis euāgeliū adiipleuit. nā p̄p̄lo
firimo veteri rudi dictū est. Diliges primū tuū
et odio habebis inimicū. S; p̄fectiōis mḡ q̄
perfect⁹ est dicit. Diligit̄ iūmicos vestros. Exe
plū accipit. sicut em̄ videm⁹ q̄ pueri sub peda
gogo. et sic sub timorez disciplina prius custo
diunt̄: et minora documēta et p̄cepta eis iponū
tur nec in hereditatē possidēdāt̄ sicut dñi illarū
istituitur. S; postq̄ fuerint adulsi et p̄fectionē
eratis altiora eis dant̄ documēta et p̄cepta a pa
tre ut hereditatē filiis debitr̄ habeat. sicut dicit
Gal. iiij. lex pedagogus nōst̄ fuit in xp̄o. i. re
gulariā statut̄ puerilis. disponēs ad virtutes
id est ad xp̄m et ad hereditatē celestē per ip̄z ha
bēdā. ergo. t̄c. Tertia ratio ex parte p̄missiōis
qz vetus lex p̄mittebat solū tēporal̄ia bona ob
seruātib⁹. Deutero. xxvij. S; lex xpi p̄mitit gra
tiā et gloriā celestē. vñd Aug. in omel. de marty
ribus dicit. Nec mirū est q̄ dāra sūt p̄cepta ma
iora sc̄ in euāgeliō p̄pter regnū celorū. et mino
ra data sunt p̄pter regnū terrenū ab eodē uno
deo q̄ fecit celū et terra. Quarta ratio dicit̄ decla
ratiōis ut sc̄ sanū intellectū p̄ceptoꝝ declarat̄:
et errorē iudeoꝝ circa ea excluderet: ut dicit
Lyra vbi sup nā notat q̄ ad p̄secutionē salutis
sufficit inq̄t obfūatio mādatōꝝ decalogi. ut d̄t
saluator̄ Matth. xix. Si vis ad vitā ingredi serua
mādata. Et h̄ intelligē dū talis h̄o sic in vā sīde
xpi et obediētia ecclie. sacramēta noue legis vo
les suscipere et tenēt. ut nō cōtēnēs. et ideo inq̄t.
Noua p̄cepta moralia saluator̄ nō dedit. s; p̄ce
pta decalogi replicauit et ad obfūatiōem illoꝝ
boies iduxit et obligauit. tñ apposuit aliq̄ que
ver̄ intellectū illoꝝ declararet et errorē iudeoꝝ.
circa h̄ excluderet. ut sic iuxta euāgeliū in fide
christi obseruantes homines salui fierent. et sic
pacet de primo.

D Circa sc̄dm q̄t̄ sunt genera p̄ceptoꝝ
euāgeliōꝝ. Rūdet̄ fm Asten. li. i. ci. xlviij. et frēz
Angelū in summa. aliosq; colligēdo. q̄ qdā sunt
spēcialia respectu p̄sonaz p̄sidentiū ut illa q̄ spē
cialiā data sunt ap̄līs Matth. x. q̄ hic obmittit.
Sunt alia quedam generalia respectu omnīū
christianoꝝ. que saltem fm genera enumerabī
mus. Primum p̄ceptū et fundamētale est catho
licaz fidem habere et baptisani velle Mar̄. vlc.
Qui crediderit et baptisat̄ tuerit salu⁹ erit. Qui
vero nō cre. t̄c. Sc̄dm est p̄nīaz de p̄ctis agere
in p̄t̄itione cōfessiōe et satisfactiōe. Matth. iiiij.
Penitentiā agite appropin. t̄c. et Lu. xij. patz.
Terciū est decalogu implere fano irellectu sine
omni errore. sicut xp̄s dñs exposuit v̄t̄ q̄ illo
p̄cepto Nō occides. phibet̄ etiā inordinata ira
inuidia odiū et hmoi. et q̄ tenemur reconciliari
primo lesō Matth. v. Ite q̄ p̄cepto Nō me
chaberis. phibet̄ oīs cocupiscētia tā cordis q̄
ocloꝝ t̄vris dimissio: ac oīs occasio mechiae.
Ite q̄ illo p̄cepto Nō p̄iurabis. phibet̄ oīs iu
ratio sine causa. Ite q̄ illo p̄cepto Diliges p̄t̄
mū tenemur diligere iūmicos. et q̄ primo veniā
perenti dimittere debem⁹ in corde saltē rancorē
et signa rancoris. de p̄dictis Matth. v. et pluri
bus passib⁹ euāgeliōꝝ. Quartū p̄ceptū est deū
vera charitate amare. et sic ab omī p̄cō mortali
cavere. Matth. xij. Diliges dñm deū tuū to
to corde: tota aīa t̄c. et h̄ intelligit̄ q̄ ad omī p̄tra
rancorē charitatē. i. p̄ctōꝝ mortalū exclusionē fm
doce. Prōinde xp̄s in euāgeliō singillatim
p̄cepit p̄tra singula p̄ctā mortalia p̄fectā caute
lā: p̄tra p̄tra supbiā hypocritū et vanā glām
Matth. viij. dicit. Attēdite ne iusticiā vestrā fa
ciatis corā hoīb⁹ ut videamini. Ite p̄tra auarō

De feriis post dominicā pal.

ciam Matth. v. Nolite thesaurisare ī terra rē. Item p̄tra luxuriā p̄suluit castitatem & ginalēqz mūdicā. Ite p̄tra iram patiētā p̄fectissimā dī. Si q̄s te peccaret i maxilla vna p̄be alterā. Et si q̄s tulerit tunica da ei & palliū & hmōi. Et hec fīm Aug. sunt de p̄cepto q̄ ad animi p̄paratōez ut sc̄z nolit q̄s p̄ter talia illata mortali p̄ccare in ira v̄l odio; aliter nō est de p̄cepto s̄z de p̄silio ad qd̄ hō nō tenet. Ite p̄tra gulā Luč. xxi. Attē dite ne forte grauenē corda v̄ra crapula & ebrie tate. Ite p̄tra iūdiā & odiū p̄cepit etiā iūmicos diligere & nō iūdicare temerarie Matth. viij. c. Ite p̄tra accidiā Luč. xviiij. Oportet sp̄ orare et nō deficere. & b̄ obliqat ep̄ib⁹ depucatis. Quicū p̄ceptū ē primū diligere fīm eq̄itatē iuris natu re Lu. vi. Prout yulez Ly. rōnālit: vt faciat vob hoies & vos fa. rē. in calu nēcitat̄ est p̄ceptū.

Sextū est mīficordie oga exercere. Luce. vij. Qm̄i petēti tētribue. & hoc in extrema nēcitate p̄ximi teneſ. q̄s ex p̄cepto. Septimū ecclie p̄cepto obedire. Mat. xvij. Si eccliam nō au. rē

Octauū facia. p̄ loco & tpe suscipe. p̄t̄ d̄ com muniōe & alijs. Nono p̄seuerare v̄sq̄ finē in statu ḡc. Mat. xxij. Qui p̄seuerauerit v̄sq̄ in finē hīc salu⁹ erit. Et sic patet.

Ec. Līcea tertū de obligatione nota regulas

Prima q̄ hō xp̄ianus obligat ad p̄cepta: s̄z nō ad cōsilia euāgelica ut cōiter obfusa. p̄t̄ p̄ Aug⁹. xiii. q. i. c. Qd̄ p̄cipit inq̄t̄ impatur. & b̄ necessē est fieri. si nō fiat pena habet. Sz cōsilio dñi si v̄t̄ nolueris min⁹ boni adipiscer̄. Se cūda regula q̄ p̄silia euāgelica obligat quilibz saltē ad nō cōrēndū. Tertia regula q̄ cōsilia euāgelica obligat ad implēdū eos solū q̄ se v̄to altrinxerūt ad aliq̄ illoꝝ. De his vide i q̄dra/ gesimali scđo. l. de vicijs fmōe. xij. D. II. rē.

Feria scđa dñice de ramis Sermo. xlviij. de charitate que est finis oīm p̄ceptoꝝ.

Om̄us i p̄leta ē

d ex odore vnguēti. Joh. xij. 24 Euā gelio. Sicut dī Bern. Unguētum deuotiois & pictat̄ ē deo ḡssimū & sc̄tis āgelis ac beatis. Un̄ sponsa xp̄i & ecclie orans canit illud Laū. i. Trahe me post te sc̄z p̄ a nōc. q̄r̄ aia amore trahit̄ quoq̄i q̄r̄ trahit̄: vt dicit sc̄tis Aug. Subdit̄. In odore vnguētōꝝ tuox currim⁹. Et q̄r̄ magdalēa hmōi vnguēro vnr̄ pedes ieu. ideo dī hic. q̄ domus. l. ecclie militaris ad imitādū. & triūphatis ad p̄gratu landū implēta est. vt p̄t̄ in euāgelio. Er̄q̄ autē finis oīs p̄cepti charitas est. vt de aplijs. i. Thīmo. i. ipa est etiā radit̄ & fundamētū ac plenitu do legis. vt dī idē Ro. xij. quia oē p̄ceptū & lex ad id ordīnat̄ hoīem vt deū diligat hō. qua sc̄z amītate aia vñt̄ deo q̄ ē finis vltim⁹. Un̄ dī ca ritas q̄li caravitas. Profeia ī p̄ oīa p̄cepta

seq̄t̄ agendū de charitate. De q̄ p̄ isto fmōe no ta tria mysteria q̄ habes ī p̄te estivali pomerij de tempore. sermone. xv. per totum.

Feria tercia dñice de ramis. Sermo. xlxi. De p̄dilectione charitatis a deo & mirificatiōe.

Ds autem

gloriari
oporet

n in cruce dñi nři Iesu xp̄i Hec & ba sc̄a ecclia canit̄ hodie ī iroitu misse & accipiunt̄ ab aplō Gal. vi. In q̄b̄ docemur que sit summa gl̄ia xp̄iana. l. crux xp̄i. Sed q̄r̄ b̄ nisi q̄r̄ p̄ hāc oñdit̄ deus nobis sumā charitatē qua aiaz suā posuit̄ p̄ nobis: sic dīc̄ Johānis xv. vt nos deū reamarem⁹. q̄r̄ vt Bern. dīc̄. Si ue p̄cipiēdo siue castigādo: siue bñfaciēdo siue p̄mittendo hoc solū req̄rit̄ de⁹ vt diligat̄. Sol ueritūtū amor⁹ et noueris deo satifac̄t̄. hec ille. Prōinde tria mysteria notabimus ī hoc sermone de charitate. videlicet.

Prīmū de dei p̄receptione.

Secundū de eius mirificatione.

Tercium de eius acquisitione.

De quibus parte estivali supra fmōne. līj. x: et consequenter.

Feria quarta eiusdem dominice. Sermo. l. de eadem charitate.

Radidit in

mōrē
anīaz

t suam Elsa. liij. & ī ep̄stola hodie r̄na. Dominus Iesus intantū nos amauit q̄ tradidit̄ p̄ nobis aiam suam ī mortem. Propterea Aug. dīc̄. Si p̄i get amare. sc̄ilicet deum: saltē pudeat nō reamare pro tanta charitate qua nos miseros r̄atum dīlexit vt vñigenitum suum pro nobis ī mortē daret. Prōinde de ipsa charitate p̄ter p̄dicta adhuc tria mysteria notabimus.

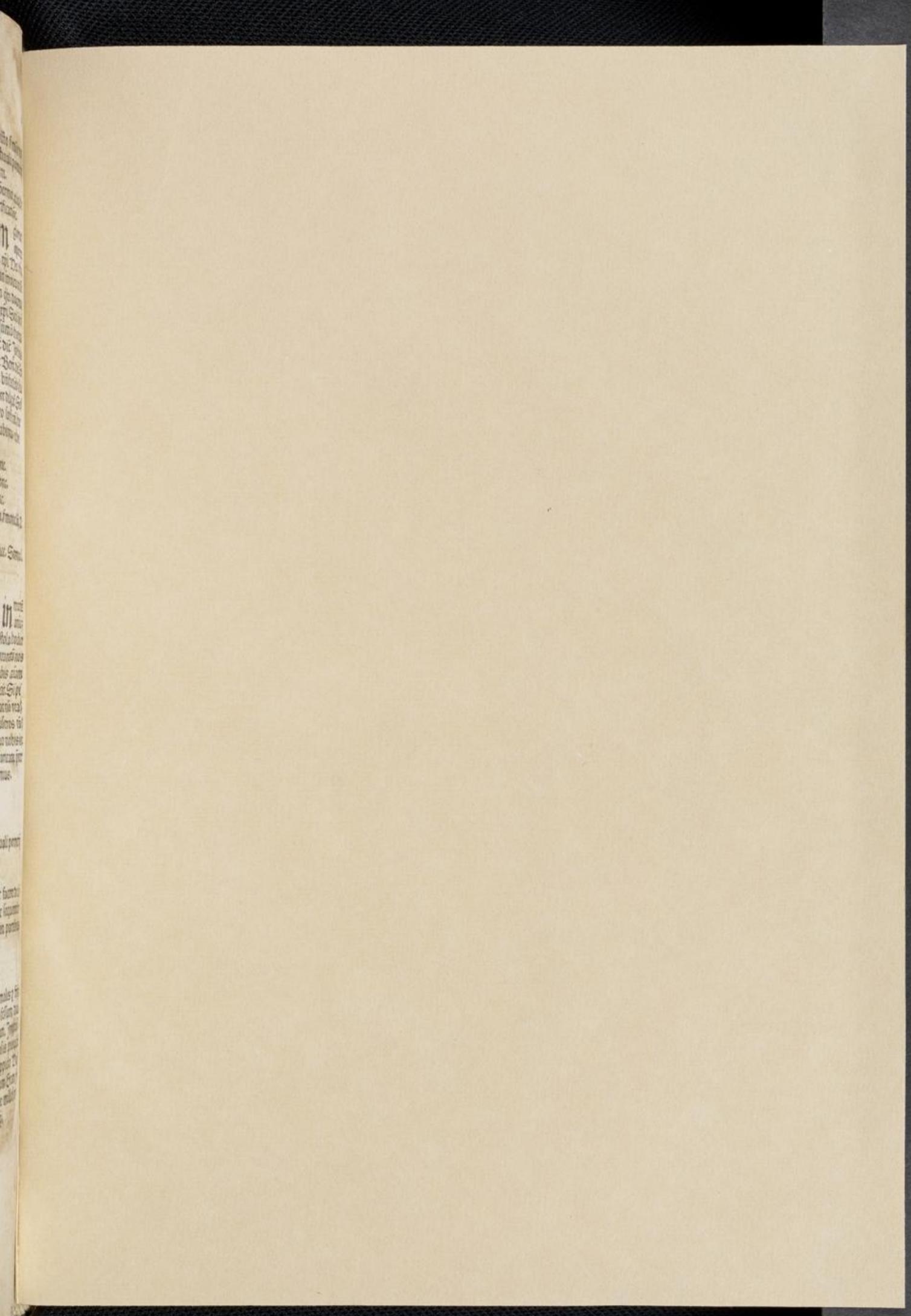
Prīmū dīc̄ cōmendationis.

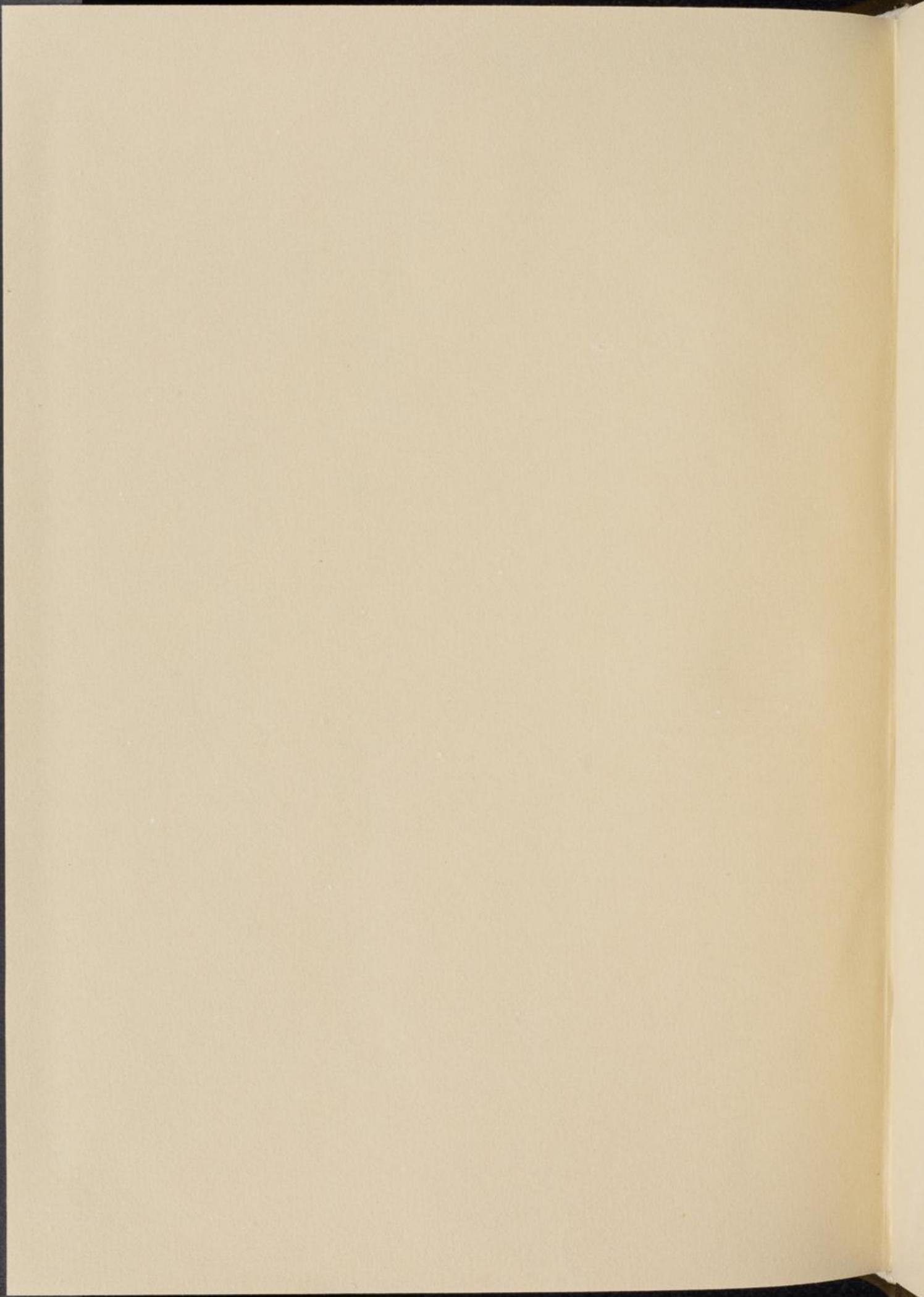
Secundū indiminutionis.

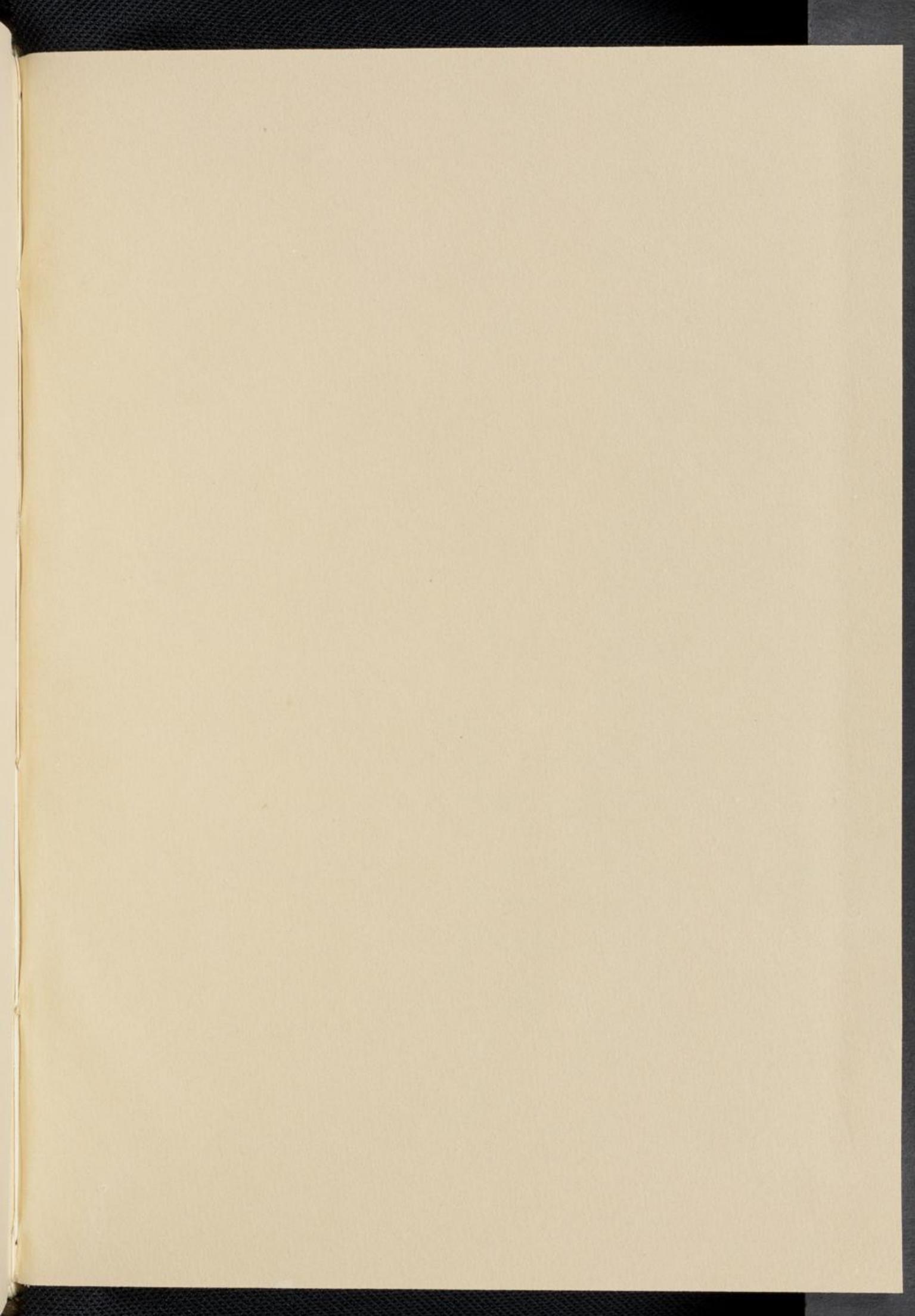
Tercium augmentationis.
De quibus ī forma vide p̄te estivali pomerij sermone. liij. per totum.

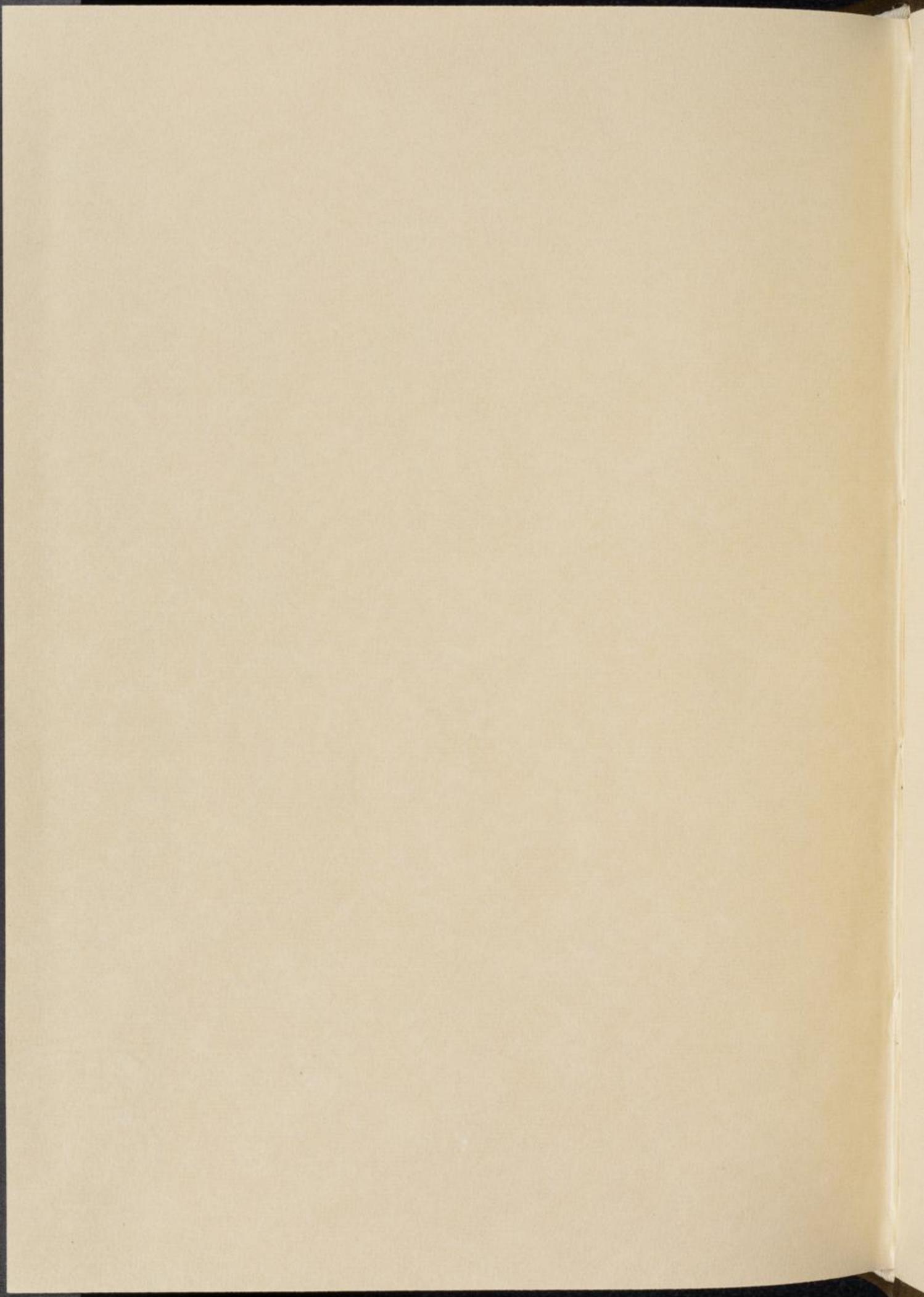
Feria quinta sermonem oportet facere de cō munione. Deniq̄ tam de hac q̄ de sequentib⁹ diebus plurimos sermones vide in partibus alijs precedentibus.

Sermōnes triptiti Quadragesimales p̄ frēz Pelbartum de Themelwar: professum dīm ordinis sancti Francisci comportati. Impres siq̄ ac diligenter emendati expensis prouidi Johannis Rynman ī impiāli oppido Nas genaw per industriosum Henricum Gran si niunt feliciter Anno salutis nostre millesimo quingentesimo. x. die mensis Julij.

© The Tiffen Company, 2007

Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black

Inches
1   2   3   4   5   6   7   8
Centimetres
1   2   3   4   5   6   7   8
TIFFEN® Color Control Patches
© The Tiffen Company, 2007

